School of Theology at Claremont

1001 1331264

Theology Library

SCHOOL OF THEOLOGY AT CLAREMONT California

From the library of Charles Lilley Horn South Allows to Glaveret

175 Samaritans. Liturgy and ritual.

THE

SAMARITAN LITURGY

EDITED BY

A. E. COWLEY

IN TWO VOLUMES

VOL. I

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS
1909

11-29944

HENRY FROWDE, M.A.

PUBLISHER TO THE UNIVERSITY OF OXFORD LONDON, EDINBURGH, NEW YORK TORONTO AND MELBOURNE

Theology Library
SCHOOL OF THEOLOGY
AT CLAREMONT
California

THE SAMARITAN LITURGY.

THE COMMON PRAYERS,

BASED ON A COPY OF THE VATICAN MS. MADE BY P. BOLLIG.

THE COMMON PRAYERS

OF

THE SAMARITAN LITURGY.

(כנוש מכנש מימרי תשבחתה ומימרי חכמתה ואמנות השבתות והמועדים מן מימר הכהנים והזקנים רצון יהוה עליהם אמן:

Cr 11, p. 2

בשם יהוה הגדול: בו נשרי ונחסל:

هدي عقد النيه الكبيرة تقال كل مبتدا صلاه

עמדתי קמיך י על פתח רחמיך: יהוה אלהי י ואלהי אבותי: 'למימר תשבחתך י ומיני רבותך: לפם דו כהו" המסכין ונשישותי" ידעתי היום והשיבותי אל לבבי כי אתה יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד מלבדו מכן בין ידיך עמדתי ואתפניתי | בפני אל המקום 9-3 המבחר הרגריזים בית אל לוזה הר הנחלה והשכינה מכון 'לשבתך פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו ידך יהוה ימלך עולם ועד כי גדול יהוה מכל האלהים צדיק וישר הוא דהדה צלותה למקוממה "חייה די סלקה בכסי קמי חכום כסיאתה האן אלה דבוק סגודיו אלא אתה ברוך | שם קדשך 9-4 לטולם לית אלה אלא אחד:

وهدي عقد النيه الثانيه الصغيرة

מרי לא נסגד לעלם אלא לך ולא נאמן אלא בך ובמשה נביך ובכתבך הקשט ובאתר סגדתך הרגריזים בית אל הר המנוחה והנחלה והשכינה וביום נקם ושלם אהיה אשר אהיה יהוה אלחינו יהוה אחד 'לבדו מה רב טובו וחסדו עמדתי בין ידיך אדרש | רחמיך וחסדיך אימר קמיך אה אדני P-5 מלב ומנפש:

A 2

HEOLOGY LIBRARY LAREMONT, CALIF.

¹ The beginning is not in V₃.
⁴ B₂ השבחי B₂.
⁵ B₂.

² B2 כוחי B2.

Orford

PRINTED AT THE CLARENDON PRESS
BY HORACE HART, M.A.
FRINTER TO THE UNIVERSITY

לה י והבו ב לאלהנו רבותה לך אלהנו י דליתי עבדה אלא לה י ונימרנה p. 13 * ארוֹה ' עמין ארוֹה ' וביאר עמין ארוֹה ' עסר מלין | קבל נביה י וביאר עמין ארוֹה ' p. 13 ריש מקרתה דקרא אלה אנכי יהוה אלהיך ילא נסגד לעלם אלא לך יאה מרן אהיה אשר אהיה: תתהלל לעולם *נציבה ייה תשבחתה * פריה סלקיו למעונה י כרזה משה על ימה זה אלהי ואשבחנה י נברך נשבח נרבי ונרומם לך אה מרה דכל קדשה אלהינו לך נהלל - מי כמוך אין כמוך אין כאל ישרון | ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד י מרי שמע בקלן וקבל צלותן p. 14 מנן דאתה אה רחמנה דמרחם דלא בטל י לית לן לאהן ניפך אפֿינן אלא לקדם מלכותך י ולא אסאה דיאסינן * אלא מוכך ורחמיך י אין כאל ישרון ישתבח אלהינו ישתבח לעלם י כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות p. 15 ימי דורות וחליפותם | נשבחך עוד 5 נברכך כי אתה אלהינו יואלהי אבותינו בכל הימים י אלהי אברהם תתברך י ואלהי יצחק תשתבח י ונאמן באלה יעקב יתרומם 6 שמך 'בכל הימים: נדחל מן אלה ונאמן באלה ונשבח לאלה דעלמה דילה י כימי שומיה עלוי ארעה 'למרן נשבח דו קעים לעלם י ברוך אתה אלהנן ואלה אבהתן אך 7 תשתבח י מן יעבד p. 16 בעובדיך | וכנצחניך אה קשטה י אלהי שומיה ואלהי ארעה ואלהי כל עלמה ישתבח - אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב רחום תהביה ישתבח אה מרן בכסיאתה וגליאתה ישתבח י אלהנן ואלה אבהתן 'בכל יומיה ישתבח י מבה ומימבה דמרחם 'בכל יום ישתבח י זכאה וממנה וקשיטה ושליטה ישתבח י רבה ומשבח וחיולה דבעי דחלה ישתבח י | פעודה דסעד 'למן p. 17 י דלה עובדים טבים ישתבה י פלנה דצדקה דיהב סגי דלא מוני ישתבח אסאה * דמאסי מגן º 'למן דשבק חוביו ישתבח: מלכה דממללה חיים · ומשמועה חיים י דו קעים לעלם ישתבח י עד לעלם דו קעימה דקעם 'עם כל מו דרחץ 10 בה ישתבח י מנה נדחל ויתה נרחם ולה נשתעבד 11 ונשבח י P. 18 בצאה ¹² דמפצי | לן מן חוביה ומן דיניה ומן סריחתה ישתבח י עבוד צדקה ורחמים ורתו לכל עלמה ישתבח - לאלהים רמה גבורה ונוראה דו משבח 'לנדלה נשבח י דו דברא כל עלמה וסדר בוראיה ישתבח י דאמר במלה ואנדה כל מה דחנתה ישתבח י ולית כוֹתה לעלם יתברך י ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם:)

V₃, f. r : נברכך מאר ונשוע אליך מהר ונקרא בטובותך הגדלות הנאמנות: ¹³ אהיה אשר אהיה:

p. 11

واذا کان يوم السبت بكرة يبدا الامام اول الصلاة المشروحة اذاة

'דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו ומשבח אלהנו ומרומם אלהנו וקדש
אלהנו דחילה בשומיה ובארע יתברך לית חיל דיקום אלא חילה ולא יעבד

p. 6 כעובדיו בריך הוא יתברך ברוך אלהינו לעולם | וברוך שמו לעולם אין

כאל ישרוו ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד יהוה אלה רחמן ורתאה:

جوابه من الجماعة

יהוה אלה רחמן ורתאה יהוה מלך ועלם סהד יהוה הוא האלהים לית אלה לבר מנה שמה ישתבח וחילה יתרומם 'לשמה נשבח ונרבי ונרומם ים ונחיל וננוה ונברך ונקדש | ונימר בנצירו ובשעבוד ובארכנו מלב ומנפש p. 7 בארזיו ואמרים לית אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה אלא אחד על פתח רחמיך יהוה עמדנו וממך יראנו ומאפֿך פחדנו רחום הרחומים אל רחמיך וחסדיך נסנו מן רבות עונינו ומחסדיך נבהלנו גמלתנו כל מוב וכל רעות גמלנו אן עמיך | אהיה אשר אהיה מרי בחסדיך ובעמל הזכאים עבדיך לא p. 8 תנמל אתנו כפי רעות עמלנו אהיה אשר אהיה מפני נקרא במכתב משה הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן נתן גדלות ורוממות ושירות ותהללות ותפארות וזמירות לאלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ויצחק ויעקב הוא p. 9 אלהי האלהים | ואדון האדונים האל הגדול והגבור והנורא אלהי בראשית ושופט יום נקם אשר ירד גדלו על הר סיני וקרא שמו רחום וחנון אין כאל ישרון * יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפֿים ורב ים חסר ואמת ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד | נצר חסר לאלפים נשא p. 10 עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלישים ועל רביעים בשמך נשרי ובשמך נחסל ומשמך נדחל ומשמך נרתת ומשמך נירא ונימר ברוך זה המקרא:

وبعد دلك يقري الامام در حسم احدر مددره والباقي للجاري العادة والله اعلم 2 علاالم :

יהוה אלה רחמן ורתאה י יהוה מלך ועלמה סהד י יהוה הוא האלהים
ולית אלה לבר מנה י שמה ישתבח וחילה יתרומם י מרין דרחמיה ירחם
עלינן י מרין דסליחתה יסלח לחובינן י נשרי דחלתה בלבבינן כיינן ²

p. 12
ממנים באיקר ב י דמרבי לאלה מתרבי י לפם די עבדתה הו אגרה פה דו חילן נסיד עליך דלית כהתך אלהנו תשתבח י מה דכתב נביה נימר

¹ Thrice. Cr 18, f. 1^b. Cr 18 כינן. Cr 18 כינן.

אל צפינות כל ידע אל צדיק וישר אל צור מולדנו אל צמח כל עשב: אהיה אשר אהיה:

אל קץ כלי בשר · אל קדוש הקדושים · אל קרוב הקרובים · אל קדם ותחלה: אהיה אשר אהיה:

ל רוח וכל בידו : | אל רבה יראתו : אל רפא הבוראות : אל רחום 4. ל וחנון: אהיה אשר אהיה:

אל שנא איביו י אל שבר שנאיו י אל שמר הברית י אל שמע כל קול: אהיה אשר אהיה:

אל תמים פעלו · אל תמיד נהללו · אל תהלתו רבות · אל תחת זרועתו עולם: אהיה אשר אהיה:

אל אלהי האלהים · אל אלהי הנביאים · אל אלהי הכהנים · אל אלהי הרגריזים · אל אלהי המשכן הקדש · וכל כלי הקדש : אהיה אשר אהיה : ברוך אתה בחסדך · עני שיאלינו · ברוך שמך בפינו · ובפי כל קהלינו:

בספרך נלמד 2 כל ימי חיינו · יתברך 3 אלה ולית כותה · רבותה לה ברוך אלהינו - לעולם וברוך שמו לעולם: <:

ברכו ושבחו ורבו ורוממו לחילה רבה ודחילה דו אלה על כל אלהיה
ורבו למרה לכל עלמה: | עבודה דעבד עלמה בחילה ותקנה דתקן כלה f. 5
במימרה מבגלל דכן חיב על כל בני אנשה מרבים לה בכל רמשיון ובכל
צפריון ובכל יומיון ובכל שביון ובכל מועדיון ומשבח[י]ן לאלהיון ואמר[ים
ב]מימריון:]

(1 يضاً نكتب ددر علي الوضع الماتي تدره ومشروحة) ددر دده اده ادده (اديوم) ادراهم ادات ادسرود لمحال دل مرالم: بعدد دوال ده:

בּלִם אלהינו לך נברך י אלהינו לך נהלל י אלהינו לך נגדל י אלהינו אליך מצעק י אלהינו לך נרומם י אלהינו לך נודי ונשתחווי אהיה אשר אהיה ברוך שמך לית אלה אלא אחד:

(יעורן כן יתמר בתרו פמק למן דري)

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו: קדוש שמך: זיקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: רבותה לך: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה: תשבחתה לך: אתר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם: צדיק שמך:

- אל אלהי האלהים · אל אדון האדונים · אל ארך אפים · אל אני אני הוא:
- אל ברוך שמו לעולם · אל במח כל אדם · אל בראשית ויום נקם¹: אהיה אשר אהיה:
- י אל גדול הגדולים י אל גבור הגיבורים י אל גבח הגבחים י אל גאל השעים:
- אל דעת כל מאומה · אֹל דבר מתוך האש · אֹל דרכיו משפט · אֹל דרוש כל אמת: אהיה אשר אהיה:
- אל דהכל תחת ירו · אל העולם בכוחו · אל המוב והחסד · אל * השמע בכל º קול: אהיה אשר אהיה:
- אֿל ראין עוד מלבדו אל ומי יעמד נגדו יאֿל ובו יחזק כל לב יאֿל ועל 3 עבדיו יתנחם: אהיה אשר אהיה:
- ל זכר לאהביו · אַל זעם לאיביו · אַל זמרתיו רבות · אַל זרועתו תהלה ¹ : אהיה אשר אהיה :
- אל רונון החנונים · אל חסד החסדים · אל חזק החזקים · אל חלק הקדושים : אהיה אשר אהיה :
- אַל מוב המובים · אַל מהור המהורים · אַל ממון הלבבים · אַל מבע אויב ב[ים] סוף: אהיה אשר אהיה:
- אָל ידע צפינות כל לב י אַל ישועה ופליטה · אַל יתן מתנות · אַל ידע הנסתרות: אהיה אשר אהיה:
- אַל כל דרכיו אמת · אַל כל מעשיו חסד · אַל כסאו רם וקדש · אַל כפּר אדמת עמו: אהיה אשר אהיה:
- אַל לא ישא פנים · אַל לו כל העולמים · אַל לבנת הספיר · אַל לוחות האבנים: אהיה אשר אהיה:
- f. 3 אֿל כולך המלכים · אֿל משל המשלים · אֿל מעלה ומטה · | אֿל מעיד נות יקם: אהיה אשר אהיה:
- אל נורא הנוראים י אל נאמן במעשיו י אל נצר חסד לאלף י אל נקיא מכל רע: אהיה אשר אהיה:
- אל סגולת העמים · אל ספרה הר הקדם · אל ספר הברית · אל סלח ומנחל:
- אל עצום וגדול · אֿל עליון ורם · אֿל עשרת הדברים · אֿל עשה הנפלאות: אהיה אשר אהיה:
- אל פתח וסגר יאל פקד וזכר זהל פתח ואמונה יאל פדי ונאל: אהית אשר אהיה:
- יכלי V_3 בקי V_3 . בקי V_3 המוב כל V_3 המוב from the line above. V_3 . תחלה V_3 . תחלה V_3 .

(יהוה אל רחום וחנון פישל רחום וחנון שמך: ברוך מן דאמר את שבתותי תשמרו פישל יתקדש שמך: מי אל בשמים ובארץ פישל אל שמך:) ושבת עד יהוה אלהיך ושמעה בקולו: *יתרומם שמך!: [כי אל רחום יהוה אלהיך: רב חסד שמך:

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מעשה עבדה: התפלות לך:

מעשה עברה: התפלות לן:
השקף ממעון קדשך מן השמים: יהוב שמך:]
(יהוה אלהינו יהוה אחד: יהוה שמך:)
יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב: מודאה לך:
[ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה עמך: דחיל שמך:
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמת עמו: מהור שמך:
ויכחשו איביך לך ואתה על במתם תדרך: תמיד שמך:
לית אלה אלא אחד:]

(אלהי אברהם לך נברך · אשר אתה ראישון י וברכת עולם י אלהי יצחק לך נהלל · הללך ישראל מלבין כל העמים · "אלהי יעקב לך נרומם י משלך בשמים ומובך על הארץ · אלהי יוסף לך נשתעבד · שבחוך החיים וכבדוך המיתים · אלהי משה לך נודי ונשתחווי · וכן יאמר השאל:

ברוך אלהינו לעולם " וברוך הגדלות לו " ברוך אלהינו לעולם " וברוך שמו לעולם:

עורן כן: זה למלאכים הקדושים י עליון השלום לעולם: מושל עוד ועבג

ישר) נשוי כהלן י ונימר לך דאתה אלהן י ולית לבר מנך לן אתרחיך * י י סלף יתן גוריך וקיאמיך י לא נכפר ביחיראותך י אהיה אשר אהיה י אה מלף על כל מלכיה י עניתן ושמע 'בקלן י עד לא יבטל דכרן רחמיך י כפת שרון * דרבבינן עד נהי קרין בכתביך י לך נודי י דאתה עבודן לך נסגד י ולינן טעין ואתה אלה לדעבר ולדאתי י ומקים * חליפן 'עם * כל דרין י ואת ממן בקשט ז וברבו שלטן * רב:

עובדיך מעמין לן טובך ואת צעיד לון י ומדבר לון ומיתבון בסדרי *יתוב י עובדיך מעמין לן טובך ואת צעיד לון י ומדבר לון והיש על כל דבריך י הדיי מדיי בייד ועורן לית 'עמך שותף י ואת ריש על כל דבריך קרישה ושליטה אה רחמנה י אהיה אשר אהיה אה *מלכון דכל בי מלכיה .... "ב"

¹ V3 : רחום וחכון שמך: Cr 11, p. 23. SCr 11, 18 om. Cr 18 אחריום and so frequently. SCr 11, 18, B2, Pet. Chrest. p. 18 שריו שלאן "V3 בקרש "V3". SV3 ומיחבץ ומיחבץ "V3 ושלאן "SV3". SV3 ושלאן "V3". מה רי 11 Cr 18, B2, Pet. מה רי 11 Cr 18, B2, Pet. מה רי 11 Cr 18. מה רי 11 Cr 18, B2, Pet. מה רי 13 As before.

1.6 ויאמר יצחק אל אברהם אביו: גבור במקום הזה: נורא שמך:
ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהזה במקום הזה: נורא שמך:
ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה: אהיה שמך:
זה שמי לעולם וזה זכרי לדר ודור: יקדש שמך:
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: שופט שמך:
ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: שמור שמך:
מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש: חיול שמך:
והאזנת אל מצותיו ושמרת כל חקיו: רפא שמך:

1. ויהי כדבר אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר: | כבוד שמך: ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר: נסי שמך: כי נדול יהוה מכל האלהים: יתהלל שמך:

ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי הענן: קרוב שמך: וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם! יכול שמך: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך: יתגלג שמך: שלש רגלים תחג לי בשנה: הגדלו לך:

וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה: מכפר שמך:] אדני יהוה שוב מחרון אפק: נחום שמך: [וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: סלחוי שמך: וכפר בעדו ובעד ביתו: ירום שמך:

1.8 וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר: הכפרות ממך":
וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל: סלח לעמך:
וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטר המזבחה: פדי עמך:

מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: יתודי שמך: שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום: ינוה שמך:

> וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: יתחיל שמך: וזכרתי להם ברית ראישונים! זכור שמך: יברכך יהוה וישמרך: יתברך שמך: ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם: מושיע שמך: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך: כפר לעמך:

f.9 ויאטר יהוה סלחתי כדבריך: | ארך אפים שמך: ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה: מקבל שמך: זאת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה: ישתבח שמך:]

ישמך v_3 אבתיך: גדול v_3 יובור אבתיך.

امناط ليلة لجمعة

קמי עלמה הזיך ברבו עקר² דלא שריו כד אתרחיך אנדיכנה ביחידאו דלא שותף בריך מדבה³ צריך (גלא טובך) עבדת דלא לחיו ושבת⁴ דלא מן דוש ואנדיך בצבעד כל דצריך לעלם את רחמנה דבקן....

קדישה יקירה דאפרשת לן קדשיך י וגליך לן בחוריך י ויהבת לן ן
שבת קדש לאנחו יוספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו י ואקמת לן מדבח 1.14 מנדה לשמך י בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן י אה רחמנה דבקן
ברחמיך אה רחמנה אדיק עלינן בחסדיך (ושוב עלינו ושוב את שובתינו י
וקבץ נדח ישראל אחינו י והשיבם אל ארץ אבותינו י ומול ערלת
לבבינו י לאהבה אתך יהוה אלהינו י 'בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל
מאדנו י ובן ובשמך ובכבודך יהוה אלהינו י ובברית אברהם ויצחק ויעקב י
עבדיך אבותינו י ויוסף ואדונן משה נבינו י ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס
בהנינו י ובחורי אחרית שרתי משכן שמך וכבודך י שלמך עליהם כלם יהוה
אלהינו י וסלחת לעונינו ולחמאותינו ונחלתנו י) וסלח לן . . . . °

(وهدي קדישה الثانية

קדישה יקירה דאפרשת לן קדשיך י וגליך לן רבחוריך י ויהבת לן שבת קדש לאתנחו י ספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו י ואקמת לן מזבח סגדה לשמך י בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן י אה רחמנה דבקן ברחמיך י אה רחמנה אשרי ברכאתך בבתינן ובכל משלח ידינן י אה רחמנה הסיר כל לחץ וכל קצף וכל נגף מעלינן י אה רחמנה אתנבר על מן יתגבר עלינן י אה רחמנה אמן יראתינן י אה רחמנה רבי מפלינן י אה רחמנה עמר מקדשינן י אה רחמנה עמר מקדשינן י אה

מכל לחץ | ארוח לנן י מרי מכל עקה נפש לנן י * רבה רמה ו נהירה חיולה f. It נצועה קדישה ושליטה (אה) רחמנה י אהיה אשר אהיה . . . . .

3 مناط ليلت الاتنين يتمر عشيه وبكرة

לך נבעי מרן וקמיך נסגד האן דכתביך ⁴ מתקרין נתני ברבותך • אה רחמנה דבקן ברחמיך • אה רחמנה אשקף ⁵ עלינן בחסדיך • וסלח לן ולאבהתן בסגאי חסדך • בעמל משה עבדך ⁴ • (שוב מחרון אפך •) הך די ⁷ אמנותך רתי ומימׂב ′בכל ′ובן אלהן רחמן ורתאי:

לא יבטלון פממינן מן מתנין בפליאתך יולבבינן לא יתנשון דחלתך י אה רחמנה דבקן ברחמיך אה רחמנה אדיק עלינן בחסדיך ווצדק עלינן בצדקה י) וסלח לן.... 2

قمناط ليلت الثلاثة

לן ומנו° רידב'ק f. 12 כהלן חיבין קדמיך י ואתה חכום סריחתן י ואלית דב'ק לן ומנו° דידב'ק אלא * מובך ורחמיך 10 י אה רחמנה דבקן . . . .

לעמלון דרחמיך הנהר י ולזרעיון לא תתנשי לך נודי ונרבי ולקדמיך נשתעבד י אה רחמנה דבקן 2

3 مناط ليلة الأربع

קמי מובך מרי אנן בעים סגדים מתחננים 'לשמך רחמנה תתלי¹³ רגזה מנן אה רחמנה דבקן ברחמיך אה רחמנה *קבל בעותן בחסדיך¹² וסלח לן....²

"مناط ليلة الخميس

לך אנן צבעין אה שמעיו¹⁴ צבעתה י אדיק ברחמיך ועניתן ושמע קל f. 13 צבעתן י אה רחמנה דבקן ברחמיך י אה רחמנה *שמע צבעתן בחסדיך ¹⁵ וסלח לו . . . . ²

יחידאי באלהותך לך אנן משבחין י ולשמך מרוממין י ולמובך כארזין ואמרים אה רחמנה דבקן ברחמיך י אה רחמנה *צדק עלינן בצדקה ואדיק עלינן בחסדיך ונפש לן האלין עקיה י וסלח לן 15:

י מרן רבה 1 V3 מרן רבה 1 As before. 3 V3, Cr 11, 18, Pet. om. the heading. Cr 11, 18, B_2 , Pet. מרן Cr 11, 18, Cr 11, 19, Cr 11, 18, Cr 11, 1

ירעין אנן דאתחיבנן י ותהינן על סריחתן י צדקה עבד לן מרן י ולא f. 16

- גלגיך דת רחמן וגנואתן דאנן בישין ולית טובך מנכי ומסובר לן דאנן יוופין ויצרן ביש ואתה אלה טב ורחמן : עבד צדקה לחיביה דלא ישתנקון בדיניה:
- דחלה רבה דבעלמה אנשה 'עמו ' ודחלו ווילן דלא שוינן מילף מתנאתה ודיניה אלין ואלין דן עם דן סלוי מצמאתה כרואן ורניניה יהיבין בדיניה:
- דקר דעבדנן חוביה י אנן לקין בתשניקיה י לית לן רנין קמי מובך י כל רניניה עלינן י דאבדנן לקנומן י י אנש מעי גרמה באדה י מן יבֿל אתי ומפשר לה:
- ראלית רחמנה דבק ומנהר לרחמיו כהלן נבכי קנומן לית לן אפֿין

  'למצבע דבק חיב האן יצבע דבק ולא דבוק דידבקנה מה מצראי

  מחנה צבע דבק ורתותה מסלקה מנה:
- לכותה | דילך מרי : איקר עבד לאלהותך : 'עם כל דרין דמן אדם לאכה : ומן 17 אכה ומן אבה ואזל 'ליום נקם לית איקרך מתחסך 'עם זכאים ועם חיבים עם אלין ואלין את רתאי:
  - איממה דלית משתבח לגוה חשיך כל דמהלך 'לגוה י נהרה בידה ולא הו עמי י לילי דלית מתרבי לגוה י דמוכה במרטוש חיול י מנגדה 'דשבק לנגודה י מנגף הוא דלא בטל:
  - מעינן מן יום דשבקנתך טעותן נהי מתקנה י ולינן כלין ⁷ מעזרה י משה רבון דנבייה י שלה ואמר לן בכתבה י ותעזר לסעד ⁸ יהוה י טוב דמעז(ר) ומשקח מרה:
  - יומין מלין עקין י אנון יומי חיביה י דכל דן דנשו 'למן דהוה דבק לון י וכד שבקותה שבקון י ועברון בגוני דיניה י וכל דין דאתי מנתש לון י ולית לון אפֿין למצ'בע דבק:
  - כבר צדותה בברה י וכבר שמם 'בקריאתה י דהפך מובה אפֿיו מנן י
    ואלית רחמנה דבֹק י ומנהר 'לרחמיו י כיון אבהן ובנים י אבדין ברגזה
    דו תקיף:
  - לית דיניה מבלדין חיב י ולא ערויה מצדין לה י ליתו טעין 'לנפשה

From מרקחנון 18. " V3 פרקחנון 18. " V3 פרקחנון 29. " As before, and so after each section. " V3 לקלומן 5. " V3 מצבע 5. " Cr 11, 18, B2 צבען 18, B2. " Cr 11, 18, B

רחמנה רחם מאתינן - אה רחמנה שים אהן יום שבתה · וכל שבת דאתי בריך ומברך עלינן - וצדק עלינן בצדקה וסלח לן....י)

[לך נסגד קעימה דאת בריך כל צורך ומאלף כל מימב גזריך מסקופי לקהליך ספרך נגוד לרחמותך האן אלה דיבחר כבחוריך אי יעבד כעובדיך אי יחכם סימניך ופליאתך אה רחמנה דבקן ברחמיך אה רחמנה אשקף עלינן בחסדיך וסלח לן:]

עובדיך גלין ² לן רבותך ומובך קעימה ספרך מעמי קשטך י ונהירותך ³ דנטר מליך י זה מקבל מובין דרחמיך אלה מהימן י ולא תתנשי כלום אחס על חיבין מבגלל הזכהאים י אה רחמנה דבקן . . . . ¹

(وهدي درلا۱۲۱ و تقال في كل سبت)

בנצירו פרקשט וברחמו נימר כהלן תשבחתה לך אה מרן קעימה פרקה לאבהתן בחילך רבה אפרשה יתון לשמך וקרשה יתון עד יהונו עמך f בקדיך וגליך לון כל גזיראתך | ושלחה לון כתב אדך לא אתנשיך f וק קיאמיך דעם אברהם ועם יצחק ועם יעקב עבדיך קעימה קבל מנן לפם דו (חילן דלפם) חילך לית בן נימר לרבותך רבתה ולא לקבל די גבורתך פפרך חכמה חלפן מן נהירותך חיולה דכל עלמה לגו חילך ולית לבר מן רביאנך כלום וכל כלום עובד חילך ואתה ביחידאותך ממן ושלים על כל עובדיך ואתה אלה חכום כל כסי וגלי ולית אלה לבר מנך רבותה לך יחידאי אתהו השלים על כל השלימים ולית דנחכם כלום אלא ממה דחכמת רבותך: כלה דילך וכפית לך [ומדילך] ובנהרך אהו מפרנם אה רבה מנך אנן בעין תסלח לחטאינן אה מבה לך אנן מודים וסגדים אה חיולה אה נצוחה אה קדישה אה שלימה | אה נדולה אה גיבורה אה נוראה אה קמאה] אה רתאה אה רחמנה מרי לך נשבח ונעבד בכל יומיה ומר לך בכל זבניה תתברך ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם:

10 وهدا من قول 1770 رضي الله تعالي عن روحة وهو بضيق لخلاص الله يفرج الي عبيدة

אדיק עלינן מרן " לית לן לאהן ניפך אפֿינן י אלא לידך דת רחמן "

(מפֿוק:) מרי בעמל תלתי שלמיה י (וביוסף פתור חלמיה י ובמשה רבון דנבייה י ובכהנים ארשי כהניה י ובתורה קדיש כתביה י ובהרגריזים גבעת עלמיה י ובצבאות מלאכיה י אבד סניה ודבביה י וקבל מנן מדרשיה י) אפתח לן אוצר שומיה י אהיה אשר אהיה י נפֿש לן מן אלין עקיה יצדקה עבד לן מרן ולא תגזי לן גמלינן:

(יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

اوبعد دلك نشرح ونكتب "١٨ هام تقال في صلات ليالي الحدود خروج السبت وهي من قول ددة دا عام السبت و السبت

אזל שלם יום שבתה י כלילה רבה 'לישראל י אן דת לביש בה את 1.20 מלך י ואשלחתנה י אתה בדוש רב י פרקן עבדה 'לשש שנים י ולישראל כל אשתה יומין י ואלולי שבתה דאתיה ומנשמה דושה לישראל י כיי מסב בדר עקיה י דיתרין עליו עד מותר י אלא דו שבת ומתנח י ומודי ומשבח לאלהה:

הא מגעז יומה קדישה · (אלא) ברבואן ובתשבחן ובאיקר נסגד כהלן דן עם דן 'לקדשה דיהבה לן · ומלתה מכל עותרה · וכללה מכל מובה · וסגודיו מתענין · ותשבחתה מתמרן · טוביון סגודיה דשוו בך אה יומה קדישה · מתנתה דאלה כלה:

קפיל קדשה דשבתה מן עלמה ארעה י ומסק 'לרומה עלאה י לאהן 'דקדשה מרה מן ריש י (דו) מתעיני בכסיאתה י ומתיקר בגליאתה י ברומה ובמכה ברטו בזבנה י אתת רבותה עורי י וטוביהון סגודיה דשוו בך אה יומה קדישה י מתנתה דאלה כלה:

רחמנה טבה דברון ⁶ דחייה י אמליכנן *נגוז משחתה ⁷ דאיממה 'בשלם על ⁸ דדי טובך רבה י וברטיכנן ⁶ לחשכה ותהומה דאנשמותה י ואנן עמין הך עבדך ¹⁰ חליפן ¹¹ י ותהומין דלא מטלטלין י | לך נתן תשבחן דכן ¹² ב¹² מלג מדער:

מרי דת קעם 'עמן באיממה • *וס'עד לן בחלק ליליה ¹³ • ונטר לן דלא מתעמי • נקום עורי מן שנתן ונימר לך רבואן (ואודהואן) ותשבחן • דאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה) ו

אה באריה דכלה י אלהון דכל דריה י אלא בריך לאדם י ועמיך נשישותן דאנשה י ועבדת ¹⁴ אנשמותה ¹⁵ קריבה ללחיותה י עד יהונו מנשמין מכל

עורן כן צלות על לילת חרה מפוק יום עורנה על לילת עב שבה מו עורנה על לילת חרה מפוק יום ^{2} Crii, f. iii. ^{3} V3 אואשלתנה ^{3} V3 אלא ^{5} Crii, f. Rii. ^{5} V3 מסר. ^{5} Crii, f. Rii. ^{6} Crii, f. Rii. ^{7} V3 מסר. ^{8} V3 מסר. ^{9} Crii, f. Rom.i. ^{10} Crii, f. B2 עבר. ^{11} Crii אליפן ^{15} V3 עברתו ^{15} V3 ועברתה ^{15} V3 וליליה וסער לן בחרי חלקיה ^{15} V3 . וועל.

- כלום · מרוד עמי גרמה מגעל · וידע דילה מצטלבה · הפֿך הו על | אפֿריו י וידע דלית מנה אנחה °:
- מותה מדמי 'לכהן י משקי מי בור לאנשה י וווילה מן דמתשקח חיב י
  וווילון כל חיביה י דאנון באשדה מיולה י תשלמאתה דאנון לקין י אגר
  'לכל סריחתה:
- לפשה קעמה בבלוד · וחייה במרטוש חיול · דהלפך טובה אפֿיו מנן · ואלית רחמנה דבֹק · ומנהר 'לרחמיו · יבכון חיביה גרמון · דאנון באשדה " חיולה :
- סימניה דמחכמין דלית בדרה דאנן בה אנש אלא שותף לחוביה אבהתה ובניה ילדתה וילידיהון הך דאשווו ⁴ כהלון ומרדו כן אנון לקין בדיניה ⁴:
- דהא מקמי חובינן י אנון אנון קטולינן י קטלין שתיקין ומללין י אי *בהמאן זכאהן ° י אי בנים דלא סרחו י אי בחורים בני טבים י לקין בחובים דלא יופו:
- פנותה היא דעבדת כל אהן לבמה רבה תהי ארורה 'לגו כל אתר בלים מעיה חסירין ליופרי ארעה משנתין פמה דדינה 'פתיח עלינן מכלע ינוקה 'עם סהבה בי
- לא שוונן מילף י לא שוונן מילף י לא שוונן מילף י לא שוונן מילף י לא בזוענה אלפנן י ולא בדינה דגובה אשלמנן י נדחל מן דינה דמותה י דלא יספי מריה דפרותה:
- קבלין רומה ומכה עלינן י ויהי לון קבלין י דאמטו רגזה 'לגו כל אתר י חוֹב מאוריה 'משני י ותהומה חסך מעיניו י לא ישקח בישה להאן ייזל י כיי הפך לקנומה ¹⁰:
- רחמנה מבה 'עבר צדקה הך די אמנותך ' לית בן נקום "באהן דינה ' מרף דאילן מבלד חיב ' ואיך" נקום 'בדין מבלד עלם ' עבר צדקה לחיביה דלא ישתנקון בדיניה:
- שמך רחמן ורתאי לא תשלח עקובתך מנן י דחייה ערטלאין *ואלית דכסי "ג לון במובך י כיון אבדין הך עטף י דאנון הך עסב רכיך י וקדומון דתוביה תקיף:
  דתוביה תקיף:
- רגשבחן ורבואן נימר י אלא מפּנה מן אכה י 'למן דמורך עד לעלם י חילה מוחי יו לן מגן י ואגן מקנין לה על מגן י אן מוחי לן ואן ממית לן תרתיה בשלמן רבותה יו:

דמעה דכריה · מפרש בידך לקלומך 1: דמעין דכסיאתה - ליהוה אלהנן: ארבעת רבעת עלמה · מיתבן בידך: חילך רבה סביל · כלין 2 דלא קרב לין 3:

ואתה ברום עלמה י לעל מכל רמין: ומעיני ארעי י וממן בעלאי:
 זעיקתך בריאן י וכריותך עלמין: זזעיו רחמיך י זהו לעבדיך:
 חילה דאלהותך מלת רומה ומכה: עותרך בכסיאתה י חיול מגליאתה:
 טובי נפשאתן י למן אנין סגדן: מב לגוואתן י כבלן ז אימתך:
 יהוב חייה י יתמר לך כל רבו: | יומה יוליה י יודון חיין לשמך:
 בל פממין שתיקין י ומללין את זאן י כל פם דבה ממלל י יכרו לך תשבחו:
 תשבחו:

לעל מטור סיני " קריך דת רחמן: לגו כל דריה י דת רחמן ורתאי: בשריו לית חכים י לאלהותך רבתה: מן משתוקה אגדיך י עלמה י וכל דבה:

נמור דלא דמך י אתה אלה לעלם: נמר ¹¹ קיאמה י וחסדה לרחמין ¹²:

סעודה סקופה י סבול דלא מנכי: סלח להובינן י סוברן ברחמיך:

אדכר לקמאי י ולא תנשי עקבאי: עבדיך ורחמיך י דאשתבעת לון בך:

פשרה דיצחק י מן אביו ¹² אברהם: פשרן אה מרן י מן אדי סנינן:

צעור ילידיה י * צפי לן ¹⁴ ברחמיך: צדקה עבד לן י דת מרן וקנין ¹⁵:

*קניה דמעונה ¹⁶ י קמאי אלהותך ¹⁷: קשטך מלו עלמה י וטובך יתיר על כן:

רחמנה שמך י עלינן אתרחם ¹⁸ י רחמיך יגנן י על בני רחמיך:

שלם אתה מפלג י ושלמיה את בעי: שלם דשלמיה י יודון

וישבחון לך:

תשתבח לעלם י אלהון דוכאי: תתרומם ¹⁹ לעלם י מרון דתהביה: לית אלה אלא אחר:

אתהו אלהינו י ואלהי אבותינו: | אלהי אברהם י ויצחק ויעקב ו ברומה ובמכה י חילך רב ושלימ: בכסי ובגלי י אתה אלה רחמן 20 בבורתך רבתה י מן יתור אי ידע: גבורה ונוראה י לכל דרי עלמה:

דוש ולחיו · בריך נהרה לתשמש כל עבידאתה וליליה · ושנתן (על) מנשמין · ועל תרי חלקיה אנן חיבין:

משבחתך מרי דת קעם עמן באיממה יוסעד לן בחלק ליליה יונטר לן דלא מתעמי נקום עורי מן שנתן יונימר לך רבואן ואודהואן ותשבחן ידאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה):

הבו לן מפתח בראשית 1 נקרי 2 בה י ומד מתשקח קמאי 3 · הב לן מסגד 4 מנה י כיינן משקחין תהו ובהו י כריה דמים י ואלהים אמנה י דחלץ מנה בריאו • מליו הוה משלח לגו מי תהו ובהו • ואנין מעזרין טעינן בוראין • יהי ⁶ בספרה דיספר ליהי בספרה דבראשית | וטליה דלגוה שומיה וארעה f. 22 אורה קרץ כל יום הך טלי משעבד י דאתי לגו ב[י]ספרה י צפרה ורמשה פתח לה וצנק לה ועורן לא ימעי י אשרה לאלין דאמרו דלבר מנה י דהדה ° מדינה ייה מדינתה דבראשית י וכל בוראי דלגוה קדיש הך חברה י סריש הדישיה *הו אלה º דבראתה י והיא חליצה בידה מן כריה דטוב מאד י ארשיה חילין ודמיסין בריאן י ואמנה דעבדה קבע לה שבשבאן י שבחו לאמנה דברא מפסל דמים י וחלץ מלגוה חילין ובוראין י ועבד יום ולילי וסדרון במלחה י וקרא לחשכה לילי י ולנהרה איממה י ואמסר לון עברתון י וכן אנון לעלם י נכרו לה בנצירו רב חילה דכן עבד י ואנן בעים מנך מרון דקעימיה אחס עלינן בטובך ורבקן בחסריך י ידעינן אה מרן דחטאינן סגי י (ורחמיך דלא סוף ורתותך ממנה י מרי סלח לן וסוברן י מביה ופשרן י טובך יתעבד דבק לן 'בכל זבן י' אדכר ליתון ¹⁰ תלתי טביה f. 23 * אברהם ויצחק ויעקב שלמיה · דימיך לון בקנומך · ואשתבעת יי לון בך לית דכרנון בטל כל דרי עלמה - תשבחתה דמרן לא נבטלנה ברמשה וצפרה - כהלן נימרנה (כמה אמר משה על ימה י כן נימר דחילה משבחה עבוד פליאתה) י אגיבו כהלכון ואמרו י כל דמלל יהוה 'למשה 12 נשמע

בלות מרקה:

ונטבר: לית אלה אלא אחר:

עבודה דעלמה י אלהים יסתגד: אלהון דוכאי י ומרון דתאביה: בראשית מדינתה י דשרא¹⁴ טובך לגוֹה: (במשתוקה זרעת מלין סלקי) בריאן: גבוראתך אנין י עללתה דמדעך: גליאתה כריה י וכסיאתה דמעה:

זועיו¹ תשבחתך י אסו לחיינן: זרוז רתואתך² י מסקופי לנוואתן:
דולך על כל חילין י וכל חילין מן חילך: | חילן נשיש וקליל י אלא דת 127 הימן:

טוב כל עלמה י דקריך דת רחמן: מוביון דריה י דת רחמן ורתאי:
ימינך סבילה י כל דלעל ולרע: ימיך לאבהתן י לית שבק לבניון:
כלה מפיס עליך י דרחמיך דלא סוף: כלה רתת מנך י ולא עמי לך חזו:
לעל לית לך חבר י ועוד במכה את כן: "לעלם את ממן י בדרג

כזן ישבחנך לפם דאנון עובדיך: מן ירוממנך לפם דאנון פליאתך: נוראה נפלאה מן יתני מה אתה: נהיר אתה דלא מנשי קיאמי רחמיך: סוברותך ממיה י סופון דכל יחיבין: סבל דלא מנכי יעד דייתון תאבין: עמיך לאהן אפונן אדיק לן ופשרן: עמיך ומעמי דת רחמן ורתאי: פני אתה ושקיח י למן דבעי לך מקשמ: פשר לכל סגוד י דבעי לך

צריכין אנן לך י וכל עלמה 'עמן: צורכי דריה י לשלטנך לעלם: קריך דת רחמן י והיא אסו לדריה: קראי רחמיה י לא תנשי מקרתך: רחמנה שמך י דלא יהי עד אמת: רחמיך מסידין י לית עצי בעליך בשמך ידלה שמך רחמנה י וכלה מסיד דאת כן: סהדותן רבתה י לית אלה אלא אחד:

תנינן בתשבחתך · אמנן באיקר רב: תאבנן ¹⁰ לאקרך · ולית כלום * יגיח בן ¹¹: לית אלה אלא אחד:

דב לן משבחה י למרה דעלמה: חיבין לה סגי י נימר לה תשבחן:
בפמה דברא בממללה בדיתב: במה דאנש עמל י *הו ממרק בארה:
גלא עלם יהי מן האן דלא הוֹה: ואלק בה מאורין לא מפין לעלם:
דחילה משבחה י עבוד פליאתה: דכלה רתת מנה י ועפר מרד עליו:
דהו הוֹה ויהי בי י ושמה לעלם: ומן דהוֹה ויהי בי מן יכל קעם בה:
רהבו רבו לאלהנו בגללה אתינן: והב לן נימרנה ידו מלו בה לגדלה:
זאון כל פממין י ישתבח ביד כל פם: זאן לן ומוחי לן י הב לן משבחתה:
אימתה ודחלתה י מבלדן עלמה: והיא גנו רבה י לעפר מרד עליו:

דקדמה לעלמה י ואקמתנה ברבו: ואסדיך על גדלך י דאת אלה לעלם 1:

דאן רחצון טב י אי קריב כוֹתך: אי *אהן קנינן * י אלא ממה דקניך:

ואתה לגדלך י אלה דלא מתחלף: ודבעי לבר מנך י בלש ולא משקח *:

זכותה דילך י זכאי רחמיך: זבן ועדן י לא נשתק על מובך:

דוללה נפשת * י לעלמה יתבתה: חלמים שלחה י למפוגנה רחמיך:

מובי * עלמה י דת מרה ודברה *: מבין פקודיך י מוביון נמוריון:

יחידאי דקדם * י לעלם את ממן: *יהוב מתנאחה י לך מודאה על גדלך:

כלה אתה עמי י וכלום לא עמי לך: כל עובדיך מבין י מרן ואת מב מנון:

לעלם את רחמן י לעלם את רתאי: לרבותך נסגד י דאתה מרבי סגודיד:

כיהימנים אנן ידאת אלהן וטובינן: מנן לך תשבחן ימדילך לן מתנה: נגודה דעלמה י בתרך מהלכה: נטורון דחייה י בטובך מתקרבה: סגי הו טובך ייסגיאן רחמיך: סגיאן אנין י פליאתך תשתבח:

ל עובדיך רברביה לך משעבדין: | עבדיך מלכו י בתשמישך כל רבו:
'פתחה אוצרך י אתרבח עלמה: פממין ישבחון '' (לך) י דלא קצין ''':
צריכין אנן לך י קעימין ומיתין: *צלואן בקשט י' לשמך יתמרן:
קמי קדישותך ככרז אל עליון: קריב אתה לסנודיך י דלא מתעמי לון:
ריש דלא עקב י אנון תשבחתך: רחמו דכלה י חיים רחמותך:
שמך דחלה י דת יקיר ונוראי: שלחיך מרגלין י ובירון ארשו מדילך:
תשתבח לעלם י דכל דלך תשבחן: תתברך לעלם י דאתה מברך עלמה:

"אתהו אלהנן י ואלה אבהתן: אלהן רמה י גבורה ונוראה:
בטובך אתא עלמה י ובחילך הו מדבר: ברחמיך אנן אחין י לגו מדלך:
גבורתך רבתה י תרחם עלינן: גליאתה וכסיאתה י גדילן מן טובך:
דחילה משבחה י עבוד פליאתה: דאתה לגו כל יום י בעובדיך משתבח:
דון דחני לך י וטובך ורחמיך י ואן דחני מלך י נצחנה שקיח לך:
במה דחני לך י את מוקר דו רחמיך: ואמת דחנתך י את נצח דבביך:

חיי עולם דילך י דלא צריך *למלאי: ארכנה ותשתבה י ביד פממין בלין:

שב *מכשרה י לתשבחתה האה רב: טוב דשהר וקרץ י בריחותה המרה:

יחידאי את מרן י לך מודאה על גדלך: יהוב ומספק י צורכי בטולין:

כלה אתה עמי י אלהי מעונה: כל גוואן ונפשאן י חילך מוחי מגן:

לית חילך מרף בעו מלב דכי: ולא פסל סגדה י לאנש דאנציר 'עמך:

כיגלי כל טמירן י וידע כל כסיאן: מן יכל מכסי מן שלמנך כלום:

נהירה י דנהרה י מלו כל עלמה: נהירה י דכל נהרין י אצלו מן טובך:

סגי דמתחיב לך י ובזעורן את מתפעס י סגוד דאנציר עמך י לית

אל עליון שמך י אל שדי אהיה: עליון גויה י אתה זעקתנן:
פליאן רברבן י זזעה בגללן י פרעה ואכלסיו י טמעת בים סוף:
צרך לן נעבד י תתובה ונצבע לך: צבע לך משה י ושת מואן דאלפים:
קעימה דקיאמיו י ממנים לעלם: קיאמך 'עם אבהתן י קיאם דלא משתרי:
רחיק מכל רגז 'כתב משה לדריה: רחם עלינן י דשמך רחמנה:
שמך סגי קשם י ומהימן ומרן י שמך אלהים סביל כל דלעל ולרע: |
תתני רבותך י לגו כל זבניה: תשתבח ביד כל פם י לכל דרי עלמה: 13 זלת אלה אלא אחד:

אתהו רחמנה · דרחמיך דלא סוף: אדיק לן ופשרן · הך די אמנותך: בראשית בימינך · ויום נקם (את) צעיד: בוראיך מסידין · לית אלה לבר מנך:

גליתה וכסיאתה " גדילן "נ" מן טובך: גויתה ראתה " מדכרה שלטנך:
דיאנה קשיטה " דלא נסב אפֿים: דאן מלכין " דלא עורן ימעי:
דאן בעלמה י אלהו הך דילך: אי האן משקחה " *סגדה כוֹתך "נ":
ראידן מלך יכל קעם לקבלך: " ואת יצוב "נ" וממן י ואנן עפר בטול:
זכותה דילך " ואנן חיביה: זכאין את לבק " וחיבין את רתי:
דילך חיול מותר י מד לית מדע תאר: חיולה יחידאה " דבקן ברחמיך:
מובינן לעלם " דאתהו אלהנן: מובי פמה דיהב " תשבחן לשמך:
ישתבח לעלם " מלכה דלא משתרי: יתמר לך רבואן י דאת מלו רב מכן:

מעינן וסרחנן י עדן לן נעזר: ליתי גנו למלי · הפך *ליד ספרה ":

יהב לן כתבין · וחייה לגבון: אן שמשנן כתביה · יהב לן חייה:

כמה הו מסיד בן · אלא ייתי מדון: מן רחם לן מותר · *הו משגר מסיד בו:

לבבין ופממין י טובה רבה בעי: אשוו תריהון בדחלה י אגלה משכנה:
מי תהומה מעס י ומי רקיעה תלא: נפש לבינתון י מעיול לרחמיו:
נביה רבה משה י חכמן באכתביו י דו מקבל חיבין י שבקין חוביון:
f. 29

עמי וידע י מה ממיר * בלב כל אנש י: בעי גליאן מבן י דו חכם כסיאן:

'פתח פמה דתהומה י ואפק לן מים חיים: פמה דנחש צנק י בגלל דסתר⁷ חיים:

צבעו בדחלה י ואדכרו רבותה: צבע³ לגבה אדם י * ואסתובר ביד⁹ מרה: קעם 'עם יעקב י לגו נחל יבקה ¹⁰: ועבדה נצח שליח י ונסב ברכאתה: ריש כל דבבים י בלעם י בן בעור: אתפך פמה לברכן י וברך לישראל: יהוה רבה ויחידאה י דו¹² דנצח כל קרב: שבחותה רחמיו י לגו כל קרב דנצחון

> תאביה אנון · דנצחין קרבה: וגלין רחותה · ומשמשין לאלהון: לית אלה אלא אחד:

™ הבו תשבחתה י למן דאלוף משתבח: דבעובריו י מן ישבחנה: ברא שומים וארע י קמי כל *מה דאנדה י: בחכמתה רבתה י יתב רומה ומכה:

גלא יבשה · ממי תהו ובהו ¹⁶: גלגו בחילה · דו שליט בעובדיו: דאלין בוראין · יקירין עד מותר: * דמע דממללה ¹⁰ · ואורה ¹⁷ דנבק מניר: אהן דאלק אורה · ישתבח ביד כל פם: אהן דפרח ¹⁸ חשכה ¹⁹ · יודון לה לבביה:

להבו רבו לאלהנו י מלה לאזיה לה: ומן יכל אמר לה · *מד לאזי⁰² לחילה: |

f. 30 זומנו טבה י לתשבחתה בי דאלה רב: זאונון דחייה י לך יודון כל חיין:

י Crii משגר 18 אינור 19 אינו

f. 34

עינוֹת¹ תהומה י אפֿקה לאפֿי קהלה: עננה עבדה י מטל עלוֹיהון וּ
פמה דתהומה י אסקה על ריש טורה: פממין ולבבין י ישבחון למלכותך:
צבעתון דמלוטיה ° י שמעת ופרקתנון: צבעתן קבל י הך די אמנותך:
קלה דשופרה י השמעה בדיל עבדיך: קעימין ומאתין י זועה בגללון:
ריש כלה ° אתה י וכן אסדיך על גדלך: | רחמנה טבה י אדיק לן ופשרן:
שמך דחלה י וטוביו דאתה מגנה: שלטנך מוחי י עלאי וארעי:
תאבין את בעי י תתן לון עלמה: תאב עלינן י וסלח לחטאינן וּ
לית אלה אלא אחד:

אלהים קמאה י דקדם לעלם: אלה דשרי עלמה י וחסלה במוב מאד:
במעונה רמה י הו אלה לעלם: במעון קדשה י אתרה דאפרש לה:
גבורתה כסיה י מכל גבוראתה: גבורן נפקי יום דקרא שמה:
דו חילה דקעם י על כריה דמשתוקה: דו עתיד כרן י אני אני הוא:
אלהותה רבתה י לית לחורן בה נמי: אלהותה רבתה י מליה עלמה:
ווילה דלא מהימן י בגבורתה רבתה: ווילה דלא מסיד י לית אלה
 אלא אחד:

זבנה דקרא שמה י אזדוע עלמה: זבנה דקרא ואמר י לא יהי לך אלהין:

חילין ובוראין י אזדמנו תמן: אלה דלית לה דמו י אחת מגלי שמה:

מור סיני אכלל י בענן ובכבוד: מורה ז ארתת שריר י מן אימתה רבתה:

יתה קהלה רבה י דלא מתני עורי: יהי משמענה י נפק מן אשתה:

כל חילי כסיאתה י נפקו לגליאתה: כד קרא אלה י אנכי יהוה אלהיך! |

לגו תרין לוחין י בתב עסר מלין: למשה יהבון י חיין לדריה:

מעמי רבה י אנון תרי לוחיה: מנצבין כתבון י באצבע אש אכלה:

בהירי(ן) הוו י הך ברק מלבלב: נורא(ה) 'כתבון י באצבע לקלומה יו:

סגי דאטמרו י לגו לבה דאשתה: סגי דצלה משה י אדלא יו קבלון:

ערן מגלגל חיים י למן דשתי מנה: עדן דעקרה יו מן חיי עולם:

פרת מכסיאתה י אנון לוחיה: (פרת מגלגל י חכמה) לכל דריה □

קעימי כסיאתה י נפקו לגליאתה: קלין וברקין י אזדמנו תמן:

קעימי כסיאתה י נפקו לגליאתה: קלין וברקין י אזדמנו תמן:

רחמנה כתבון באצבע לקלומה יו רחמנה זוע י בגלל מתנון יו:

f. 35

רגאב ואתרחם י דת רחמן ז ורתאי: תאביה אתין י ומרחין לאלהותך רבתה: לית אלה אלא אחד:

אתהו עבודה י דעלמה וטובינן: אנדיך כל דבעיך ימן צפית מדעך: בך אנן רחיצין י בכל אתר דת נצחיו: בך אתרחצו י זכאי עלמה: גלגו בך זכאה י ואתעבדו גלגיך: (גליך טובך עמון י לגו כל אתריה:) דהדה צלותה י למקוממה י חייה: די סלקה בכסי י קמי חכום כסיאתה: האן אלה דבק י סגודיו אלא אתה: | אי יכל מהוח י לעלם לבר מנך: ווילה דעמי עובדיך י ולא משבח לך: "ווילון דבביך י דאתין מגלי רגזך: זוענה שמעין ל לך י ולא כלום תאר לך: זועת שלטנך י מבגלל רחמיך: חילה ונפשה ושרה י אשוו מרחמנך: חייה את זאן י במלה מדילך: מה ונפשה ושרה י מב עלמה דבריך: * מבהתך ממנים י עם עבודי גזיראתך: מה פלגת לעבדיך י יגוון לגבה: ישראל שבחך י מלבין כל אמיה: כל פם דבה ממלל י יכרז לך תשבחן: כל רבו ושלטנו י רביאנך רב מכן: לך אנן משבחין י ואמרין מן כוֹתך: לך יהי משבחה י בליליה ואיממה: כוֹן מכה לרומה י סק לך תשבחן: מן רומה למכה כל איקר מדילך: נודי לך לעלם י דאתהו אלהנן: נתרחץ בחילך י לית רחצון כוֹתך: ל כודי לך לעלם י דאתהו אלהנן: נתרחץ בחילך י לית רחצון כוֹתך: כונדי לך לעלם י דאתהו אלהנן: נתרחץ בחילך י לית רחצון כוֹתך: סנודיך באיקרה י וכל איקר מדילך: סהדיך ממנין י עם כל דרין דאתין:

 ^{1} C11, 18, K4 ראחין א. אריי הארין הארין הארין הארטון מער היארין א. אריי לארטון מער היארטון הארטון א. אין מורויאן א. אין מורויאן א. אין מורויאן א. אין א. א. אין א. אי

f. 38

תאבין את בעי מתן לון עלמה: תאב עלינן ברחמיך דת יכל: לית אלה אלא אחד:

אלהים יחידאה " דלית עמה חבר: אנן צבעין לך " בצדקה קבל מנן:
בריה דברא " עלמה ביחידאו: בפממין בלין " יתמר לך רבואן:
גיבור אלהיה " דלא מקף לה תנין: גלגיך יימרון " געוזי עלמה:
דיאגה דדאן " " דלא נסב אפֿים: * דנהי מדכרין " שמך " ולא כלום תאר לך:
הא אלה וכלה י כפית לאלהותה רבתה: עני למן דזעק לה י דלא
בלבה אלילו:

וכל דכסי וגלי "צעיד בשלטנה: וכל מלך ושלים י פשט לה כלילה:
זעקו לשלטנה י דלא בלבה אלילו: "זעק הוא" כל יום " וכדו ישראל:
דויי עולם דילה " וכל חיין הו מפני": חיי עולם נבזה י דאפרש לאלהותה:
טרו גזיראתה י דאגון קוממתכון: מעי מן דסגד "לאלה לבר מנה:
יחידאי דשרי "בקדש קדשיה: | ימינה סבילה י עלאי וארעי:
כל דלעל ולרע י שמעין ליקירותה: כהלון בשלטנה י וחיי עולם דילה:
לביש חיי עולם י דלא מלבש ביד עורן: לבנת ספירה י דרגה" לכבודה:
מורכה מכתרה " מסחנה דכלה: מן עובדיך נדע " מה הי יכלותך:
כהירה נוראה י נצחיו קרביה: נתרחץ בחילך " לית רחצון כותך:
כוברו דרחמיה י לא תנשי קיאמיך": סנודיך מתלתין י פשר הך דאת אלוף:
עמי כסי ונלי י והו כסי דלא מתעמי: על ערפל דאלהו " דלא מקף

'פשטו לה רבואן י מלב ומנפש: פשר הו מרגל למן דאמר בגדלה: צבען הו שמע צלואן הו מקבל: *צורכין הו מספק? למקוממי מליו: קדישה קשיטה י קמאי אלהותה: קבל מן מסכינים בעין מנך צדקה: רמה מרוממה י כריה דרתותה: רחם עלינן י בטובך דת רחמן ": שראה דמובה י שבאה דשלמה: שרי עלינן י אלהן בטובך: תקיף נוראותה י תדיר שלמנותה: תלי לחובינן י וסלח לחטאינן: לית אלה אלא אחד:

אלהים אל עליון · לך אנן משבחין: אל שרי אהיה · לך אנן מרוממין: | באלהותך נגלג · לית אלה לבר מנך: בחילך רבה נתרחץ · דת קעם 39 עם עם סגודיך:

שמה דאלהותה י על תרי עבריון: יהוה דלית לה דמו י לא *בכסי ולא בגלי:

תמן רתתו · קעימין ומאתין : תדיר כד דקרי · מליה דלגבון : לית אלה אלא אחד :

צלהים קעימה י דקעים עד לעלם: אלה על כל חילין י וממן עד לעלם: אלהים בחילך רבה נתרחץ י ראתהו מרן: באלהותך דאנדית י עלמה מן רישה: גבורתך כסיה י וטובך ור(חמיך) גלין: גליתה וכסיאתה י בשלטן אלהותך: f. 36 דמע דבריתה י ניצוץ מן לבושר: | דמעין ידכל אמיה י בחרת *לד סגודין 1: 36 אידן אימנו י קרישה הך דילך: אימנותך חיים י למן דשוי מטר: ובמה דחייה י מטרין אריך מטרנון 6: ובכתבי ארהותה · *מילף ומלפה 7: זעקת סימו רב · לאנשמות חייה: זועיו רב אתעבד · אדלא אנלי: עותרה דאלהותך י אשתוי בטור סיני: עותרה דמלכותך י מנו דיכל שאם: מובך אתעבד י סקופה דישראל: מוב ביתה דיעקב י ומה שמע מו מרה: ימה וגלליו · מכבשין בצפיתך: ימינד מטלה · על כל * עביד אתד : כלה שמעי(ו) לך י ו(במימרך אתו): כל כלום מסיד י לית אלה אלא אחד: לית אלהו אלא דילך י ברומה ובמכה: לבר מן ארהותך י לינן מהימנין: כועונה דתלי * * * אתר לשלטנד 11: מי תהומה ומי ימה י ומי עצם שומיה: נהירותך נפשת י עלמה בצפיתך: נהיר נהיריה יתמר לך רבואו: סימני אלהותד · מעמי שלטנותך: סוברה טבה · סוברן ברחמיך: עברת עלמה י דלא חורן שותף לך: חלצת מלגבה י בוראין מנאו 12 דלית: פרשת בעפרה י ואנדיך מלגבה צור(כין): פרדת בימינך י בור(אין) מנאז 21

צעורה מן עפר * *וכלה ברי¹³ בגללה¹⁴: *צרך לכל¹⁵ דמן אדם י משתעבדין לך: |

16 א קדם אלהותך בהלן צבעין: קמאה דעלמה דלא הוה כלום:
ריש כלה אתה ועקב לכל כלום! רחמנה מבה אדיק לן ופשרן:
שמד ממלי כל מוב למן דשוי מסי: שבחנן שלמנך לית אלה
לבר מנד:

י בכסיו בג' V_3 בכסיו בג' V_3 בכסיו בג' V_3 בכסיו בג' V_3 בכסיו בג', V_3 במין V_3 במי

f. 42

דו יחידאי באלהותה · וחורן לא (שותף) לה: דו ידע כלה · דלא צריך מתודע:

האן דו מנו דיתור " איכו במנו דידע: האן דו מתבעי " הו שקיח וקריב:

ורוא לעל ולרע " וכלה לגו שלטנה: והו האלהים י ותניאן לא מקף לה:

זעק לבוראיו " ואתו שמעין להּ: * זעק הוא בל יום " אתו " דאנה מקבל:

דיי עולם דילה י וכל חיין הו מפֿני: | חיינן ונפשאתן " יהיבן בשלטנה: ב בלטנה: ב בלטנה: ובחים ורחמה י אנון אמנותה: טב הוא עבד 'לבישין י עד אן דיתובון;

ישתבח לעלם י דו מרון דחייה: יתרומם לעולם " דו זאון נפשאתה:

בל בוראי עלמה י "שמעין לממללה: כנש מי תהו ובהו " הך דחני לשלטנה:

לשלטנה:

לבוראיו זעק " וענותה" בזרוז: לקלומה הוה " מן עבד עובדיו:
מלל ועבד "כל מה דחני לה: מליו הוי אמניו ופעליו:
נהריה דאלק " לא טפין לעלם: נהרון מלי י עללה ויבשתה":
סימנין מעמין י רבותה דאמנון: סימנין למועדים " ולימים ושנים:
עובדים רברבים י ועבודון רב מנון: עבודה דכלה " ישתבח ויתרבי:
פשר קריב הוא " למן " דאמר בגדלה": פרוקון דאבהתן " מן אדי סניהון!
צבעו קדמיו " וענתון ופרקון: צעור גויאתה " וזאון נפשאתה:
קעים הו עד לעלם י מורך לקלומה: קעימין ומאתין " תחת שלטנותה:
רחמן הו שמה " וכן אסיד על גד (לה): רומה בשלטנה י ומכה תחת

שעיר בעי לה • כי משקח לה קריב: שבקין הו עבד • למן דשבק חוביו: תהי על חטאו • כי עביד לה רתו: תשבחן ורבואן • נימר לה בכל זבן ועדן:

לית אלה | אלא אחד:

تمت بيوت 10 سبوت لحل بعون الله تعالي

צלות עמרם ברה רצון יהוה וסליחתו עליו אמן:

21 עבודה דעלמה י תסתגד ותשתבח: עבודה דעבר י לא כתשבית עבוד: בוראין חדתין י עבדה מן עדן: בדיל תודיע דאתה י קמאי 13 לא מן (עדן): גלי לגו כסיאן י וכסי לגו גליאן: גלי למדעיה י וכסי מן עיניה:

יהבין 1 Crii, 18 רוד קיה. 2 Crii, 18 רוד מיזי. 10 Crii, 18 רוד מיזי. 10 היידי 10 היידי 10 היידי 10 בין 10 היידי 10 בין 11 בין 1

גרולה גיבורה י גדלה לאלהותה: גדיל בחיל י ונפלאי בגבורן:
דירה דמעונה י דלא מרף לבעו: דין כל ארעה י קשים ומהימן:
דהו האלהים י ו(תנין לא מקף לה: עתיר בפליאן י קשים ומהימן:)
הבו רבו לאלהנו י חלקה דפרש לה: מנה לה לקלומה י ועורן לא
שותפ לה:

זכאה דזכותה • מלו² כל עלמה: זכאי עלמה • נטרו גזיראתה: עתירה דעותרה • צריך כל מדלה: עתירה ומסכינה • מן עותר³ טובה מודאנין:

שבה דמובה * *ממן עד לעלם: מבאתה תתני * ביד כל פממיה:
יחידאי דממן * בדרג * מלכותה: יומה * וליליה יתמר לך רבואן:
כרוז בוראיה • דכלה * שמעי לך *: כוגן ברחמיך • דאת אלהון דאבהתן:
לית אלהו אלא דילך • ברומה ובמבה: לעלם עלמים • תסתגד ותשתבח:
כיסחנה דכלה אתה * וכלה לגו שלמנך: מה בשומיה ובארעה * • דליתו
תחת אדד:

בהירה נוראה י תסתגד ותשתבח: נסיד עליך כל יום י לית אלה אלא אחד:

> סלוחה סוברה י ידועה דכלה: סלח לן בטובך י ודבקן ברחמיך: | עבודן וקענין י מרן קעם עמן: עניתן ופשרן י הך די אמנותך: |

f. 40 בשרה דמפשר י על לחצים ועל רצימים נו: פדיתן מן דינה י ופלמן מן רגוה ו

צעורה דאדם י ואלהה דכל בניו: צדקה עבד לן "בטובך דת רחמן!
קמאה דקעם "י על כלה ביחידאו: קבל מן מסכינים "בעין מנך צדקה:
רכב שומיה " ותחת אדרעך עלמה: רחם עלינן " *בטובך דת רחמן ":
שמעיו צבעתה " דלא טרף לבעו: שמע בקלן מרן י ואתרחם עלינן:
תקיף נוראותה י תדיר שלטנותה: תלי לחובינן " *וסלח לחטאינן ":
לית אלה אלא אחד:

אה מלך רחמן ישתבח ביד כל פם: אהן דעבד עלמה ביחידאו: ברא בוראין יסדין ותקיפין: בוראיו מסידין לית 15אלה לבר מנה: גיבורה וגוראה יכל על כל דו בעי: געוזין אנן יוארשתן 16 משבחתה:

גַבורתך אנדית כלה דלא מן עקר : גלו עובדיך ידאתה אחד לגרמך:
דאלבשת בריאתך יחסדי חכמתך: דעבדתנה תמח ומצפיתה תשבחן:
אשמעה דלא ב(ק)ל ילחזוה דאת שרי: הך כיר אד(ה) דמלי משמעה
(ל)מן דעמי: |

להדה גבורתה יחלק" מן רביאנך: ורב ממה דפרסיך לעיניה מה דכסיך: £.44 זעקת דלא בפם ימלין ואתא בלם: זרזו בוראיך יהכפתו למליך: אתהו שראה ידלית חכים לך שרוי אתהו חסלה ידלית לך סוף ולא טקב:

מעין הוא עלמה · דו סביל דחלתך: והך° לא יסבל אימת · סבולה דלא באד:

יחידאי לית לך חבר י ולא תנין ולא שותף: יכול קמאי דחיל י גדול גיבור נורא:

כל דמדמי י אתה לא דמי לה: כל דמתאר י אתה לבר מנה:
לא עם חבר אנדיך י ולא עם תנין בריך: לגרמך העריך י ולגרמך משתבח:
מן מדעה נחכם י יתך מן עובדיך: מן כתביך נחכם י עבידאתך מנך:
נודי לחסדיך י לפם דו חילן: נבלש מנך לפם דאתה י לא לפם דאנן:
סברינן חסדך י וסכואן רחמיך יו ולאהן ניפך אפֿין מנך אלא לידך:
דוך סנאין אנן י על תרח חסדיך יו וחסלך תנוף באפי תותב צריך:
פשוטי * אד אנן יו צריכין לצדקה: 'פשט באדי חסדך י רוח לאתלתותן:
צורך נפשה לרוחה י צורכן לרחמיך: צדק עלינן יו צדקה מן רתותך:
קריב רחמיה י רחיקה דרגזה: אן עמיך אעלן י לנפוש רחמיך:
רתאי רתאיה י דלית לן דבוק *לבר מנף יו הב לן *מה דלית יהב י יהוב יובר אלא אתה:

שמעיו צבעתה יאה מן דאלוף ¹⁵ לחסדה: שיאל שפֿיפותן י ומסכינותן עני: 45 <mark>ה</mark>שתבח תתרבי י תתרומם על ¹⁶ קשט: תתודי ומן יכל יודי לך *לפם דאת ¹⁷: לית אלה אלא אחד:

> אלהים רחמנה י דבקן ברחמיך: אלית רחמנה דבק י ומנו (לן) דידבק: בעיני רחמיך י וחסדיך צפיתן: באדי חסדך פשט י רוח לאתלתותן בי גיבורה ונוראה י תשתבח לעלם: אלה אלהיה י תסתגד לעלם:

דאת שקיח בכל אתר · לא כוֹת כל שקיח: כסי וחכום בל רז · לא כוֹת כל עמיו:

אתהו דמקדם כל אתר וכל עדן: וכל אתר ועדן וכל בריה עובדיך: ראתה דלא מכלום י ואתה דלא הך כלום: ואתה עבוד (כל) כלום י לא על דמות כלום:

זבנה דעמת "חכמתך דתברי: "זמנת יכלתך יכל כלום במלתך: אתה שראי" צעור "ברוי הקן כלה: אתהו דכלה בך יומנך וכפית לך: טובי לבה דלית " שרי בה אלא אתה: טוב מן דמודי לך " בדילך על דילך:

יחידאות קמאות " אלהותה דילך: * יחידאי בקמאו" יוסגי חסד וקשט: כלה לא סהר לך " ואתה בכלה שקיח: כל אתר את בה יולית * אחד לך" אתר:

לית דיכלה י מודע האן דאתה: לאהן דאנש הפך י אפֿיו הו משקח לך: כזנו דחכם לך י אלא מן עובדיך: מן מלו משבח לך י אלא בצדקה מדילך: 1. נחכמנד מו י בריאת קנומן: | נצפי חכמתך בן י ונסגד לרבינך:

סהריך עובדיך י דאת אחר לגרמך": סהרו קשיטה י דלא מתחלפה: אה מן דפלא " מן מצפית כל עמיו: אן עמיך צפיתן " *צפיה ברחמיך": פרוקה דלחיצה י דקריב לה מן לבה: פרקן דלית לן "פרוק אלא אתה: צרקה היא נפשה " דבידן מדילך: צרק *עלינן מן צרקתך" י צרקה מן רתותך:

*קיאמן קמיך " קיאם דמסכינים ": קלי בלישאתן " לא תטרף אן עמיך:
רחמן אתה ומיסתן " דשמך רחמנה: רחמיך סגי " מן סגאי בישאתן:
שמעיו צבעתה " שמע קל צב(עת)ן: שיאלתן אתה חכום " קדם (נ)ימרנה:
תחובתן קבל י ולחטאי(נ)ן סלח: תרחי רחמיך (מרי) " לא תצנקנון "באפֿינן:
לית אלה אלא אחר:

יביד: אתהו חרה י דאלהותה דילך: אתה(ו) לגרמך עבוד י וכלה בידך עביד: בחדות בחדות לכלה י לית אלה בחדות לכלה י לית אלה אלא אתה:

¹ Crii, 18 יועמי ² K 4, f. 32 resumes in the older hand. ³ Crii, 18 יחדיאה רק' ⁴ Crii, 18, K 4 sec. m. בריו וחקן ⁵ K 4 יאחו בך ⁶ Crii, 18, K 4 יאחו בך ⁵ K 4 this and the following line are in the later hand). ⁷ Crii, 18, K 4 יאחו בך ⁶ Crii, 18, K 4 breaks off before this section. ⁸ V3 יאחי בים מסכינים ¹⁰ V3 על צד" ¹⁰ V3 ישמי רי מיך ¹³ Ges. C. S. ii, H 2, p. 30. ¹⁴ Crii, 18 עבארחות ¹⁵ V3, Crii, 18, H 2, p. 30. ¹⁴ Crii, 18 עדרי מין ¹⁵ V3, Crii, 18, H 2 ישמי אווע ¹⁶ V3 ישמי אווע ¹⁶ V3

האגן עבדיך ובניון דעבדיך: וחסלך מתנשי¹ קיאמי סהבינן:
 זרונן ליד חסדך מלגו לחצין רמין: זעקין לך נפש לן מכל ארצמין:
 על חסדך רחצונן ואקרך בלישאתן: אליה דבק לן מנו דידבק יתן:
 של רחמיך פרסה עלינן הך ענן: ממרן לגו כף² רתותך מן סנן:
 לקדני סניה דספספו רוחינן: ימתנו² בטל רחמיך דאלופין כמרין¹:
 כלי לדיניה (דאגלו בעדנן: כפת אד סנן דנתחת לאבדנן:
 לחציה דסגוי) ואגלו ביומינן: לון כלי וכפת בישיה דקמינן:
 מנך בלישאתן אה מלוך רוחינן: ומבלעדיך לית קוממו לחיינן:
 כפשאתן באתלתו מקמי סנינן: נפש לן מן לחצין דנגדו בחובינן:
 סנין לן לא רתין ואגן בון כפיתין: סובר ופשר דאנן קעימין כמיתין:
 אה מן כל מלכין קדמיך יכפתו: ומנך כל גברין יזעו וירתתו:
 משרן מן סנין לית בלבון רתו: פרק מתלתיה דלגרמון אתלתו:
 ביכי רתותך קעמין בצדן: צדין מן סנין לון ברגז אנגדו:
 קומם נפשאתן דמנך בצדקה בצ(דקה²): ועבר לדיניה הך דאת

אלוף אלוף:
רחמנה אזמן לן°י מן רחמיך פשרין: | רעטין בזרוזי ולנן מפשרין [אמן]: 48 f. 49
שלחין ז מן רחמיך לאיקרי סהבינן: שלח לפרקנן יולאבדני סנינן:
תקיפה דרתותה יארתי למסכינותן: תקיפות דיניה יכפת מן שפֿיפותן:
לית אלה אלא אחד:

"לכהנה רבה עמרם דרה רצון יהוה עליו:

¹⁰ עבורה דעלמה י מן ישום רביאנך: עברתנה ברבו "לגו אשתה יומין: יד:

באלפן קשטה רבה " " קרינן וחכמנן: בכל יום דמנון " גדלת בוראין:

גדילין בחכמתך י מודעין רבותך: גלין דאלהותה י ליתי אלא לגדלך:

דעבדת דלא לחיו י עובדיך דרמין: דאנדיכנון לא מן י לגו ששה " ימים:

עברתנון שלמין " לית באחד מנ(ון) חס(רן): הודעת שלמותון " דאת
מרה דשלמותה:

דחלין אנן מנך יוסברין לך: דחלין מן רגוך יוסברין המיך:
אהיה אשר אהיה בריאן ודבוקן לי לא תמר(ד)נן יואתה בית ערוקן:
דלא תנזפנן יואתה סכיונן: ולא תשלמנן יואתהו רחצונן:
זיעקן לידך יזיעקה דמסכינים: לא אשקחו לגרמון יהוח אלא מנך:
אקמנן סכואן לי על תרח רחמיך: וחסלך תנזף ימן דת סכיונה בינור מוב מן דמתקרב בך אה רחיקה דקר(יב): ווולה דמרחק מנך אה קר(יבה) דרחיק:

(יתרו חובינן אלא על סבלך: וסגת חטאינן אלא על רחמיך:) כל נפש רחיצה על סגאי רתותך: כל גזיה ראתה מן תקוף אימתך: לא תקפל רחמיך מן פרוסי כפֿים: וארתי מן דלית לון אפֿים *מתלי אפית :

בה אנן ביד רגזך "אלולי רחמיך: | מה עפר נשיש לקבל גבולה: נפשאתן דילך "וחיינן צדקחך: וסברינן חסדך "וסכואן רחמיך: סלח לן (מרי) דאנן " קעימים כמיתין: ודכר לנן קיאם " מיתין כקעימין: על מן יתרחץ " מן דו בך אלא בך: ולמן ישול מן " דצורכה לך אלא לך: פלגון דחייה " פשט רחמיה: פתח אד חסדך " בצדקה על מסכינים: צורכן לרחמיך בתר בליותן: כדמות "צורכן " בחיינן " רב מכן: קריב קריביה " דלא מתעמי: קבל לבעותן "ועני למסכינותן: 'רתי רתתותן" יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן " רתותך ורחמיך: שעתה דבה נתחדד " בתר בליותן: אליתה צפי לן " בחסדך מה אסותן: תשתבח תתרבי " תתרומם לעלם: תתיקר תתברך " תסתגד לעלם: לית אלא אחד:

צלות מן כהנה רבה עמרם " ירצון יהוה עליו:

יג:- יאתהו עבודן ידהויך ולא כלום: עבדה עלמה יוכל דבה דלא סעוד: בך אנין מהימנין ילית אלה לבר מנך: בחילך אתרחצנן ידאת יכול ושליט:

*גיבורה דגבורתך ' לכל 1 גיבר כפתה: גיברות סנא 1 כפתה ברב חילך:

* גיבורה דאן אלהיה י דחילך על כל חילין: | דינה מנן אסטר י וכפת 1 דבבינן:

* אלית דבק לן י ורתי לשפיפותן: אה מלכה רחמנה י מנו דידבק יתן:

י מצאו 1 (Crii, 18 מצאו 18 מצאו 19 מנואן 2 (Crii, 18 מצאו 18 מנואן 2 (Crii, 18 סנואן 2 (Crii, 18 מנואן 2 (Crii, 18 מנואן 18 מנוא

לובדין חיולין יותקיפין עובדיך: *ועם כן זעורין יאנין אקר יכלותך:

רוולה דעמי יעובדיך רמיה: ולא משבח חילך ילגו כל יומיה:

זמנת כל בוראי לגו אשתה יומין: זעקת שביעה יקדש ונשמה:

עבדתנה קיאם בינך ובין נטוריו: עבראי עבדיך בה בדחלה ינשמו:

מובינן לעלם במה דגליך לנן: טובינן באלפנך ידיהבת למהימנך יקיר גביה דלבש בשם אלהותך: יקרה רביאנך ביקירואן רמן:

כיר אד יקירותך קבל יתה ברבו: כתבה רבה דמן יומי בריתה:

לעלמה גליך חיין על אד משה: לימינה אושטת מן ימינך חיין:

כלבר מן משה לית אנש מן אדם ": מקבל מן מרה דמע דמים ומים דאש:

נדחל מן קרין · בכתביו דקשטה: נצפי בה" מלל אלה · למשה *פה

סהרות גביות משה י מן יבטל(נה): סהרה *אלה י ומן" ידגלנה:
עבודן נהימן בך " ובנביאך ובכתבך: אתה דסגלתנן י בבחוריך ובקדשיך:
פליאן לפצותן " גליך לן על אדיו: (פרוק עבדתנה " לאבהתן ממצרים:) |
צבעו לרביאנך " ושלחתנה לידון: צלואתה אנין" " דוזעי" לפרקנון:
קיאמיך דימיך י ליתון *זכאי: קוממתנון " על אד " נביאך לבניון:
רחמנה דרחמיך " לאבהתן פרקו: רחמיך ארשי לון " לבניון יפרקו:
שלימה דשלח " לאבהתן פצואן: שלח לן פשרין " ברחמיך ורתואן:
תקיפה דרביאנך " פרה לארשינן: תלי בפרקן חדת " לאמכות רישינן:
לית אלה אלא אחד:

[אלהים קעימה דמנה כל מלאין: דו דממן ומורך דלא במלאין:

בבוראיה דברא רבותה שקיחה: ברומה ובמכה תקיפותה גליה:

גדלת שלמות חכמתה לכל עובד: גמלו חסדי תקוני לכל בוראי:

דעה להאן הוא אי איכו לא ימטי: דבוננו על רז ממה דו לא תקום:

עובדיה דעבדון למדעיה סהדיו: אקימון תהומין בין כסי לגלי:

רחשבה לא תיעל לגו מנון לכסי: ולא תקף מן גליו מחכומון ללבב²¹:

זכותה נתני דו זכאה דמזרכי: זכאי אצלחו דזכו קדם קשטה:

אמור לא יכל מסכם רבואתה: עובדה מה ימטי מימרה בעבודה:

מזבה ורחמיו מחדתין כל עדן: | טללין ומטרין דפצואן ומתנן:

ושבתתה דלא מן דושי ביומה שביעה: ועבדתנה כלילי לשתתי יומיה:
זעקתנה קדשי ועבדתנה ארש: זימון לכל מועדי ולגד לכל קדש:
עבדתנה קיאםי בינך ובין עבדיך: הודעה "דמטרת" נטרה נטורה!:
טזבי שבותיו דשוון בברכתה: טל קדושה מנשם לון מכל דוש ולעיו:
יקירואן רמן יקיר לון *בין רמין!: יום שבתה יהב לן עד ננשם
אהן דנשם:

להי בריתה אושטת לבר ביתך: 'כתב קדשך הושטת למהימנך: להי בריתה אושטת לבר ביתך: לחייה מן מרון דכל חיין חיין: כיוחיון דחייה דמנה כל מלאין: מלל מן אשתה לא יהי לך אלהין: נביאותה לה כליל מן יומי בריתה: נהירות דמשה דשות בה לצשה: סוברו לחיין להחי בריתה: סוברו דלא בטלה לעלם עלמים: אהן אלה הך אלהון דאבהתן: אהן נביא קשים כוֹת מהימן אלה: פם לפם מלל אלה לבר ביתה: פליאן לה גלתין לא גלת(ין) לעורן: צעורה דצער עלמה וכל דבה: צוֹה במשה יהב לה חייה לחייה: קראה דקרא לא יהי לך אלהין: קרא טר ית יום שבתה לקרושה: קראה דקרא לא יהי לך אלהין: קרא טר ית מלבין כל בית אדם: שמה לשמה בלאמה ברבו ביתה מלבין כל בית אדם: שמה לשמה לשמה נביא כל דריה:

תהום לממללה • רבינה עב'רה: תהום ממלל משה • תהום ממלל מרה: לית אלה אלא אחד:

لة ¹¹ ايضًا رضي الله تعالي عنه هده البيتين يقالو في السبت لخامس الضهر ويقالو * في ايام الاعياد وعلي العشر كلمات ¹² والله اعلم

אלהים אלהינו י דמקדם לכל בוראי: עבד ושרא וחסל י עלמה לגרמה: בראשית חדד י בוראין חיולין "י בחכמתה גדלון י בשלמו דלא בחסרן: גבורה דלית עובד " תקיף קמיו כלום: גבורתך קדמת י כלה ואנדיתה: דעובדיך רמיה י גלין ומהכמין: דביכלתך רמתה י מברי חיול מנון:

מסכינים אנן י וסכואן חסדיך: "אמליתן למטר¹ ישביך ומועדיך: נפשאתן בצרר י מקדם דבבינן: נפש לן מכל לחץ י ומול ערלת לבבינן: ן סניה עלינן גברו י ולית לן מנון פשרו: סובר ופשר דאתה י אל 54.5 צדיק וישרו:

ערקנן ליד חסדך מלגו לחצינן: עני שיאלינן ואבד שנאינן:
פשר מכל עקה ומכל סן ודבב: פרקן ברחמיך ומפי לכל שרב:
צריכין אנן לך דאתה מספק כל צורך: צפי בעין חסדך ופצותה לנן ערך:
קני כל קניאנים פלמן מכל דינים: קלי בלישאתן לא תמרף מסכינים:
רחמן רחמניה לית סוף לרתותך: רחמן ברחמיך וברך קהלך ועדתך:
יהוה ישא כל לחץ וקצף: שיאלן מן רחמיך מנין עמך יווף!
תמיד אתה לבדך מחליף הימים והדורות: תקיפותך לעלם ובוראיה לך

"צלות אדונן הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה וגו")
*יתמר ביום השבת في وقت معلوم ")

אתהו יהוה ' פעל כל עלמה: ישתבח בריה ' במכה וברומה:
בראשית ברא ' נכבד הנכבדים: שומיה וארעה ' לגדלו סהדים:
גלגיה דילך ' חכום כל נסתרים: גלו ' עבדיך ' בטובות ' ואיקרים:
דאתהו שקיחה ' סקפן סקפניה: דאתהו דמורך ' עם דרי דריה:
אהיה אשר אהיה ' אשר לא יראה: אלהותה דילך ' בגבאי ובראי:
ראתהו יהוה הקעים ' דמקמי בראשית: | ומבתר יום נקם ' ואין לך אחרית: 15 \$
זעקין אנן לך ' דאתה רחמן ורתאי: זאן " נפשאתן " מן טבאתך רבתה:
אלית לנן דבק ' מנו לנן ידבק: אהיה אשר אהיה ' לן ברחמיך דבק:
טבה מיטבה ' לית סוף לטבאתך: טבהתך הב לן ' הך די אמנותך:
ישתבח לעלם י דו מקים כל ' קעים: ' ישתבח ' לעלם ' אלהי העולם:
כל עלמה ' כפיתין במלתה: כל לבבין יזעו ' מן רבות עצמתה:
כל עלמה ברה דעמרם ' לא כוֹתו מן אדם: מללה מרה ' ודרם *בה אש ברה:
בייתה בה משה ' יקיר כל ספרה: נביותה לה כליל ' מן יומי הבריה:
כפרון דחייה ' ולבוש קרן אורה ' סהדו בנביותה ' שומיה וארעה:

ים רחמיה דגלליו משפעין: יומיה ולילואתה חייה לחייה: כל בלושיה לא ישקחון בר מנך: כל חסד ואצלחו וקוממו בטובך: לך קשיאתה¹ ואנון באפיך לא קעמין: לך פליאתה ומנך כל פליאן לא פליו:

מליך לא במלן ומתנאתך לא חסלן: מצפי מן רחמיך מוחיה עלמין:

נצוחי נצוחיה נכבד נכבדיה: נוראי בעובדיה ותקיף בחסדיה:

סימניו הוא גלי בכסי גונים רמין: סהרין מודעין דו אחד לגדלה:

דודעין עבידאתה נדע הך שרי בה · חכמן הך עסל נחכם דו דמלתה:

פרקן דננשם מודע לן דו רחמן: פרקן אנשמותן גלא לאשתה יומין:
צפה נשישותן וקרב אנשמותן: צרך לן גודי לה דנשמן אהן דנשם:

קבע תהום שבתה מועד לא מטלטל: קדשה וברכה על חסול עבידאתה:

ריש כל מועדיה וארש קדשיה: רביאנה עבדה קיאם בינה ובין נטוריו:
שבתה עקב שמה בדיל דפרשה לה: שבת שבת(ון) תהי לוכון שבת היא
ליהוה:

רגרח דברכן ורתואן עבדה: עד ניעל בה בקדוש ונסגד מן יהובה: לית אלה אלא אחד: |

"צלות כהנה רבה פינחס רצון יהוה עליו:

f. 53

עבודה דעלמה בכל עת תשתבח: עבודה דעבד לכל בריה באצבע:
ברא בוראיה בשתתי יומיה: בוראין תקיפין בעסרתי מליה:
גבור הגבורים כפת כל גברים: גבורתה זזעת מישרים וטברים:
דאתהו שקיחה דשקיח בכל אתרים: דמקדם כל כלום *ומעבר
כל דרים :

אהיה אשר אהיה י דבוקה פרוקה: אוצר הרחמים י ורפאי מכל עקה:
ומדעה לא ישום י שיאם אלהותך: ולא רז ידע י מה הי שלטנותך:
זועה דילך י מבלדין כל לב: זועי שלטנך י מבגלל כל אהב:
על חסדך רחצונן י וקמיך פללינן: אהיה אשר אהיה י הסיר כל לחץ

מלל בענני רחמיה "עם חדוד שעיה: מבאתך יתרו בכל עדניה:
יכלות דבבינן י חרבו אתרינן: ידבון אלהים יויפרס מובו עלינן:
כפר פשעינן י וקבל מדרשינן: כלי לפנותה י דאתנברת ביומינן י
לא רוח אלא מנך אה מלוך רוחינן: לסניה נדנד י ועמר מקדשינן:

¹ Perhaps המיארים or "קיש" should be réad. ² In Cr11, 18, B2 it follows אלהים א'הינו without heading. ³ Cr11 ומעביר הדרים. ⁴ Cr11, 18 ורווה ⁵ Cr11, 18 וועה ⁶ Cr1

בסגד ונעבד לעבודן • ומספקי צורכן: *נבלש מנה פצו • ומחן את ברכאן:

סלוחה סוברה יפרי יתן בפריך: סלח לן "מרי ולאבותינו" בחסדיך: עבדיך אנחנו יובניון דעבדיך: עשה לן הטוב בעיניך כאמנות עובדיך: פניך (אה) אדני שבנו יואל מקלטך באנו: פחדנו מאפן שא ישננו ופשענו: צל קורתך עלינו יאה אל הצבאות: צפי מן מעונך שמעיו הנקעות: קני שמים וארץ קרוב מכל קרוב: קומה יהוה ויפוצו שובה למי ישוב: רכב שמים ראה יראות ראו ראיתי: רחצוני בך ועליך לשועתך קויתי: שוב עלינו ובמיני הברכות ברכן: שבר מטות עולן וקממות הוליכן: תתהלל לעולם יתתקדש תכבד: תתודי בכל זבן ובכל שבת ומועד: תתהלל לעולם יתתקדש תכבד: תתודי בל זבן ובכל שבת ומועד:

أبيتين مرقة يقالو علي سبت العشر ايام علي שופטים • *وفي يوم اخر العشر ايام علي تعاده من قول سيدنا هكهن هجدول العزر رصون يهوة عليو أمين

אלהים אל בריו אמור יהי ויהי: אלהים יראה לו י דבר מה דו בעי: במשתוקה זרע אל י ויצא מוצא *מן חסר⁷: ברוך יהוה אל בריו · בכל זבן ואתר:

גלה נגלא מן נסתר י ולו הנסתר והנגלא: | גבור ידו לא תקצר י וממו 58 בלה נגלא מן יפלא:

דבוק בו³ יד'בק אלהים יראה: דבוק השמים והארץ יהוה יראה: דהיה ויהיה ועתה ואין שני: הו אלהי אבי רם שם אני אני: רעתה יגדל *נא כוח⁹ אדני וישא: ואולם חי אתה⁰¹ נשא עון ופשע: זרעת זרע לחיות ויהי ולא ילרש: זרע לא ישכח מפיו זכרון שמך הקדש:

הכמתך גדלה י ודעתך תמימה: *הך מה קם בן ¹¹ אדם י עפר מן האדמה: שובך מרם רגוך י מב ומימב אתה: מוב כל מה עשית י אל אתה החלת: לראה יהוה י אלהים וירבי¹²: ישא יהוה וישם י שלום כמה יתריח: כבוד יהוה יראה י וישכן וירחם: כל המחלה ייסר י ויסובר וינחם:

י מארי 3 V_3 מארי מארי 1. מרים אל נא פצו י ומחנית וברכן: " Crii, 18 מארי 1. " Crii om. the whole piece, V_3 om. the heading; see also L8, f. iii; L13, f. ii. " B2, p. 254 om. " V_3 סדי V_3 ins. " אלא. " V_3 ins. " יברי 10 Cri8 corr. אלא. " L13 הך מה בה קם V_3 ורכמה בה עדיר עדיר עדיר ברים V_3 ורכמה בה קם V_3 ורכמה בה קם V_3 ורכמה בה עדיר עדיר ברים V_3 ורכמה בה קם V_3 ורכמה בה עדיר עדיר ברים V_3 ורכמה ברים V_3 ורכ

האן אלה כוֹת יאלה אלהיה: האן כוֹת משה י דקבל לוֹחיה: פה אל פה מלל משה י ובוראיה סה(דות): פממין קדישין י במראה ולא בחידות:

צוֹה יהוה (את) משה במצות תקיפין: צוֹהו בקרוש שבתה ושת מוֹאן ראלפין: קרא(ה) דקרא אנכי יהוה אלהיך: קרא שמור את יום הש(בת) יוחייה לך תורך:

רב הו קדוש שבתה · לא יכרת לעלם: רברבים גלגיו · אקרו² עליו שלם: 1.56 שלם לך שבתה · לא כותך מועד: | שבת בך אלהים · ואוקרך וכבר:

תרח ברכן שבתה י ופצואן לישראל: תתובתן מרי קבל י בכל יומם וליל:

צלות כהנה רבה אלעזר בן פינחס רצון יהוה עליו:

אחר הוא יהוה הנכבר י אין עוד מלבדו: אֹל שדי יתברך י על רב מובו וחסדו:

ברוך יהוה אלהינו · אשר לו השם הנכבר: ברואה ישתבח · הך מד לאוֹי ועבר:

בדלותו תגדל יעל כל הגדלות: גבורתו תמשל יעל כל המ(ש)לות:

דמע מכל דמע יולא דמי לדמותי: דיאן קשים קדיש ישמו מכל שמות: היה ויהי יהוא אהיה אשר אהיה: האל חגרול אשר ימית ויחיי:

ומי כמו באילים - אל הבו רבו לאלהותו · דמלת רומה ומ(כה): ומי כמו באילים - אל

זרועו נמועיה י וכוחו גדול ועצ(ום) ו זמרתי ועזי שקיח בכל יום ומקום:

דכמתו יתבת י כל כלום בטב יתוב: חכמה במלאת דעת י בכוח
ממן יצוב:

טובות רבות מאד לא יספר איקרון: מובי עלמיה דת מרון ודברון: יהי אמר ויהי מוב מאד לכל ראה: יתרבי זה השם עשה מה דו בעי: כי בשם יהוה גדרש סליחן בכל פעם: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם: |

לית אלה לבר מנה י וחזקה את ידו *: לית חי(ל) דיקום * אלא חילה י ולא f. 57 ד'יעבד כעובדו ?:

משה עברו נביא י נאמן ° עצום השם: מושיען *הן נושע ° י אנה ושם נישם:

" Cr11, 18 יורף. " V3 אקריו Cr11, 18 יורף. " Cr18, B2 om. heading, Cr11 adds מצבת ליום השבת ליום השבת ליום השבת ליום השבת ליום השבת ליום השבתי ליום השבת

ולא קשט אלא דילה ' ולא עלם מצלח משלם כיי מסתגד בשלמו ' אה שומים וארע סהדין דאלהותה לאחד לגדלה ' הו עבודון וסדורון ' ואה כתבין' בכיר אדה דאלה ' ומשה אתימן לעלם ' ואף בך יימנון' לעלם ' | ומנו דיכל 60 £ מחק הדה אלה אחד ' וכלה תחת אדה חתמה דליתי ממחקה לעלם ' ישתבח מלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الاتنين عشيه وتاني سبت في صلات الضهر)

לך נביע מרן דבוקה דלחיציה • מנך נרחל עבודן ° דכל פליאתה • סגי ב:− דאת מסיד בן ′בכל זבן • ומלף יתן ואנן ממרין דלא נילף אלא הך דאת אלוף • אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה • אחס עלינן ברחמיך *עד לא ⁴ ניבד • אנהר לדכרן רחמיך:

בריה דכל עלמה אתרחם עלינן ברתותך י 'עמי⁵ לחצן ולא תעבר על עקתן י אבהן ובנים מתחננים למלכותך י מרי לא תיפֹּך אפֿיך מנן לית בן מקום בנבאיך אלא הך דאת אלוף יאה רחמנה אהיה אשר אהיה ... רחמיך ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الاتنين بكرة)

ממנה דכלה כפית לה · צפי לעלמה ברחמיך · דו *קעם יומין * באתלתו · ג:אדכר לאברהם ליצחק וליעקב · ודב'ק 'לבניון דאנון יהיבן * באתלתותה * אלוף
אתה עבד פליאן 'עם רחמיך לנו כל אתר · וגליך נצחניך 'עמון 10 במצרים
ובימה ובמדברה - עבדת תמחין ופליאן · וגליך 'עמון 10 כל נצחן י וכפת סניהון
קמיון · וטובך יתני לעלם · דאת נהיר לדכרן רחמיך:

למיון יומי לעלם יואו נוזי לוכן יוזמין :

נצוחה דבה כל קרב מיסתך סוברות מרגזיך ידאנון סכין ¹¹ דכל מכה י

דילון ¹² ב'רקה הו חרבך ידעתיד מוקד כל סרחוי ¹³ עדן דתנלנה ¹⁴ בנצחן י

ותוקד אלהיון וסגודיון יעד אמת אנון משתמשין יורחותך וקשטך סבל

לון יוטובך מספק לון יסוברו בני ¹³ רחמיך ימתקנין טמאתה ¹³ על ריש

מקדשה יוכל יתה קדשה | רבה ימשלח מנה ביד בישיה יונימר רב אלה ¹⁷ בל (מסובר) יויכל נצח ¹⁸ הך דו בעי "(ולא עורן ימעי י) ישתבח אלהים:

לית אלה אלא אחד:

 $^{^1}$ Cr11, 18 ins. קד. ^{2} Cr11, 18 אימנון 18 אימנון 18 ישנורן 18 ישנורן 19 ישנורן 18 ישנורן 19 ישנורן 19 ישנורן 19 ישנורן 19 ישנורן 19 ישנורן 19 ישנון 1

לחי ראה רעי י קדום כי אל רחום: לא ירף ולא יעזב י וכל מה דבר יקום:

ב'מעון קדשך אשקף י ופקד כמה כ(תיב): מלגו לחצה רבה י כי נפושה קריב:

לדרש מן חסדיך י זכרון את עבדיך: נפֿל על פנינו פניך י קריב אתה לסגודיך:

סגודיך לון נפוש יויראה כבודך: סוד שמך הקדוש יקום בו עובדך: עובדך טוב מאד יואת תהי הך מה ה(וֹיך): עשה חסד לאלפים ילדורות לא(ה)ביך:

פרי עשה פרי בעת תתריח את תנ(די): פרי ורבי פדי אתה הו אל שדי:

1. צדקה עבד לן מרן בחסדיך אן עמיך: | צעור ילידיה צפי לן ברחמיך: קויתי לישועתך יהוה אלהי: קראתי בשמך אלהי² מצמת זוותי ורוחי²: ראיתי אחרי ראה בראות קומי שאי: רחמיך ארשי לון ישקפו לבעי: שמעיו⁴ הצעקות דשמך אל רחום: שוב מחרון אפוד יושים לן ברית שלום:

תשתבח תתרבי י תתקדש תתרומם: תתודי תתברך י ברוך שמך לעולם: לית אלא אחר:

قَهُم بعد ذلك نكتب الدران وهو من قول عمران المزمان وضي الله تعالي عنه المين

مناط يوم الاحد بكرة واول سبت في الشهر في صلات الضهر

מד לית אלה אלא אחד י *לא עלם³ אלא דילה י ולא יסתגד אלא 'לגדלה י מן דשרי בתותביו ישלם 'למרה דאתרה י כיון כל בני אתרה מרבין לה דארכן קלומה⁹ י וכן עבד משה במור חוריב י אמת דקעם קמי סניה י ואמר 'למרה מה אנה י ואת'בה מרה על דרג מד לית מלך מלו מתב י ואקימה אלה על מכה י ואימנ(ה)¹⁰ עלם כסיאתה י מן דאמר דנביא "במשה יעמי מה היא רבותה: לית אלה אלא מרן:

י ולא יכתב הך ארהותה י ולא נביא קשים כמשה י ולא אימנו שלמה

דנביה מתחיל י וטובה אמר (ירום נבי · ו)ירבי נביה י [ותרום נביותה ·]
וישפר ויקלע וימטי לערפלה · כיי מלבש בידי לבוש · מד לית מלך מלו
מלבש · כיי מכסי בעננה · ואפֿיו מלבשין בקרן אורה · עד ידען כל אמיה
*דמשה עבד אלה ומהימנה: אדכירה היא לטב יוכבד נפנה דכיתה וקדישתה
דאלין נכליה ² · מנה אחדה נביה · ואחד כהן י ואחד אלהים 'למצראי *אחד
דרם ² 'לנו אשתה י ואחד אכל מותרי אשתה · ומרים דאשירת על ימה ·
דרם ² 'לנו אשתה י ואחד אכל מותרי אשתה · ומרים דאחין חלקי · וילבש
שמעי עמים ומרעי · ואמר מרון יסון ⁴ אנרון י ויסב אהרן חלקי · וילבש
משה בעקובתי · ותודעק מרים נביאה דלא קעם מן חוֹה כוֹתה · יתרבון
עמרם ויוכבד · תלתה קדישים דקעם מנון · בעמלון טבה דבקן ברחמיך ·
ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الأربعة بكرة)

האן דאתון קעמין בחלקה דצפרה י ועמין לאורה לכלק ומניר על כל יידעלמה י [לפם דו] כרזו כהלכון ואמרו ישתבח נאירה דאלק לעלמה בוצין דלא טפי געז הוא ברקיעה | ומניר על כל עלמה י לפם דו מרה דכלה י 6.63 אלק לעלמה בוצין דלא טפי: בראשית אתעבד אוצר למאוריה י שומים וארע בניון דלא בני אורה רבה דמי לשבשבה י נהירה קרץ כל צפר פתח לעלם י נהר כרז לבניו דאדם י קומו מן שנתכון ועמו נהרה ושבחו לעבודה ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة الخميس عشية)

אתהו יקירה חילה דכסי מכלה יוכל דכסי וגלי לא עמי לך מן ישום ח:מה הוא חילך יאי מן יחכם רזי יקירותך יעלזי כלה אתה יוכלום לית
לבר מנך יבארי מפפרנס ומסובר ומוחי (וממית) ומקים כלה ברחמיך י
לך *יסקן תשבחן מלב ומנפש יאן קבלתנן בטובך רבה ינכרז קמיך
בקל רם יונימר לך יחידאי אתה אלה ולית לבר מנך רבותה לך: דחילה
ומשבחה ומרוממה ידעבדת כל עבדיך מדורך ברום עלמה יהאן דאת
בעי את שרי בקדש ובאיקר וברבו מעובדיך מן ישום אי כפליאתך מן
יברי כל פם דבה ממלל יכרז ויימר לך מן כותך באלהיה י (אה) עבודין את

י Crii, 18 אן מ" עבדה דאלה. " Crii, 18 וורס ^{8} V3 (כילה ^{9} Crii, 18 למאוריה. " Crii, 18 נניאן בניאן ^{7} Crii, 18 מלכה ^{8} V3 מלכה. " Crii, 18 ברי ^{10} Crii, 18 יסק התש" ^{10} Crii, 18 ברי ^{11} Crii, 18 כל עוב" ^{12} Crii, 18 ברין ^{13} Crii, 18 עבורן ^{13} Crii, 18 כל עוב" ^{13} Crii, 18 עבורן ^{14} Crii, 18 ברין ^{15} Crii, 18 עבורן ^{15} Crii, 18 ברין ^{16} Crii, 18 ברין ^{16} Crii, 18 עבורן ^{18} Crii, 18 ברין ^{18} Crii, 18 ברין

(مناط ليلة الثلاثة عشية وثالث سبت في صلات الضهر1)

שבה דמיםב לעלמה י עבד לן רתו דלא שוונן י לית לן רחצון אלא אתה י כל רחצונים נפלים ומפנים י (וכל מלכים מתחלפים י) ואת מלך דלא מתחלף י (ורחצון דלא נפל י) וממן ברבו דלית לה תהום י ושלטנו דלא קעניה סוף י ונצחן דלית נשומנה יבל י דבק לרחמיך י אן ברחקה ואן בקרבה י ואתה (אלה) שקיח בכל אתריה י דלא צריך מודוע לאתר י מוב סגודיה דאנצירין 'עמך באימנו שלמה י דאנציר 'עמך באימנו נשים י דאת 'עמה בכל אתר לבק לה יהך דחני *לך עביד נטורה באיממה וליליה י והו דמך דלא מתחנם *והוא נשים י ואת י נמור דלא דמך י ולא מלך יכל קעם בך י ולא קרב יכל מבל דל י ולית נצחן אלא דילך י כל פממיה יימרון לך מן כותך באלהיה י שמך מדחל עלמה י ומה הי לקלום בורתך רבתה עד לעלם: לית אלה אלא אחד:

לא נביא הך משה עבדך 10 ולא 'כתב הך ארהותה קרישתה ולא סגדה אלא *לך מול 11 הרגריזים (בית אל) בחורה קדישה דמע 'דיבשתה ישתבה אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الثلاثة بكرة)

ה:- חיול הוא חילה תקיפה דראר במעונה רמה י והוא שקיח בכל אתריה י

וארכן מובה 12 מקבלה מן עבודי חוביה מובר (ה) מובה מגי * דאת מסיד מובה ולא אלפנן "ועקבון דבישיה אמטי ולית לן מלה קדמיו לביע לה בכסי לבלן דמה דידבקנן אלהה דאברהם | ויצחק ויעקב שמע בקלן (מרן) ואתרחם עלינן ('ברחמיך)! בכיה רבה דבעלמה כהלן נבכי קנומן דהכה מתסכי מבטל עמלון דכל זכאי וכתבי קשטה כריזים לא תסגד לאלה חורן "ארור עבראה דשבק אימנותה דקעימה נצבע לה בכסי דבק דמה דידבקנן "אלהה דאברהם ויצחק ויעקב שמע בקלן מרן ואתרחם עלינן ברחמיך (וקבל צלותן מנן ברב חסדך י) ישתבח אלהים:

(مناط ليلة الأربعة عشية ورابع سبت في الشهر في صلات الضهر) ۱:- هلمة (حد) الأدر دآمه و مهل حد الأدر حدا لم و ددنه (حد) الأدر (موم) دآمة و هناد عنو المامة و المامة و

לית אלה אלא אחד:

יתון י יגחון בקרבה י וידע מן נסי כלילה י דעלמה דילה ביחראו חליץ בידה מלגו חילה י ומן דלית לה נמי בעלמה יפֿני מותב י מכעס יטרד י וייתון טבין ויסון אגרון י דעלמ(ה) למן דו דילה י עבוד מה דו בעי ולא חורן ימעי י ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الجمعة بكرة)

*חילה רמה שמע בקלן * רחמנה פרס רחמיך עלינן * כל עלמה דילך * ומן ינ:כותך אדך אחדה * *על כלה * לצוחה דלא מתעמי מרון דכל תמחיה * לית
סוף לחילך רבה * ותקיפה ודחילה * לית בן מקום * בגוני פליאתך * עמיך
לאהן * אפינן אדיק לן ופשרן רתאה * דבק יתן רחמנה אחם עלינן * יעד
לא נתסכם ברגוך * וכי טובך יתני * לעלם דכן רחמיך על חיבין : אל שדי
אהיה עדן לן מכדו מנצירין קדמיך כמה נלקי ונביז * ולא נוכל קעמין קמיך *
סני דאזדכיך מנן * ולא אלפנן אתחיבנן וחטינן * (וסוברך יתן) ולא כליך
מנן רחמיך * לית לן אפין נימר קמיך קבל מנן מסגי סוברותך * ומובך
דעבדתה עמן * אתחילו חובינן | ויתרו סריחתן * ולא דחלנן ולא אלפנן בכל 66 . *
(מה) דעבר עלינן רתאה * דבק יתן רחמנה אחם עלינן (ברחמיך *) . . . . . " על
חיבין * ישתבח אלהים : לית אלה אלא אחד :

(עורן כן דראן יום שבתה ילו עוד רצון יהוה וגו" על ויטע ביום השבת צפרה:)

¹² קעמנן מן שנתן ואתי(נ)ן לידך "אה מרן באנצי(רו) ובשעבוד יעמדנן קדמיך ינ:וסגדנן 'לפניך · בחלקה דצפרה " מוב דקעם מן שנתה וייתי לידך ברחמו ·
קעם ומשבח בחלקה דצפרה " ומרבי 'לגבורתך (רבתה) ' עם מפתוחה
דאורה תמח לכל ¹² דעמי (לה ·) לאווי על כל אנש מכל בניו דאדם · כל
מן יהי דמך יבלד מן שנתה · ויסתכל לאורה כד הוא מפתח ומניר לעלמה ·
טב לכל (מן) דעמי לה וישבח לברואה · ויימר ישתבח *באריה דכן ¹⁵ ברא;
ווילה 'למן יהי דמך בזבנה ¹⁶ דצלותה בחלקה דצפרה י בערב ובבקר מלאכי
יהוה יהון שרין בכל אתר י ואהן דאגון צלאי מלאכי יהוה ייתון ¹⁷ סהרתין
דרחיות ¹⁸ מלאכיה שמעין תשבחתה דמרון בכל זבן · מוב מן יכל *יקום

יירוב 1 ^{1} V3, Crii יירוב 2 ^{2} Crii יירוב 2 ^{3} V3 יירוב יירוב 1 ^{5} Crii, 18 יירוב ^{5} Crii, 18 add יברוב ^{5} Crii, 18 add v6. ^{12} K4, f. 4 ^{5} . In Crii, p. 147, Crii, f. 35, B2, p. 131 this and the next piece are transposed. ^{13} In K4 added later above the line. ^{14} Crii, 18, K4 ידרוב ^{15} V3, ידרוב ^{15} V3, ידרוב ^{16} Crii, 18, K4 ידרוב ^{17} V3, ידרוב ^{16} Crii, 18 ידרוב ^{17} V3, ידרוב ^{17} V3, ידרוב ^{18} Crii, 18 ידרוב ^{18} Crii,

מתפעס¹ י לך יסקן תשבחן . . . . ² רבותה לך ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط يوم الخميس علي بكرة واذا كان حاكم في الشهر خمس سبوت يقال يضاً في خامس سبت في صلات الضهرة)

סיאגים רברבים וקשים י אנון זכאי עלמה י כל דמזרזע בעמלון מרה דכלה מתרחם י זוע משה נביה עמלון במדברה י עד רגזה מעזר י ורחמיה פריסין י ואתשקע תמן פשר י אמר מלה מתעניה חייה ומותה בשלמנך י אה מרן *דכסי אה תלי רגזך *מנן ופרס רחמיך עלינן " נעבד אף אנן אסכמו מרן *דכסי אה תלי רגזך *מנן ופרס רחמיך עלינן " נעבד אף אנן אסכמו אה רתאה וריסנה מה ומיה עלמה וכל דלגבה " מן כוֹתך לית כוֹתך י אה רתאה ורחמנה: חיולים אנון אנשה דמעזרין רגזה דמרון י (אדם קמאה י ושת חליפה י ואנוש קראה י וחנוך צלאה י ונח זכאה י ו)אברהם נסיאה י ויצחק אנצירה י ויעקב שרירה דזכותה י ויוסף מלכה (חורה י) ומשה נביה י ואהרן כהנה י ואלעזר מהימנה " ואיתמר יקירה י ופינחס קדישה י ויהושע נגודה י וכלב ירותה י סיעה דלית מתשקע בעלמה כותון " י מוביון תאביה דאתין על מלתה דמרון אתין י ורחמיה 'עמון י ומרה דכלה מרבי לון י טוב עלמה אמת דייתי תאבה וסדרו " כיי שלמה ר'מי י ורחמיה פריסין " ועכרה מסלק י ורשותה קפילה י ובוראיה ממתנין י וטל על דיארי רחותה י ועבודה דעלמה ישתבח דלא באלילו י שתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(مناط ليلة لجمعه عشيه)

מלכה דלעל מלכה" ושלמנה ברומה ובמכה והוא שקיח בכל אתריה יוכל מלכיה בשלמנה שליט דאן לון ומאבד לון הך דו בעי ולית מלך ממן" אלא הוא דחיי עולם למלכותה טובי קהלה דרחיץ בה וסגד לשמה באנצירו דו מתעיני מכל מגדי ווילון אלין דכפרין בה ובעין רחצונה דריקה דלבר מנה דעתיד (לון מ)כל מגדיאן וכן 'כתיב בשירתה רבתה "אי עשיב עתיד לון דינין דלא שבין 'לדיניה' טוב עלמה ובריאתה אמת דיכרו אלה אני אני הוא: בקרבה יחידאי הוא אלה ולית 'עמה אלהין ינדון "ל אלהין ינדון" ולית אתרה מסחן תותב ולא ערפלה מקבל יתוב ומן "דלא אלהין ינדון"

ב "Crii, וו מ"ב" בצדקה מרילך: תלי רגוה "Crii, וו מ"ב" בצדקה מרילך: תלי רגוה "Crii, וו מ"ב היא השיב לון "Crii, וו מ"ב לון "Crii, וו "

(עורן כן על ויקרא אל משה:)1

אה יום קדיש ומקדש " טובי מן מתקדש 'לגבה " קדיש קדישיה קדשה י יו:
ואמסרה לקהל קדיש "שבת חילה (רבה) 'לגבה " ופקד דישבת בה ישראל " מבתר דחסל בריתה אנשמת רבותה בתה בה " ועקבה בעקובאן " טבן [רברבן] י שבה וקדש וברכה " וסימן ואנשמה ויום טב" | למן דנטר לה 6.8 בשלם " אגר נשמותה לגבה י כפל הוא על כל יומיה י ואהן תמח חיול מותר י צריך לאודאו חיולה יתרומם " חילה דאפרשה ונשם לגבה וקדשה: מן דבעי יעמי רחותה ידכי שריר בשבתה " ותהי צלותה בפמה י כיי עגל סדריה י ויודמן 'עם טבין ושלמין ידו מטי להדה ריחותה " ותרח תהותה מתפתח " ומזבח אודאותה תמן " מקבל צלות טביה " ומסק אודהותה למעונה " דתשבחתה הך נציבה טרפיה" לגו עללה י וטלליה דלא מטלין על אמוריה בלב דכי " טובי תהבה י ומובי תלמידיה דדמין לה " (וטובי על מה) כד ייתי דו לגד 'עמה שלמה " וגלי לרחותה " ומדכי להרגריזים" עלמה " (יתרבי חילה דיהב לן אהן יומה " וברכה וקדשה ואפרשה וחילה עלמה " (יתרבי חילה דיהב לן אהן יומה " וברכה וקדשה ואפרשה וחילה מכל יומיה ") ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן על במדבר סיני:)

לית בכל יומיה יום רב איך יום שבתה "שבשבתה עקבה מרי בעלמה כל יו:יומיה בון עבידה " (ושבתה אגר דלא עבדה ") בלעיל מרד מלגזה וברכאתה
פקרין לגווי " מן פמה דא(ל)הי קדם "צריכין כל בית ישראל יהון אמרין
אתי בשלם יובילה קריבה דאתי ומנשם "שתיקין ומללין: 'בגללה סלק משה
נביה על מור סיני ' ואתכסי בעננה ובכבודה " (צעם) סביע [ד]לא אכל ולא
שתה ' דהוה בעיני " קעימיה ' מנדה חיים לדריה ' צריכין . . . . ומללין " .
שתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן על ואלה שמות:) 12

חיול הוא חילה דכן ארכן מנשמה^{13 *} איך דאתי¹⁴ מן דוש בגלל דינשמון ^{15 יח:-} במולין לאשתה יומין ועבד עלמה וכל בריתה ושבת ביומה שביעיה ועבדה

ויתחנן¹ ויסגד 'למרה י ומתני² צלותה *באורחתה בכל אורח²: מוב *מן יכל קעם⁴ וייתי לידך אה רחמנה מתחנן ומצלי ומשבח ועקד וסגד ומרכן ומרבי 'לשמך דאתה לאווי לכן י *וקבל מנן מרי³ צלותן ברב חסדך ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

[חורנים חתמר בשבתות:] (مناط ليلة السبت عشية وكدلك على بكرة)

יד:- °אה איקר רב איקרה דיום שבתה י מוביהון 7 עבראי במתנתה י ד(א)תיהבת לון ארהותה קדישתה ויומה קדישה י ארהותה (עד) יהון קרין בה י ויומה קדישה ל(א)תנחו רבה היא שבתה י ישתבח באריה ויסתגד עבודה תהומה f. 67 דשבתה עדן | לעלמה י מועדה קמאה דלא מטלטל י (וקדשה דלא מתחלפה י) די רבתה מכל יומיה י וקדישתה מכל מועדיה י מלכה קעימה אפרשה 'לשמה י לית מועד כוֹתה י ולא קדש כוֹתה י ולא קהל קדיש הך אחן דגטר לה י אה נטורי שבתה הבו שמרים לה הך די י קדישתה י כלי ממללה קדיש י ואלה דבראתה רחמן ורתאי י נשוי כהלן ונפתח פממינן נתני בטבאתך י רחמנה מלכה דואן (לן ומוחי לן) ומגן י וחיב עלינן משבחים למלכותך רחמנה רבותה לך י תשבחתה לשמך רבה ונצוחה 10: לית אלה אלא אחד:

(: עורן) 11

יה:- ¹²אה יום מברך ¹³ ומקדש יום דבה שבת אלה שבי(עי) דחסל כל בריתה וברכה אלה בטובה מכל יומי בריאתה וקדשה ביקירותה ואפרשה בטובה ¹⁴ רבה קדשה מן רום ריאמה וגלתה על אד רום נבייה ואמסרה לרום כל אמי עלמה עבדי אלהים ובני רחמיו דאלהים וגועו ¹⁵ דפרקה אלהים באד תקיפה ובאדרע רמה בסימנין ופליאן וזעקה אלהים עליון על ¹⁶ כל גועיה ידכי לבה ¹⁶ וחשבתה ויקדש קדשה בקדישו ¹⁷ ויודי וישבח לאלהה דמלתה באהן ויקרה ¹⁸ דלא *שוה בה גוי עורן איקרה דיום דשבתה דלא ¹⁶ כותה איקר יומה שביעה (דו) דמי לכלילה ¹⁹ דמלך ולא לאוי דילבשנה בתר מלכה אלא רום כל עבדיו ¹⁰ דאלהים לא אתשקח בכל אמיה לאוי לדן טובה אלא הוא *על כן לאוי לכל ¹² עבראי יודון לחילה דכן אמלתון ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

עובד אדיך י והוא מקבל מנך אך אב 'לברה י וכפת כל אמיה קמיך י ומתעבד מגנך י ומרחק מנך כל ערויה י ומיומה דמרדתה ושבקתנה י אתה עביד דרסה לאמיה י (ירחים ו)מועדים געזים הך דאתו י לא סלק 'לגבון קרבן י ואלה דרביאנה ממן לעלם לא יתר ולא פחת ישתבח אלהים: לית אלה אלה אחד:

על חדש האביבו

מברך הוא ביתה דיעקב כרי דנפק מלגבה ישת מואן באלפים הוו בבו-מבנים מן שבעים נפש מן הוה ישום רבותון אי יסכם גלגיהון ישבלי עקלה דאברהם עללתה דבי אשתעבת מליה דרחותה נפיקין 'למקרי בשפולי פור סיני וכלום לא אנשו נפקין י דהוה מרון מנהר לון יתון גרמיו דיוסף הנהרו לון מסינון דהוה יוסף רב אלא מת ובתר מותו אתרבי [ד] גרמיו נסיבין ביד נביא רב זעיק אלהים ביד "מן דשלים" תרי אריםי רחותה יוסף מלכה ומשה נביה בעמלון מבה דבקן ברחמיך י שתבח אלהים: לית

"על חדש השביעי:

רב חילה דכן ⁹ פקד בריש ¹⁰ ירחה שביעה מכל ארשי ירחיה ידו זעיק כג:ביד אלה ארבעה עקובאן רברבאן יאשבתה דכרנה אשמעה ¹¹ וזימון קדש ין
עד יהון שבתון 'לירחיה ' ושבשבתון למועדיה ' וכליל מועדי רחותה 'לגבה 1,71 יום סלוהים י קדיש טרד חוביה י חג מטלין וחג כנושין ' (ויומה תמינה עצרת שביעי מועדיה וקדש קדשיה י) וכל ישראל מהר מנין י ואנין עתידין 'עם אלין (ואלין) תלתה זבנין לגו שתה ¹² ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן על יום הכפור הקרוש על פינחם:)13

ר'כורה טבה דלא מנשי י הדכר קיאם עבדיך י וארתי בניון בעמלון י
אלהן רחמן [ורתאי¹] דבק לית לן דבוק לבר מנך י זזועה דילך אה קשטה י
ארתת כל עלמה *מנך י אימתך שרת¹⁵ בכל לב י ודחלתך לגו כל אתר י וידע
כלה [ד]לית כותך י כל נפשאתה (דבלדי) * לא ערקי¹⁸ אלא לידך י זזעת בשלטן

1.69 קדש עד לעלם י ואמר דשבת בה יתברך וכל דמחלל לה יתקטל ין דו תהום ביד אלה משה אתימן מגלנה י *ועבד אל" כל מינה דאדם י ואלפנה המי מור סיני 'לקהלה דנפק ממצרים י (עד) יהון שבתין בה ואמרין רב חילה רבה דכן אוקר [ארפן] ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(غير دلك يقال עלי ואלה שמות بعد אלישתבח:)

מהימנה ממנה י מובי רחמיך לעלם י אלה דלא עצי פעליו י *מן מלו מנשמה אהן דנשם אלה כלה י אלאן קהל ישראל דו זעיק בר ועבד לאלהים · [משה] אתימן גזרה ושבה ומועדים דלא מטלטלין י וקטר שמין למאוריה י געזים שם מועדיה ומועדיה הך דאתו י מן יכל מבטל בריה דרא קעים לעלם י מן יכל *לעי ומגדוד בניאן דלא עצי כלום י ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן על אלה הדברים:)°

ב:- חילה רמה יקירה • פקד לנביה קדישה • בגלל קהלה קדישה • על דדי מקלתה דקרא אלה על טור סיני • טר ית יום שבתה לקדושה • מועד לא° בטל לעלם • וכן כתב נאירה רבה משה מהימנה ¹⁰ דכסיאתה • ויטרון בני ישראל ית ¹¹ שבתה למעבדה • דהוא תהום בין קביע ביד אלה • דהו בניאן דלא מנדנד • ווילה דנפק מנה [לבר] פרדיםה דנטר פרנסיו • כל חילן (ד)לגוה חיים • ישתבח אלהים • לית אלה אלא אחד •

12 تمت بيوت السبت المقدس

:על מועדיה וראשי ירחיה:

כא:- לחילה חיולה ונצוחה י נודי ונסגד ונרבי י דכל רביאנה דילה י אלק מאורים מנירים דלא מפין י ואפרש מועדים קדישים י וקטר שמון למאוריה י ויהבון 'לבני רחמיו י עד יהון חדין בון ומודין [ומרבין¹¹] לשמה ומקרבין f. 70 לה | והוא מקבל מנון ומפתח לון אוצר שומיה י ומשפע מתמן ברכן י ומפים לכל אמי עלמה דאנון¹¹ בניון דעבדו כל גזיראתה דמרון י ומקוממי מועדיו בשלמו¹¹: נבכי עליך אה ישראל י הך הוֹיך¹¹ בימי רחותה י והך אתה בימי פנותה י הוֹיך 'עם אלהך מודמן עמה בכל מועדים י ומנדי לה קרבנים מלו

[שריו רבואתה:]

(עורן בן תלביה על חנות בתבה אל הטבעת לו עור)

ניזל בתר כתבה קרישה ממללה דאלהי קדם: במעון קרשה כתב' וקראתה על מור סיני: בוראיה רבותה אמת דנחת מלגו * מדורון דקעימיה': אשתה אנירת לה וקל שופרה כרז קמיו: ונביה כתר על מורה עד הוא נחת מקבלתה: (יתמר) גלגו בה דו רום כל כתביה [אהן] דקרתה אמר שמשו כל דלגבה: האן הוה כממללה רבה הדן אי האן אשתמע כותה וקראה דקראתה קמאי דו קראה דבראשית אה כהן שרי קרי יהוה אלה רחמן ורתאי: יתהלל אלהים:

[עורנה:

אה תרח רבה רבה רבה מן ימינה דמלכה רבה: אה תרח נאיר כתבה פתיח ביד אלה על מור סיני יקיר בה כל בית ישראל: באצבע אש אכלה כתב בימין (ק)דישה אתושם בצדה דארונה הוא מנח: | גיבורה ונוראה כתבה גבורן נפקי לזימונה גדיל הוא חיים לדריה: f. 73 דו נפיק מן כריה דאשתה דו הוצר מלי ברכן דו דמע דמן כסיאתה: הדה היא עללתה דאוצרה גזיראן ותורואן ופקודיו אוצר הך אהן מן עמה: ומור סיני כנשה קרישה וקראה דלגבה אלה ונביה רבה שמע ומלף: וועי רב דהוה במור סיני כד שרי מרי קרי בה אנכי יהוה אלהיך: הילי רומה נחתו עמה וחילי מכה קדמו לה אמת דנחת מגלינה: מעיל לגבה לאהן דחני לך ובלש ברויו וכית מטי סגי דבלשו ולא אמטו סופה: יזלעון כל זלעוין מן חכמתה ולא יסכמון דו קטיר לתהו ובהו: כריה דלא פחת לעלם לא פסל עתיר ולא מסכין דעקרה מן חיי עולם: f. 74 : דשומיה לאהן אפתח יפשט משה ידו ויסנה מן אדרע דסבילה עלמה: כזניר הוא לאלין דלית לון נהר ומקים לון על ארח שלמה ונגד שביל דקשמה: נאר שמשה ולא כותה " שמשה מלה מפם: אלה ואהן כתיב " באצבע אלהים ! סתור לא יכל סתר לה י דכסי (לה) סתר לה: כיי מתיר דו י קטיר למדעה דאלה: עמו סימתה און אני אני הוא: דכסיאתה ומן י אהן אני אני הוא: בליאן ° רברבן וגבורן אתעמו תמן על טור סיני אלה אושט ונביה קבל: צמות חילין ובוראין אתעמו על ריש טור סי(ני) ונביה שמע ומלף לדריה: לראהה עקרה דטובה קדיש פרותה מן אצותה דקשטה וקרשה מלף: רמה תחת מתננה רבואת קדשה עמה רום קהליה אהן דנטר לה:

[&]quot; Cr זו, p. 66; B 2, p. 54; H I, f. 39 mention no author; H I יערן כן שרו כן מרו און, p. 66; B 2, p. 54; H I, f. 39 mention no author; H I למרקה. "I.e. למרקה הלבו"ג בכל ובן הלבי"ג הלבי"

גאותך י ואשדכת 'בסגאי רחמיך' י סהד מודע לעלמה דלית אלהו אלא דילך (אה') רתאה ורחמנה: אקימת כמה [ד]אמרת יהוה (אלה') רחמן ורתאי י גלגיה לך לעלם י דלא גזיך *לן לפם גמלן י אתהו יהוה זכאה ואנן חיביה י לפם דו מובך וחסדך י אדיקת 5 ממעון קדשך י ופלטתנן 6 מן זוענה י נודי לך אה רחמנה על חסדה י דעבדת 'עמן ותעבד י אה דבוקה [אה'] מרגלה' *לית אלהו אלא דילך מרי *ולא יעבד כעובדיך ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(تم الدران بعون الله الرحمن)

[פאתחה אלצלאה:]

(وهدي صلات سيدنا موسى ابن عمران عليه افضل السلام)

(יתרבי זה השם הגדול ¹⁰) אחד הוא יהוה הנכבד י ואין ¹¹ עוד מלבדו י בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד מלבדו ברוך יהוה אלהינו אשר לו השם הנכבד והישר יתהלל י נמול לבבנו ולבב זרענו נירא א'תו נאהבה ונדרשה ונשמר עשרת דברי הברית אשר דבר בחוריב מתוך האש ביום הקהל יהוה אל רחום וח(נון) י סלח לנו מרי ולאבותינו בחסדיך מכל אשר חטינו שגגנו ופשענו פניד אה אדני ' אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב י [אה] *ארני בעמלם (ובעמל משה עבדר 12) אל תפן אל קשהנן ואל רשענו ואל חטאותינו " ואנחנו הרשעים והחטאים פני גדלד ואתה 13 יהוה אל רחום וחנון י ילך נא אדני 'בקרבנו כי עם קשה ערף הוא י וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו י ארני הרחום 'בשמך 15 הגדול הציל אתנו מכל דבר שקר י והושיע אתנו מכל תועבה י ומהר נפשותינו מכל שקוצינו י וקדש גביותינו מכל טמא י וסלח לנו מרי ולאבתינו בחסדיך מכל אשר חטינו שגננו פשענו פניך אה ארני י נמול לבבנו נשוב אליך 'בכל לבבנו ובכל נפשנו י נאהבך 'בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו י ולטוב לנו נשאל לחסדך וטובך ורחמיך וחסדיך י תמלי אתנו לשמר משמרתיך חקותיד יהוה (יהוה מצוֹתיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים אין אלה | אלא אחר · (יהוה £ 72 אלהינו יהוה אחד:)

1 K4 קמות 2 K4 om. also. 3 Cr11, 18 המסח, K4 sec. m. ההראה הרוו (מדות 18 בישות גמלינן 18 הרקית הרוו (מדות 18 בישות גמלינן 18 הרקית הרוו (מדות 18 בישות גמלינן 18 הרקית הרוו (מדות 18 בישות 18 בישות 18 בישות הריעבר (מדות 18 בישות 18 בישות 19 על מדות הריעבר (מדות 18 בישות 18 בישות 18 בישות הריעבר (מדות 18 בישות 18 בישות 18 בישות הריעבר (מדות 18 בישות 19 על מדות הריעבר (מדות 18 בישות 18 על 18 בישות בישות 19 על מדות הריעבר (מדות 18 על 18 בישות 19 על מדות ומדות ו

יהון מכונים להרגריזים תלתה סהדים נפקו לזימונון חשך ענן וערפל ואלה אש אכלה אתי מקרי עסר מלין שרוין לא יהי לך אלהין לקדמי אנה הוא קעימה:

נורן רבותה לכתבה קרישה:

ויתמר על השבת הראש מן החדש בכל זבן:

אהנו כתבה רבה דאימנן נביה¹ רבה מגלי שמה דרבה דעבר עלמה קבלותה בדחלה וסגדו ליהובה דאמנתון בכתבה ודחלתון מן שמה:

נשוי כהלן ונימר אתי בשלם כתבה נעירה דאושם מרן מניר² למן דשמע לה ומחשיך על מן דלא שמע לה:

אתהו דאלפתנן איך עבד *מרן עלמה ספרה דלא מטעי:

אה אוצר מלי כל גזיראן הו⁴ אהן ספר בריתה וטוב מן דמהר⁵ מנה דחייה כתיבין לגבה:

אתהו דאלפתנן איך נטר קדש יום שבתה (ספרה דלא מטעי) אה בוצין יהי ומניר הו *אהן ספר בריתה :

כל בוציני מאתיה קץ מלאון וקץ נהרון אהן הו² דנהרה מניר בלילה ואיממה: דיהובה אש אכלה ומה הוה יהי מעמי למור סיני מכלל⁷ באשתה יום ינחתו לוחיה: |

אלהים הוא מושט ונביה רבה הו⁴ מקבל וסיעתון דקעימיה מרבין לנביה כד 5.78 נחת סביל אהנו כתבה רבה:

עורן כן: (יתמר יום שבתה הראש)

הב לן מרבה לכתב(י)ה דלקיטין מן חיי עולם ברבו רבה גרבנון דרבתון חילי שומיה אמת דנחתו מלגו מדורון דקעימיה:

אה כנשה ייה שומיה דאתקרי כתבה לגוה כלול כנשתה נהר וכל יתוביה נהירין והיא מליה נהר מן נהרה דחיי עולם:

ברקיה אנירו לה נפק מן כסיתה לגליתה ומלין דרחמיה רסס וקדום לא אתעמי תמן דהוה אחת מנדה (חיים) לדריה לעלם:

גנה דלית נחש עלל לה הנצבת על ריש מור סיני וארהותה אילן חיים גליה קמי כל דריה דמפרנם לה כיי חי° מן עללתה:

דיארי רומה ומכה אזדמנו אמת דנחת דהוה מצבע לגו אשתה ויהובה לביש באשתה ומליו נהר סגי מן שמשה ווהרה:

עלאהי הוו מרבין לה וארעה סגדין מנה חילה דכתבה קראתה אמת דנחת על מור סיני מלין מלין חיין דלא במכלה:

רעבראהי דמקרי בה יסגד מן חילה דיהבה ומליו דרחמין ורתואן לאלין דמשמשין לה ומובה נמר למן דקרי לגוה ועבד:

ינביא V_3 נביא . " V_3 נימר V_3 נימר V_3 ועיק ביר אלה קעים V_3 אור. " V_3 ממכלל V_3 . ממכלל מרה הרה בתבה מוב מן דשוי עמי בגהרה V_3 . " V_3 אח אח V_3 . " V_3 וער. " V_3 האח אח ביר היא האח ביר האח ביר האח ביר אלה היא האח ביר האח ביר האח ביר האחר האחרים ביר האחרי

1. מש מניר דלא טפי " שם אלה ונביה: [כתיב] | לגבה " יהוה נצחיו קרביה:

רגרחון דשומיה לאהן " אפתח תמן אושט: אלה למשה תרי " לוחי בריתה:

סגדו קמיו באנצירו י דסגד קמיו י סגד למרה " דיהוה רבה " כתיב לגבה:

ומד יהוה רבה כתיב " לגבה נדחל ונרתת אתין מסגד קמיו: ולית קשיט

הך יהובה ולא נביא הך כתובה אלה כלה אחד ונביע אימנותה:]

(יעורן תלביה על נסעות כתבה מן הטבעת:)

בשעבוד [נימר קמיך כתבה קדישה מדעה דקשמה שלם ספרה דמלף חיים מן נהיר לא מתעמי כל תלמידיך יסגדון למרך דארכן טובה *מתן לה² חכמתה דרבותה:]

אלה על מור סיני זזע י חילין וגבוראן ויסידין י אלה מכה ואחת י ונביה ראם וסלק י מור סיני דחל וארתת י מן אימתה דעבודה י אמת דקבלה ^{*} חיים לדריה לעלם:

באצבע אש אכלה כתב · במרעה דאל(ה)ותה · בצומין ובצלואן אקבל · ביד משה [נביה] מלגו לחבי ' אש · מן אדרעה ראמתה · דעלמה תלי בה : גבוראתה *נפקי מכסיאתה וזועי כל גליאתה · כל חילי ישראל ארתתו · כד אמלל עסר מליז · נפקין מפם אלהותה · | חיים לדריה לעלם :

דאהן הוא דמעה דממללה י דמלל אלה אלהיה י ומשה אתימן לעלם י
*מקבלה דמעה מן ימינה דמרה י עד יימנון כל דריה י באלהים ובמשה:

הוצרה דממיר המהריו י נאר וחכמה לבלושיו י סימתה המעתרה י כל
דבעי הקעימה י מלל עם מפוקיתה שופרה י כלי לית לבר מן אלה י
רומה ומכת אשוו מימר י נביח דאתימן לעלם י חכמן כל דאכתיב לגבה:

ווילה דפלג על מדעה י ווילה דלא משמש גזיראתה י דהוא ספר ארהותה י
דביאר משה נביה מן ארשותה דמרה י * דו יהיב בצדה בי דארונה י יקרון
תהביה לגוֹה בי:

זרעה דאזררע 'לגו אשי סלק ונגד¹⁴ עסר מלין יעסרתי מליה יעסרה אוצרין י משה הוא¹⁵ מהימנה ידאתימן (על) בית אלהה ימתן עללתה לישראל: [תייה דמן חיי עולם כתבה רבה דבינינן חייה מסידין דכותה לא יהון דו מן רומה דעלמה ומכך מן לבון דשומיה ומבאר בלבה דמשה:

מובינן ומה יהיב בינינן מבועי דחיים 10 דו מן תהומה רבה דשם אלהותה:

יומים עד תרמדה מעמי קהלי ישראל תניאנות אלה מפקד לון ידכרון תלתה יומים עד 1 Cri8, f. i3^b (ascribed to Marqah); Crii, p. 68; B2, p. 55 (O2, f. 56^b).

" P8 מגלי לן 13^b (Crii, i8, B2 מגלי לן 18, Erii, i8, B2 מגלי לן 18, Erii, i8, B2 מעונה על ריש שורה י 18, בימימר צ' 73 מעונה על ריש שורה י 18, בימימר צ' 73 מעונה על ריש שורה י 18 עמ" צ' 73 מעונה על ריש מורי 19 צ' 73 מעונה 19 צ' 73 מעונה על ריש מורי 19 צ' 73 מעונה 19 צ' 73 מעונה 18, B2 מביה 19 צ' 73 מעונה 18, B2 מביה 19 צ' 73 מעונה 18, B2 מביה 19 צ' 73 מעונה 19 צ' 74 מעונה 19 צ' 74 מעונה 19 צ' 74 מעונה 19 צ' 75 מעונה 19 צ' 74 מעונה 19 צ' 75 מעונה 19 מעונה 1

רחמנה מן רגזה דאלוף דבק לן בכל דין דמשתלה עלינן אימנותה מדכיה לכל עובדי חמא נכרז קמי מובה דיסלה לן ברחמיו:]

יעורנה על חג השבעות:

מן ימטי מימר י רבות אמורה לשטה י דקדשה מרן זבנה דמללה י מתנתה דיהב חייה י נהירה דגלא רבות אלהה י וטובה ג'גד לון לשלמה י רבון דיהב חייה י נהירה דעלא י לוימוני מליו י קל רב משמע קמיו נימר:

(ثم بعد كل بيت يقال حداهم المشروحة اذاة)

רבותה לרבה⁵ דיהבה י מן כותך אה קעימה י דגליך לן אהן ממללה⁵: אהנו כתבה רבה י דאושט מלכה רבה י 'לנביה מהימנה " אהנו דנחתו קעימין בגללה י אלה וכל בוראיו עמה י יסב ישראל אימנו י וישמש גזירן י לעלם (נימר:)

בימין יחידאו אתיהב - באדרע דסבילה עלמה - ברישה דמור סיני - הוֹה נביה קעם - מפרע רבואן - למרה * אתי מקבל כתבין מן ימינה דאלהים?:

גבוראתה נפֿקי מכסיאתה · וזועי כל גליאתה · ובלדי ארעה קהלין° · דחלו כד מלל יחידאו · סימנה דעבראה° מעמי עליו · מהו ממלל נפק מן אש להבה · ומן שמע ממלל הך אהן · לעלם (נימר:) |

דקל מן שומיה אשמע 'לנביה י וסלק קבל לוחין י וחייה לגבון י זיבה דמשה £8.2 נביה י לביש 'בקרן אורה י זועיו לא הוֹה כוֹתה י ולא יהי אלה אש אכלה ממלל י ומן לא הוֹה תמן דחל (לעלם נימר:)

דהרת הוא ממללך לעלם * כלה אנדיך מנאן דלית (יהי) * אלה זעק דלא שמעוי⁰¹ לכל עובד ואתו¹¹ שמעי⁰¹ מן מלו משבחתך * (מן) שוי דיתלמד לך * מהימן הוא נביה דאנדיך לן * מיסתן דאנן קרין לגווף ב" * הלא הוא חיינו ודבינו ¹² לעלם (נימר:)

רתקיף עלמיה דלעל 'עמה י חיליה מבגללה כרוזין כרוזי י שופרה משמע ומדחל זעוקה דמלכה קמיו י וכסיה ממלל קשט י וקהלה רתת מן שמע חייה י מהימו הוא נביה דאתמר לה שמע ואמר לן (לעלם נימר:)

זיעיו קשה"ג עד מותר י דאזרזע על מור סיני י כנשה דקעימין לעל י וכנשה דמאתין לרע י ואלהים הוה קראה י ומשה הוה שמועה י וכל קהלי ישראל [בשפולי מורה] עמין גע לפֿידיה וית מורה להב י (לעלם נימר:)

 ^{1} Cr II, p. 71; Cr I8, f. I4 ^{b} ; B2, p. 58 מימר מון מימר מון יומי שבעות מן מימר מרק מון יומי מון יומי מימר מרק (CrII, I8, B2 מימר בארא מימר הבה (CrII, I8, B2 ממת דאתא מקבלה חיים לרריה לרריה ^{7} Cr II, I8, B2 ממת דאתא מקבלה חיים לרריה ^{8} Cr II, I8, B2 קלין ^{8} Cr II, I8, B2, רעם נימר ^{8} Cr II, I8, B2, ואתה ^{8} Cr II, I8, B2 שמיע ^{8} Cr II, I8, B2 ממון ^{8} Cr II, I8, B2 שמיע ^{8} Cr II, I8, B2 וועוי קשי ^{8} Cr II, I8, B2

זיבה דנביה אתחיל זיבה דמור סיני אתיקר זרע מכך מן מעונה ולבביה מלין מנה כהלן | נרבינה דכל איקרינן מלגבה:

דויי עולם אעת עמה ובני קרתה דרומה עמה דהו כתיב באצבעה דקלומה ומושט בימינה דמרה ונביה סגר אמת דאתא מקבלאתה:

מלין דרחמיה רסס על טור סיני מבגללה ואתו רבואתה קדשה מסמכאתה אמת דנחת ומקדשאתה אמת דנחת¹ לביני מהתין:

ימה דארהותה אפרש ספרה רבה על מור סיני ואתעבד גדיש דבוראים ואלימיו מן חיי עולם ופרמיו אנכי יהוה אלהיך:

חיליה ויסידיה הזרמנו אמת דנחת כד נפק קלה דשופרה וחצצרתון² דקעימיה כינשה כהנה רבה וברה דעמרם ספרה:

עורן כן על מועדיה וראשי ירחיה:

טובינן מה שוינן מסגד קמיך ספר קדשה:

ירעין דאתהו קשטה דעלמה מה דושט נעירה מלף לן חכמתה נשימין ומפעסין דכתבה מהימן ועלמה שמעי למקוממי מליו:

אלהים אל עליון קני שומיה וארעה מן שומיה אהן קשמה רבה מעמי ומשמש f. 80 גזיראתה לגבה לא ננשי ליהובה ולא נכפר בכתובה | לית אלה הך יהובה ולא נביא הך כתובה:

בגלל דלית גנה פתיחה והיא צניקה מן דריה לא חילן חייה מתאכל בפממין דו כסי ומרחק מלביני אנשה וארהותה גנה פתיחה³ דלא מצטנקה מן דעלל לגוה חילו חיים הו לקט:

גלגים הו אהן כתבה ביני כל אמי עלמה גלגים לנביה ראשוה מקבלה ואמטה מעמי מה שוי מלפאתה כתב קדיש מניר ' בליליה ואיממה מודע" מן עבד עלמה ביחידאו דלא שותף:

דמע דלא מסתר הו אהן *מדעה דאתעבר° מזון לקדישין דמעה דליתו ממי מסיבאתה קרישה יהובה וקרישה קבלה קדישין ירכנון רישון קדמיו ויסגרון:

הא אימנו רבה דגלה נביה רבה כתבין דקשט ממכין ממעונה מגעזין באשתה ויהבון לביש אש ודקבלון דרס באש ואנון מצבעין באש וכל דלבר מנון בטול הוא לעלם:

לברחמים וברתו וברכנו חיולה אלק לן עבודן בוצין מן אשתה ויהבה בינינן עד נהי עמין בנהרה בוצינה דמניר לן בליליה ואיממה ונארה דמי לאשתה דנע על ישראל: |

וינחמן וינחמן בסריחתון יפיסן וינחמן f. 8r תרח סליחתה דכתיב לגבה פתיח לאלין דשנין בסריחתון יפיסן וינחמן V3 twice. " V3 וצצירחן V3 twice. " V3 נימר V3 . . • V3 מוער V3 . . • V3 . • V3 . • V3 . . • V3 . . • V3 . . • V3 . •

פם דחיים מלל ממלל חיים לדריה ממלל מן כרי דחיים משתמע דלא מתעמי ואכלסי גבוראתה ראתין מן חילה ואכלסי מאתיה שמעין ודחלין וקעימה ממלל במשמעיו בהלון ואלין ואלין שמעין ודחלין:

צמות קשי מותר דאזדזע על מור סיני צמותון דקעימיה וצמותון דמאתיה ואלהים דבראשית בכנשאתון דקעימ(יה) ואלהים דמן אדם בין תרתי כנשאתה אלהים קמאה מלף לנביה ונביה שמע ומלף לדריה:

קל דאלה | ממלל ואמר לא יהי לך אלהין לבר מני אנה דעברת עלמה מרילי 85 ב דלא מן חורן מלי הוו פעלי ועובדי אנון אמני אידן דיעבד כעובדי עבדת עלמין רברבין ותקיפין דלא צרכו מהרין מן מדעה דחורן:]

רב הוא יתה זוועה דאזדוע על מור סיני י רמה דלית סוף 'למורה" אחת ולא אזדוע " וקליה וקל שופרה " ועגן יקיר על מורה " ואשתה להבה עד" לבב שומיה " וברה" דיוכבד מדרם 'לגבה ולא מנכי" (לעלם נימר:)

יהוה (רבה) דאנדה עלמה י אשמע קלה 'ברבו י וְמשה דאזדעק אלהים קעם ברבו רבה י ושת מואן י דאלפים 'בשפולי טור [סיני] י וארתת כל עמה מן שמעין קלה י תמן אמרו 'לנביה קרב אתה ושמע י (לעלם נימר:)

תקיפה [רבה] דאנדה חיליה ובוראיה י ואסיד על גדלה י ואחת ורבואת קדשה 'עמה י ומלל 'עם כל ישראל ממלל דלא מתני אה קהלה לא תנשון אהן ממללה י מרו *מצואתה דאלף אלה ' בקשט י [דאהן] דנטר לה כיי חייו מנטרין י (לעלם נימר:)

[*עורן כן תלביה על כתבה רבה:]

אתהו כתבה רבה * דאתינן נסגד ° קמיך: ולית כתב רב כוֹתך:
באנצירו ובשעבוד ' אנן קעמין קמיך: ולית וגו"
גלגינן תשבחתך י דאת כתיב באצבע אלהים: ולית וגו"
דחלין אנן ורתין י דשמה יי רבה כתיב לגבך: ולית וגו" |
הך עבדין אנן (קמיך י) ומשתעבדין לגדלך יי: ולית וגו"
ווילה דימי בי בו וחמי י דאתה כתיב באצבע אלהים: ולית וגו"
זאן אתה לשמועיך חיים י ומכלל אמוריך (חסד:) ולית וגו"
עבודן וקענין י אלפן נרחמנך יו ולית וגו"
מוב דקעם מן שנתה י ומשוי לשיאלת שלמיך ולית וגו"

. " עמני עמני למונה " ^{9} Crii, 18 על. " ^{9} Crii, 18 עמני ^{9} Crii, 18 מעני מעני מעני מעני מעני מעני מעני באלה ראלף ^{9} Crii, 18 אלה ראלף ^{9} Crii, 18 אלה ראלף ^{10} Crii, ^{11} Crii, ^{11} Crii, ^{12} Crii, ^{13} Crii, ^{13} Crii, ^{13} Crii, ^{13} Crii, ^{14} Crii, ^{15} Crii, ^{18} Crii, ^{18}

f. 86

- [הזדוע חילה רבה ונחת לגו כבודה ואשמע קלה דשופרה מלגו לבה דאשתה ואנירו ברקיה למשה מהימנה דהוה מדרם לגו אשתה אתי מקבל כתבין מן ימינה דאלהים:]
- 1.83 מובה | אזדזע ונחת מור סיני י ארתת מנה מליה י אצממתו משמע קלה דאלהים י דהוה ספר מב (עד) מותר י מלף לון אדלא יחטון י והוה ממלל עמון בפמה דרבותה י לא יהי לך אלהין 'לבר מני י אנה הוא קעימה י (לעלם נימר:)
- יקיר[ה] הזה ב[י]ספרה דשזה משמע קל [ד]אלה יקיר הזה משה ומה שזה משמע מנה י קדש בני רחמיו דאנה מזדוע י ואחת בריל ישמע 'עמה בממללי 'עמך י ובדיל תתני רבותך לכל דרי עלמה (לעלם נימר:)
- לבודה אזדוע ונחת (מור סיני · ארתת מנה) שופרה אשמע קמיו · קלין
  וברקין [ורחמים] נפקו · ולפידיה אנירו · ובוראיה נחתו · ויסידיה
  אצממתו · ואלהים ממלל מלגו לבה דאשתה · וכל ישראל ש'מע ורתת מן
  אימתה דעבודה (לעלם נימר:)
- לבון דשומיה אפתח י ואחת מלכה קעימה י חשך ענן וערפלה נחתו עמה על מור סיני י ומלל 'עם כל ישראל מלגו לבה דאשתה י ואנירו ברקיה 'למשה מהימנה י וארתת [מור סיני מנה דאמיר וארתת] כל עלמה 'מן שמעין קלה י תמן אמרו 'לנביה *קרב אתה ושמעי (לעלם נימר:)
- מן מעונה (רמה אתיהב י מן) קדישה אמלל י מן טור סיני אשתמע י מן עננה יקירה מלגו לבה דאשתה י וארתת טור סיני מנה י דאמיר וארתת כל טורה שריר י אלה אש אכלה ממלל י ומן לא הוה תמן דחל י (לעלם נימר:)
- 1.84 לכל הדה ממללה י 'עם עפר מלגו לוראי הוא מלכה קעימה י דארכן טובה | לכל הדה ממללה י 'עם עפר מלגו לבה לבה דאשתה י נהיר הוّח משה י ומה שווה משמע מנה י דרס לגו (לבה ד)אשתה י ודער לביני קעימיה י ואתימן כסיאתה וגליאתה י ושווה מלבש 'בשמה דאתא בה עלמה י (לעלם נימר:)
- [ספר סב ממלל עמון מלגו לבה דאשתה ספרה דאלק אורה הו דשמע קלה תמן ומשה דאזרעק אלהים קעם ברבו רבה ושת מאון דאלפים בשפולי טור סיני עמין לפידיה וית טורה להב:
- רזיולה דכלה דילה מלל ממלל דחיים היך דו קעים לעלם מן כתביו קעימין חיול
  הוא גביה רבה דלבש חמשה ספרין וקעם בין תרתין כנשאן בין קעימין
  ובין מאתין וקעימון דקעימיה ממלל עם כהלון ואלין ואלין שמעין ורתתין:
- ^{1} Cr11 (דאה, Cr18, B2 ראנה, Cr11, 18, B2 ממה, משמע כל אהן ממלה, מברה, Cr11, 18 om. מברה ממלה, מברה מברה מברה, במברה משמע כל היור, 18 om. מעולה על ^{5} V3 עיולה על.

f. 80

הו אסותון דחייה י הו דמדכי רוחיה י הו מקדש נפשאתה י הו דמנאר ¹ 88 לבביה י הו דמעמי כל עבראי י מנו *באריון וצעורון ²:

רלית כתב רב כוֹתה י ולא גביא הך כתובה י ולא קהל (קריש) הך ('ד)נטר לה י ולא משכן הך דו לגבה י ולא עלם מצלח משלם כיי מסתגד בשלמו: זימוני קדש לגבה י זעיקים ביד אלה קעים י זכאהי הלכו⁸ שביליו י זרעון אנו ירותיו י זבן לא נבטל מן קרין בה י ומרבין לחילה יריהבה:

[רוסד הוא מכלל קראיו חדו הו ממלי לשמעיו חכמה הו יהב לבלושיו חיים הו יהב לנטוריו חיל ונצחן ונברך חילה דיהבה יהב אגרה:

שללים טבים לעבראי כד יצטמתון ליד כתבה שפיך על צלמיהון טובה בפממיון טלי משעבד לספרה רחמים ביד כל דעמי לה:

ימינה רבתה אושטתה יום רב אתעבד בגללה ישראל פסקל עם מרה יטר מליו וקיאמה יתמר ליהובה תשבחן דארכן טובה מתן לן כיר אדה ו

לפיו דמרן כסה משה אמת דקבלה על כפיו כפרְתה מכסיה לה כרוביה | מטלין עליו כהניה אמורי גזיראתה כל בית ישראל נטורה:

לא נשמע לכתב אלא לה לית לבר מנה מדמי לה לעל מלכה הו מרה רום כל נבים הו כתובה לעלם לית אלה אלא אחד ליהובה נימר תשבחן: כון יעבד הך עלמה מן ינדי הך ארהותה מן יחת מה אחת אלה מן יסק מד סלק משה מן אתימן מה אתימן מהימן מליו דמרה:

באר דלא שני ולא פחת הו כתבה למפרנסיו נהיר כלה הו אמורה נהירון דאנשה בה יקרון נחיריה דמשמשין מליו:

ספר עורן לא מדמי לה ספר הך אהן דאלקה סלם לרחמיו סקיף יסקון בה לאלהון סהדיו שמים וארע ומן מטי מימר רבותה ו

עללה דלא משנתה ארהותה וגזיראתה דאכתיבין לגבה אמת דאנון משתמשין רחותה לגו עלמה עלמה יהיב בשלמותה ולא מתעמי לגבה חסרן:

פרת חיים ולא כותה הו מגלגל חכמה לעלם פרת מן חיי עולם ואהן מן עדן דאלהו פתיח⁵ הוא קמי כל דריה וכלה מתוחי בנהרה:

£ 90 צפר טב | דהוה בטור סיני כד אחת מרה סביל לה צעם נביה ותנה ואקרש אפר אלא קבלה צלמי אדמי לאשתה כד אפשט אדיו מסינה:

קרש מן מעונה קרשה קריש קרישיה כתבה קרש טור סיני בגללה קלומה אחת והוא בארה קרש הוא קהל ישראל דאתימן מלפאתה:

ריש אלהיה יהבה וריש נבייה קבלה רום קהלים נטורה רום נביים כתובה לעלם לית אלה אלא הו ליהובה נסגי תשבחן:

י Crii, 18, B2 בראון ודברון. 2 Crii, 18, B2 בראון ודברון. 3 V3 אנון 3 Crii inserts הו B2 בראון. 3 V3 ענון 3 Crii inserts הו B2 " כניאם די " V3 בראון די " V4 בראון די " ע4 בראון די " ע

ימינת רבתה אושטתך "נביה רבה קבלך: ולית וגו"

כל רגז רב את ממתן כל אסו בגללך אתו: ולית וגו"

לגבאי רומה זזעת שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו"

כין מעונה רמה אתיהבת מן אשתה רבתה אגליך: ולית וגו"

נביה אכלל באורה דה מלו מקבלתך: ולית וגו"

סליחן ורחמין אנן בעין מן יהובך: ולית וגו"

עמינן כל דקמיך "ושמענן כל דבתרך: ולית וגו"

פשרה רבה דמפים "על חיבין דלא יאבדון: ולית וגו"

צנות מנה ואטרה "וכרוביה פעלתך: ולית וגו"

ביות מנה ואטרה "וכרוביה פעלתך: ולית וגו"

רתת הוה טורה שריר "שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו"

שבחו גועיה כד שמע(ו) "לפקודי מליך": ולית וגו"

שבחו גועיה כד שמע(ו) "לפקודי ולית וגו"

(יעורן כן רבוי על גלות כתבה:)

אהנו כתבה רבה י דכל זכותה וקשטה 'לגבה י אהנו דמעמי מן אלה דאגדה עלמה לחודה י כהלן נודי ליחידאה דיהבה קוממו לחיינן: (יתהלל אלהים:)

(יעורן כן תלביה על כתבה רבה:)

אה 'כתיב נאיר וקדיש ' דיהבה אלה אלהיה למהימנה ' 'דזעק אלה ילפֿנה לעבדיו עד יהון מודין לקדישותה דבחרון לה לעם קדש:

בתרין לוחין אשתרי¹⁰ - בחמשה ספרין אביאר י בטור סיני אקבע י ארשה בכקעת מואב י שבשבתה באש להבה¹¹¹ י נפֿקי מליו י שומים וארע אשתרו בה:

[גבורן רברבן אגלו אלה דלית לה דמו ממלל קעימין ומהתין ארתתו בגלל עסר מלין מנה קיאם רב אתעבד לא נשבקנה לעלם:]

(גלי הו מן דעבד עלמה גזיראתה • מקים גלי לרחמיו • לאלה גלגין מרחין • לאלה גלגין אנן מתעבדין • כד נתני על חכמתה:)

דחלה אתעבד נביה י אמת דקבל לוחיה י דעבר אלהה קמיו · רמי¹² צלמה לאשתה · דיעמנה¹³ כל קהלה · וידחלון מן מקרוב לידה:

י רוב" (Crii, 18 "באכ" מרם אין רוב" (Crii, 18 "בי אות" אין רוב" אין

אשתה רבתה וכבודה ועננה וקלה דשופרה: |

קעימין ומאתין ארתתו אלה מושט ונביה רבה 'מקבל: יתהלל אלהים: £92

[על כסות כתבה:]

(עורן כן לוי עוד על יומי השבעות:

אוסיפו וברכו את השם הנכבד והנורא יכי טוב לנו נברך י אלהינו
יתברך:) כהלן נשוי ונימר יתכלל בשלם כתבה: [דאתושט לנביה מן
מעון קדשה:] ארבעים יומים עמד נביה צעם על טורה לחם לא אכל ומים
לא שתה: מבגלל תילפון ותלפון לבניכון ית מלי קיאם עסרתי מליה: המכתב
מכתב אלהים וממללה חיים וברכן: מן (שומי) שומיה אחת *חילה דאלה על
טור סיני יקרי קמי נביה עסרתי מליה: מובינן ומה שמענן הלא הוא חיינן:

[עורנה:

אהנו כתבה קדישה דנחת מן שומי שומיה אחת חילף על ריש טורה וקראתה קמי כל קהלה: |

באצבע אלהים אכתב בימין סבילה עלמה ויהבה למשה מהימנה ילפנה 93 באצבע לכל ישראל:

גלנים אתעבד נביה אמת אשתוי מקבלאתה נעז בעיני קעימיה ואתכסה אפיו באשתה:

דחלו מן חילה דיהבה דו סביל רומה ומכה ורבו לגביה דקבלה דלבש כסיאו וגליאן:

עוד מאתיה ארתתו כד אחת חילה ולא נחת וקרא תמן עסר מלין קמי שת מאון דאלפין:

רוילון מבטלי פקוריו דחייון לנו תשניקה וטוביון דמקוממי מליו דאנון פנים מכל מגוי:

זזעיו חילין ונבורן אתעילו על טור סיני יומה דאושט מן מעונה וקבלה רבוז דנבייה:

דיולין רכל ממניה כפיתין לה הך דחנתה אכתבה על תרי לוחיה ויהבה למשה מהימנה:

בוב עלמה דארכן חילה מתנתה לכל ישראל יהונו קרין בה | ועבדין ומרבין 1.94 לחילה דיהבה:

יסידיה ובוראיה אתחילו על טור סיני יומה דאפשט מן מעונה וקבלה רבון דנבייה:

¹ I.e. למרקה. ² Cr18, B₂ יתגלג ³ Cr11, 18 יום ⁴ Cr11, 18, B₂.

שם עבודה כתיב לגבה מסיד לית אלה אלא אחד שביל תתובתה הו מחכם למן דקרי ועבד שבחו שמה דיהובה ואימנו בנביה דקבלה:

תלתה פשרין לוכון כד תתובון ליד כתבה קיאם סהביה מביה מלה הו רחומה דאלה תלו אפיכון למעונה כי מרה דרומה מרחם:

[: עורן כן יתמר על גלול כתבה קרישה و براد رويقولو هكهنيم جميعاً)

קבלו ממלל דחיים מושם ביד אלה דחיי עולם דילה:

(الجواب من هقهل)

תשבחתה 'למלכה רבה דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר: (هكهنيم)

f. 91 הדה היא ארהותה דאתיהבת לבני ישראל עד יהון קרין בה ואמרים:

(الجواب من هقهل)

תשבחתה וגו"

(هکهنیم)

כל עבראי יסגדון קמי² כתבה קדישה י וישבחון ליהובה ויימרון:

(الجواب)

תשבחתה 'למלכה רבה: [דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר: עורו על מפתח כתבה:]

אן דכתבה רבה מפתח נשזי ונסגר 'ליהובה:
ליתו ד'מי 'למאוריה' דאנון 'כסין וגלין כל יום:
*דו כתבה³ רבה דבינינן מניר בליליה ואיממה:
ארבעים יומים עמד נביה צעם על מורה בגללה:
מסגי רבואן ותשבחן מבגלל רבות כתבה⁴:
[*מד לית אלה הך יהובה כן לית כתב רב כותה:
דו כתבה דכיה וקרישה דנחת מן שומי שומיה:]
קבל יתה מן קעימה ומלף יתה 'למאתיה:

(אן דכתבה . . . ליהובה:

דו כתבה רבה דכיה . . . שומיה: מד לית . . . כוֹתה:)

חילין ונבורן אתעמו⁶ יומה דנחתת ארהותה:

 $^{^1}$ Cr11, p. 90; Cr18, f. 20; B2, p. 77 place this piece after האהנו (p. 56), where see rubric. $^{\parallel}$ V3 רכות ^{3} V3, Cr18 קללי רן B2 omits this line. ^{3} V3 כתחבה ^{4} Cr11, 18, B2 place this below.

[&]quot; Crii מתעניאן, Crii מתעניאן, and so B2.

דחלה רבה דרחל י נביה *כד קבל כתבה¹ על מורה י חיליה פעלין לה י
ויסדיה מסמכין לה י וקל שופרה *תקף שריר² י וקלה דנביה מתחיל:
עסר מלין הוֹי אנין י ומנין אמלית בריתה י כתיבין בלוחי אבניה י ויהיבין
'לגו צדה דארונה י ומור סיני הוֹה רתת י מן אימתן³ כד נחתי:

רבנללין אחת קעימה - מן שומיה לארעה - ואמר 'עברו לי משכן - מיתובי למלכותי - וכל יומין דהוה ביניון - הוה שלמה בעלמה:

זרע קדיש דאנדה משה י זריע על תרי אבנים י עסר פרימין הוֹי אנין י ומנין אכ'רי כל כרין י וב(י)אר מנין חמשה ספרין י וכל ישראל מהר מנין: אמרי בשלם כתבה י בוצין דמניר על ישראל י דו כתבה דמלכה קעימה י

אתי בשקם כתבה י בוצין דמניר על ישראל י דו כתבה דמלכה קעימה י בתיב | באצבע אלה קעים י ולית בכתביה כותה י דחייה כתיבין 'לגבה: 1.97 מוב עלמה ומה לגבה י מוב חייה ומה ביניהוו י חיים מו חיי עולם י מו כריוו

שוב עלמה ומה לגבה " טוב חייה ומה ביניהון י חיים מן חיי עולם י מן כריון דחייה " ולבה דאנון שרין לגבה י לית עריו יכל עלל לה:

יומה דאמללי מליו - לגו בנשתין דכסיאתה - אתעבד זזעיו דקעימין - חילין וגבורן ויסדין - שאלים בשלם דמרון - אלא ייעת לגליאתה:

כבודה רבה אזדוע י כל חיליה אתחילו י כסיאתה אמכי גרמין י משמע קלה דמרי קרי י ויתמחן גליאתה י וידען *מה קבלי מן מעונה :

לא נטעיל בכתבה י אלא 'בשירן ובתשבחן י יהן שיראתה מקמיו י
ותשבחתה מבתרה מלגו תשבחן רברבן קבלה נביה על טורה:

ביכסיאתה דמעונה י נפקי עסרתי *מלי קיאמה י מן ימינה (אלהותה י לגו ימינה) דנביותה י ומירה דאלהותה י מיחת מוחי דריה לעלם:

י אורה בקרן אורה ' אושטה אלקה דאורה ' ('ל') נביה דלבש בקרן אורה בהירי רומה רבותה ' אושטה אלקה באצבע אלהים בימין דאלה אש אכלה: |

כני בוראין נחתו · מבראה⁰¹ לכתבה קדישה · מלכה דבשומי שומיה · אמיר f. 98 דנחת ולא אזדוע · זוע טברין ומישרין · ואשדך עלמה ברחם :

עמו כתבה "דאנדה משה י וסגדו מן מרה ומנה י סגי דאתחנן נביה י וצעם אלא קבלה י נסגי תשבחן לאלה רב י דארכן (טובה) מתן לן כיר אדה:

פם אלהותה ממלל י עסר מלין על טור סיני י יקרי כל פם דבה ממלל י מקראה

מוחיה קראה י ותסבע נפשה דלא מזון י וכן אתעבר 'למשה נביה: צבע משה 'לגו דחלתה י וצעם אלא קבלה י * מאה ואשתין עדנין צעם יי

בע משה 'לגו דחלתה י וצעם אלא קבלה י *מאה ואשתין עדנין צעם בע משה 'לגו דחלתה י ולקט פרין מן אשתה י וסבעת נפשה דלא מזון:

כנשה ויתוביה חיולין וכרוזה שופרה דכסיאן אתעמו על ריש מור סיני יומה דקראתה גצועה:

לא נשמע לאכתב אלא לה לית אלה רב הך יהובה ולא נשמע ממלל מן נביא אלא מן נביה דקבלה:

בושה אתימן לעלם בגלל מגלי ספר קדשה וכן כתביה אמרין ואף בך יימנון לעלם:

לאיר הוא מן נאריה דו מניר לבביה ומנפש סגי מן עלמה ועלמה לגוה ולא ארצם:

סגדו לחילה דוהבה ורבו לנביה דקבלה קעימין ארתתו מנה כד נעת מלכאתה: למוד עננה ואשתה רבותה ארבעים שנה וקהלה דנטר לפקודיו הוא מורי לכל אמיה:

תח דו | * תרחי מובה¹ וצניק בא יו ערויה תמידו² מנמר בקשם עלמה פני בק מגויאן:

צבה חילה מרבי עלם בגלל מגלי ספר קדשה מתנה לישראל ירבון לחילה דיהבה:

קמי טור סיני קעמו תרתי כנשהן בגללה קעימין ומאתין אלין ואלין רבותה: רבואת קדשה דלעל נחתו עמה על טור סיני מיקרין למשה נביאה מקבלה מן עבודה:

שבחו ליחידאה דיהבה ואפשטו לה כל רבואן דיחבה לן על יד משה ניל(פ)ה ונטר גזיראתה:

תהום דכסיאן וגליהן ארהותה דאתיהבת לן מחכמה אנש מרה לא חזו אלא במחכום:

יתהלל אלהים:]

(על מובא גבעתה מן מימר מרקה עליו הרצון אמן:) עורן כן (על מובא גבעתה מן מימר מרקה עליו הרצון אמן:)

אה סביען נפשהתן י מן *תעתירה דאכתבה י ליתו תעתיר דמיכל י ממה אה סביען נפשהתין י תעתיר קעים הו י כל מן דסבע מנה חיי *:

ל אשתה י על אשתה אתיהב י נביה רבה קבלה י על אשתה f. 96 הוה מדרם י וכהנה דהוה משמש לה י אכל מותרי אשתה:

גלגים אתעבד נביה · כד קבל כתבה על מורה · עמוד עננה מכסי לה · ועמוד אשתה מניר לה · ונביה ⁰ רבה * דקבלה על אשתה הוה מדרם ¹¹:

רהילון אלין דלא צעמין י וצעמין דלא מצלין י דאנון הך סמי בקבלי מננף בלילי ואימם:

לקהל שם קדש מין קדש יום סלוחיה י זימון קדש מן שם קדש לקהל קדיש לית כותה:

יאה יובל אתי בזבנה י אחד בשתה לכל ישראל י אהן דצעם בה ותאהבי י מלו בפרקנה:

מובה דיום צומה מן ישום * י מובי קהלה דשוי בה י מלל מן סליחתה י רסס לכל * דצעם בה ?:

° (אח אל רחום וחנון · סלח לעונותינו · וקבל שובתינו · בזכרון אבותינו · וקבל ציאמינו · וסלח לחטאינו:

יבכו עינינו י ומה רעים מעשינו י סרנו מדרכינו י פניך אלהינו: אל צדיק וישר י בעמל רום הבשר י אל תפן אל אשר י נואלנו וחמינו: בלעריך מי לנו י ממך יצילנו י שמע בקולנו י וראה את ענינו:

למלנו כל רעות י וכל עונות ופשעות י) | "והצרעה הזאת י על כן 10 באה עלינו: דברים לא לנו י פניך אדוננו י וכל הרעות בנו י וטוב לא לנו:

אנחנו נואלנו י וחטאינו ומע נו י וכל רעות גמלנו י פניד אלהינו:

למן דרכיך סרנו ' וחקיך לא שמרנו ' ואל הרע מהרגו ' ומרדנו וחמאנו: זכרנו כלנו ' טובך ואתפללנו ' בעמל אבתינו ' סלח לחטאינו:

איכה נשא פניך " ולבבינו פניך " ועל מספר השנים " ירבו חטאינו:

[שהרנו כלנו ' לפניך יצרינו ' בחסדך הצילנו ' מידי שנאינו":] שבלנו ברע טבל ' וסרנו ימין ושמאל ' ואנחנו שם ומשל ' לכל דבבינו:

יום מיום יגדלו י עונינו ויפלו י פנינו וימשלו י בנו איבינו:

כל יומינו פנו · בעונות לא ימנו · 12(ואין לנו מנוח · לכף רגלינו: לא כהנים טובים · ליהוה קרובים · עד הם מקריבים · את קרבנינו:

קא כהנים טובים " קיהוה קרובים " עד הם מקריבים " את קרבניגו לא אנחנו כנים " וכן לא נאמנים " וקברי זירגים " ברום טברינו:

מה לנו עמלים י אתנו גאלים י ואנחנו חללים י בחרב אויבינו:

מקום העדות " מקום המאורות " מקום המזבחות " חסכנו ביומינו:

מקום המעשרות י והזבחים והעלות י מקום התרומות י ריק מן קהלינו:

מקום הנדרים י מקום הנדורים י מקום הנזירים י ריק מן שבטינו:

 ^{1} L8, O5, P8 בעם ^{2} L8, 14 ווערט ^{3} L8, 14 om. to the end. ^{4} O5 בעם ^{4} C7 רצעם ^{6} O5 בעם ^{6} C9 בעם ^{6} C9 בעם ^{6} C9 בעם ^{6} L16, f. 110; L17, f. 59 (Day of Atonement); O5, f. 99. Ascribed to Joseph בעם ^{9} V3, f. 101 continues thus without a break after לכל ^{10} Supply Supply

קרו במקר'תה דאלה י קרא לאורה ונפק מניר י שתיקיה שמעו מליו * * ומללין
ישומנה י עלמה משמש[יו] לאנש טב * * דמשמש מליו דמרה *:
רחמים קרא אלה י ובין צרך כל דריה י רחמים קבל נביה י מן שמה דרחמנה י
לקיטין מן כריה דטוב מאד י בימין [ד]אלה אש אכלה:

תולש מניר דלא מפי אנין עסרתי מליה " | שמשה דראלק בכסיאתה מן דיארין דכסיאתה ונביה דלבש בקרן אורה " ביאר מנין חמשה ספרין: תהו ובהו אלה ומסיתה " תמן "לא הוה חורן שותף " תמן אמר חילה ומובה "תרח יפתה וייתי משה " ויסב עמרתי מליה " וידע הך אתא עלמה: (הא סביאן "בוא) [ישתבח אלהים:]

י ליי אה עורן:

רחמנה דלא בטל רחמיך ינצחן רגזך הך דאת אלוף אה דבוקה אלית מובך רבה דבק למן עבדך אפך אפיו עובדי בישין קדמיך סוברי הך די אמנותך דאנה חיב וחטאי ותמריאן וסריחתי סני קדמיך דאתה אל אמונה ואין עול שוב מחרון אפך מרי ודכר עבדיך שלמיה אברהם ויצחק ויעקב והנחם על בישתי בעמלון וסוברי בעמל משה נביה סניה דראמין עלי מרי בחילך כבשון דאת יכל לית לי חיל למרדפנון חילך יכל מנדנד לון יהוה עזי וזמרתי אסתכל³ תהלותי ואדיק עלי הך דאת אלוף קללתה דבפם דבבי מרי אפכה לברכה לא תשבקני מן מובך לית לי רחצון לבר מנך תלית אפי לאלהותך אלהי קבל בעותי אהיה אשר אהיה על כל דהוה תתרבי ועל כל דאתי תתרומם ועל מד כדו תסתגד אהיה אשר אהיה:

עורנה מתמרה על צומה:

אתי בשלם יום צומה · דבה מנסב בריאמה · שני שעירים לאשמה ^{7 ·} אחר לעואזל ואחר ליהוה:

בעסרה לירחה אמיר ' תצימון ית נפשותיכון ' עבראי דצעם ממזון ' יצים קנומה מן חטא":

גלגים למן דצעם בה י גנו רבה למבטליו י געזים פנים מכל טוב י אנון ° דלא צעמין בה:

דכרן דליתו מטלטל · דכרן יום צומה לדריה · דמע אמיה ישראל · צעם בה ונסב סליחן:

הלא כל נפש לא תצום " תתעקר מבגו⁰¹ עמה " מלה דאלהים אמורה " *מנו דיכל מבטל לה ¹¹:

יבכו חטאים ויבכו י אוי למי הרע דרכו: כמה עונות כמה רעותי כמה חטאות ואשמותי: לשונינו כלאלמים * מרב חטאים ואשמים: לא כהנים נאמנים י לנו ולא עוד קרבנים: מה נאמר ומה נספר³ כי ביום הזה יכפר: נבכי בדמעות דמים יעל ימי רצון 1 ורחמים: ימי הטובות והברכות י וסליחות והכפרות: ימי האורים והתמים ימי קטרת הסמים: ימי מנורת המאור ימי השלחן הטהור: ימי קדש הקדושים י | והכהנים הקדושים: אה על ימי שלמותינו י ועל ימי מלכותינו: ועל המשכן ורוממותו י וכבוד יהוה מלא ז אתו: אה על כבודו ואדרו⁸ יועל ימיו אשר עברו: יוכל יום חטאים חרשים " אה מן לבבינו קשים: כגולה שמת אתנו יועם נבל שמנו נפשנו: *עתה יהוה 10 אלהינו מאפך אצל יו רוחינו: פני אל עמך ונחלתך י ברצונך וישועתד: צורנו אם לא תרחם י מי זה יכלח וירחם 11 צדיק *אתה וכן ישר13 י סלח בעמל רום הבשר: קרוב אתה לשאוליך י קבל שובתינו אליך: רחם עלינו ברחמיך : בעמל נאמניך ושלמיך: מא לפשענו *אה אדני 14 בחסדר אשר לא ימני: תתהלל כי רחום אתה יוכן לפנינו כתבת:

עורן כן | אלקטף בששת הימים ¹⁵::] ¹⁶הסגרות בששת הימים:

:קטפי לילת שבתה רמשה

והסגרות השלשה:

ברוך יהוה אלהינו אשר אמר את שבת(תי) תשמרו מקדשי תיר(או) אני יה(וה):

ל יום לחמאים לחרשים הא מלבנינו הקשים: הא מרב חינונות ל חמאים הא מלבנינו האשמות: האשמות: הוהשאות והאשמות: ^{2} O_5 , P_8 ימי ^{3} O_5 , f. ^{1} O_5 , P_8 ימי ^{3} O_5 , f. ^{1} O_5 , O_5 , O_5 , O_5 , O_5 , O_5 , O_7 O_8 ימי O_8 O_8 O

f. 105

f. 106

מקום התרומות י מקום הברכות י מקום לגוים קברות י ומה רב לחצינו:
מקום המקדשים י מקום הקדושים י מקום הדרושים י שמם אה אחינו:
מקום מקדש יהוה י מקום כבוד יהוה י) | דבו בחר יהוה י מכל מקומינו:
מקום פני יהוה י ריק מן משכן יהוה י אוי לנו ומה י בנפשנו ראינו:
נבכי כי לא קדש י ולא מחתות בהן אש י ובכל זה נורש י במעשה ידינו:
[אנחנו לא כנים י ועוד לא נאמנים י וקברי זידנים י ברום מברינו! :]
סלח ברב דעתך י כתמים חכמתך י וכחסד אימתך י לרב פשעינו!
עתה אה אל ראה י אשר לא יראה י אן ראית ראה י בעין חסדך אלינו:
חיינו בשלטנך י ורוחינו קניאנך י אמטיר מן עננך י רחמיך עלינו:
פניך איכה נשא י מן חטא ופשע י אהיה בגדלך שא י לרב פשעינו:
צדקך רב וגדול י אל אמונה ואין עול י אליך נשוב ונמול י פניך לבבינו:
בחום הרחומים י ועצום העצומים י השקף מן השמים י ושמע קולותינו:
שמע צעקותינו י והסיר צרותינו י וקבל שובתיני י וסלח לאשמינו:
תמיד אתה לבדך י סלח לנו בחסדך י בעמל משה עבדך י קדש כל נבינו:

צורנה על יום הכפור:

ים הרחמים סלח לנו י מעונינו י הצילנו:

(وكل ثلاث بيوت يقال هذه البيت)

וראה בעין חסדך אלינו " והשקף ברחמיך עלינו:

סלח לנו ברב חסדך " ובצדיקות משה עבדך:

פנינו נפלים " פניך " בחסדך שא אלינו פניך:

אנחנו סרנו ופנינו " *ואיך נשא" פניך פנינו:

בשנו פניך ונכלמנו " מרב חטאנו " ואשמנו:

גמלים רעים גמלנו " ובים העונות " צללנו:

ברכי החיים עזבנו " | ודרכי המות הלכנו:

על כן בגוים אבדנו " ומתי מספר " נשארנו:

ואנחנו כצאן תעים " למי רחמיך צמאים:

זכור רחמיך וחסדיך " ואל יחר אפך על עבדיך:

אדני מה יאמרו " עבדיך ומה ידברו:

מובך מצא את עונם י ואם לא 10 תחן כי עבדיך 11 הם:

f. 164

צלות שביעי חג המצות:
צלואת שבתות השבע:
צלות חדש השלישי:
צלות לילת המעמד רמשה:
צלות יום המעמד צפר:
צלות השבת השביעי:
צלות מועד הבכורים:
צלות שבת הצמות:
צלות חדש השביעי!
צלות חדש השביעי!

בעורן כן תתמר על חסול כל צלות:

אתהו דבריך עלמה דלא שותף:

(פַנִּשׁוֹל נִאַב אַל נְגַיבי) קבל צלותן מנן² אה רחמנה: באריה דברא כלה ומוחי כלה: גבורה ונוראה וחיולה: דחילה משבחה ומרוממה: |

דהך [מה] דקעמד 'עם אבהתן קעם 'עמן: דילה דלא סבל אימתה וכרז ואמר:

זעורה ורבה ישון "ויימרן לך:

דילך רבה מרי מגן עלינן: (טבוו דמביה אה מרן שמע קלן:)

ימינך רבתה תתלי רגזה מנן:

כהלן צבעין קמיך אה מרן דבק: לא דאנו שוים אלא דאת רחמן:

ביסתו מה דאוקרתנו⁴ ובחרתנו:

בייטון מוז דאוקי זוכן יביי יוכן.

סלח לבני רחמיך דסגאי® טובך:

שמיר לו דאת רחמן ותהי כן עורי:

פתח אוצר טובך לא תצנקנה [אה] מרה דכלה:

[&]quot; Cris, f. ii (ascribed to Marqah); V3, f. 163; Crii, p. 62; B2, p. 50.
" V3 מכן Crii, ישנון B2, ישנון Crii, ישנון Crii, 18, B2 מכן Crii, 18, B2 יו. " Crii, 18, B2 בר

פללה על יום שבתה צפר1:

אה אלהיהם² ואה אדונם רחם עלינו בעבורם ושכזע קול צעקותינו בזכרון בריתם:

הסגדות בשבת הראש מן החדש: |

ל אדני יהוה אן ראית ברב גדל חס(דך) מרי בעמל הנבי שוב מחרון אפך: אדני יה(וה) אן ראית ברב גדל חסדך מרי ב(עמל) ה(גבי) ובכהגת שמשי מ(שכן) קדשך:

אדני יהוה . . . הנבי אל תשחית עמך ונחלתך:

בשבת השני והשלישי:

אדני... חסדך י זכור לנו תפלות משה ע(בדך) א(שר) אמר פני גדלך שוב מחרון אפך פישל פי

ארני... חסדך י מרי בעמל הנבי הצ(דיק) הנ(אמן) משה ע(בדך) ובכהנת שמשי משכן קרשך , דשר בשל הנבי הצ(דיק) הנ

אדני . . . חסדך י זכור . . . ונחלתך:

בשבת הרבעי:

כי גדול יהוה מכל האלהים "צד(יק) וישר הוא והבו גדל לאלה(ינו) לפני(ו)
נקד ארצתה "ונש(בח) ונאמר מלגו לח(צה) רבה כי נפושה קריב ואתה
לגדלך אלה דלא מת(חלף) ודבעי לבר מנך בלש ולא שקח לישועתך
קויתי יהוה "ברוך יהוה אדני יהוה זכור "בוס"

לא נחדל ולא נבטל מן מימר כל ימי חיי(נו) והבו גדל לאלה(ינו) עד לישועתך קויתי יהוה ברוך יהוה אדני יהוה מרי עד תמה:

ועל חתמת נקריב קרבנך תשבח(תך) נימר כל ימי חיינו ובהבו גדל לאלהינו עד לישועתך קויתי . . . תשחית עד תמה :

ואן הוה בחדש חמשה | שבתות יתמר בו זה הסגדות:

בי גד(ול): ממעון קדשך מ(ן) השמ(ים) وتمامة יפתח יהוה לך את אוצרו وتمامة ויהוה הוא הלך לפניך وتمامة

> * ويقرو الي أ ויכחשו איביך وتمامة 5 צלות לילת ראש החדש:

> > מוסף המועדים:

צלות לילת חדש הראישון רמשה:

צלות יום חדש הראישון צפרה:

¹ Then follows the Qataf. After each mention of the Patriarchs is added "אוחה as above. ² V3 אלהים אלהים. ³ V3 אריחה . ⁸ Conjectural. Then follow short directions for the services for the various festivals under the above headings.

בהריה דאגלו אמת דהויך במדברה עמוד עננה באיממה ועמוד אשתה בליליה
ווילה מדורה דלית אלין בה שמשה דנחי וחשכה לגבה: ורבותה וגו"
שמה דנזרתה יום " ועבד לכון נזרתה דלב ועבד מטרתה דשבתה וקני תקרב
קרבנך רביכנון כיתך " מתרבי ועביר עתיר דלא ממסכן: ורבותה ונו"
תלש רב דהכה יומן דרמיו דעלמה מכיכים לית רב מן שבתה ונזרתה
ואנין עבידן אשפו כל דמשף לין יתעקר דאנין בריאן דלא בטלאן:
ורבותה וגו"] |

الدار دم هذا يقال له شيران يقال في ايام السبوت بعد قرايت النوبه في الدار 167 .6 و في الكنيسة على ما جرة به العادة وهو من قول الدستان المناسب الاوله من الشهر بكرة أ

רבעי מדע מה הוא חילה י יהי מתבונן בבוראיו י מן דעמי עבידאתה י יהי משבח לה עליהון י מליאן עלמה ומשעבדן o למן דאמרין:

[שומים וארע ברא חילה ואנון ממנים לעלם אחד מנון חשמיש דקעימין וחורנה תשמיש למאתין: מלין וגו"

אורה קרץ לעלמה וחשכה מיסטר מקדמיו מנפשין דן לדן דלא עכר אימתה דמרון עליהון: מלין וגו"

כד עסל מרי עבידאתה שרי כרז על פתורה כלליתה דלא צריך לה מברך אנה לה טד לעלם: מליז וגו"]

(مناط يوم السبت الأول الفهر ويوم السبت التاني بكرة له ايضاً) שבתה דמיה למרינה • בניה על חסול בריתה • ואלה כרז לישראל שבת 'לנבה וסב ברכן: מלין וגו"

[עורנה י על שבתה תניאתה:

אה יום מסיד מן אלה אה קדשה דלא בטל | אה כתבין וכהלון חיין 168. £ אה גזירן מלפן בטור סיני סגדו מפני בריתה:

גנה ייה יום שבתה גליה מן עדן דיומיה גנה ייה ארהותה פתיחה? בליליה ואיממה גנה דגזירן ופקודין:

מעמה דשבתה ברכן נועמה דארהותה מקרתה נועמה דמשה צלותה: מבין ושלמין מרן בעי נווב כל אנש דפתח פמה ומרבי למרה באנצירו: יומה קדישה לא מבוז דו סעיג בכרי דקדשין יתמרן מלי ארהותה בפממין דלית בוז גדף:

יתרבי אלה ונביה ביד מן דידע באנצירו:

(צבעתן קמיך מרי חסלך תתטרף בעותן:) קיאמיך 'עם אבהתן לא תתנשי והיא אסותן: רחמן אתה וכן *אשקחנתך פרס החמיך עלינן: שאלים אנן לך תסטר ביניך דאת רחמן: תשתבת מלב ו(מ)נפש אה מרה דכלה:

תאב עלינן וסלָח לחטינן: [תאב עלינן ברחמיך דת יכל: | תאב עלינן f. 165 וכפר לפשעינן: תאב על חיבים מבגלל הוכאים:]

תלי רגזה מנן ופרס רחמיך עלינן: [תלי לחובינן וכפר לפשעינן:] תתובתן קבל ולחטאינן סלח:

תרח רחמיך מרי לא תצנקנה באפֿינן 3:

אלהה דאברהם ויצחק ויעקב שמע קלן ואתרחם עלינן ברחמיך: (*קבל צלותן מנן אה רחמנה⁶:)

מרי בעמל יוסף ו(אדונן) משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס י ויהושע וכלב (והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים י מרי בעמלם) לא תיפך אפֿיך מנן :
(*קבל צלותז מנז אה רחמנה*:

אדני יהוה ברחמיך) עניתן ודבקן ופרקן " ושמע קל זיעקן " (מרי) מכל לחץ הפקן " וארתיתן" ואתרחם עלינן (ברחמיך הן עמיך:) קבל צלותן מנו⁸ אה רחמנה:

[עורנה על שבתה וגוראתה:

- אמדינה? ייה יום שבתה אתרה דמנשם דיאריו כל עבראי דעמי יומה טמא רעט ייתי אלא יטמא דו תהום קביע ביד אלה דכי מדינתה: ורבותה למלכה רבה דיהב לן שבתה וגזרתה:
- בריתה דשבתה וגזרתה מצבועים מדכים דלא במים מן דלא צבע בתריהון ימה רבה לא מדכי לה אחד חפיס ביד אברהם ועורנה ביד משה נביה: ורבותה למלכה וגו"
- 166 בזרתה גלא לאברהם מבעיו דלא | קצץ לעלם שבתה מד גלא למשה מועד אתי כל אשתה יומין דשבק תריהון ואזל לה מדמי לדמע מחלל: ורבותה וגו" דמעון דכל יומיה הי שבתה מליה ברכן דמעון דכל אמיה * דלממר גזרתה "ועיק ודלא נטר לה יתעקר ומחלל שבתה יתקטל: ורבותה ונו"
- מלך וברה ובני קרתה אשוו עבדו לון גזרה דלב לא הות גזרה בגלל אלה מבגלל אתגזרו ואתעבד דינה מכהלון ולא הוה לון חלק בשבתה: ורבותה וגו"

יאשקה נהך פשום 18, תמרף מרוז, 18 אשקה נהך השרף החרר. 2 על 10 אינות הדי משקה מרוז, 18 אשקה מרוז, 18 ארתי יהן 18 מרוז מרוז, 18 ארתי יהן 28 מרוז מרוז, 18 ארתי יהן 29 ארתי יהן 20 ארתי יהור מרוז ביינות ביי

"דאת רחמן וגו"

גלגי רבותך לעלם · דעבדת עלמה דלא שותף · גלגין ² אנון ³ בוראיך · חדתין כל יום דלא בלין · כפיתין ומשעבדין לך (לעלם:)

דחילה משבחה י עבוד פליאתה י כרז משה נביה עליו י 'עבוד פליאן לעלם י ומדחל כל אמי עלמה י בסימן אחד זעור מדילך (לעלם:)

האן אלה כותך מרי אידן חורן ימעי בך יואתה מלכון דכל מלכיה שרי חרצי (דכל) רברביה יומחליף דלא מתחלף מרי מרי:

למד אנן ידעין • דלית אלהו אלא דילך • נסגד 7 קמיך ראת רחמן • נשתעבר לך דאת רתאי • רחמן אתה בדיניך • ורתאי במגביאתך (לעלם:) |

זכאי את מרי לעלם י זכותך מלו כל עלמה י זכאי⁸ מכל חיביה · [ומלכון 171 <u>ז</u> דכל מלכיה ·] זכאי (הזו) משעבדין לך זכאה י ותאב לא מטי בך (לעלם :)
*את באלהותך מרי י אחד במעונה רמה⁹ י את במלכותך מרי י ומכך 'עם כל חיביה · רתאי ומפצי ומרחם (ומסובר לעלם :)

מובך מלו כל עלמה * * טובך מתנתה 10 לעלם * דאת טב ומיטב דלא בטל * וממן לגו (כל) טבאתך (לעלם:)

יודון לך לבביה ישתעבדון לך גויאתה ידאתה * אלה על " כל בריתה יבריך לאדם וצערכנה י סרח בין קמיך וסבלתנה י (רחל מנך וארתיכנה לעלם :) כלה משעבד לך מרי כלה רתת מן אימתך ירבתה בוראיה יכהלון סהדין לך ישומיה וכל חיליון יארעה ויסדיה ברומה ובמכה ימרי הוא שלמ'נך יוכל) מלאכי קדשה מרוממין לך (לעלם:)

לית *מלכו הד¹¹ דילך ' ולית דיעבד ¹⁵ כעובדיך · מה בשומיה אי בארעה ' דליתו תחת אדך · (נתרחץ בחילך ·) לית רחצון כותך · | * ולית חורן דימעי 172 בליתו תחת אדך · (נתרחץ בחילך ·) לית רחצון מגחי ברגוך מרי¹⁶:

בישבחתך מרי¹⁷ חילן י מרוממאתך *בכל נפשאתן ¹⁸ מן ירבינך לפם דאת ¹⁹ ידארכנתה מקבלה מנן *לקבל די ²⁰ נשישותן (ודעונן ¹² לעלם:)

'נשמה רבה לחיינן · אמת דגעבד פקודיך · נשמה רבה 'לכל סגודיך · (דאנון) משקחין לך לגו כל אתר (לעלם:)

כל מב לדריה שבתה כל איקר רב בארהותה כל גלגינן מן משה כל חיינן מן עבודן כהלן נשוי ונימר מן כותך באלהיה:]

(له ايضاً على السبت التاني الضهر)

תתדכרון בטב שבותיה י וישר חילון דכל קראי ירבונה מהימניה י וישבחונה סגודיה אן בחלה ואן בשבתה ילאלה נודי וקמיו נסגד: [עורנה יעל שבתה תליתאה:

ל בל דרי עלמה דו שבתה | סימן דלא מטלטל כל דרי עלמה דו סימנה דמודע כל אמי עלמה מן אנון גבאי ומן אנון בראי אלו עבראי באיסטרי עלמה ברעו יומה דשבתה גלא אימנותה:

גנה דלא מצמנקה לעלם הי שבתה וארהותה לגבה הך חילן חייה שעתה דקעמו בשפולי מור סיני מקבלה ללוחין וחייה לגבון לקימין מן קדשה ומגעזין באשתה ומושמין בימין סבילה עלמה:

ויום שביעה הך מדינה ייה ולא עלל לה דיאר אלא מן אברהם ואנין תרתין בריאן קטירין דן לדן בריתה דגזרתה ובריתה דיום שבתה הדה זעיקה בריה ושבה זעיקה קדש וטוב עבראי דעלל ומשרי לגבון:

יומה שביעה הך מדינה דמלך וכתיב על מעולה לית הך אלהנו כל עבראי דעלל למדינתה בשלם יסתכל למעולה וידע מה כתיב עליו יהי סגד מן עלל ומשבח מן נפק ומרבי¹ לאמנה דכן ברך וקדש:

(له ايضاً على السبت الثالث على بكرة والضهر)

תלתה רחמים קנה חילה רבה " ואמר דבון צורכי ולון *עבדת עלמי" • לאברהם 'ליצחק וליעקב שלמיה י דיהיבין" במערתה וריחון מבה 'דריח י וועק שמון בריה י ולית בריה בטלה " דמצלי ומדכר לון שוֹיי ומתנעי:

*עורן כן תתמר לילת שבתה בתר מקרתה ועל ראש הרגריזים ולילת הכפור לאב חסדה הצורי ירחמו יהוה אמן:

אלה רב ולית כוֹתה · אלה מעיני ז כל רחמו · אלה רחמן ורתאה · עבד מב דלא במל (לעלם:)

לית אלה (לית אלה f. 170 אלה אחד:) אלא אחד:)

בחילך רבה נתרחץ * (באלהותך נגלג *) דלית לן רחצון אלא אתה * כל דלבר מנך לא כלום * ואתה אלה קנה שומיה וארעה * שליט ברומה ובמכה מרי

י מברי ג V 3 ריהבן 1 V 3 ישברה דעל" 2 Crii, ומברי ג V 3 ריהבן 18 " טברה דעל", V 3 ריהבן 18 " טבעי 3 V 3 heading שרנה פינה only. Crii, p. 93; B 2, p. 80; Cri8, f. 2i. • Ar. מיני. ° Crii, i8 מינה. ° Crii, i8 מינה. ° Crii, i8 מינה.

דהו דמרוח לכל עלמה י הו מחסי בריתה ברחמיו · הו מלכה רחמנה י הו דבוקון דלחיציה · הו מרוחון דכל מתלתיה: ונבעינה וגו"

ולא אל רב כותה י ולא מלך כומן אלא הוא י ולא עובדין הך דעבד י ולא מתנן הך דיהב: ונבעינה ונו" |

לעק לבוראיו הך * דבאי זהי ולעל איקרה 2 זעיקין אנן עובדיו זאן הוא לן 175 במימרה: וגבעינה וגו"

את בעובדיו ישתבח יאת בפליאתה יתרומם יאת לה ערוין למן דשוי יאת לה מתנן למן דצריך: ונבעינה וגו"

מל שומיה מללים י מל ארעה מתנן י מוב פמה דמשבח לה י מוב לבה דמשתעבד לה: ונבעינה וגו"

לודון לך כל פממינן ישתעבדון לך גויאתה ישבחונה ספבאתה ירחמונה נפשאתה: ונבעינה ונו"

כלה * אתה בחכמתה 3 - כל כלום בשלטנותה • כלה מדבר ומיתב • כל מלל "שבחנה: ונבעינה וגו"

לה מסגד ו(מ)רוממה · לה נביע בלבה ונפשה · לה ננער כל יומיה · דלית אלה קעים אלא הוא (· לה נעבד באימנו): ונבעינה וגו"

בילכה דכל עלמה הוא ° מן יסכם תשבחתה י | מן ימטי מימר רבותה ° מן 176 בילכה דכל עלמה ישתבח: ונבעינה וגו"

נסגד לה דו רחמן: נשתעבד לה דו רתאי: נפשאן סגי הוא זאן: נורה⁴ בישתה הו מטפי: ונבעינה וגו"

סביל עלמה בחילה · סבל בריתה במימרה · סדור משכנה הוא רחם · סגי תשבחן נתן לה : ונבעינה וגו"

עמי הוא עובדינן י חכם כסיאת לבבינן י עמי הוא דלא מתעמי י עמי חיבין ורתאי להון: ונבעינה וגו"

פעאלין דקשט הוא בעי · פעלי אורחה הוא מרבי · פעל ליתו עצי אגרה · פרנוס לית אלא מדלה : ונבעינה וגו"

צדקה הוא עבר דלא בטל יצבען דיתמין הו מקבל יצרכינן מן דילה יצריכין אנן משבחין לה: ונבעינה וגו"

קעים הוא עד לעלם י קעימיה משעבדין לה י קבל חיין וברכן י קמיו נסגד (נשתעבד: | ונבעינה וגו"

רתאי ורחמן הוא י רתותה קריבה ורגזה רחיק י וכן כתב לן משה נביה י יהוה רחמן ורתאי: ונבעינה וגו"

שומין וארע הסקף במלתה · שבתה ברא בגלל איקרן · שורין דמים הסקף (בגללן · שמה ישתבח) לעלם: ונבעינה וגו"]

 ^{1} V3 עובריך. ^{2} H עוברי זעי זועי אור מוב ^{3} H עובריך. ^{5} H אורה, ^{4} V3 אורה,

כבל חיבין דלא *מנכי · סלח¹ לחובינן ברחמיך · סוברותך וסליחאתך · סגור² לבבי תאבין דריחתון³ למלכותך (לעלם:)

ומובך רבתה גליך לכל קהלי ישראל עד יהונו *נטרי גזריך לפם דו חילון [אימנותך מקבל מנון ברחמיך מרי⁴:

פליאתך את מעמי עם דריה *דגעזו ועם דריה דאתין 1 ואנן עברין וגעזין *ושבקין פליאתך ממן ברבינך לעלם:

צריכין | אנן מודין לך דאתה מספק לן כל צורכינן ואת אלה דלא צריך f. 173 לכלום⁷ ויהב צורכינן מגן מרי:

קמאה דקדם למעונה⁸ קמי טובך נשתעבד קרמיך נכנע רוחינן קנומן אנן מחנין *אמת דנעבד פקודיך מרי⁹:

רבה היא רבותך מרי רברבין אנין פליאתך על רחמיך אתה מרחם¹⁰ עבד צדקה לזרעיון ולא תטרף בעותן מנך מרי¹¹:]

(علي السبت الرابع بكرة والضهر)

שמעוין בל צבעתה י שמע 'בקלן וקבל מנן י יהוה דפרק לאבהתן י אריק מן מעון קדשך י וקבל צבעתן מנן (לעלם:)

(علي السبت الرابع الضهر)

תניו מחנה נפשאתן " אמת דנעבד פקוריך י מסקופי רמה לגוואתן " כד נתחנן ¹³ לרחותך י וטוב עלמה אמת דייתון תאביה ושלמיה י וירחון לקדישותך (לעלם:) לית אלה אלא אחד:

: עורנה | על שבתה חמישה דיזמן:

f. 174

אה זבן מודאה 'למרן י אה זבן משבחתה " (אה) זבנה נתוב לידה י ונשתעבד לקדמיו י ונבעינה לנו רוחה י דמה דנאמן ³¹ לנו איקרה דיהב לן:

בריתה מליה מתנן - במלה מן מלכותה - בכל יום מרחם עלינן - בדיל דיהי שמה משתעבד: ונבעינה וגו"

גלאי הוא כל ממיראתה ** י גויאתן ישתעברון לה י גמליו מבין עלינן י גוני תשבחן נתן לה : ונבעינה ונו"

דאזל בתרה לא מעי דעמל עמה לא מפסל דמתרחץ בה לא נפל דרחל מנה לא מתלחץ: ונבעינה וגו"

 ^{1} B2 מני ס' ^{2} Cr ו יסל סי סר ח' סי מי מי ^{2} רדירוחן ^{2} רדירוחן ^{2} הירוחן ^{2} היי ושבקין לך על דרג מלכותך דאת אלה מורך על רבוחך ^{2} האום ^{2} האום ^{2} הושבקין לך על דרג מלכותך האת אל המורך על רבוחך ^{2} הרחמת וברחמין אתה מתרחם ^{2} הוב בעתן מכן בשובך ^{2} הירוחים ^{2} הירוחים

עורן כן: צלות הזקן היתר אב גלוגהי בן קלה יסלח לו יהוה:

אה חילה דרתותה לכלה² מיטבה:

בחילך אדבקת דאתהו מיטבה:

גל(ג)יך מן ישום ואמנותך מיטבה:

לכל ערוק לידך אה רחמנה טבה:

למד בך אדבקת אה מלכה קריבה: גזר לבי ואמליתי מחדיד תתובה:

מדכיה מכל סריחה וכל חובה:

אהיה אשר אהיה אה שקיחה דלכל זעוקיה עני ואה יחידאה דמקדם בלעדי שני ואה תדירה דמורך לא בלי ולא שני קמיך פרסתי כפי ולידך תלית פני לשיאלי קבל ולזעיקי עני דיתרן חסדיך לעלם לא מתמני וארתיתי ביום תכרז בה אני אני:

אהיה אשר אהיה אה רחמן ורתאה דשקיח לכל זעוק י ואה מקלמה דקריב לקבל כל ערוק י פרקי בחילך דת קריב ופרוק י ודבקי ברחמיך (ד)את רתאה ודבוק:

אהיה אשר אהיה אה עבורי ובארי וצעורי ותקני פלטי מכל דין וזרז בפרקני ומן רחמיך לא תשיב בעותי ריקני דאתה *רחום וחנון (מעקובתך אל קני:

אהיה אשר אהיה | אה יתיר טבהתה דנמלו רתו ' ואה מן דחסדיו על כל 180 ביאמיה פתו ' קדם חילך קעמת במרע ובכפתו ' ואף ערקת לידך בדחלה וארתתו ' מן ארצם רב * וקשה וסגאי לחצות (ו)תלתו ' לסכוי לחסדיך לא תיפך באשנתו ' ולא תעזרנו מן מובך בבאתו:

אהיה אשר אהיה בקיאם עבדיך ושבועתה דימיך ארתי מסכינה דקעם קדמיך י ומד בך סיעדותה וברחמיך הו סמיך י אגן עליו בחסדך ואפשט לה נאימיך:

אהיה אשר אהיה גלל(י) ים רחמיך לכלה משפעים " ונאהרי נפושיך בחשך לחצה מופע(י)ם " אן עמיך אה דבאר עלאים וארעים י פדיתן מן רגזך דחסדיך כרעים:

אהיה אשר אהיה דכור קיאמיה³ דלון לא מתנשי בשלמות עבריך טביה ארשי זכותה ושלמותה ובנ(ביות) עברך משה אגיב לישועתי ושמע קל מדרשי ופרקי מן לבוט דן לחציה דקשה:

אהיה אשר אהיה הידן צריך דאתי בבאו לחסדיך י מתחנן משרל בקיאם עבדיך י מנזף אי מתכלי מן טובך וסיעדיך י אה תקיף רביאנך דרמין עו(ב)דיך י פדיתן מן סנ(י)ן מד לאבהתן פדיך:

יהוה אל רחום ב' V_3 הבלה 3 ins. יהוה אל רחום אל רחום ב' רכלה 3 V_3 הכלה 1 V_3 היהוה אל רחום אל רחום ב' V_3 היהוה אל V_3 היהוה אל רחום ב' V_3 היהוחם ב' V_3 היהוה אל רחום ב' V_3 היהוחם ב'

(على الخامس الضهر)

* תאבה עתיד משמש¹ * לאלה באנצירו ובקשם * עמל עמלון דוכהאי² * *ומקבל אגרהון ואיקריהון³: ונבעינה וגו"

(علي سبوت المواسم⁴ والافراح له ايضاً

כל טב לדריה שבתה: 11נו")

: עורנה

שלם למלכה רבה ושלם לכתבה ושלם ליום שבתה רבתין דמועדיה: אמרו תשבחן ותנו ברבואן למלכה דעבר שבה לאשתה יומין: באריה דברא לן שבה לאשתה יומין ומנה אנן בעין כל יומי חיינן: גליה היא שבתה ביני כל אמיה ומלך לא מלו מבטל איקרה: דכרנה מחיץ בסהדו דכתבים דיחללנה קטל יתקטל:

הא יומה קדישה דשבת בה קעימה זדו מברך ומקדש בפס מלכותה: לוילון עממאי דלית לה שביל זלא יכלו לקאמתה ולקטו משלפה:

f. 178 זהו רבה לעבראי ולבהמתון " קניה וקנינה שותפין לאיקרה:

אידן מועד בעלמה הך אהן "אתי כל ו:- יומין ופרק נפשה מן דושה:

מעו רבה לעבראי ולבהמתון דו חסך איקרה וחתם על מעול:

יהובה דכתבה גלתה לישראל י קעמין אכלין מנה במדברה:

כלילה רבה דלבשו בה עבראי מד דאוקדון מרון מלבין כל אמיה:

ליתו פסל עתיר ולא טרף למסכין יצובה וגיורה בידה מתוקרין:

מועד לא מטלטל כל דרי עלמה ידו זעיק בריה ולית בריה בטלה:

נהרה דאכתבה לגבה הו מגלי ונטורי תריה מנון מתגלגין:

סימתה דאשקענן קימה נטורה יעד ייתון נסובין מלו מסבנה:

חכימה הי שבתה ביני כל אמיה ומלך לא מלו מבטל איקרה:

פעל לא לעי בה ואגיר לא מציק בה יעבדה ורבה זאין במטרתה:

צומה ושבתה מדמין דן לדן "אהן זימון קדש ואהן שבה קדש:

קריה הי לכל עבראי ייתי לה "הך דאמרת שבה כל דשמע יחדי:

רבה הי מכל יום וייה מכל מועד " רבותה ברומה ואיקרה במכה:

שבה הי שמה וכתבה לאוי לה "ונטורי תריה בידה מתוקרין: |

יומה כן אמר קעימה י תאב ונטר לה כי שוי באיקרה: f. 179 שלם למלכה רבה ולנביה דאתנבה י ולאהן יומה רבה דעקב שמה שבה:

י ^{1} CrII, 18 "מש", ^{1} תהבה העת", ^{1} HI, ^{1} אור מהבה בה ^{2} CrII, 18 הצמות, ^{2} CrII, 18 ומרבי לכל איקריון, ^{3} HI, ^{5} As above, p. 70.

אהיה אשר אהיה קמאה יכלותה דלא קדמה קדום י ואה מן דעקב שמה אל חנון ורחום י לא טרף מסכינה דלקדמיך קעום י דרחמיך כל עדן לית שקיח לון סכום: |

אהיה אשר אהיה רמה מרוממה דאמנותה מיטב "פשוטה דיהובה דלא 183 מוני מן יהב " בדכרו שבועתה הך דת אלוף אטיב " וטפי יקדן לחצה דמספסף ולהב:

אהיה אשר אהיה שמעיו צבעתה דפשט כל טבן י רחיק דרגזין ושקיה ברחמיך ורתואן י פדיתן מן אדי סגן ודבבן י וטפי בטל דרוח יקדנה דליהבן: אהיה אשר אהיה תדיר נוראותה דחילה לא משתאם י מלכה דיתרן טובה לעלם כפל ורחם י לא טרף מסכינה דלקדמיך קעם י ולא תנזף שיאלה ועליו בחסדך רחם: אהיה אשר אהיה:

ולו עודי סגדה:

אתפלל קמיך אהיה אשר אהיה ' ואשול לך מרי בעמל אדם בר אדמתה '
דאמר ית קולך שמעת בגנתה ודחלת ' ובעמלה דשת חליפתה ובמקרתה '
דאנוש ובהלכת חנוך ובעמלה ' דנח זכאה ובקיאמה דקשתה ' ובעמלה
דאברהם גזורה דגזר ' לקנומה ובעמלה דיצחק עלתה ' ובעמלה דיעקב שרירה
דזכותה ' ובעמלה דיוסף פתור חלמיה ' ובצלותה דעבדך משה נביה דעלמה '
דאימנתנה כסיאן וגליאן ' וחכמתנה רזין חדתין ועתיקן ' וסקפתנה על כל
מינה דאדם ' בעמלה ובצלותה ובציאמה ' ובקיאמה ובסקפנה ובריאמה '
ובכהנתה דבה לבש פינחס ' כד" קנא לקנאתך וארחי לאלהותך ' | וכלה 184 f. 184 מגיפותך מן שת מון אלף:

מרי בצלותון ובציאמון ובסקפנון י ובריאמון לא תיפך אפיך מני י ודבקי בדבקי רחמיך ואחם י עלי הך די אמנותך:

מרי באלין דכריותך בון ובעמלה ידיהושע וכלב נגדני מרי ילרחיותך ועזרני למד מריח ילך ואגזר לבי לדחלתך ולמדחל ימן שמך יקירה ונוראה ובטל ימני מרי כל חשוב ביש וכל יחשבה בישה וכל תחמדה בישה:

מרי לא תשלט בי לא סן ולא דבב יולא תעבד שיאלתי לפס גמלי ולא תרחצני על עמלי וקבלי בסליחתך וארתיתי הך די י אמנותך וביומה חראה דבה י תסב רוחי תקלל לצערי ולא י תעבדני גנו לעיני חיביה י וצמת ממי עם ממי אבהתי:

מרי אמרי רוחי עם רוחי זכאי " עלמה ורוחי בהניה קדישיה: מרי טר יתי מן אזל ומן אתי ומן " דמך ומן קרץ ומן מחשך " בכל אורע ובכל שביל ובכל עדן:

אהיה אשר אהיה למד בך אתרחצת ואפכת עזרותי י ליך סגי טבאתך ובחסדך סובר(ו)תי י בטל טובך אדיק וזרז בקרותי י מן שרב עקיה ואנשם לאחרותי:

לעוק כל בוראיה ואתו במימרה י פרנסה דעלמה ועבודה f. 181 ומרה י עני זעיק עבדך ושמע למימרה י ובענני רחמיך ורתותה כמרה י ואמתו להב לחצה ומפי לגמרה:

אהיה אשר אהיה דוכום כסיאתה דרז מנך לא כלי¹ חדד סימניה וכל תמח וכל פלי מן שאם מבאתה דסגי² וכפלי י ארשי לחשכותה דרגזה יקפלי: אהיה אשר אהיה מבה דרתותה שקיחן בכל אורח מבודה דבריתה וקעניה מסדורה י ארתי לחיצה דלידך מן ארצמה ברח י דיתרן חסדיך על כל שיאם כרע:

אהיה אשר אהיה לחידאה אלהותה דלית עמה חבר " אה תדירה דמורך לא עדי ולא עבר " ממי צריכות לכל רחיותה סבר " בזכות מביה דמן ארצות "עבר: אהיה אשר אהיה כל רחצונ(י) בך וערוקי ליד חסדך " ואנשמ(ו)תי עליך ושדלי לך לבדך " בצדקה מדלך בעמל משה עברך " אדיק מן מעונך כי אין עוד מלבדך:

אהיה אשר אהיה להן יערק מסכין אי יפך ארצמה " אלא ליד רתותך מלגו לב ארצמה " לידך אפכת אפי ובך אשות כנשמה " כדו טובך לא בטל וזאון כל נשמה:

אהיה אשר אהיה מד אתה בית ערוק ושקיח לכל שאול " ממרק בחסדיך f. 182 בתרח רחמיך דת לברתותך גמול " אלא" בתרח רחמיך דת רתאה וסבול:

אהיה אשר אהיה לצעוה דלא מנצע כפת כל גברין י חילך כל בוראיה בחסדך מדברין י כפת דבביה דעלי מתגברין י ומטיתי בעלמה בגוני כל מסברין:

אהיה אשר אהיה סלוח סריחתה סבול אשמיה * דלא מנכי מן חובים וגזי ברחמיה * כפר לי מן חטאי בקיאם שלמיה * ואתרחם עלי לגו תרי עלמיה :

אהיה אשר אהיה על מן הו רניני אלא על קנומי - מד לא אשוית עמל זכו לנו יומי - דעברו ואזלו ויום דינה קדומי - אמליתי בתהו קדם יום סכומי:

אהיה אשר אהיה פרוקה דמתשקח בממציע עקיה י מקלמה דגלי קבל כל ערוקיה י פרקנך גלי לן דת פרוק פרוקיה · בקשט מדכיה מערתה צדיקיה :

אהיה אשר אהיה צדק מתנהתה דלצדקה לא כלי · פשוט רתואתה דטובה לא בלי · פתח תרח רחמיך באפי וצדק עלי · בסגי ברכהן מן אוצרך דמלי :

 ^{1} H ו פלי . ^{1} V3 דסני . ^{1} V3 קנעיה . ^{2} V3, H ו אצוח . ^{5} The rest is wanting in H I.

אתה קדום קדומיה י ואתה ר(ח)מון דרחמיה י ואתה שלמון דשלמיה י ואתה מלוך עלמיה י בחסדך אדיק מן שומיה י ודכר לנן באמיה י וכפר לנן אשמיה י דאתה מרון דרחמיה: א" א" א" א":

לית תרחי רחמיך אלופים ' | באפי מסכין מתרקפים ' ולא בלושיך 188 ... מנופים ' יולא שאוליך מטרפים ' ורחמיך אלפים טפים י להבי " חוביה דלנן שרפים " דאתה רחום וחנון נצר חסד לאלפים: א" א" א":

אה רבון דרברביה " (ואה קריב לבביה) *ואה מקר כל שרביה " כפת מנן דבביה " וסלח לנן כל חוביה " ולא תצרכן " לחיביה " דאתה טבון דטביה: א" א":

אה רחצוני ואה מגני מלח לחטיה דלי מגני ואך דאת אלוף תדבקני ברצמה לא תשבקני ומן חסדך לא תרחקני ולאנשה לא תצרכני מרי דאמנותך כני ועל חילי לא תשלמני וקבל צלותי מני: א" א" א":

א" א" א" א" יהוה דהוה דלא מן ושקיח דלא עם ומורך דלא עד נשרי בתשבחתך ועל מה דכסי מנן לא נדער ונכנע לבבינן ונרכן ונשתעבד קדם רביאנך דלא מ(ש)תאר ונתפעס דעבדת עלמה אמת דאמתך "ועל מה דאכסי מנן "לא נשבק ויתך נעבד ולך נסגד וקדמיך נשתעבד ולגזיראתך נשמש ונסיד בקשט אלהותך ואהן דלית בן נשום נפרש דלית אפרשותה הפשרן "באימנותה ברן דאפרשותה קשט אלהותה ותהום ברננותה "וסימת ארכנותה 189 דלית מלה יכלה משום אמורה ולא צעורה מטיה מתור צעורה ולא חדת מלוא מדע כסיאת חדתה ולא עובד "שוי מחכום רן אלהות מן אנדתה מיסתן איקר מה דאמליכנן "ו ובהדה מיתובי אשריכנן למיטיב לן ברינן וארים לן למיטב אתן נימר קמיך באמוראתן: לית אלה אלא אחד:

צלות הזקן היתר הנבון החכום אבי חסדה הצורי יסלח (לו יהוה אמן:)
ברוך אתה יהוה אלהינו האלהים האל אשר מראש העקר לכל בעל ראש
המשל לא למען והחכם לא בעבור לכן על כל יוכל ולא יקשה עליו קשה וידע
כל ולא יפלח ממנו נפלא מעולם כמה ועד עולם ועד בלי חלוף ואין המיר וכל
משל זולתיו וכל חכם בלעדיו מקרב באו ומראש נהיו וכרגע יתמו כאין היו
עשות ידו ותבואת שלטנו לו לא ידמו ואליו לא יערכו כי אין לו דמה ולא כמו
אחד בדד בלא שני ולא עזר ולא משל וכל רבים מעטים פניו¹² וכל רמים
שפלים בל ידעים בעירים וכל המלכים דלים וענים עשה גדלות בלא יגע |
שפלים וכל ווען האין לו ולא מועץ מודיע הבעירים ומרנן
f. 190 האלמים ופוקיח בי העוירים ומשמיע החרשים כל מוב וישר פרי דעתו חי לא

ילץ אליבי 1 אליבי 1

לי מרי צדק עלי בבנים טבים יתקרי | בון שמי ושם אבהתי מרי שמר י לי מתנאתה דיהבתה לי בצדקה מדילך :

מרי אעלון אל מקלט רחמיך וחסדיך:

מרי סאג עליון בפצותך:

מרי טמרון לגו גבה דרי(ח)ותך:

מרי אטרנון בלילה ואיממה:

מרי אפתח באפי תרחי רחמיך ורתואתך:

מרי אושט לי ברכאתך ותקן ' עבידאתי והשוי חשבאתי ' ואלבש יתי חנה וחסדה ' למה דמרחה לך ורגל ' לשני ותקן ממללי ' אמן אמן וצדק חיי וסלח לי ולאבהתי ואבהת אבהתי ' ברחמיך וחסדיך אהיה ' אשר אהיה לא תיפך אפיך ' מני ולא תשבקני באדי דבבי ' אהיה אשר אהיה אה כרוז אברהם ! אברהם לא תשלח ידך צעד ' אבדנה אדלא ישתלח:

אה פשר ברה מן אבוה פשרי מרי מן מבול אבדנה:

אה | פלטה דיעקב מן אד עשו "אחיו פלטי מרי מכל דינין:
אה פלטה דיוסף מן גובה דדותין "פלטי מרי מכל ארצם ומכל תשניק:
אה פלטה דמשה מן נהרה דמצרים "פלטי מרי מן אד פרעה דאזבנן":
אה פלטה דאהרן מן עבודי עגלה "פלטי מרי מכל ארצם ומכל שרביט:
אה פלטה דפינחס מן זמרי וכזבת "פלטי מרי מכל מן ומכל דבב "וקעם
עמי מרי הך מה דקעמך "עם אבהתי ותקימני" מובה האן "דאנה אזל והאן

מרי צמת לביני ובין הרגריזים י דמע דיבשתה מרי צמת ביני י ובין משרוי מלאכיה:

:מרי צמת ביני ובין אתרה ד(א)תעקד עליו יצחק

דאנה אתי לגו מדמוכי וקומי ולגו ביתי אקר שלמני:

מרי צמת ביני ובין אתרה י דדמך בה יעקב: |

לה משה אמן אמן אהיה אשר * לה משה אמן אהיה אשר * אהיה לה מהינו ביני ובין אתרה דתחמד * לה משה אמן אמן אהיה אשר * אהיה אהינו יהוה אחד:

עורן כן "מן צלות הזקן היתר מביה בר דרתה:

אה מן דו כל עלמה מר י קבל מד לה קמיך נימר י ואן חטינן סלח וסובר י לפם דאתה לית בן נימר: אהיה אשר אהיה:

אה דברן וזאונן ברתואתך כונן יוסובר יתן וסלח לנן י לפס דאתה לא לפס דאנן: א" א" א":

רבותה לך דקדמת י לדן עלמה דאזמנת י ומן ישום רבותך רבתה י ומד עלינן בתשבחתה י לית בן נימר לפם דאתה י ארתיתן לפם מה דאמרתה י יהוה רחמן ורתאה: א" א" א" א":

 ^{1} V3 מרליך. אובנו 3 V3 ביליי. ^{2} V3 ביליי. ^{2} ציי. ^{3} ציי. ^{3} ציי. ^{3} ציי. ^{3}

ברוך אשר נבח טובו משחוקי שמים ועמקו רחמיו מעמקי תהום אשר עם כל

הערות האלה הקים וכמשפט הזה תמידה יוכיח די לעדתיו לא נתנם (ותהום) ליסוריו לא שמם כי הגמיל אתם בתורות החיים אשר שם לפנינו בשלחהו משה עבדו לנביא נאמן הקימהו לדורתינו: לפרות את אבותינו ממצרים ולתת זרעהם סגולה מכל העמים באתות ובמופתים גדלות מסות נוראות ומשפטים צדקים נוראות ונפלאות אשר לא נבראו (כהם) בכל הארץ ובכל הגוים היד החזקה והזרוע הנטויה אשר שם במצרים לעיני אבותינו שבר עול הברזל ויחפשם והמים את כורו ויוציאם ביד רמה נוסעי דרך הישימון באין צדה ואין יודע לדרך וינחם בענן יומם ולילה בעמוד אש להאיר להם (ללכת) באין עצב וישת המנוחה על ים סוף לרמות את פרעה וחיליו בים ולהמביעם במצלות *כמו אבן 2 כראותם עבדיך אלהים למסלה עזובים ובין 3 דרך נפתלים חזקת לבם לרדף ברב צבאות לנסות את ישראל בטוב מסותיך | ולהורתם רב עוד ונטוי 193 לרדף זרועך בגדל נפלאותך ראו גבית אויב צעקו למות שמו נפשותם אז הפכת להם הצר לרוחה ותשיב המלחץ למרחיב כי כל סגור פתוח בידך לב ים שמת להם לדרך והמצלות לשביל מרחב תהומות הפכת יבשה ותציב נזולים כמו גד כחומות הקמת למעוז להם (מאיבים) מימינם ומשמאלם מוראם נהפך מבציר לפליטו ומבטח אויב הפכת למוקש כי נערת כל מצרים תוך הים ומחית שמם מאז ויושיע יהוה ביום ההוא את ישראל אז ישר משה ובני ישראל ותכלכלם בישימון כארץ נושבת מי מרה המתק(ת) להם לחם מן השמים האכלתם שדות דגנים עשית שחוקים חלמיש שמת להם למעין וסלעים לנהרות תהום ותריהם על הארץ (גד)לך ותשמיעהם 6 מן השמים קולך ויריעו קולות 6 שופרות בשמים וירצו ברקים (ולפידים) ולבשו ההרים עבים מדי ערפל ותנוע הארץ וי(ח)רדו ההרים והרבות עדות ביעקב לתת תורות בישראל יסודיה כמסודי ההרים להציב וארניה מאדני הארץ למחזיק ללמדנו עדותיך ולהלבישנו נזר כ(בו)ד בתורותיך ולגלות מעלין עורון באור אותותיך ליסרנו במצותיך להצדיקה במשפטיך ללכת דרך מישור חקותיך להתקדש בקדשיך ולהנפש בשבתותיך ולשמח במועדיך⁸ ולהתפאר במקדשיך לשכן אימנותך בלבבינו° ולחת יראתך על פנינו ולהבה אתר בכל לב ונפש ולדבר באלה בלכת ובשבת בשכב ובקום כנכבד מצות:]10

בית דראן ובית מרקה יתמרו על יומי השבתות הקדושים פי אלקטף על p. 246 צווי את קרבני מן מימר הכהן הגדול פינחס רצון יהוה עליו אמן:
יתברך ויתקדש אלחים הרבי אשר ברך וקדש זה יום השביעי ואמר לנו

יורעוך 73 ^{1} ^{1}

ככל החיים לא על מחיה ובלי נשמת החיים וחיי כל החיים שאלים מלפניו ומחיא כל הנפשות מחסדו עשיר מכלכל עושר מלפניו ולו לא יעשיר וכל טוב מתתו ולו לא ייטב מקור הטוב אשר לא יסכר ומעין החסד אשר לא יסתם כל מוב ימצא מנוזלי רחמיו וכל חס(ד) ינחל מנדבות תהומוי אליו כל העינים (תלאות) ועליו כל הנפשות במחות ופניו כל כפים פרשות ומבלעדיו אין לחיות כל עשותו ישרים וכל מלאכתו חכמה וכל דרכיו משפט תעות לא בדרכיו עול אין במשפטו שחת אין בפעליו אתו לעבדה וממנו ליראה ובו להדבקה כי הוא אדון אמת וכל בלעדיו הבל יתהלל וברוך שם קדשך לעולם: לית אלה אלא אחד:

ברוך אשר לא יספר טובו מרב על כן על ראשו נברכהו כי אין לאל יד לפרטהו אברכהו על חסדו אשר העביטני ועל רחמיו אשר נכמרו עלי כי לא הייתי ויברא אתי וחי לא הייתי ויחיה² אתי ולא אוכל וימשלני בעיר ויודיעני עור ויפקחני חרש וישמיעני° אלם ויבטאני ריקם וימלאני מכל והשביע רעבי וארוה צמאי והלביש ערימותי והשכין מגרי ובעת צרתי יענני ביום לחצי ימצא לי השומיר אתי מתולדות יומי | ומהרות לילותי ישגבני מגני אשר לא יבלי f. 191 וצפני אשר לא יאבד וזכורי אשר לא ישכח ונתן לי אשר לא בעצב כפי והנחלני אשר לא ביגע ידי ועוד הבינני היך לשלחם ומעשותי אם כחפצי השינה הוא המצליח ואם לא הוא המנסה להרבות מוב באחרית כאשר דבר בתורה הקדושה למען ענותך ולמען נסותך להמיבך באחרי(ת)ך ברוך אשר לא יפקד טובו בלחץ וברוח וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

אברכהו על ארח הח(י)ים אשר השיב⁵ לפנינו ועל דרך הטוב והישר אשר הכין לעיני(נ)ו מעלת שמימה בלי רדת ושאת לשחוקים באין נפל מלבישת נזר הוד וחבישות מגבעות כבוד עדות אלהים ודרכיו המגבעות אנושה עד לאלהים והמנחילות רצונו בהם להבדיל בין מוב לרע ולהשיב נסתרות נגלאות ולהוסרה ממוסרי האבות ולהוכח נפש בלי בושה במנהג העולם אשר עשה ששון ערוב בינון חיים במות טוב ברע י כל תת תשוב למלקח וכל נחלה לירשה מוסר למשכילים ועדות למבינים לעדת כל שביל נתן זאת אל מנחות החיים הכין לחסדיו צפין ליראי שמו כבוד לא יחדל עושר לא יורש מבטח יצור מפחד חיים לא יתמו ונעימות לא יכלו יעו עשות משפט ומפעל צדק חשוד מרע והרבות להמיב הקים לעשות מבלעדי עקב על כן יומם ישכים יזריח במוסר ולילה ילין בתוכחות מוסר אמת | לא יחדל טוב ממוסר האבות f. 192 החכמים לבניהם וידעי דעת לנפשותם חסד ומשפט מאלהי האלהים ואדוו האדונים נצר חסד לאלפים על חסדיו אלה לו לברך ובתודתו להתברך יתהלל וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה׳ אלא אחד:

 ^{1} V3 רעת כי ^{2} V3 וחזיי. ^{3} V3 ושמשיני. ^{4} V3 וואיר. ^{6} H3 לדעת כי. ^{6} H3 לדעת כי.

צוה יהוה לנו במשמר זה השבת מערב עד ערב ננח ונשבת: קרא יהוה בספרו את שבתותי תשמרו מקדשי תיראו אני יהוה: ראש הקדשים וקדש הקדשים זה השבת הקדש לישראל הקדשים: שמור את יום השבת לקדשהו שבת שבתון קדש ליהוה: |

תמיד ישמרו בני ישראל את השבת ' לעשות את השבת לדרותם ברית 252 ... עולם ביני ובין בני ישראל ' אות היא לעולם : לית אלה אלא אחד:

2 وبعد دلك نكتب افصال الصلاة وهي ترتيب אדונן הכהן הגדול פינחם בן יוסף بن عزي رضوان الله علية

לעלם תסתגד ולעלם תשתבת אה עבוד בריאתה וכל דבה: אהיה אשר אהיה! יהוה אל רחום וחגון ארך אפים ורב חסד ואמת:

דאת שלת מתן פים בפת וליים של ברית ברית האום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחית ולא ישכח את ברית

אבותיך אשר נשבע להם: ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה | עמך לא ירפך 10.2 ולא יעובך לא תירא ולא תחת: קומה יהוה ויפוצו איביך וינוסו משנאיך מפניך: קומה יהוה: שובה יהוה האלהים הרעי אתי מעודני עד היום הזה המלך הנאל אתי מכל רע: לישועתך קויתי יהוה ברוך זהוה אהיה אשר אהיה יהוה אל רחום וחנון ארך אפֿים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחמאה: ונקא לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלישים ועל רביעים וימהר משה ויקד ארצה וישתחוֹי: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא | אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא: וסלחת לעונינו ולחמאותינו ונחלתנו אהיה אשר אהיה בי אדני סלח לעונינו ולחמאותינו ולששמ[תנו] ונאל אתנו מיד איבינו ומשנאינו והציל ולחמאותינו ומרעות העמים אשר סביבותינו ואמלא אתנו לשמר ולעשות אתנו מרעותינו ומרעות העמים אשר סביבותינו ואמלא אתנו לשמר ולעשות אתנו מרשר הקדוש והמועדים הקדושים והתורה הקדושה: והרגריזים בית אל כל ימי חיינו: והרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו

יעורן כן מן מימר מרקה: עליו הרצון אמן: يسى المعياد

אהיה אשר אהיה: נתחזק בחילך ונדבק בך ונמול לבבינו ליראה ממך: ונאמר בקול רם אין כיהוה אלהינו יהוה אחד: אחד לית אלה אלא אחד: דלעלם ברישה ובעקבה לית אלה אלא אחד: ברמשה וצפרה לית אלה

¹ Cr וו ממרו . ² B2, p. 280. ³ Cr וו לו B2, p. 282.

- על יד אדונן משה הנבי · בכתבו הרבי · | אשר ברכהו וקדשהו · שמור את יום השבת 'לקדשהו · כל מן שמרו ישמרו יהוה האחד · אשר אמר את הכבש האחד · תעשה בכקר · והכבש השני תעשה בין הערבים · כמנחת הבקר וכנסכיו תעשה אשה ריח ניחח 'ליהוה · וביום השבת שני כבשים
- P. 248 בני שנה תמימים · שני עשרונים סלת מנחה בלולה | בשמן · ונסכיו עלת p. 248 שבת בשבת · על עלת התמיד ונסכיהם · ברוך יהוה · יהוה אלהינו יהוה אחד · ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד :

אלהים יתברך יויתקדש ויתרבי אשר ברך וקדש זה יום השביעי: ברוך יהוה אלהינו י ואלהי אבותינו י אלהי אברהם ויצחק ויעקב י ויוסף ואדונן משה נבינו:

גלא יהוה קדוש זה יום השבת ומשמרו י על יד אדונן משה י בתורה 'ספרו: |

רעתה ישראל אשבת י כי שבת היום ליהוה י ואל יצא איש ממקומו ביום השבת יצלי ואקרי וברך בשם יהוה:

זה השבת הקדש י מה רבו ועצמו י יהוה אסגל במשמרו י לישראל עמו : דו גנת עלמה י שמו יהוה האל לעמו י ועדתו וקהלו י ועבדיו ישראל :

מובינו ואשרינו י במה נתן יהוה לנו י במשמר זה השבת הקדש י מודאה ליהוה אלהינו:

יום השבת הזה . מה גדלו ואדרו י יהוה לא יכרת מנן בריתו " ויסעדנן p. 250 על משמרו:

כבוד יהוה ירא בו " על כן אמר יהוה בספרו " אך את שבתותי תשמרו " כי אות היא ביני ובינכם:

לררותיכם לדעת · כי אני יהוה מקדשכם · יושמרתם את השבת · כי קדש היא לכם :

ב'חלליה מות יומת י כי כל העשה בה מלאכה י ונכרתה הנפש ההיא י מקרב עמיה:

נשמר השבת הזה י כאשר צוֹה² יהוה אלהינו י על יד אדונן משה שליח יהוה י בריך ומברך עלינו:

ספר התורה נקרא³ י בזה השבת הקדש³ י מערב עד ערב י מלב ומנפש ו

י עברה לא נעשה י בזה יום השבת י אלא עלה התמיד י ועלת שבת בשבת:
כני יהוה נקריב הצלות י על מזבח הצלות י תחת עלת השבת נתקדש ונשבחי ונקרא י ומכל מלאכה נשבת:

ינשיר Cr18 אלהיכם Cr18 צונו Cr18 אלהיכם Cr18. " Cr18. " Cr18. " Cr18.

p. 280

בכל לילה ויומם תמיד אתה עד עולם: מקמי בראשית ואחרי יום נקם: וברוך אלהינו לעולם: וברוך שמו לעולם:

p. 279 بعد الصلاة على الله على الله على المحدود عدد الصلاة الله على موافق

⁸אה מבה דלית סבור מן מבהתך מואש יולא שקיח לבר מנך עורנה דיבלש ולא תרח רחמיך צנוק באפי ערוק ולא מריד למסכין דאתי לשובה בלש אימתך אה מרי כוֹת אש אכלה אלא רחמיך כמים טפים כל אש: מקרתך על גדלך דאתה רחום וחנון יאהן הו סמנה דבה אסו כל באש יאה דבוק דלידך מערוק כל נפש יאה שקיחה לכל זעוקה דמדרש: ארתי לעבדיך | בעמל ארשיון יובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

אה טבה דעלמה מן טבהתך מלי י וסלח למה דעבר מן בישות עמלי י ואמלי יתי למתוב לידך וקבלי יוביום דינה רבה מרי ברחמיך אתרחם עלי וסלח לי יולא תגוי יתי לפם בישות גמלי י דאת יהוה אל רחום וחנון לעלם עלמים דלא בלי י אהיה אשר אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה י ברוך אתה יהוה אלהינו אשר לא ישוב שאלך ריקם יולא יסגר מבעדו | פתח רחמיך וחסדיך לעולם ועד י ברוך שם קדשך לעולם *לית ב-28 אלה אלא אחד אחד ב-28 תשבחתה לך חדה עבדך יתפלל לך י נותן טובה וחסדה י אשרי עלינן טלך י מסחן אלהותה י דחיי עולם דילך: *יהוב מתנאתה לך מודאה על גדלך בה אדני יהוה תמיד:

p. 282

قهدي تسبي ۱۹۵۸ تقال علي نغم الملاهطة الدي الي سيدنا المداهلا: وهي من قول المرحوم العم مسلم ابن المرحوم العم مرجان الدنفي عفي عنه الملك الحفى امين امين

* تقال سنة اذ يكون المطر قليل "

אתפלל קמיך אה יקירה: יהוה לך ואשבח: אה מלכה קעימה תדירה: אה עשה מיני כל טבה: טובך ליתו מספרה: בלחץ וברוח: בחסדך לא תנזף מקרא: עבד אליך בא: עמד על התרח: פני גדלך מקבע: וראשו לך מפרע: צעק בשביר לבבה: | מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו 283 ... בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:

באנו אל פתח רחמיך: אה קרוב מכל קריב: דרשים אל חסדך: לשיאלינו

ערן כן חפלה בחר צלוח לילח חרה מן מימר מרקה עליו : ערן כן חפלה בחר צלוח לילח חרה מן מימר מרקה עליו : אנו לער בי בי בי הרצון אמן אמן . " K4, f. 34 (late). " Thrice. " B2, p. 289, Cr 16, p. 2: not in Cr 18. " B2 adds . " In the margin in Cr 11.

אלא אחד: תשבחתה לשמך רבה ונצוחה לית אלה אלא אחד: | שמע ישראל יהוה אלחינו יהוה אחד אחד לית אלה אלא אחד: סהדו קשיטה דלא מתחלפה סהדה קשיטה דלא בטלה לעלם לית אלה אלא אחד: אמרו פם אחד אימנותי בך יהוה: ובמשה עבדך ובתורה הקדושה ובהרגריזים בית אל בחורה קדישה דמע דיבשתה: לית אלה אלא אחד:

יעורן כן לו עוד:

אה רבה מנך אנן בעים תלי רגזה מנן מנן תלי רגזה אה רבה מנך אנן בעים תלי רגזה מנן מנן תלי רגזה ופרס רחמיך עלינן שילתן דאתה חכם p. 275 וקדם נימרנה מרי תתובתן | קבל ולחטאינן סלח מרי תתובתן קבל ולחטאינן סלח תריח רחמיך מרי לא תצנקנה באפֿינן לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד:

ב בשו בשול של ושיד ולפל מים ולמקת בשור בארויו ואמרים אלף אלף פעמים: כארויו ואמרים לית אלה אלא אחדו כארויו ואמרים

לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד: כארוין ואמרים כי גדול יהוה מכל האלהים הא טובי יראי יהוה אלהים הא ווילון משנאי יהוה אלהים כארזין P. 276 ואמרים כי גדול יהוה מכל האלהים | עזי וומרתי יהוה אלהי וצור ישועתי יהוה לישועתר קויתי יהוה יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון עזי וומרתי ויהי לי לישועתה: זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו יהוה שמו ברוך שמו יגדל שמן מה רבו ועצמו מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש נורא תהלת עשה פליה: לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד: לבדו בשמים ובארץ: אין עוד מלברו: לית אלה אלא אחד: לבדו נדרש טובו וחסדו לית אלה אלא אחד: לבדו לא נבי כמשה נאמנו ועבדו ולא כתב הך ארהותה קדישתה: ולא סגדה אלא ליהוה: קדם הרגריזים בית אל בחורה | קדישה דמע דיבשתה לית p. 277 אלה אלא אחד: אדכר לטב עד לעלם הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמו משה ברה דעמרם איש האלהים נבי כל העולם אשר אקימו יהוה על בראשית ועל יום נקם אשר לא קעם כוֹתה נבי ולא יקום בעולם שלום יהוה עליו: בדכיות הלבב והפמם שלום יהוה עליו ועל ביתו המהורים ועל אחיו אהרן ובניו הכהנים המשחים כהני עולם 3: שלום יהוה עליו: ועל אבותיו וארשיו מנה לאדם: שלום יהוה עליו: ועל ביתו הקדושים מן אדם | P. 278 ליום נקם שלום יהוה עליו: ועל אבותיו וארשיו זכאי העולם אברהם ויצחק ויעקב השלשה הזכאים בעלי הקיאם עליון השלם בהם נתפלל ונימר: אדני יהוה אל העים: אדני יהוה אל עולם: תשתבח תתרבי תחרומם תסתגד:

¹ B2, p. 283. ⁸ B2, p. 284. ³ Cr וו לעולם.

ישוענו אתה: הושיע וצדק והשקף: עלינו מן השמים: ומן המטר הוסף:
ותשימו מטר רחמיך: ולא יהיה מנך קצף: ואשקי סדר עבדיך: מן
זכאה ועד נאף: | כי כלה לך צריך: מן מלך ומן שפיף: ומן חסדיך נביע: 289* ...
במימרך לן תרחף: ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:

כלה לך יצעק: ומן חסדיך בלש: תושיעון 'בישועה: אל דן לחצה תנפּש:
כי חזק עליהם הצר: והשמים עליון חבש: מן מטר רחמיה: ועלמה
יורש: | אן לא תרחמון: ותשקף ממעון הקדש: ואנון לך כרזים: בלבב 289°.
והנפש: ארתי לעבד[יך] בעמל ארש[ים]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:
לתרח רחמיך אתו: סדר הבוראים: צעקים כרזים: במיני שפתים': מן
אוצרי טבהתך: רחמים הם בעים: וחלילה לשלטנך: תנזף לון מקראים:
והן לא תחנם: מנו דירחם: אהיה אשר אהיה: חנן אלה הצמאים:

p. 290 ושוב מחרון אפֿך: וזכור ברית הזכאים: ביסכינים אנן: וסכואן חסדיך: ומן רבות הצרעה: אתינו לבין ידיך: מביטים

להרוח: כאמנות עובדיך: ואל תפן אל עציאנו: ולמי עזב פקודיך: אהיה אשר אהיה: מי לנו בלעדיך: הקים לן תפלות משה: דאתפלל בה בין

ידיך: זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך:

בשא את קולינו: למן² הו חנונה: | ונרים את ידינו: לקדש כל מעונה: אולי p. 291 ישקף עלינו: ויטללנו בעננה: תרוי צמאינו: ותהי הארץ נתנה: יבולה ועץ השדה: ולא יהיה כפנה: אה מן אוצרי טבהתך: לית עליה מי ימנע: מנן לך תשבחן: ומדילך לן מתנה:

סריחתן סגי: אלא דת רחמן: ורחמיך סגי: מן סגאי בישתן": ואן גמלתנו
בעמלינו: ברגע תשפך דמן: | אהיה שוב מחרון אפֿך: וארתי לן ורחמן: 29² 29² ומן דן לחצה רבה: בחסדיך פרקן: ואלית דבק לן: ורתי לשפיפותן:
אה מלכה רחמנה: מנו דידבק יתן:

על פתח רחמיך נעמר: ואליך נפרש היד: נסתכל ישועתך: אה ים הטוב והחסד: תטללנו בענני טובך: ומן השמים אורד²: עלינו מטר רחמיך: והרוח לנו חדד: וחלילה לשלטנך: אל עבדיך תאבד: | ואתה קראת על 293 -9 גדלך: בכתבך הכבד: יהוה אל רחום וחנון: ארך אפֿים ורב חסד:

פתח רחמיך פתיח: ואנן בו מתחננים: בחסדך אגיב'נו: ואיטב המתנים:
ואפתח אד חסדך: בצדקה על מסכינים: וארתי למפליה: ורחם הזקינים:
ובשעה מדילך: תשים כלה רצונים: ואן גמלתנו בעמלינו: תאבד האם על
הבנים: הקים מימרך וזכרתי להם: ברית ראישונים: |

P. 294 מטר בל תפלה: ומן חסדיך נביע: אלינו תשלח: מטר P. 294

 ^{1} Cr II, ול שפחים ^{2} Cr II לון לישתן בלישתן בלישתן, ול באישתן ^{3} Cr II לישתן. ^{4} Cr II הורר

p. 284

אניב: ודבק ופרק והשקף: ומן אוצר טובך אהב: מטר רחמיך ורחמן: ורתותך לן השיב: וארוי צמא עלמה: וכל עצים וכל עשב: והרחיב לחץ עבדיך: ופרקון והטיב: מלגו לחצה רבה: כי נפושה קריב:

דמו ושג על ייד פווא ושל מרי הרחיב לנו מן הצרעה! אשר אנחנו בה:

גדלת הצרעה: וסביבת בנן: ואבדת רוחינן: ואדיבת¹ נפשותינן: *מן עצר את השמים: ולא ימטיר עלינן²: ואתקף הצמא מאד: ותקומה לית לנן: על זאת הנסות: כי זכאה לית בנן: אהיה אשר אהיה: לא תקחנו בעמלינן: צדקה עבד לן מרן: ולא תגזי לן גמלינן:

דלותינן רחם: בחסדך אן עמיך: | ושוב מחרון אפדן: וזכור ברית רחמיך: וברתותך הושיענו: והשקף עלינו מן שמיך: במטר רחמיך: עד תרוי עלמיך: ותקום לן המלה: וברך את לחמך ואת מי[מיך]: וארתי ארתותן: יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן: רתותך ורחמיך:

אלהים אל עליון: קני שמים והארץ: עבדיך לך שאלים: בכל רמש וקרץ:

בנביאך ושליחך: ומן במערה אתקבץ: | תושיעון בממר: עד תתן יבולה

בנביאך ושליחך: ומן פריו: וארוֿח מזה הלחץ: אה מן לך היכולה: הקים
מה כתבך קבץ: יתן לך האלהים מטל השמים: ומשמני הארץ:

רמי לנו בלעדי: טובך לו נשאל: ירוֹח לתלתותן: ומן עקתה יציל: אה קרוב הרוֹח: אל עבדיך גאל: מזאת הצרעה: במטר יכלכל: אל סדר עלמה: P. 287 וחסדיך לון כפל: | הך די אמנותך: ובעננה טלל: וקבל כי אמנותך: לא תעזב למסכין שאל:

ז עקו לשלטנך: בהר וב∉קע: בוראי עלמה: וכלה לך צעקה: אה שמעיו הנקאות: אה דבוקה אה פרוקה: אה אוצר הרחמים: תרחך לא תצנקה: וטלל בענני: הרחמים ואדיקה: וארוי צמא עבדיך: ובלעדיך לא יפרקה: ודבעי לבר מנך: בלש ולא שקח: |

P. 288 הסלך: לעבדיך תעזב: ואתה בראת אתם: וטובך להם ערב: ואוצרי טבהתך: לא תספר מרב! ולית איקרך מתחסך: 'עם זכאה ועם חיב: הך די אמנותך: עבד 'עמן הטב: וטלל בענני רחמיך: וארוי צמא כל לבב: ופרקן ברחמיך: וטפי לכל שרב:

טללנו בענגך: והשקף על מכה מן רומה: במיני הגשם: וארוי לב הצמא: | וארתי לכל עתיר: ולכל מסכין בעלמה: ולכל עץ השדה: ולכל חיה p. 289
בהמה: אה מן רחמיך אחזת הכל: עבדיך רחמה: ומן רב צרותי צעקתי:
אליך אה קעימה: אה מן רחצוני בך ועליך: לישועתך קויתי יהוה:

¹ Crii ואברח. In Crii these two clauses are out of place.

p. 301

רבה: בחסדך קצפך הס[ירה]: ואטפי האש הלהבה: ובריתך לא תפירה: ואן אמתך השיבה: בזכרון לשכוני המערה: ובתפלות מי קבל תרי לוֹח:

בנצירות לבבה: לחסדך אני בעי: אה שמעיו הצעקות: לא תטרף מקראי: והסיר את המנפה: מעל הבוראי: ותיפך את האבל: בשמח ובזהי: | אח 1900 אמור על גדלך: אני אמית ואחיה: אהיה אשר אהיה: אה מן שמך ייהיויה: יתרבי זה השם: עשה מה דו בעי:

גאל מן הצרע: ואל תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו: ואל חטאו דיעשה: דרחמיך אחזת הכל: וטובך לא יתנשי: כל זכאה וכל חיב: על כן מבקשי: אליך רבי תמיד: אן לעבדיך תושיע: מן הנגף ותקים לון: מה אתביאר בספר קדשי: | אלהים 'עמך: בכל אשר אתה עשה:

דינה מנן אסטר: מרי ברב גדלך: והשקף מן השמים: ברחמים מדילך: והוציא את הקצף: מן ישראל קהלך! ומעל אדמתם: והדבר אמן ילך: אל ארץ הכפורים: דסרו משבילך: ותקים לן מה אתגלא: על יד נביך והבלך: והנה אנכי 'עמך: ושמרתיך בכל אשר תלך:

P. 302 : עבדיך עבדיך תעביטה: | בזה הלחץ הכבד: והמגפה ומשפטה: מכן אמן אמן: תשימון פליטה: ורחמיך תאתי לון: מלמעלה ומלמטה: עד יהונו באתריון: שכונים בבטח: ויקום לון מימרך: בתורה הקשיטה: והיה המחנה: הנשאר לפליטה:

ומתקשט אן הוא: האל העני אתי ביום צרתי: ויהי לי לישועה: ובו תמיד דביקותי:
ומתקשט אן הוא: האל העני אתי ביום צרתי: | ויהי עמדי בדרך: אשר 303 p. 303
הלכתי: על כן עמדתי פניו: וידי לו הרמתי: וצעקתי בלב שביר: ארתי
ארתי מרי ארתי: אה מן רחצוני בך ועליך: לישועתך קויתי:

זרו בפצוחה: והסיר את הקצף: ושוב מחרון אבּך: ועל עבדיך רחף: ואתלי זה הרגז: דעל עלמה אתקף: ומלגו לחצה רבה: בנבושה חלף: ושמע לשיאלן: ובעותן לא תטרף: | והקים לן מימרך: דיטפי לכל שרף: 904 -ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:

דולילה לשלמנך: על עבדיך תקצף: והכל ממך יירא: ומן קצפך ירקף: וסהדים ברבותך: ואן לית עמך שותף: ואן תקחם בעמלם: ברגע לון תסף: אהב להם מובך: ובעותיון לא יטרף: כי מנך מסתכלים: האנשים והנשים והמף: יקום ופסח יהוה על הפתח: ולא יתן המשחית לבוא לבתיכם לנגף:

מרח על עבדיך: חרגז ודחלון: | וצפרו נביכים: ולית זכאה מנון: יקום על 105. פנותר: בשמח והיגון: אהיה אשר אהיה: לא תקח עבדיך בעמלון: ומן דן לחצה רבה: ברחמיך נפשון: וארתי ברתותך: ובטובך הקים לון: יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

רחמיה: וענני הרתו מללה: עד תשקי הבקעות: וכל ההר וכל גבולה: ועץ השדה יתן פריו: ונתנה הארץ יבולה: ויסור מיני הרעב: ולא תהיה הארץ תלא: במי אתפלל ואמר: אדני יהוה סלח:

קראי רחמיה: לא תנשי מקרתך: ורחמן ברחמיך: ומללנו בענני רתותך: | P-295 ושוב מחרון אפֿך: והסיר קצפך ומגיפותך: דאתה רחמן בדיניך: ורתאה במגויאתך: אל תפן אל קשה העם הזה: ואל תשחית עמך ונחלתך: ומן דן לחצה רבה: ארוֹח בפצותך: וצבעתן קבל: הך די אמנותך:

רחום הרחומים: בלעדיך מי לנו: נדרש ישועתו: מן הצרע יצילנו: והנגו לך

לעבדים: ולית לעבדה אלא אדונו: אה קדש כל העמים: קומו בנו

P. 296

קומו בנו: | עד נמהר הלבבים: וננציר יצרינו: ונצעק אל יהוה אלהי

אבותינו: וישמע יהוה את קולנו: וירא את ענינו: ואת עמלנו

שיאלן שמע אה מן: שמך הצור תמים: ולא תנזף תפלה: עבדיך לך קעמים:
דרשים ישועתך: תמיד כל הימים: מסתכלים מימרך: בכתבך הרמים:
למען ישוב יהוה מחרון אבוו: ונתן לך רחמים: | ורחמך והרבך: השקף
ממעון קדשך מן השמים: יפתח יהוה לך את אוצרו: המוב את

תפלותינו אליך: אה קרוב הרוח: בחסדיך קבלה: וברחמיך אגיבה: באדם ובניו הצדיקים: ומן עשה התבה: ובשלשה ויוסף: ובעל יום חוריבה: ובשמשי מקדשך: ומן הצדיקים מן בא: ומה אמרנו בראש: בעדנה אהן נשיבה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: אשר אנחנו בה:!

יורחם עלינו ברחמיך²: ורפא אתנו ברב גדל חסדך: בעמל משה נאמנך * P. 298 ועבדך:

تمت دلك بعون الله تعالي

ويضاً هدي دعا مبارك ان شا الله تعالي وهي من قول المذكور المرحوم العم مسلم قرحمة الله عليه يقال اذا كان والعياذ بالله في دلك السنه واقع وبالله يلطف ويزيل عن عباده ما يكرهو

בשם יהוה:

אליך רבי אקרא: ולשמך אשבח: אה אדון הגבורה: אה עבוד עלמה וכל *מליך רבי אקרא: ושמון בגנו p. 299

¹ Crii ابن مرجان الدنفي Thrice. ³ B2 adds ابن مرجان الدنفي. ⁴ The prayer is wanting in B2, Cris.

צבע אליך עבדך: ופני גדלך קעום: מסתכל הרוח: מנך אה אל רחום: ולא רוחם: ולא מנך: וכל דלבר מנך לא כלום: ושיאלן לך בחסדך: ובשמך העצום: תסיר זה הנגף: ולא ימצא במקום: מבתי ישראל: ומימרך לון יקום: ישא יהוה פניו אליך: וישים לך שלום: |

קראתי בשמך העצום: וברב יכלותך: ואתרחם ואתנחם: הך די אמנותך: 19.312 ושים לעמך הפצו: בכל קצפותך: ותעצר מעליהם: מיני מגפותך: ותשקע האש היכולה: ברחמיך וברתותך: ועבר עמון במימרך: בקדוש ארהותך: כי אל רחום יהוה אלהיך: לא ירפך ולא ישחיתך:

ראה אלה ברתותך: ומן הרע הצילנו: ועבד עמן בטובו: לא ברע עמלנו:
וישם את המגפה: סביבותינו לא עלינו: על כן לאוי עלינו: ועל כל
קהלינו: | נפרע ראשינו: ונשא את ידינו: ונצעק אל יהוה אלהי 13-39
אבותינו: וישמע יהוה את קולנו: וירא את ענינו: ואת עמלנו
ואת להצנו:

שמעוין דכל צבעתה: שמע בקלן ומנן קבל: כי אמנותך תמיד: לא תעזר למסכין שאל: ולית איקרך מתחסך: 'עם זכאה והסוכיל: בחסדך ובצדקתך: ובטובך לעמך כפל: הרחמים והרתו: ויכלותך לון תציל: מכל קצף ונגף: וכן למובך נשאל: השקף ממעון קדשך מן השמים: וברך את עמך את ישראל: |

תפלותינו ושיאלינו: בטובך לא תטרפה: ולא תשיב אתנו רקים: רק חסדיך 1.314 תוסיפה: לנו ולבנינו: והרחק מנן כל חריפה: ורפא מחצינו: ואטפי האש השריפה: אה מן לך היכולה; ויכלותך תקיפה: אה עשה מן את בעי: ומה תעשה הו יפה: אה אמור על גדלך: מחצתי ואנכי ארפא:

מרי הרחיב , נשום

ורחם עלינן ברחמיך: ורפא אתנו ברב גדל חסדך בעמל משה נאמנך*
ועבדך:

بعون الله

2 عندة كان يقول عقيب الصلاة وكل وقت كان هدة الاستغاثة المسموة 1096 f. 1096

אהיה אשר אהיה בי אדני * אה מן שמך אל קני · התמיד ברביאני · הבריו בתקני · השמעיו לא באזני · המיטיב לכל עציאני · נתון המתני · בצל קורתך · אלה הביאני · ולמדרשי המטני · ומן שנאי דתי גאלני · ומכל דבב וארור הושיעני · ולאנש כותי לא תצרכני · ומכל צוקה וקצף שמרני · ומכל מחץ רפאני · ומכל עמל ביש הרחיקני · ולכל עובד טוב השינני · וברחמיך וחסדיך

¹ Thrice.

p. 309

p. 311

יתפללו אליך: בלבב והנפש: סדר הבוראים: והכל מנך בלש: תושיעון בישועה: אל דן לחצה תנפש: ותיפך את האכל: בשמח וברגש: | ומי יקום על תרחך: חסלך לו תגרש: אניב והטיב וארתי: ושמע מן יבקש: ארתי לעבדיך בעמל ארשי[ון]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

כלה אתה עמי: וכל כלום לא יפלאך: ותרח טובך מתפתיח: ולית שותף עמך ימנעך: וחסריך מתיתרה: וכלה בזה ידעך: על כן בשחר הליל: וארך היום נקראך: תרחם על עבדיך: ותושיעון בישועך: ומלנו לחצה רבה: תמהר ברוחך: ותקים כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך: |

P- 3°7 לשיאלן שמע: ובעותן מן טובך: תסיר את המגפה: וכן קצפך ומגוֹך: מן עבדיך המימנים: ושוב מחרון אפּך: וזכור לוכאים: דאשתבעת לון בך: ותתלי זה הרגז: ותשימו בדבבך: ותשים לעמך מימרך: בקרוש

כתבך: וברך את לחמך ואת מימיך: והסרתי מחלה מקרבך:

מבלעדיך לית מדרש: רק אליך אשא קולי: אה שמעיו הנקאות: בנסתר ובגלי: ראה לדלותי: ואגיב לשיאלי: | ורחם עמך ישראל: ורפאם מכל p. 308 חלי: והצילם מכל האבל: והשמחות לון תתגלי: והקים מימרך בכתבך: לכל סהב וטלי: ולא תהיה משכלה ועקרה בארצך! את מספר ימיך

נתון המתנים: דלית שותף 'עמך: שמע צבעינו: והציל בחסדך עמך: מזה המניפה: והושיעון מן נקמך: והשקף עליהם: ברחמים מעמך: כי לך היכולה: ולא רוח אלא ממך: אהיה אשר אהיה: בחסדך וברב שמך: |

שוב מחרון אפּך: והנחם על הרעה לעמך:

סלח לנו מרי: ולאבותינו בחסדיך: ואמן יראתינו: ופדי יתן בפדיך: מזאת עקיה: דבאו על עבריך: הצילנו מהם: כאמנות עובריך: ועתה הננו: עמדים בין ידיך: מתפללים אליך: ודרשים מן חסדיך: זכור לאברהם ליצחק: וליעקב עבדיך: |

יואל צדקתן על פתח רחמיך נעמד: ופני גדלך נסתנד: ואליך נשא הקול: ואל צדקתך P. 310 נפרש היר: ונדרש מן חסדיך: אה ים הטוב והחסד: תצילנו מן הרע: ואל עמך לא תאבד: בזה המגפה: ומבתיהם תמרד: ותשים לון השלם: ומה בכתבך אתיםד: ונתתי לכם שלום בארץ: ושכבתם ואין מחריד:

פללינן אליך: והכל ידרשנך: יטרף וישוב רקים: דבעי לבר מנך: ושיאלן מן צדקתך: ברביאנך ובשלטנך: תשים עמך מוצאות: מן קצפך ונגפנך: | ולא ימטי בך דבר: והטיב לון מתנך: וברכם ואשמרם: בברכת קדש

אלפנך: יברכך יהוה וישמרך: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך:

י Cr וו השתעבת 1 Cr וו

THE PASSOVER SERIES.

עלות שבת צמות הפסח הברוך: אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף ¹ O2, f. Ib ומופתים ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו שלפט אויהוה אלה ומופתים ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו שלפט אייהוה אלה ושלבעץ בשל ועלות כי בשם וקצי הבריה ויתמר דראן קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך: וישתבח שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך: וישתבח

חילה דבחר אדם י מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל י סגולי העמים והגוים: ואפרש לון שבים מועדים י קדשיון גלוים: תרחם זה שבתה דצמותה י דאתפרש על יד איש האלהים:

הוא משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל הספר: ומן כליל מה בו ביאר: ויטע יהוה אלהים:

מגייבו : גן בעדן מקדם וגו"

ויתמר תורה לי פשא ויתמר דראן חיול הוא חילה דכן ארכן ומרקה נישא ניתמר דראן חיול הוא חילה דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח:

חילה דאפרש זה שבת הצמות " ושם בו לישראל שמח ושדכנו: ושם להם פצות "מתחת יד זילנו: במופתים ואותות "יקירים רביאנו: מנון זה המופת השלישי" דו מופת הצפרדע: דאתפרש על יד משה " בעל כל מדע: דאמר אל יד" הקשה " למען תדע: כי אין כיהוה אלהינו:

רב אלה ويعام ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו הזקינים אל מף:

"אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו" s

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון: ודראן לחילה חיולה: 1.8° ומרקה אלהים אלהינו דקדם על כל בוראי: ויתמר ישתבח: לאלהון נברך דו מרון דחייה: דפקדן על יד משה משר מליה:

לאקהון נברך דו מרון דחייה: דפקדן על יד משה משר עסרתי מליה: מגיבו: יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך:

 $^{^1}$ Cr27, f. ^{1} b ins. שבתור ^{2} Cr27 פנשטא על פתור רחמיך. ^{5} Cr27 ויתרל. ^{5} Cr27 ויתרל. ^{5} Cr27 ins. יושרו הוקינים אלקשף אל ואלה שמות ^{7} Cr27 om. to beginning of O.2, f. ^{9} b.

רחמני: מרי אה מן שמך ייהיויה ' המימית המחיי ' הגבור הגאי ' הקעום בעלאי י אה לאה אה ראה י בחסדך חדש שמחי י ושים בראכתך במובאי י וככן במוצאי י וקבץ נדחי י וסלח לחטאי י וארוי לצמחי י וסבלני ברחמיר על מרחי : והמטני לפגעי : ואווף עלי מן השמח והזהי: מרי ברבותך התדירה ובקדוש שם אל נורא ' ברחמיד עוני כפרה ' וגביותי מהרה י ומכל רע פשרה י ורחמיך לעבדך זכרה י ומלכני למשמר התורה י ומה בה מן חקות וגזרה י ושפיפותי עתירה י וצדקתך עלי שנרה י וקבל מני כל נדרה י והרחיקני מכל דבר שקרה י ושמע מני כל מקרא י ואמלא' יתי מכל איקרה י ותרח מגיפותר בפני סגרה: אדני יהוה אה עזי וזמרתי י ואה חרב נאותי י אה מרבח ורתי י אה שמעיו צבעתי י שמע מני צעקותי י והנחם על רעותי י וסבק צריכותי י ועתיר שפיפותי י וקבל צלותי ותפלותי י ומדרשותי ותהללותי ואמתני על מב דתי י דת משה תירש אתי י וביום נקם רתותך תסבל יתי י ארתי ארתי מרי ארתי בי לית לי מלבדך רתי בי אמנותך תרחם לכל מסכינותי י ותרוי לכל צמחותי י מרי אשמיד לשנאי דתי י ושרי בון כל ה פרד מגיפותי | אדני יהוה אה בריו כל עלמה יאה ידעיו כל חכמה יאה פרד f. 110 בקנומה י אה גבור במלחמה י אה עבור כל תמח י אה שופט ארעה ושומה י אה מלוך יום נקמה י אה נשא כל עון ופשע ואשמה י שאלתך מן הלב ופמה י בקדוש שמך הרמה ' דקראת עליו יהוה ' תושיעני מכל ארצמה ' ותטהרני מכל זמה י ועובדי תהי תמימה י וזרעי יפרי בעלמה י ובטוב הלכותי ישמה י וירפאני מכל האף וחמה יו וי

1 The rest is wanting.

צמות נצממת באשמחות: בזה שבת הצמות: פתח מועדי יהוה: בריך ומברד עלינו:

קרם יהוה נעמד¹: יהוה אל רחום וחנון: ארך אפים: ורב חסד ואמת: ראה אה אל ראה: ברחמיך אה לחי: ופדה לנו מן פנותה: אמן אהיה אשר אהיה:

שמך ייהיויה: | אֿל רחום וחנון: רחום בעלמה: והנון באחרית: רחום העלמה: דמיד אתה לבדך: יהוה אלהינו יהוה אחד: לית אלה אלא אחד:

ויתמר ישתבח לו עוד:

: אלהי ישראל ואדונם:

ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל לפקריהם:

בפוני ונתנו איש כופר וגו"

ויתמר תורה פישות יתהלל פישות "ויתמר דראן הא יום קדיש יותמר מקדש ומרקה אתהו חדה: ישתבח:

לאלהון נברך ידו מרון ורבון: דפקדן על יד משה י נילף מה דלגוון:

רב אלה * פישות וכי בשם וישרו הקמף:

והקטיר הכהן את אזכרתה ונו"

שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה:

בשול דפת פלני ללי ללי בשב פגיפי ול תכפח פביפי ויתמר תורה 13 ויתהלל פשות ויתמר שירה על אתי מן מימר בן מניר יסלח לו התדיר אמן:

יאתי בשלם מועדה י דכרנה דממן לעלם: לא מטלטל י כל דריה: יאבי וلتقبل 5

בזה שבתה דצמותה י עמית צפית אלהותה: לישראל בפקידותה י ביד מאורה דנביותה:

אמר אלהינו האל · לברה דעמרם הסגיל: כי תשא את ראש בני ישראל · וילבש מן הפרקן כליל:

ונתנו איש כופר נפשו י ליהוה התמיד 'בישו: מחצית השקל 'דררשו י על יד משה אישו:

Cr27 omits the first stanza. 6 Cr27 om.

ويقرو الاربع صور تماماً وكملاً

ובמקום אשר אוכרתי ונו"

ויתמר יתהלל פישות ובתרה יתמרי בית דראן ובית מרקה לאדונן f. הכהן הגדול פינחם רצון יהוה עליו אמן אמן:

"יתברך ויתקדש אלהים הרבי³ אשר ברך וקדש זה יום השבת ושבת בו מכל מלאכה ושם זה שבת הצמות פתח מועדי יהוה * בריך ומברך עלינו⁴ ברוך יהוה: יהוה אלהינו יהוה אחד: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: מׄאַל עליוו: קני שמים וארץ: ארים לו ידי: בבית ובשדה:

ברוך יהוה הנורא: בשם יהוה אקרא: בפיי אקרא: ואשיר לו כל שירה: גדול גבור נורא: אלהי השמים והארץ: גאותו נשאה: ובגאותו שהוקי מעונה: דרכי יהוה חיים: לאשר ילכו בהם: דתו האמת: דת אדונן משה:

f. 10 העם הנושע ביהוה: עם אדונן משה: עם יהוה וקהלו: | אשר אהבו: רידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל: לפקדיהם: ונתנו איש כופר נפשו ליהוה:

זה יתנו: כל העבר על הפקרים: מחצית השקל: בשקל הקדש: עשרים גרה השקל: תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים: מבן עשרים שנה ומעלה:

מוב לנו ישראל: במה נתן לנו האל: פדה לנו מכל רע: ומן° פנותה לנו יציל":

יתנו את תרומת יהוה: העשיר לא ירבה: והדל לא ימעים: ממחצית השקל: כל בני ישראל: ירימו תרומה ליהוה: אלהי כל אל: כאשר צוה יהוה:

לתת את תרומת יהוה: לכפר על נפשותיכם: זה אמרו יהוה: ולקחת את כסף הכפורים:

מאת בני ישראל: ונתתה אתו אל עבדת אהל מועד: והיה לבני ישראל: לוכרוז לפני יהוה:

באם יהוה זה לכם: לכפר על נפשותיכם: זה פדיון לכם: כפריון יצחק אביכת:

ספרו זה ואקראו: לסודיו תמצאו: סובר זה לכם: ולבניכם: חכמה בזה המימר: לאשר ידעו ויספרו: מובי לחכומים: אשר יבקרו: פני יהוה נעמד: ונשאלו יקים לנו: ולא יהיה בהם נגף: בפקד אתם:

*אתי בשלם وتمامة ויטרקו ויעש האותות وكرزك ثلاثة ויתמר דראן *
לית בכל יומיה: ומרקה אתהו עבודן: ישתבח:

חילה דוכר ברית האבות י אשר נשבע להם: והציל בניון מן הלחצות י
במופתים ° מתריאמה: ואפרש זה שבת הצמות י *ושם בו ° פקד וזכרון
ותרומה: | על פי מרן קעימה: על יד קטף כל נשמה: ונתנו איש כופר 1.16 נפשו ליהוה °: בפקד אתם:

רב אלה وتعامة *ויתמר כי בשם 7 וישרו הקמף: ויבהן אלעזר ואיתמר: וגו"

ויתמר יתהלל³ פינבי דראן ובית מרקה ולשיונ¹⁰ פשון ישתבח *מט בית מדר יתמר יתהלל³ פינם רצון יהוה עליו אמן: פשם שני אום ושבי ישראל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל: جوابه ואמרת אליהם בי את קרבני לחמי ונו"

תהותה הכאה י והתאהבים יתחנו: מובינו אן נעמר: פני יהוה אלהינו:

* דלעלם ברישה ובעקבה 10 ובריך אלהנו: יהוה אלה תורה 17 כישו בית דלעלם ברישה ובית מכה 16 ויתמר 18 כימי מן מימר *בן מניר 19 יסלח לו יהוה התריר אמן אמן:

כימי השמים על הארץ יעוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם י עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו יבכל הימים:

אלהי אברהם בן תרח יפתח באפיך טב תרח: ויאמנך ממה תירא יוימיב עקובתך:

אלהי יצחק דאתעקד על המזבח: לך מכל עקה ירוח: וכל דבב דלך יגבע:

אלהי יעקב דנדר נדרים י ואקים מציבות תרים: ברום כל טברים י יקבל נדרך ונדבותך:

- מן שש מאות אלף י ותרי אלפים ואלף: וחצי המאה ואלף י פלגה פרקן מן f. 13b
- מאת ככר בצדק חשבנים י ואתעשה ממנה אדנים: לצלעי המשכן שנים י ובימה ששה ושנים:
- ואדנים ששה עשרה ' ושמנים לארבעים מאזכרה: וארבע לפרכת אמסרה ' הכלול מאה מספרה:
- ייתב כסף מניאנה י אלף ושבע מאות במוזנה: חמשה ושבעים ממונה¹ י ווים לעמורי משכנה:
- וחשבן ראשי החדשים י דבשנה מתחדשים: מתיסדים על חדשים י למועדים הקדושים:
- על הראישון אתיסדו " דבו אבהתן אתפדו: ממנו והלאה יתנגדו " מועדי יהוה דיתעבדו:
- חשבן קשט לית בו חסר מן ימי הבריה משתמר: מן המלאכים לאבי הבשר - מן נח עד שם אל עבר:
- אל אברהם בן תרח אל השכון בגררה: אל האמור מה נורא עד משה דקבל התורה:
- אל אהרן כהן הנורא יאל אלעזר מקטיר הקטרה: אל פינחס אשר המגפה עצרה י נסה החשבן על הרגריזים אצל אלון מורא:
- אל כל כהן גדול "מהור קדוש סגול: חשוב אמת לא פגול י מתנון "יהוה הגדול: הנבונים דידעו "ינצרו לבון ויראו: מימר הרם ביחידאו "מועדי יהוה דאתקראו:
- וואת החקה ממנה שני פעמים בשנה ל: תתעבד בזבנה י במה צוה אל אמונה: כל ששה חדשים תבא י חקה בקשם מתיתבה: הכהן הגדול יכתבה י ועל ישרון יסובבה:
- מאה שנה⁵ תקח "אה עמה זאת החקה: ונגף בך לא יתשקח "במה לעצי העלה בקע:
- וירוח יהוה לכם כמה ארוח לאבותיכם: וישמיד כל דבביכם ויורישם מפניכם:
- וימי הרצון יקרבה י ותקריבו מיני הזבח: בבית אל על הגבע י ותשובו לאלפי רבבה:
- תנים יומה בני אימנותה י תנים יומה נופי זכותה; מאה שנה בשרך ושלמותה י תעשו זה שבתה דצמותה:
- תנים יומה תנים י מאה שנה אה זימונים: תעשון 6 סגי שנים י בעמל דמע כל מהימנים:

י מכונה בכל מה מתנות ב" Cr27 המווה. בכל שנה Cr27 המווה. בכל שנה Cr27 ins. ממווה בכל ישנה Cr27 ins. ממן.

תבוא בדן שבת הצמות " דבו שמח בכל הארצות: ואתעשה בו פצות " לערת העם הנושע:

כי בשבוע אמר יהוה י יכולה קעימה: למשה נביה דעלמה י דהביא תורה קרושה:

איזל אתה ועמך: אהרן תלימך: בדיל מציל עמך: מיד פרעה הקשה: ותימר לה יהוה אמר " אלהי הבשר: הן לעמו תשגר " מזאת התשמישה: ואם מאן אתה לשלח " העדה האלה: ינדי עליך מחלה " לא תוכל תגרשה: שמעו מימרו " ועבדו מה דאמרו: ויבאו אל פרעה יותנו עליו הדרישה: עלם על מימרון: תמן אמר משה לאהרן: לית פרעה ישגר ישרון: ממך דבידך תפשה:

ואהרן שמע מה דאמר יוים את ידו על היאר: ותעל הצפר י דעים ותרמשה:

1. 19 בבתי פרעה ובחדרו: ובכל משארו י בים וביבשה:

עת ראה פרעה זה המעשה י קרא לאהרן ולמשה: הוו לאלהיכם דרושי י אולי

ואני עמו אשלחו י לאלהיהם יזבחו: ומשה ואהרן צאו וצלאו י והצפרדעים נורשה:

ומתו מכל האתרים: ומן השדים וחצירים: ויצברו אתם חמרים חמרים: והארץ מנון תבאשה:

שלום יהוה על הנבי זה שמש בית לוי: עמו עמו בחרבי זובכל קדש פרישה: נעזר ונדכר באשמחותה זה שבתה דצמותה: כי מר אלהותה קרישו¹ קרשה:

יהי בריך ומברך יעליך ועל סדרה: ואל רחותה יעזרך יותגלי קרושה: ותעשו זאת חקתה ימאה שנה בשלמותה: מן אסתדר מן עדתה יבזאת הכנשה:

בקדישות מן אסגיל עמו בתורה הקדושה: אמן אהיה אשר אהיה:

שבת הצמות הזה " אתנלת השמחות: לישראל במקדומו ' ואתת הרוחות: לכל עדת העברים " מכל הצרעות; מה טבו מן שבת " שופריו תקעות: במיתי מועד הפסח " דחסדיו מתודעות: מועד הפרקנים ' מועד התמחות: תעשו אתו בשמחה " אה העדה הזאת: ולכם ישים יהוה י אלהי הרוחות: "בו פדיון " ונפוש מכל הנגעות: בקדוש שמו הגדול מצבי הצבאות:

אמן אהיה אשר אהיה:

שבת צמות הפסח "מה טבו מן שבתה: שבת חדו וזהו לבחורי כל 19⁵ ב אמתה: עם יהוה ישראל שמורי אגרתה: אשר זכר להם ברית שכוני

 $^{^{1}}$ Cr 27 קרשיו. ^{8} O 2 בפריון. ^{9} O 2 הגרתה (? גורתה).

אלהי יוסף בן לחל יצליח לך כל שביל: וילבישך מן רצונו כליל יועלי מיתוביתך:

אלהי נביה רבה משה: לך ברחמיו יושיע: מכל דבב וקשה: ויאסי¹ באשותך: 18 אלהי אהרן הכהן י עליך ברחמיו יחן: | ולך מן טובו יתן י וישמע תפלותך:

אלהי אלעזר חליפותו ייתן לך טב מתנותו: וישם לך ישועתו ייתן לך טב מתנותו: וישם לך ישועתו ייתן צריכותו:

אלהי איתמר הפוקיד: כל דבב דלך ישמיד: ותשכב ואין מחריד: ויקרב לפצותך:

אלהי פינחם דלקח הרמח · וקמל הזנים והמגיפה ארימה: לקולך אמן ישמע · ויקבל מנחותך:

אלהי כלב ויהושע עליך בחסדו ישע: ושובתך יחדשה יושמע קלין דצבעתך: אלהי שבעים חזקינים: יטלל עליך בעננים: מן ענני הרצונים: ויגלי קדש סגרתך:

ויקים לך מה כתב י בקדוש ארהותך: ברוך אתה בבאך יוברוך אתה בציאתך:
"אמן אהיה אשר אהיה:

שלום יהוה על משה י מאור נביותה ושמשה: דאמר לו אלהים י בקצת כי תשא: זה יתנו כל העבר על הפקדים י מלבר הטף והאשה: מחצית השקל לעבדת אהל מוער י דאלהים קדשה:

על שש מאות אלף: ושלשת אלפים ותסף: חמשים וחצי אלף: לית בהם רשע: מאת ככר ואלף יושבע מאות שקל כסף: חמשה ושבעים לא תסף יזה לסודים פרישה:

הכלול מאת ככר * י בצרק חשבן והנותר: אלף ושבע מאות אבר י וכן שבעים וחמשה:

נעשה: בה בתורה ז'כ'ר י אלהי הבשר: ויהי מאת הככר י לאדני⁶ המשכן נעשה: כל פאת ארבעים במניאן: ושנים עשר לצלעי⁹ המשכן: וארבע לפרכת אתכון: ולמקצעות ארבע עשה:

עשים ווי" לעמודי "משכן קדש כרי: כה אמר עבודי "נשא עון ופשע: וואת החקה ממנה "שני פעמים בשנה: לא יתחלף זבנה "תיתי בתר חדשים ששה:

הכהן הגרול יחשבה יועל ישראל יסובבה: ועל כל אחד יהבה יוהם יתנו החלק במשה:

من قول بن منير رضي ١٤١". "Cr 27 ins, in marg." ، الاه ١٥٥ . "من قول بن منير رضي ١٤١". " O 2 in marg. "قط ددر . " 6 O 2 in marg. الدعائم =) لداعيم المدرد . " أولفين التا . " O 2 in marg. - أوليز العلاس . " O 2 in marg. " . جوايز العلاس . " O 2 in marg. " . المدعد المدرد المدرد العلاس . " O 2 in marg. " . المدعد المدرد الم

ויקץ יעקב משנתו פיטוס נורא

ויאמר אנכי אלהי אבותיך אלהי פיטוס אייעש האותות לעיני פיטוס בי תשא את ראש בני פיטוס תמיד

והיה לבני ישראל לוכרון פיטוס זכור
אדני יהוה שוב מחרון פיטוס נחום

*יהוה אל רחום פיטוס ברוך מיטוס ברוך מן דאמר את שבתותי פיטוס וזכרתי להם את ברית פיטוס אלה החקים והמשפטים והתורות פיטוס יברכך יהוה וישמרך יאיר פיטוס מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה פיטוס ושבה עד יהוה אלהיך פיטוס יהוה אלהין פיטוס יהוה אלהינו יהוה אחד

ויתמר אלהי אברהם לך נברך וירא ישראל ואז ישר נשט מפני מיחנו אל הטבעת בשני מכתבים ויתמר ניזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרון אפר: ושמע ישראל והמקרא על המכתבים כי תשא אתקדם מדכרה בקטף "ויתמר אדיק עלינן איביזילימינים יעישיתי ומרי בעמל תלתי שלמיה: וילבו וינחו בני ישראל ויתמר שבחו לא נדע בעלה:

שבחו אה עם קדש י מלב ומולפש: | ובנפש רוממו י למשים כל אלם יוכל בס f. 20 הרש: תדרשו דרכיו י דמן לחצה תנפש: ונפשה 'דקעמה י בשמח וברגש: תהי חייה בטוב י ומן מרטושה תנפש: טובי עמה דשוי י בכל צפר ורמש: ובכל זבן בנצירו י ובכל חלה י וקדש: אמרים מימר י מי כמוך נאדרי בקדש:

*רבותה לה":

לאלה אלהיה י אל קשיט ומשבחו: לאלה אלהיה י דלית אלה אלא הוא: לאלה אלהיה י דלא טרף לבעו: לאלה אלהיה י דשמו לא ימחו: לאלה אלהיה י התמיד במלאו: מלאו אחריו י ולו התשבחן שבחו:

כהלן צבעין · מלב ומנפש: פני אלהינו · דו ירוש על כל ירש: ונפרש את כפינו · אל מעון הקרש: כי הוא רחום וחנון · שמעיו לכל בלש: ואלהי אבותינו · דמן לחצה לון נפש •:

יהוה הוא האלהים - התמיד בישו: יהוה הוא האלהים - הנאדרי בקדשו:

¹ O 2 om. ² Cr 27 gives it in full. ³ Cr 27 กาก. ⁴ Cr 27 กาก. ⁵ Cr 27 งอีว์ก. ⁶ Cr 27 งอีว์ก.

מערתה: ואסגלם במועדים י ראשם יום שבתה: שבת מברך עליכם י רבו רוח ושמחותה: כי בו פקד ותרומה י במתן מסבתה: במוצא כופר הנפש י הא מובך הן שמה בי יראתו בלבבך יועניה ואמרה: טובי לבה דלית שרי בה אלא אתה: אמן אהיה אשר אהיה:

שמעו נא ממללי ממלל חסד לבד: מוצאו מן לב מלי ויהוה לו מסעד: ממללי יודיעך מה אשתוי ואתעבד: בין האיש חסידך הנבי הכבד: עדן צא אההן לקראתו בשמח ובחסד: שא עיניו מרחק עמה נור מכבד: כסה נור השמש דמי לאש תוקד: אמר זה מלאך אי נבי אי מלך אי עבד: והוה השמש דמי לאש תוקד: אמר זה מלאך אי נבי אי מלך אי עבד: והוה מתמח בלבו ולא יוכל לעמד: ומלאך יהוה אמר לו בלשן מכבד: אהרן זה משה אחיך דאלשא ואלבד: אתקדם אליו ושלם עליו ונשק לו היד: וקדם אהרן לקראת משה והוה פניו לגד: ואמר שלם לך אה אחי משה האיש הכבד: שלם לך שליחה דאלהים דאנשאת לו היד: שלם לך איש האלהים דליהוה עבד: ראה פניך לא פללתי. והנה יהוה צמד! זה היום ביני ובינך בשמח ובחסד: זה היום הוא הרצון אשר בו אתיסד: מאסף וביני אחרן באחיו מאסף חסד בחסד: מאסף הירח בשמש מאסף מלמד מלמד: ומלמד: תמן צלא אהרן זהוה משבח ומלבד: ואמר עבודה דעלמה אלהים ימלגר: ומלאכיה אגיבו ואמרו יהוה מלך ועלם מהד:

אהיה אשר אהיה:

f. 20 שביכון מבין מן אלה י מי אנה אזלמנו: | ישמרכם יהוה י אלהים אלהינו: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה י בשמח ושדכנו: וכן ישמר חייכם כלכם י כל אב דמכם ובנו: ונחתם זה המימר י ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו י ובפי כל קחלינו: ובספרך הגדול נלמד י כל ימי חיינו:

מגיבו: יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סגי מכן רבותה לה וישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך *על זה היתוב⁵:

⁶ויברך אלהים את יום השביעי פיסוס קדוש

ויקרא יהוה אלהים אל האדם פיסוס רבותה לה

ויבן נח מזבח ליהוה פיסוס תשבחתה

אחר הדברים האלה היה פיסוס צדיק

ויאמר יצחק אל פיסוס גבור

ישבת 2 ^{1} O 2 ממלת 2. ^{3} O 2 יודיעת ^{4} Cr $_{27}$ $^{\prime\prime}$ פעבת ^{5} Cr $_{27}$ ההמוסף בה. ^{6} See above, p. 7.

בריך ומברך: אה עם קדש וסגולה¹ יאה ישראל אשרך: אין כאל ישרון י רכב² שמים בעזרך: ויכחשו איביך לך יואתה על במתם תדרך:

שביכון טבין מן אלה י מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנה ישמר יהוה חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה י ואתון אמנים באתריכון³. בעמל השלשה הזכאים י ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם י קדש כל גביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: וחתמת מימרי · יהוה ירתי החייכון:

ויעבר יהוה על פניו: وتمامة

עליו עוד שבחו מן מימר הכהן המב מביה ירחמו יהוה אמן:

ת נעמד י בארכאנו ובדחלה:

אתעבד י ונפרט שירה גדלה:

לב י מאהבה טובה באלה:

לל י עורן מחלף יום ולילה:

דו בעל היכולה:

דו בעל היכולה:

דכל דרכיו מלא:

מן י לא אחר ולא תחלה:

מון ' לעבדיו עלמה כלה:

א משני י וכל מלך פניו צלא:

שני וכל שבתה וכל חלה:

לבבך י שא אכלה:

אש אכלה:

ומתן אלה אסתכל: יש לנו טב גמל: דו לא יטרף שיאל: "על מזבח הצלות נעמר "
ביראה נקד ונשתעבד "
דבה נקטר החלב :
כל אשר לגו הלב :
מחדש יומם וליל :
מובו לנו יגמיל :
בדד תקיף ברוך תדיר :
דהוא האל הנאמן :
דהשליט השופט הזאן (?)
לא לו סוף ולא שני :
לא סעוד ולא שני :
ישתבח בדכיות לבבך :
ייבור אלהיך :

אתן אמרי שופר · נתינות כל דבר · אנה ובכל מקום ·

ולא יפלא מנה מאום יוכל כלום הוא עמל: ברא כל מה דחנה יבששת ימים החל וכלל: החל בנורה ידונה יולזה יתורך הממלל: וחסול באדם וככן ינמה לו גן עדן אשל: בתר קדש השביע תֹכֹן ידרך למן ילך מתפלל: בלבו ונפשו ויצרו יעד ימטי לדן פרדיסה מתקבל: דבה עץ החיים ופירו יטוב כלה לית בה נפל: והשביע לו ארהותה במלאת יויקרא בה עם לא יבטל:

f. 22

יסגיל 1 $^{\circ}$ C $^{\circ}$ אתון ובניכון: . $^{\circ}$ C $^{\circ}$ C $^{\circ}$. רב 2 $^{\circ}$ O $^{\circ}$. רכן $^{\circ}$ C $^{\circ}$ Not in Cr27 which is (mainly) earlier. $^{\circ}$ O $^{\circ}$.

יהוה הוא האלהים י דשלח משה אישו: יהוה הוא האלהים י דאושט על ידו ספר קדשו: יהוה הוא האלהים י דעל ידו שבתות¹ ומועדים לנן אתפרשו: יהוה הוא האלהים י דשם תרחם² זה שבתה דצמותה ושם בו שמח וששו: יהוה הוא האלהים י דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ואמרו:

מגיבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד קעים° הוא עד לעלם קני שומיה וארעה:

לרבה وتمامه

לאלה אדון האדונים: לאלה דגלגיו רביאנים: לאלה דשלח משה דמע כל f. 21 מימנים: | לאלה דאמר וזכרתי להם ברית ראישונים: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו פישוחא

מגיבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא פישומא

נכרז בשם יהוה אלהינו אלה: ונתפלל בזכאים שכוני המכפלה: אלהי אברהם ובנו יצחק עלה: ואלהי יעקב דאקים נדר בבית אלה: ואלהי יוסף בעל הממשלה: ואלהי נביה רבה משה דאמר ואתפללה: אן ישמע קל הצבעות בכל יומם ולילה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן יובניו הכהנים: שמשי משכנה יומקריבי הקרבנים: יברכך אה קהלה יותן לך מב מתנים ביוצלותך ובעותך יהיו מתענים: ויצמת לבדורך יויסגי לך המניאנים: ויסגי לך כל איקר יאמן וכל קניאנים: ותתותר תמיד באיקר יעם סגי השנים: ותרבי ותתוקר יכל אבהן ובנים: ותעשו זה שבתה דצמותה יאמן סגי שנים: ועם זה וזה יסלח ילכל חטא ועונים: בעמל השלשה והמלך יודמע כל מימנים: ובקדוש "שם יהוה" אדון האדונים:

אמן אהיה אשר אהיה:

שבת מברך עליכון יאה קהלי יהוה: ישימו יהוה שריו הרוח יוחסול מכל
ארצמה: מעליכון ישראל י סהבה ואלימה: וידיק עליכון י ברתותו מן רומה:
ויזכר לוכון בטובו י וברב חסדו קיאמה: קיאם השלשה י זכאי עלמה:
באצלחות בן פרת י פתורה דחלמה: ובנביות בן עמרם י קטף כל נשמה: |
באצלחות בן פרת י פתורה דחלמה:

ויפרק ניר ברזלה י אמן מעל צוארך: ויכפת כל סן ודבב י מקדמיך וישמרך: מכל רשע וזרון י ובטובו יעמרך: וישם זה שבת הצמות י עליך

ישבים ^{2} ^{2} ^{2} ^{2} ^{2} ^{3} ^{3} ^{3} ^{3} ^{3} ^{3} ^{3} ^{4} ^{9} ^{2} ^{2} ^{2} ^{3} ^{3} ^{3} ^{4} ^{3} ^{3} ^{4} ^{3} ^{3} ^{4} ^{3} ^{3} ^{4} ^{3} ^{3} ^{4} ^{3} ^{4} ^{3} ^{4} ^{4} ^{3} ^{4} ^{4} ^{4} ^{4} ^{4} ^{3} ^{4}

תרח שמח בזאת הפעם: ישימו בריך ומברך עליך אה דמע כל העם:
ירבך אמן ויפרך יויועם מי לך יועם: ועלך אמן ישוב י ושמכם כתועפות
ראם: ויזכר לך ברית יעקב באמר בגללו ולאם מלאם: בעמל מן לא קעם
כמו יאשר מי יום ומי לילה צעם: כי ידין יהוה עמו יועל עבדיו יתנחם:
תנים יומה בששו בעברכון יימר לוכון: סגי שנים תעשו ילזה היום
באשמחיכון: וכן ישמר חייכם כלכם אתון ובניכון ובנותיכון: ובחסדו יפרי
אתכם כמה פדה אבותיכון: מכל לחץ וקצף ומידי דבביכון: ומב בעותך
לא ימרף ויקבל מדרשיכון: ויתן לכם יכולה על קוממות מועדיכון: ויצוה
לכם הברכה הגדלה בכל משלח ידיכון: ועבד באהן זבנה מדכר מן הוו
לעדתך ארכון: אנון הרבנים לבושי נזר יגדולי כהניכון: בני אהרן ומפינחם
נפים י סבולי מרחיכון: בעלי הברית הקטיפים וחסכון יתון מזה המכון:
יעזרון אלה במובו ויעמר בהם אתריכון: וברו בריתון ישובו ומשם יקבץ
יעזרון אלה במובו ויעמר בהם אתריכון: וברו בריתון ישובו ומשם יקבץ
יעזרון בעמל השלשה והמלך ובתפלות משה נביכון: ובעמל מן הוה
יערך יהנירות בקדש משכנכון: ובעמל אלעזר ואיתמר ופינחם קמול

ויעבר יהוה על פניו:

ויקרא יהוה נשלא ויתמר דראן מברכו וכי בשם וקטף הטבעת והקרא יהוה נשלא ווהוא קטף הברית:

ויברך אלהים את יום השביעי وتعامة והקמתי את בריתי | אתך וגו" (1.23 f. 24 th ביד אלהנו לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו לה.24 משבח אלהנו לית אלה אלא אחד:

ייסקו מן הטבעת في אתי قال منها איביגידי היויזיתי כמה היא קדמך:

אתי בשלם מועדה י דכרנה דממן לעלם וגו"י

ויתמר זפה ויעש האותות וכרזנה שלשה נשל ויתמר נשוי כהלן *בזרוז בית רומה ובית מכה ויתמר שירה מן מימר אדונן² הרבן אבישע בן פינחם בן יוסף רצון יהוה עליו: והבית הראש מן מימר אדונן הרבן פינחם בנו רצון יהוה עליו אמן:

בתר אודהות אלה " והשלום על משה בן עמרם: נשמר מצות האדונים "
ועל כף הרגל נתקומם: | ונפרט מעט מן מלי השמש " אשר עבר בשלם: 1.25
אדונן אבישע בן פינהס " עליו הרצון התם: ואן תדרש תשמע מימרו "
אצית לזה הפתנם: ואגיב לכל דבר ודבר " במימר בקל רם:

ניתה בה במוב דעת י ולא יהיה חלל: והוא מורשה קהלת יעקב י דכרנה דלא מטלטל: בה נקרא ונשול ונשוב י ונצלי ונשיר בגלל: זה היום דבו אשרך י דברכו מי אמר לא תגול: כל דשבת בה יתברך י וכל דמחלל לה יתקטל:

יהוה הו האלהים י התמיד¹ בישו: יהוה הו האלהים י דשלח משה אישו: יהוה הו האלהים י דברך שבתה יהוה הו האלהים י דברך שבתה וקדשו: יהוה הו האלהים י דאסגיל במשמר עמו ובגד קדוש אלבשו: יהוה הו האלהים י דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיבון פישוחא

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד פיסוסי

لأدده وتمامة

לאלה דברא הבוראות ויצרון: לאלה דצמת בין משה ואהרן: | לאלה דבחר עמו עם ישרון: לאלה דשם בזה היום כופר פקד ותרומה וזכרון: לאלה דאמר והיה לבני ישראל לזכרון: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם: תלו ידיכון פּישּוֹשׁאַ

על כף הרגל נעמד י ונדרש מיהוה בדילך: בזכרון שמו הנכבד י ומשם
הזכאים רבון אסגלך: ראשם אדם ומן דאמר לו י מכל הבהמה המהר אקח לך:
ומן קטל עמו פסקולו י ואמר לו קום התהלך: ומן ברכהו יהוה י ויגדל האיש
וילך הלך: ומן חזה בחלמה י אמור ושמרתך בכל אשר תלך: ומן אמרו לו
אחיו י המלוך תמלך: ומן הגלא תמחיו י ואמר לו ושמעו לקולך: בעמלמ
יקבץ נדחך י ויקבל פללך: וישמע קל צבעך י ויצליח את שבילך:

אלהי אהרן ובניו * פרוטי הברכה: ופינחס דבחרו אדניו * עת לונים הכה: בעמלם אה קהלה * עדתך בטובו יסמכה: וישם לך גאלה * מן פנותה וגבר[ות] מלכה: דספספו רוחינן * בחמס משפטון וחשכה: ואתגברו עלינן * מן אכה ומן אכה: ואלולי רחמיך ורתותך * וברית אברהם זכאה: בחסדך לא תפיר בריתך * והצרעה הזאת הפיכה: ברוחה מדילך * והרוח כלה צריכה: ראה בעיניך לקהלך * ורבי מניאנון בברכה: כי אתה אל רחום * ברית הזכאים לא תשכח: חדד לן ברית שלום * והשמח ביומינן אוריכה: בשלשה ויוסף * ודאמר לחתנו אלכה: ובקדוש שמו אל תקף * מלוך רומה ומכה:

שבת צמות הפסח מה טבו מן פעם: בו רתות מתפרסה על קדש כל עם: ובו בסור הגאלה למן בדת משה קעם: ובו כופר מן אלה על כל נפש עם: ובו בסור הגאלה למן בדת משה קעם: | ובו תרומה מאתכם תנתן f. 23 לבושי אבני השהם: ובו זכרון ואזכרה לברית אבינו אברהם: דו למועדים

¹ O ב הרמיך and so elsewhere.

זימוני קדש לגוֹה בי דו מלא הידים: זעיק ביד אלה קעים בינו ובין העבדים:
זכאי הלכו בשביליו דאנון לה העבדים בו לא נבטל מן קרין בה
ימנן כבדים: נפרט מלי משה רום המלמדים: נצלי נסגד קמי דמע
המסגדים: נפרש שלחן תשבחן נהיה עליו מודים: ניכל עליו חדו ואנן
זהים וחדים: נימר לוכון תנים יומה ליומי המועדים:

"אמרנו מדברי הר[חמים]: אדני הרחמים: ירחם עליכון: אמן: ונאמר עוד מדברי: הכפר[ות] לאדני הס[ליחות]: יסלח לחטא[ותיכון]: אמן:

* בפונ | סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה *:

כדמות מה א'תי אתו אדברה: לא אלך ולא איתי ולא אוסף ולא אגרע: רק אמלל מה ארשי ממלל מוב לית בו רע: והשליך דשא בלבי ואזרע בפיי זרע: עד תדגן דבירותי ואקציר ית קצירה: שלום יהוה על משה נשיא עלמה ומאורה: דהודיען מועדים ואלבישן נזרה: ואהן שבתה דצמותה למובאון תרח:

מי כמוך מי כמוך " אה העם הנושע: יהוה מגן עזרך במה עמך עשה: בחר לך מן השנה "יומים וקדשה: ואל יסוד משמרה "אקים את שרשה: וגלא כלה לך ילגו תורותו הקדושה: *על יד נביך משה ינור בריאתה ושימשה ": שלום יהוה עליו י מספר הפרי והדשא: דפקדן פקודים "בקצת רי משא י

אהן שבתה טבה י הנשא ראשו: במעשים אשר י לפניו יעשו: *ולמה אתקרי צמות י כי בו אתכנשו: ישראל במועדיון י אשר אתקדשו: וזבניון עד מתי י כל חדש בחדשו: והכהן הגדול י דאלהים קדשו: וכהניה טביה י דלו ישמשו: ומסביה דבידו י על עמו יתפרשו: ויקחו ויתנו י איש כופר נפשו:

עת יבוא הכהן אל הבית תונף: עליו הברכות ויצא הקצף: ותשרי הרחמים הך עוף עת יפרש הכנף: והך המטר עת יערף והך הרוח עת ירחף: ועת יתן מה יתן ויקח הכסף: יפרט מלי ברכהן ויימר יהוה יחלף: | בטובו ויסף עליכם ככם אלף אלף: ותתקבל ברכאתו ולא יהיה בהם נגף:

מזה היום ננשק רוח ינמטי בו חשבן: ניכל כלום דבש ישמח בו לבבן:
נפתח פתח חדש גלינאתו רבן: תרח ירח ניסן יתרח רחמים ורתאואן י
תרח ירח אביבה יתרח פרקן ופצואן יו ונעבר ממנו יואנחנו בחדבן: ונעבד
העובדים יהך מה מרן צון: ונובח זביח צדק יונקריב קרבן: וכל שנה ואתון
בחסר יושביכון טבן:

f. 26

 $^{^{1}}$ O 2 in marg. (מגר מובי שמורי חשבת סובי שמורי (?) מגר אליב, ... ^{2} Cr 27 only אמרנו: ונאמר as usually. ^{4} Cr 27 om. ^{8} O 2 om. ^{8} Cr 27 om. ^{9} O 2 om. ^{10} O 2 om. ^{10} O 2 om. ^{10} O 2 om.

f. 25b

אל הקדם בו אפתח " פתח והוי עבור: בלב מהור יהיה י קמי עיני אתור: יפתח למאורות " מה הו מנון סגור: שם יהוה בו אשרי " ואשימו עלי מור: עד אמטי פנטי : במה א'תי סתור:

כי לית יעלה לאנש עובד אלא² בשם הטהור: ואן תדרש תדע זה י ראה הך הוא אמור: ויאמר אלהים יהי אור ויהי³ אור:

בעבור כן הלכתי בזאת הדרך: דרך דתשיגני לאתר אני הלך: ולית היא נסתרה ולא מדרכה מורך: אלא גלי לכל בעי ולית אפיו הפך: וידע מה הוא עליו ויקץ ולא יהי דמך: ויעמי עובד העבוד דלעלמה מלך: ויבדיל אלהים בין האור ובין החשך:

גור אריה מן ישום י זאת הדבירות ולמה היא מתיתבה י בזאת האסטרות: מה מדרשי אלא מפרט י מעט מן פירות: עודן עדן מסביה י ולהם בדורות: מידים חלקים י אל ידים שעירות: והנם מושמים י ולון בארץ שארות: ופליטה גדלה י אל אחר הדורות: יוצאים מן חשבן קשטה י וידיו הדרות: דמתרכב על 'רקיע' שני המאורות:

דעת חשבן אהלן י המאורות השנים: ביד נשיא זבנה י גדול הכהנים: דימלל בתחתית י מה הו בעליונים: זעל מחנותון י ומה לון מן מכונים: | ודרגי י המגדלים י והך אנון מתבנים: ודקיתות השעות י והך היו מתמנים: על מעלות המאורות י אשר מתכונים י לאותות ולמוע'דים י ולימים ושנים:

דאלין המאורות יוכל מנון וחייך מלא: בסהרות הקיעו בנסתר ובנגלא:

ועת יעלה ועת ירד בו חכמה גדלה: והן עלה יסבו קיעו מעלה

מעלה: והן ירד ירד בו אל תחתית שיאולה: יתרבי מן עשה המעשים

האלה: דאלביש אהלין צלם האיר ולמלא על הארץ ולהמשל ביום

ובלילה:

לשמי° הכוכבים שבעה "על חנותון נביע: במגדלי השנים י דדכרנון רבי: המאור הגדול " בשמים הרביעי: יעלה וירד י ונורו לא ילבי: והמאור הקטן י גליגאתו לאווי: כי על הלכותון " בין מה לנן שווי: וארש פקדתון " ביד משה הגבי: שמש רקיע עמרם " וירח שבט לווי: בגלל משמרת י קדוש יום השביעי:

יהי (Cr 27 אלה 2 O 2 אלה . ° O 2, Cr 27 יהי. לרביף לרביף הרוחן 7 O 2 doubtful. ° O 2 in marg. (יסבוננים 2 O 2 in marg. (i.e. יסבו בשבאל . ° O 2 in marg. (i.e. משלמי פשבאל . ° O 2 in marg. (יסבו בשבאל . ° O 2 in marg. (יסבו בשבאל . ° O 2 in marg. (יסבו בשבאל . ° O 2 in marg. (יסבו פשבאל . ° O 2 in marg.

יתמר יהוה אלה רחמן ורתאה وتهامة ויסקו מן הטבעת וילבו כאמנות 132 והמקרא על המכתב דבר אל אהרן [] ויתמר מן אתהו דבריך עלמה אונים ווישם ווישם

יום שבתה דצמותה י אתא בשלם יחלף: לחצה ברוח י הך נשר ירחף: הך ים במעבר י והאן עוף יעפף: ומנה יצא יצא י ובפיו עלי 'טרף: והדרוש לאּל עליון י יעשה לו כנף: עד ישיג מנחו י ויושב בק עטף: וירא בראותה י מה טעמו כצפ: חית בדבש יויילף וילף: באלפן קשטה קמיך י אשר בחר בו קטף: כל הנשמות י ולמשמרו אלף: שלום יהוה על משה י דביר לנו ואלף: בי תשא את ראש בני ישראל י ולא יהיה בהם נגף: לגוה ארבע אקרים י מרן לנן * בון אסקף: זכרון ופקד ותרומה * ולקחת את כסף: צמות בתר בדור * אחד לחברה נכסף: הֹך השמש והירח י בכל ירח וירף: דן מדן וילך י הך ברקיע יעדף: עדתך לחנותך 6 ישוב - ובמגדל יתאסף: ולמפוק 7 השנים תסב מסבתה י מאשר הולף: במיתובית כהנתה רבתה י תטפי לכל שרף: | בסרן מסבתה במועדי יהוה * תצא בעת עדף: במלאת ידו ודעתו " שני פעמים נורא שלף: וזה בסרן בהפסח י ופסחתי עליכם י ולא יהיה נגף: תמטי יתה באיקר י ותאמן מכל קצף: יהוה *אלהי אבותיכם" אמן אמן יסף: עליכם ככם " אלף אלף: אמרו אהיה אשר אהיה י אן ראית השקף: ממעון קדשך י ולנן לא תרף: אהיה אשר אהיה י שיאלן לא תנוף: כפת חילי שנאינן י ורבבינן בחיל תקף: מפוק: שביכון טבין מן אלה י אימר לוכון תנים: יומה מאה שנה י ואתם אמנים: ותעשו זה שבתה 10 - בשמח ושרכנים: בעמל הנבי משה י רמע הנאמנים: וכן ישמר חייכם כלכם י האבות והבנים: ומאה שנה תעזרו לדן יומה י בשרך וששונים: חתמו צלותיכון י ואמרו בדכיות לשונים: בהלכון פם אחד י וזכרתי להם ברית ראישונים:

¹¹ והסגדות ששה: עליו עוד דכור מן מימר אדוני וגברי ומצנפת ראשי בעל המדע¹² והחכמה והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן דידי הכהן יצחק בן שלמה הלוי בשכם יהוה יארך בימי חי אמן:

יום שבתה דצמותה " אתא¹³ בשלם ושרכנים: באיקר וחסד וזהותה " כבדים לא מתמאנים: | גד מאשר יגיד " לעת זבח הקרבנים: בשמח מתנזר מאפיד " 33 בזימון אחים שנים: אהרן במשה פגש " מבתר פרקן ששים שנים: ויט אליו ויגש " ופניו עבד הסמנים: על כן הוה דכרן מפרש " בין עדת הזמונים: ובו

[&]quot; Cr 27 om. 2 O 2 רון 2 Cr 27 אל. ב Cr 27 רועוב 2 Cr 27 סm. 5 Cr 27 לון 3 Cr 27 לון 3 Cr 27 לון 5 Cr 27 הישות ה 5 Cr 27 הועל מ' Cr 27 הועל מ' Cr 27 הועות ה 10 Cr 27 ins, במרה ב 11 Cr 27 omits from here. 12 O 2 המרה 13 O 2 מרה 13 O 2 מרה 13 O 2 מרה 14 Cr 27 omits from here.

נחדש מימר חדש לבאשותן סמן: ונימר אה מרן צ'דק י והוי עמן עמן:
אהיה אשר אהיה לא תיפך אפיך ממן: אהיה ב'חרב חרונך י לא תשפך את
דמן: אהיה צדק וחלי י למרירות במן: אהיה המטיר עלינו י מטר רחמיך
ורחמן: אהיה הך מה המטירה על אבותינו המן: אהיה עבד עמן הטוב י כי
את לטובה מזמן: אהיה אלית נשאלך מרן ואלא למן: אהיה אשר אהיה י
מן לנן לפניך מן: לית לן לאהן ניפך אפינן אלא לידך דת רחמן:

נחתם המימר י בזאת שירתה: במקרא לאלהים י ונקום בנצירותה: ונימר
אה מרן אה מרן י אה בריו כל בריתה: אה מרן אה מרן י שמע צעקותה:
ארני ארצי עלינו: והסיר את פנותה: אדני ברכנו י ואתלי קללותה: אדני
רכר כהנה רבה פינחם י במב דכרנותה: אדני אשכן בנו³ י במיסון גנתה:

f. 27
היום מברך י על סדר ערתה: | אדני ומה מאה שנה י לזה שבתה דצמותה:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הוא יהוה התמר הנכבד ויתמר ישתבח *לאדונן אבישע³:

מרה דאלהותה י אדון האדונים: בגדלו יפתח באפיך תרח רתותה י וישם לך סקפנים: ויעזר עליך זה שבתה דצמותה י אמן סגי שנים: בעמל מאורה דנביותה י דידעהו יהוה פנים אל פנים: ועל חתמת אמן לך ירתי: ויטיב העקבנים: וכוס הרצון תשתי: ותדרך בעליונים: ויקים מימרו וזכרתי: להם ברית ראישונים:

ויתמר כי בשם ויקטפו עשרת הדברים: יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים וגו"

- ישרו הזקינים *הקטף מן הדברים ["על זה היתוב: f. 28b באו ורשו את הארץ וגו"
- לאין כאל ישרון פולו לוט عملو الصلاة (1) بعدة يقال יתחלל تقيل ועד לעלם ברישה ובעקבה ובריך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך וلعادة אז ישר ויחנו אל הטבעת במכתב אחד יתמר ניזל וילבו יהוה נבור במלחמה ויתמר שבחו العادة ויתמר דראן ולנול وبعدة قطف לحلقة انברך אלהים את יום השביעי וגו"

1 O 2 ישליון 2 O 2 om. "Cr 27 השכין בניו Cr 27. השכין בניו 5 O 2 om. מליון 6 O 2 המרות 2 O 2 om. "Cr 27 המתח 6 O 2 המתח הוכאים ולם הוכאים ולם המתחה ללו המתחה ללו משלה התורה יתמר תורה وتمامة נברך יתה وتمامة ויתהלל :Cr 27 om. this and adds . تقيل

*ויתמר יהוה אלהינו יהוה אחד יתהלל אלהים: אין אלה אלא אחד: אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד אלהי השמים והארץ הים וכל אשר בהם הגדול وتامة וידכר הכהן ביצרו!:

ויתמר קבול² מן מימר מתנה³ המצרי יסלחו מרי אמן: מצח ועליו נזר י דו יומה דמי לו: נחל נפתח נטבר י בצבא צבא וחילו: דגל בתר דגל י ומגדילו יגדלו: ומן אכה ואול י נפרש מה ישכילו: מן מובא זה הפתח " וד'רך דרך ייעלו: ומז לו זה הפתח " לא ישביל להשבילו: תרח פתיח לעם ישראל י וישר לפעלו: פה לפאות דרכי האל י בנאות גאלו: בעובד סימניה י אגלת בגללו: על יד רום נבייה י ויהי כאשר כלו: שרא שרב "ברבב י בכל רכבו וחילו: ויעמד ויתיצב בדרך לשמן לו: וקרוב ד'רך כוכב קעם לקב'לו: עד יכה אויב י ויהי שם ומשלו: 1 למביא תמחים י בכל שבוע 4: 34 ומן כלולו: בזה בא צפרדעים ' ושרץ היאר ועלו: וניעל מזה למדכר ' מה המימר בדילו: ונתנו איש כופר י נפשו לפם מה ביכלו: העשיר והדל אשוו י וכספו במשקלו: מאת * ידבנו לבו * י ביצרו וממללו: תנגש לקרש י דיהוה אברילו: מדבר חשבו קדש ' וקשוריו לא יפלו: *כהנה רבה אשר ' בחרו יהוה "ואסגלו: אלה לחיים יעזר י ובטובו ובחסדו מגאלו": וכל שנה בחדי וזחי לישראל וקהלו: ישוב עליכוז וא'תם בשמחי י אה עם קדש וסגולו: סגול סדר צלותה י דאכה הקהלו: וישמר חיי צמיתה י ראזדמן בזאת הצלו: ומרן יקבל צלואתכון י ולא ינוף לוכון שיאלו: ויעני בעואתכון י ויצליח לכם שבילו: וישמע קלין דצבעתכון יומן אוצר טובו תיכלו: וטבים עליך כל השבים י מן דאכה *בזאת הצלו⁸: ומשלת בגוים רבים יובר לא ימשלו:

יתהלל אלהים פישומא

"עליו עוד מרן מן מימר פרד זבנו אדוני סהבה הכהן יצחק בן שלמה הלוי יסלח לו אל רבי אמן:

עלי לאוי י ארבי י המתרבי: עבודי " במאודי י ולו אודי: בצפרו ורמשו: אל קעים " המתריאם י מברי העולם: אל קני בלא שני " אמור אני אני: התמיד בישו: הגדול י לו אשול י בלב דחול: אהן יסעדני " וימטני י על מה אני: מבקשו: י | דו אלה י בעל היכולה " שמעיו כל פללה: דלא יעזר 1.35 אדם י מן מובו וחנם י לעלם ואולם: ספרו שמשו: ואני שאל " מנך ישראל" מרם אמלל: מדעך אנדי " לבין ידי " ופה עמד עמדי: וגשו נא אל ויגשו: ומלי שמעו ודעו ואתמחו " והזעור מכם צאו: ובעלי החכמה י שמורי תורת ידיתו למשמע: ומן אנה לא ימושו: ממלל מרי י למשה העברי "

 $^{^1}$ Cr ^{2} Cr ^{2} Cr ^{2} Oz omits. ^{3} Oz omits. ^{3} Oz ins. ^{5} Oz יויהוה אל רחום וחנון ^{5} Oz יויהוד (מרב) מאאד ^{5} Oz מאד ^{7} Cr ^{2} Omits. ^{6} Cr ^{2} Cr ^{2} Omits. ^{6} Cr ^{2} Omits this piece. ^{10} Oz ידידי.

מאכל כלום דבש י ותרומה וזכרונים: ובו כופר לנפש י ומסב מסבת מן

הכהנים: טובך מה בידך תתפשי ואל תפן לרבות הזרנים: כי לא כצורנו צורם י ולו הוו שלמנים: השמר לך מן שקרם י סימין העינים: ולא חבמו וישכילו הקשט י ולא ידעו דעת עליונים: לך ואעיצך מה בו תתפלים י בעולמך השנים: רק שמעתי עליך י לא תרצי משמע דברי הנבונים: והדעת הנתן אליך י ואתם לה ממונים: ואני ירא ממה עמי י מן מריך וערפך דמשנים: ואנכי הלך לעמי י ועמון יהי הזימונים: והצוה אתכם מצוה " לא תונו ממנה מפנים: הדבקו בקדש כל כתבה י והיו בו מתבוננים: כי התורה חכמתכם ובינתכם • לעיני כל הכרנים: ולא רחוקה היא מכם • רק בין הלשן והשנים: וענות הנפש כי מובה " ואלה יאהב הענים: וישנא מן נפשו רבה " ולא יימיב לו העקבנים: ואהבת לרעיך כמוך י יאהבך אדון האדונים: ושמרת ככל אשר יורוך · הלוים הזקנים: | ובשביך ומועדיך התחני י ולא תקרב הזנים: ועזב f. 33° הרכילה ומיני י התלנות והעונים: ובשלם על משה י דכו הענינים: ויראתו יהוה לא תתנשי - בכל העדנים: כי היום נראה אליכם י אלהיכם סקפן הסקפנים: יהיה מברך עליכם י ותונו שוים ומתענים: אמרו אהיה אשר אהיה י רוח לעבדיך האביונים: ועדתך לא תהיה י כצאן בלא קנים: אהיה אשר אהיה דאתה י מקלם המסכנים: רוח לנו עתה י ורבי לנו המתנים: ואנציר יציר עמך יוינו בהלון כנים: ולא תרחק אתם ממך יויהיו בך מאמנים: ויחתמו הצלות בפחד י ולמימר הזה ענים: כהלון פם אחד י ווכרתי להם ברית ראשנים:

והסגדות ששה:

הראישונה: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה¹:

תתני פעמים:

השלישת: אלה החקים והמשפטים והתורות² אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

הרבעית: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

החמישית: אדני יהוה אן ראית ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק f. 34 הנאמן משה עבדך ובכהנת | שמשי משכן קדשך אהרן ולעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה בישות: אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה

ددات: وتمامه

¹ Cr 27 omits thus far.

[.] והדורות 2 0 2

לנפשו יקח: לאוי עליכון עשותה י כמה היא מתעתקה: ודמרו זה שבתה דצמותה י תהי מיתוביתך שחוקה: דבו אתפוגנו אבותך מן מצרים נפוקה: זכן יפוגג מסיתך י במקדום לך פרוקה: ויסגי יהוה פרותה י ורחמיו עליך ידיקה: ויסר מנך כל תועבה י ותהי מנך רחוקה: ויסלח לך כל חובה י ויצילך מכל עקה: ויבד דבביך ושנאיך י ויהיו מפניך ערוקה: וכל מן יתגבר עליך ישם עליו תשניקה: וכל צרע וארצמים י מבינך ימחקה: ומרן יקבל צלותך ובקבול תהי סלקה: ויעני לכל בעותך י וישמע לך כל צעקה: וישמע קלין דצבעתך י ויצדק עליך בצדקה: ולא ימרף ולא ימרד יתך יויהי לך דבוקה: ויצליח את עבדך י וימיבה בכל חלקה: בעמל אברהם ויצחק אבותיך י ומי כף ירכו תקע: ומי השת אדניו י הות לו חשקה: ומי אמר לעמו בלשנו יורליך לא בצקה: בהם נדרש אדון האדונים י דבוקה פרוקה: ונימר מרי קבל מן מסכינים י בעים מנך צדקה בי

יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד שלש יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד שלש ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב וחסד:

| ועה ע يقطع וגו"

"يشتبح على السبت الدي قبل حدش هرايشون من قول صدقة للفتاوي" رضي ١١١"

*התמיד באלהותו * השופט אל אמונה: חילה דשם ישראל עדתו * על כל
העמים עליונה: ואסגלון במשמר יום שבתה וקדישותו * דגלגיו יתרנה: מוביכון
ישראל בו תשבתו * ותצלו ותקרו במקרת קדש כל אלפנה: מוביכון תמהרו מן
פשעותו * אולי יסלח לוכון כל עונה: עד תקדמו על ריש ירחה קדמה
ושמחותו * דו ראש חדשי השנה: ועל מועד הפסח דבו תזבחו קרבנותו *
ותתמלו בעדנה ועדנה: מרי לא ישמם מן מיכלותו * קדם הר הנחלה והשכינה:
בעמל מי צעם וקעם ותנח צלותו * דאתפלל ואמר סלח נא: ועל חתמת
שנאיך אמן ינדנד: ומן פנותה לך ירוח: ומיתוביתך בלעל יכבד: ויתן לך
הארץ המובה הזאת ומה לגוה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד:
עיני יהוה אלהיך בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:

רב אלה פישומא

 $^{^{1}}$ Cr27 omits thus far. ^{2} Cr27, f. 17 ^{b} . ^{3} O 2 הבתה ^{4} O 2 has the heading, but omits the piece.

בקדש כל ספרי: נבי אקים להם מקרב אחיהם כמוך בדמע: וצלמו אלבשו: בזה אתקשם י ושימו לך מקלם י ובצדק תשפט: וביהוה אסתבק י ועל נסותו אתחבק י וחמץ וחזק: ואלה לא תתנשו: י ושובתך חדש י וחובך גרש י והטוב בקש: ומן מרך אדרש י אן ישוב לשש י עליך כאשר שש: על אבותך עת נפשו: ואל תפן י אל זה זבן י ואל סגוד דבבן: היום עליך י מה אליך י והם תכו לרגליך: ודתך יבלשו: ונפשך שמר אן לך תימר אני מתי מספר: ודע כי כאשר י אבותך ייסר י יהוה לך מיסר: ולרבבות תגשו: כל זה וחייך קרוב לפניך י מתקשר על שובתך: אן שבת י ושמעת י ועשית: מה עליך אפרשו: נדחך יקבץ ' מכל פאת ארץ ' ושנאך יפיץ: ותהבה יקום ' בארשות אל רחום י ובקדש כל מקום: יכונן מקדשו: ובמועדיך תתחני אה זימוני ובשדכני: תעשו דן שבתה ' דצמותה ' דו בסור ופתח: למועדך דאתקשו: אתה בבסרן " לירח ניסן " ומועדך טבן: דבו קרבן " תקריב בחדבן " לאבותך ברין: דמן פרעה אתנפשו: · | עליכון יעבר · בשמח יתר · ובקדש כל אתר: f. 35° קרבנך תקריב - בחדש האביב - רצונך יישיב: ושופרך יקשו: - ותרומה תתן -ליהוה לכהן י ואלה יחן: עליכון בחסדו י ויחמלך בכבודו י בעמל משה עבדו: ונאמנו ואישו: באחיו על לבך י אפרש שתי כפך י ואדרש מן רבך: ירחם ויחן יצחק הכהן אמור אהן: ממלה ומכנשו: ואפשט עדרו על קצרות מימרו י ובדעתך אסתרו: ועליו לא תקחו י ועליו שאיו י על מעם מדעו: כי מן אלה מדרשו: אן יסגי מספרך י וירבך ויפרך י ואתה תדרך: על במת דבבך יואל רחותה יישבך יוסדר איבך: לך יכחשו: מרן יקבל צלותך י ויעני בעותך " וישמע קלין דצבעתך: ואתך לא ינזף " ושיאלך לא ימרף י ולך לא ירף: וכל שנה תעשו: לזה השבת י דגלגיו רבת יושם לך תבת: תושי[ע]ך בחנה י מן מבול זבנה י ואל הר השכינה ! אמן תירשו: בעמל אדם י ונח התם י ואביך אברם: ויצחק נצירה י ויעקב נדורה י ויוסף פתורה: ומה אלה קרשו: ובאהרן ובניו ' ומי קנא לפניו ' ובקרש אלפנה: וביושע וכלב ' ובהרו הטב י ובשמו הרב: הנדרי בקדשו: אשר אמר בכתבו: ונתנו איש כופר נפשו:

عليه ايضاً دكر اسطر له عفي عنه ١٤١٣

חברי אתיב קבלי יואת אזניך פקה: למשמע דן ממללי יהלו הנפש חשקה:
מוצאו מן לב מלי יויהוה לו דבוקה: בתשבחן לו אשרי למן עובדיו צדיקה: |

f. 36 לאוי עלי רוממות מרי בכל עת ודקיקה: דברא אדם אבינו יובאדמה לו
אשקח: ואתשלשל הזכאים ממנו ימן אחד אל אחד מעתקה: עד קם אדונן
משה נבינו ידנביותו לעלם נומיקה: דאנדה לך תורה ילמן דרוש ספקה:
שמור חקותה וגזרה ידמנון דן החקה: צפי בקצת כי תשא יהתרומה תשקח:
מובי מי לה עשה ולכהן יתנה והיד ינשקה: כי מי לה עשה אתה בופר

יומה דפסח אלה על העם י יומה דאתון מתקרין בה י דפסח אלה על בתיון י ולא ייעל מחולה לגוון:

כל בית דהוה בארע מצרים י לא שיאר בה נפש בכור י אלא בכורי עבראי י רפסח אלה על בתיון:

תנים יומה נימר כדו " קליצים באהן דכרנה " סגדים ומודים לאלה יפרק יתכון מן סניכון:

العدة مات منه أدم وتمامة وكرزنه تلاته وبعدة يقال معن مدن بدات المات الم

שלום יהוה נשלה מביה רבה דעלמה נומיקה דעלמה שליחה דאלהים ספרון בהייה לבש קרן עורה מהימן בית אלה עליו השלום לעלם ולא קם עוד נביא בישראל כמשה של חורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב נותינה אלהים יתברך נברך יתה ולית כותה נשבח יתה דו רחמן נסגד קמיו דו רתאה ונדחל מן שמה דו נצעיו ונזע מן אימתה וגדלה ונרקף מן דחלתה וחילה ונכפת מן יכלת גבורתה ונימן בה ובאימנותה ובמשה נביה ובכתבה נתרחץ על יחיראותה ונשמר שביו ומועדיו וגזיראתה ופקודיו נשתעבד לה על עובדיו נודי לה על רחמיו ועל חסדיו נרבי שמה דו רבה ונרומם יתה דו רמה וננציר לה דו נצוחה ונסיד דו אחד לית כותה לעלם תורה תמימה ברוך יהוה נותינה יתגלג נביה רבה דקבלה ממעון קדשה יתברך אלה ולית כותה רבותה לה ברוך אלהינו לעלם וברוך שמו לעלם אין כאל ישרון:

وكرزن الله خفيف الاسماط تقيل احداد به المدا تقيل المال بالمالم المالم ا

נברך ונהלל פישות ויבן נח מזבח פישות ויאמר יצחק אל אברהם אביו פישות ויעש האותות לעיני העם פישות החדש הזה לכם ראש החדשים פישות והיה לכם למשמרת עד ארבעה פישות בריך ומברך עלינן ובראשי פישות

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר זפגל הפנא פפס פצבי ויצא אדוגן מכתב הקדוש ועמו מכתב אחר וילבו יהוה גבור במלחמה יהוה שמו ינפא שלגא ועניא פשל וישרו המעלים מרכבת פרעה ול פגג וברב גאוגך בארפי והצדול ויתפנו הכהנים אל הקהל במכתבים ויקדמו ינשקו המכתב בגדול החל ובקטן כלה ויימרו לכהנים מאה שנה ביומיכון ויתמר ישל פפט פישל צבי ול ושל עד יעבר עמך יהוה ינזלו הכהנים אל הטבעית ויחתמו אז ישר ויימר זקו? הכהנים ראשה תהללות ואחריתה תשלמית בפונ גדול אלה פישל ויתמר ניזל ויתהלל פישל ויתמר שבחו לא נדע בעלה יהוה ירחמו אמז אמז אמז:

1 L4 kmg. 2 L3 172.

בשם יהוה

יצלות לילת חדש הראישון רמשה ישריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו הזקינים אלקטף שמש וראישון

"וצמיח יהוה אלהים מן האדמה את כל עץ וגו"

- f. 46 ويزفو חדש הזה לכם وتمامة וכרונה שלשה רומה ומכה ويعيدو الزفات רומה ומכה ובתרם אתי על זה היתוב:
  ויעש האותות לעיני העם וגו"3
- f. 47

  אתי בשלם מועדה י דכרנה דממן לעלם י לא מטלטל י כל דריה:

  אתי בשלם מועדה י דכרנה דממן לעלם י לא מטלטל י כל דריה:

  בארבע עסר יומין לירחה י אקבע ארשה דרחותה י והוה לילי קצף על סניו י
  ואיקר וזהו לרחמיו:
- בלגים רברבים לאלה · האחת בפלנות ליליה · וקטל בכורי מצראי · ופלט בכורי עבראי : ופלט בכורי עבראי :
- דיאן דראין אלהין י וקטל סגודיון אקרון י ואלף למחולה קמיו קרי י כתבין דראין באדם:
- דזי במישרי⁵ ממרא · מבגלל זכותה דאברהם דרשה · למשה מיכל לבניו פטיר · ברמשה בארע מצרים :
- רהוו נכסים ודבחים ברמשה ואכלים ומודים י ואלה אמר דן מרוקה * *דעגולה הו° ובר תוריה:
- זהו רבה דאתעבד י לגו בתי כל עבראי י צוקה וקצף דאתעבד י לגו בתי כל מצראי ז:
- דותם לא משתרי לעלם י אהן דהוה בארע מצרים י הדם מתחזי על שקוף י ואלה פסח על בתיון:
- מרו דכרנה דמסרכון לא תתנשון יתה לילה ידנפקו כל חילי יהוה י מן ארע מצרים ביד רמה:

וזה ראישון הו לכם י לחדשי השנה: יהיה עליך בריך י ויראתך יאמנה: ויקבל נדריך י ונדבותיך דתתנה: בקדוש שמו הגדול י אל ישר אמונה:

*هذا البيت يقال اذا وافق السبت 1

תמטון באיקר וחסד - המועדים והשבים: וסגול זה המועד - דאתי ואתם קרבים: אל זהותה ושלמותה - ותשיבו בה ימים רבים: ותקריבו בחדו ואשמחותה - מן העזים והכשבים: קרבן הפסח בריחותה - זבן מובא בין הערבים: ויתקע שופר הנפוש - עם מחלות ותפים: ולא יטרף הדרוש הפרוש הכפים: יומם ולילה בגללך - קרי לארך אפים: הן יעני לשיאלך ויפרשך על הפרשים והרכבים: מן סניה דאתגברו - וישליכם * על שדי * צפֿים: בעמל שנים גברו - אנון שנים אחים מתנבים:

רישי ירחיכון מבין · סדרה דאכה אתאסף: כל שנה במובות רברבין · ואלה of .ז ביומיכון * יווף: ותעשו זאת הימים · ארבע עשר ותשקף: על המועד ואתם שלומים · אמנים * מן הקצף *: ולכם ישע ויושיע · זירבי עליכון הזהב והכסף: עד תוכלו לקוממות * אימנות משה · בן עמרם הקטף: וכן ישמר חייכם · ויסף עליכם * אלף: ובמוב תעשו מועדיכם · המצות והקציר והאסף: בקדוש מן דאמר ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

תנים יומה מאה שנה י אימר לכהלכון: סיעתה המזרמנה י ישמר יהוה חייכון: וכל שנה ואתם בטוב י וסדר קהליכון: הרחוק והקרוב י בכל אתריכון: תתווף עליכון טבהתו יועלי לוכון המכון: וכל שנה במכתב אבישע י תצטמתו קרש ספריכון: וישמר חיי סדרי י דאכה כהלכון: ואשול מן צדקת מרי י יעמר אתריכון: וחתמת מימרי י כן ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה על פניו وتمامة

"עליו עוד שבחו מן מימר הזקן המב פרד זבנו בעל החכמה והמדע והב[ינה] הכהן סהבי יצחק בן הכהן שלמה חלוי בשכם ירחמו יהוה וישכן רוחו בגן עדן אמן:

אשבח שם יהוה · אל שדי אל ראה:
יבולה קעימה · עבוד מה דו בעי:
צעור כל נשמה · במלת יהי ויהי:
דובומה עצומה · ידע כל כסיאי:
קני *ארע ושומה • עלאי וארעי:

עבודה דעבד עלמה י וטלמס כל בוראי: מן עוף ורמש ובהמה י וכהלון

 $^{^{1}}$ L4 om. ^{2} Cr ומשובו ^{2} Cr וחשובו ^{3} O2 marg. סלפט מלחות ^{5} L3, Cr ומשובי ^{5} Cr ^{5} Not in L, ^{10} O2 ארעי ושומיה ^{10} O2.

תשבחתה נשבח י לקדוש הקדושים: עבוד עלמה וכל דבה י מינים f. 49 מתפרשים: | באשתתי יומיה י הוו מתחדשים: בתקון חכמה ייה י ביכולה מתעשים: וביום הרביעי מלא רקיעה י בכוכבים לבישים: נור צלם מן רמה חיה י דאפרש לבני שם: באהלין עדניה י על יד דמע האנושים: דעל ידו נפשון מן עקיה י מן בעלי הנפשות הקשים!: ובתר זה אמר אלהיכם י עני הדרושים: החדש הזה לכם י ראש החדשים: יתקדש שמו דאפרש י לעולם

רבותה לה:

תנו ברבואן - למי לו תשבחו: וצלואן ושיראן י ואפשטו אודאו: על מה עשה 'עמכם י מן טובות אתפרחו: בימי מועדיכם י ורישי ירחיה דיבאו: בשנה משתבים * זוה דבתוכו שמעו: לכם מן הכשבים * זמן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת י עד ארבעה עשר ותובחו: במכסות נפשות וממחרת הפסח תזבחו * ותסעו: ישתבח דאפרש וקדש י ישראל וזרעו: בכל זבן מתפרש י זוה הפסח * פתחו: מנה והלאה נגש * ונקריב על מזבחו: עלת תשבחן למי יתקדש יוסתגד ויתעבד:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י" ה" ה" דאסגיל לבני שם: י" ה" ה" דאפרשון בזבנים קדישים: י" ה" ה" דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:
תלו ידיכון ואמרו:

בפונ ישתבח אלהים פיחוח לרבה פיחוח

לאלה רשם עדתו על כל העמים עליונה: לאלה ראסגלון במועדים לון נתינה: לאלה דחכמון רישי ירחיה° בזבנה: לאלה ראמר על זה ראישון הו לכם לחדשי השנה: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

جوابة ישתבח אלהים وتمامة

כריזתה נכרז יונדכר תלתה זכאים; כל מגון טהור הרז יודיו בזכותה מלאים; אברהם ארש זכותה יונשיא נשיאים: ובנו דדרש עלתה יעל דמע הגבעים: ויעקב הנדור יכליל המצחים : *ויוסף הפתור ידערק מן הזנאים: ואלהי נביה רבה משה ידמע הרמעים: ישמע קלין דצבעתכון יעם חדוד השעים: *בצדקתו אלה רחמן ורתאה יי

אלהי אהרן ובניו · ארשי הכהנה: בעמלון ישא פניו · אל עדתו ויחנה: ויתן לון חן וחסד יוסגי מניאנה: וישם יכולה ויסעד יעל עשות מועדיה בעדנה:

 $^{^{1}}$ ^{0} ^{2} ^{0} ^{2} ^{0} ^{0} ^{2} ^{3} ^{6} ^{0} ^{1} ^{2} ^{2} ^{0} ^{0} ^{1}

אכרז בשם האלהים י הצדיק והישר: ואתפלל בזכאים מלוים י דגלגון יתר: משם מי דאמר לו אלהים י ואתה את בריתי תשמר: ומי דאמר עליו בדיל המשרוים י וישב יצחק בגרר: ומי חזה המלאכים נעתים ועלוים י ויקץ וידר נדר: ומי אחיו הוו לו שנואים י ושלשה חלמות פתר: ומי לבש המסוים י דלפניו עבר: בהם צבעתך תהי משמעוים י בכל רמש וצפר:

אלהי אקר הכהנה י אהרן תלים משה: דשמש במשכנה י ואקטיר ריח ניחח אשה: בו יצילך מן זידנה י ומכל דבב וֹקשה: ויבד מי לך סנא י ומן פנותה לך יושיע: ויתן לך מב מתנתה י ומה אתון דרושי: וישם דרגיך סקפנה י וארץ אבו[תיכון] *תונו ירושי י: ויחדש לך כל שדכנה י וכל שמח וששי: ויטלל עליך מן מעונה י בברכות מתפרשי: ויהי עמך אל אמונה י בכל אשר אתה עשה י:

אלהי אלעזר ואיתמר - דמיתוביתון שחוקה: ופינחס דלזנים דקר · וברית כהנתה לקח: בהם בריתון לך יזכר · ורחמיו עליך ידיקה: וירוח לך מכל צ'ר'ר · ויצילך מכל עקה: וירבי לך כל איקר - ויהי לך דבוקה: וימי חייך אמן ישמר · ומרורך ימתיקה: ובטל רחמיו לך יכמר - ואוצרו בפניך יבקע: בעמל אברהם ויצחק המתוקר - ויעקב דכף ירכו תקע: ויוסף דלחלמים פתר - ומשה דנביותו יצריקה: ובקדוש שמו אל ישר - דבוקה פרוקה:

חדש הזה מה מבו ידו חדש הראישון: דבו עמה יקוו יבשמח וששון: ובעשור מנה יסבו ימן עזיון וכבשון: עד אתם יקריבו יויזכרו נפושון: מידי שנאו ודבבו ידקשו נפשון: דרעות לישראל חשבו יוהם שרו במרטשון: אשול מרן מן מובו יאן יעני מה תדרשון: וזה חדש ישיבו יעליכון בשמח וששון: ותראו אמן בו יפצות ורוח מתחדשון: ותפרו ותשרצו ותרבו יודבביכון יתשון בעמל הזכאים דשוו במכפלה ואתכנשון: וביוסף ומשה אהבו יובאהרן ובניו דאקדשון ובקדוש שמו ובטובו מכל עקה תתנפשון:

תנים יומה מימרי מאה שנה לכהלכון: אה מן אנה שרי ישמר יהוה חייכון: ובשמח יתרי תעשו מועדיכון: ובקדוש כל אתרי תקריבו קרבניכון: ואשול מכם אה סדרי תפשטו עדר עבדכון: יצחק דמן כהנה אקרי שמש קדש ספריכון: ושימו ביניכון מדכרי בכל טוב בחייכון פני אדוני וגברי מכתב אבישע סמיכון: כי מדרשי מן מרי יסני מספריכון: בעמל אברהם ויצחק התרי¹⁰ ויעקב אביכון: ויוסף ומשה העברי והמשחים כהניכון: ובקדוש שמו דבקדש נאדרי יאריך ביומיכון: וחתמת מימרי כן ירתי חייכון:

י משמרות ב" Cri2 עלים עלים, O_2 עלים עלים. " Cri2 תירשי מיסרות הירשי ." Cri2 עלים מיסרות הירשון מוסרותן מוסרות ביותן א $[ns.\ [nr]_4]$ א $[ns.\ [nr]_5]$ א $[ns.\ [nr]_6]$ אומרי משטר בחוכון " Cri2" בחוכון מוסר מוסרי מוסרי מיסטרות היישון היישטר מוסרי מו

מנה יראי: וכונן אדם מן אדמה · בדמות מלאכיה": ויפֿח באפֿיו נשמה · למשמע ולראה: האן אלה לו דמה" ידו אהיה אשר אהיה: נדכי לבה ופמה י ונשבחו בחדי וזהי: ונתן לו רוממה יכי הוא האל הנורא : מלוך מכה ורומה י זכור ברית קמאי: שבחו 'ברחמה יאה עדת עבראי: לאלהה דעלמה י האלהים הרעי: מנה נלבש ביגד אימה י ונימר בלבבים יראי: יהוה גבור במלחמה

*רבותה לה

מן מיסון הלב נשבח ישם יהוה אל קעים: המיטב המרוח י התמיד עד לעלם: ובכיור דחלתה נצבע י דו האל הרם: ונקרע בגד חובה י ונלבש בגד צלם: ונדכי פמה ולבה י ונימר? בקל רם: תשבחות לרבותה רבה י בכל לילה ויומם: ונקטיר על המזבח · קטרת סמים וגם: נקטיר את חלבה · ועל רגלינו נתקומם: ונהללו במאהבה י דו משים כל חרש ואלם: הידעיו מה הוֹה י ומה כדו ומה יהי לעלם: יהוה שמו ישתבח י וחילה יתרומם: דו רחמנה מבה - ראמר חי אנכי לעלם :

והבו רבו לאלהנו " ותנו" לו הגדלה: התמיד בעורנו " מלוך רוחי כלה: צעור גויותינו י משול הממשלה: *לאוי ועבד עלינו י נלבש בגד דחלה°: וארצה ¹¹ נקד על אפֿינו י וית לשונינו נשלח: בתשבחות אלהינו י יהוה בעל היכולה: דנבא למשה נבינו י ולפדות ישראל אתו שלח: מן יד שנאו וזידנו בפליאן וסימנים גדלה: בתנין ודם וצפרדעים כונו י ובתי מצרים ממו מלא: ובנים וערב אזמנו י *ומקנה ושחין לון חלא: וברד והארבה אכל מזונו ּ י ויהי חשך אפלה: ומות בכורי מן זנו י ותהי צעקה גדלה: לאווי נשבח הביאנו י בכל יומם ולילה: | ונימר כל ימי חיינו י רבותה לאלה:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י"ה" ה" דשלח אדונן משה דמע כל אנשים: י" ה" ה" דהציל עמו מיד מי פניון כושים: י" ה" ה" דאסגלן בזבנים קרשים: י" ה" השם זה חדש תרח השמח והששים: י" ה" ה" הא ראמר קרשים: .... חדש הזה לכם ראש חדשים: לרבה وتمامة

לאלה יכולה דיאנה: לאלה דשלח מימנה: לאלה דשם על ידו לישראל פרקנה: לאלה דאושט על ידו קדש כל אלפנה: לאלה דאסגלן במשמר שבתות ומועדים כשרנה: לאלה דשם חדש הזה גלגיו יתרנה: לאלה דאמר ראישון הו לכם לחדשי השנה:

לנצחיו وتمامة

¹ Cr ו ² Cr ו ² Cr ו ² Cr ו ³ Cr ו ³ Cr ו ⁴ Cr ו ⁴ Cr . הנראי om. " O 2 הדמע. ⁷ Cr ונאומר ונאומר. " O 2 ונחנו. " Cr 12 om. " O 2 ועל הארץ, Cr ו 2 "בי נקר אב ועל הארץ. 11 O 2 לו .

האדיקה: והפסים המררים ינכרו מעם המים המתיקה: לא יכנע לבבם וערלים יכי חשכה בהם חזקה: מובך תצדק ותסים יבאמת מה בידך בו דביקה: ובצדיקות מן לדתך יסיד ידכל ממלה צדיקה: אודי על זה מרך אשר שמך לו חלקה: באימנות חמשת ספרך ושפתך לא תשתקה: במימר מודאה מודאה על מתנך יאה מן מתנותך מספקה: ודבעי לבר מנך בלש ולא שקח:

שמע מני אעיצך עם יהוה דפני קעמו: לא תחשבני נאצך ולא לך מן הזידמו: אבל מן מאהבותי בך שמעתיך דן הפתגמו: בחייך דכי מחשבך והדבק באלהיך ורוממו: אולי יקבץ נדחך בדור אחיך דאתרמו: בארץ אחרית כשמעך ועמך בהרגריזים יודרמו: ותזבחו זביח צדק ויפסח עליכון ותתעצמו: וזבחת את הפסח ויומי רצונה תעמו: יפה לך תחכם ותודי מרך הרחמן ותרוממו: דמן בטובו לך יפדי ומסעדך לשמר דתך וקוממו: לעיני סדר העמים במעבד חקות דתך ותקומו: ולמשמרך מאלמים וצדיקות מה בידך יעמו: וידעו כי יהוה אל[היך] עמך ובבטול ינחמו: ויקנאו ממך ולא יכלו לשטמך ובראותך יתחכמו: ולא יחמד איש את ארצך ואת עמד במקומו: ולא יוכל דבב ינחצך ותרד בבטח ושלמו: תמצא כל אשר לך תמים מבית ומחוץ בתמימו: וחייך זאת אותות רמים דכל העמים בך לא יכמו: ויכחשו איבך לך ואת דבב לצלמו: ועל במתם תלך ומן רעותך יסכמו: מודאה לאלה דלית שם כשמו: דטבהתה גדלה ולית מאום יפלא ממו: דביום נקם ישפט בישריו בין שנאיך ורחמו: נקם ישיב מאום יפלא ממו: דביום נקם ישפט בישריו בין שנאיך ורחמו: נקם ישיב לצריו וכפר אדמת עמו:

יהוה הו האלהים מקבל הררשים: י"ה"ה" מחיי כל הנפשים: י" ה" ה" ה" f. 53 דשם עמו לו קדישים: י"ה" ה" ה" ה" דשל עמו לו קדישים: י"ה" ה" ה" דאמר החרש הזה לכם ראש החרשים:

לרבה وتمامه

לאלה אשר בחר בכם: לאלה דשלח משה בסימניו לכם: לאלה אשר אבד לרבבכם: לאלה דפשר אתכם מן צרותיכם: לאלה אשר אפרש השמח בדן ירחה עליכם: לאלה דאמר עליו ראישון הוא לכם: לנצע[י]ו כל קרביה ואממן עד לעלם:

האן הוא אחי הבית ישוי קבול השובה: ישר יקום עמי עד נכרת מנן ערלת לבבה: ומן אלהנן נביע בדכיות חשבה: ושנים שנים נשוי ונכרז בשם בעלי המיתובה: בשם מן אתבשש במימרו יכי ערום אנכי ואחבה: ובשם מן אמר לו מרו אעשה לך תיבה: ומן דאמר לו ואתה תבוא אל אבותיך בשלום י תקבר בש[יבה] מובה: ובמן אחרי אמו הוה נחום יוקח את רבקה בשלום י תקבר בש[יבה] מובה: ובמן אחרי אמו הוה נחום יוקח את רבקה

י עליו עוד שבחו מן מימר אדוני וגבידי ומצנפת ראשי בעל המדע החכמה ב עליו עוד שבחו הבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן סהב[י] הכהן יצחק בן שלמה הלוי בשכם יהוה יארך ביומי חייו ימים רבים אמן: אמן:

התשבחן לממן בגרלו:
דלאוי עלינן נהללו:
לאהבו ושמור פסקולו:
והכל תחת קשט ממשלו:
ידע דבארע² ואשר מעלו:
דעל הר סיני ירד גדלו:
והנסתרות פניו יתגלו:
וכל בוראים פעלו:
ולית לקמאותו חסולו:
ממן ברבותו וחילו:
קוממות תחתית ומעלו:
וגלך בשבילו:
ונלך בשבילו:
דשמרו חקו ולא חללו:
דשמרו חקו ולא חללו:

פתחו פממיכון ואמרו י
יחדאי הצדיק בישרו י
נצר חסד לאלפים י
דוסדו וטובו עדפים י
סבול דלא מנכי י
ברואה דקרא אנכי י
נסתר לא יתכסי ממו י
יצורה ברבותו ורוממו י
קני קדוש רבותו וכדה י
בראשית ויום נקם ובה י
שלם לנן ננוה י
דוכן כי מוב לנן י
דוך הזכאים ארשינן י
אנון אשר חשק בהם י

אתון בקשט בניהם " הדמו בון ולא תחללו: אה בחורי כל בוראיה י ערלת הלב נמילו: עד תתורך לכם חייה " ותפרו ותרבו ותגדלו: טובי שטור התורה " אגר טוב גמלו: משתמר מכל רע י ושבק לו כשלו: ויהי מן האבים י דאמיר לון במלו: ומשלת בגוים רבים " ובך לא ימשלו:

והאמן ביהוה אלהיך יויחשבה לך צדיקה: והדבק בו בכל כוחך יאגר מוב מן חסדו תקח: למען תחיה וטוב לך יונפוש באחריתך תשקח: בין ידי אל מהללך ידמן חסר לך אשקה: ושלשלך מן נאמנים יאשר ריחותו בון חשקה: ואפלאך יבקדש כל אלפנים ידצמת כל מצות וחקה: תורה דלית כמוה ואפלאך בקדש כל אלפנים ידצמת כל מצות וחקה: תורה דלית כמוה תורה יכבדה צדיקה: בכל גויה אמרה יאן היא מן בם אלה מדקדקה: ומן שומיה נעתת יובה חכמה חזקה: רק אמרים אן מנון אתכסת יוזה מנון עשקה: ובחזותי חזית יבכתביון מתשקה: כי התורה דבידן האמת יודברה וממללה מן פם אלה נפקה: וכתבון אמיר על ישראל יאן לון דרגים שחוקה: ואן אנון הגוי הסגיל ימתבחרים מן כל העם דמתשקח: ואם עתה אנון לנן נכרים יראת על דתון אן ימחקה: כי העינים העורים ינכרו נור שמשה נכרים יראת על דתון אן ימחקה: כי העינים העורים ינכרו נור שמשה

יצובה ? Not in L 3, 4, Cr 12. " O 2 בסרוע 3 Or ? יצובה " ? leg. ואלפך. "

יומי רחותה אחלת י והנפוש מן הזידני: ובו הקיאמות אתקטרת י והוה ריש לכל שדכני: ובו חקת הפסח אתנטרת י על יד הנבי הכני: ובו רשו אבותינו הארץ הקדושה ולון הניח: מכל איביהם וחנו בבטח ורחותה עליון תפני: וכן יתעבד לוכון י אה קהל זימוני: ותירשו ארץ אבותיכון י כאשר בתחלה ותתחני: ותעבר עליך מועדיך י וכל טוב תהי קני: ותעבד עובדיך כאשר צוך באלפני: ותזבחו את הפסח י בקדש כל מכוני: ומעל בתיכון יפסח י כל קצף וכל נגפני: ותנים יומה מן אלה י למן אנה מזרמני: באלה תונו במלא יובלבך לא תזני: ולא תשנא את אחיך בלבך י ולו לא תקניא: ולא תביש בחשבך י ולא תהי לאלה סני: אולי ישוב עליך י ויעזר לך מה מנף אתפני: ותכפת איביך קדמיך י ותרכב כסא שלטני: ון והעמים יקראו ההרך י ועמך יובחו הקרבני: אדני אה צדיק בישרך י לפללי עני: והשיב עמך לרצונך יואנלי המשכני: ושוב מחרונך י ורחמני וחנני: ובזרז יקום תהבה י ויומיו תעמי עיני י ותקום חקת כתבה י ותשרי בכל מכוני: ובשלשה ויוסף מלכה יומשה דאמר אנני: ובאהרן ובניו ככה י ובקרוש שמו אל קני:

תנים יומה מן אלה ' עבדכון יימר לוכון : שמעים את הדברים האלה ' ישמר יהוה חיכון: ותפרו ותשרצו ותרבו ' כדמות אבותיכון: ולרצון תשובו ' ותהבה יקום בניכון: ונמגו כל הזידנים ' דיקומו עליכון: ותשכבו נאמנים ' לגו בתיכון: ומכל חלי ירפא ' לכם אלהיכון: ורתות ורחמים ורפא ' תשרי על רוחיכון: אהבי הקשטת אתם ' יהוה יפרי פרותיכון: והדבבים 'זרז במיזלותם ' ייאמן יראתיכון: פחדכם ומראכם ' יתן יהוה אלהיכון: לפני איביכם ' אשר ייקומו לפניכון בואשר עבר בשלום מכם ' מן סדר מאתיכון: מן שמרים ונוף כהנים ' מן אבהן וילידיכון: רחמות יהוה תמלל ' עליהם ויסלח להם איכון: זיאה סדר ישראל י רבי יעמר אתריכון: וישם לכם שלום ' מנעריכון ועד זקניכון: ותונו במעלות כל מקום ' ויעמר מקדשיכון: ואמור דן המימר ' דרוש מן חסדיכון: תשימו לו מב מדכר ' ולא תגעל נפשותיבון: דו שרת ארשיכון מודעק שמו ' מן נוף כהניכון: אלה בעבוריכון י אן ירבי מספריכון: פינחם מודעק שמו ' מן נוף כהניכון: אלה יסלח לאשמו ' ולא יכרת תולדותו מנוכון: ועל קוממת הדת יסעדכם ' ולכם יכחשו דבביכון: והאדמה לא תשממכם ' ויעמר אתריכון: וחתמת מימרי לכם ' כן ירתי חיכון:

جوابة ויעבר יהוה وتمامة

ויתמר דראן מברכו וכי בשם ויתרבי كلها وقطف הטבעת שמש וראישון ": ויעש אלהים את שני המאורות: וגו"

ותהי לו לאשה ויאהבה: ובאשר דאמר לו פרצת ימה קדמה צפונה ונגרה: ובאשר דאמר לאחיו בצדקותה יוהנה קעמה אל מתי וגם נציבה: ובשם מן דלית כמונו יובן שמנים שנה אתנבא: בהם יפני פניו לנו יושמע מנן כל צבע: וקרוב יגלי משכנו יוזרן במיתי תהבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ובניו "צבעת עמך שמע: ורחמו וחנניו 'והרחיב לו ארצמה: ואל תפן אל חמאתו "אה יכלה קעימה: אכן כי אנון שחתו וקנו רבות אשמה: וסוברותך מטיה בארע ובשומה: ואת סבול חיביה "ורחמיך כיאמה: אל תשחית עמך ונחלתך בעלי הקיאמה: וחדד עמון בריתך המרם מאבדון יתמה: אבדנו כלנו אבדנו 'מן גברים והעלמה: ואתגברו עלינו דבבנו "ואתרינו שממה: ועד מתי אה מרן "רבות אהן הנקמה: בבריתך דכרן "ושם לדתך קוממה: ודכר דברך למשה דמבתר וכל העם שמעי ובמובאו ברצונך ארשי ופנותה "תצא מלמלה: ויקום מימרך ההוא נביא אקים להם: בעמל מן הזכאים אתקראו ופתור החלמה: ובתפלות מן לא קעם כמו 'קטף כל נשמה: ובקדשות ורבות שמו יכולה קעימה:

אלהי אלעזר ואיתמר יופינחס בעל הברית: דלזנים דקר יוקם לו קיאם לא יכרית: והוה פרד בדרו יולית בון הוה לו תבנית: דסיד אקרי חשבן קשטה ומשמרו יביסודים לא תכרית: על ארך ורחב הרגריזים יברב תבונה וחכמית: ואקים לו דרגים ורזים יולו בזה דכרנית: הא מובי למן שמר ילדן חשבנה ושרית בו באמנה ולו מב אגר את חכום הנסתרית: ימצא מחר צדיקה יומובות מוקרית: ועני תפקח יותנתן לו הבוננית: כי משמרו ולאוי למן הוה מן משפחת: שבטי יוסף ולוי ההלכים דרך הכש[ר]ית: וחייך זאת מתנה רבה בלב הזכי שרית: אקרו מן כתבה יועליו המועידים מתבנית: ודרגי שרתו גדלה והברכים עליו תת: ומי אשר חטא לאלה ילא ישמר אן משמרית: ישימו אלה קיאם לעלם יבין קהל עבראית: הנשארים מן גוי לא עלם מן דרך האמית: מובך אחי ומה את שמור שערות קשמה בך מופעית: לא עם נבל ולא ארור יולא מענן ולא מכשפית: אלה ימנכם על האמת יותונו נותרית: לרצון משנים ותשית יעליכון רתות ורחמים רמית: בשלשה ובן פרת נותרית: לרצון משנים ותשית יעליכון רתות ורחמים רמית: בשלשה ובן פרת ומן המלל מעל הכפרית: ובקדוש שמו דכרת יבינו ובין אבותיך הברית:

ל. חדש הראישון הזה : גלגיו מי מני: | מי עמד על רזה "יתקרי מן הנבוני: כי הוא תרח הנפוש י ופתח השמחות והששוני: ובו הרצון נגוש " ופנותה בו תפני: ובו קם משכנה " וכן יקום בו שני: ראישון הוא לכם לחדשי השנה י ומנה והלאה המועדים תבני: ועלמה.בו אתברת " בחכמת ורבות אדני: ובו

יצלות יום חדש הראישון צפרה י שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך כמה אתקדם רמשה וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף ברית וזכרון ושמש ויוסף וראישון ומופתים ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו בּבַּבַבַּבַ " ויתמר ישתבה:

חילה * דבחר אדם • מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל • סגולי העמים והגוים: ואפרש לון מועדים * ורישי ירחים • סדשיון גלוים: מן כלילון דן ירחה קדמה • דאפרש • על יד איש האלהים:

הו משה דמע כל הבשר: דאגדה לן קדש כל ספר: ומן כליל מה בו ביאר: ויטע יהוה אלהים:

בפוע גן בעדן מקדם וגו"

ויתמר יתחלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון تقیل وسط ויתמר דראן ממנה 🖟 🔾 0.2, f. 62 ייתמר יתחלל אלהינו יהוה אלהנן והב לן משבחה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה י וזה מן תמימות פעליו: דרמד וחזה סלם י קעם על רגליו: וכבודה רבה י יהוה נצב עליו:

זה זה סימתו: ושרירותו זכותו: אתפרסת לעל דגליו:

جوابه וישא יעקב רגליו ונו"

ויתמר תורה צוה לנו פשל פלני שלשה ויהוה אל רחום וחנון ודראן טבה לב המיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח דשמה אל אמונה: חילה דאסניל ואפרש עמו ישראל יוהצילון מיד מי לון שנא: על יד נבי נאמן צדיק ידנורו עלינן דנע:

הו משה בן עמרם הדמע · בחור כל אנשים : דביר בתורה התמימה · במלים מתקרשים : החדש הזה לכם · ראש החדשים : ראישון הו לכם · לחדשי השנה :

> רב אלה وتمامة וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף: ויוסף היה במצרים וגו"

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ודראן לחילה חיולה ומרקה להימ אלהים אלהינו ועבודה דעלמה בכל עת תשתבח זישתבה: לאלהון נברך דו מרון דחייה " דפקדן על יד משה נמר עסרתי מליה: בפ! יא יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים וגו"

¹ O 2, f. 60^b, L 3, f. 29, L 4, f. 55^b.

² On Sabbath في وسط ³ Sabbath, L 3, O 2 ديدانا.

⁴ Sabbath 'מבחות ומו" Sabbath om.

⁵ Sabbath om.

⁶ Afterwards "באחפ".

> החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הו לכם לחדשי השנה: זא, זוגים אום

ויתמר יהוה אל רחום וחנון שבל ומרן יקבל צלואתיבון ויתמר קמף הזכאים:

⁵ יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד אין אלה אלא אחד: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד: אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד:

כי בשם אגן

אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אדני בעמלם ובעמל משה עבדך אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו הרשעים והחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנון: לטוב לנו לא יתהלל وשום...

והאלהים פקד יפקד וגו"

אה אלהיהם وتمامه

⁷אדכירים לטב עד לעלם זכאי עלמה ארשי זכותה אברהם ויצחק ויעקב שכוני מערת המכפלה דכל צלות בשמון מתקבלה בזכרונם אה אלהיהם פישומא

وبعدة يقال שמעון ותניו وتمامة انתהלל وتمامة * ويقال כי בשם ושמע ישראל الآذا ותורה لاآה לנו ויתהלל אלהים יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת وبعدة يسجدو ويقول الامام الي الجماعة المخاه مراه المحالة المواهدة المراه المحالة الم

وبعدة חנים יומה מאה שנה: الله لا يقطع ليشرال عادة امن

האל אתה יהוה' יצוותנו בתורה ינקריב קרבנים בראשי חדשים:

רבראשי חדשיכם יתקריבו עלה ליהוה יצלותינו קרבנינו ברחמיך קבלנו:

זה בפנותה הסירה מעלינו יזכור לנו ברית אברהם ויצחק ויעקב:

די אתה לעולם ואין אלהים עמך חיי נפשותינו במקרא שמך:

מרם הכל אתה ואחר הכל אתה מהרנו מכל ממא ושוב עלינו:

יהוה אלהיני יהוה אחד יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו:

כי ידין יהוה מו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור וטוב:

לישועתך קויתי יהוה אלהים לנו מן פנותה הושים וקבל שובתינו: כזי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו ביהוה אלהינו בכל קראנו אליו: נורא תהלת עשה פליה נאמן בך ובמשה נביך ל:

בורא תהלתי עשה פליה 'נאמן בך' ובמשה נביך":

סלח לנו מרי | ולאבותינו בחסדיך ' מכל אשר חמינו ' ושגננו ופשענו:

על פתח רחמיך יהוה עמדנו י בזה ראש החדש ' בריך ומברך עלינו:

סרד אתה יהוה ' חשבנך חכמנו ' נדע ממנו ' צדיק החדשים:

צמתנו יהוה ' במקדשך הקדש ' כצמות הירח * והשמש ' בזה" ראש החדש:

קומה יהוה ' אתנו על דתך ' דת אדונן משה ' שליחך ובן ביתך:

ראו עתה ' כי אני אני הוא ' ואין אלהים עמדי ' אני אמית ואחיי:

שמע נקאתינו ' וקבל צלותינו ' ושים לנו שלום ' ואבד שנאינו:

תמים פעלו · תמיד נסיד לו · סהדה קשימה · לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד:

וישתבח:

בגדלו יצליח עובדך י וינפש לך מכל ארצמה: ויחילך וימלא ידך י וישוי לך שדכה ושלמה: וישיב עליך מן ברכת נביך ומלמדך יויוכר לך קיאמה: ולקול צבעך ישמע: בקדוש מה ביר בתורה התמימה: ובראשי חדשיכם: תקריבו עלה ליהוה:

בפוֹני בקר שנים וגו"

פנית תורה , לכני שלני ויהוה אל רחום וחנון ודראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן וישתבח: בגדלו בחרך אה ישראל י ותלא מעליך רגזה: והצילך ממצרים במופתים " ואלבישך נזר עזה: על יד הנבי? הנאמן י דחכם השם וקעם על רזה: הוא משה השליח שליח עלמה " ואחרית: דפקד במכסות נפשות תקח וממחרית: והיה לכם למשמרת: עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

" L _3 , _4 , Cr _18 om. " Cr _18 '". " S O _2 , L _3 , _4 om. " Cr _18 אלהינו ^{5} L _3 om. " L _3 om. " Cr _18 עברך .

ויתמר תורה צוה לנו وكرزك تلاته ויהוה אל רחום וחנון פכןט אלה רב ולית ביתה ומרקה אתהו עבודה דעלמה ומובינן ואלהים קמאה וישתבח:

בגדלו שם לישראל במקדום זה החדש זהו ואשמחו: והצילון ממצרים ברגש במופתים אחד עשר אמלאו: על יד מי לערפלה נגש דשם לון על ידו פצו וארוחו:

הו משה בן עמרם נביכם: דפקד בעשור לחדש במכסות נפשותיכם: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם: מן הכשבים ומן העזים תקחו:

רב אלה وتمامة וכי בשם وتمامة וישרו القطف והקטיר הכהן את אזכרתה וגו"

ה בישת תורה פישא פאלני שליש ויהוה אל רחום וחנון ויתמר דראן פייאנים ומרקה אלהים קעימה ואלהים יחידאי וישתבח: תהי על חטאו כד יתוב ויעזר ליד מרה: כי בעלמה יסלח לה " ובאחרית

יוקרה: רב אלה נישלא וכי בשם וישרו אלקטף: ראישונה יסעו ויכהן אלעזר ונו"

ویتمر יתהלל وبیت دران وبیت مرقه لادونن هکهن هجدول فینحس رصون یهوه علیو امین وهم کما تری

כי בשם יהוה נקרא¹ ונאמר ברוך אתה יהוה אלהינו אשר בחרת לנו י על יד אדונן משה נבינו בראשי חדשים אסגלתנו בחשבן צדיק צוֹיתנו י בהם נקריב עלה י לך 2 פרים ואילים וכבשים ומנחתם ונסכיהם י ושעירי עזים לחטאת זה ברחותה 1 ובזאת הימים צלותינו ומקרתינו ותפלותינו תחת קרבנינו בזאת פנותה הארורה י הסירה מעלינו י והשיב רצונך קרוב אלינו י אמן אהיה אשר אהיה ברחמיך וחסדיך ובעמל הזכאים עבדיך י אברהם ויצחק ויעקב י ויוסף ואדונן משה נבינו ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחם י ויהושע וכלב והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים י וקדוש הרגריזים בית אל שלמך עליהם כלם *ברוך יהוה 1 יהוה אלהינו יהוה אחד ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסנודים להרגריזים אשר פדית יהוה: לית אלה אלא אחד:

אל שדי נראה ' לאבינו הרעי ' יעקב אשר אמר ' האלהים הרעי: בריתך יהוה אלהינו ' זכור לנו ' והשיב רצונך' ' קרוב אלינו: בדול' אתה יהוה ' ידך לא תקצר ' גדול הגדולים ' יכל על כל מה דו בעי:

גדול אתה יהוה ירך לא תקצר יגדול הגדולים יכל על כל מה דו בעי: דבר יהוה אל משה י חקים ומשפטים יצדיקים כלם יטובי שמוריון:

¹ L₄ אקרא.
⁸ Cr 18, f. 86^b om.
⁸ L₃, and so often.
⁴ L₃, O₂ om.
⁸ O₂ ins.
⁸ O₂ ins.
⁹ O₃ ins.

צלות יום חדש הראישון צפרה אן אתא בשבת:

חילה דנשא מיתובית אברהם זכאה " אבי הנאמנים : ועתד מן חלציו נבינו 02, f.75° משה " * דידעהו יהוה פנים אל פנים ": וצוהו אן יצוה עמו ישראל בממר אהלין העדנים :

בין אברם בן תשעים ותשע שנים וגו"

ויתמר יתהלל פשלה ויתמר דראן טבה דמיםב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח

מילה דנשא מיתובית יעקב וגו"⁸

ויתמר יתהלל פישו ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודה 1.77 ויתמר יתהלל פישוש ודראן ואלהים קמאה וישתבח:

לאלהון נברך דו בעל התקומה מלך על כל מלך: מלוך קדמה וימה התשבחן לו נערך: ונשלם על הדמע:

הנביא הכבר: בן עמרם ויוכבר: אשר כתב בכתבו הכבר: ויוסף הורר מצרימה:

جوابة من المقطفين ויקנאהו פוטיפר סרים פרעה וגו"

עני הדרושים: בגדלו בחר עמו ישראל י ושמון מכל העמים קדישים: ואפרש לון שבים ומועדים י גלגיון מתפרשים: מן כלילון דן ירחה קדמה י דבו צאו ממצרים חמישים: על יד הנבי הנאמן י דמע בני שם:

הוא משה בן עמרם נביכם י השליח הסגיל: דביאר בקדש ספרכם י כתבו הגדיל⁵: החדש הזה לכם ראש החדשים:

> רב אלה وتمامة וכי בשם וישרו הוקנים אלקטף: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו"

ישתבח עבוד סימניה ופליאתה ויתרבי אלה אלהיה:

ויתמר كرزن تلاته خفيف ויתהלל تقيل ודראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה 18.8 אלהים אל עליון והא מלך רחמן خفيف ويقول الأمام ישתבח: תהותה הסאה יוהתהבים יתחנו: מובינו אן נעמד יפני יהוה אלהינו: جوابه דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו تقيل

 ^{1} O I, O 2, f. 74^b, L 3, f. 58, L 4, f. 65^b, beginning as above, p. 125, to the second רשתיי, which is as given here. $^{\parallel}$ O I אבים האמנים. ^{3} With the Qataf as above, p. 125. ^{4} O 2, אבסטרי (from the line above). ^{6} Said at intervals in the reading.

רב אלה وتهام וכי בשם וישרו القطف באו ורשו את הארץ ונו"

ורכר כרזנה שלשה ויתהלל נפגל ובריך אלהנו ויהוה אלה בפגב ונברך המוסף בה כמה מתקדם רמשה ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר בפגב ונרבי כתבה קדישה ונשוי בחלן כלה ושבחו ולשופי ודראן מברכו ומרקה אלהים רחמנה ואחד הוא יהוה הנכבד בפגב וישתבח:

הנאדרי בקדש: בגדלו הציל אבהתן ממצרים י במופתים ששה וחמש: בזה חדש הראישון י דגלניו אתפרש: על יד הנבי הנאמן י דלערפלה נגש: מובך תתפלל בתפלותו: להתמיד ביחדאותו: דצמת בחכמתו: בין הירח והשמש:

רב אלה وتهامة ויתמר כי בשם ויתרבי כלה ויצאו בה שני מכתבים | וילבו קמף הזכאים וכי בשם ושוב מחרון אפן ושמע ישראל והמקרא על המכתבים ובראשי י ויתמר אתהו דבריך עלמה לגן והסגודות שלשה ולפל החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה: تكرر مرتين

את בריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה זאת החדש בחדשו לחדשי השנה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתיכון ויתמר:

יאה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה אחם עלינן ברחמיך עד לא ניבד הנהר לדכרון רחמיך: באריה דכל עלמה אתרחם עלינן ברחותך עמי לחצן ולא תעביר על עקתה אבהן ובנים מתחנן למלכותך מרי לא תיפך אפֿיך מנן לית בן נקום בגואיך אלא הך דת אלוף אה רחמנה?.... לדכרון רחמיך:

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ויתמר אדיק עלינן מרן על ומרי בעמל תלתי שלמיה وهي الي الأمام מרקה רצון וגו" יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפֿים ורב חסר ואמת:

וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה وتمامة ויתמר אתי בשלם לאן וופה החדש הזה לכם وتمامة وكرزنة تلاتة فوق وتحت ולעלם תסתגר ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عاده ١٥٥١:

وكانو في سابق الزمان بعدما يختمو الصلاة يقرو من בראשות אל אל לבו لانهم كانو يقسمو التوراة القديسة علي ايام الشهر وكل راس شهر يختمو التوراة مرة واحدة والله اعلم

כל נפש: חי תמיד לעולם ' אלהי מעון הקדש: אשר בחר בך אה ישראל ' ושמך עם קדש: ואסגלך בארבע אקרים יכל אקר לו שרש: מכתב ונבי וכהן ' ופעלת יהוה מקדש: ומועדים קדישים ' וזה ראש חדש: הראישון לחדשי השנה ' ולו שמות תתפרש: ובו סודים מתפתרים ' כל סוד ולו שרש: וקרבן הנשיאים יכל יום קרבן חדש: 'נשיא אחד ליום ' אל לילת ארבע עש: ר וכל ישראל אל ' מקום המהרה יתכנש: ותקום רחותה ביום ההוא ' ובדקטים ' יתחדש: מוסף קרבן הפסח ' ותיכלו צלי אש: על מצות ומרורים ' בשמח ורגש: זבח תודה ושלמים ' ועלה ומנחה אקרש: ואתכון בזה היום ' שבת וראש חדש: יחני יתך במועדיך ' ותמטי לכל בלש: ותנים יומה חדים ' שבת וראש חדש: יחני יתך במועדיך ' ותמטי לכל בלש: ותנים יומה הדים ' *

אמן אהיה אשר אהיה:

המימר בזה סגי בעורן זה העדן נימרו: כי בזה חדש רזים ירבים אזכרו: גלים לעיניכם יכל חכום יפתרו: פתח עיניך ושמע יצדיקות מימרו: כי זה חדש האביב בו מופתים אתמסרו: ומות בכורים ומגיפות בכל בית צררו: על פרעה וכל מצרים: אשר 'ביהוה כפרו: וישראל צאו ביד רמה בשמח ואיקרו: וזבחו ופסחו יואקריבו ואשירו: ובו אתחדש יומי רחותה המשכן והדרו: ועמוד אשתה ועננה יברמשו וצפרו: מוביכון אה שמועיה יתורותיו תשמרו: ותפש מה בידך מן אימנות משה יתמטי כל מסברו: "ותדרש מרך" תמיד בכל עת בנצירו: אולי יקבלך יושם לך פשרו: ושביכון מבין מן אלה י סדרה דאסתדרו: ותנים יומה חדים ימאה שנה באיקרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

יום השביעי קדש י ועקוב'תו רמה: מן רישה ועד עקבה י והוא קדש ואנשמה: שרי בין הימים י הך מלך בין עמה: בכבודו ומוקרו י על כסאו קעמה: ויומיה 'בתשמישותו י הך צבאות ריאמה: יצמטו מה יצרך אליו מן משתותה ולחמה: סגיל בקדישותו י מן יומה דאשתמה: ושמירות קדשו י לסגיל עלמה: דאפרש לון מועדים י על יד קטף כל נשמה: מנון זה חדש הראישון אשר אתא בזה יום השבת י דאתקרי ריש ירחה קדמה: דבו שמח לישראל יובו אתפדו מן ארצמה: ראש חדשי השנה י דבו יאכל קרבן יהוה: במקום המבחר י נגד גבעת עלמה: ימטנומון יהוה לזה י אה מן דאכה קעמה: ותעשו יתה בשמח י ושדכה ושלמה: ואתון שלומים מכל רע י סהבה ועלימה: בקדוש מן דאמר י בכתבו הרמה: על יד משה נביו י כי שבת היום ליהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

 $^{^{1}}$ O I , 2, L 4 שמ". ^{2} L 1 ואתכבן ^{2} L 1 ואתכבן ^{3} O 2 אה מן אנה אתכנש. ^{4} O I , 2 אתו ^{5} O I , L 3, 4 om. ^{7} O 2 אתו ^{5} O 1, L 3, 4 om.

ויהוה אלה דפעל יעד פיעד ויתמר כימי מן מימר עבר יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

אלהי מן לא לו לא¹ אם ולא אב י והוא לכל הבשר אב י ובדילה השכין הכרובים ולחט² החרב י ליסרות נפשו ובו יתקלץ:

אלהי מן לית אתחוי® כותו בעלמה · והוה איש צדיק ותמים הלוך לפני יהוה · ונח מצא חן בעיני יהוה · טובי הקרובים וטוב דשחר וקרץ :

אלהי מן אמלל במחזה י אשר מחזה שדי יחזה י וקרא שם המקום ההוא יהוה יחזה י ונברכו בו כל גוי הארץ:

אלהי מן בארץ הקדושה אתנזר יוממנה ימין ושמאל לא צא ולא סר ינר בארץ הזאת ואהיה לך מגן ועזר יואברכך ובברכה תתפרץ:

אלהי מן דאמר לבניו הקבצו י ושמעו ואל תערצו י קומה יהוה ויפוצו י
ונדחיכון יקבץ :

אלהי מן בגריו באהב מרו אפשים ולכל הארצות השביר ועבים ויוסף הוא השלים והוא המשביר לכל עם הארץ:

אלהי מן הסתיר פניו כי ירא מהביט יאל האלהים וראה בעין הקשט י ותמונת יהוה יביט ידלית לו גבול ולא קץ:

אלהי מן דשוי בעמלו המרצי מן חלקי יהוה שבעה וחצי ואחד וחצי פעל ידו תרצי ומתני קמיו מחץ:

אלהי מן אמשח בשמן • המשחה ולבש מעיל ואפוד וחשן • ונשיא נשיאי הלדים אלהי מן אמשה בההן • דלבו • באורים והתמים מנצנץ:

אלהי הפוקיד על משכן יהוה הממן ' דמצא בעיני יהוה חן ' ומשמרתו ⁶ ביד איתמר בן אהרן הכהן ' בכל רמש וקרץ:

אלהי הקנאה דקנא לאל קעים * ונתן לו ברית שלם * והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם * תחת אשר קנא לאלהי השמים והארץ:

אלהי תלמוד דמע כל קדקד " דאפשט עליו מן זכותו בגד " ולפני אלעזר הכהן יעמד " ולשבעה גוים לחם ולחץ":

יזולתי מי אחס° עמה על מי אור פניו דנע יוקם את הארץ הכשרנה יזולתי f. 82 כלב בן יפנה הוא יראנה יולו אתן את הארץ:

ברכת אהלין תקום לך ולכל עמך · ובמיני הברכות יברכך ולך יסמך · יצוֹה יהוה אתך את הברכה באסימך · ובכל משלח ידיך וברכך בארץ :

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה אמן: נעבר בפתח שער המדע " וגפתח פתח וגדרש: זכרון שם ייהיויה מחיי

י O I , 2 om. " O 2 ולהם '' O 2 סחותי '' O 3 אתוחי '' O 3 סחותי '' O 3 אתוחי '' O 3 אתיף '' O 3 אתי

המתפרש: גאתו ורבותו ריאמים בון כל כלום כנש: ביהוה היה שמים י
והארץ הך בלש: האור והרוח והמים י ועפר והאור הוא האש: מהם קם
עלמה כל עץ ודשא ורמש: וכל חיה וכל בהמה י וכל עוף וכל נפש: ואדם
בצלם והרמה יאמר בלשן הקדש: מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי
בקדש:

נשבח שם הבריו השופט אל אמונה: דצער אדם ודבריו ברב המדע
והבינה: ואבדילו בצלם י והמלל בלשנה: ובחר מן זרעו עם רם ישראל
באלפנה: אלפן קדש מתריאם י והרגריזים ומשכנה: על יד בני עמרם משה
ואהרן כהנה: אשר הוציאו על ידם מידי כל שנא: | במופתים אנגדם למות \$£.8 כל זידנה: בחדש הזה ופקדם בעשות קרבנה: ואמר בספרכם לנגלאות
רצונה: ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

יהוה הוא האלהים הממן בתמיד לזה: יה"ה"הא" האחד דלא מקום יאחזה:
יה" ה" הא" דשלח משה ואימנו על נסתר רזה: יה"ה" הא" דאפרש על ידו
שבתות ומועדים וחדשים געוזה: יה"ה"הא" רשם שבתה וירחה קרמה מזרמן
זה בזה: יה" ה" הא" דאמר והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
לחדש הזה:

תלו ידיכון ואמרו وتمامة לרבה وتمامة

לאלה המרוח המיטיב: לאלה היהוב היצוב המגיב: לאלה דשלח משה בתורה ומה לגוה כתיב: לאלה דצמת בין הירח והשמש במגדל כמה אתחשב: לאלה דאמר שמור את חדש האביב: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם: תלו ידיכון ואמרו:

אכרז לאלה בקל רם י ואפרש בפניו שתי ידי: ואשול לו בקיאם י זכאים בעלמה אנדי: ראשם מי אמר אליו י אני אל שדי: ומי דאמר עליו י ויצא יצחק לשוח בשדי: ומי נדר בממלליו יאם יהיה עמדי: ומי אמר והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדי: ובנביות משה נבינו י דאמר לו והיה בעבר כבדי: אן ישמע קל צבענו י ולן מכל עקה יפרי:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן שרת משכן קדישותך: ואלעזר ואיתמר ככן הכהנים ברבותך: ופינחם אשר מאן המגיפה לבוא אל ביתך: בקנאו את קנאת אלהו מב אגר מב על עדתך: והיתה לו ולזרעו ברית כהנת עולמותך: בעמלם אה קהלה ירוח את עקתך: וירפאך מכל חלה ויאמן יראתך: ויבד כל דבביך סנאי חטותך: ויקים מה בכתביך לך ולבנך ולבתך: ואיבתי את איביך ויאהב אתך ואת משפחתך: ויסגי לך כל מוב "ויזכר ברית

שבת מברך עליכם י סדרה דאתכנשו: ירחיב יהוה לחציכם י ותמטון מה 1.83 תדרשו: ויקבל יהוה מכם י ממו מה תבלשו: | *ויאמנכון ממה תיראו י ודבביכון יכחשו¹: ויגלי *הרצון ביומיכון² על אתר קדשו: *ומאה שנה תעשו מועדיכם י בעמל משה אישו³: *וישמר יהוה חייכון י ומן טובו לא תמושו: ושביכון מבין מן אלה י מי אנה אתכנשו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך י ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו י ובפי כל קהלינו: בספרך הגדול נלמד י כל ימי חיינו:

אפן יתברך אלה ולית כותה י רבותה לה: בכל הימים י רבותה לה: סגי מכן י רבותה לה: ישר אושביך טבן י וברוך מכן י לעולם:
שמו י לעולם:

זיתמר נברך והמוסף בה ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו⁷ אל המבעת בשני מכתבים ויתמר ניזל וגדול אלה وتها ילבו כי בשם ושוב מחרון אפך ושמע ישראל ויתמר מן אדיק עלינן מרן ולגול ويقال יא איביגידיהיויזיליעירישיתי וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה ויתמר שבחו⁸ מן מימר הזקן מביה בן יצחק הכהן ירחמו יהוה אמן יובו בגן עדן יזמן אמן:

מף דברי על השפת י ים הדעת והחכמה: לשני והמלל ממו: ברוח הקדש ושפת " על פני בנשמו: יומה הדן ורוח מרחפתי דהכסף לבי למדכר י התמיד בריאמו: אבהתי עדן קמו: כאשר עשו הישרי התשבחן בקול יתרי רב שריר לית כמו: נשאו המימר שם י בומירות ורוממו: דהאל המלך לכל עלמה י הממן ברבות עצמו: יהוה שמו: יהוה גבור במלחמה י

יתרבי זה השם הגדול י היכול האל הקדש: אל ראה אל חיול · הנכבד המדרש: הנמצא בכל גבול · ולכל גבול תפש: סבול העולמים · בגדלו

י תכם יותנשטו: ולחציכון ותנפשו: probably for the sake of the rhyme in the former half of the line: so below. $^{\circ}$ O2 ירב אשר י בדונו לכם $^{\circ}$ O2 ירב אשר י בדונו ידונו וקדשו: ידוני אויים בדונו ידוני ידוני

גלגו הלשן כלכם י ומהרו הפמם: בשלום על משה י הסגיל בן עמרם: נביא לית כוֹתוֹ לא יקום ולא קם: נביא צדיק נאמן י דמע בני אדם: זה הנביא שמו משה י אקרו עליו שלם:

דבר יהוה אל משה " אה נביי ושמשי: אני אדבר לך " מן לבי ונפשי ו ואתן לך שני לוחות " בריתי וקדשי: והתורה והמצוה " מן יד קדשי: והכוכבים ישתחוו לך " אה משה אה משה:

דמועדים אפרש לך יוים השבת הקדש: לית כותו מועד יולא ראש חדש: זה יום שבת ומועד יוזה יום חדש: הראישון לחדשי השנה יוים שבת וקדש: בחדש הראישון יבארבעה עשר יום לחדש:

לתצלי על הרגריזים י קדש כל טבר: ותזבח עליו קרבן י ותדר גדר: אתה ובנך ובתך י וכל מן עליך יעבר: כאשר אמר בתורה י על יד דמע כל הבשר: והיה לכם למשמרת י עד ארבעה עשר:

זכרון שם יהוה · הצדיק והישר: ישתבח שמו הקדוש " ויתחיל ויתוקר: אולי יקבל מדרשך · וירג ב מפניך כל גבר: בעמל נביך משה · דמע כל הבשר: ויברכך בברכת הכהנים הקדושים - אהרן ואלעזר ואיתמר: ומן ברכת זה מכתב אבישע בן פינחס בן אלעזר: ושביכון טבין מן אלה " אה מן אנה "אחתדר.

אמרנו: ונאמר²:

לך אלהינו נברך ילך אלהינו נהלל: לך אלהינו נסגד ילך אלהינו נגדל: לך נתן תשבחן ורבואן יעל הרגריזים בית אל: לך נרומם ונשבח ישמך הגדיל: ונימר שלום יהוה על משה יהנבי הסגיל:

מי ארש שם משה יבן עמרם נביכם: מן ברכאתו יתן לכם י ומן ברכת מועדיכם: ראשם מועד הפסח י דבו מיכל קרבניכם: והשני חג המצות י בו תחגו אל קדש מבריכם: | כל שנה ואתון בחסד י וכן ישמר חייכם: 1.86 בתן לוכון ברכה י מן ברכת הכהנים: ואני אברך אתכם י אה סדר זימונים: אני שמי יוסף י גדול הכהנים: חליפת מן קנא י וקטל הזנים: הוא סהבי פינחס י דמע המימנים י מן ברכאתו ישיב עלינן י ועליכון אה זימונים י מועד הפסח מה מבו י דו י למועדים ארש: שבת *ומועד ופסח י ומיכל קרכן צלי אש: על מצות ומרורים יאכלהו י בשמח וברגש: ויקום כל איש ויפתח פמו י בלשן הקדש: ויחתם שירתה במימר י תנים יומה אה עם קדש: שלום לך יום השבת י לית כוֹתך מועד: ולא ראש חדש י ולא יום כבד: קרשך יהוה י על יד בן יוכבד: שלום יהוה עליו י ועל כל שביע ומועד:

יריג 0 1, 1 1, 1 4, יריג 0 1, 1 1, 1 4, יריג 0 1, 1 1, יאריג 0 1, 1 1,

אבהתך: ויסלח לך כל חוב י ולא יפיר בריתך: וישמך ממו קרוב י ולא ירחק אהך: ויסעדך על משמר י זבני אמנותך: בכל פקוד וגזר י על פי תורותך: ויתן לך איקר י וישמע קל צבעתך: ותרבי בעלמה ותפרי וירבי פרותך: והברכה בביתך תשרי י וירבי את עשותך: בעמל השלשה השלמים " דבון קיאם ממלכותך: ובנבי דקרא לך ולזרעך י ואמר על אודתך: ברוך אתה בציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שבת חדש הראישון י מודאו עליך יפת: דבו הירח והשמש אתכנשון י לגו כנות כשית: שלשה זבנים לו צֿמד י ולון חכומה לצמיתית: וכמה במעלה אתעבד י עורן תעשה בתחתית: כן שלשה לך חדד י ואנון לכם הרת: המכתב והכהן והקרבן י לפניך ישית: ששה לגו זה זבן י מכם אמן לא יכרית: המכתב והכהן הגדול י והשבת והקרבן לא ישבית: וחדש והצמות בגבול י עברים לקוממית: חדותך בעדניכם י בטב שמח גלי לעמית: יהונו בריכין עליכם י ולכל קהליכם בטב חדות: וכן ישמר חייכם כלכם י ויפתח פניכון טב דלת: וישבת דכרן דבביכם י וחמם משפטון יכפית: ויקים מימרו בששי בעשור לחדש לקחת: ויקחו להם איש שה י לבית אבות שה לבית:

תנים יומה מאה שנה ' עבדכון יימר לוכון: בזהו ובששו ושדכנה ' תעשו f. 85 יומי מועדיכון: אה עדת יהוה ' השמרים במכון: | ילבשכם בגד האימה ' ויהי אתכם וירכנוכון: ויותיר ממצאכם ' לעולם בקיאם אלפניכון: ומועד הפסח יעבר עליכון ' ואתון בשמחיכון: ויתלי הרגז מכם ' ויגלי הרצון ביומיכון: משלשה אבותיכם ' ויוסף אביכון: ובעמל אהרן ואלעזר ' ואיתמר ופינחס כהניכון: ובעמל דמע כל הבשר ' אדונן משה נביכון: ואשול תפשטו עדרי ב' מנ' השמש עבדכון: ובחיך שים דברי בטב מדכר ביניכון: וחתמת מימרי ב' ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו פישוחא

السره در در المن وقطف الحلقة تقدم ذكرة في صلات عشية ويطلعو من الحلقة في همرا كلها السرهد دساً ودمراً كلها بيت وبيت خفيف السرهد ساده ها منا منا المنا منا المنا منا المنا المن

אהיה אשר אהיה ' יהוה אלהינו: המלך הגדול ' מלוך כל רוחינו: נשבח שמו הקדוש ' בדכיות פממינו: אמר לנו בתורה ' על יד משה נבינו: כי בשם יהוה אקרא ' והבו גדל לאלהינו:

בך נאמן תמיד " וגמות על תורותך: ובנביך משה י עבדך ובן ביתך: ובכהנים המשחים " שמשי קדישותך: ובהרגריזים הקדוש ביתך והר נחלתך: עליהם השלום י מן ישראל עדתך: אפרה: עת ראה אתה משה "ויירא וינס ויברח: מפני הנחש ואמר לו י מרה אל תירא: שלח ידך ואחז בזנבו "ויהי למטה ושרא: מה בידו בתוך חיקו י ובתר אהן דברה: ויאמר יהוה אל אהרן י לך לקראת משה המדברה:

רילך אהרן בשמח י והששו בלבו: ויפגשהו וישק לו י עת אתא אל קרבו: ויגד משה לאהרן י דבר מרן בחדבו: ויעש האותות י לעיני העם כמה צוו: ויאמנו העם י באלהים ובכתבו: וישמעו כי פקד י יהוה עמו י דאהבו: וכי ראה את ענים י ויקדו וישתחוו:

זרח³ משה וזרו *למגוז • על מצרים הכפורים¹: ופרט המופתים • על פי מרן
בדברים: במהפך המטה תנין • והדם *במי הסוררים: והצפרדעים
ויצברו • אתם חמרים חמרים²: ותהי הכנים באדם ובבהמה • ויבא ערב
*בכל האתרים³: והפלא יה בין מקנה ישראל • וימת כל מקנה מצרים:
והשחין והברד • לאדם והזרע⁷ צררים: והארבה אכל • את כל הנשארים:
ויהי חשך אפלה • בכל ארץ מצרים:

אמרנו: ונאמר:

לדכרן זה החדש - ולפחרו נחדש: ולמופתיו נפתר " ואל מה בו אתפרש: בו מת בכורי מצראי - ובכורי ישראל קדש: בו צאו ישראל - "בשמח וברגש®: בו זבחו קרבן - ואכלו צלי אש: בו שפט זה היום - שבת קדש וראש חדש: בו אזדמן עורי - צמות הירח והשמש: בו תקחו הכשבים -ומן העזים תכנש: והיה לכם למשמרת - עד ארבעה עשר יום לחדש:

בזה רב עקובת זה החדש ומה רב העובדה: דיתעבד בו לכם אה העם העדה: שמו מקור הרוֹח מיום היסדה: ועד עתה בו השמח כל שנה מתחדדה: הפסח לישראל כל שנה מעתדה: למוקרו מן מרו והכל לזה ידע: מה פקד בעבורו והקצה בו סהדה: ושמרת את החקה הזאת למוערה:

בסע רוֹח מאת יהוה י ונשא את עמו ואנישון: שפתי °ים סוף י והמצרים יחלשון: וייראו העם מהם י ויאמר משה קרשון: וראו את ישועת יהוה י וצפו שפיפות מעשון: כי * אתם ראיתם אתם י היום ברכבון ¹¹ ופרשון: לא תוסיפון לראותם עוד י ולא בון תתכנשון: עד עולם מאבידים י ¹¹יום השׂאל יורשון: יהוה ילחם לכם י ואתם תחרישון: י

סמן מעבר ים סוף "י לישראל וחדו: גאלה להם הוֹה י ולהדבב אש כקש "תוקדו: באו שנים עשר שבם י כמון הדרכים נפרדו: והמים להם חומה

 $^{^{1}}$ ^{0} ^{2} ^{0} ^{2} ^{0} ^{2} ^{10} $^{$

שבת קדש ומועד קדש " אפרש מרן לוכון: וזה ראש חדש " מברך עליכון: אה כהנים ואה שמרים ' ישמר יהוה חייכון: בעמל מי קבל התורה ' בן עמרם נביכון: וישא אהרן את ידו על העם ' ויברכנוכון:

هذا البيت لسيدنا فينخس رضون يهوة عليو

נחתם שירתה ונימר מימרים: לסדר ישראל יפשמו עדרים: למסכין סהבי יוסף זה המשירים: בחייכון לא תסבו עליו בזאת המימרים:

תנים יומה תנים ' מאה שנה אה זימונים: תנים יומה תנים ' תעשונה' משנים: בעמל הנבי משה ' דמע הנאמנים! וכן ישמר חייכם' כלכם ' מן כהנים וארכונים: ושביכן מבין מן אלה ' אה מן אנה מזדמנים:

אין כיהוה אלהינו:

ايضاً عليه شيرة لكاتبها الفقير غزال ابن المرحوم اسحاق هكهن عفي عني المين

יאל האל בו החל י בזאת מימרי: ואשימו ֿ עלי טור י מן טורי דברי: עד אשיג פגעי י *ומה עליו סוברי ׄ: זה ⁷ השם אשר י אלהי בו אתקרי: *יהיויה השם י דבו יהי פחרי ׄ: אהיה אשר אהיה י אשר אמרו מרי: להנבי בתורה ׄזה שמי לעולם י וזה זכרי:

בעבור כן החלתי באהלין ואמרתי: זאת הדבירות⁹ והדרך הלכתי: עד אמטית מנחי ופגעי ובעותי: מן רזי המדע¹⁰ אשר אליו *נכספותי: מובי¹¹ אשבח תמיד כל ארך חיותי: לאֹל העני אתי ביום צרתי: ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי:

גלוג עלמה המדע¹³ גלוג בנור נצנץ יעל מן אתגלג בו יובפאתיו¹³ אתפרץ: וחשק למימריו יועורי¹⁴ כן חפץ: מלי הנבי בתורה יומה בו¹⁵ אתקבץ: יקום לך ולבנך יבכל רמש וקרץ: שרשו לאבותיך ימן הברכה חליץ: יתן לך האלהים מטל השמים יומשמני הארץ:

דע אה חברי מלי אחשב אל חשבני: כי הו מתרכב במדכר י הנבי הכני:
אשר על דכרנו יקם דמים בניאני: ועל זכרון מופתיו י דבאו על כל
זידני: | מאז מה דברו י מרה במדבר סיני: ויקרא אליו אלהים י מתוך
הסני: ויאמר משה משה י ויאמר הנני:

הדבר הנה 16 סגיי מתותר הפתרה: מה עשה 17 במטה ואתהפך נחש והי

 ^{1} O I , 2 ins. משה. ^{2} O 2 ישיות. ^{3} O 2 ס.ד. ^{4} The text is here given as in L4, which was written by Tabiah (שביל). Not in O I. ^{5} O 2 ישיות אות החבמה ^{6} O 2 ישיות הדברים ^{7} O 2 ins. החבמה ^{8} O 2 om. ^{9} O 2 ישיות החבמה ^{10} O 2 ישיות החבמה ^{11} O 2 ישיות החבמה ^{12} O 2 ישיות החבמה ^{12} O 2 ישיות החבמה ^{13} O 2 ישיות החבמה ^{14} O 2 ישיות החבמה ^{15} L 3, O 2 ישיות החבמה ^{16} O 2 ישיות החבמה ^{17} L 3 ישיות החבמה ^{16} O 2 ישיות החבמה ^{17} L 3 ישיות החבמה ^{17} L 3 ישיות החבמה ^{18} O 2 ישיות החבמה ^{18}

דקמאי לכלילון לבש: מה שנה ביומיכון יתחדש: ומחניה רבתה באהלין מועריה תתחני:

רב אלה وتمامة וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים :

פישנה יתמר זפה החדש הזה לכם וכרזנה שלשה פפق وتحت ويقولو الزفات

ויעש האותות לעיני העם وتمامة 2

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עברה:

ویتمر کرزنه تلاته ویقال همرانه فوق وتحت ویزفو החדש הזה לכם وکرزنه تلاته انسادا بقیت هم اموا ثم یقال 6.96 ئم اتحدار در لاحد منام ادا"

ويتمر كرزنة تلاتة فوق وتحت تقيل المملأ تقيل الالم مصدم مراسم الربع فمول محدم ما المراسم الما المحل المحدم المربع فمول المحال المحل المحل

חדש הראישון גלניו מתפרשים: בו שם יהוה לעמו ממצרים נפושים: על יד בני עמרם ידמעי כל האנשים: במופתים רמים יגדלים וקשים: שנים עשר מספרם מן ארבע אקרים מתפרשים: חתמתון מות הבכורים בכורי הקדישים: ובכורי ישראל יבשמח וששים: עם אבהתון יצאים ממצרים חמישים: ויאמר יהוה אל משה אה דמע בני שם: החדש הזה לכם יראש החדשים: ראישון הו לכם לחדשי החדשים: דברו נא אל כל עדת בני ישראל יהיו מבקשים: בעשור לחדש הזה יקחו כבשים: ובחמשה עשר יזבחו הפסח ברמשים: שבת וחדש מברכים "עליכון וישים: יהוה ענני רחמיו עליכון מתפרשים: ותעשו אתו בטוב "עמה המתכנשים: בדקמים מול הרגריזים בחור המקדשים: "ביומי אדונן וגבירנן לבוש בגדי הקדשים":

As above, p. 108. ² Then follow thirty short headings of biblical passages. ³ As above, p. 114. ⁸ L14 ويزفو . ⁵ O I, L3, 4 om. ⁶ O I omits these and the next two hemistichs.

מזה ומזה אתנגדו: וצאו מנה שלומים יורבבון *אבידו: ובמצלות כמו" אבן ירדו²: והם אשירו פם אחד יעל *שלמה כלם³ יחדו: ויאמנו ביהוה י ובמשה עברו:

על זה אתר נעמד י ונודי לבעל הנכבדות : על מה עשה עמנו י מן מאומים חסירות: שגר לנו בן עמרם י בנזרים ופקודות: ואנדה לנו תורה י ושני לוחות העדות: שלום יהוה עליו י מן פממים כבדות: דאתמר בדילו י בדיל העמידות: פה אל פה אדבר בו במראה ולא בחידות:

לן שבתה דבו לן ונשלם על משה י ועל שבתה דבו לן f. 88 מלא: ועל חדש הראישון " דקם *בו לן 6 גאלה: ועל מכתב אבישע " *דבו לך פלא": ושלם עליך ישראל י אשר לך השלם סגולה: תתחני במועדיך י ואת החקים האלה: תעשה אתם בשמח י ורתות מטללה: ותנים יומה מאה שנה י ושביכון מבין מן אלה:

תנים יומה ותנים י שנים לא תכרת: בחייך בטב שמח י ויומיה כשית: קעום בעשות מועדיך י אל יום אחרית: וכן ישמר חייכם כלכם י ויפתח פניכון טב דלת: *בתלתה והפתור * ומי אמלל מעל הכפרת: * וזרוקי את הדם *י מקטירי הקטרת: ובקדוש שמו ארך אפים יורב חסד ואמת: אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראן הא איקר רב ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד י ויתמר ישתבח י לא נדע בעלה:

*חילה רצמת 10 בין תלתה י זבנים לגו אהן יומה: שבת קרש וראש חדשיכם וראות קדש כל אלפנים י דאכתב" ביד כהני יהוה: ישיב יהוה *מברכאתו על מי אנה מזרמנים 10 יופרו וירבו בעלמה: בתפלות דמע הנאמנים י דו " קטף כל נשמה:

הו משה דלערפלה נגש: דביאר בספרו הקדש: בחדש הראישון בארבעה עשר יום לחדש: בין הערבים פסח ליהוה:

רב אלה פישוחא

עליו עוד ישתבח לאדונן הרבן פינחס רצון וגו"

יכל נשיא נשיאי כל יד שליח צדיק נומיק נשיא נשיאי כל ¹³ רגלא גלגאי⁴¹ עשות יכלותו יעל יד שליח צדיק נומיק נשיא נשיאי מיני: והציל עמו ישראל מן פרעה ועדתו . בעשרה מופתים סימני: בדן ירח הקרמה דבה בזאת השבתה עם שבתה תריון אצטמתו הך מלך ומשני: קדש לגו קדש: וארש לגו ארש: דן עמו דן אתפרש: ועם עבראי נופי

יכל מלה 2 🖰 מוירו עופר פולה בו אשתמדו כעופרת וכמו 2 🚨 O2. ^{7} O_2 דוב לך פאלה, L_3 רשם בו לך פאלה. ^{8} O_2 5 O 2 לך בו 6 O 2. בגלל. ווסף - בעולו צ' O_2 בעולוים המשחים - 10 O_1 בעולוי צ' O_2 וובכהנים המשחים - 10 O_2 ווברולו צ' O_2 ווברולוי צ' O_2 ווברולוי צ' O_2 ווברולוי צ' O_2 ווברולוי צ' O_3 ווברולוי צ' O_3 ווברולוי צ' O_4 ווברולוי צ ^{12} O 2 מן מוומן על מן ברכאחון מל . ^{13} O 1, L 3, 4 omit this piece. בגלאי O 2 בגלאי.

f. 99

נורו תלי בעלם גלי לית הו פלי אלא מלי בנור פריש: מן הסנה י אל מור סיני י בסימני י לכל סני י במיסני י והם לשש: מאות אלף י לגו מוסף י במי יסף י במוסף י שבת ומועד קדש: במתן י תן י לגו תן י תן י דיתן י וימתן י דו נאדרי בקדש: שבה דטלמם יכל מיº פרס יוהו מתפרס יבטל רסס ימחיי כל נפש: במובו ישמעך · וישמעך * במשמעך · בשמעך · ולך ינפש: מכל חיב י וכל אויב י לכל דבב י וזר לא יקרב י ואל המוכח לא יגש: ואן אתבעי י מן דבעי י במובאי * י ופגעי י ימטנך מה את דרש: יקרש יקרש מן הקדש במי הדרש מן המדרש ונפשו יקדש: יקרשך י ויטהר נפשך י וינפשך י וילבישך י לבושך י בגדי הקדש: ותתחני י במחני י ומחני י יחני יתך ויהי מחניך קדש: ויטהרך י באתרך י במימרך י ויעמרך י באיקרך י ויעמר אתר הקדש: ועליך ישקף " וירחף " ויאסף " במסף י מוסף " זה המועד ויחדש: לך השמח יבמי ישמח יכל מי? שמע יושמח יבמשמעו ויפרש: כל עת חדי י במועדי י ומוערי י ומכל צדי י לך יפדי י מכל באש: *ביומי אדונן " וגבירנן י ומצנפת ראשינן " ונור 'ענינן י לבוש בגדי הקדש: אלה ישמרו * ויעזרו * ויעמרו * יוסגי מספרו * ומכל עקה לו ינפש: וכן ישמר חייכון י אתון וקהליכון י וככן בניכון י ותמטון לכל בלש: תנים יומה י בכל יומה י ורחומה י בנחומה יום לך אה עמה י ותתכנש: ולך יסעד - בכל מועד י ומועד י ולך ינגד י ויגיד י ממגד י תבואת שמש: רו קדשי מקדשי בקרישות קדשי הקדשי מחיי כל נפש: יקבל צלותך י ובעותך י ותפלותך י ומקרת תורותך י ומה את דרש: בקדוש מי אמר - על יד רום הבשר - אשר - ביאר - ספר - הברית מכתב קדש: מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש:

יתהלל אלהים פישומא

יימרן עליו עוד על השבת הזוכיר מן מימר כתובו אברהם בן יעקב בן ממר עליו עוד אב סכוה הדנפי יסלח לו יהוה אמן:

פין נפתח · במיני תשבחתה · לבעל כל יכלתה · שמעיו צבעתה · וחכום כסיאתה · ועני בעותה · דו אלה רחמנה:

• הֹת הפֿרֹד • הקֹדם הכבד • הרב¹² המכבד • הקרוב התמיד י דתודי ויסתגד • ארך אפֿים ורב 'חסר • * וכל בלעדיו 13 זידנה :

 $^{^{1}}$ O 1, 2, L 3 סינים . ^{8} L 4 פינים . ^{3} O 2 om. ^{4} L 4 במרנע . ^{5} L 5 במרנעי . ^{5} L 6 עמי . ^{7} O 2 יעמי . ^{9} O 1 omits this and the next line. ^{9} O 2 יויעמר אהרו . ^{10} O 2 ins. ^{11} The text of this piece is given as in O 1, f. 47, the author's autograph. ^{12} L 4 במרי . ^{13} O 2 יידבל.

יהוה ישמר חייו יושם לו נפושים: וכן ישמר חייכם כלכם י מן אנשים ונשים: בעמל משה בן עמרם י דמע האנשים: אמרו אהיה אשר אהיה י אני הדרושים: 'עני מדרש עבדיך יושים לעמך נפושים: אהיה אשר אהיה י אה קדוש הקדושים: השיב לנו רצונך יעל אתר הקדשים: חתמו צלותיכון יואמרו בדכיות נפשים: כהלכון פם אחד י החדש הזה לכם ראש החדשים:

: הסגודות ששה

ועף החדש הוה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה: $\bar{x}$

ושש אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך זכור לאברהם ליצהק וליעקב עבדיך אשר נשבעת להם בך¹י יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

1.98 וללוָבּצ אדוני יהוה . . . . חסרך מרי בעמל הנבי הצדיק² הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדקים אברהם ויצחק ויעקב י בעמלם סלח נא לעון העם הזה בגדל חסרך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד אנה ויאמר יהוה סלחתי כדבריך ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ:

שלח... בריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה זיהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

ולשונש אדני 3.... גדלך אל תשחית עמך ונחלתך אשר פדית 'בגדלך אשר הוצאת ממצרים בידך החזקה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשה העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת את מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון נפעל ויברך הכהן ויתמר מרן מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

על חסול צלותה ' נעמד ונפתח ' פתח ' בפתח ' פיח המדרש:
כפי ' בפי ' ועל פי ' פי הפי ' פיאנו * בפניו נפרש ׂ:
מדע ' עד ידע ' במודע ' ' למודע ' אן תדע ' ' בדעות הקדש:
קדש ' בקדש ' קדישות קדש ' ' קרשה דקדש ' זה החדש:
הראישון ' דבו ששון ' ואקדשון ' בקדשון ' על יד מי לערפלה נגש:
נבי ' רבי ' צדיק צוֹי ' לן בכתבי ' מתוך עבי י הך לפֿיד אש:

 ^{1} O 2, L4 om. ^{2} O 2, L4 om. ^{3} As No. 3. ^{4} L4 ins. בעפניו 1 O 2, L4 om. ^{6} O 2 om.; O 1 בעפניו ^{7} O 2 ידע ^{7} O 2, L4 ins. ^{8} O 2 in .

ומרן צלותך יקבל י ובעותך יכפל י ותמטי מה א'ת שאל י ומכל רע תתנאל י ותתצלח בכל פעל י בעמל בן עמרם הסגיל י ובקדוש מן באר באלפנה: החדש הזה לכם' ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה: יתהלל אלהים , נשומא

عليه ايضاً ١٦٥ تاليف العم الشيخ غزال ابن اسحاق ٥١١ بشكم عليه رحمة الله الدا"

שכם אקר כל דברי מוצאו מן מדע הראושים: הטובות הקרושים: במדע הראשים² יעבר י יציתו לו עד יגון: אל ים הלבבים והנפשים: הנבון 3 המב הנכון • יפרק בין הטובות והבישים: בנצירות ית לבי אשרי בזאת המפרשים: יצב שם מפרש כפיי אימה ופחד המבלשים: והפקודים המתעשים: דקות מרן ומשמרה⁴ · היום ומחר ובכל אורעי ובכל הרמשים: נדן⁵ צאו מיד הקשים: כמו עשות אבהתן י דוי מרו *מה תו⁶י בארוחו לתפשים: נצעם על הרבבי פרעה ועמו הגרושים: ופרעה אתרחץ על הנחשים: ארשינו אף חובב י לו יגידו בלחטיהם: מובא רום האנשים: מה יהיו לי המעשים: יימר אליהם י

יבטלו * מעננים דושים : ויחשבו ברעותיהם י אן יבטלו * יבטלו המדרשים: כל זה וישראל ירבו ' וברית אבהתון ירושים: עד אתא משה בכוכבו יורח על הנטשים: בתר מה דברו מרו יושלחו באותות מתפרשים: מו° ברית נח ומרן 10 בסרו בשגם הו בשר בששים: ויבא אל הגברים " ויבד בני הגרגשים י הגפילם בארץ מצרים י הרעים הנששים: ויעש האותות לדת י עד אתקשטו פסקול הראשים: ויבא יו לפרעה בכל מופת י *מבלד לכל בעלי הלבבים הכושים 12: אחרם מות בכור דבבה 1 וכל בכור הקדישים: ודן מופת דשמו נובה י הארבה על המרטושים 13: בזה היום דשפט י בו ארבע מאומים כנושים: אחד בשמים מקלם " דכוים הדת לאשר מבקשים: כנוש הירח והשמשי ידעו החשובים השמשים: ואחד שבת ברך קדשי לשמוריו הנגישים: ליהוה יתקדשו פן יפרץ בם י וכל מלאכה יהיו חבושים: ואחד

f. 100

 $^{^{1}}$ O ו התתצלע. ^{2} O הנורון ^{3} O הנורון ^{3} O הנורון ^{2} O. החכומים ^{5} O הנורון ^{5} יזבן ^{6} ^{6} ^{0} נתן ^{7} ^{7} ^{0} . לו ^{8} ^{9} ^{9} ^{9} ^{9} ^{9} יובן. ^{10} ^{9} ^{9} ^{9} . מאבר הבאדים וח" ^{9} ^{9} . וגו ^{9} ^{9} . וגו ^{9} ^{9} . מאבר הבאדים וח" ^{9} ^{9} . וגו ^{9} ^{9} . מאבר הבאדים וח" ^{9} ^{9} .

- מה טב עובדו ומה רם כבודו ומה תם חמדו ומה רב 'חסדו ' דעלינו אורידו מודאה לו לבדו נימר בדכיות לשנה:
- על מה יהבנן י ובו אהבנן י וקדשנן י ואסגלנן י ועם קדש שמנן י ודת משה · חכמנן י נשמענה ונעשנה:
- עד נרבי · ונתרבי · כד נשווי · במיתובי · לאשר ׳מצווי · ממה אשתווי · בו לנו בסרנה :
- בסרן בראישון י והשמח והששון י דבו יתחדשון י מועדים מה דבשון י כל שנה בחדשון י טוב מקרא קדושון י בין קהל כשרנה:
- בחשבן מתנטר י מן הבריה משתמר י מן אב הבשר י אל נח אל שם אל עבר י לירושי הישר י לזרע בעל הנדר י מואקם חשבנה:
- שלום יהוה על משה י רום כל אנשי י 'רלה מרה ארשה י ילך ליד הקשה י ואת עמו יושיע י מן ית" חבושי י ויגלי לון פרקנה:
- יוליד עמו אוריד י מה על ידו אורד י וצוהון במכבד החדש הזה ומעבר י בו בחמשה עשר בחסד י חקות קרבנה:
- חקת עולם כל שנה י החדש הזה ראישונה י במובאו ששונה י ובסור במועד רצונה י ומעבד קרבנה י זוכרון פרקנה י מן משפט כל סנא:
- כמה אפרש וברך וקדש מועד מקרא קדש חקת עולם לא יורש רק במה אתה לו ירש בארבעה עשר יום לחדש לדורות כל שנה:
- מזה היום רוחו תנשק " והרתו עליך תדיק" במה תדבק ותדבק" מן מעבד הצדיק " ודם קרבנה תאריק " ואלה ישקף וידיק " עליכון ממעונה:
- מה רם החדש הזה 'דלבש נזר עזה ' ומב מובאו" מזה י שבתה וצמות זה עם קדישות הזה י ועליכון בזה ובזה י תרחף רוח הגנה:
- בון° אלה יקבלך י ויאזין לפללך י ומכל רע יגאלך י וכל טוב יגמילך י ויברך פעלך י אתה וכל קהלך י וישים דרגיך ° סקפנה:
- ייפרי פרותך יוירבי הדותך יועלי מיתוביתך יויעני בעותך יויטיב מתנותך י ויזרו בפצותך יוישיב לך רצונה:
- י ועזר לך המשפט י וצדק צדק תשפט י ותקשיט ותתקשט י ותלך דרך המקלט י ומכל רע תמלט י ואתה לא תעבט י ועבטת' גוים סגיאנה:
- יתנים יומה כהלכון * מבין כל שביכון * ורש ירחיכון * ברך ומברך עליכון * וכל שנה ישוב לוכון * ואתם בשמחיכון * אמנים מכל דינה :
- *ומועדיך תעבר¹⁰ אה אחי עליך בחדי וזהי ואת מתוזף בשמחי בעמל תלתה זכאהי וזרעון עבראי וקרוש שם ייהוויה יכולה דיאנה:
- ^{1} O2 הרביה . ^{2} O2 יריק . ^{3} I.e. "האת". ^{4} L3, 4 מוער . ^{5} L3, 4 יריק . ^{6} O2 om, ^{7} O2 במוב . ^{8} L3, 4 ב. ^{9} O1 הרגד. ^{10} L3, 4 רוגד.

בשם יהוה נשרי:

חילה דנתן לישראל · בדן ירחה קדמה מנוחים : זהו ופרקן ורוח ויוביל · ונצעיו על הסרוחים : על יד הנבי הנאמן הסגיל · איש האלהים :

הו משה השליח הנומיק: דבו כל עלמה מדביק: דאמר בספרו הצדיק: וימע יהוה אלהים: وتعامد

ועל ספר ואלה שמות יתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן ין ומרקה עבודה L4, f. 126 דעלמה תסתגד ותשתבח פאמיים מנו פעל ולפושים עבש ועש

חילה דזכר בריתו " עם השלשה אבותיכם: והציל בניון ממצרים " מידי דבביכם: על יד הנבי הנאמן " בן עמרם נביכם:

הו משה אשר פה אל פה דברו: דעל ידו המופתים אתשרשרו: מנון זה המופת דבו אמר פרעה הסרוע: חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם:

רב אלה פישוש ועל ויקרא אל משה יתמר דראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה פימיים לאונג בי של אנו"

בגדלו בחרך אה ישראל י בזבני הקדשים: שבתות ומועדים כליל י כל שנה מתפרשים: מנון זה החדש דבו הציל י לאבהתן מידי הקשים: על יד הנבי הסניל י דמע בני שם:

הו משה רום נביאכם: דאמר על ידו בגללכם: החדש הזה לכם: ראש החדשים:

רב אלה פישות | ועל במדבר סיני יתמר דראן לית בכל יומיה יומיה יומיה ומרקה אתהו עבודן פנמדת מט פעל שות וגו"
בגדלו שם קרבן הפסח ירצון לאשר יקריבו: וענני הקבול עליו בטל רססה יורים ניחח קטרת חלבו: ורוח אלהים ביט ויבא ויסע מרחפת על המבוא: ואבדילו ממפריסי הפרסה יומן השטע הך מה אמר בכתבו:

¹ L₃, f. 108b; L₄, f. 125b; L₇. ² In marg. ويزاد في القطف ראשון. ⁸ I.e. as L₃ أ. البحاق 1.e. as L₃ أ. مدرس غزال ابن ... اسحاق 1.e. مدرس مدرس مدرس المدرس 1.e. مدرس مدرس المدرس 1.e. مدرس المدرس ا

f. IOI

מופת גאלם · מעבדת פרעה ועמו האמושים: והרביעי ראש לכל ירח · בו השמחות מרך ישים: בכל יום מנה ותזרח · עליך ואליך פגשים: בעשור מנה תקח בחדבה · העזים והכבשים: *נמחציתו המועד יבא ' באשמחות על הלב דבשים: בצדיקות ירח אביבה · דן בגד הגאלה לבישים ! בין הערבים תזבח · בכארזין גלין עלים פרושים: יעבר עליך ועל בנך ועל בתך - בשמח האנשים והנשים: ומרן יקבל צלותך · ויעני בעותך ברגישים: וישמע קלין דצבעתך · אה עמה המתכנשים: בעמל השלשה אבהתך · ומי אתמלך בן שלשים: ובעמל אדונן משה נביכם · דאמר לעמו המתקדשים: החדש הזה לכם · ראש החדשים:

יתהלל وتهامه יותמר קטף הזכאים ושמוען ותניו * والفاتح ותתחסל הצלות בטוב יהוה לא יכרת לישראל אמנות אמן אמן:

יני בשם ושמע ישראל וצונו והורה O2 om. 2 O2 ins. וני בשם ולמוב לנו אלה יקבל וצונו והורה O2 om. . وبعدة يقول الأمام אלה יקבל מנוכון: جوابة אמן:

בו רחותה י ויקום בו התהב: יסעדך אלה על קוממותו י ויניר לך החזב: ויתן לך יכולה מובה י עד קרבנך תקריב: ואתה בשלום ורוח י שלום אמן במח הלב: ויריח ריח ניחחותו י בענן עליו עביב: ויתגלי הקבול י ואתה פניו נדיב: ודבבך מרחוק י יכפתו הך כלב: ותרום ותרבי *עליון י ומים חיים לך בלשאב: בברית הזכאים י אשר בתורה הכתיב בברית הזכאים י לפניכם לחרב:

אמן אהיה אשר אהיה:

השבת הראש הזה י מברך על קהלינו: | תמצאו בו שלום ורוח י וזהו ושמח 128 ושדכנו: ותסקו להרגריזים י ותקריבו קרבנו: ואתם י אמנים בבטח י בטובו וחסדו ורצונו: וכן ישמר חייכם כלכם י כל אב דמכם ובנו: ונחתם זה המימר י ונימר בשפתינו:

ברוך אתה בחסדך ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו ' ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד ' כל ימי חיינו:

הפוף יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סגי מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה החדש הזה נשלה ואז ישר ונשני כהלן ' ושבחו ולשונא והא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה ' ואחר הוא יהוה הנכבר וישתבח לא נדע בעלה:

מובי מי° יקריב בו קרבן תשבחן "ויקטיר את חלבה: ויקום קמי מרה בנציר "ויפרש את כבה: ויתחנן ויתנפל "מן נפשה ולבה:

מפֿוק⁹: לאל הממן היצוב: מובך תתפלל לו⁷ בלב נקי מכל חוב: ותימר מברכו ביתה דיעקב: כרי דנפֿק מלגוֹה:

العلية ايضاً العمدم لسيدي غزال هكهن ادا"

פעלה לכל מה יבחר ויתריח "ומעזר כלה אל חסדה וטובה: בגדלו שם אהן ירחה ריש ירחי "ושם תמחיו מתגלים לגה: בו יציץ כל אילן ודשא ועשב בטב ריח "וישמח בו כל אנש בנפשה ולבה: והרוח לישראל סגולה מכל צררי "ובקרבניו ימטי כל חשבה: במה אתאסף לאבהתו מן כל דר ודרי ובמצרים הכה דבבה: ופקד על משמרו זרעם בפקודים וגזרי "בחדש אביבה דבו ארוח צדבה: | אלה יקבלך וקרבנך בניחח יריח "ויוריד ענני רצונו "1.7, f. 4" על קטרת חלבה:

 $^{^1}$ L3 sec. m. ניחוח קרנק, L7 "ה קרנות . " L3 sec. m. L7 ניחוח מימי בעלמה ומן מימי ^{3} L3 sec. m. L7 ניחוח פולופט ^{3} L3 sec. m. L7 ואחוף ^{5} L3 פניו ^{5} L3 פניו ^{7} L7 יסניו ^{7} L7 יסניו

על יד מן עננה לו כסה: אמר בדילך דאתה¹ מכסה: זאת חקת הפסח: כל בן נכר לא יאכל בו:

רב אלה פשלה ועל אלה הדברים יתמר דראן חילה רמה ויקירה المدم ملمنا دماهد ويشتبر من قول كاتبه الدا"

חילה ראבדיל זה החדש ואשמח בו נפשך ורוחך: ושם בו עדתך תתכנש · על הודאות 2 ברואך: יהוה 3 יקבלך בו ולך *יגיש · על ברואך: וישם במקומו משרואך:

בעמל משה אשר לו אהב: דעל ידו בכתבו כתיב: | שמור את חדש האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה , בלה , ואל אחר התורה יתמר יהוה אלה וכימי מן מימר כתובו מביה בן יצחק הכהן וגו"

אלהי אברהם ירחמנו י ואל רצונו לא יאעץ: אלהי יצחק יברכנו י ומן אסור פנותה לן ירץ: אלהי יעקב יקבלנו י ונדחינן יקבץ: אלהי יוסף יצילנו י מיד מי לן ילחץ: אלהי משה יושיענו י ויאסנן מכל מחץ: אלהי אהרן ובניו יטהרנו י מכל טלום ומכל נאץ: ויסלח לחטאינו י וישם טובו עלינן פרץ 6 ויקם לן מה באלפנו י הך מה לאבהתן הפץ: עתה הרחיב יהוה לנו י ופרינו בארץ:

אמן אהיה אשר אהיה:

למוער חדש האביב: שכם דגלי העולם מתפרש י מסביב ועד סביב: במה היה בו מתעשה " בוראיה ולון היטיב: ירחה אשר בו אמצא י והצלם והדמות לו אהב: אקים בו אדם י וקץ כל בשר נקיבו ככן בו פלט נח י לאשר אתקרי האב": דברית בו אתקטר י

נורא תנור עשן ולפד⁸י :רו רצונו ישיב:

המצבה בו קמת " דאמר עליה ויצב: יעקב מצבה במקום " וקרבן מעשרו הקריב: ומוצא יוסף מן האסור י וכסא ממלכה º מכשב: ובו מוצא ישראל י מתחת יד פרעה המסתיב: בתר עשות מופתים יעל יד מן נורו מלבלב: תנין ודם וצפרדע 'וכגים וערב: ומקנה ושחין וברד 'והארבה וחשך הך ערב: ומכות הבכורים 'צעקה גדלה כפי הריב: ובו היה המשכן 'על הר סיני נצב: ובו נצבו יהושע ' על הרגריזים מנגב: והמימר אכה לו עד יזכרון מבן מניב: ותעזר

" L_3 עמרך הבי". ^{2} L_3 "ובר" בגרלו 13 המרך בגר". ^{4} L_3 אינשי אל ^{5} L_3 ins. ממלכתו ^{7} L_3 . ^{8} L_3 , ^{7} L_3 . ^{8} L_3 , ^{7} L_3 . ^{8} L_3 , ^{7} L_3 .

טב זאת השעה י דבה רב הבקוש: במימר כארזין ואמרים י שנאיך יהי חבוש: ובחצי הליל תאכלו י עת היה פרעה במרטוש: ויצאה ביד רמה י באנשמה מכל דוש: ועמודי הרצון מטללים י עליך ועל כל הרכוש: ומשה ואהרן לפניך י דמע בני אנוש: חקה לא תכרת י וממך אמן לא תמוש: כל שנה יפסח עליך י ובגד הרצון תהי לבוש: ויכפת מפניך כל שנא י והארץ הטובה תהי ירוש: ויטש לסנאי דתך י וישבית כל מענן ונחוש: ויתגלי בימיך המשכן י ותתצלח בכל מה את תפוש: ויסגי מניאנך י ויקבלך בכל פגוש: ותתברך במימרו י בספרו הקדוש: ונתן מטר ארצך בעתו יורא ומלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה:

זה השבת הראש ז דמן חדש הראישון: יהיה מברך עליכם ז וזהו תירשון: וירוח לכם כל צרר ז ומכל עקה תתנפשון: | וכן ישמר חייכם כלכם ז אה 130 מן אתכנשון: ויקים לכם מימרו ז ובכתבו תתקדשון: יהוה ילחם לכם זאתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

المراه وداح אתה בחסדך ויתברך ונברך והמוסף בה החדש הזה وتمامة والباقي كالعادة ومرادنا نكتب هاهنا قطف يقال في الحلقة في هدا السبت وفي السبت التاني بعد الفهر وهو שבת וראישון:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

2-كمة تقال علي كل وقت من قول كاتبها راجي لطف مولاة وغفرانة 1،3.f. I15^b غزال ابن اسحاق هكهن رحمة الله امين

בשם יהוה נשרי:

אנציר לו בלבי: אל אלהים רבי בתורה הא טובי: במשה אשול הנביי גאלה בנביותו: גלגי תפלותו דעתדות³ כתבי: דרך קשיטותו י היראה כד קרא: היא ארש משמרה י לנוראה הוא רבי: והמאהבה גבורה י זכאה לאשר ירת: זכור שמר הברית י רוייה בו אהבי: דוי דו לא יכרת י שוב כל ראה הלם * ושמה: מוב כל מדרשם' י יודי לו וישתחוי: יהוה מלך ועלמה י כוחו יגדל מקלט: כי כל דרכיו משפט י

 ^{1} L $_{3}$ ins. אנה. ^{2} Not in L $_{4}$. ^{1} L $_{3}$ ירות. ^{4} ? leg. אלה.

مزاد ولد ذكر لسيدي المكرم هكهين والدي عمران عفه ١١١٪

הך מה דחנת חכמתו ואריח י מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן במובה: עד יתרבי ויתלמד קדש כל ספרי יותבוגן בכל מדע ויהי מן חסידי העדה ומן נדיבה: אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו טב תריח יושימו יהוה לחייה אמן ויטיבה: ושם פניו בריך על אביו ועל כל בני עביבו ועל כל סדרי י הסגודים להרגריזים בית אל דמרן לשכינה בארץ אתבה: בעמל משה העברי י דהורד על ידו קדש כל כתבה:

ועל חתמת' אשרך ישראל ולך הטוב: במה אסגלך מרך האל היצוב: טב לן נימר לך מה בגללך כתוב: מברך הו ביתה דיעקב: כרי דנפק מלגוה:

הפוא שת מואן דאלפים פישוש ול ולבי ויתרבי לאן רב אלה וכי בשם וקטף הזכאים ויצא *מכתב אחדי וילבו | כי בשם ושוב מחרון בולך נביע וילבו שמע ישראל והמקרא על המכתב *هد المورة "

"וגו" מצרים בארבה יוגו אל משה ינטה את ידך על ארץ מצרים בארבה יוגו"

ויתמר אדיק עלינן מרן יומן אתהו דבריך עלמה איבינידיהיוי f. 129 والسجدات تلاته العادة ומרן יקבל צלואתכון ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

צלות השבת הזוכיר צהרים · كالعاده · ويقال كيمي من قول كاتبه الفقير غزال ابن اسعاق هكهن וגו"

אלהי אברהם ישמרך " ובבריתו יסמכך: אלהי יצחק יוקרך י ובדרכיו
יוליכך: אלהי יעקב יסוברך י ויצליח את דרכך: אלהי יוסף יכמרך " ובטל
רחמיו יסוכיכך: אלהי משה יפשרך י וישא את מלכך: אלהי אהרן ובניו
יסהרך י ולעמל הטוב ימשכך: ויקים לך מימרו בספרך " ובו ידק את חניכך:
מאל אביך ויעזרך " ואל שדי יברכך:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 129⁶ לאשרך ישראל * *מי כמוך ⁷ עם קדוש: צוה לך אלהים · בדן ירחה הראש: בו שמע נקעתך * ואפרש עליך הנפוש: יומיו כלם מבים * השמח בהם פרוש: אפרש לך באחד לחדש * עדני הכנוש: כי בעשור מנה תקח · קרבנך ותהי דרוש: אל המקום המבחר * הך מה מרך בלוש: נובחו בארבע עשר * והמועד עליך נגוש: למען תזכר את יום *צאתך * זבן * הדבב גרוש: מה

 ^{1} L7 שני מכחבים ^{3} L7 שני מכחבים ^{3} L7 שני מכחבים ^{3} L7 וואל פּמָּבֵּ וּשׁרְּפָּי וּמרן ^{3} and continues פּמָּבֵּ וּשׁרְּפָּי וּמרן ^{3} L7 וואל אחר החורה ^{5} L7 וואל אחר החורה ^{5} L7 וואל אחר החורה ^{7} L3 . וואל ער ^{7} L3 מראל ער ^{8} L4 וואל ער ^{7} L3 . ^{7} L3 בני אכאן ^{7} L3 מראל ער ^{8} L3 שנבי אכאן ^{7} L3 . ^{8} L3 ער ^{8} L4 שנבי אכאן ^{8}

בכתבה: וניסיר נפשותינן יונעבדה ונדרשה ונאהבה: ובדן ירחה אביבה נקריב קרבנן ידבטובו עלינו יחיבה: על זה אחד ההרים אתר מקדשינן ידביו ומושבה: אשרי לכם אה קהלינן יבראות מוראו ומה לגוֹה: בנים אתם ליהוה אה אחינן יוחקותך אל שדה 'מיתבה: לא כדמות עדת ישוע ומחמד דבבינן כל מנון עבד כפי יחשבה: על זה לאוֹי נודי לאלהנן ידכל מנון לבה על חברה ייטיבה: עד נרצי בזה עבודן ונבינן יותקבל מנן הקרבן דלטובו נקריבה: כי חג יתקארי זביחינן ימנחה מן האבן אל אבה: בגדלו על עשותו יסעדנן יוירח ריח קטרת חלבה: 'בתפלות סוברות לבבינן 'דלבש המסוה על חובה:

הו משה דמע כל חסד והטוב: דבתפלותו אלה מחרו; אפו ישוב: טובי קהל יעקב יהי קרוב: קהלה 'דמשל עליו כתוב: מברך הוא ביתה דיעקב: כרי דנפק מלגוֹה: בּוְאַ שת מוֹאן דאלפים وְדּלֹאַ

L2, f. 1^b

בשם יהוה:

יצלות השבת השני דמן חדש הראישון ' וول الصلا ב לפונة וلسبوت ויתמר על כל سفر דראן ומרקה ולאשונום ולפנפ אל עד שתבח כל של דראן ומרקה ולאשונום ולפנפ אל שתבה ופל יתמר על ויטע ישתבח מן מימר הזקן אברהם בן יעקב הדנפי יסלח לו יהוה אמן:

בגדלו בחר אדם יושמו בגן עדן: ואקים מן זרעו עמרם י מלבין כל אמיה הרן: בה ובאימנותה ובספר שלם יובנביות משה סהדין: שלום יהוה עליו לעלם ינימרנה פם אחד ואנן בה חדין:

דאנדה לן ספר מליו מלואים: מורי דרך בינת הרוחים: ברז ויטע יהוה אלהים: גו בעדו:

حوابة طامة وتمامة

على سفر ואלה שמות للقباصي

חילה דשם פרקן בין הירא והממרא ובין העופרת והבדלה: ובין הנור המתגלי ובין חשך הלילה: נודי לו על צדקתו ונימר תמיד מודאה לאלה:

דשלח משה התמים: בפליאן וסימנים רמים: מנון זה המופת דבו אמר ב. ב. וים משה את ידו על השמים: ויהי חשך אפלה:

> רב אלה وتمامة وعلى ויקרא אל משה يقال يشتبح من قول العم الشيخ ابراهيم الدنفي וגו"

יחילה דשם ישראל י עליונים ועליון השקף: ואלבשון בדן ירחה כליל "

 ^{1} L2; L4, f. 133b; L5; L7, f. 16. ^{2} L2 omits this and the rubric following.

f. 116

לטולם במושבי: לו כל אתר ביטי כומן לא יקח שחד: כ'נה נירא בפחד י נסתר וגלי וסביבי: בוראו לא יכחד " סלחיו כל אשמים: סני הרחמים י עבור כל מה אקוי: אחר סבול העולמים " פרקן בכל האותות: פרוש להכל רתות " צבא אהרן מתעני ושוי: צפי רו המחתות " קבל התהבים: קרוב הקרובים י רחום בכל מגבי: רתי על חיבים י שיאלן באשר אתנבו: שובתו כמה בכתבו י תשתמר בעמל כל נביא: תורה תמימה בבוא י

והתפלה מדרשי ' פשרה מן נקם אשה: בתפלות משה יושיע ' ויטפי כל שרבי:

כל כלום בו סהדיאן הוא מכל כלום כבר: שמו נצר חסדי לאלפים לאהבי:
והשלם על משהיוהאבות השלשה ארשי: ובכהנים מדרשי סליחן לכל חובי:
והקשט דלא יבטל י והבטול אמן יטלטל: והמשפט כענן וכטל י רצון
ורתו חדבי:

לה יוינוסו f. בולי הקללה יוינוסו לא יולא תשבית ברית מלח: ויפוצו בעלי הקללה יוינוסו בל אויבי:

דאתהו מרן ב'ריך י ומברך עלמה בדרך: רחום וחנון ארך י כוחי בכוחך לא יכבי:

נתרחיץ עליך ונדבק : כי אתה על בריאתך דבק: הצור תמים צדיק : וישר בפעלך הא טובי:

ايضاً شعر من كلام المعنوي لكاتبها ازاده الله عفو وغفران

כל מן לו כלום לא יתם אלא במשכנה: והמים הטהרה בדית בדיל אלפנה: והממלל הטבן והקבול בכל זבנה: לא מוסף ולא מגרע על פי מרן ורצונה: במשה ותפלותו ורז תורתו ורצונה: ונזר הצדיק הישר דאזרעיק צפינתי פענה: ובברית השלשה ובקדוש שמו וברביאנה:

ישתבח על השבת הראש דמן חדש הראישון מן מימר אדוני בן ישתבח עביבי פֿרד זבנו פינחס בן יצחק הכהן וגו"

מר יחדאותה יהוה אלהנן · דלעלם נדרש רחמה ומובה: בחלה ובשבתותון ובמועדינן: לאוֹי עלינן ננוֹה: ונמול ערלת לבבינן · ונעבֹד כל חקותה כמה

¹ I. e. اسلامه ابن سرور ابن يوسف؟ ² In L₇, f. 21 only.

לקראת חמש עשר חדשון: 'ביום ההוא צוה יהוה י לעשות מעשים דבמעשון:
ומי יתן כל עם יהוה נביאים י כי יתן יהוה לון מדרשון: ויהי המלקח מן
הצאן בן שנתו התמים לרצון יתפשון: ואנון במיתובית הכהנים י כל שנה
פעם אחת ישמשון: מן עשרה עד ארבע עשר לחדש י הצאן במשמר
יתקדשון: וישכם ישראל בבקר י בשופר הקדש יקשון: בין דור יעקב זכאה י
ויקומו ברכבון ופרשון: לעלות אל ראש ההר י עד בקעת מקדשון: ותקע את
אהלו בהר י מה מב קהלה ומה דבשון: | והם בבגדי המהרה י התכלת יוא הארגמן מלבשון: ויצא ויבא מאהל לאהל י הך הכוכבים במפרשון: הן בחלה והן בשבתה י חקות מרן יפרשון: שבתה בארבע עשר צהרים י וחלה
בחמש עשר ינישון: ברז ולא תותירו והנותר י העד העד בנו בראישון: הו
הלילה הזה ליהוה שמיר י לכל בני ישראל יעשון: תמתק ותתימב בעיניהם יה מירא מיש את ארצך י ודבבך מרך יתשון: וקול משה לארשיכון ילא יחמד איש את ארצך י ודבבך מרך יתשון: וקול משה לארשיכון יתמיר משוב מב תלבשון: יהוה ילחם לכם י ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה י ותנים יומה אחינו: תתמלו באהן שבתה י ותתחדש *לוכון ששונו⁶: במקדום יום טבה י וזכרון עדן פרקנו: ובו יחניכם יהוה י מן רב טובות מתנו: ותשתמר חייכון י ובטח בדד תשכנו: ותעבר עליך מועדיך י ואתה בשמח ושדכנו: ושמחת אתה וביתך י ולא תראו גֿנו: ונחתם זה המימר י ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך י ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו יובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד י כל ימי חיינו:

הפן אלה ולית כוותה לה: בכל הימים רבותה לה: סגי מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

נברך ואז ישר ונשוּי כהלן וקרישה ובנצירו ושבחו ולאנג ואה איקר רב ומרקה 186 ברך ואז ישר וישה פעל כל עלמה ואחר הו יהוה הנכבר י וישתבח לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן:

אלהי כל אל • פני כל ראישון: בנדלו * יישב עליך מברכת זה היום * הגדיל • וישימך תמיד * בשמח וששון: * ויצלכם מכל מגביע ואליל • ומכל עקה תתנפשון 10: בעמל הגבי הנאמן הסגיל • דעל ידו עמו ממצרים יהוה נפשון:

 $^{^{5}}$ L2 om. ^{2} L2, הן . ^{3} L4, 5, 7 ביניהם. ^{4} L5, 7 ככן ^{5} L5, 7 ביניהם. ^{5} L4 omits from here to the end of the service; L4, 5 omit the rest of this piece. ^{8} L4 יצילך מכל מגבי ואליל י ומכל עקה תתנפשון: ^{9} L4 ins. ב. ^{10} L4 om.

f. 2b

מובות רבות עדיף: זכרון ופרקן ויוביל · בדיל כי הדבב הנגף: ואהן שבתה *כוכב עליל · ברקיע הבסרן מנפגף:

בסרן בהפסח ורתות יהוה בכם: ולילתו חלילה ישמים מכם: ומימרו ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:

רב אלה وتمامة وعلي الرابع من قول العم الشيخ ابراهيم الدنفي الدا" בגדלו שם אהן ירחה קדמה · לישראל גזר עזה: ומצחו" לון רב שמח · ודבבון רחוק מזה: והשבתות והמועדים דבה קעמה " מלבשין" זה לזה: יהונו מברכים על עמה " במי דאמר שבו לנו בזה:

הו משה דמע הבוראות: דפקד עמו קדש המשפחות: ושמרתם את העברה הואת: בחדש הזה:

רב אלה وتمامة | وعلى الخامس ⁴ لة ايضًا اطال الله ١٤١٪

טובך תקריב בו קרבן תשבחן לצעורך וברואך: ותערך לחם הפנים על השלחן י בדכיות נפשך ורוחך: ותודי לו על מוצאך בפליאן י ממצרים בתת כוחך: על יד הנבי והכהן למען י תזכר את יום ציאתך ופדוך:

ובאו עליך ימי הרצון והתהב: ונקומה ונעלה בית אל כמה כתיב: שמור את חדש האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה وتمامة ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו" ויהוה אלה كالعادة وبعدة יתמר כימי מן מימר זקן ישראל אברהם בן יעקב דמבני דנפתה יסלח ונו"

אלהי מצנפת הברית י אברהם דשמר בריתך: אלהי נזר הזרע יצחק דבחרה באמירותך: אלהי אקר כל האזרח יעקב אב ישראל עדתך: אלהי רז הזכות יוסף ההלך בריחותך אלהי דמע הנמצאים משה סגיל בריאתך: אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר י והמפנס את קנאתך: | בהם תנה לנו נפוש הך די אמנותך: צדק עלינן מן צדקתך צדקה מן רתותך:

אמן אהיה אשר אהיה:

פתח מדרש צדקת מרן י פתיח למנצירים במדרשון: ברוך מן שבתה מישראל יומה דבה ירשון: גנת עלמה למוקרון י ועדנת עדן באחרית יירשון: ואהן עדן הקבול י ניסוס הקדשים ושרשון: הא יום קדיש ומקדש י טובי עמה בה אתקדשון: אן יטעו אשל המדרש פה י שם התנופה יפגשון?: אם על האמת יקריבנו במצוה והנפש תנפשון: בקדישות אהן שבתה י ומבעתו יהי קרשון: סמיכים בכבודות י זהו רב ושמח וששון: מתבסרים ממו והלאה י

 $^{^{1}}$ L7 כל עלל. ^{2} L2 ומצאו. ^{3} L2,4 משלבים. ^{4} L7 אלה הרברים. ^{5} L5, f. ^{1} b. ^{6} L2 ins. יפינחים. ^{7} L4.

12, f. 4 מימר השבת השני צהרים אולא וואור אור אברהם בן יעקב הדנפי וגו"

אלהי אברהם בזכותה י הוי עמן ועניתן: אלהי יצחק בנצרותה י ארתי ארתתותן באלהי יעקב בתמימותה י ספק צריכותן ו אלהי יוסף ברחותה בפש מן עקתן: אלהי משה בתפלותה י שמע תפלותן: אלהי אהרן בכהנתה י קבל מנן בעותן: אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס י דבקן ועני למסכינותן: אלית דבק לן יורתי לשפיפותן: אה מלכה רחמנה י מנו דידבק יתן:

אמן אהיה אשר אהיה:

ארבע עשר יומי המשמרת י בכל טוב יזכ'רו: כי אנון בכל איקר י טב רב מאד אתנזרו: והם חלק ישראל י ולית נמי בון לס'רוע: משגבים בשמח היששון י והיגונות בון יסורו: החלם שריו החדש י דימתק מעב'רו: על לב הישראילי י וביום טבח יבס'רו: טובי עמה דשוון בה י ולעובד טוב ימס'רו: כי שמרו אמירתך י ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב י ותורותיך לעם ישרו: תמידה לא תסור ממך י והפסח יתקע שופ'רו י יפסח אלה פעל בתיכון יומכל רע תתפשרו: וטובות רבות מאד י לוכון יכמרו: ומועד ברית לא יכרת י ובטוב עליך יעברו: ותזבח ותאכל בחפוון "ובמח ישרף נותרו: אל תפן אל סדרי צרינו פן ינכרו: זאת חקת הפסח שמורה יהוה ישמרו: "4 לבלעיל מריד מלגוה יולגו צררו: לאו עלו עלו עמה י לפני יהוה יטהרו: ועלת התחנון יגישו ומנחת התפלה יקטירו: ועל שלחן התשבחן ילחם הפנים יצברו במובלת ושבעה וברכת יוכל בית ישראל תשבירו: חקת עולם לדורותיכם יומכובות מרן תשתיארו: כל האזרח בישראל י וחייכון על לבי ישתמרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה ' מברך על מן דאכה: מן הגון הישראילי ' ונופי עם זכאה: ישוב בך¹⁰ הרצון ' ואת בעל הממלכה: ואל רב תפרצון ' ויברך יהוה אתך ככה: ולתת עליכם י היום ברכה:

אמן אהיה אשר אהיה:

"الاسماد حدال معلم حمامة * والباتي كالعادة والله اعلم بكل شي ويتمر قطف الحلقة في السبتين المذكورين وهو هذا الدرج عرامات معرانات الدا"

י ^{1} ^{1} ^{1} ^{1} ^{2}

מפֿוק: הו משה בן עמרם נביכם: דמללו מרה מן הסנה: בעמלו יהיה מברך עליכם: זה השבת השני: דמן החדש הראישון:

רב אלה: ^{1} בא ^{1} באלה: ^{1} באלה: ^{1} באלה: ^{1} באלה: ^{1} באלה: ^{1} באלה: ^{1}

הירוש על כל ירוש י נצר חסד לאלפים: בגדלו ישים עני רחמיו עליך פרוש יושם מבהתו עליך עדפים: ויצילך מכל מגבי ואליל ומכל מרטוש יונורי אימנותה יהיו בלבך דלא טפים: ותהי המהבה בלבך תזרח על חבריך בבקוש הישרות דלך מוסיפים: ותשוב לאלפי רבבה עמו יצאי ירך יעקב עדן הנפוש: דהוו ירבו ועל המספר מולפים: וינחו בדן ירחה ועל כל ירחה ראש יועבר עליך מועד הפסח ברתות רחופים: ונתן מטר ארצך בעתו יורא ומלקוש יתן יהוה את איביך הקעמים עליך נגיפים: ²הך דחנת חכמת אדני הקדוש מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן בשמחות ניאספים: עד יתרבי ויתלמד ספר התורה ויהי לה פרוש י שמור דרך השמרים לא דרך המחלפים: אלה ישמרו ויוקרו ויוציאו מכל דושי ויצוי לו הברכה במעשה ידיו והזהביב והכספים: וישים פניו ברך ומברך על אביו ועל עביבו ועל כל קהלו דבזה הכנוש יוירבי זרע עמו מן מתי מעט לאלפים: ועקובתה לכל צריך ישיג למה הו בלוש י עד יהי כל בשמחות שפיפם²: | בעמל מי קבל מרו L7, f. 19 תפלותו ממה° במה הו דרוש י והוו דבביו באש קטורים שרופים:

מפֿוק: הו משה אשר אתברא מן טוב י והטוב היה בבשרו ובלבה: טובך תתפלל בו לאל היצוב י ותדרש מרן בו ובכתבה: ותימר מברך הו ביתה דיעקב י כרי דנפק מלגוֹה: שת מוֹאן דאלפים:

جوابه ١٦٦ ودودا وتمامه الى اخره

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים ויצא מכתב אחד וילבי כי בשם ושוב מחרון אפֿך ויחנו אל הטבעת בּ, לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא ولم مصدمد سورة المناط وهي هذه

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך ונו"

وابع هام برادر مدر المناط وبقيت الصلاء حسب ما تقدم اول سبت المالة אל רחום וחנון ,למרן וולב... ואתי לגן מן מימר אדונן מרקה וגו" אתי בשלם מועדה - דכרנה דממו לעלם: ונו"

¹ L₄ omits this piece. ²⁻² L₅ om. In L₇, margin, headed as the similar piece on p. 148. ³ L₅ במו 5. ⁴ L₅. ⁵ L₄ omits the rest. ■ As above, p. 114.

בשם יהוה הגדול:

L2, f. 13b

جاري عادة מועד הפסח הברוך على ما جرت به العوايد اول يبدا الأمام صلات الدباحة بين الغروبين ثم يبدا الأمام ويقول

 $L_{5}, f. 4^{b}$ אוני פוני בארגריזים בין הערבים ופל בארג ועסוס ולקוני בארגריזים בין הערבים ופל באל וומשק בא באר וומ וומשק בארג וומשק בארג באלים אוני וומשק פיא אם יראו ביום השבת:

جاري عادة ليلة الفسح المبارك في دقاطس بنابلوس المحروسة صلات المبارك في دقاطس بنابلوس المحروسة صلات الدباحة بين الغروبين يبدا الأمام

جاري عادة ليلة الفسح المبارك בהרגריים صلاة الدباحة بين الغروبين 1.7, f. 276 يبدا الأمام اولاً عمر 1.7 ويكملوها جملة بالتفرع والابتهال وبعد ما يكملوها يسجدوا الي الصلاة بعقد النية الكبيرة سرًا وبعد خلاصهم منها يبدأ الأمام

واذا حكم מועד הפסח ليلة الاحد يكون بدو القطف اندر بالمام مرا الم الم المامة وقبل من الما يقال الدال مسدم وتمامة المعالمات وجر المامة المامة وجر المامة المامة والمامة المامة الم

ويقال بعد دلك سعالانا المدنا وبعد دلك يتجه الأمام الي للجماعة ويقول علام سلام 1.5 عداها ويباد المدي البيتين المرقة فوق وتحت تقيل علي قدر الوقت

אלהים רחמנה · דבקן ברחמיך · וגו"
אחד הו יהוה הנכבר · וגו"

¹ The headings of the four MSS. are here given in full. ² L2, 6 om.

יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו f.7 ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל"א" א"א":

والباقي كجاري عادت السبوت صح

و f. 7º مرادنا نكتب في ذلك العادة نوبة ١٦٧ تنقري تاني سبت في حدش هرايشون ولا ياتي طالا معلم الأحد تنقري في مكان الذي يصير ها المحد تنقري في مكان الذي يصير ها المحد تنقري في مكان الذي يصير ها المحد الله المحم

וידבר יהוה אל משה לאמר יצוי את אהרן וגו"

*ولما ينتهي صاحب الدور من قراية هذه الصورة ليجاوبوا جميع لخاصرين سلام نماه لالم مددت ملاتام مرامات منهام المساد منها علماني

f. 12b ويقرو لجماعه מالات كلها جمله وهي المشروحة ادناة انتحد نماه هل ملفة لمحدد و في المدال المحدد ملائمة والالت نماه ملفد مراحما ممل الذا"

ويقال תורה צוה לנו وتمامه ואהיה אשר אהיה בי אדני סלח לעונינו ולחטאותינו לפשעינו ולאשמינו וגאל אתנו מידי איבינו وتمامه ואתי בשלם כלה فوق وتحت تقيل وبعده ثم يدكر الامام ويشرع يقول

f. 13 ברוך אתה יהוה אלהינו ולית אלה אלא אחד י ורבותה לה י ושביכון טבין מן אלה י וישם אלהנו זה השבת אשר השבת השני דמן החדש הראישון והוא חתמת ארבע עשר יומי המשמרת יוככן מועד הפסח י דאתי זאת הלילה ישימו יהוה בריך ומברך עליכון ועל כל קהליכון ושביכון ומועדיכון מבין מן אלה י וישמרכם אלה י וירפאכם מכל חלה י ויוכר לכם ברית מלח בעמל שכוני מערת המכפלה י אברהם ויצחק ויעקב י ובעמל יוסף ואדונן משה דלתורה קבלה מן אלה:

מגיבים: אמן:

מה טבו אהליך יעקב יומשכנותיך ישראל:

ویقول کل واحد لصاحبه بالحب المقرون عمد سده داهات امن: جوابه دم مده امن: هالات هدات لالمات: الله المات الله المات الما

والي كل ذي قول يقال وتتفاوت الرجال هده: هده: هده عده عده:

 ^{1} L5, 7 om. ^{1} L5 omits the rest. ^{1} L2 om. ^{1} L7 omits this piece. ^{5} L7 adds thus,

L2, f. 26b

בשם יהוה:

צלות לילת מועד הפסח רמשה':

שריו הצלות כארזין ואמרים " ועל פתח רחמיך " וכי בשם " וקצי הבריה " וישרו הזקנים القطف علي هذا الوضع ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו"2

ויופו הוא הלילה הזה وتمامة وكرزنة تلاته فوق وتحت وبعدة الزفات فوق وتحت وهم كما تري

יעש האותות לעיני העם ויאמנו העם وتمام»³

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהְוֹה אלהיך לא תעְשה כל f. 43 מלאכת עבדה:

ويقال كرزنه تلاته فوق وتحت ويقال ۱۳۸۰ كلها فوق وتحت خفيف ا ۱۱۱۵۱ ۱۱ المراحم وتمامه وكرزنه تلاته فوق وتحت وبعده يكملو القطف 44. وهو هذا

תמים תהיה עם יהוה אלהיך יוגו"

f. 45 פלקניג דולדג באבים ויהוה $\overline{M}$ ל רחום וחנון דגעל ובריך אלהנו אנפא דיהוה $\overline{M}$ ל פעליניג דולבר פאלפא באבים פעשביג | יהוה אלה באבים ונברך פאלפא באבים באבין באבים באבים באבים באבים וובריך באבים באב

ויעש האותות לעיני העם وיסוס החדש הזה לכם ראש החדשים פיסוס והיה לכם למשמרת פיסוס ושחטו אתו כל קהל עדת פיסוס הוא הלילה הזה ליהוה פיסוס

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואן ישר خفيف וראשה תהללות وتمامة ויצא מכתב אחד יוילבו יהוה נבור وتمامة ויתמר שבחו العادة ודראן מברכו יותרבי كلها וקטף הטבעת علي هذا الوضع انהי באחת ושש מאות שנה בראישון וגו"

¹ L5, 7 בהר[נריוים]; L6 בהקשם "ר.".

If the readings follow, with the sections of יחי interspersed, as above.

In L2 the יחי is given in full.

* وبعد دلك يرتفع الأمام على حجر عالي ويقرا التنا تماماً ويقرا سورة الملا אהרן بنغم معروف الي عند العالما المال يفع الأمام حسة فيها ويدبعو القرابين ويكملو السورة المدكورة خفيف من عند الأحاما ها הדם جملة الي اخرها ويقول الأمام المألم المحلم الإحلام عوابة المها * ويعيدوا الجماعة علي الأمام وعلي بعضهم بهنا واتشراح الله لا يقطع ليشرال عادة و وبعد دلك ينصفو الي عمل الملاحدة ولما انهم يبدو يصمطو فية يبدا الأمام حا تاحدا الوضع

1/⁴ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים ונו" f. 18

פלן בשקפ הגיש ולשפע באלפו ושקיונא f. 2r וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם . . . . ולא יאכל חמץ היום: פבלפן ואתם יוצאים בחדש האביב:

פגלפפ ששת ימים תאכלו מצות וגו"

פגלפן הו הלילה הזה ליהוה שמירים " פשומא פאלניא גווצא פפס פיבה f. 26 ויתמר יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

وادا كان מועד הפסח السبت يكون الزفة عوض הו הלילה ושמרת את החקה وتمامة ويكون دباحة אלקרבן محل الفهر والعادة كما تقدم وقبل عطوس الشمس يطلعو אלקרבן ويصلو صلات ليلة السبت عاري العادة ואתי כלה ولما يبدوها يدورو يغرقو القربانة والله اعلم

L2, f. 17b מפלא ... " L2 om. " L2 om. " L2 om. " Then follow the readings with the sections of אהי בשלם interspersed, as above, p. 114. " L2 in marg. שרש שיים וואבי שלש שלש שיים וואבי.

יצלות מועד הפסח צפרה בדקטס¹:

אלקטף ברית וזכרון וראישון ויוסף ומופתים ומצות ושבת וקרבן! שריו הצלות כארזין ואמרים י ועל פתח רחמיך וכי בשם י וקצי הבריה י ויתמר על ויטע דראן ³ מד לית אלה אלא אחד יומרקה ³ עבודה דעלמה אלהים יסתגד " ואתהו אלהינו בשם

מד לית אלה אלא אחד ונו"

*ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד " יתהלל אלהים יהוה אל רחום וחנון סלח לעמד ישראל אשר פדית יהוה: לית אלה אלא אחד 1:

עבודה דעלמה אלהים יסתגד: וגו"

לית אלה אלא אחד:

אתהו אלהינו י ואלהי אבותינו: וגו"

לית אלה אלא אחד: ويشتبح

L 2, f. 5x י מועדים מועדים לישראל מועדים ומוערים בגדלו אפרש לישראל יקירון עד מותר: מנון זה מועד הפסח י דבו לון סובר: ובו נקריב קרבנים י במה בתורה אמר: על יד הנבי הנאמן " דמע בני עבר:

> הו משה דשמו מן השם: דבתורה לן חכם: ויטע יהוה אלהים גו בעדן מקדם: וישם שם את האדם אשר יצר:

> > בין ש ויצמיח יהוה אלהים וגו"

f. 54 יהחלל פישות ודראן ממנה דכלה י ומרקה אתהו אלהנן והב לן

משבחה 6 ويقال يشتبي חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה וגו"? f. 57 בין אווי ונו" וגו"

ויתמר תורה פישוח פלני שלוש פניוט מבה דמימב י ומרקה הבו תשבחתה f. 60 ואתהו רחמנה6: ويشتبع لمفرج المفرجي رحمة الله علية

הילה דשם דקטים · מול הרגרוזים בית אל: והרצון עליו פרים · ובעננה ב- f. 62b מכליל: והקרבנים בו תנכים י כמה צוה האל:

בקרש כל 'ספרים: על יד דמע הספרים: הו הלילה הזה ליהוה שמירים:

¹ L₂, f. 48^b; L₅, f. 23; L6, f. 28^b. ² L₂ om. ³ L₂, 6 give these in full. " Not in L5, 6. 5 L5, f. 23 marg. ascribed to هكهن يعقوب. ⁶ L2, 6 give these in full. ⁷ As above, p. 125.

1. 1 הים מן הטבעית في נשווי כהלן المناط ואה רבה وتهامة ואהנו כתבה רבה דכל זכותה קשטה י וילבו כי בשם י ושמע ישראל והמקרא על המכתב י ויהי בחצי הלילה י المتقدم ذكرها في القطف זמן אתהו דבריך עלמה תרח רחמיד והסנודות שלשה:

הו הלילה הזה ליהוה שמירים לכל בני ישראל לדרותם:

יאת דולם מלם ויהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון י ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח י ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عادة امين

ל. זו לא יסור מלבבינו: מוב מי אשר הצילנו: ואבד לכל ד. יפה לנו כל יומינו: לא יסור מלבבינו: שנאינו:

יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם וגו"

ויהוה אל רחום וחנון י ודראן לחילה חיולה י ומרקה עבודה דעלמה בכל עת תשתבח י ואלהים אלהינו:

f. 73b

לאלהון נברך זו מרון דחייה: דפקדן על יד משה י נטר עסרתי מליה:

*جوابة | من الدي يقول هلاكلاه من عقوم ويقولة وهو من قول العم المحترم 4.74 الشيخ ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي اطال الله ١٤١١٪

הא צפר מברך צפר יומה יומה הדן: בו ריח הקרבן דרך הך ריחות גן עדן:

צפר מאוריו מופעי י והרחמים קווים: בו על קהל עבראי ותהי עליו רוח אלהים:

צפר מועד הפסח " דבו יהוה רחף: על ישראל ופסח " ולא היה בון נגף: בעדן ארוח ופשר יונפש 'בששון: והדבב כן עקר " ביד משה ואהרן: בכל סימן ותקף " ישראל בו פלטיו: ועליו בחסדו השקף י והו שכן לשבטיו:

שם דרך כוכב הנדור י וצאו השבמים: מלגו בית האסור י ועשה יהוה שפמים:

באלהי דבבה יוצר עדתו הרחיב: מלגו לחצה רבה בי נפושה קריב: בזה הצפר הנורא דדמי למוקר: היום דבו קרא בזזעיו כל טבר: 4 74 74 קל אנכי עבודך: קל אלהיך סעודך: קל דממצרים פדך: קרי אנכי יהוה: קל לא יהיה לך אל נכר: קל לא תשא שמי לשקר: קל דאפקתיך מן הסורר: קרי אנכי יהוה:

קל שמור שבתה מבה: קל כבד ומה דלגבה: קל מי עשה לך רוֹח: קרי אנכי יהוה:

קל תבנה מובח גדול · קל בקדש כל גבול: קל דלדלותך עגול: קרי אנכי יהוה:

קל בדיל עם קטף: קל בך אלה השקף: קל ופסחתי ולא יהיה נגף: קרי אנכי יהוה:

קל בעל כל יכלתה: קל חכום כסיאתה: קל ופסח יהוה על הפתח: 1.75 הרי אנכי יהוה:

 ^{1} L 2, 6 give these in full; L 2 in marg. בלה עבורה אלהינו ^{2} L 5, 6 omit to the end of the piece.

רב אלה פישוא | וכי בשם וישרו הזקינים אלקטף: נאלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה: וגו"

ישתבח עבור סימניה ופליאתה · יתרבי אלה אלהיה:

פגשלפֿפ (ביש פּגשלפֿפ f. 66 פגשלפֿפ ושחטן אתו כל קהל עדת בני ישראל בין הערבים:

ويقال

המצות חשמרו: לאל הצדיק וישרו: במועדיכם קרו: את הג f. 66°; המצות תשמרו:

ולקחו מן הדם וגו"

בין המגדל וכין הים: ראה לבי שם עמרם: משה ואהרן ומרים: ועמוד אש ליל? וענן יומם:

והיה הדם לכם לאות: וגו"

האה שם רדף: ולישראל בחור וקטף: טוב אלה כנשר ירחף: לאלה מגן ולאלה נגף:

ויקרא משה לכל זקני ישראל: וגו"

ברי יהוה שמעו: לישראל ויסעו: מי הים נבקעו: וישראל בתוכו באו: 167° ויהי בחצי הלילה וגו"

עדת משה הקדושה: בתוך הים ביבשה: וכל עדת פרעה הרשע: בחרון וקצף וגרושה:

ויסעו בני ישראל מרעמסם וגו"

f. 68 ותמח לשני גוים ברים: בתוך הים ממעברים: אלה חברים עברים: ואלה בתוך הים קברים:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח וגו"

ובתוך הצריקים אדיקת: ולבניהם פרקת: ועדת כל מצרים אציקת: ובתוך f. 68º הים אשתנקת:

והיה כי יביאך יהוה וגו"

אשר משה וישראל: אשר ראו אויב צליל: מי כמוך אלהי כל אֿל: אשר נשה לעמו יוביל: עשה לעמו יוביל: אז ישר משה ונו"

ים אדיק שם: בפריון עמו שמח: לאויב אציק ולאהב אשמח: f. 70b לעבד אתו ולקולו ישמע:

והישר בעיניו תעשה: וגו"

 $^{^1}$ Interspersed in the reading. ^{2} L $_2$ לאל ^{2} L $_2$ יבם ^{4} L $_2$ "בם. ^{4} L $_2$ "בם.

ויתמר תורה פישוש פלני שלי ויהוה אל רחום וחנון יויתמר דראן חילה רמה שמע בקלן יומרקה אלהים אל עליון יואה מלך רחמן יו פגמדים

חילה דשם ישראל תפשים בזה הדגל הגדול י וענני הרצון בו עליון 1.90 ירחף: ואגון מקלצין בכארזין ואמרים לאל חיול י אשר בגדלו עליון ישקף: מאה שנה תיתו לזה הגבול י ותקריבו ותיכלו והנותר ממנו ישרף:

וכל שנה ביומיכם: חקריבו קרבניכם: ויקום ופסחתי עליכם: ולא יהיה ככם נגף:

רב אלה ,ישלה וכי בשם " וישרו הזקנים אלקטף:

באו ורשו את הארץ וגו"

f. 93^b

ويقال

: ובברוכים מתעדדים: באיקר וטובות וחסדים: באיקר וטובות וחסדים: בארשות נכבד הנכבדים:

ויופו ופנית בבקר והלכת לאהליך י ששת ימים תאכל מצות وتمامة وكرزنه تلاته فوق وتحت وبعدة الزفات فوق وتحت الاس האותות לעיני העם וגו"

ויתמר כרונה שלשה فوق وتحت خفيف وبعدة אה קהל فوق 6.95 وتحت خفيف

אה קהל ישראל אשירו וגו"

ويزفر ופנית בבקר وتمامة وكرزنة تلاتة فوق وتعت وبعدة ישרו אלקטף: 96 f. 96. ווכרת כי עבד היית וגו"

ויתמר כרזנה שלשה ויהוה אל רחום וחנון תקיל ובריך אלהנו ויהוה אלה באלה מוברך והמוסף בה:

ויעש האותות לעיני העם פישות 4

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ונשוי כהלן כלה ובנצירו כלה ושבחו ולשונג ודראן מברכו ومرقة אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד⁶: ויתמר ישתבה:

דבחכמתו הקרושה ברך וקדש זה המועד: ושם בו לעמו ישראל פרקן 1.98° רב וכבד: מה רבו ומה מבו י דבו יהוה פקד: אן נקריב קרבן וניכלו בחצי הליל בזבד: תתחנו בו אה עם יהוה וכל שנה ואתון בחסד: תעשו יומי מועדיכון: אתון וכל קהליכון: ותנים יומה נימר לוכון: לזה ולכל מועד:

¹ L₂ gives these in full. Part of אה above, p. 162. Thirty-one headings. Nine headings. L6 gives these in full.

מובך תשמע ותעשה י כמה כתיב וביאר: על יד נביאך משה י דמע כל

ותעבר מה לאוי במועד הזה: ישראל ואתה משוי ולבוש נזר עזה:
ותקריב בו ותנכים ותאכל יתה באיקר: בזאת דקטים ופנית בבקר:
ישוב אמן בשמחי זה מועד רצונה: עליך אה עבראי ותנים יומה מאה שנה:
תקום ותנציר בשמח ותפרש שתי כפך: תימר אדני יהוה שוב מחרון אפך:
והשקף ממעון קדשך מן השמים: והשיב לן מקדשך על ההרים הרמים:
ותצלי ואת מתפחר בקדש המברים: תקום על רגליך ותימר במב

לו לונו" בפוש | יתנלג קראה דקרא ונו" f. 75b

ויתמר תורה وكرزن تلات ויתהלל ודראן אלה רב ומרקה אתהו f. 78° עבודה ואלהים קמאה²: פג באיים

הילה דוכר בריתו " עם זכאי עלמה: והציל בניון ממצרים " במופתים f. 81 מתרימה: בזה מועד הפסח " על יד קטף כל נשמה:

הו משה דמרו ידעהו: ולמציל ישראל שלחו: ממחרת הפסח יצאו: בני ישראל ביד רמה:

> רב אלה פישא וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף: והקטיר הכהן את אזכרתה וגו"

ויתמר תורה פישות פלנני זעני ויהוה אל רחום וחנון יויתמר דראן f. 82b מיאנים יומרקה אלהים קעימה יואלהים יחידאי בי פשון ישתבח:

לן מועדים יקירים: ואפרש לן מועדים f. 85 חילה דפדה אבהתן ממצרים מנון זה מועד הפסח דבו לנו סוברים: ובו נקריב קרישים י גלגיון יתרים: מנון זה מועד הפסח דבו לנו סוברים: ובו נקריב קרבנים י על זה אחד ההרים:

וניכל יתה צלי אש: כמה אמר בכתבו הקדש: שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש: מועד ציאתך ממצרים:

רב אלה פישות וכי בשם פישות וישרו הזקנים אלקטף: "ראישונה יסעו: ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן: וגו"

g. 87 ويقال

*כפריון אבותיכם: תתפדו מן צריכם: ואלהים יחן אתכם: וברב מובו ישמרכם:

אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם: וגו"

¹ L₅, 6 omit this piece. ² L₂, 6 give these in full. ³ Part of אה above, p. 162.

בשם יהוה:

الالحار الما المحمد المحدال الما حكم طلوع المحدد الما عدال المجمعوا الماونو والمحدد المحدد المحدد وتمامه العلا والما المحدد وتمامه العلا والمحدد وتمامه العلام المحدد وتمامه المحلول المحدد وتمامه المحلول المحدد والله والمحدد والمحدد والمحدد والمحدد والمحدد المحدد والمحدد المحدد الم

כימי השמים על הארץ "תחברך ותתעצם: עוד כימי אבות ובנים תתהלל ותתרומם: כל ימי דורות וחליפותם יאת ממן עד לעלם: עוד נשוב ונהללך "ונשבחך בכל לילה ויומם: כי אתה אלהינו "התמיד הקעים: ואלהי אבותינו "בעלי הקיאם: בכל הימים נימר "ברוך אלהינו לעולם:

غير يضاً

אלהי אדם ונח יפלטך מכל דינה: וישם לך רצונה יותהי בה ב'רוך: אלהי אבינו אברהם יעליך בחסדו יתרחם: וישימך כתועפות° ראם י ויצלחך בכל מה את הלוך:

f. 103 אלהי בנו הזבח י עמלך אמן יטיבה: ויתן לך שלום ורוח י ורצונו לך 103 אלהי בנו הזבח י עמלך אמן יטיבה:

אלהי האיש התם ירוח לך מכל ארצם: ויזכר לך הקיאם^{3 -} ובבטח תהי רמוך:

אלהי בעל הזכו י מעשה ידיך יברכו: ויומי חייך יוריכו י והארץ הטובה בתהי מלוך:

אלהי השליח הצדיק " ברחמיו עליך ידיק: וברתותו יהי לך דُבَק ' ועל פי התורה יורוך:

אלהי מן לכהנה שרש ימהרך ולך יקדש: וירפאך מכל באש י ודמע תהי בתוך:

אלהי בנו מימנה ייסגי לך מניאנה: ויבד מפניך כל שנא י ויטהרך מכל פצע דבה ומעוך:

 ^{1} L2, f. 102 ^{b} ; L5, f. 42 ^{b} . ^{2} L5 בהופות . ^{3} L5 המבח.

רב אלה وتمامة ויתמר כי בשם י ויתרבי זה השם הגדול י ויצא בה מכתב אחד י ויתמר קמף הזכאים י בתלביה י על אחריו י ויתמר יתהלל י וילבו כי בשם י ושוב מחרון אפּך י ושמע ישראל י והמקרא על המכתב י ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח י وعلي كل فصل منها ילבו הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם بطرقة وتمامة ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה י והסגודות שלשה:

ועל, אוקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

לושנג | מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי בקדוש פועדי דבקן ברחמיך: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

ושוש ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים י ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ופנית בבקר והלכת לאהליך ששת ימים תאכל מצות י וביום השביעי חגל ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון · דפע ומרן יקבל צלואתכון · ויתמר מון יותמר מון לך נביע פגו ושם מון לך מון לק

אה רחמנה טבה א"א"א... הנהר לדכרון רחמיך

יתהלל وتمامة ויתמר אדיק עלינן מרן ^{2} לאון وهي الي الأمام مرقة رضى الله عنة امين

ויתמר יתהלל وتمامة וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה وتمامة ויתמר אה קהל كلها خفيف ולעלם תסתגד י ולעלם תשתבח י ותתחסל הצלות בטוב י אמן:

¹ L6 يزفع L2, 5, 6 give it in full.

ופנותה ודברה יכרת: ורצון ורוח דאת הרית: ופסח אל יום אחרית: ושמחתם ועשיתם בחדבו:

ועיני יהוה לך רתו: ושנאיך לפניך יכפתו: ומועד יבוא בעתו: ימצאך לזימונה קוו:

על שלחן השמח: חדי בבטח קעמה: האמן מכל מאומה: בדכרן ברית אהבו:

תקת הקרבן ותלך: להטור הטבן וישכילך: ותקריב ויהי מיכלך: בקבול 105 יתפרש סביבו:

הך אמנותך אמן: רתו ורצון לך יזמן: והי לבין עם הארץ ככן: קשט עז אלה יחשבו:

כל שנה במניאנה: תיתי ואתה בשדכנה: והסהד קשט כל חשבנה: והרצון עליך ישיבו:

בעמל אדם ונח ואברם: ויצחק ויעקב התם: ויוסף ומשה הרם: ואהרן ובניו ומן אתנבו:

בהם לך דרשתי: ולקחה מנחתי: ואדרש סלח לחטאתי: ולא תקח על רע חני בריבו:

בלשן עבראי פחרן: ובדת משה אשרן: ובכתבי ארהותה איקרן: העם הנושע נקיבו:

אתון במשה הדביקים: תתקרו השמרים הצדקים: לא כמו הרחוקים: אשר 105° דו ורבו:

אלהים לא יפרע לן ראש: מן דת זה הנבי הקדוש: וישימך תמיד בו תפוש: ושבילך אמן בו יטיבו:

ויסקף בפללו דרגיך: ויגלי בעלמה גלגיך: ובאחרת גן עדן פוגגיך: ויקבל מנן מן שבו:

ומועד עליך מברך: ועל בתך ועל ברך: ובעלמה ירבך ויפרך: ולאלפי רבבה תשובו:

ותנים יומה לזה היום: מאה שנה בשמח ושלום: ובשלת ואכלת במקום: אשר בחר יהוה אלהיד בו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه يفًا بيت مفرد بنغم مسجع من قول المدكور اطال الله ادا"

אל פתח הרצון נבוא • אנחנו ואתון אה שמועה:
בלב ירא יתיטב • במדרש סליחה:

גן עדן יתנלג • געווה כל מלואה:

 ^{1} L ברך.

אלהי פוקד הלוים ישימך כמספר הכוכבים יושם כל עובדיך טבים: ויסף עליך אלף כמוך:

אלהי מן לקח הרמח בירו - כל טוב אליך ינגדו 1 וברית שלום לך יחדרו -דאמר בדילו ויקם מתוך:

אלהי יהושע וכלב יבד מפניך כל דבב: ותירש ארץ זבת חלב יושם דרכיך כדרך חנוך:

באהלין אדרש אלהים ירפאך מכל מדוים: וישם עובדיך מלואים יודרך קשטה תהי דרוך:

ונברכו בך כל משפחות י האדמה בארבע הפאות: ובאו עליך כל הברכות f. 103^b האלה והשיגוך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ווצים עליו עוד לו עוד على نغم אופע:

על פיך אדני מליתי: ובסוד שמך החלתי: ובזכרונך הנה נתתי: תשבחן גדול והבון

גדל לאלהינו האמת: עבד על כל שמעיו יצית: וישבח בלב יפת: וינציר ענינו ולבו:

ויקום ויקד ויסגד: פני גדלו הנכבד: ויודי לו כד הפד: אבהתן באיקר

להם זאו וסימנים ושם: להם זאו f. 104 על יד בני עמרם: משה ואהרן ומרים: | בפליאן וסימנים ושם: להם זאו וארוחו ומובו:

ואבד פרעה ועמו: ומחה שמם ושמו: תשלח חרונך יאכלמו: והמים לישראל נצבו:

בתר מיכל קרבן: בחצי הליל בחדבן: זה זכרון מבן: אמת קרבניו

זכר ברית השלשה: אשר נשבע בו עשה: פרקן ורוֹח וישע: ונקאת עמו אגיבו:

בסור אנה לאברהם: מימר בי נשבעתי נאם: ואשר בדילו קעם: ויהי השמש לבוא:

ואמר אל משה נמה: ומה השיג לך וממה: ויהי השמש באה ועלמה: שני פעמים מושבו⊥

ורז ידו בחיקו: רק הרחיק לא תרחיקו: ברזו אמצו וחזקו: ואדבקו במשה f. 104^t

קומה יהוה ויפוצו: שנאיך ואיביך ויתצו: ויקֹם לכם ושרצו: ואתם פרו ורבו:

על מלת יחידאו: כארזין ואמרים במלאו: וקרבניו תזבחו: על כעום דבבו:

זקן ועד נשינו: וכן ישמר חייכם כלכם אחינו וכל שנה בחדי וששונו: ונחתם זה המימר ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד כל ימי חיינו:

→פן יחברך אלה ולית כוֹתה רבותה לה י בכל הימים רבותה לה י סגי מכן רבותה לה י ישר ותנים יומה וברוך אלהינו לעולם:

> ويقال حددا المغيرة حددا العدما الداء . . . اعدار שما ألااأم

ويقال נברך وهدا ترتيبها ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

الاسماد ملمة المحدد في الدار وتمامة المدار المحدد المحدد وتمامة الما المحدد تقيل شوية الالا سن مرحدا ويقول لدال المحدد المحدد المحلم المرافلات المحدد وتمامة المحدد المحدد وتمامة المحدد المحد

דבחכמתו הקרושה י וגו"³

רב אלה وتمامة انبوعوا עשרת הדברים · ابرعף הזכאים * ואלקטף מן ואל
אהרן אל אחר התורה وهم مشروحات في هل عادة في صلات العيد
وقت ان يصير طلوع להרגריזים متقدم دكرهم وهو القطف كما مشروح
اند אדונן המכתב הקדוש * ועמו שלשה מכתבים * ויתמר מן הא
סביאן וكم بيت ויתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל * וינשקו המכתבים
בגדול החל ובקטן כלה * ואתהו כתבה רבה דאתינן נסגד קמיך והא
כתיב וקבלו التلات فصول برهج عظيم | וילבו כי בשם * ושמע ישראל * (108 . 10 המקרא על המכתבים * ואת חקת הפסח * ויופו על كل فصل منها הוציא

¹ Twenty-two headings. ² L₅ בימר היבת ועש אלשקט, and then follows in full "מובה מנ נגו", as below, p. 200. ³ As above, p. 165.

דמעי עלמה מנוחה: דוכין לון דרך כנועה: והצילון מכל סרועה: זה רו השבועה: חדר בכל שנה משרוה: מרם תרחק מכל שנואה: יתן ממגד הארץ ומלואה: בארזין לאלה עשוה: לנו מן מרן ידועה: ביועד הפסח פרוה: נורו לבש המסוה: סליחן לכל בעוה: צשה פתח פתוחה: פנותה היא שלוחה: צבעת נדיבי העם כרואה: : קרא לך עדן באחרוה: רחמים לך נצועה: שלום לנפש והרוחה: תתצלח מן אלה ברואה: מב לך אה סכוה: ידוה יקבל ענוה: וכל אתר לד יגבחוה: ויהי לי לישוטה:

דכרן אל משה בן יוכבדי י השכין בה בארהותה ופדה יתון בפדו זכות הרית לון רז י חיים לון השמח י מבהתו כד תתקשמי יפסח על הישראלי ככן בובח קרבנך י לך לך הקבול יכלכל -מציל מכל ארצם י נצב שרש על יד מן י סימתה דמעתרה דמים י על ישראל הדמע י פרקן רב מכל נגף י צלאי זה היום קרץ • קבול הקרבן אדיק י רצון ארש ותוך ואחר י שמורי מועד קדוש י תנים יומה לעם אמת י טבין עליך דמע כל שבטי יהי לך מקראי במימרו בכתבו עזי וומרתי "

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه يضاً بيت مفرد من قول العم الاجل الركن زقن يشرال الشيخ البراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي عفي ١٢١٪

יפסח אלה על בתינו י כמה פסח לאבותינו: בזכאים ארשינו י בעין f. 106 הרחמים יפני לנו: | במיתי תהבה ומשכנו י ויניר לימי רצונו: ותסור פנותה מפנינו י והרחמים תשרי עלינו: אהיה אשר אהיה אלהינו י לישועתך יהוה קוינו: אגמי ממי הרחמים צמחינו י וראה את ענינו: ואן לית נתרחץ עליך בצרינו י מרן מן ירוח מתלתינו: בצל קורתך באנו י ואנן נתינים תהותינו: הצילנו מידי שנאינו י ואתגבר על המתגברים עלינו: וסלח לחמאינו י וכפר פשעינו וורמנו וחננו י ורחם מאתינו: ומועד מברך על קהלינו י מנער ועד

ולא יחמד איש את ארצך י מן כל הכראי: וקרוב בון יפרצך י ותמטי מדרשי ופגעי:

היום ראותך הך מלך " בעיני כל בוראי: במה את עליו הלך יעל כעסות כל תעי:

והמתגברים עליך יסורו י קרוב במשפטך תלאי: או כמה בא על פרעה י 109⁶ שמעי עמים ומראי:

יתך ויועו מן מלכך י אם תמיב חשבאי: האן דו מנו דיכך י ופנותה מה הי מה הי:

מד משה לך נבי ודתו חרבי וקשתי ורמחי: בסור לן ובמושבי עורי גן עדן בעקבאי:

עזי וומרתי אלהי דמן עפר בראי: מלוך נפשי ורוחי אתגבר על שנאי: אמרו אהיה אשר אהיה דלו ארים צבעי: הטיב מן פנותה מבראי בסוד ייהיויה:

אהיה אשר אהיה "אל תפן אל חטאי: והשקף מן עלאי "עלי יום צמאי: אהיה אשר אהיה "בעין חסדך ראה: ורחם דלותי אה ראה "מחר בין ידיך בבאי:

חתמו צלותיכון בפחד " דאתון צלאי וקראי: ואמרו כהלכון פם אחד י ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה:

והסגודות שלשה:

ולפלא | ויקרא אברהם את שם . . . . בהר יהוה יראה: ושלבא מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש י אלה הם מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך: יברכך יהוה . . . . לך שלום:

ושוש ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ופנית בבקר והלכת לאהליך ששת ימים תאכל . . . . עבדה:

ויתמר יהוה $\vec{x}$ ל רחום וחנון $\vec{x}$ ל הבון "הברך הבהן" פישב $\vec{x}$ ל רחום וחנון $\vec{x}$ ל הבון "פישב" $\vec{x}$ ל הבון $\vec{x}$ ל הבון ווא וגו" היט $\vec{x}$ ל הבון ווא וגו"

יפה ואשר - לאשר - שמר - מימר אל ישר - מר הבשר: אלהי - ברוי - ועשוי -ומלוך רוחי - לישועתו אקוי - כי הו סכוי - בכל מאומה:

שמו ייהיויה י אהיה י הראה י דלא מראה י היה ויהי: אדרשו ואקדשו י בקדשו י ואבקשו י בבקושו י דו ממן בישו י עשה כל תמח:

בזה רמו י ומה עצמו י ומה רב שמו י יהוה שמו י ממן בריאמו י הכל יזעו ממו: ומן דחלתה ואימתה י ורבותה י וקדישותה י ועזיזותה י לית כוֹתה י כי הו אדון התקומה:

f. 109

יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם י נישגש דבר אל אהרן י ויתמר אתהו דבריך עלמה י כלה י ויתמר דכור מן מימר זקן ישראל בדרו אברהם בן יעקב הדנפי יהוה יאריך וגו"

> ונופים מן זכאי: האל הנראה: ולקחתם מנחי: יערף כמטר לקחי: ממצרים ועד אנה תקעי: ולא ימוש מן עבראי: עשה מה דו בעי: לבית האבות מלאי: תקיפות על מצראי: בון לעיני הראה: והקריבתם ריח ניחי: שמו לי פסחי: שמש וירח יצאי: ובשני עמודיה נסעי: ורבבות צבאי: עמון זה רו¹ לך נחי: יפני פניו למופעי: וריק מן תפלותו לא יהיו כפינת זה היום נשאי: לדרות עולם לעבראי:

ברכו ושבחו ייהיויה י רבו להנדארי בקדש " - דיום במקראי קדש מוסף רחמים וברכה: בין דורות עם זכאה י נורא תהלת עשה י יהוב מתנת אי שהי עקב סימנים חיולין י קובלי עמה חלילין ברוך מן רו ללוי בקול תשבחן וכרוי לבים שני בני עמרם אנון ינירו לעמרם י ברתות מרון מכמרים י סוד הקדש ממסרים י כל מן ישלם על משהי וישלח נפשו חפשי הנבי אכן והכהן י חיול הו חילה דכן ארכן

אה בחורי כל עבראי

נודי לאלה נודי אני ואתה אה אחי: פנים בקדש מסגדי וכל מנן חדי וזהי:

במיתובית כהן ורבן י אנן עלים בעלאי: והקרבן לבן הקרבן י לא לבן קומי שאי:

ימטנן מרן רצונה י ונעבר מן תרחי: ימי תהבה ומשכנה י ולא עורן רבב ימעי:

וישימו מועד מברך - עליכון והאלהים הרעי: המלך הגאל לך ולסדרך - מן משפט סנאי:

וכן ישמר חייכם כלכם · וכל זכורך יראה: את פני יהוה אלהיכם · ושמחת בחגך ההיא:

¹ L5 om.

מן דן סיעתה מעשו באשמחתה קרבנך מאה שתה מן גבר ועד אתה ועליך מברך שבתה והלכה ופניה משם:

בבקר י לאהליך באיקר י במוקר י בתר י צלות צפר י בכשר : ותשמע ברכת כהנה י רבנה י ועמוד בנינה י ופרד זבנה י חליפת מן קנא י וקטל מן זנה י וממפה אסבמה:

אדונן הכהן י הגדול אהן י דמצא חן י בעיני הממן י | ולבש חשן י ואמשח בשמן: המשחה ואתוקר י ולבש נזר י הכהן הגדול הישר י אדונן אלעזר י אלה לזרעו בינן יעזר י וחתה קעמה:

וחימר ברם " לזרעו הרם " אקדם י ואתי בשלם י אה כהן תם " וזרק הדם " כמה אתקדם: ואלה יחננו " ויעננו " ויטרנו " ונראה ממנו " מן יכהנו ' וישמש משכנו " על אתר הדמע:

וכן ישמר י חיי זה הסדר י דאנה מסתדר י מן נוף עבר י עם אל ישר י שמעיו המימר: אה אדוני י ונור עיני " וזימוני " אסבלוני " על קצירות לשני " כי ישמעאל אני " מן כרן בני רמח:

אלה ירחמך יוירימך יויחיל מקומך יויגדיל שמך יושימך שמח בין עמך: ומאת מועד יתעבד באיקר כבד יובזבד יזה המועד יוכל מועד בזהו ובשמח:

מרן יקבל צלותך ויעני בעותך וישמע קל צבעתך ויזרו בפצותך מן סנאי דתך יוחיל מיתוביתך: ויחדש שמחותך ויטיב עקובאתך ויוסף לטבהתך ייסלח חטאתך וישוב את שובתך ויסגי פרותך ומלוא הארץ ישימה:

ועליך ישקף " וירחף " ויעפף " ויגדף " כל הנגף י וכן הקצף: ותנים יומה " לך אה עמה " בשלמה י לדן יומה י ולמועדי יהוה י | מראשה ועד חתמה " ב 112 ft אה עמה " בעמל זכאי עלמה י וקטף כל נשמה י דאמר בתורה התמימה:

ושמרת את החקה הואת למועד מימים ימימה:

علية ايضاً مرنة زريف اسطر تاليف سيدي הכהן מכיה בר عملية المحدم محدم المحدم ال

אל רצון אלה שאלי הך מד לאדי ועבד:
בנציר לו בכל עמלי יודע לכל עובד:
שמע" ויראה ויגיב יודע לכל עובד:
בזובו לעלמה ימיב יוכבודו על כלה ירד:
ביום הזה דכרן אל מעשיו הנכבד:
ביום הזה דכרן למשה כד אפד:

ידעהך 1 L 5 דעהך. ^{2} L 5, f. 56 (late). The piece is not in L 2. ^{3} L 5 אני שמע, but the acrostic מביה הכהן =) אני שבאן is evidently intended.

על כן י ובדיל כן י ועורן כן י אקד וארכן י אכן י ואסגי מכן: ואתן לו תהללות י ותשבחות י ושירות י וזמירות י וכבדות י ותפחרות י אולי אנשם אנה ושמה:

אשא קולי : במגדלי : דלו אעלה : ואחלי : פללי : בממללי: ואחן שלם : על בן עמרם : משה הרם : דלא קם : בעולם : דמו צלם : סגיל כל האדם באדמה:

לאווי עלוי בלבבי אשלם על זה הנבי הרבי כוכב בית לוי: דיהוה אוקרו ובחרו ופה אל פה דברו ואסקף אתרו ושגרו אל הכפור פרעה אל מצרימה:

במופתים י ואתותים י ונפלאותים י לישראל רתים י ולמצרים מיתים י ומכפיתים: ואנון מתעשים י ומתפרשים י ושמשים י לקדשים י ומאבדים הבישים י הכושים י פרעה ועמו הזמה:

חתמתון מות הבכורים · בכורי המצרים · הכפורים · הממרים · הממזירים · ובכורי העברים : 'בשמח וחדבן · ובטבן · זעורן ורברבן · אכלים הקרבן · כמה צדן · על יד חלבן · משה הדמע:

וממו שם "זה זכרון מתקומם "בעלם "אל אחר העולם "במקום הרם י גבעת עולם: יתעשה "בששי" ורגשי" כמו ארשי" על יד משה "במקום הקרשי" קרש כל האדמה:

שמה י תזבח 'בשמח י קרבנך בריאמה י במקום הדמע י ותרים ממו תרומה י על חלבה ודמה: בתר מה תצבע י במים צבע י שלם ברברבה י בארץ המובה י ותעלה בנציבה י ותעמד בנכח הגבע י במקום אשר בא י לשכן את שמוה:

מה רב זאת השעות י מן שעות י דבה אשמחות י בכל הארצות י לא תכרת אל אחר הדורות: במשמרה י אה עם הנורא י ומובך במשמע הדבירה י הכשירה י ומחסלה יקרא י ואל אהרן על מקרת העשרה י מפם הכהן העמד לשרת שה י

אשר ישמעך יותובח זבחך על מזבחך יואכלה כנפשך שבעך יוסדר הגוים נכחך לא לון יכולה על מנעך: מן עשיה ידן חקתה יומצותה בזהותה - בניה ואבהתה יכמה פקד בארהותה מלוך קדמה וימה:

ועת תעבד קרבנך " במכונך " בכוננך " את ובנך " וכל כרנך " וזימונך: וזר לא יקרבך " במושבך " רק יהי כות כלבך " ואת חדי בחדבך " בנפשך ולבבך " ותעבד מה צוך " בכל מצוה במקומה:

אלה יחני יתך י בחגותך י וחדותך : ומעבד מצותך י וכל עדתך י דכותך :

אלהי יצחק בן שרה " לבוש מצנפת הגרה: והו נזר הזרע " בריתו עמך יצמר:

אלהי יעקב אבי השבטים י דמן קשטה לצטים: לא תסורו לבריתו צטים י ועל בור דכנע עמיד:

אלהי יוסף המלך י אשר ברצון מרה הלך: כמהלכו לך יולך י וצדיקתו תתלמר:

אלהי משה בן עמרם י הנבי הנאמן הרם: נתינות אלה לאברם י אחריתך עמו נגד:

אלהי הכהנים הקרושים יואתר קדש הקידישים: בהם תהיו ירושים י אתרה דאתה לו סגד:

וממשלותך עד לעלם י ודברך יהי עלם: באלהי קדם מתחת זרועתו עולם י ויגרש מפניך אויב ויאמר השמיד:

אמן אהיה אשר אהיה:

هذه الكيمي 2 الذي ذكرناها اولا رحمة ١٢١٣

ברית העולם מלואים "בכוח ויאמר אלהים: המחוים ודלא מוחים מן חסל באיל תקף:

ישתבת באריה דכן ברא השמים ובתר ארעה: וגן עדן למן שרא ומן דחלתה למרה ארקף:

ואתנזר מן מומה - מאה שנה תמימה: ועליו שב יהוה י ואקים מנה הקטיף:

הוכאה דמן מרה קרוב י ובריתו לוכון קרוב: יצאי ירך יעקב י שמר ולא חלף:

עד קם מנה משה יועל בניו ממצרים הושיע: ורד לפרעה הקשיע י הרע והצרר והקצף:

והוציא עמו השמרים י בזהו ושמח ושרים: הו הלילה הזה ליהוה שמירים י והרתו במועד יוסף:

 $L_{5}, f.$ 47° על מן קרב מן שסע שסע: והחקה הזאת פרסה על הפסח בו אלה פסח "על מן קרב מן שסע שסע וארל ושבע ושרף:

היא בין רבבה הך ים ובתוכו תיבה: היא הך השמים וכוכבה אשר במלאו יסקף:

היא עמור עלמה י תמירה בה לעמה: היא בסור לכל דמע י בממשלה השנית תאסף:

היא למן יתקבצון יעל עלמה ויפרצון: היא תסיד במאתי הרצון " והנור עליו שלף:

"By Abraham b. Jacob.

עדת ישראל ממצרים י פרעה ועמו יעבד:
כל זה בדיל אדירים י אשר בריתון כבד:
אנון אקרי העולם י ובדיל מן על טובו עמד:
נורא זרח ואתעצם · וכתבו למד ואתלמד:

בו נאמן תמיד י עד תרחו לנן ילכד: ושמח טב לנן ילכד י בדן מועדה יובדן מועד: עד תקום חקותיו י לפני כל הוא יבדד: וטובות עלמה ביתו לא יכרת כד יסגד: בהפסח ונצענה י על השנאים ואתפרד: במכות פרעה : עד יעבר הוא ועבריו · ועל ימה אתנדר: | עד יעבר הוא ועבריו · ואכלסיו הוֹה נא ונר L5, f. 56b עד רמה בים בעובדיו י רכבו כפרשיו השמד: וישראל שלומים צאו י בתר עשות הפסח אצתמד: כאשר מרן צוהו ׳ בקרבניו דאתעקד: על עובדים מבים י נור הרצון עליון אבר: יתעשו כלם בשבים י וכל עובר בון לא יעבר: אלא עובדי אלהים י דאנון על כל עובד קרקר: תרעם בבינת הרוחים י הן הוא כל עובד להן עבר: כי יהוה הנלחם י ואתם תחרישון עד: תדעו אשר קעם י כסי וגלי וכד: אשר בה אתיצבו וראו ישועת יהוה הפרד: נשול מן טב מעשהו ' לא יקום בנו בן זד: ומן יתגבר עלינו י על ראשו יתגדגד: ומן פנותה יצילנו י עד יקום מה אתפקד: מן גזריו ומצוותיו · בשמח ומוב לבב נצתמד: בחקותיו ותורותיו • דבון קומה בה נעמד: ומרן יקבל צלותן • ורחמיו עלינן תרד: ויעני בעותן י ובניצן מורו נקד: וישמע קל צבעתן י ובגן ערן העד העד: בעובד אחריתן שבת ומועד מברך ונכבד: עליכון וכל קהליכון י לדי ויוסף וככן כבר: וכן ישמר חייכון י ויתן לכם זכרון ותרומה ופקר: מן טובו יסעדר ונטורך יהוה אמור יד יד: על קוממות מה בו פקרך י ובחסדו תעזר² לסהד: בעמל השלשה והמלך י ומן אמר וישכן ישראל בטח בדר: ובעמל מי אמר בדילוו ויערך ותובה קרבנך בקדש כל מסגד: ובמימר החל ותת פחדך י למוב כאשר שש ויתחדד: יהוה כוננו ידך י יהוה ימלד עולם ועד:

ויתהלל פישות וכי בשם וקטף הזכאים י ושמועין ותניו י ואלה יקבל בעם וקטף הזכאים י ושמועין ותניו י ואלה יקבל מנוכון מאה שנה י תנים יומה מאה שנה:

المماح الملاالم حداد " امين الما" المالية الما المالية المالي

אלהי אברהם בעל השבועה · וגזרת הברית מנה שרואה: ועלה מיתובית מנוחה · ישימך עליה מועד:

 $^{^{1}}$ L5 ins. ^{2} L5 וחעור. ^{3} L5, f. 47, &c., inserts the following pieces, but the leaves are late and out of place. * I.e. Abraham b. Jacob, but the leaf is misplaced.

מי גוי ישראל כותך בזה היום מרן נפש עקתך: למען תזכר את יום ציאתך על יד חלקת מחוקק ספון:

ממצרים דגלים וצבאות · משראיך בשלמאתך צררות: ושמרת את החקה הזאת · תהי בטח שכון:

ואודי מרך על הפצות: בטוב לבב ונפש פצות י וששת ימים תאכל מצות: ובשביעי תחג לקדש כל מכון:

תעשה מועדיך מאה שתה י שמרי וכהן ועבתה: וזקן ונער כן אתה י ובעדי תמן עם ישרון:

תנים יומה אה עם נטור · תנים יומה מור בתר טור: תנים יומה לכל ידעיך וריטור · מאה שנה בדן יומה תתקבצון:

ישתבח אלהים:

אתיך חדי מועד הפסח י דבך עם ישראל פסח: ועל בתיון אלה פסח י ובשלום על יד משה נסח:

אתיך חדי מועד הקרבנה י אתיך חדי מועד פרקנה: אתיך חדי מועד שמח וששונה י לא מטלטל לעלם דכרנה:

אתיך חדי מועד רחותה: אתיך חדי מועד ממלכותה: דבך זכרון לאשמחותה: עם סדר קהל עבראותה:

מן לא ראו גנת עדן "יראו לילת הפסח אהן: נור מניר בה יצא מעדן י ועץ החיים בתוך זה שכן:

מה רב שעתה דבה יצתמתו ישראל וכל איש וביתו: ויסתכלו להכהן ומקרתו יעדן ויאמר שחטו אתו:

כל מן יקח המאכלת בידו: וישחם קרבנו במועדו: ויחנו כל העם יחדו:

ויום מבה מה מבו י דבו ישראל בשמח יקוו: במשתה יין ומיכל חלבו י מן שלחן נצא ומן שלחן נבוא:

תמטון לזה באיקר אה מן אנה אסתדר: ובשלום לוכון יעזר בעמל דמע כל הבשר:

תנים יומה תנים יומה: מאה שנה בשלמה: תעשו מועדי יהוה: בעמל קסף כל נשמה:

ישתבח אלהים:

وقت عادل موردم يبدا درال مدمداه عدده بنغم معروف وبعدة L2, f. 112b

M 2

L5, f. 51

היא הך לילי גן עדן - בה ישראל לשבטיו שכן: היא כמשכן אפן י עדנו ברתות ערף:

היא ריח ניחח ליהוה · מתקבלה עמה: היא לברית מקימה · ומובא תהבה תאלף:

היא שלוחה מן הגון היודאי : הברח מן עם עבראי: היא כרוחה מן נכראי : דליהוה הו מגדף:

היא לנפש תנפשיבכל שמח ורגש: היא לישראל תקדשי וברתות מרן תרחף: תמידה לא תסור ממך י אתה וסדר עמך: ולו לעם קדש יקימך י ושיאלך א ירף:

ותאכל המועד עליך בריך י וימי חייך יורץ: וימים טבים תאריך ותזבח ותאכל והנותר ישרה:

מועד לעלם לא מטלטל י והרצון ירד עלהוי כטל: וכל דמחלל לה יתקטל י וישיגו הנגף:

בו אשל קבולו יטע יויתנך תמיד לפלימה: באשר ידו על השמים נמה ידו לכל נשמה קמף:

ויפסח אלה על בתיכון יוכל מנוכון בשח שכון: ותחגו לקדש כל מכון י ועל ראש הנבע תשקף:

וישקף יהוה עליכון העם אן תתפללו לעבדון אברהם: שוב מחרון אפּך והנחם ועל הדגפי רהֹף:

ועליכם ככם רבבה יסף חילה רבה: מן זכר ונקבה ידמן זרע יוסף: והאלהים עמכם יויקים מימרו לכם: ופסחתי עליכם יולא יהיה בכם נגף: אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה " אה סדר קהלינו: הסדורים אנה " בזאת צלותינו: ישמרכם יהוה " אלהים אלהינו: ומאה שנה תעשו זה מועד " הפסח בשמח ושדכנו: וכותה תהונו בהרגריזים " קדש אתרינו: ואתם אמנים מכל דבב " שכונים באימנו: וכן ישמר חייכם כלכם " כל אב דמכם ובנו:

שבוע מן מימר עבד אלה בן שלמה הכהן יסלח וגו"

אתי בשלם יום טבהתה טבו בו כל עם ישראל יקוו: במקום וסביבו י ויעשו הפסח בחווון:

משפטו בין הערבים יובח י וארשה דרחותה בו יקוֹה: ויחי כל דמנה סבע י וישקף עליו הרצון:

תורת משה לנו תגיד: כי בעשור לחדש הזה עתיד: לארבעה עשר ותפרד: קרבן מן עזים ומן צאן:

1 L5 1771.

לפרקנך י ופרקנך בדיל רצונך י ורצונך בדיל קרבנך י תקריב 114^b ואמרת לפנך:

לבנך תימר והו לבנו : מה קם ואתקשט ביננו י דעבד 'עמן אלהינו י לפרעה עבדים היינו :

היינו¹ בדרך רחוקה · וכד היינו¹ בהר ובבקע · ויתן מרן משם' לקח · ממצרים ביד החזקה :

ביד החזקה הוציא יתך בגלל חקי תורותך ועורי קרבן חדותך למען תוכר את יום ציאתך:

ביום ציאחך פניך כתיב י מתידע ביד צדיק חשיב י בחשבן על זבנים סביב י שמור את חדש האביב:

האביב לעשות זה שביל לגן² עדן והרצון כליל י בזה מרן הבדיל והשכיל י פסח ואת בתינו הציל:

הציל והשכיל לן בעולם · מתכתב על יד ברה דעמרם · כמו³ זה זכרון מתקומם · לחק לך ולבניך עד עולם :

עד עולם ברצון ורצות י נפש וטב לבב ופצות י ופקד שבעת ימים בקצות י תאכלו עליו מצות:

המצות בו תתיקצון י כי אנה ושם' תפרצון י ומאומות רבות⁵ יתקבצון י לך 115 שבת ומועד ורצון:

רצון ירצי על הבנים י ופרקן מן הסנים והזנים י עם דורות הימים והשנים י בחדי וזהי נימר תנים:

תנים טובות ותנים באות י בכל דקיקות ושעות י תשמר ותשתמר במלאות י שמרת את החקה הזאת:

وزفع הו הלילה הזה وتعامع وكرزنة تلاته עורן כן שירה עליו עוד על המופתים מן מימר בן מניר וגו"

> בשם יהוה אלהים " מלוך העולמים: נחל בכל מקרא * תמיד כל הימים: מזה רבו ולמו " עצום העצומים: נזה אין לו " בארץ ובשמים: יהוה שמו * זה השם התמים: ראה רפא ריאם * רחום הרחומים:

אהיה אשר אהיה י חנון החנונים: הפתחיו לכל פה י משלח הלשונים: עינים f. 115^b : לא תראו י וירא' בלא עינים: | משמיע לכל אזן י שמעיו בלא אזנים:

¹ L6 ההינו L6 לכל 1. ממו L6 ממו L6 לכל 1. ממו L6 ההינו 1. ההינו 1.

ومرادنا ان شا الله تعالي بعد ذلك نكتب شير يقالوا ليلة الفس_ح بعد اكل القربان وعلي السماط ² تاليف من ياتي دكرهم

שירה על יخ_ק אתי בשלם מן מימר מתנה המצרי "יסלח וגו" מודאה לאלהינו מודאה י דפקד עמו ישראל באדה: חדש הראישון בחסד י אתי בשלם מוטרה:

דריה ישראל באיקרה י צאו ממצרים בתדירה: על יד בן יוכבד י בארבע טסר יומיז לירחה:

רחמיו הטבים דבמכפלה יוכר בריתם אלה: האל הרם המכבד יגלגים רברבים לאלה:

ב'כורי עבראי אחין יוכל מוב וחסיד מלאין: ובכורי מצרים אבד ייאן ב'רוי אלהין:

הדם ראו עם הנכרי מה עבר 'עם זרע אברהם העברי: אשר לשלשה עבר יחזי במישרי 5 ממראן

בארע מצרים עם יצאים י ועם פרעה בנגף טבעים: בכים וישראל לאלה בארע מצרים והוו נכסים ודבחים:

בר תוריה תזבחו בחסד " אה בני * דצאו ביד: רמה ומצראי בלחץ כבד " זהו רבה דאתעבר:

בתי מצראי בטלם י ובתי ישראל בשלם: והדם על המשקוף סהד י חתם לא משתרי לעלם:

יפסח יהוה על בתיכון י כמה פסח לאבותיכון: ולא תתנשון למה פקד • L2, f. 114

ביד רמה צא קדש כל העם ישראל רבבות בפעם: מה מב זבנה⁷ ומה כבר יומה דפסח אלה על העם:

מחבלה בתוך בתי המצרים ובתי ישראל באיקרים: ומצראי מצרר מזדבד כל בית דהוה בארע מצרים:

על בתיון פסח בחסדו י כותון אה בניון תרדו: ועליכון מברך זה המועד י תנים יומה נימר כדו:

وزفع ما مادالم مام وكرزنع تلاتع

עליו עוד שירה על אתי מן מימר ארונן הכהן הגדול אלעזר רצון וגו" אתי בשלם ושלם לך י לך מודאה לפעלך י עד חסולך מחאלך י זה רז והיה כי ישאלך:

מוכות אחר רעות י את ישראל ראים: ומצרים יראו י בנפשותם הרעים: עת בא אליהם י מופת הצפרדעים: אשר כל המקומות י מהם ממלאים: ובו החרטמים י לפרעה מודעים: הן זאת המופתים י אשר עלינו באים: על פי הכוכבים י הבאים יצאים: כמו מופת הדם י ולמשה נסהים בי ונביותו שם יצאת לנגלאים: התפאר עלי למתי ויתגלי לראים: ויאמר למחר יוכן עשה זה לשמעים: יודיע הן יהוה י נורא הנוראים:

יקח אהרן המטה " ווך את עפר: הארץ וכנים " יהיה על כל הבשר: ועל כל
הבהמות " זה המופת אשר: לפניו כל אחד י מן החרטמים אמר: אצבע
אלהים היא " הצדיק והישר: | וזה מעשה יהוה " לא מעשה גבר: אחל 117
במים ועפר " וזה בו מוב דבר: לכל חבום ונבון י הן דרש והן שמר:

ככלות יהוה י מן איקרים שפלים: עפל יעשה י באיקרים מעלים: מופת הערב
אשר בה " מן מינים גדולים: לא היה עוף ממא י כי אם בא ביכולים:
ומהם כל בתי " מצרים מלים: ותשחת הארץ " ההרים ונחלים: ועיניהם
נקרו " מה להם אכלים: שם היו למשה י ולאהרן שאלים: לכו זבחו

אמרנו: ונאמר:

לאלהיכם י משל המשלים: ואליו בעבורינו י היו מתפללים:

לישראל בזה כל מובות ושמח: בתולדות אשר פרעה להם ישימה: | במימרו יהוה אלהיכם רב שמה: כן במימרו אלהי העברים ארימה: יוד אתמר למצרים יד יהוה בחמה: תהיה במקניכם יותמות כל בהמה: בשדה ובבית זה חכמה תמימה: ועברו בשחין אשר אבד מצרימה: וממו אין להם יפני משה תקומה: וישראל כלם יבארץ גשן שלומה: כי הבדיל יהוה אתה ומקומה:

בה רבה ורמה י את מופת הברד: כי עמו ובתוכו י אש גדולה תרד: על
נסתר זה המופת י מי יראו יעמד: בו העד פרעה י ליהוה הבדד: כי הו
הצדיק " ואין למובו מדד: ואני ועמי הרשעים י וכל רשע ישמד: אתפלל
ואשלח אתכם י ולא תוסיפון לעמד: כי כל מצרים י מן הברד אבד י:
בחג יהוה רוח קדים י כל היום והלילה: עד נשא הארבה י וינח בגבולה: ויעל
כבד מאד י על מצרים ביכולה: ויכס השמש י עד לא יוכל אחד ירא
לה: וכל ירק ועשב י ופרים יאכלה: ויאמרו המצרים המות י משה
אתפללה: וינש חשך בחשך י כי חשך אפלה: | שלש ימים לא ראו י f. 118

סבב עמוד הענן י במקום הכפור: עת אתמר למשה י למימרי שמור: הרע

י גליון , and so L6 sec. manu. בסגרים 3 L5, 6 מליון , הער 5, 6 הער 1 התפחר 1 L5, 6 הער 1.

- ולא יתעתק לכי אין לו משכנים: אהיה אמון אזרח ארון הארונים: יהוה שמו ' נתון המתנים:
- בו נאמן תמיד ' ונמות על תורותו: ובנבי הנאמן ' עבדו ובן ביתו: דצדקו יהוה ' ברבות אותותו: ונביות אחרו שקר ' והצדיקה נביותו: כל דרי העולם ' עדים בצדיקותו: מה רבו מן נבי ' הציל את עדתו: ביכלות יהוה ' ורבות נפלאותו:
- גדל משה אשר י ראשית דברו: אחרית אבהתיו "כי שני שמות אתקרו: ולבדו יהוה יכל שפה למורו: זה שפט והו נער י משפט בישרו: ושלחו עד יציל " ישראל מאסורו: כי ברית הצדיקים ילהם זכ'רו: עת צעקו אליו "מידי מי צררו! וחייהם בעבדה יקשה ימררו:
- דברו אהיה י וזה השם לא אתודע: אלא לך אה משה י עד אברילך במודע: זה שמי וזכרי י והממלכה לי תמידה: והיד החזקה י והזרע הנכבדה: בא אל פרעה י ועמך זקיני העדה: לא תירא ממנו י התיצב ואל תחרדה: כי אנכי 'עמך י ואיביך אבידה:
- לא יאמנו ישראל י ומהם לא אמצא: פנים ויאמרו י גלי מופתים עד נצא: עמך ואלא פרעה י לכלנו ירצח ויהי אמר לו י מה בידך ממצא: אמר מטה י ויאמר השליכהו ארצה: יהי נחש מודע י מה ממנו יצא: והביא ידך בחיקך יוהיא כשלג תצא: והשיבה תשוב יהחכום בזה ימצא: מופתים תספר י מקצה ועד קצה:
- רלקחת ממימי היאר י ושפכת היבשה: יהיה בה דם י בכל עץ ודשא: ויאמר משה י וידיו למדרש פרשה: לא איש דברים אני י מי זה אלי לשע: והך ישמעני פרעה י הכפור הרשע: ודברי מצרים י לא אדע שרשה: ולמדו יהוה י כל שפה חדשה: ושם עמו אחיו י כמה דרש עשה:
- זכרון המופתים י אשר עשה משה: ואהרן במצרים י דמותון לא יעשה: וזה מופת גדול י לכל חכום ארשי: מטה הפך תנין י פני פרעה הקשה: והן שקרו ואמרו י מן שמו המשיח: אקים המיתים י בדרך הדרושי: והן היה צדיק י גדול אין עשה: השיב מין למינו י מחלל הקדשי: הך מופת בן עמרם י אשר לא יתנשי: הפך המין לאחריו י אנה מבקשי: החכום פני זה י בעור ממששי:
- תרטמי מצרים מן משה נבהלו: והכבידו את שמו י ורמו והגדילו: ותמלא הארץ בדם י והמצרים לא יכלו: לשתות מן המים י ופֿרים לא יכלו: לשתות מן המים י ופֿרים לא יכלו: כי מן שבר פרי עץ י עד ידרש ייכלו: ימצא הדם תוכו י כי מן הדם מלו: והאבנים ככה י יתברך מי פעלו: הזה בכל ישר י ויתרומם משלו:

יהוה פניו * אל עדתו ויחנה: וירבה את טובה * וירבך חננה: וישמע את קולה * ולכל מדרשה יענה: ויכפר אשמה * ויסלח את עונה: ויטהר לבבה * ופמה ולשנה: ורחמיו עליה * בכל עת יתנה: ובשלום ובטח * בכל הארץ ישכינה: אדני יהוה * שמך אל אמונה: שים לעמך רצונך * ושימה נאמנה: ואל תשכח בריתך * בעמל משה סלח נא: כאשר נשאה לעם הזה * ממצרים ועד אנה:

אין כיהוה אלהינו:

עורן כן שירה ואמרו פם אחד עליו עוד לו עוד יסלח לו יהוה: 119⁶ ואמרו פם אחד פני האלהים: כי גדול יהוה מכל האלהים:

אלהי קדם יהוה י אלהי האלהים: המלך הגדול " מחיי הרוחים: הבדד הפרד " מלוך שפלים ועלוים: השמע בלא אזן י לא כמו השמעוים: הראה בלא עין י לא כדמות חזוים: כל מעשיו חכמה י וכל דרכיו רצוים: עשה התמחים " ומצבי הצבוים: הך צפה וצפיתו י לא ככל הצפוים: יכבד וינה י על מלי תלוים: ואמרו פם אחד " פני האלהים:

הראה הידע׳ דממו המוחים: הזכור דוכר בריתו לאב המון הגוים: אחרי ארבע מאות׳ שנה מלוים: ג'רות ועבדות׳ לבנים ואבוים: פקד אתם ופרקם מן רבות ענוים: הוציאם ממצרים בגדול הכוחים: במופתים גדלים מימנים ומסוים: מכן נימר פם אחד׳ פני האלהים:

האותות והמופתים י דבמצרים עשוים: שני הנביים בפי י יהוה אלהים | שלשה עשר מופת י לנקם הסרוחים: ביד נבי וכהן י וגדול כל אלהים: 120 * שלשה לא ימנותה י פני עמה אתוים : ואחד *משתתף י בין " שני אחוים: וביד אהרן שלשה י גלים לצפוים י: ושלשה ביד הנבי משה י איש האלהים: ושלשה ביכלות י אדון כל הרוחים: על זה נימר פם אחד י פני האלהים:

מן³ הסנה נגלת י מטה האלהים: ואתהפכת נחש י ברב הזרועים: ובלעת המטות י ובעליה חזוים: והמים נהפך לדם י ונלאו השתוים: לשתות מן המים י והבדלו³ הזלועים: והצפרדעים אשר י על הבתים עלוים: והכנים דממו: הנפשות צלועים: זאת המופתים י דבמטה עשוים: והערב דממנו י כל הבתים מלוים: מעשה האל הגדול י אלהי האלהים: בנציר נימר פם אחד י פני האלהים:

יד יהוה היתה י במקנים והקנוים: והשחין בתרו י אבעבעות פרוחים: באדם ובבהמה יולא להם אסוים: והברד דירד ימן שחוקי עלוים: ואש

 $^{^1}$ L5 ביד ^{2} L5, 6 om. ^{3} L2 משתפף ביד ^{4} L5, 6 ביד ^{5} L6 כיש. ^{6} L6 כין. ^{6} L6 כין.

פניכם ביום יבא זכור: לא תוסיף לראות יעננו הטהור: כן דברת לא אוסיף כי אם דק המצור: אשר יבא עליך יויך כל בכור: באדם ובבהמה י ואתה אלי אמור: צא אתה וכל עמך י ונשא המשור: עד תדע כי המשפט ' לאלהים לא יסור:

עשה יהוה במצרים י ובאלהיהם משפטים: עד לא ימצאו מהם י בכל הארץ מקלטים: ובני ישראל כלם י יצאו פליטים: ויהיו לפסח י בשמח שחוטים: ואכלו קרבנים י והנותר לחטים: ככה תעשו בטח י ואתם מתפלטים: ותחגו על הרגריזים י מקום השבטים: והברכות תקחו י ולסליחות מטים:

פסח נעשה אמן ביומי הרצון: על הרגריזים י אשר אתו מכון: שכינת יהוה י אלהים אדון: ונראה המשכן י הקדש והארון: והשלחן והמנורה י ונירותיה יאירון: והמזבח ונקריב עליו י מן בקר וצאן: | ונאכל הפסח י f. 118b בשמח בחפון: ונברך שם יהוה י אשר זה לנו נתון: ונדרש רחמותו י כי הוא רחום וחנון:

צעקנו אל חסדך י אה אדני שמע: והפך אבל עמך י ברב חסדך 'בשמח: ושוב מהרונך י ולו רחמיך שימה: עד יעשה הפסח י וחקותיו תמימה: אהיה אשר אהיה י אדון התקומה : עני מדרש עבדיך י וכפר אשמה :

קרוב הקרובים י קריב רוחנו : והסיר צררנו י ומצוקנו וצרענו: אם לא תשמע קולנו² י מי זה ישמענו: אן ראית בזה י המועד אשמחנו: חלילה לרחמיך בעמלנו תקחנו: כי אנחנו בעמלי יהרעות ידענו: שבנו אל חסדך מרב חטאנו: אה אל רחום וחנון ישא לפשענו: בעמל משה אשר י ממצרים הוציאנו:

ראה את ענינו י והשיב את רצונך י על עבדיך ישראל י גרך ואביונך: אשר קראת שמו י בכורך ובנך: והסיר את צררו י ושוב מחרונך: והנחם על רעותו ' וגלי לו משכנך: על ראש הרגריזים ' מכון לימינך: עד יעשה הפסח י ויקריב קרבנך: | בזה מועד המצות י בעמל נאמנך: הרחיב צרר f. 119

עמך י והשקף ממעונך:

שמחו בזאת הלילה י והיו לה שמרים: כי בה צאו אבותיכם י מבית האסורים: שלומים כלם י והכו הב'כורים: ואכלו הפסח י על מצות ימרורים: כי בשבעים נפש י אל מצרים עברים: צאו שש מאות אלף רגלאי הגברים: אחרי עברום י המצרים בפרים: ברכם יהוה י גבור הגבורים: כן יברך אתכם בנגלאים ונסתרים: ותראו המשכן קעום י על קדש ההרים:

רגעשו הפסח י אה הערה כל שנה: ויגרש מפניכם י כל אויב ושנא: ויאיר ¹ L₅, 6 רודוינו. ² L₅, 6, קולו.

שירה על המציל לאדונן הכהן הנדול אלעזר רצון יהוה עליו: اول يقال بيت التقبيل يقال اول كل شيرة في ليلة الفسر المبارك وهو

بيت التقبيل وهو هدا

אשירו ליהוה י בכל יומיכם: המציל אתכם י מאיביכם:

وبعده الشيره المدكورة

לה מועד מועד הרצון י לזימונך עמך רצון: על רצונך יתקבצון י זבן יובן לה מועד מועד הרצון י לזימונרים:

ראו את רזי התורה י תורת משה דלא אתו רע: קח לי עם עשות בתורה י לתלת רזים מעזרים:

לרעבר ולראתי ועתה י מן אדם ועד משה מפתח: ומן משה והרצון ועד עתה י * ושלמת עלמה אחרים :

מעמד אברהם לן מפרש³ · הבסור במשה דנפש: והנה תנור עשן ולפֿיד אש · אשר עבר בין הגזרים:

י וגרי ראש מן דארשי מה ארש ראש בו אושיע: ויאמר יהוה אל משה י ואל אהרן בארץ מצרים:

במצרים ארש עשותו בתקון חקי תורותו: וככה תאכלו אתו מתניכם במצרים:

הגרים בקשט לא אליל י באשר פסח בחצי הליל: על בתי בני ישראל י במצרים בנגפו את מצרים:

מצראי היו בקללות י וישראל היו בתהללות ו בדיל זה הות השאלות י על כל *אהלין הדרים :

ישראל בן אב זה למה · העובד על זה הדמע: על כן אני זבה ליהוה · כל פטר רחם הזכרים:

הא זכרון יהי ישמח הלב : מתעתק ממי לבן מן אב: מתקשם מתכונן מתיתב : מתגלי בין השמרים:

דשמרו הפקודים • י והעובדים החסידים: דייעשו במועדים • אשר לון בכל אתרים:

סדרה כלכם קחו י ברכה ורצון ואצלחו: ועל המימר לא תקחו יוחייכון

ישמר אלה⁶ כל מי עבר י הך מד⁷ לאווי זה המוער: ויהונו⁸ תמיר בחסר י בנבי הרשרים:

L5, 6 1317.

 $^{^1}$ L2 אשר עבר בין הגורים. ^{1} L6 אשר עבר בין האטר, from the line below. ^{1} L6 מפשר. ^{1} L2 אהלי גדרים, ^{1} L5 האלין הרירים, ^{1} L6 אהלי גדרים. ^{1} L2 הם.

מתלקחת בתוך צררים קווים: והארבה אשר אבל י העשבים והנטעוים:: וחשך אפלה י סתם כל חזוים: ולישראל היה אור י בכל המנוחים: לאווי על זה המימר נימר י בלבבים כנועים: בנציר פם אחד י פני האלהים:

ל. בנוים: | החרשים דבכל ישנה אתוים: ראש וראישון כי ממו השרוים: למועדי יהוה י דקדשיון גלוים: הלילה הזה ראש למצוֹת אלהים: בקרבן הפסח אודי י לפרקן הרוחים: והגביות מידי כפורים נדוים: ומובא המשחית י לנקם הסרוחים: ופסח על ישראל ישראל יואמנו מן מדוים: ויקדו העם וישתחוו בלבבים זכוים בנציר פם אחד פני האלהים:

למשה ולאהרן י אמר יהוה אלהים: דברו נא לישראל י קדש כל הגוים: בעשור לחדש הזה י ויקחו להם בשוים: איש שה לבית אבות י בנפשות מכסוים: שה תמים זכר י נקיא מן ערוים: והיה לכם למשמרת י עתיד לזבוחים: בין הערבים כל הקהל י קעום בזהוים: בשירות ותהללות י וקולות תלוים: ואמרו פם אחד י פני האלהים:

הפסח לו סודים ' ידעום הידועים: אשר לבביון ' מן הדעת מלוים: דשחרו הליל ' ולא על משכב יצועים: דהולו בראות ' ומן הבינה זלועים: ידעו הסוד ' אשר הפקידו אלהים: במלת 6 הפסח כי בה י מאומות קווים: דרג ז נביותה י הושאמת בשרוים: והמצות אשר י לפסח עשוים: וימי הגזרה ' השמנה גלוים: | כל בן נכר לא יאכל י כמה צוה אלהים: על זה נימר פם אחד " פני האלהים:

8مناط السبت

הראישון והשביעי שניהם קווים: מקרא קדש ישרון בהם חדוים: זה חג הפסח בבית אל זבחוים המתפני בבקר והמהלך על המשרוים: וחג המצות ליהוה עשוים: חג ליהוה בנפשות זכוים: בנציר נימר פם אחד פני האלהים:

תנים יומה אה עמה י דבצלותה חנוים: מאה שנה לזאת י החקה עשוים:
ואתם בחסד ומוב י הבנים ואבוים: ובתיכם מעמרים י ובאיקר מלוים:
בשלשה אשר י במכפלה מרוים: והצדיק אשר כלכל יי אבוה ואחוים:
והנבי הנאמן משה י דקבל שני הלוחוים: ואהרן ובניו י מסליחי הסלחוים:
ובקדוש שמו הגדול י אלהי האלהים: ואמרו פם אחד י פני האלהים:

כי גדול יהוה מכל האלהים:

 $^{^1}$ L5, 6 הנשוים . ^{8} L5, 6 הורה . ^{3} L6 om. ^{4} L6 כנועים . ^{6} L2 במימר . ^{7} L5, 6 הרך L2, ^{6} L2 omits this section. ^{9} L2, 6 הרבים . ^{10} L2 . הרבים . ^{12} L2 . הרבים

וופה הו הלילה " וכרונה שלשה:

يضًا شيرة على وزنها من قول سيدنا הכהן הגדול פינחס י רצון יהוה لائا المرا وهي تسمي شيرة الطعام طعام الفسي عليه السلام

פני יהוה נערך השלחן הקדוש באשמחות: סלת חטים רקיקי מצות: ונודי ליהוה אלהי הרוחות: יהוה אלהיכם:

אחרי מיכל קרבן הפסח: אל השלחן הקדוש נסע: ואל בית הכהן הגדול נסע: גדול כהניכם:

נערך השלחן 'בשמח: מן בשול טב דמע: מן צאומות רבות תתמח:

ל. 124^b : ארז בחלב טב בלבב: וארז בדבש טב חובב: וחלב בחמר ובעצים רב: ל. 124^b יתערכו בבתיכם:

ודגי ומרור וירקות: בכלים קעות רבות ודקות: ויין טוב להשקות: ישמח לבביכם:

ונשב על השלחן: ונאמר ברוך יהוה בשמח ושיראן ותשבחן: ונעמד ונאמר מברכו ונאכל ונשבען: ונודי ליהוה אלהיכם:

ונשתה יין בד ודם ענב אמר מוב: ויחני כל אחד אחיו מאה שנה בחייך אה אדוני במוב: ונצא מן בית ונבוא אל בית במוב יתוב: זאת אמונת השלחן יהוה לא יכרת הססותיכם:

אמן אהיה אשר אהיה: יהוה אל ראה: ישוב עליך קרוב אה עבראי: ויקבלכם וירחמכם ומועד מברך עליכם:

יהוה אל רחום וחנון: יסלח לכם כל עון: וישבכם אל הרצון: קרוב 125 אמו כאבותיכם:

מועד הפסח פסח לכם: לאווי נשיר לו שירה תשמחכם: ביתוב אמנותיכם: מתנה מיהוה לכם:

אשתו יין מוב בכוסים רבות מובות מלאות: ואתם עמדים מהבה ביהוה אלהי הרוחות: ומהבה באדונן משה נבי כל הדורות: שלמו עליו אה ישראל כלכם:

שלום יהוה עליו בכל הימים: כי בזכרון יהוה ובזכרון משה התמים: יבוא השמח והשלמים: לכם ולבניכם:

עונותינו חסרתנו: מתנות יהוה אלהינו: וירצי יהוה עלינו: ויחתם בטובו לי ולכם:

הן שבנו תשוב לנו: מתנות יהוה אלהינו: מובינו הן שבנו: שובו 125^b מפנותיכם:

זה מועד הפסח שמח לכם: אלא בו זכרון מרור עבדות אבותיכם: אין בו מוכח אלא בציאמכם: ענות נפשותיכם:

תנים יומה דאסתדרו י אודו למרכון ועזרו: תלו אפֿיכון ואמרו י פניו כארזין ואמרים:

ويطرقو ما مادادم مام وكرزن تلاته

يضًا شيرة على وزنها من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص رحمة الله علية امين امين

לבי עלה אל דקמים ' וראה רצון יהוה דבה פרים ' וקרבן יהוה מנכים ' וכהן יתקרי הרבים:

מה טבו עמד על המנבר י והו בבגדי הקדש מתנזר י וסביבו כל עסכר ועסכר י מן גוי קדש וגוי נכר:

י הו משגב בארבע שגבים י שמרים וגוים עבים י ויהודהים וערלים נציבים f. 123 מרחק הך כלבים:

עדן ידבר הדבירה הגדלה יימרו הגוים תחתיו עז אלה בזה לבך ישמח וידך תמלא יוענני הרצון עליך יטללה:

ועת יחסל הדבירה יימר כי בשם יהוה אקרא יויקרי ואל אהרן בתרה י על מקרת העשרה:

מה רב שעתה דבה יימר ושחטו אתו - כל מי יקח מאכלותו - וישחט קרבנו בחדותו - ויריח יהוה את ריח ניחחותו :

וסדר השמרים אמרים : כל הלילה כארזין ואמרים : והאש תוקד בתנורים : והשמח יתווף והשרים:

אה עיני לו ראיתי את עמי וערתי | אכלים קרבניון בחדותי והרצון f. 123^b ישקף עליון מכל פאתי:

ראו ריח הקרבן אה חכומים " סליק כריח הבשמים " קדה עם מרדרור עם קטרת הסמים " וטעמו דמע כל מטעמים:

הא על זעור מנה בזה העדן לו הוה עם רוח הגן עד ניכל יתה בחדבן י ונתמלי ונחדי לבבן:

הא³ לבוש בגדי הקדש י שלח לי מן קרבנך הקדש י מנחה עם רוח הקדש · איכל ונפשי אקדש:

אה רוח הקדש לך בשמח ורגש אל אכולי קרבן חקדש ומן קרבן לנו בקש:

לא ישמם יהוה מן מיכל קרבן יהוה וחג להרגריזים בית יהוה ביומי מועדי יהוה:

הנים יומה מאה שתה ^{6. 124} שמרי וכהן וחבתה י ובשלת ואכלת י ופנית בבקר והלכת:

 $^{^{1}}$ I. e. על המציל. ^{2} L 2 ניחותו . ^{6} 3 L 5, 6 ins. על. ^{4} L 6 (^{9} 5) על. ^{5} L 5 (^{9} 6) שנה.

וחלב בתמר אמר י החטא עלי עבר י והעון מפמף על פני האבר י וחלף פני הבד בכשר:

והארז בדבש אמר שמעו זמירותי · סימת הקרובים כסימתי · מן הוה קרוב הוה פניו כותי · עליכון בי אה אהבותי:

י והקרבן אמר הגלוג לי אני י אתפאר על כל בני מיני י מן משמעי לאדוני י בעמלי האש לא תקרבני:

והגבן הקלי באשי | אמר עלי עבר הנחשי ומרדני ושרפני ומה בחר בי 127° יעשי והלבישני עור התחש:

והבצים יאמר הידע תדע כי פני בד ולבי פטדה - כוֹת מן ילך הרכיל בין בעלי המדע יובין הבהמה וצדע:

ראו מה עבר עלי מן רע עמלי י שרפוני באש ועורי עלי י ובתר זה יסירו י עורי מעלי י ועזבוני באש אתקלי:

והדני 2 אמר אני מכלם יבין אחי הייתי במים קעם ימן מיכלי הרחם במרפוני באש והייתי לשם:

וסדר הירקים אמרים בשפת "עודנו" מן נצמח בארץ הקצפת י ולנו האש מה השרפת י אלא מן" חטאינן עם רוח מרחפת: --

וכוסי המשתה סביבים אמורי : עליכון בשמר הנורי י ולא יתמחכם שמריי (f. 128

כל מיכל ומיכל לו מפתר י רב מזה המדכר י לא יסבלו זה המתקצר י ישור זה מן לבו מעמר:

אה שמורים שמעו לזה המימר ואתוכחו " ולכם ממו משתה קחו " ועלי לא תקחו:

אה אכולי הקרבן י תאכלו אתו כל שנה בחדבן י ומועדיכון טבן י ותנים יומה זעורן ורברבן:

يضاً شيرة علي وزنها من قول هكهن הגדול פינחם רצון וגו" מלגו לחצה רבה • כי נפושה קריב:

שמור את חדש האביב י ועשית פסח ליהוה אלהיך והקריב י לך יהוה ירוח ויטיב י כי נפושה קריב:

קרא יהוה שם חדש האביב · בלשן העברי אביב · כי הו לחדש⁸ האביב · פרא יהוה שם חדש האביב · בלשן העברי אביב · כי הו לחדש⁸ האביב · בלשן העברי אביב · כי הוה בו העולם וישיב :

אב לכל חדשים י בו הוציא יהוה עמו בני שם י על יד דמע כל האנשים י ובו קרבו יהוה אקריב:

 ^{1} L1 הואר, ^{1} L6 היתי. ^{2} L5 היתים. ^{3} L5 היתים. ^{5} L2 השני, ^{6} L5 הם ^{7} L2 ^{6} L5 השני, ^{8} L5 ^{6} L5 השני.

במרור יתודע המתוק ובמתוק יתודע המרור: ובמצור יתודע הרוח וברוח יתודע המצור: אה ישראל מברכיך בריך וארריך ארור: יהוה יברך אתכם:

זה השלחן הקדוש הטוב אתפרש לפניכם: קרו בשם יהוה ושלחו ידיכם: ואטעו ואבלעו ואכלו בפיכם: טוב ורפא על לבככם:

שלחן תמיד לא יכרת: ישראל לא תירא ולא תחת: כי יהוה אלהיך כרת: ברית את אבותיכם:

f. 126 אשתו כוס יין טוב גדול ישמחכם: ותשכרו וישמח לבבכם ויסיר צריכם: ותשירו ותרננו בקולותיכם: ותודו ליהוה אלהיכם:

אכלו ואשתו מב ורפא: מן מאכל מוב ויין יפה: ואשתו רזי בכוס גדול רב עד מותר ויניפהו תנופה: יהוה יחניכם:

פינחס אני עבד יהוה וכהנכם: אמר לכם תנים יומה מאה שנה בחייכם: זכרוני במוב כלכם: יהוה יסלח לי ולכם:

תנים יומה בשלמה: בזה מועד הפסח הברוך מועד יהוה: הו הלילה הזה ליהוה: שמירים לכל בני ישראל לדרותיכם:

وكرزن الله وتمامه يضاً شيره من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص وهي تسعي رسالة الالوان الوان للخوان خوان الفسح منه المنان الله الرحمن

לבי ' עד אראה סודי רבי ' כי אלהי בקרבי ' פניו אקד f. 126º ארצה ואשתחוֹי:

אה ארכונים תנו לי קשם הזית יעד אשמעכם בית בתר בית יכל בית טב מו בית יתתנו לי *ואלא הסכית":

על שלחן הפסח נשב י בחדו וזהו וששו רב י ונראה אליו בעיני הלבב י ומה בו מו סודי הרב:

שמעו מן מיכל ומיכל מה יימר בלשן עודנו ואני לו² אפתר · אן אתמחכם ³ זה המפתר · אגיפו ואמרו 4 אלף ישר :

המצות אמר אני אדע אוני ⁵ י בזה המועד אפוני ⁶ י ובסודיו לא חמץ בשני זבני לזה הוֹה שמי לחם עני:

והמרור בלשן עודנו אמור י לי סודים ידעם' הריטור י מן הניף בעולמו f. 127 מיכל המרור י על עורנו צפר הזהב טהור:

ערל ⁷ יאמר החלב בלא ארן י מן הוה לבו בד ככי⁸ מבזו י רק יתפאר⁹ וילו י ומן לבו כוש איל אחז:

מה טב מימר הארז בחלב מן ממלל י ארז וחלב בד בבד התהלל י מן דמי לי מן לבו יאול י והחכמה והבינה כטל:

 ^{1} L_5 ווא המשית . ^{2} L_5 לך. ^{3} L_5 ארמחך א. ^{4} L_5 ins. לעוני . ^{5} L_5 אילא המשית . ^{7} L_5 לא ^{7} L_5 בשתר . ^{7} L_5 ביים. ^{7} L_5 ביים. ^{7} L_5 ביים. ^{7} L_5 ביים.

يفًا شيرة علي وزنها من قول المرحوم الشيخ ابو العز رحمة الدا" אה ישראל שבח לאשר י בזה המועד פשר י ישראל מן הצרר י על יד רום הבשר:

זה המועד זכרוגו כבד יהוה אפרשו בחסד יעל יד בן עמרם ויוכבד י דלו דבר ואמר:

אה עבדי ומימני י ראיתי לחץ בכורי ובני י לך ואשלחך בסימני י אותותי מספרם אחד עשר:

ותנין בלעת מטה החרטומים י והיאר התפך בדמים י והצפרדעים סלק מן המים י והכנים עלי מן עפר:

וערב כבד סגי לספר · בבית פרעה וטעמו עבר · ובתרו מופת הדבר · דבו האפלא יהוה אל ישר:

בין ישראל ובין הרשעין ואשתוי מופת השחין על יד תרין אחין כהן ונבי עמד על נסתר:

וברד ואש אסתדרו י והארבה אכל מה הברד יתרו י וחשך אפלה על עם פרעה י וישראל כלם באיקר:

חתמתון מות בכורי הזידנים י ובכורי ישראל בשמח וששונים י | מקריבי 131 במוב קרבנים י לאלה דלית עמה חבר:

ראמר לאחים הקדשים י החדש הזה ראש החדשים י דברו לישראל יקחו כבשים י בעשור והיה לכם למשמר:

עד ארבע עשר יזבחו : הפסח בין הערבים וישבחו : לאלה ויאכלו וישבעו : ובאש ישרפו הנותר:

טובך אצית ישראל י שמורי מצות האל י דאתברת על יד הגבי המגיל י בקדש כל ספר:

אה שמורי זה המועד י תעשו אתו סגי שנים בחסד י במקום אשר את אליו סגד י דו קדש כל טבר:

תנים יומה תנים ' למן דאכה חנים ' מן אבהן ובנים ' מן נקבה וזכר:

يضاً شيرة علي وزنها من قول الأمام مرقة رصون الذا"

בזה רב וברך דן מועדה · רב דבו אלה עמו פדה · קהלה ישראל עם קדש · הרבה יתה ולו כבדה:

כהן ונבי להם שלח · עד נפוקון בחצי הלילה י ובכור מצראי גרש · והוֹה בינם צעקה גדלה:

פרקן הוה פרקן גדיל · פרק בין מצרים ובין ישראל · בכורי עבראי ברגש · ובכורי מצראי נפיל:

קראו הנאדרי בקדש חדש האביב בלשן הקדש כי הו חדש השמש י והדש הירחי הזה נקריב:

מובא זה לגו זה י וזה קשור בזה י לא יצא זה מזה י וזה לזה סביב: ברישו הו בעקבו בשלישו הו בלבו · *או בראש זה בזה בקרבו · וכן כל

ידע זה הרמס · כל כהן גדול מן פינחס · ואני פינחס מן פינחס · לחשבן הקשט חשיב:

ישרא ישוב י באברהם ויצחק ויעקב י ודדי f. 129 משה סריב:

פתח יהוה הנורא בזאת השירה י הטובה התדירה בדמשק הכשירה נקריב ב ביום וי הי חדש אי חי חדש האביב ניסן הקטף "שנת הטסב" אחרי בכיו עדיף יהוה ישיבני אל שכם קריב:

מספר בתי זאת השירה יי בי כמגדלי השמים הרב י וכשבטי ישראל החובב י אשר יהוה לו קריב:

תנים יומה בששי ישוב יהוה לששי עליך למוב כאשר ששי על אבותיך קריב:

يضاً شيرة علي وزنها لم نعلم مولفها رحمة ١١١٪

שירות לאלהים אמרו י אה עם יהוה בישרו י ברכו לשמו בתדירו י כי הו f. 129^b צדיק וישרו:

שלום יהוה על משה י אשר מן המים המשח י רום הנביים וכל נשיא י גלגיו תמיד יתקרו:

דברו יהוה מן הסנה י אה עבדי ומימני ' לך אל פרעה הסני ' והציל עמי מצררו: נופי ארשי זכותה י צעקו אלי בנצירותה י מלגו לחץ עבידותה י ביד רמה יתפשרו:

הנבי יהוה שלחו י במופתים ורב תמחו י ופדה עמו במלאו י מיד פרעה

ופקד בטוב וחסד י יעשו קרבנה במלא יד י על יד בן יוכבד י טובי לאשר⁴ זה ישמרו:

ה את חג מקרשכם י את העדה כלכם י תחגו אל מקרשכם י את חג f. 130 המצות תשמרו:

תנים יומה לזה המועד אה קהלה ותכבד י ואלה לך יסעד י וברחמיו תשתמרו:

תנים יומה אה שמרים י תנים יומה אה בכורים י תנים יומה אה מהורים י אמרים כארזין ואמרים:

 ^{1} L בחסרו. ^{2} L $_{5}$ ins. בחסרו. ^{3} L בראש הוה הו $_{1}$ L $_{2}$ לאש $_{2}$.

יתקדש ישר הישרים " דאמר בקדש ספרים " על יד דמע הספרים ' ויהוה נתן את העם בעיני מצרים :

יתעצם האל יהוה י דאמר בכתבו הרמה י | על יד קטף כל נשמה י הו הלילה הזה ליהוה:

יתהלל אלהינו האל י בכל יום ובכל לילי · דאמר על יד הסגיל י הוציא יהוה את בני ישראל :

יתודי אל רחום * בכל לילה ובכל יום * דאמר בכתבו העצום * ולא יאכל חמץ היום:

את החוחות " אמר בקדש התורות " על יד נבי כל הדורות " ושמרת את אלהי הרוחות " אמר בקדש התורות " על יד נבי כל הדורות " ושמרת התקה הזאת:

מובך ישראל ומוב בניך · תרבי לדכוניך · דאמר לך באלפניך · והיו לממפות בין עינים:

יתרבי אל עולם " בכל לילה ויומם: דאמר בכתבו הרם " לא ימוש עמוד הענן יומם:

ישתבח המיטב י הרחוק הקריב " דבכתבו אכתיב " ופרעה הקריב: 1. 134 יתהלל הקעים " לא תוסיפון הרם " על לשן בן עמרם " לא תוסיפון לראותם עוד עד עולם:

אל צדיק וישרו " אמר לגו ספרו " על יד מי דברו " בהכבדי בפרעה:
אלהינו האל יאמר בכתבו הגדיל "על יד משה הסגיל "אנוסה מפני ישראל:
תנים יומה אה עם יהוה " מובך תירא את יהוה " ויראת " אבותיך אשר
אמר יהוה " וייראו העם את יהוה:

וופה הו הלילה הזה ליהוה وكرزنه تلاته وتمام يضاً شيره قديمه لم نعلم مولفها رحمة ונו"

אשירו בלב נמיל · לשם אלהים הגדיל · אשר הציל ישראל · על יד משה הסגיל:

" אודי לאלהים אל ישר י דהציל עמו במוב יתר י ואבד פרעה אשר כפר באותות ומופתים עשר:

צאו ישראל בחסדים יעל יד שנים מכבדים יופרעה ועמו המרודים יהוו ברר וצדבים:

ממחרת הפסח נסעו י בני ישראל בזהו י וקרבן הפסח זבחו י ושירות לאלהים שבחו:

עדת מצרים הכפורים " בכים על מות הבכורים " ועדת ישראל משירים " לאלה ישר הישרים:

 שלום יהוה על משה · דהציל עמו ולון אושיע · מיד פרעה הנחש · בכל מופת חיול קשה :

תנין ודם וצפרדע י וכנים וערב ודבר לדע י ושחין וברד בתוכו האש י והארבה וחשך למה ידע:

לית הו שומיר י והנגף והמשחית f. 132 בכורים כמה זוכיר י בחצי הליל לית הו שומיר י והנגף והמשחית בו אתכנש י וישראל מודו למרו ומשיר:

זביח קרבנו בשמח י ואלה לצעקו שמע י והנה תנור עשן ולפּיד אש י ויזרק את הדם על דמה:

כמה פסח לאבותיכון - כן יפסח על בתיכון - וישוב עליך מרך לשש -וירוֹח אמן צרותיכון:

תנים יומה לך אה עם רם ילזה המועד הרם ידבו אלה לך רם ונפש י על יד משה בן עמרם:

يضاً شيرة تسمي شيرة الزفات من قول سيدنا هكهن هجدول فيأ شيرة تسمي فينحس رضون ۱۲۱٪

פני יהוה אל עולם י נשבח שמו הרם י דאמר על יד בן עמרם י ויעש האותות לעיני העם:

יהוה אלהי ואלהי אבותי יהו עזי וזמרתי י דאמר בקדש תורותי י ואזכרה f. 132b את בריתי:

כהללך ונרוממנך י דאמרת על יד נאמנך י בקדוש אלפנך י ולמען תספר באזני בנך:

"הדש ראש החדשים י דאמר בתורת יהוה בששים י על יד רב בני שם החדשים :

סלח לי כל חמאו " אה תמיד בנוראו " דאמר במלאו " מן הכשבים ומן העזים תקחו:

סוברותי מימר זה י טובי אמור זה י ישתבח מן אמר זה י והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

לותינו נרימה י בתשבחן עצומה י | לאמור בתורה התמימה י והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם עד בהמה:

יתברך ראש כל ראישון דבחר ישראל וקדשון י דפקדון בכתב קדשון י חקת עולם בראישון:

ישתבח התמיד בממשלו - טובינן נהללו · אמר על יד מי שלח לו · כל מחמצת לא תאכלו:

יתרומם אלה האל · דבחר משה 'הסגיל · וצוה בפסח ישראל · ויעשו בני ישראל:

משה בן עמרם נבינו ' אשר פשר אבותינו ' טובינו וטוב בנינו ' יפה לנו ' 136 משה בן עמרם נבינו ' אשר פשר אבותינו ' טומינו:

אה ישראל כלכם י תעשו מועדיכם י וברב טובו ישמרכם י כפריון אבוחיכם:

ושמר חיי הצמידים י רבזה האתר נועדים י ומאה שנה בזהים וחדים י תנים יומה מועדיכם:

> ويقال ששח ימים תאכל מצות وكرزنه تلاته وتمامه يضاً شيره لالح המציל من قول المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي عفي ١٤١

ישראל כלכם י שבחו לאלהיכם י בטוב לכב ונפש י בנצירות לבביכם: דממצרים פדה יתכון י מידי דבביכון י על יד מי לערפלה נגש י משה בן 137 עמרם נביכון:

בסימנים ונפלאים י גלים לעיני הראים י מספרם ששה וחמש י אתון לון מודעים:

"חתמתון מות הבכורים " בכורי מצרים הכפורים " ובכורי ישראל ברגש וזהו ושמח ואיקרים:

יהמצרים יבכו דם אדם י וישראל יזרקו הדם י ואכלו הפסח צלי אש כמה צוה אל קעים:

ונסעו בתהללות ושירות · בתר ענות וגירות · והרצון עליון מתפרש · וקדמון תתקע חצצרות:

ותרי עמודיה קמיון י יזרחו עליון י אחד בצפר ואחד ברמש י בזאת מוביון:

מן כהם תרומו יאה זרע יעקב ותנשמו יבעמל מי דרם לגו אש ידמן יה. בעמל מי דרם לגו אש ידמן יה. השם שמו:

מכל לחץ תתפשר - ומכל אויב תתוקר י ובדקטים תתכנש י מאה שנה באיקר:

ובטח בדד תשכן י ותראה אמן המשכן י והרצון בו ישמש י ותאכל מן צנצנת המן:

וישם זה המועד מברך יעליך ועל סדרך יוכל דבב דלך יכחש יואתה על במתם תדרך:

תנים יומה באשמחות י בקרוש אלהי הרוחות י דאמר בכתבו הקדש י ושמרת את החקה הזאת:

פנف הו הלילה הזה وكرزن تلاته

ירום הנבי התמים י | אשר עשה אותות רמים י והוציא ישראל התמימים י f. 135 ממצרים חדים שלומים:

אלה הרם ברבותו - הציל ישראל עדתו - בכל שלמה ובכל רתו - על יד משה נאמן ביתו:

ישראל עדת יהוה יצאו ממצרים ביד רמה יבכל שלמה רמה יעל יד קסף כל נשמה:

נודי למלכה תדירה י חיולה רבה עתירה י דהציל ישראל באיקרה י בדן מועדה יקירה:

מועד הפסח מועד כבד מועד ראש לכל מועד בו קהל ישראל כבד י ול משה בן יוכבד:

כאבותיכון תכבדו ומכל שנאיכם תתפדו ותנים יומה בכל חדו אה מן אנה אצטמדו:

أ f. 135 يضاً شيرة علي نغم מודאה לאלהינו מודאה • علي אה קהל ישראל אשירו • تقال في ايام שבעת יומי המצות • ويضاً في שבת חג המצות • تقال في المحاضر وهي من قول المرحوم جد كاتبها مفرج ابن المرحوم الشيخ يعقوب المفرجي رحمة الذا"

ישראל שבחו לאלה ואמרו לאל הצדיק וישרו ומועד הפסח תשמרו · אה כהל ישראל אשירו:

אשירו לאלה אה עם רם י רפדה אבהתך ממצרים בריאם י והושיע על יד שני בני עמרם י בין המגדל ובין הים:

הים הוה ירחף על ישראל והרצון ישקף והמצרים הוו באף ובקצף י גוי גאה שם רדף:

י ושבחו ועמו צאו ושבחו ל 136 f. ברף פרעה וכל צבאו אל ימה ומנה מה צאו ומשה ועמו צאו ושבחו ירדי יהוה שמעו:

באו עדת פרעה הרשע בים וקצף וגרושה ודבתוך הים הלכו ביבשה עדת משה הקרושה:

גרושה הוֹת לכל מצרים י ורתו הוֹה לעם העברים י והם בימה עברים י ותמח לשני גוים ברים;

עדת המצרים אציקת י וממלכותם אזלת י וממלכות ישראל אחלת י זכות הצדקים אדיקת:

הים על מצרים קפיל י וישראל משירים לאול י עת ראו אויב צליל י אז ישיר משה וישראל:

מצראי הוו בטלומה י ותפל עליהם 'אימה י וישראל הוו ברב שמח י טוב אלהים אדיק שם:

הודאות לאלה נתן י כוחו יגדל רב מכן י הרת לנו קרבן ואזמן י בעבד מן י 139° כבש ואז פשט:

האזין ייתי לידי זהו פה עמד עמדי ושכרי עליו יפרה מלי מידי מכל מן שמ:

החל במה אתעבד בין הכבש והגדי בחסד המלים במה בו אתנגד נגיד לרמע כל שבט:

התפחר הכבש אמר טובי במה יתעשה בי " ראיתי אתי באש להבי " כות טל עדן ולו סט:

אניבו הגדי ואמר לו י טוב בסרך בית צלו י ישבקוני ואני מלוא י ואמר בי השופט:

רחט הכבש ואגיבו י לחמי רטיב יקריבו י | ועל כרזות הכהן יזבוח י 140 ולכנותי ליתך מט:

זרו הגדי בלבו כרו בעתו קטן מנך העו שרא בי טובות בחפו מעלי ומעמי גט:

הזה מליו הכבש והוה י אמר פדו אני לזבח י ועורן בבאר שבע י לך לא תתלבט:

מהר פניו ושריר צעק י ואמר ראה אחי וצדק י כי אני מסכין ספק י מה שרא בי אנכי מעם:

קם הכבש על רגליו · מעלה מעלה על עליו · את משתלח לומה ונביליו · ביד רעי עליך שלט :

אמר הגדי בלב שביר - בחייך מומי הסתיר - ואני עליך שכיר - ואתה אלי מקלם:

ה בלבו הכבש : | ואמר אליך קריב למפרש ישערי יקלע ואני לא 140 € אשמה בלבו הכבש : | ואמר אליך קריב למפרש ישערי יקלע ואני לא מ

חתמו שניון המימר - למן אתקרי דמע כל הבשר - משה דצלי לון הבסר -אשר לאהביו עבט:

תנים יומה לזימונים זכרו נוף הכהנים מביה כהנה בר כנים ועבטת ואתה לא תעבט:

يضاً شيرة من قول المرحوم العم الشيخ مسلم الدنفي عفي الذا" مد مد بالمدا المردوم العدما والمدا مدينا المراه المراهد الم

דצעקות בני ישראל שמע י וענותם עם מצרימה ע'מה י וזכר עם השלשה ית קיאמה י ובחר משה בן עמרם הדמע:

f. 138 بضاً شيرة من قول العالم العلامة التقة عبد الله ابن سلامة رضي الله عنه امين

עדת ישראל אשמחו' - במועד הפסח ומובאו - דבו שם ארוחו · לאבהתן ופסחו:

בתר עשות סימנים י ניעשו לנגף הסנים י אבהן מנון ובנים י עד אשר אמלאו:

דבר לנביו משה י הן לעם ישראל ירשי יקחו להם איש שה י ובין הערבים יזבחו:

את אשר צוה משה י בדן דבה יעשה י ויעשו כן וקשה י ירדו *על דבב ב וצבאו:

" פרעה הקשה עם בישו " וישא נגעו בראשו | ועמה גנותיו בנפשו f. 1385 בכוריו אמחו:

ויהי בחצי הלילה " עלת צעקה גדלה " וקעם פרעה ושלח " אהרן ומשה אחו: "
"אמר לון מה הדבר אניבו דמע עבר " אנדרתי בו יתד קדם העבר "
תמן אמר קומו צאו:

וליכו וברכתם גם אתי זאת המלחמה עד מתי כוסי המרור שתיתי: וכל עזיז ישיב על כסאו:

ולא אשתיאר לכם עמי אלא צאו מתוך עמי *בזריזו עד נעמי מן מצורכם ארוֹחו:

ומצראי כד עמו דן י מה צדקו בכן י ויחזקו על העם לשלחם מן י הארץ לרבות מה ראו:

י ונסעו בתהללות ושירות בתר ענות וגירות ועמודיה עליון מ' מ'נירות f. 139 וחצ'צרות התרועה יתקעו:

כמה ראו כן תראו ' וכמה פסחו כן תפסחו ' ומן מצור זבנה תתרוחו '

תשתמר חייכם י סדרה כלכם י וכל שנה לכם י במובות ואצלחו: תנים אכולי קרבנה י מאה שנה בחסד וחנה · בקדוש *מן כתב י באלפנה י ויאמנו העם וישמעו:

يضاً شيرة من قول العم هكهن غزال ابن المرحوم هكهن اسحاق هلوي (١) اطال ١٢١ وهي تسمى شيرة الخصوم

מט מלי טב נפרט - במאום לו כלה יתקשט - יכסף הלב וימלט - הו דאמר עליו ושחט:

 ^{1} ${
m L}_5$ שמער . ^{8} ${
m L}_5$ כל הרבב . ^{3} ${
m L}_5$ יעבר . ^{4} ${
m L}_5$ om. ^{5} ${
m L}_5$. ^{5} ${
m L}_5$. ^{5} ${
m L}_5$.

אתני אליך הצות " סוד מועד בו פצות יצור בשבע קצות י שבעת ימים תאכל מצות:

שמע מן גבון לביב י לבו מן שדע קביב י | דן מועד סודיו סביב י למועד י שמע מן גבון לביב י למועד האביב:

בו קטל בכורי מצרים י הכפורים הממרים י ופלט בכורי העברים י כי בו יצאת ממצרים:

מצות מרך הקים אוי מן לון שביקים פקד בני צדקים ולא יראו מני רקים:

לאוֹי זיפה ועבד ' נרבי שמו הנכבד ' אין עוד מלבדו לבד ' דאָמר ששת ימים תעבד:

תוך התורה דאתרבת י פקודיה דאשתבת י אמר דרבותה אתרבת י וביום זשביעי תשבת:

דרך הטוב השכילך כי שבתה הו כלולך כי כל זה עבד בדילך וחג שבעות תעשה לך:

מן קשטה לא ימנע עד יהי נור פניו דגע ידן מלתה טר אלפנה יוחג 143 האסף תקופת השנה:

אן תמר יניר נורך יחנך ויהי נמורך י ועל מורה דמע מורך י יראה כל זכורך:

בראש פרקן לחצך · והשני קציר ארצך · והשלישי כנוש נצך י ולא יחמד איש את ארצך:

בון כל המובות קוֹי ראש ושני ושלישי ושביעי צוֹך ברום כתבי ולא תשחם על חמץ דם זבחי:

הכום ונבון יבקר י מן יובח צאן ובקר י שמע דן מימר אקר י ולא ילין לבקר:
ירום כל איקר ממו י אשר לית שותף עמו · במכתבו פקד עמו י ולא
תבשל גדי בחלב אמו :

תנים יומה אה שמרים ' דבדן אתרה מסתדרים ' אגיבו בנציר יצרים ' 143° ואמרו כארזין ואמרים:

לית אלה אלא אחד:

¹ L₂, 5 עמו.

ישראל בכורי f. 141 וקרא לו מן הסנה י לף ואשלחך לפרעה הסני י והציל ישראל בכורי ובני ואגיב משה למרו מי אני:

כי אלך לפרעה הסורר ' והציל עמך מן הצרר ' שלח נא ביד חשגר ' כי לשני כבד מו הדבר:

אמר יהוה אהרן אחיך ' שימו עמך יהיה נביך ' ואנכי אהיה עם פיו ועם פיך ' ומה אעשה בפרעה אנכי אוריך:

ומשה ואהרן ברגשו · בהר האלהים אתפגשו · ולפני פרעה כד גגשו · והמופתים פניו עשו :

תנין ודם והצפרדע עלה י וכנים וערב עליו אשתלח י ומקנה ושחין והברד וקולה י והארבה ויהי חשר מפלה:

וחתמתון נגף היה י בבכורי זידניה י ובכורי ישראל בשלמיה י ישתבח עבור סימניה:

וצעקה גרלה במצרים הוֹת ' כמוה לא היה ולא תוסיף לה בוֹת ' והנגף f. 141¹ והמשחית בון אזרמנת ' עד העולם עליון אציקת:

וישראל אמנים באתריון י מודים ומשבחים לאלהיון י דפדה לון בכוריון י ומטו חשבנון 'בדבביון:

וזבחו הפסח בריאמו " על הקותיו דהוקמו " ועל המשקוף הדם שמו " ופסח בחסדו על כל טמו:

כן יפסח יהוה אמן אמן ז לך אה ישראל עמה מזרמן ז הקרוב מכם והרחוק ככן י ובטח בדד תהיה שכן:

יותקריב קרבנך קריב י בדקטים ביומי התהב י ועל הר° ספרה משכנה נציב י ושביר לבבך אולי יטיב:

וישים עליך זה המועד בריך ומברך במוב וחסד וכל שנא ורבב דלך יבר " ובטח תשכב ואן מחריד:

וחייך אמן ישמרה ' ואמנותיכון לא יגרע ' וחקה מכם לא יפירה י וכל f. 142 שנה בטוב עליכון יעזרה :

תנים יומה אה סדרים י הכהנים והשמרים י מוביכון תגיבו למימרים י הו הלילה הזה ליהוה שמירים פישות:

وكرزنه تلاته

ويضًا شيره من قول هيبت الله المصري رحمة ١١١١

מועד הפסח טב תשמר י טובי מי לו ישמר י צודך מרך למשמר י את חג

 ^{1} ^{1} ^{2} ^{2} ^{2} ^{2} ^{2} ^{2} ^{2} ^{2} ^{3} ^{3} ^{5} ^{6} ^{5} ^{6} ^{5} ^{6} ^{5} ^{6} ^{5} ^{5} ^{6} ^{5}

בשם יהוֹה נשרי ועליו נתרחץ ובו נדבק:

צלות שבעת יומי חג המצות רמשה "שריו הצלות כארזין ואמרים וכי בשם וקצי הבריה ויהוה אלה ונברך ويزاد فيها ששת ימים واذا دخلوا للحاسين يزاد فيها ברוך מן דאמר שבע שבתות ואז ישר ונרבי כתבה ושני בתים מן נשוו כהלן וلمناط ואה רבה ושבחו العادة ويدكر فيها حسب الوقت ما يوافق اדראן מברכו וכי בשם ויתרבי ובתר כן אלקטף كما تقدم ليلة الاحد اذا كانة للحاسين دخلوا يكون ابتدى القطف עד כל ימי ארץ זרע וקציר واذا كان لم دخلوا يكون ابتدى القطف הרמתי את ידי אל 64 £7, £ 64 האל مع خلف مزاد הים וקציר من القطف كما تقدم الشرع في اول القطف وختموا القطف الي عند ומתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך ויתמר יתהלל تقيل ויתמר יצא המכתב من غير حلقة وتلبية כי בשם ושמע ישראל والباغي حسب العادة والسجدات ويزاد فيهم ששת ימים فقط واذا دخلوا للحاسين ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامة وبعدها ששת ימים وتمامة ابتدات هر وبيت المناط وبيت ת ما يوافق ويقال من אה وبيت المناط وبيت ת ...

ويزفوا ששת ימים وكرزنه تلاته فوق وتحت الملاط תסתגד ותתחסל f. 65 مردفه تعدار عداد بمراد:

ישתבחת מן מימר אדוני הזקן הכהן פרד זבנו אבי עמרם ירחמו וגו" f. 66

مناط يوم الاحد

בגדלו יוסף איקרך יומן פנותה ישים לך נפושים: ובעלמה ירבך ויפרך יצלחך בכל המעשים: ויחניך בזאת הימים 'דבון מרך פשרך מידי פרעה ועמו הקשים: על יד הנביא דבו סוברך ' דמע כל האנשים:

הו משה הנביא אשר בספרו אסגלכם: ומן כליל מצוֹתיו דבון פקדכם: החדש הזה לכם: ראש החדשים:

مناط يوم الاتنين

חילה דשם דן ירחה קדמה י ראש כל חדש ונשא ראשו: כי בו בריאת כל עלמה י וכל מא בארץ ובשמים נעשו: ופדות עמו ישראל ממצרימה י

 $^{^1}$ Only in L 7, f. 64 sqq. $^{\, \bullet}$ As above, p. 162 sqq. $^{\, \circ}$ Then follow the biblical headings of נבק (see p. 7) for the seven days.

جاري عادة السماط في المدينة بعد ما ينزلو من דקמים على ما جارت به العوايد بعد ما يكملو صلات العيد في דקמים اذا كان حاكم في تلك السنة عريس جديد او مولدة او فرح يقدم كبير الفرح يغرم الجماعة كلهم جميعاً جملة ثم يتجمعوا الجماعة في دار الفرح والسماط منصوب يقومو جميع الجماعة واقفين ثم يبدا درال وترت وحديم الزفات المتقدم دكرهم في العادة من اولهم الي اخرهم ويقال قبل سهم عمران والقدح في يدة ويدكر الي هالا احداد تلاته ويقول وحديم القدح الي الفرح همة ويدكر الي هالا المتحدة المتولو بقيت الجماعة الما يتكامل الدور ويشربو عند بعضهم البعض ويعود ثم يقولو بقيت الجماعة الما يتكامل الدور ويشربو عند بعضهم البعض ويعود الأمام بشير من الشير المتقدم دكرهم في دلك العادة ثم يشيرو الجماعة كلهم الكبير بالكبير والله اعلم المناس اللهم بشير بالكبير والله اعلم المهم الكبير بالكبير والله اعلم المهم المهم الكبير بالكبير والله اعلم الدور ويشربو المهم المهم الكبير بالكبير والله اعلم المهم الكبير بالكبير والله اعلم المهم الكبير بالكبير والله اعلم المهم المهم الكبير بالكبير والله اعلم المهم الكبير بالكبير والله اعلم المهم الكبير بالكبير والله اعلم المهم ا

"جاري عادة عمل القرين اذا حكم السبت يكون دباحته محل الظهر والعادة كما تقدم وزفة عوض ١٦ المراحم الاعدام الاعدام المامس يطلعوا القربن ويصلوا صلات ليلة السبت العادة ١٨٦١ كلها ولما يبدوها يدورو يفرقوا القربانة والله اعلم وصلات يوم السبت هي صلات سبت العيد تانى دكرها في هدا المجموع

¹ L₂ ends here. ² L₆, f. 11^b; L₇, f. 36^b.

תעשנה ותלמדה: ותתחני במועדיך ויסיר צדבך יויקבץ לך כל נדח: בעמל הנביא דבתפלותו אמתן שרבך יועל ידו ישראל אתפדה:

הו משה דהודיעך במצות וחקות: במשמרה תהי גן עדן משרואך: ויהי בה לך מן האש פדות: וירפא כל מדואך: | דאמר ששת ימים תאכל מצות: 6,67° בה לך מן האש פדות: וירפא ל מרואך: לא תעשה כל מלאכת עברה:

רב אלה:

יתב דן פתנמה יעד יזכר שמו 'ברחמה: אולי מקרא טוב ישתמע ישים לו מרו בגן עדן מקומה: דהוה עמרם משתמע הכהן בפני קדש כל "עמה: לו מרו בגן עדן מקומה: דצפרתי ממו מתיתמה: אשאל מרי 'בזכאים והנביא הדמע יסלח לו כל עון ופשע ואשמה: ויזמני 'עמו ברחמה י ובזהו ובנשמה: ונראה אתו שם בתפלות דמע כל עלמה:

בתר מיכל קרבן הפסח בששו: על יד אדונן משה הדמע עבדו ונאמנו ואישו:

וכמה פקדון ולון במצותיו ארשי: בלקחות זבחים לריח ניחח אשה: כאשר צוֹה יהוה את משה: ואת אהרן כן עשו:

مناط يوم التلاته

בגדלו יחני יתך בימים ההם י וישימך תמיד 'בשמח ובשרים: ובמו אבותיך בגדלו יחני יתך בימים ההם י ויתגבר על מן עליך מתגברים: | ותעשה מועדיך בשמח יה ל. 66% על בעסות איביך הממרים: בעמל הנביא דנתן לו יהוה יי קדש כל ספרים:

הוא משה דבקשם המועדים הודיעך: וממצרים אל ארץ הקדושה הביאך: ואמר כי בחזיק יד הוציאך: יהוה ממצרים:

مناط يوم الأربعة

בגדלו לא ישמים מן מעשיך הקרבן במקום י תמיד בשמח ובששון: ולא יחמד איש את ארצך מכל טלום י ואיביך יכחשון: ומן רחמיו ישים לך שלום י ושנאי דתך יתשון: בעמל מן כוֹתו לא קעם ולא יקום י ועל ידו ממצרים עמו נבּשון:

הוא משה דעל ידו הצילכם: ומימרו סוברות לבביכם: יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישוו:

مناط يوم الخمس

בגדלו ייטיב אימנותך י ודביקותך באמנותה ילברו: ולא יגרע לך דבר מן אימנותך ויסעדך בטובו וחסדו: ובמקומו ישים זומנותך ולא ידו מצא בך לא שקר ולא זדו: בעמל הנביא דבו אימנותך י דעל ידו אבהתך אתפרו:

הו משה דבגללו שם לך מרך רחמה: | ובמטהו בקע לך מי ימה: ויאמנו f. 67 ביהוה: ובמשה עבדו:

مناط يوم للجمعة

בגרלו יעמר אתרך וצדקחו ממך לא תכחד: ויסגי מן טובו איקרך ייאמגו ולא תפחד: ומן לחץ דבכך יפשרך ולא ישובו יקחו ממך השחד: בעמל הנביא 'דקבל קדש כל ספרך דלית ימצא כמו בנביאים אחד:

הו משה דעל ידו ממצרים פדך: ואמר בגלל קדש מסגדך: יהוה כוננו ידך: יהוה ימלך עולם ועד:

عليه ايضاً

בגדלו יטהר לבבך יוימול ערלתו מכל צ'דה: ובמעשה הקרבן ירבה חדבך יומן גברות הדבבים תתפדה: וחקותיו דבקשט כתבך על האמת

واما يوم السبت يفقوا هنا وبعد خلاص قراية هذه التلات ابيات عنه f. 71 يقال هذا اليشتب

חילה דברא אבינו אדם י ואמשילו על בוראיה סדרה: ושמו בגן עדן ש'רי י לפרנס ולמטרה: ושלשל תולדותו י מן זרע לזרע: עד אתא אדונן משה י שמש עלמה ומאורה:

הנבי דלבש מן מרה כליל: ושגרה רחמים לישראל: עד יעמדו וישמעו קול אלהי כל אל: ויקרו בספרי התורה:

הפונג כי בשם יהוה אקרא לגץו

وبعدها يقروا النوبة الموافقة | وبعد خلاص قراية النوبة يقروا תורה ואהיה معروف אשר אהיה وتمامة ويقال هذا الشيران جملة بنغم معروف שבתה דמיה למדינה ונו"

جوابة من الامام اللاد بهم وتمامة

تابع مناط يوم الاتنين مناط يوم السبت التاني مد لم المحامد المحامد المحامد المدار المارك المدارك المدا

לק בשקפו אלהים רחמנה ויתמר ישתבח מן מימר אברהם בן יעקב הדנפי ירחמו יהוה:

בגדלו יצר רקיע מן מיה · ביומה תניאנה: וקרא לו שמים · בין מים למים פרקנה: דאפרש שבעת יומי חג המצות · ופקרן נחג להרגריזים קדש מכונה: על דר הנביא התמים · אשר נור פניו דנע:

הו משה נבי כל הדורות: דקבל קדש כל התורות: ואפרש שבעת יומי חג המצות: זכרון לפרקן בני כשרנה:

רב אלה: عليه ايضاً ישתבח מן מימר אבי הכהן עמרם פֿרד זבנו ירחמו יהוה: قد تقدم وضعها سابقاً

של ונה יאריך וגו" בגדלו ברא הרקיע השמים ביומה תניאנה יונשאו מן לעל הארצות: בגדלו ברא הרקיע השמים ביומה תניאנה ונשאו מן לעל הארצות: ומעונה דתלי לכבודה שכינה יומלאכיה בתשמישותה מתקבצות: ואפרש על יעמו 'בדן עדנה יחגו בקדש כל הארצות: | ולחם מצות להם מזונה י 173 באשר צוֹם' בוי קצות:

על יד משה דמרו בחרו ואהבו: ושגרו לעמו יפרקו מן דבבו: וצוהו 'בקצת כתבו: שבעת ימים תאכל מצות:

צלות שבעת יומי חג המצות צפרה:

سدا ملاأال وهدانا المعداد وفي أول يوم منهم يقولوا لأ هدم دامعال ادن حسم الولا مدائم المدال المائم للم خفيف الدحل العادة المعام ومائم من غير المعام ومائم من غير المائم مدائم المدائم ومائم المائم ومائم المدائم ومائم المدائم ومائم المدائم ومائم المدائم الم

مناط يوم الأحد

f. 68

עבודה דעלמה יאלהים יסתגד: וגו" אתהו אלהינו יואלהי אבותינו: וגו"

לה מט ישע גוש אלהים רחמנה זמנת פשצ שם שלה ולנינב פמט ישנה ה. 66% ישתבח מט זונב פולגים שמת זמנת פשאן כבא ולא ומני שתבח מט זונב פולגים אדוני ומלמדי הכהן פינחם יהוה יאריך וגו" אשר ברא את האור בתקון חכמתו י וממו לדמע הבוראים נצר: ביום חדה לו ברא ואקימה ברבותו י ובתר כן יהי ערב ויהי בקר: ואפרש האלין הימים f. 70 לעדתו י ושם בהם פצות וזכרון ומוקר: | ופקדון יחגו בון על הר נחלתו י f. 70

בשמח וזהו ובאיקר: ולחם עני יהי האכלותו שבעת ימים יזכר: טובך אה עם ישר: על דתך הקשם תשתמר: ותקום בפקודיו דעליך קשר: דאמר את חג המצות תשמר:

רב אלה وتمامة علية ايضاً يشتبح من تاليف الشيخ ابراهيم العبة رحمة الله חילה דברא שמים וארץ " ביומה קדמה: וכון מן חשך נור קרץ " על מכה מן רומה: ווה הנור דמנה קבץ " הנבי הנאמן הדמע:

הוא משה גבי כל הדורות: דעל ידו פקד בקדש כל התורות: ששת ימים תאכל מצות: וביום השביעי חג ליהוה:

רב אלה وتمامة والباقي ياتي بيانة انشأ الله في مناط يوم الجمعة مناط يوم الاتنين همدة قد علامدن " العلم عدمرا: الذا"

f. 79b

ثم يقروا אלהים רחמנה كما تقدم יתמר ישת[בח] من تاليف ابراهيم f. 77^b العبة رحمة الله علية

בגדלו אליק מאורים י ביום הרביעי: בשמים על הארץ מנירים י ויבדיל שני כוכבי: ואפריש שבעת יומי המצות י ופקדן נחג להרגריזים בשמח וחדבי: על יד דמע הספרים י אדונו משה הנבי:

הגבי דמאוריו מופעות ו דביאר בקדש התורות: ששת ימים תאכל מצות: ותחג 'ביום השביעי:

בגדלו ברא המאורות ביום הרביע י וברקיע שומיה לון אקים: | מנון גדלים 1.78 וקטנים ומעזר ומשווי ואל כל העמים שמם חלקים: ובמשמר דן הימים עמו מצוה י כי כל חמץ יונו שבקים: בטובו הברכות לון יצוה י ובדתו על האמת יונו דבקים: בעמל מן לנו התורה הביא ידמע הזכאים הצדקים:

הו משה דעל פי מרו לך צוֹה: במסת נרבת ידך ובשמח ובמאהבה: תחג ליהוה - בכל אות לבבה: מלא מכל שמור המצוֹה: דאמר ולא יראו פני רֹקים:

مناط يوم الخميس تابع مناط تالت سبت «אלהים קעימה " דקעים עד לעלם: וגו"

פוח בפת ולשתים לא בפנת ולשקשא ויתמר ישתבח: 1.79 האל הגדול והגבור והגורא: מובינן נגציר פניו "ובשמו הגדול נקרא: جوابه כי בשם יהוה אקרא פישות»

والنوبة وبعد خلاص النوبة תורה كلها ואהיה אשר אהיה وتمامة ויתמר שיראן جملة بنغم معروف وهوا هذا

תלתה רחמין קגא חילה רבה ' ואמר דבון צורכי: ולון עבדה דעלמי ' לאברהם ליצחק וליעקב שלמיה: דיהבין במערתה ' וריחון טב 'דריח: וזעק שמון בריה ' ולית בריה בטלה: דמצלי ומדכר לון י שווי ומתעני:

جوابه من الامام العاد عد وتمامه

דוא مناط يوم الخميس مناط رابع سبت אלהים יחידאי ין דלית עמה חבר: וגו"

לא פֿקף אלהים רחמנה יויתמר ישתבח מן מימר אברהם בן 6.80 יעקב ירחמו וגו"

בגרלו שרץ מיה י ביומה חמישה: שרץ נפש חיה י ויברא הך מה ארשה:

0

רב אלה وتمامة والباقي كالعادة بحسب المناط مناط يوم التلاتة

הבו תשבחתה י למן ראלוף משתבחה: וגו"

ל אתה הו רחמנה · דרחמיך דלא סוף: וגו" f. 74

להים רחמנה לא דברה יותר ישתבח מן מימר אברהם f. 74b הרגפי ירחמו יהוה:

בגדלו קוֹה מיה י ביומה שלישה: | בתקון חכמה ייה י ותראה היבשה: 1.75 ואפרש שבעתי יומיה י דבון נחג למקום מקדשה: על יד רום נבייה י ונור בריאתה ושמשה:

הו משה דמע הבוראות: דהציל עמו מן הצרעות: ושם אהלין שבעת יומי חג המצות: שמח לנפוש העם הנושע:

רב אלה: علية ايضاً يشتبع من تاليف والدي عمران رحمة الله الذا" قد تقدم وضعها اولاً

علية ايضاً يشتبح من قول سيدي ابن عبد الكرم خضر اطال الله اגו"

חילה דביומה תליתה לארץ עשה ושם בה מישרים וטברים: ותוציא

הארץ עשב ודשא ועץ פרי עשה פרים: ושם האלין הימים מתקדשה ובון חג על אחד ההרים: יחניך בהם אה עם הנושע בעמל דמע הספרים:

הוא משה דמרו לו אהב: ובמשמר דן מועדה עליך חיב: הך מה בתורותו f. 75° לך כתב: | למועד חדש האביב: דבו יצאת ממצרים:

רב אלה פישות פושו בפת וליים לא ישתבה: חילה דשם אדונן משה נבינו יוהתורה מכתבנו: והרגריזים מסגדנו יום נקס ושלם אימנו:

מובי מן יימון במשה ובתורה: ויימר על ראש כל מקרא: כי בשם יהוה אקרא: והבו גדל לאלהינו: وتامه

ويكملوا در حسم ويقروا بعدها النوبه وبعد خلاص قراية يقروا كما تقدم في السبت الاول وبعده يقولوا هذا الشيران مدردرا حدد سداره الداري

والباقي كالعادة مناط يوم الاربعة ومناط تالت سبت هرم ما لاحالم • للأطم الاحادة: الدا" هلمن وطعم • للرحان للأطو: الدا" בעמל אדונן משה תמיך והוריך: דעל הקשם המשילך ובתפלותו יקבלך ואתו ירבי שכריך: ותובח קרבנך כאשר צוֹה לך: ולא תוכל לובח את הפסח באחד שעריך: אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם במקום אשר בחר יהוה:

רב אלה وتمامة ادر حسم الاسرد كلها والقطف كما تقدم ليلة الاحد ومزاد الما المولاد لله يقالوا الا اذا دخلوا للخماسين كما تقدم بيانة الابم המכתב من غير خلقة وتلبية در حسم العاد מחרון אפך ادر حسم العملا الموت وساع يقري علي الكتاب صورة من صور العيد *اعلم ان صور العيد الجارى العادة في قرايتهم بالزفة والتلبية وكل صورة منهم يزفوا عليها زفتها وقد كنت لك صور العيد جميع علي ياتها في صلات الصميت من هناك بغرف نغيم اياتها المسمد المدار لاطهة المناط وهي مقسم علي ايام الجمعة لا يلزم الي كتابتها هاهنا والسجدات و

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ويدكر الأمام كما يوافق وبعد تمام التدكير ليجاوبوه \$ £ 84 £ وبعد تمام التدكير ليجاوبوه

אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה וגו"

ויתמר אדיק עלינן اذا كنت القسمة علي اربعة ايام يكون كل يوم الربع 6.85 واذا كان العيد السبت او الأحد تكون قسمة אדיק עלינן علي خمسة كما انا مقسمها قدامك

> ولابد في كل يوم يكونه اول الابتدى هدام للأدر قبل المناط اى بيت ه والانتها بيت ת وبعده هدا دلاملا للأهام:

> > مناط اول يوم ٢٠ = ١٠ < ٢٠ = ١٠ ١٠ د٠ مناط تاني يوم ١٠ = ١٠ ٥ ١٠ ح٠ مناط تالت يوم ٢٠ = ١٠ ٢٠ ٥٠ مناط رابع يوم ٢٠ = ٢٠ ٣٠ ٣٠ مناط خيس يوم ٢ - ٢٠ ٣٠ ٣٠

מרי בעמל תלתי שלמיה: וגו" יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפֿים פָשַבאן גַּאָפּן ינחונ פּ

ویقال من אה קהל بیت א وبیت المناط وبیت ח وزف ששת ימים وکرزنه تلاته فوق وتحت الحلام | תסתגר وبعده یقال هذا المقرا علی نغم ط88 £ אה מבה وهو من تالیف سیدی وقرار قلبی وکبدی فرید عصره وزمانه

¹ In the margin.

² Then follow the מגרות for each of the seven days.

³ These are all given in full.

f. 81

ואפריש שבעת יומי המצות " ופקדן נחג להרגריזים דמע היבשה: על יד אדונן משה לגו תורותו הקדושה:

הנבי הצדיק התמים: | דפקד עמו דמע כל העמים: את חג המצות תשמר f. 80° שבעת ימים: ותחג לרום מקדשה:

٦٦ هرام: عليه ايضاً يشتبع تقدم وضعها وهي من تاليف سيدي وقرار قلبي فريد عصره وزمانه والدي الامام عمران جمعنا ١٢١٪

של ונים במדיע מנו ביומה חמישה י שרץ שרצים מן המים: ואת התנינים הגדלים עשה י ואת כל עוף השמים: ואהן הימים הטובים אפרשה י כי נחג בהם בשמח ובשלמים: על זה הרגריזים דמע דיבשה " אוצר השמים והרחמים: בעמלו ברלחו עליך יפרשה י ויםלח לך כל האשמים:

ובעמל עבדו משה דעל ידו ממצרים הצילך: ובשמירות מועדיו מכל העמים אסגילך: טובך תדבק בפקודיו דבהם הבדילך: דאמר ולא יראה לך שאר בכל גבולך: שבעת ימים:

٦٦ هلاة وتمامة والباقي كالعادة مناط يوم الجمعة تابع مناط رابع سبت

אלהים אל עליון י לך אנן משבחין: וגו"

הא מלך רחמן י תשתבח ביד כל פם: וגו" f. 81º

ויתמר אלהים רחמנה י ויימר הכהן ישתבח מן מימר אברהם f. 82° בן יעקב הדנפי ירחמו וגו"

בגדלו חתם בוראיה ' 'ביום הששי: כל רמש ונפש חיה ' וכל מה תקן לעשה: ואבינו אדם בצורה ייה ' עד מן זרעו נפרד אדונן משה:

ועל ידו אפרש זאת הימים: ופקדן נחג לקדש המקומים: וחגתם' אתו חג ליהוה שבעת ימים: זכרון לפרקן ארשי:

רב אלה י עליו עוד ישתבח דאתקדם מדכרה והיא מן מימר אדוני הכהן אבי עמרם ירחמו וגו"

"גו" עליו עוד ישתבח מן בן עביב הכהן פינחס יאריך וגו f. 83

בגדלו כלל בריאתו 'ביומה שתיתה ' ב'בריאת אבינו אדם מן האדמה:
והמשילו על סדר בריאתה ' ושלשל מן זרעו דמעי כל עמה: ואפריש לון דן
יומיה רבתה ' עד יתמלו בון 'בראות קדש כל מקומה: 'בטובו יתן להם
סערותה ' על משמר חקותו וגזריו הר'מה; וכל שנה 'בזהו ובשלמותה ' יובח
את הפסח בשלמה:

استغاثة زريفة من قول . . . عبد الله التقة ابن سلامة الكهن جد كاتبة رضى $f. \, gob$ الله عنه وهي تقال في القرار النهار بعد كل صلاة . . .

על פתח רחמיך יהוה עמדתי " ושתי ידי פרשתי " ואליך שאלתי " ואמרתי צבעותי " וממך דרשתי " תרחם דלותי " ותסלח חטאותי " ותנחם על רעותי: כי אתה רחום וחנון י והמתנים נתון: וגדול הגדולים י ומשל המשלים: והגבור והנורא יויכלותך תדירה: ושלטן השלטים: ואדון האדונים יוסקפן הסקפנים: ורחום החכומים י וחנו החנונים: וחכום החכומים י ורחום הרחומים: אה שמעיו צבעתה י אה חכום 'כסיאתה: אה מלוך מכה ורומה י אה ב'ריו כל עלמה: אה נצעיו קרביה " אה עשה גוני תמחיה: אה מן שמך אל שדי אל ראה י אה שמעיו המקראי: ולבלושים חפסי יתן לון רחמים פרוסי: אה חכום כל גלי וכסי שמו יהוה נסי יהוה נסי יהוה נסי : יהוה הוא האלהים י בשמים ממעל ועל הארץ מתחת י אין עוד מלבדו י מפני בראשית י ולא ראש לקמאותו י ובתר יום נקם י וביום נקם יקרא כבודו על נדלו י ראו עתה כי אני אני הוא י ואין אלהים עמדי י אני אמית ואחיי מחצתי ואנכי ארפא ' ואין מידי מציל י חי אנכי לעולם ' יהוה שמו ' ובגאותו שחוקים מעונה י אלחי קדם מתחת זרועתו עולם י אל עליון שכוו י וכל העולם לו י אחד בדד הוא י ואין 'עמו אל נכר י לא שותף י ולא חבר י ולא משני י לא תבנית י לא צורה י | ולא צלם י ולא קלום י ולא גביה י ולא חבר י ידעיו f. gr בלא לב י עמי בלא עין י שמעיו בלא אזין י קרא 'דלא בפם י כל כסי לו גלי י וכלום לא יפלא ממנו ידע יצר כלה י ומרעה לא ישומנו י שקיח עם כל כלום י ועמי לא ישורנו י אחז בכל אתר י ואתר לא יחזינו י יוכל על כל כלום י נצעיו לא מנצע - כי כלה 'כפית לאלהותו - ידו נמויה - וממלכותו תמידה -כסאו השמים והארץ יודו אחזת 'בכל יכחו לא ילא בדד דלא יחדל י עליון דלא יפּל י הגבור דלא יחדל י כל עליונים פניו שפלים י וכל הגבורים פניו דלים י וכל השלטנים בין ידיו נלאים י וכל המלכים לו עבדים י פניו נקד ארצה ונשתחווי ונתפלל י ונתנפל י ונתחגן י ונאמר בקל רם י אהיה אשר אהיה י אה קני שומיה וארעה י אה עבוד מה דו בעי י אה שלים לא יתחלף לעולם י אה מן לא ישא פנים ולא יקח שחד י אה לחי אה ראה אה פלי מן מצפית העינים י וגלי במחשבות הלבבים י אה 'שקיח לבלושיו י אה קריב לדרושיו: אה אל הצבאות י ואלהי הרוחות י אה שמעיו הצעקות י אה עני הנעקות י אה סגי הרחמים י אה ים הטוב והחסד י אה מן פתח רחמיו לא יסגר ומעין החסד לא יס'תם יאה מן קרא כבודו על גדלו יהוה אל רחום וחנון י רחמני י וחנני י וצדק עלי בצדקתך י ורחמני ברהמיך וחסדיך י את מן קרא שמו י ארך אפֿים ורב חסד ואמת י רבי חסדך עלי י ושא פני רחמיך ולשל פולט שתנט של וגו"

עבדיך הנשארים י ידרשו מן צדקתך:

מתנות חן וחסד מן סגאי טבהתך:

רחמן אתה בדיניך ורתאה במגביאתך:

מן לנו אה מרן אלא רחמיך ורתותך:

כפי יכלותן לא 'לפם ' גברות יכלותך:

דך די חסדך 'עמנו ' רבי לן מתנותך:

נשאי את ידינו ' בעים רתותך:

אן עמיך ראה לנו ' הך די אמנותך:

נמלתנו כל טוב - בתקון חכמתך: בבריאת גדיותינו - מן גוני בריאתך: ושלחת לשונינו · לתשבחן יחדאותך: נשאלך תרצי עלינו · במשמר תורותך: ופקח עינינו י לדעת רוֹזי יקירותך: והולכנו הדרך הדרך י דתרצי לאלהותך: וטהר יצרינו י וקדשנו 'בקדישותך: וזכור הזכאים ארשיגו י דכרת עמון בריתך: והקים לנו שבת ושב יהוה י אלהיך את שובתך: וברוך אתה בבאך י ברוך אתה בציאתך: ואשכין בלבינו י מהבותך ויראתך: אחנו הזעורים י נשאלך ונבקש יתך: אוריענו נא את דרכיך י ואמתן את חמתך: ושא מעלינו אה יכול י קצפך ומגיפותך: למען נמצא חן בעיניך: ולא תפיר בריתך: וברך י והשיב ממלכותך: | ושוב מחרון אפֿך י והשיב ממלכותך: | נשוב מחרון אפֿך י והשיב ממלכותך: חלילה לך אה רחום י תגעל את ערתך: הנשארים במתי מעם י בין שנאי אימנותך: אכן כי חטינו י ועובנו מצותך: ורחמיך תסבל אתנו י כד נתחנן לרחותך: וראה כי אזלת ידינו יולית לנן זולתך: וזכור ארץ ירשתן יואתר קרישותך: בזכרון אדם אבינו ' דברכת אוו בברכותך: ומן אמרת לו בטובך ' והקמתי את בריתי אתך: ומן בחרת לו במימרך י לך לך מארצך וממולדתך: ומן אמר לבנו בשלחו י ואל שדי יברך אתך: ומן אמרת לו בחסדך י שוב אל ארץ אבותיך ואל מולדתך: ומן אמר לשר המשקים "כי אם זכרתני אתך: ומן אמרת לו בדיל אחיו י וגם הנה הוא יצא לקראתך: ואמר לו קרב אל המובח י ועשה את חטאתך ואת עלתך: ובכהנת אלעזר ואיתמר י והמפנס את קנאתך: שוב מחרון אבדן אדני ואל תשחית עמך ונחלתך: וצדק עלינן מן צדקתך יצדקה מן רתותך:

كل واحده بسجده

1 Thrice.

יתי ליראה ממך לעשות הישר והטוב בעיניך מרי שגבני מן הזידנים לעשוי |
הרע לפניך מרי הצילני מידי דבבי ושנאי ולא תשלטון עלי מרי גאלי מידי בפי קשים הלבבים מרי אתגבר על מן יתגבר עלי מרי נפש עלתי מרי פני אל
עונותי מרי אל תפן אל עונותי וראה את דלותי מרי אל תפן אל קשעי מרי הסתירני לגו כף רתותך מרי טלל בענני רחמיך מרי עזרני בכוחך הגדול מרי על כוחי לא תבטחני מרי חנני ברחמיך ודבקי ואפתח שער שמיך לקול פללי מרי מן אוצרי טובך אשרי עלי מרי סלח לי ולאבות אבהתי ולאמי ולאחי ולאחותי ולילדי ולאתתי ולבני ואל משפחתי ולכל קהל ישראל הסגודים להרגריזים בית אל אמן אהיה אשר אהיה וברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם ולית

عليه ايضاً מקרא טוב י מן מימר אברהם הקבצי י מרי עליו ירצי אמן:

אכפר יהוה מן כל עון ופשע וחטאה י אשר גמלו מני בואת הלילה ובוה י אדני עיני תבכי על עוני אשר הרחקני וגרשני מן פתחך אה אדני אהיה אשר אהיה בי אדני יצ, שלש מוש סלח לעוני ורחמני וחנני וקבלני " וקרבני ' ואהבני ' והשכלני ' ושמרני י זגאלני ' והצלני ' ופלטני ' ושוובני י מכל דבב וסני י ומכל עקה נפשני י והושיעני י ווכרני י ולא ו השכחני י ולא תעובני י ולא תשבקני י ולא תנופני י ולא תטרפני י ולא f. 93 תקחני י ולא תנבכני י ולא תשלמני י ולא תצרכני י וכל טוב גמלני י ולא י ומכל חלי ארפאני ובעין רחמיך לי פני והך אעשה חכמני ולמדני ופקחני י והודיעני י והוריאני י ודברני י ועל מלחמות נפשי ואויבי גברני י ועל נסותך ונקמותך קוממני י וסוברני י ומן אהבותך שמני י ומן חסדך לא תרחקני וקרב ריחקני ועל משמר תורותך סעדני ועזרני ובברכאתך ברכני ובקדשיך קדשני ובשחר הליל איקצני ופוררני ושמע תפלותי ומורדי וזכרוני וקרע שגבותי דמנך שגבוני ועסר ערף הקשה מני י ואניר לבי ועיני י ומבור עונותי הריצני י וחסדיך תסבלני י ובים הטהרה צבעני י וטהרני י ובענני הסליחן והרחמים טללני י וטמרני י ובמשכן השובה עברני " ודערני " ואשכני י ומן מזון הרצון השבירני " והלמני " והשביעני " ומן מימי הרתו אגמיני י והשקיני י והרויאני י ובדרך הקשט הולכני י והנחני י ונהגני י ובגד דעתך ויראתך אלבשני י ובגד תהות נפשי אפשטני ובכבודך אוקרני י ובנזר הקדשים נזרני י ואשכן | יראתך ומהבותך בלבי י פול 93° י ועניני י וברחמנֻ אסתירני י וברצונך אריצני י ואשמחני י ומדרשי אמטני ועל עמלי לא תחרצני י כי אני שביר הלב י אביל בכי מסכן עני י מה לי סובר אלי וצדק עלי במתנותך וראה אלי בעין רתותך אה נשא עון ופשע יתרים עד (בי הנם' יתרים עד f. 91º וחטאה י שא לפשעי | וסלח לחטאי י וכפר עוני ואשמי י כי הנם' יתרים עד מותר ילא לשני מן פתרונם' ותמטר עיני דם אדם בעת זכרונם' יוירך לבבי " ויכך כוחי י ותצור נפשי " ותדוב רוחי י אוי עלי מה זה בחרתי לקלומי " י אשלכתי נפשי באש להבה י לא תלבה י חרב חטאי באדי בו קטלתי נפשי יום נקם קדמי מה יהי עמלי מן יצילני מן נקם רבי מן יחם עלי מן יטפי להבה י ועתה הנני י אשוב אליך אה אדני י קבל שובתי י ואנחם על רעותי י מרי עבר עמי לפם דו טובך וחסדך י לא לפם רעות מה עשיתי י מרי חטאי סגי י ורחמיך עדפים י מרי עונותי יתרה י וחסדיך תסבלני י מרי חובי גלי קדמיך י והך אוכל הסתיר פני ממך י ולאהן אברח מפניך י מן יסתירני בלעדיך י מרי 'בים העונות צללתי י הן עמיך ברחמיך הריצ'ני י מרי קצרתי היום אבל על נפשי י ולבי ירא ממא 'דבאחריתי יקראני אדני ברב חסדך שוב מחרון אפד ולא תרצם עלי י ולא תגזי גמלי י ומחיי עונותי ולא תקחני ברעותי " אהיה אשר אהיה " לישועתך קויתי " אה מושיע הושיעני " כי לית לי לישועה מבלעדיך " אה אדני מרי בקדוש שמך הקדוש רחם עבדך המסכין " הצריך דלית לו מקלט אלא תרח רחמיך י מרי בסוד שמך הגדול רחם עבדך הרל העני דלית לו בלעדי הסדיך י מרי בקשט שמך הנכבד רחם עבדך חטאה f. 92 וחיביה דלית לו מברח ממך י ולא מנום אלא | תרח רחמיך י מרי ברב שמך העצום רחם עבדך הקעום בין ידיך ידרש רחמיך וסליחתך כי בך דביקותו יעליך בטחו² י מרי בצדקה מדלך צדק עלי ופתח שער שמיך לקבול פללי ישים ענן רתותך ביני ובין רגוך יולא תשים עונותי שגבה ביני ובין סליחתך ולא תשכחני מן טובך י ולא תרהקני מן תריח רחמיך י ולא תשיב שאלי ריק מן חסריך ' אהיה אשר אהיה אה מן היה ויהיה ' הווי לי כמה הווית' לאבהתי הזכאים י אברהם ויצחק ויעקב עליהם השלום י ואצליח עמלי בזכות יוסף הצדיק י ואושיעני בתפלות אדונן משה עבדך ונאמן ביתך י אה מושיע הושיעני יום נקם בתפלותו י אה מרי הביאני תחת צל קורתו י אדני יהוה שמני מן הסמוכים בד'תו י התפושים 'בדגלי שער אימנותו י וסעדני על משמר תורותו י והשיב עלי מברכאתו י עם ברכת שמשי משכנך הקדוש י אהרן י אהיה אשר אהיה י אמן אחיה אשר אהיה אשר אהיה יאלעזר ואיתמר ופינחס הכהנים הקדושים המשחים מרי קבל מדרשי ואצליח עמלי י והשקף ממעון קדשך עלי י וראה בעין רחמיך יחסדיך אלי מרי שמע צעקותי מרי רחם דלותי מרי עני למסבינותי מרי עתיר שפיפותי י מרי ספק צריכותי י מרי אמן יראתי י מרי אצליח שבלי י מרי אשכין אהבותך בלבבי " ואשכין אהבותי בלבבי כל עלמה " ושים חן בעיניון י מרי המיבני בעין כל אמי עלמה י ושים לי יכולה עליון י מרי אמלא ² L7 בחמאו. ^{1} L אשכלתי.

סלח לי חמאותי ידי פניך פרש:
עבדך דל ועני ומסכין וצריך ונשיש:
פרקי ברב רחמיך ושובה וסליחן ודרש:
צדקה מדלך על עבדך שובה טובה לי חדש:
קראה רחמיה ורתו ורחמים לי הגיש:
רחם שיבת עבדך ומהרו מכל ביש:
שוב עלי קדם מותי כמן שב וינפש:
תהי על חמאו על השובה ממשש:
בעמל תלתה הזכאים ומי לי קרב הקדיש:
בעמל תלתה הזכאים ומי לי קרב הקדיש:

אה טבה דעלמה י מן טבהתך מלי: ברד מעשה ידי ימיני ושמאלי: גאלי מו צרותי " והסיר כל לחץ מעלי: דלותי מן לחצי גדלה י והדבב מתגבר עלי: הן לית תציל ואלא ' מנו דיגאלי: רכלה תחת אדך מן נסתר ומן גלי: זכאה זכור זאון י פרוש פני פלי: דולה לד תעורני על סכולי ועל גואלי: משי 'בים העונות י מרח עלי מסבלי: ידעתי כי אני חטא יוחטאי קם קבלי: בד ראיתי מימרך על יד משה השליח: לבל מימו סמו וחלי לכל מחללי! מימר כי כל דרכיו משפט י עשה משפט 'דלא בלי: נירא מן אימתך י ונימר בקול עלי: סלח לנו מרי אה עבוד כל סימן וכל פלי: עבדיד הנשארים י בפנות צללי: פנותה עליון אתגברת יולא יתם לון עמלי: צדקה עבד לו מרן " ולא תגוי לו גמלי: קהלך לית לו בלעדיך י מפצי מכל חלי: רחמו אה אל רחום י מן גבר אל סהב ועד טלי: שלח לו פשרין יפדי לנו מו קללי: תן אה מרן לעמך ר'תו " בעמל הנבי המלי: דאמר ועזי זמרתי יוהי לי לישועה זה אלי:

f. 94^b

יסוברני וינחמני ויושיעני אלא אתה אה אדני אן אמיתני ואן החיתני והן עזבתני ואן הרחקתני ואן גרשתני אתה מרי ועבדך אני מה לי אלא פתחך אה אדני דרשתך אלהי השמים בלב שביר כליע לא תטרף מדרשי דרשתך בשמותך הקדושה למדרשי עני דרשתך באברהם ויצחק ויעקב שמע שיאלי מני דרשתך בנביאך משה שליחך ונאמן ביתך קבל מדרשי מני דרשתך 'בכהניך ואהביך 'ושלמיך ורחמיך גבר שברי ולא תשברני קראתך במה קראו אתך נבייך ואהביך ושלמיך קבל מקראי מני נשבעתי עליך בך במה קראו אתך נבייך ואהביך ושלמיך קבל מקראי מני ובטוב חתם לי מרי בסוד שמך הקדוש ובאלין דכרו אתך בון מן רחמיך וחסדיך ריקים מרי בסוד שמך הקדוש ובאלין דכרו אתך בון מן רחמיך וחסדיך ריקים לא תשיב'ני ומן מובך אמלאני וקבל קרבני ואת התפלה וסלח לי ולאבהתי ולכל קהל ישראל זימני ולסדר אהב'ך מן כל הכרני אמן אהיה אשר אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה וברוך אם פרשך לעולם | לית אלה אלא אחד:

ثم بعد ذلك يقال بابتهال والكف مبصوط

מני הדרוש והשאול ועל רחמיך הקבול · כי אמנותך לא תעזר למסכין
שאול · ואתה על כל כלום יכל:

מקרא טוב מן מימר אבי הכהן עמרם בן שלמה הכהן אלה על רוחו ברחמיו ירצי:

אה מבה דלית סבור מן מבהתך מואש:
בריו תקן כלה נתון לכל בלש:
גאל אתי מכל רעי בחילך המתפרש:
דלית לי בלעדיך זאון לכל נפש:
דהי עמדי בדרך דלה אני מבקש:
דהן לית תגיב שיאלי מנו דלי מנפש:
זכרני ברחמיך והצילני מכל חבש:
דילך חיול מותרי אה ירוש לכל ירש:
מובך מרם רגוך וחסדך הכל בלש:
יהוב המתנות ולית על תרחך מגרש:
כלי לדיניה אולי תשקח האש:
למן ידרש עבדך ומנו דבו נתפש:
במך הו חיינן ובידך היום ואמש:
בתרחץ בחילך ובתפלה לך נגש:

פין נפתח פני מעין הטובות והחסדים: חסדך לעבדיך פני בביתך דאנן פתחו עמדים: הלא דבו נתחני ובו כלנו סהדים: רישר לן פנינו נפני באכה ספרה הר הקדים:

בחדהות בוראיך קבץ י גדלך אה אל נורא: מכון לשבתך בארץ י ומכל ארעה בוחרה: מרי לגוה יתן קבץ י ורוח לעבדך מכל צררה: ומבול פנותה לן הריץ י בברית אברהם בן תרח: דמאור כשדים טובך לה רץ י והתיגר 'בדן אתרה: ובברלתך רבתה התפריץ ' ומליך הצדק בתורה: ויעבר אברם בארץ י עד מקום 'שכם עד אלון מורא:

גלוך דן ההר מרן נשאו י ושמו מקלם הזכאי: | 'מפלם מן לידה יבאו ' 96 ב ותתקבל בו המקראי: נשול מרן בנוראו י אות הקבול לן תראה: וישמע מנן כל מקראו יוגיב מן עליו צלאי: וישמר עבדים אליו באו ' מכל זד ודבב ושנאי: בסוד אברהם ומקראו ' דמן ההר הזה לא תמחי: ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה:

דחנת חכמת אלה בזה המקום י ובחרו מכל הרהי: ורזותה לית שיאם לון ישום י שמעי הזכאים ומראי: ברז שמך אה אל רחום י היה ויהיה יהיויה: עמוד הרצון בו יקום י והמשכן בו נציב נראה: וישמע שאלן דבו עליו נקום י במקרא דמע כל בוראי: 'דמנה' הגלא סוד עצום י במשל קהל כל עבראי: אשר יאמר היום יבהר יהוה יראה:

האן כזת דן ההר מכל המשורים · טובי מן בו יתקרבו: יהוה יתן לי מן טב המנוחים · בסוד הכבוד /דשרא בקרבו: ויכנע כל הסרועים · והרצון בו ישיבו: לעמו דמע כל הגוים · 'בנוראו ובעזו וטובו: ובאבינו יעקב וחלמותיו הגלוים · ובמלאכים דבו ישבו: וברז דבריו המלואים · אשר בכתבו כתבו: והנה מלאכי אלהים · עלים וירדים בו:

רעתה יהוה לאזי לך זמרתיה · ולא נבטל מן תשבחך: | דסגלתנן מכל אמיה · f. 96 במודע המקום 'דבו הגלא נוראך: ההרגריזים רום אתריה · דבו התנצבת מזבחך: נדרשך אה תמיד בחייה · תזרו ברוחך: ושמע מגי דן מדרשיה · ולא תטרדני מן תרחך: ותקים לן דן מליה · דאמרת' לאבינו דמעך: הארץ אשר אתה שׁכֿב עליה · לך אתננה ולזרעך:

זכאי ביטיבות נפשה געזה י ותרחי שומיה לה מנה' פתוחים: ומלאכיה עליו חזה' "על סלים נעתים ועלוים: והתגלת לה תמחות רזה י והתקשט כי הו טב משרוים: אשול אלה בעזה' "עלי תשרי ברלאתו המל'ים: באבינו ישראל ולזה "אקר דמע כל הגוים: דאסיד בעבור ההר הזה " במלים בתורה גלוים: ואמר מה נורא המקום הזה "אין זה כי אם בית אלהים: علية ايضا دعا له ايضاً رحمة الله عليه امين امين امين

מרי אן ראָית׳ 'ברחמיך י מבור עונותי אריצני: מרי ברב רחמיך וחסדיך י מכל לחץ אצילני: £.95 מרי גאלי מן עונותי וברתותך לי פני: דרכי פניך רעות י בחסדך דרך מוב הודעני: מרי דונה נא הולתי בשיאלי אן תסבלני: ראלית אשאלך י ואלא מנו דיקבל קרבני: זכור ברית הזכאים י ועני שיאלי ותחנוני: דוסלד חסלד י ריק מן רחמיך תעובני: מהרי מן ממאתי כי ידעתי ממאתי אני: יתרן עונותי יולית לי מלבדך אדני: כפר ושוב וסלח י אולי יתיטב זכרוני: מרי לית לעבדד אלא אתה יחנו בי ואושיעני: מלא יתי למתוב - לידך וקבלי ועזרני: נפש עבדך בחסדך י מן הרעות דמצאוני: מרי כובר ופשר ורבח יוסעדני על מן יכעסני: מרי עבדך וחייך מסכין י ואביון דל ועני: מרי פלמי מן צרותי ולעשות הישר בעיני לקחני: מרי צדק עלי בצדקתך יוכפי עמלי לא תנזיאני: קויתי לישותד לישועתד קויתי אדני: מרי ראה לי בעין רחמיך יולכל מוב פקח עיני: שלח מלאכיך לפני עד לבין ידיך יביאני: תאב ואתרחם " אה אל שדי אה אל קני: מרי עבדך ישול ממך ולית לי מלבדך שני: בין לי אלא אתה י פניו ישתלח לשני: רחם כי אתה אל רחום י אולי אכפרה פני: בימך ואליך עזרותי י אהיה אשר אהיה בי אדני:

מימר מימר בהגריזים בהרגריזים בעת חג שבעת ביומי מימר מובה ל. או הפלה ביומי עביבי הכהן עביבי הכהן עביבי הכהן פינחם יאריך ביומיו מאה שנה אמן:

אל שער שמיך נתפני דלו זכאים מתנגדים: גשבחך וברבותך נתני 'ונגעו לך ס'גרים: ישתבח שמך אדני דאתה נכבד הנכבדים: נביאך ודמעך: מביא התורה התמימה יוכתב בה במודעך: וזבחת שלמים ואכלת' שם' י ושמחת' לפני יהוה אלהיך:

סגדתך לאפֿיה בכל אורע " נכח מקדשך 'דלן טובך חכים: דלו שבעת 'עדים מולכרה " בֿלוֹחות ביד אלה 'מדכים: ההר הה[וא] בע[בר] היר[דן] מפתרה י ועליו מלאכיה נֿסֿכים: אחרי דרך מבוא השמש ומזרח י דעליו תהביה סכים: | בארץ הכנעני דן אתרה " נוף לוֹי ויסף בו סכים: הישב \$1.98 בערבה דן הרה י מול הגלגות הזכים: אצל אלון מורה י מול 'שכם:

- עלי מרי שאלי ורוֹח ארצמי י ורבי עלי רחמיך: דאתה את יעני עמי י הגבני הן עמיך: וסלח לחטאי ואשמי י ואפתח באפי שמיך: כי בזכרונך אורי תמי י ופחרי מדכר שמיך: למען המצא צדיקה קמי י פני רבות קיאמיך: בזכרון שמך אפתח פמי י עד השיג מלי עצמיך: ובמקום אשר הזכ[רת] את שמי י שם אבוא אליך וברכתיך:
- פניך עבדך תשבחו יביא יוירים את שאליו: מרי בטובך היטיב לבי ואמני מן הדבב ומעליו: והשכב ואין מחריד בקרבי בביתך הזה וכליליו: ועלות ושלמיו בו נזביח יובכל תחלה נקום עליו: ובמזבחו נצלי ונרנן ונשווי על כעסות כל מעליו: דו ללבוד ומלאכיו מושבי על כן אמרת בגלליו: לא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך אליו:
- צדיקות שמותך הלזים " עבדך בהם' מתנפּל: שים אונו מכל לחץ געזים "
  ואימתך על איובינו תפּל: ונמטי יומי רצונך הלזים יועל כנפי רתותך לן
  תסבל: ונקריב לך מן הכשבים והעוים " במקום אשר הוא לך חבל:
  ומלי הברכה נהיה כרזים י ובפתח אהל מועד קמיך נפּל: ונפרט שמותך
  ונפתר הרזים י ובמשמע דברך נתקבל: ונתתה את הברכה על ההר
  גריזים י ואת הקללה על הר עיבל:
- קלי בלישתי ממך אה קמאה "תמטני עבדך מבלשו: | ומהרו מכל עון ואשמה ' בּּ פּ פּ בּ וּבֿשמחו למקומך הגישו: ההרגריזים שער שומה " דבו מלאכיך יתכנשו: אלהים יראה כמה ' קראו מן בחרו וקדשו: יהוה כוננו במחדר קיאמה " ונחג לו בשמח ובששו: והנדר והנדבה והתרומה ' נביא לבקעת מקדשו: מד צוֹית' יהוה " לשכינו תדרשו:

רתות וסליחן ורחמה · ספק לעמך המתגרים בתושביך: המעמים בין כל עמי עלמה · המדבקים בטור קדשיך: והניח אתנו מכל זידמה · וסעדנן ננדי תרומתיך: לפניך ברום כל מקומה · הך מה כרת עמן קיאמיך: על יד משה הדמע · השמר לך פן תעשה עלותיך: בכל המקום באדמה · אשר תראה בעיניך: כי אם בֿמקום אשר בחר יהוה - באחד שבטיך:

שלח לן טובך פשרה י תפדה יתן מיד הדבב: וחדד לביתך מעמרה י והגלי

דזה לעבדיך במצפית מבה י וסליחן לו נחל: וחנן עלי בשובה י ומבול
עונותי לי גאל: יהובה יצובה קריבה י דבבריתו קמתי השאל: לוזה דלידה
בא י אבינו התם ישראל: והקים בו המציבה י והמזבח ממנו 'פסל: | וקרא
שמו והתנבא י הך מה בכתבו הסניל י ויבן שם מזבח י ויקרא למ[ק]ום אל
דיר אלי

מל רחמיך מרי עלינן אשרי זהב לנן 'ברתותך שלם: דאתה אל שדי רבי
ופרי הגדול אל עולם: והודיענן ולא נלך בקרי ומן הקשט לא נעלם:
וברכן בברכת יעקב העברי התם בעל החלם: ברכת שמים ממעל ועורי
ברכת תהום רבצת תחת דנעלם: ברכת שדים ורחם ונפרי ברכת זכאי
עולם: גברו על ברכת ההרי עד תהות גבעת עולם:

ישראל ברחמיך רחמו י דאנון עמך ונחלתך: ועזר רצונך לעמו י וקוממו על קשט דתך: וסדר דבבם כאבן ידמו י ופשר ורוח בפצותך: והכנע כל מן יעזממו י וזרו במגלי רחותך: ואנלי משכנך וקוממו י במקום דדחנת בו ריחותך: "בתפלות משה וקיאמו י דאתפלל בעדן לרבותך: תביאמו ותטעמו י בהר נחלתך מכון לשבתך:

כבודך וגדלך יתקדשי נרכן ונשתעבד במעבדך: מן רחמיך וחסדך יבלשי הזעור הצריך עבדך: פגעו ומדרשו יפגשי ולא תשלח בי צ'דך: והדבב כוחך להם יטשי ומלא יתן למעב'דך: על ההרך הזה המתקדשי דבחרת' פנים למסג'דך: דבו מלאכיך תכנשי והוא תרח למעון כבודך: פעלת' יהוה מקדשי יהוה כוננו ידך:

לכוֹנֿנֿת מקדשך אה רבה י שאלים ומרננים: זכר הֿהרך טורה טבה י המבחר מכל המכונים: ורחותך עליו השיבה י ונזבח על מזבחו קרבנים: | וביומי מועדינו לה נבא שמחים וששונים: ובאיקר הקרבנים עליו נזבח י על כעסות הזירנים: ונעבד הך מד צוֹה י גדלך 'בקדש כל אלפנים: ובנית שם מזבח י ליהוה אלהיך מזבח אבנים:

מה נורא מקומך אדני י דבו שרא גדלך: נכחו בצלותך נתפני י ועליו נקום בשיאלך: בקדשו רחמני וחנני י וסלח לי ברב חילך: ודרך קשטך הודיעני: והוליכני בשבילך: ומן ברכת ההרך הזה ברכני י דלקחת חלק לך: ומזבחך מלא יתן בו נבני כמד צויתנו בממללך: אבנים שלמות תבנה: את מזבח יהוה אלהיך:

לשבחך ולך נרוממה י ונעמד בנצירו על מזבחך: ונעל עליו עלות תמימה י הד מה צוה יאידחך: 'בנבעת עלמה י ונביא לו כל מנחך: 'בשלמות לבב ורב שמח י על כעסית כל שנאך: לי תיפיר מנן דן קימה י במשה

ישים לי במובך קוממה י ומדלך כוח לי יהי: לעשות משמר דתך הדמע י ועליך יהי במחי:

ושמרני ביומי ובלילי ומנחי ומסעי: ואת דריכי הצליח - בכל אשר אני בעי: והסיר הרע מקרבי - ורפאני מן מוכחי: | ומן הטוב מלא כפּי ולא 100 f. 100 תצרכני לנכרחי:

וחתם לי בטוב " והיטיב לי עקבעי: ואל אבותי בשלום אשוב " ובגן עדן יהי מנחי:

והרוח והנפש אחין · ברז שמך הרתי הלחי: ותחת מל רחמיך שבין · שלום נאמין זהי:

יום דבו פניך תקום · לחשבנך כל הבוראי: מן הנקם שם' שים לי שלום · מו חרונד פסחי:

ילא תשיב עלי רעות עמלי יואושיעני מן סרעי: על זה לך ארשתי פללי וסק אליך צבעי:

שמך נשא עון ופשע וחמאה י ורחום וחנון וראה: למך סמן סבול סלוחה י ומן דן עקובאן לא תמחי:

שמעיו שיאל הדרושי ולית על תרחך מנעי: והסוד על זה בספרך פרושי לכן אתווף בצעי:

ובפאת ביתך ההרגריזים באתי - מרים לטובך נקעי: ושער השמים דבו ברכאתי - ומזבח צלות כל עברהי:

דבו תטל הרחמים י כמטר לקחי: וממו תטרד הטלומים י ולא יקרבו סורעי:

לוזה הר הקדים המקדש · השכינה אלהים יראי: המקום המבחר דבו השם פרש יריבוא אליו האל הנראה:

דאמרת' עליו ובמקום אשר אזכרתי את שמי שם' יהי מובאי: אליך וברכתיך וזכרתי לארץ דבה מזבחי:

אמרתי אהיה אשר אהיה י דאתה מגני ומרי ואלהי: | הן עמיך מטני פגעי י 1000 מרתי אהיה מדעי:

אהיה אשר אהיה · מכל חלי ומחץ רפאי: ובעין רחמיך לי ראה · ושמע ממני מקראי:

חתמתי זה המימר בדן ההר דקראו אברהם יהוה יראה: אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: האבנים דעליון הכ'תב: דברי הספרך בטב ביורה י ומזבחך עליון יתנצב:
ונעל עליו עלותיך מבחרה י ונזבח שלמים הך מה חיב: ונאכל שם
ונשמח במעזרה בבטח ובשלמות לבב: בסוד ורב אהן דברה דבארו מן
הו למרו חובב: וכתבת' על האבנים את כל דברי התורה י הזאת באר
היימב:

תנינן בתשבחות מרן ומקראו י הישר הצדיק: שאלתי רחמיו ומנחו י והן בטובו עלי יצדיק: ובמקומו יכונן מזבחו י ומזבח הרצון ידיק: ונירות המשכן יופעו י ומן הנסתר לו יפיק: ובהרגריזים הזה כמשפט הראישון יטעו יוקבץ בו עמו המתפריק: | ויקים מימרו אשר בעדו נשאו יעל פי

משה הנומיק: "עמים הרי יקראו ושם יזבחו י זביח צדיק:

له ايضاً דכור مفرد شبه תפלה يقال في السبعه ايام الفطير بعد الصلاة... פני יהי נא הסד מרי ושופרי יובלי תקעי: פיייניחים בון אשרי י בהם אדני משאי:

ואשוב לך אדני ואעבדך י וארים לך מקראי: ועתה כי ידע נא עבדך " כי אתה הוא הרעי:

מדבר כל עלמה · מברי כל הבוראי: ובכל הנסתרות חכומה · עבוד מה 'מדבר כל עלמה · מברי כל הבוראי:

לית לך עורן שותף "בגבאי וברעי: | ומל רחמיך יערף "על עבדיך הזכאי: f. 99º נחית׳ בחסדיך נאמניך " ונאלת׳ לון מכל צרעי: וגלית עמון נצחניך י ושמעי עמים ומראה:

ונחלת בעזך אל נוّה קדשך - ההרך הזה המוראי: דבו זכאים תדרשך ומלאכיה בו לך צלאי:

ובו תמיד עמדים בין ידיך · כל מנון ברצונך נחה : עלים וירדים במעבדיך י ובזמירות לך קראי:

דו שער השמים דמע היבשה י קרישותו לא תמחי: מובך לנו בו ארשה י מלבין כל אמי ארעי:

נודך ונשבחך ונרבנך אה מן שמך ייהיויה: ואשאלך תרצי ברצונך י

ושוב עלי אה אדני ומהרני מן ממאי: וכפר אשמי ועוני וסלח לי חמאי: כי לשובה חשק לבי בלעילי עשק ומנעי: אדרש צדקתך רבי בלעילי דבלעילי מהי:

אתחשבתי בכוחך אדני י על כל זידן פרעי: ועל הפיכות עד'ני י ועל אויבי ושנאי:

ואליך שמני קרוב י בברית קמעי: אברהם ויצחק ויעקב י דריחותון ריח ניחי:

הו משה נביה דעלמה:¹ דביאר בספרו הרמה: מועדי יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש:

רב אלה وتمامه "عليه ايضاً يشتبے ادا وافق موعد هفسے السبت والله اعلم בגדלו שלח משה הכני " מלמד המלמדים: ואפרש על ידו זבני " קדישות המועדים: | מנון בזה היום שני זבנים צמידים: שבת ומועד פדות בני " \$95 £ ישראל מבית עבדים: ואכלו הפסח בששוני " והם בזהים וחדים:

תתחנו במועדיכון: אה העדה האלה: וכמה פדה לאבותיכון: כן ישים לוכון נאלה: ולאוי עלי אימר לוכון: שביכון מבין מן אלה: ותנים יומה חדים:

> רב אלה وتها∞ וכי בשם וישרו הזקינים אלקטף: ואלה שמות הבאים מצרימח: וגו״ני

ويقال كرزنة تلاته خفيف انתמר יתהלל تقيل ويقال دران חילה רמה שמע בקלן 98 £. ומרקה אלהים אל עליון י והא מלך רחמן " خفيف וישתבח:

תהותה אסאה י והתהבים יתחנו: סגולי הסגולים י תפושי דגלי אימנו: הלוכי דת אדונן משה י בן עמרם רב'נו:

מובינו הא טובינו: הן נעמד פני יהוה אלהינו: ונימר בלב *'נציר כנוע⁵ ברחלה ובארכנו:

* جوابة المراكل حداثات احلامه المراحة وتمامة القبل المالة المراحة وبيت تقيل 1.98 والمحدد الله يقال كيمي وفاتحة وفاتحة فاتحة من قول العلامة الشيخ هبة الله المصري رضي الله عنه امين

כימי השמים על הארץ "בשמך נשרי ונקרא: עוד כימי אבות ובנים " מן גדלך נפחד ונירא: כל ימי דורות וחליפותם " אל פתח רחמיך נברח: עוד נשוב ונהללך י בכל רגע ובכל אורע: כי אתה אלהינו י מר דלעל ולרע: נאלהי אבותינו י השכונים במערה: בכל הימים גודה ' לך " וחסדיך נספרה:

فاتحة من قولة رحمة الله علية

אלהי בן תרח - אשר שמו אברם: דבא לאלון מורא - וים אהלו בין בית אֿל מים: ויבן שם מזבח ויקרא - בשם יהוה אל עולם: ויראה' אליו יהוה • ואמר לו אל תירא:

" P18 ins. רל נשמה ורקם. P18 omits this piece. \$ L6, P18 add in margin المنع موعد هفسے ليلة السبت المدكور ينقرا עור נגע אחר والذي بعدها " P18 איניר באס موعد هفسے ليلة الفسے عشية صحديد المات الفسے عشية صحديد كالم المات P18 . دער אלהנו P18 . دער « P18 . دער « P18 . دער « P18 . دער » دער » دער « P18 . دער » دער » دער « P18 . دער » دער

בצלות שבת מועד חג המצות:

אלקטף ברית וזכרון ותרומה ויוסף ומופתים וראישון ומצרים ומצות וצאן
ובקר ובקר ושבת ושמח וקרבן ואלעזר: שריו הצלות בריך אלהנו י
וכארזין ואמרים יועל פתח רחמיך יוכי בשם יוקצי הבריה יותמר על
ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד יומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד
ואתהו אלהינו יותמר ישתבח:

חילה דבחר אדם " מכל הברוים: וגו"² - פ_יוא גן בעדן מקדם וגו"

ויתמר יתהלל יוראן ממנה דכלה יומרקה אתהו אלהנן והב L6, f. 90°

חילה דנשא מיתובית אברהם° זכאה י אבי הנאמנים: ועתד י מן חלציו נבינן משה י דידעהו יהוה פנים אל פנים: וצוה או יצוה עמו ישראל: במטר האלין העדנים:

וצוה אן יצוה עמו ישראל: במטר האלין העדנים ויהי אברם בן תשעים וגו"

ויתמר יתהלל יודראן טבה דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו f. 92 רחמנה יושתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו"² جوابع וישא יעקב רגליו וגו"

f. 93 ויתמר יתהלל פנוט אלה רב ומרקה אתהו עבודן ואלהים קמאה יותמר ישתבת:

לאלהון נברך וגו"² בפלט ויקנאהו פוטיפר וגו"

ויתמר *תורה وكرزئ تلاته أ ודראן סיאגים ואלהים יחידאי וישתבח:

*בגדלו בחרך אה ישראל ושמך גוי קדש: ואפרש לן שבתות ומועדים י
גלגיון מתפרש: מנון זה 7 שבת מועד חג המצות דאתפרש על יד מי
לערפלה נגש:

יעקב P18. " As above, p. 125. " P18 איינקב P18. " P18. " חורת P18. " P18 אלהים קעימה. " P18 היים העומר זה היים י בשמח וברגש: ופקרון במשמר זה היים י ועל סדר הימים P18 הילה דהציל אבהתן ממצרים · בשמח וברגש: ופקרון במשמר זה היים י ועל סדר הימים i the margin a later hand has added ", בגדלו וגו" above.

אמתה דישראל: מלגו חשך קפיל ו אלה לון הציל: על יד נביא סגיל:

סימנים גברה: מספרון עשרה: עתה נספרה: ונחל למדכרה: בזאת אמירתה:

הראש מטה הפך תנין: ובתרו דם וצפרדע אנתין: וכנים וערב ומקנה נהדין: | וברד ואש מתלקחין: בו הות למצרים מגיפתה:

ורוח קדים אשתלח י ונשא הארבה' ביכולה: על מצרים וינח בגבולה י ובתרו חשך אפלה: והשינו מות בכור בהמתה:

עם דכרון אמחו: ובים סוף טבעו: ועם בשלם צאו: והים פניון נבקעו: והוה לון יבשתה:

כמה פרק יתון " יפרק יתכון כותון: ותגדלון ותפרון " אמן ותצטמתון: על דמע אדמתה:

והרצון ישיבו י והמשכן ינציבו: עד אשר תקריבו י קרבנים יטיבו: אמן מאה שתה:

ישמר יהוה חיי מן דאכה אהן: מן שמרי וכהן: ובדן יומה אהן: המוב לוכון יודמן: מן מר דיכלתה:

וכד אתור'ך מימרי י קמיכון אה סדרי: בחייכון אה גבירי י אפשטו עדרי: ושמעו מני אמירתה:

מימרי שמעו מני: ולא תקחו עלי בקצירות לשני: בחייכון אסבלוני: כי 15 עבד עבדכון אני: ובזה לבי אשמחתה:

מדרשי מן אלה י בכל יומם ולילה: אן ישים לוכון גאלה י מכל צר ומכל הלה: ויצטר בישתה:

ולוכון ישים תבונה: פרקן מן פנותה וינונה: ושביכון מבין ותנים יומה מאה שנה: אה סדר סיעתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ובתר כן יתמר כימי גדלה טובה מן מימר סעד אלה הכתרי¹ יכלח וגו"

נגד תרחך נקום " אה אדון האדונים: ביראה ופחד לבב " ובדכיות ענינים: ונשבחך ונרוממך " וגימר במהרות "לשונים: כימי השמים על הארץ י עוד כימי אבות ובנים:

כל ימי דורות וחליפותם י נקד על אפֿינו: ואל מעון הקדש י נשא את ידינו: ונודי לגדלך י כל ימי חיינו: עוד נשוב ונהללך כי אתה אלהינו:

אלהינו אתה י מלוך העולמים: נכבד הנכבדים י ועצום העצומים י לא שני לגדלך י שמך הצור תמים: דאתה אלהי אבותינו י בכל הימים:

¹ P ו צרקה L6 בן צרקה. L6.

אלהי 'נצירה ברו י אשר דרשו אלה: זבח במקום כמימרו י והעלהו שם' אלה: ולא אמנע נפשו מן ארשות מרו י וערפו * למשפך דמו י שלח: | ואתפדה ואתוקר בעלמה י וברכו יהוה בזרע:

אלהי יעקב ישראל י דאתקרי שמו איש תם: דלבש מן זכותה כליל י
ואסתקף ואתרים: ובא אל בית אל י וישכב ויחלם: וחזה מלאכי רומה י ויקץ
ואמר מה נורא:

אלהי בן פרת אשר י הורד אל מצרימה י וקנהו פוטיפר י והות מעשיו תמימה: ומן זכותה לא סר י ולא עשה מאומה: והלך בשביל שלמה י ומן הזמה ברח:

אלהי גביר העולם י המאור דלא יכבי: נורו תדיר עד לעלם י דזרת ברקיע לוי: וקם בן יוכבד ועמרם י דו משה הנבי: נשיא עלמה וקדקדה ונזרה:

אלהי אהרן הכהן י אקר הכהנה וארשה: אשר אוצק על ראשו שמן י המשחה ובו אמשח: ולבש מעיל ואפור וחשן י ועלה והשלמים אגישה! לפני מובח יהוה י והקטרת אקטירה:

הנים י לכהנה אתבחרו: | אלעזר ואיתמר השנים י ופינחם לכהנה אתבחרו: | אלעזר ואיתמר השנים י ופינחם דקנא למרו: וקטל הזנים י והנגף עזרו: והות כהנת עלמה י לו ולזרעו מתשרשרה:

באהלין סיעתה דאזכרו אה קהלה ישמרך: ויפתח לך אוצרו ומן מזון רחמיו ישבירך: וירבי לך איקרו ויסגי מספרך: בקדוש שם יהוה הגבור והגורא:

אמן אהיה אשר אהיה:

لة ايضا رضى الله عنه امين

נור דן יומה יתר מב מאד עד מותר דו ארש מועדי שתה: תרח הקדשים: קדשיו לא משים: וטוביו לא מתנשים: דו מועד הנפושים: בו תשרי ברכתה:

מועד קדש מתפרש: בו ב'סור ל'נפש: וככן בו אתחדש: כל שמח ורגש: וכל איקר רב רמתה:

f. 14 איקריו מלאים: ומאוריו מופעים: בעלמה מזרחים: לית אנון ממחים: לעלם עלמתה:

לעלמה ממנים י לית אנון מתמנים: ובו אתגלא סימנים י יקירים רבינים: אתעשו במלתה:

מה טבו מן מועד: דבו כל איקר אצטמר: עם הטוב והחסד: וככן בו אתנגר: פרקן אהן אמתה:

דאתמסר מפת נור י מיאז הוה אמור: אלהים יהי אור י ובששי אתעתד לו הצלם: ואתבסר בו העולם י מאז אתקרי בשגם: ובדילו אשתירת עלמה: זה הו הגבר י הגביר הרם אשר: לית כמו בבשר י זה הוא האנשיא: העשה המושיע י אשר שמו משה: קמף כל נאשמה:

זה הו דמן הסנה י על רישה דמור סיני: קראו אל קני י אה משה אה משה: ומללה מלגו אשה י פה אל פה בלא שלישי: ודכר על אדה קיאמה:

המרות: ועשה על ידו נפלאות ישראל שגרו: מיד פרעה הסרות י וגלא על ידו יום המחות: ועשה על ידו נפלאות יוסימנים נוראות: כותון לא אתעמה:

לא אתעשה כהם " בעלמה רק הנם: אחד עשר מספרם י במצרים עברו: ואחד בתר אחד אתשרשרו " לית אחד מדמי לאחרו: רק היו בסור ונקמה:

היו לעבראי בסור " בפרקן מן אסור: והיו למצרים מצוק ומצור י ומה חכמו בנפשותם: אלא וכד מתו בכוריהם " עד לא אשתיר מהם: אנש אחד בעלמה:

כד עליון אשתלח י המשחית בחצי הלילה: והות בינם צעקה גדלה י וישראל היו באתריון: אכלים קרבניון י מודים לאלהיון: וקם פרעה בליל ועמה:

זה הנגף דלו עבר י שגר מאתו גבר: ולמשה ולאהרן אמר י קמו צאו כלכם: וכל מה לכם י סבו 'עמכם: ושמשו למרכון כמה:

אתון תתרוח " ובמוצא מהרו: ואלי אל תעזרו " וקמו כל ישראל בשמחו: ובצקם על שכמם שאו " ממחרת הפסח יצאו: ממצרים ביד רמה:

ובאיקר דלא סוף " מן שלמה דלא חלוף: אתו אל ים סוף יועל שפתו 101 שרו: והדבר בא אל פרעה " הן ישראל במדבר עברו: ולא מצאו אנשמה:

והנם הלכים " במדבר נביכים: ודרך הטוב חסכים " וכד שמע זה הדבר: היפך לבו ועזר " אל רשעו ואמר: בנפשו לנפשו למה:

זאת עשיתי ישראל היו בתשמישותי: צאו מן מלכותי כעסוני בזה הדבר: ואת עשיתי יואתקף רגזה ואתגבר: ואתקף עליו ארצמה:

ופתח ית פמו י ואמר לסדר עמו: אתחזקו כלכם וקומו י ולרכבים אסרו: עד נשיג ישראל מהרו י ולתשמישה נעזרו: כמה הוא בקדמה:

וק'מו כל אנשיו " ורכבו ופרשיו: ומבחר שלישיו י וחילו וכל צבאו: כלם על מלה הקבעו י ובתר ישראל נסעו: והשיגו אתם חנים על ימה:

וישראל שאו עיניהם י עמו דבביהם: רדפים אחריהם י לבביון יראו: ואבריון אזדזעו יות קולם נשאו: אל מעונה רמה:

ולמרון היו צעקים " רק היו מתפרקים: שלשה חלקים " כל פרקה מהם: f. IOLD משבו היו צעקים " ומשה דבר ואגיבם: שמע בדילון פתגמה:

פרקה אתכנשו י ורחלתה רבתה לבשו: מן דבביון ודרשו י הן מהם יברחו: אניבון משה אל תיראו י התיצבו וראו: את ישועת יהוה:

مخرج غيرة

אלהי נשיא אלהים י ואב המון הגוים: 'רד'רגיו גלוים י דאמר לו אֹל קני: אַל שדי אני י התהלך לפני: והוי תמים:

f. 99 אלהי בן שרה י דו יצחק 'נצירה: דאתעקד על המזבח בתרה י וביד אלה אתפשר: והוה בעלמה מתוקר י ובברכה אתותר: וממו קם שני לאמים: אלהי מן דמך במקום י וחלם חלום: וחזה' והא סלם קעום י ובו מלאכיה נעתים ועלוים: ואתיקץ ירא מן אלהים י ואמר אין זה כי אם בית אלהים: וזה שער השמים:

אלהי מן שבק בגדיו ואתפרק: ומן זנותה ערק ודרך קשטה דרש: ובעובדיו אתפרש וכליל שלטנותה לבש: ופתר תרי החלמים:

אלהי האיש הרם י וגביר כל העולם: וקדקד' מינה דאדם י דאשתלח לישראל² מושיע: ובסימנים לון אושיעידו נביה רבה משה: נבי כל העולמים: אלהי אהרן הכהן י אשר אמשח בשמן י הקדש ולבש חשן יעם אפוד ומעיל: וציץ עם פתיל י ומצנפת כליל: עם האורים והתמים:

וסב הכהנה f. 99 אלהי אלעזר ואיתמר י ופינחם אשר: לזנים דקר י וקנא למרו: | וסב הכהנה אנרו · לו ולזרעו בתרו: קיאם לעלם עלמים:

באהלין אדרש מרי ז אן יפתח באפיך תרחי: רחמיו וישרי ז עליך ברכאתו: ויתן לך טב מתנותו ז וישים לך ישועתו: וינפש לך מכל ארצמים:

ויהי עמך עמך ויברך מזונך ולחמך: והברכה יצוֹה' באסימך ויקים לך מימרו דביארו בספרו יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים: אמו אהיה אשר אהיה:

עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה וمن

*סדרה דאכה אצממתו ' עם יהוה ועדתו: דעתכון הבו ואציתו אל משמע זה המימר: דבו סודים תתפתר לנבון אשר: לבו מלי מן החכמה: עבד עלי במימרי הן בשם יהוה אקרי: ובתניו תשבחתו אשרי וארבי לרבותו: ואקדש שמותו 'ואשול צדקתו: יתן לי יכולה על מה:

f. 100 דרוש לו אני יומדרשי יממני: כי עליו רחצוני יובו תמיד דביקותי: ולישועתו קויתי י כי הוא חרב גאותי: עזי וזמרתי יהוה:

אל די האלהים אשר יברא בוראיה בלא עזר: ואמצא כלה מן חסר יוחתם אל די האלהים אשר יברא בוראיה בלא עזר: ואמצא כלה מן פמה לו פמה: הכל באדם: דכוננו מן עצם ואדם יואקימו גבר שלם: ולמטל פתח לו פרושה: ובצלמו ומדעו י על בוראיה אפלאו: ואקים מן סגיל זרעו י שלשלה קדושה: ושמו שרשה וארשה י ושם כלילה וקדשה י כי בשם יהוה אלהים אשתמה:

f. 104

עוד נשוב ונהללך יכי אתה אלהינו: על מתנאתך נודי לך יבכל יומינו: ותהללות נתן לך יונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך יהוה אלהינו: על מה צדקת בגדלך יעלינו בכל יומינו:

כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו · בכל הימים: ומסחן נפשותינו · ועצום 103 העצומים: ננוֹיך כל ימי חיינו · לעלם עלמים: ונודי לך כל יומינו · אה מלוך העצומים: בגדלך השקף עלינו · ממעון קדשך מן השמים:

مغرج

אלהי אברהם בן תרח י דבא לאלון מורא: דאמר לו אל נורא י אל שדי אני: בדד בלא שני י התהלך לפני: והוֹי תמים:

אלהי מן דרשו אלה י מן אביו עלה: על הר הנחלה י ואתעקד על המזבח בתרה: וביד חילה אתפשרה י דו יצחק נצירה: דממו קם שני לאמים: אלהי יעקב ישראל י דלבש מן הזכו כליל: ואתא אל בית אל י ורמך במקום: ויחלם וראה בחלום י והנה סלם בארץ קעום: וראשו מגיע השמים: אלהי מן ערק י מן זנותה ושבק: בגדיו ואתפרק י והוה באלה דביק: ומכל רע הוה רחיק י דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:

אלהי גביר כל העולם י וקדקד מינה דאדם: | בעל התפלה והציאם י גבר 103° גביר ונשיא: דמן המים המשי י דו נביה רבה משה: נבי כל העלמים:

אלהי שמש משכנה י על פי יהוה ממנה: יכולה דיאנה י דו אהרן הכהן: אשר המשח בשמן י ולבש אפוד וחשן: והאורים והתמים:

אלהי בניו השנים " דאכהנו בקדש המשכנים: והקריבו הקרבנים " ופינחס דלזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר " וברית שלום לו קטר: ולזרעו בתרו לעלם עלמים:

באהלין אה קהלה ישמרך ויסגי מספרך: ואל הרצון יעזרך ויהי עמך עמך:
ולו עם קדש יקימך ויצוה הברכה באסימך: וישקף עליך מן השמים:
ויקים לך מימרו מה אמר בקדוש ספרו: על יד מי פה לפה דברו י
י ה יו ה: אל שדי אל ראה אה רחמנה מבה אהיה אשר אהיה: השקף

אמן אהיה אשר אהיה:

ממעון קרשך מן השמים:

עליו עוד כימי גדלה טובה מפוקה י מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצי ירחמו וגו"

על מעין תהום הדעת נקום ידעת הרב העצום: דבעי מדע מה הוא חילה יהי מתבונן בכל מלה ומלה: מן מלי בראשית ידע בון עבוד עלמה ואחרית:
הוא ייהיויהי שמו:

ופרקה אקוו : ובינם חשבו: אן אנון ישובו · אל תשמישות דבביהם: ומשה אגיבם · לא תוסיפון בעיניכם: תעמון מנון צלמה:

ומשה ופרקה יחזקו י ובאלה הדבקו: ואשוו בצדיקו י על מלחמות דבביהם: ומשה אגיב ואמר אליהם י יהוה ילחם לכם: ויריק עליכון מן מעונה רמה:

והקול צא מן כסי לגלי " לברה דעמרם השליח: עבדי מה תצעק אלי " מלל עמה בשלם! יסעו ואת מטך הרם " ונמה את ידך על הים: ואפתח בו תרח תשלימה:

וכד אתת ארשותה י בזאת פקידותה: מן מר אלהותה י למשה ברה דעמרם: סב אטרה בריאם י ויט ידו על הים: והא רב דחלתה ואיממה:

ימה כד לבש י מן זה האיש הקדש: ואבקע מימיו ואקרש י ואפתח בו שנים f. 102 עשר דרך: ועמה בו הלך י ויהי הענן חשך: ויאיר כל הלילה עד חתמה:

והמצרים כלם י השליכו נפשותם " ועברו בתרם י ובימה כד שרו: מיה ואתגברו " ועליון עזרו: ונחתו כות צנמה:

במצלות על פניהם י והים הסגר עליהם: ומה צא אנש מהם י וישראל כלם יצאו: שלומים ועיניון נשאו י ודבביון ראו: מיתים על שפת ימה:

מן מרון יראו י ופממיון פתחו: ולמרון שבחו י האנשים ומשה ואהרן מקדם י ובתרון הנשים ומרים י היו כהלון אמרים בקול רם: מי כמוך באילים יהוה:

יהוה יעבד לוכון · ככה עם דבביכון: וישקף ברחמיו עליכון · וישם לוכון פצותה: מן לחץ פנותה · בעמל ארשי זכותה: ופתורה דחלמה:

וחתמת המימר לוכון ינימר תנים יומה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 102b עליו עוד כימי גדלה: الفاتحة وفاتحة الفاتحة من قول المرحوم العم الشيخ المدروم العم الشيخ المرحوم العم المربيعي تغمدة וגו"

כימי השמים על הארץ · תשתבח ותתרומם: לא לך ראש ולא קץ · תתקדש בכל לשן ופמם: תרפא ותמחץ · תתודי בכל לילה ויומם: קני שמים והארץ · תתברך ותתעצם: אלהי השמים והארץ · חי תמיד לעולם:

עוד כימי אבות ובנים י תשתבח ותתודי: בכל הימים והשנים י בלשן מלבדי: נתון המתנים י אל ראה אל שדי: אלהי האלהים ואדון האדונים י אחד פרד נכבדי: ואתה אמרת בקדש כל אלפנים י ואין אלהים עמדי:

כל ימי דורות וחליפותם ינקד על אפֿינו: ולשונינו נשלח אתם יברבות אלהינו: אלהי השמים והארץ וכל אשר בם יאלהי אבותינו: בגדלך הקים לן בריתם יושמע צעקותינו: רחם עלינן בעבורם יוסלח לחטאינו: גד נאזלים י מי כמוך באילים: והמים להם חומה ירום עבוד זה התמח:
ותהומיו קפעו " ודבביו טבעו: צללו כעופרת " בתקון חכמת: תהומות יכסימו:
כד בא עסכר פרעה הסוכיל י אחרי עסכר ישראל: הנביא על הים ידו ים י
והוא לשם המתפרש יפרט: וישובו המים ויכסו י רכבו ופרשיו וכל אכלסו:
לא נשאר בהם עד אחד " וישראל אמרים פם אחד: יהוה גבור במלחמה

אודי מרך על הפצות יבזה שבת מועד חג המצות: דפקדך בזה קצות י 105^b האכלו עליו מצות: למען תזכר את יום ציאתך י מי גדול כותך: אשרך ישראל אשרך ירכב שמים בעזרך: מי כמוך העם הנושע מברך בברכת יברכך יאיר ישא: פחדך ויראך יעל אשר ישמעו את שמעך: שמעו עמים יברכך יאיר ישא: לא יהיה לון פניך תקומה יותפל עליהם אימה: ועוד רחד יאחומו:

הן תתריח תדע מקומך יראה' אל מה בו אקימך: והלך דרך הטוב יומן דרך הרע שוב: ושני הדרכים פניך יובחרת בחיים אתה ובניך: ודע הן על ימינך ועל שמאלך יכתובים יכתבו עמלך: ויהי באוצרו התם יליום נקם ושלם: הן הונף עמלך הטוב יאשרך והטוב: תשרי בגן עדן יורצון יהוה עליך שכן: והן הונף רע עמלך יהא זילך הא וילך: אש קדחה תוקדך מכף רגלך ועד קדקדך: הך מה דאמיר לי בחלום יבדיל הפם וזכרו הרחום: כי ידין יהוה עמו יהרנינו גוים עמו: וכפר אדמת עמו:

וקדם נחתם המימר ינשלם על נבי לא קדמו קדם ולא בתרו בתר: הנביא דקעם על רז בראשית יהנביא נבי עלמה ואחרית יהנביא דלית בנביים לו כוֹת הנביא דבלבו מגלגל גזרים ופקודים הך נהר פרת: הנביא דלשנבים קרע יהנביא דלמיני רבואתה מפרע: הנביא דצעם מאה ואשתין עדנים יהנביא דקבל שני לוחות אבנים: | הנביא דאמלל פה לפה יהנביא דקרן עור פניו 106 דקבל שני לוחות אבנים: | הנביא דאמלל ואמר סלח נא ותנים יומה מאה שנה מי אנה אדמנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

علية ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العالم العلامة التقة عبد الله ابن سلامة رضي الله عنة

השבת הקדוש הזה י הלבב בו ישמח: שבת מועד חג המצות בין השבתות דמע: תוך בין שני קצות י תולבר במקומה: בין מופתי המדבר י ומופתי מצרימה: מחריתו עומר התנופה י מן זרע האדמה: ינגש לכהן י העמד לשרת שמה: יהיה מברך עליכם י סדרה דאכה קעמה: ותמטו לכותו שנים רבים י בזהו ובשמח: וכן ישמר חייכם כלכם י אתם ובניכם: וישימו שבת ומועד

מודאה לאלה אשר אסגל האנש במדע י עד לו בו ידע: ואסגלו בלב נורי י עד הו בו ישרי: מובי לבה דלית שרי בה אלא אתה אה מרי: כי הלב המעמר י ישכנו המדכר: והלב המחרב י ישכנו הערב: והבינה ריק ממו:

יפה לך תשים לבך הלוך בדרך דעת רבך: אה דרוש עין המגיד שוב לנפשך והגיד: בוננותך בך תכלכלנך ותודיעך מן עשך ויכוננך: ברוך הוא וברוך שמו:

אתה הוא העולם הקטן יוכל מי בעולם הגדול בך אתכון: השמים ושמי השמים ערשך יאנון ראשך: והשמש והירח וכל הכוכבים יאנון עיניך החזבים: וקשת הברית יהגבות דבך קוממית: ובפניך הושמו:

המלך רב כל רב י לבך בית הרב: | והכבוד הגדול הרב י מדעך דבראשך מתרכב: וצבאות הקדש י הרוח בך והנפש: ומלכה פלגה דצדקה י הכבד דיהב לכל אבר חלקה: כל אחד בשמו:

ומספר יומי השנה י הגידות דבך מתכונה: והאקרים הארבע י כות הערבים הארבע: והטברים כל טבר וטבר י כות כל צלע וצלע בך מסתדר: והחיה וכל אילנה י כות פרי בטנה: כות החיה הזנדיק י וכות אילנה הצדיק: דלא ישכח מפיו מדכר שמו:

והיום והליל יכות הלב המניר והלפיל: ודע אן השמים והארץ ומה בון ילבך המעמר רב מגון: הכל בידך תתפיש יבסוד השם המתפרש: מי יוכל יקימך יעד תתמחה גרמך ותתותר שמך: מכלל בכוחו ועצמו:

מה זה אלא את צפין יתר יואת ישן ולא תתפורר: ומה מן גליגאתך זכרתי חלק ממה עזבתי: לריטורים הגבוני דידעו רב מני: והן לא תצדיק יראה אל מי אור פניו דליק: דמן השם שמו:

בשם המתפרש הכלל יוכל מה אתריח בו עמל: אל השמים עלה יובצבאות הקדש צלא: והוא בינם כהן י בשם דבלבו ש'כן: ואפשים מרו עליו מלבש י לא לבשו אנש: לא קדמו ולא בתרו:

ולגו אשתה דרם י והות ה'ך טל רסם: וקרע כל שגב י שגב י מן חשך וערפל וענן ועבב: וסב מן מעון הקדש הצפין הטמיר י מן יומה תליתה הך מה דאמיר: ראה מה בשמים עב'ד י ובתר זה ירד: מכלל בנור גויותו וצלמו:

וראה מה בארץ עבד מן תמחות כהם לא ייעבד: ארבע אקרים לה שמשוי כל מנון מה תשמישותו לא משו: ירום דברא מפסל דמים וחלץ מנה חילין ובוראין רמים: בים סוף גלא בו תמח רם עת נמה ידו על הים: מימיו ניערמו:

ראה סוד השם הקדש : הך המלאכים לו תשמש: בין ידיו עמדים י עקדים סגדים: מביטים מה ירשי כל מנון בזרוז לו יעשה: ארשה לים יבקע י אבקע ביד חזקה: נצבו מימיו כמו:

העוברים: כן יעבר לוכון לל מובות וחסדים: ויפדי אסריכון אה בני
הקרקרים: ויתנבר על מן יתנבר עליכון ודבביכון קמיכון מאבידים: ויאמן
יראתיכון יושמכם שכונים במח בדרים: ויגלי הרצון ביומיכון על קדש
המסגדים: וכן ישמר חייכם כלכם מי אנה מצטמרים: ואשול חסדיכון יאה
חכומים ונבונים וידעים: לא תקחו על שמשכון דו לוכון עבד עבדים: כי הו
חסיר המדע ומימרו ולשנו כבדים: | עד יחתם המימר במלים חסידים: ל107 תנים יומה מאה שנה אבהן וילידים:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן בית מפרד יתמר אן אתא מועד חג המצות יום השבת הזוכיר · להרבן יוסף עליו הרצון:

"שני קדשים באהן י יומה אסתדרו: שבת קדש ומועד קדש י והשנים אתוקרו: זה בו אנשמה מכל עבידה י וזה בו חג לקדש מברו י זה מלך כל הימים י וזה לביש נזר מן נזרו: זה אוצר הקדש י וזה משביר מן אוצרו: זה תרח הברכות יוזה בו הברכות יתמרו: זה עץ החיים י וזה אכל מן פירו: זה אקר הקדשים י וזה קדשו מן נזרו: זה בוצין מניר י וזה נסב מן נורו: זה כוֹת גנה י ינשם מי יעברו: וזה הך פרדים מציץ ציץ ייחדו מי ישברו: זה כוֹת האזרח י וזה כוֹת גירו: כי זה ייתי וילך י פעם אחת בשנה מעברו: זה לא ימוש עד לעלם י ולא יצא מן אתרו: בכל שבוע יבוא יומן יכל יבטל איקרו: ועת יבוא על הישראלי י ימצא לנפשו סוברו: זה בו לישראל יוביל י וזה בו אתעבד לישראל פשרו: כמים ירד על הצמח י וירוי אברו: זה פרקן מן היגע יוזה פרקן מן אוסרו: | בזה ובזה תתחני י אה עם יהוה ובכורו: בזה 108 מועד חג המצות י דבו חג לקדש מברו: יהיה בריך ומברך עליכון י אה מן אנה אמתדרו: ושביכון מבין ותנים יומה מאה שנה י הוֹיך ממן ישרו: אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן שנים בתים *על השבת הזוכיר מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחס רצון וגו"

פתחך יהוה נ'סי י חסדך עלי שים אתו:
ישים לי שלום בכל מאום בו חן בעיני יהוה אמצא אתו:
נסי בין כל בריאתו : קדם באלהותו:

הנון לכל אהביו · שמורי תורותו: סלח יסלח לי כל עון ופשע וחטא ואשם ושגנ · וישוב עלי קרוב 'בשובתו:

י מן צדקחכם 1º P18 מן צדקחכם 2º P18, f. 17, the heading is wanting. 3º P18 ins. ש. בווען בשלש פעמים בשנה 2º P18 יבווען 2º P18 יבוו

מברכין עליכון י ומאה שנה תמימה: תעשו אתו בטוב י ויסף עליכם: ככם אלף פעמים יויברך אתכם י בקדוש מן דאמר ושמרת את החקה הואת " למועדה לימים ימימה:

אמן אהיה אשר אהיה:

علية ايضاً بيت مفرد تغم مسجع من قول المرحوم عبد الله ابن بركة للفتاوي تغمدة ١٤١٪ f. 106b

יום שביע הג המצות י בין המועדים מה מבו: הו שני המועדים י דבמקראי קרש נקיבו: בו מקרא קדש ליהוה יוזר לא יקרבו: זבו חג' להרגריזים י ובנבעת עלמה יקוו: ובו אתפצו האבות מן פרעה י ואתנצעו עלוו: ובו באו אל ים סוף י והמים להם חרבו: זהו כלול מיכל המצות י דבה פקד יהוה בכתבו: מה מב מעשה מצות המצות י בזה המועד הך מה יהוה צוו: כי שרוה קרבן הפסח יומחתמה חג ליהוה ונצען וישובו: ישראל זבתר י לספר חמשים יום בהטיבו: וכד נגלא סוד המצות בשבעה ' זאתני ברבו: עת אתקדמו המלאכים אל לום י מבגלל סדם וחשבו: ויעש להם משתה זמצות אפה י ויאכלו טרם ישכבו: ועת בחר יהוה בכהנת אהרן ובניו י מכליל מה הקריבו: המצות והרקיק בפתח אהל מועד " שבעת ימים ישבו: והמנחה ליהוה מן הנותר והמחבת י מצות יחקרבו: וזבח תודה מזבח השלמים י מצות יהיה על חלבו: ועת כלות המזיר מן נזירו י קרבנו דיקריבו: ובקרבן הפסח השני י למי 'בדרך י בו המועד המועד המבן י דבו לישראל איקר ורבו: תתחנו אתון בו ומאה שנה אליו תשזבו: בנביות מן בקע מי הים י וליתנו מצרים שבו:

אמן אהיה אשר אהיה ו

f. 107 عبر دلك بيت مفرد يقال عوض البيت المدكور اعلي ادا حكم موعد هفسع السبت تاليف المرحوم العالم العلامة التقة عبد الله ابن سلامة رضي 111"

יום מבה ומה מבו י בין סדר המועדים: בו צאו ישראל י מבית העבדים: בתר מיכל הפכח י על יד דמע הקדקדים: משירים ומשבחים י ומרוממים יומודים: וצאו שש מאות אלף י מלבד הנשים והילידים: הֹך כוכבים מנירים יורחו על השדים: שלומים כלם י ובכוריון מתפדים ו ראו זה הפרקן הרב י בין הצדיקים והנמרורים: אהלין בשמח זברגש י חהים³ וחדים: ואהלין באבל כבד מאד י ולבביון משתמדים: אהלין הך מלכים י מסתמכים בשני עמודים: ונירות הרצון הל מהחינון עמדים: האלין צבאים שבמים י ונירות הרצון עליון מוקרים: ואהלין צבאים צעקים י וענני הקצף עליון ירדים: לאוֹי נשבח שם האל י דעשה לאהביו חסרים: ופרק בניון ממצרים י ועבד לוו זאת מסגדינו: ובו הברכה מתקבלה י מפם רום כהנינו: 'עמ'ד שם' וסביבותו י כל העם יזרמנו: ויימר יברכך יהוה וישמרך י וישקף ממעונו: יאיר יהוה פניו אליך י ויב'ד מפניך כל זידנו: אליך י וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך י ויב'ד מפניך כל זידנו: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך י ומשמה יברכנו: ויהונו כל העם י מודים לאלחינו: על זאת הסגילות י אשר בה אסגלנו: וכן ישמר חייכם כלכם י כל אב 'דמכם וב'נו:

*وان كان موجود في تلك السنة متو في جديد يقول ا

ולאוֹי עלי אזכר י מן עבד עלי דכרנו: מנון מן עבר בואת השנה י אלה כל אחד בגן עדן ישכינו:

*זח ישב נגש בגל לאל מנו מפ של מנו משפנה פושרה פישרה בשל"
ויסלח למאתי הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל הסגורים
לקדש מברינו: ועל חסול זה נימר קמיכון בארכנו: ברוך אתה בחסדך "
ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול
נלמד כל ימי חיינו:

جوابه من هقهل جميعا

יתברך אלה ולית כוֹתה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סגי מכֿן רבותה לה: ישר ושביך טבן: וברוך אלהינו לעולם:

ثم يقول القامل حدد الكبيرة وهي هدة

ברכו ושבחו ורבו ורוממו: לחילה רבה ודחילה: דו אלה על כל אלהיה: ורבון עבדיה " ומסחנון: אלהה דהרגריזים " ומר 'רגבעת עלמה: 'רבחר וקריש לתה " מכל מוריה: ואשרה שמה 'בגוה' ברכו לחילה: עבודה דעב'ד עלמה " ... ואמרין במימריון:

בפונש יתברך אלה י... וברוך אלהינו: ישר ותנים יומה: וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה:

יעש האותות וגו" : 5

f. 110

ויתמר אלהי אברהם לך נברך זפעל ויושיע יהוה פילות ויתמר או ישר זפעל באלהי ויחנו אל הטבעית בארבע מכתבים וניול וילבו שוב מחרון אפך באל ויתמר אדיק עלינן מרן איביזילימיניםיעישיתי לפוט לוט בולת

¹ P 18 om. ² P 18 الي رحمة الله تعالي P 18 اندرج بالوفاء الي رحمة الله تعالي As above, p. 7, (reading سدام for المناه). ⁴ As before. ⁵ Thirteen headings.

ברוך יהוה אלהינו י העזיו 'בשלטנותו: נורא תהלת עשה פליה י תמיד 'ברבותו:

אל עזר יהי בעזרי י אין לו עזר בעשותו ובריאתו: אשר בחר עמו ישראל י וקדשו וברך אתו: בברכות רבים י בקדוש תורותו: ובחמשה ברכות י בהם אגדיל אווו: על יד נביים וכהנים י מזכירים 'בתורותו: בכל 'ספר ב'רכה י מתעינה 'בתוכותו: וזאת אשר דבר להם אביהם י ויברך אתם איש כברכתו ברך אתו: יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם ב'ברכאתו¹: | וישא אהרן את ידו על העם ויברכם ' שבע מלים f. 108b כברכה בהרגריזים שכינותו: ויבא משה ואהרן י אל אהל מועד ושרתו: ויצאו ויברכו את העם י ויראה כבוד יהוה 'בטובותו: ויראו כל העם י וירנו ויפּלו 'בצלותו: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך בחננותו: ישא יהוה פניו אליך י וישם לך שלום 'ברחמותו: וזאת הברכה י החמישה אחריתו: השקף ממעון קדשך מן השמים י וברך את עמך את ישראל וביתו: ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך י ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה 'בטובותו: ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך יופרי בהמתך מתנותו: ברוך טאנך ומשארתך יתוה ירבה אתו: ברוך אתה בבאך יוברוך אתה 'בציאתך 'בשלמותו: יצוה יהוה אתך את הברכה באסימך י ובכל משלח ידיך בברכאתו: יפתח יהוה לך את אוצרו י הטוב את השמים 'בטובותו: לתת את מטר ארצך בעתו י ולברך את כל מעשה ידיך ׳ברבותו: חאת הברכה עד לפני מותו מי ה' אות כאצטר זה הבית הקראו יהוה 'בלא פגע בטובותו: וזאת הברכה י עד לפני מותו: שנים עשר מלה י על מספר שבמי יהוה ועדתו: כל שבט לו ב'רכה י ומשה ברך אתו: הו אקר שבט לוֹי י אשר אמר יהוה עליו 'בתורותו: כי בם' בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד י לפני יהוה אלהיך לשרתו: ולברך 'בשמו י הו ובניו כל הימים בחיותו: ומשה קרא ליהוה י לשבט לדי ברכותו: ברך יהוה חילו ופעל ידו תרצי - בקטרותו וקרבנותו: יהוה יברך אֹתכם י אה עמו ונחלתו: בהרגריזים בית אֹל י מקום שכינותו: הר המנוחה י והנחלה והשכינה י הר ישראל ונחלתו: | ויהוה יקים לכם ברכאתו הקדושה • £ 109 הזוכירה 'בתורותו: 'עם ברכת אדונן משה אשר שלח בה ישראל עדתו: וואה הברכה אשר ברך משה איש האלהים יאת בני ישראל לפני מותו:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה י אה מן אנה אזדמנו: תתחנו בזה המועד י דגלגיו רום מאה שנה תעשו אוו י בשמח בשמח ושדלנו: כי בו חג י אל רום

■ P18 בשלם .

ואלהי נביה רבה משה - דבסימנים אשתלח: ישמע קלין דצבעתכון - וצלותיכון יקבלה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן אשר אמשח בשמן: הקדש ושמש משכנה ואנ'תן יוהו יוחו לקח מן מרה י טוב לך יתן: לקח מן מרה י טוב לא ימאן: בעמלו יברכך אה קהלה יוכל טוב לך יתן: יאיר יהוה פניו אליך וחייך יאריך וימן: וישם לך שלום יוומנו טבה לך יומן: עד תמטי לרצונה יקעום על כנו אמן: ותעמי משכנה יואתה בין כתפותיו שכן: אגיבו כהלכון יואמהו אמן אמן:

אלהי אלעזר ידו לנשיאים קטף: יטרך אה קהלה י מכל נגע ונגף: ותתברך ותתכבד במקנה והזהב והכסף: ותלך בשביל מרך יותשאל ולא תטרף: ותדר ויתקבל ממך יותדרש ולא תנוף: ויקים לך ברכת משה י במימר יהוה יסף: עליכם ככם י אמן אלף אלף: פעמים וטובו יוחסדו עליך ירחף:

אלהי איתמר י דשם המשמרת בדו: ישמרכם אה קהלה י ותרבו ותכבדו: ולא יהיה בכם גנוי ולא תמושו בחדו: ותהיו עלים במעל י ואיוביכון ירדו: סר צלם מעליהם יאך ביהוה אל תמרדו: והו יהיה עמכם י אל תיראו ואל תפחדו": ויקים מה אמר לכם יושא אהרן את ידו:

אלהי פינחס אשר " אֹנ'תֹן לו ברית שלום: | יתן לך אה קהלה " במוב כל היקום: וברית הזכאים י לך ולזרעך תקום: והרבך מאבותיך " ותפרץ ותרבי ותרום: יברכך יהוה וישמרך "כי הו אל רחום: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך " ורבותך בין הגוים מן ישום: ישא יהוה פניו אליך " וישם לך שלום:

וידיק עליכם י מן מעון קדשו: וירתי לכל אחד מכם י וישמע בלשו: עת צר לך ומצאוך י ויקבל מה תדרשו: ולכל איוביכם י אתם' תירשו: את אדמתם י ולכם יכחשו: וישבתם במח י ומכל רע תתנפשו: ויפתח יהוה לכם י אוצרי קדשו: בלדוש מן ראמר לכם י כל מלאכת עבדה לא תעשו:

ויפרק ניר ברזלה " מעל צואריכם: ותרכבו על צוארי " סיעת דבביכם: כמה אכפת לסנים י דהוו לאבותיכם: דמן פקודיה מימר " בדיל שבתותיכם: שבת היא ליהוה " בכל מושבותיכם:

שביכון מבין ותנים יומה מאה שנה י מימרי לכהלכון: סיעתה המזרמנים ישמר יהוה חייכון: ויאריך ביומיכון יוימי בניכון: ומאה שנה תעשו י סדר מועדיכון: מנון זה שבת מועד חג המצות י דעבר במוב עליכון: | תעשו אתו בניכון: מאה שנה י אתון ובניכון: ויסיר אלהנו אמן י יומי פנותה מעליכון: ותראו המשכן נציב י על קדש מבריכון: ואני עברכון חבתה י מדרשי מנוכון: תפשטו עדרי י עד אימר לוכון: כל שנה בחדי וזהי י תאתי אליכון: וכן ישמר

في الشهر خامس يقال מן אדיק עלינן מרן איביזילימיניםירישיתיי וילבו וינחו ובתר כן יתמר שבחו מן מימר עבד יהוה בן שלמה עליו רצון יהוה אמן:

אפתח פמי במימר תשבחן מלב ומנפש: לשמעיו כל צבען נאדרי בקדש: ואשבח להצור הצעור זו מקדש כל קדש: ואה מבה דלית סבור מן מבהתך מואש: דו לכל מוב מכין ומכל רע מנפש: ולא מרף למסכין דאתי לצדקה בלש: וסגול בזה היום בחסד דבו שבת וינפש: דו זימון לכל מועד ונגד לכל קדש:

רבותה לה:

הבואן לעבוד י בריאתה וכל דבה: בשבת והמועד י ברישה ובעקבה: הך מד לאוֹי ועבד י יסתגד וישתבח: הו עבודה דעבד י לכל בריה באצבע: ברב יכלותה י דלא יאחז בארבע: הך די אמנותה י רתי ומיטב ומרבח: ובנקמותו ילהם ומלחמותו תוקד אש בה: מנה נדחל ויתה נרחם ולה נשתעבד ונשבח: וממן עד לעלם י בריו כל בוראיה: דברא מין אדם י ויהי לנפש חיה: ובחר ישראל מכל עם י מלבין כל גויה בי ושלח משה בן עמרם בקדש כל 'כתביה: ובקע מי הים י נורא תהלת עשה פליה: וקדש שמו לעולם י דו אלה מבריה י דישפם ביום נקם י והסהדים מלאכיה: יתקדש שמו לעולם י דו אלה אלהיה:

יהות הו האלהים ירוש הירושים: י"ה" ה" קרוש הקדושים: י"ה" ה" דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים: י"ה" ה" דשם בארבע עשר ממו רוֹח לנפשים: י" ה" ה" דשם זה השבת מובאו בין תרי מועדים קדישים:

תלו ידיכון פישוחא

לרבה وتمامة

f. III

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דפקדן על יד משה³ נבי כל הדורות: לאלה דאמר ושמרה את החקה הזאת: *לנצ[ע]יו כל קרביה: , ישוא³

תלו ידיכון פישוחה

תלת⁴ כריזאן פני אלהינו אלה: משמון התלתה שכוני מערת המכפלה: אלהי אברהם אשר ערלתו נמלה: יברכך אה קהלה ברכה גדלה אלהי יצחק אשר דרשו יהוה עלה: מכל עקה ושרבים יתן לך גאלה: אלהי יעקב הנדור דאקימך עם סגולה: כל נדריך ונדבותיך אמן יקבלה: אלהי יוסף הצדיק דבחכמתו לקח הממשלה: כל מעשיך ועובדיך אמן תתצלח:

¹ In the margin. ² P 18 arms. ³ P 18 am. ⁴ P 18 P 18 arms.

לא יבטלון פממינן י מן מתנים תשבחתה: ולא יתנשון לבבינן י דחלתה
ואימתה: הו דפתח אפינן י ברב יכלותה: ורכב בו רוחינן י בתקון חכמתה:
ואפֿח נשמת חיינן י בכוח גדול רבותה: וזאנן ומוחינן י הב לן משבחתה:
כמה צדק עלינן " צדקה * מן רתותה בי סוברו לחיינן י לוחי בריתה: | ובמשה 1130 אסגלנן י דגלא אימנותה: ועל ידו חכמנן י מועדים ושבתה: על זה מובינן טובינן י נקום בנצירותה: ונודי לאלהנן בי על זאת מתנאתה:

כהלן חיבין קדמיך י ואתה חכום סריחתן: עמדים תחת טל שמיך י ומנך בלישאתן: כי לית לן אלא רחמיך י וטובך יתיר על בישאתן: אה מרן אן עמיך י ארתי נפשאתן: ורחמן ברחמיך י ולא תעביר עקתן: והשקף עלינן מן שמיך י בזכאים אבהתן: ובנבי שני עלמיך י עליו שלמותן וצלותן: ומי לבש אוריך ותמיך י רוח לאתלתותן: וברך את לחמך ואת מימיך י ארתי ארתי ארתי יום דנקום קמיך י ולא תחסך יתן: רתותך ורחמיך י שעתה דבה תקום חשבאתן:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י" ה" ה" בריו הבוראות: י" ה" ה" ה" דשלח אדונן משה נבי כל הדורות: י" ה" ה" דשם מן כלילון זה שבת מועד ומועדים גלגיון עצומות: י" ה" ה" דשם מן כלילון זה שבת מועד חג המצות:

תלו ידיכון פישוחא

לרבה وتمامة

לאלה רמה מרוממה: לאלה מלוך מכה ורומה: לאלה רשלח משה קטף 1.114 כל נשמה: לאלה דפרש על ידו שבתות ומועדים גלגיון עצומה: *לאלה דשם מנון זה שבת מועד חג המצות דקרשו רמה: לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה יו.

לנצעיו כל קרביה פישומא

תלו ידיכון ואמרו פישוש

נעמד ונפרש° הכפות י ונכרז כריזתה בשם: בעלי שלשלי ז הזכות י כל מנון קמי מרה קעם: ראשם מן אתברא בצלם ובדמות י ואכל מן עץ הנן וחכם: ומי אתכלל בצדיקות י ובתרה לבוראות שאם: ומי בנה בבית אל מזבחות י ויעתק משם ההרה מקדם: ומי אתעקד על קדש, הטברות י ונפשו למרו קדם: ומי אקים תרי מציבות י ושכב במקום וחזה סלם: ומי לו לז החלמות י וחלקו מן אביו שכם: ומי אתכלל ברוח הנביות י וחכם מלי החלמות י וחלקו מן אביו שכם: ומי אתכלל ברוח הנביות י וחכם מלי

¹ P וואחה 2 P ווארה פור ארותון 1 P וואחה 2 P ווארה ארותון 1 P וואחה 1 P ווואחה 1 P וואחה 1 P

חייכם כלכם · אתון וקהליכון¹: בעמל השלשה הזכאים · ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם · קרש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: וחתמת מימרי כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו:

"עליו עוד " שבחו גדלה מובה " מן מימר אדונן הכהן הגדול אבישע בן פינחס בן יוסף י רצון וגו"

אשבח שם יהוה לעלם י התמיד ברבותו: ביכלות עשותו: בריו כל העולם י וכל בלעדיו ימותו: יתקרש בכל פמם י בדר תקיף בעזיוותו: שלים שופם קעים י העולם בגאותו: עצום נכבד מתעצם י כל הבוראות בארשותו: הכל תחת זרועתו: נשא השמים ושם הארץ והים י היכול בממלכותו: בעלי זכותו: אשר אין כדמותו:

ולא תתחלף שלטנותו: לעולם • הממן ברבותו: מ • יתודי על טבאתו:

לאלה אלהיה: לית לגדלו דמיה: כזלך על כל מלכיה: נורא תהלת עשה פליה:

סבול ארעה ושומיה: עני עמי עבוד גוני תמחיה:

פרד פלי מן עיניה: צדיק צעור ילידיה:

קעים קני קריב קרביה: רחום וממן רתאי רתאיה: שלים שופט שרי בכל אתריה:

תאב לתאביה:

נימר כהלן תשבחתה במימריה:

ברוך אלהינו לעולם י
נשא השמים ושם הארץ והים י
פלי רחום קעים י
יתודי דזכר קיאם י
הלל שמו המתרומם י
סעוד סובר חי לעולם י
אל שדי אל עולם י
אל עליון בקוממו י
בדד בריאמו י
גדול גבור מה עצמו י
דיאן דבוק לית לו דמו י
דיאן דבוק לית לו דמו י
הלא ראש ולא *שותף לקוממו י
ולא ראש ולא *שותף לקוממו י
ולא ראש ולא *שותף לקוממו י

חי חנון חכום בנקמו • מהור מרם מב מובו ממו • יכול יהוב יצוב יות שמו • כוח כיי מסתגד בשלמו • בנצירו ובקשמ וברחמו •

" P 18, f. 65, by m later hand. 3 L6, P 18 ਹੁਆ;

f. 113

ובניכון P 18. * שופש לקרמו P 18.

f. 116

יקרא אני אני: בעמל זכאי עלם י ומי ברח מן הזני: | ובעמל זרוקי הדם י f. 115° מון אני אני: ובקדוש אל קעים י הפני מכל פני:

هدا البيت الي المرحوم الموضوعة العم مرجان رحمة ١١١١

זה שבת מועד חג המצות מברך עליכם: דבו יהוה שם לוכון פצות מידי דבביכם: תעשו אתו באשמחות אתם ובניכם: מאה שנה בזהות מידי דבביכם: תעשו אתו באשמחות לאלפי רבבות יויבד דבביכם: ויוליכון בצררות יוירישם מפניכם: בעמל בעלי הזכות יויוסף אביכם: ובעמל דמע הבוראות יוהמשחים כהניכם: ובקדוש מי אמר בקדש התורות ופסחתי עליכם:

כל כלום לו חתמת ' וחתמת מימרי קמיכון: תנים יומה לכל שבת י וליומי מועדיכון: ולכל חדש וחקת ' ושמטות ויובל לוכון: ולכל בדור מסבת ליכון ועל כל קהליכון: ומאה שנה כות ' זה השבת ביומיכון: והשמחות ניספת ' והברכה בבתיכון: ופנותה הכללת ' והרצון יקרב לוכון: ורחותה תמן השקפת ' וכלי קדש משכניכון: וישיב יהוה מן ברכת ' זה מכתב אבישע עליכון: בעמל השלשה ובן פרת ' ובן עמרם נביכון: ומי לו ברית כהנת עולם בקדש המכון: ועל עקב דאתמרת י יהוה ירת חייכון:

ויעבר יהוה על פניו:

עורן כן "שבחו עליו" עוד מן מימר אברהם הקבצי ירחמו וגו"

משה וישראל עמו:

ונשבח התמיד בעצמו:

דו ממן בריאמו:

ולא עינים תעמו:

ואין שותף עמו:

ולא מקום יאחזמו:

וסדר בוראיה דאוקמו:

ונקד ונרוממו:

ויתרבי ויתרומם מה רבו ורמו: ונרכן קנומן ונסגד קדמו: ייהיויה שמו:

אשר ישמעו ממו: ולא יאחזו מקומו: עוון כן ישבחו עליר עור מן מי
אז ישר לישר הנכבדי
אקר פניו ואסגד ואשתעבדי
בתשבחן הך מד לאוי ועבדי
הוא אהיה אשר אהיהי
מיקום אין לו ולא גבול ולא קץי
בחכמתו ברא השמים והארץי
נחילו ונגדילו וננוהוי
יתקדש אשר אין כמהוי
ריתודי וינוֹה על מעשהוי
מחדותה רבתה לית אלה אלא הואי
פחדו ויראתו על פני העמיםי

 $^{^{1}}$ P 18, f. $68^{\rm b}$ על מוער אן אתא אן הפסח על.

השם: ועבר בין צבאות ' הקדש והוה מ' יום ומ' לילה צעם: וקבל תרי לוחות ' כתיבים מפם: בקדושה ישמע קל הצבעות ' ומכל יגע לוכון ינשם: בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן תלים משה י דהוה במשכן כהן: ונבי קדש ונשיא י ולבש אפוד וחשן: ואקריב ריח ניחח אשה י ליהוה הממן: ואכל מותרי קדשי י והמתנות לו תנתן: יתן לך מה את דרושי וכל מוב לך יזמן: ויברכך בכל מעשה י ידיך ועליך יחן: ורחמיו עליך פרושי וחייך אמן ימן: וזכרונך לא יתנשי י ומאה שנה אמן: למועדים תעשה' י בשלם וחסד וחן: במי לזכותה ארשי י ומי מן הזנו אמתן: ובעמל נביה רבה משה י הנבי הצדיק הנאמן:

אלהי נשיא נשיאי הלזים י אלעזר המהור: דכהנתו רבים י ובאהל מועד הזה נמור: ועובדיו במשכן מבים י ואתרחץ בכיור: והקרבנות בידו מקריבים י ופקדתו שמן המאור י וקטרת הסמים: ומנחת התמיד י לא תסור: וכלי הקדש קזים י וכל אשר בו שמור: ישמכם מספר הכוכבים י והאן הו מנו דיתור: ויבד כל הדבבים י ותתרחק מכל מצור ב: ותהיו מן הקרובים י לאלהינו הצור:

אלהי הכהן הכבד י הפוקיד איתמר: אשר אכהן ואתפקד י ובידו פקדת המשמר: ובאהל מועד יעבד י עבדת הקדש ויעמר י המחתות ויוקד י ויקטר f. 115 קטרת ויימר: רב חילה דכן פקד י יתי על זה האתר: | והקרבן במזבח יעקד י ויאכל מן הנותר: כן יאכילך מן המן דאורד י מטל השמים ויכפר: ד³ וברצונו לך יסעד י על קוממות מה ביאר: בדיל כל מועד ומועד י ולא יקרבך איש זר: ופנותה תטרד י ורחותה תעזר: בעמל בן עמרם ויוכבד י דמע כל הבשר:

אלהי פינחם דקנא למרו י והזנים בידו אתקטלו: וחמת יהוה עזרו י והנגף במלו: ולקח ית שכרו ברית כהנת עולם לו: ולזרעו בתרו י דממו יתשלשלו: תרבו אמן ותפרו י ויצליח לכם שבילו: ומכל לחץ תתפשרו י והשמחות לוכון יחלו: ועל כל איוב תתוקרו יוכל מה תדרשו יתקבלו: אה ישראל וסדרו יועדתו וקהלו: בקדוש אל צדיק וישרו י הצור תמים פעלו:

אלהי משרת בן עמרם י וכלב בן יפנה: ושבעים זקיני העם י וקדש כל מכוני: ושמו הגדול הרם י וצבאת אל קני: הקבול לך יוקם י וצלותך יעני: ולא ישוב שיאלך ריקם י ורבותך תתני: ובכטח תשכב ותשכם י ויוקרך אדני: והברכות לך תתריאם י בכל מה תקנה: ויבד מפניך כל טלם י ויכפת כל סני: ויכתב לך שדך ושלם י אה סדר זימוני: וירחמך ביום נקם י דבו

¹ P ו מסור P ו ² P ו מסור P ו ⁸ P ו ⁸ P ו ⁸ P ו ⁸ P ו ⁹ P ا ⁹

נוכר האותות הנכבדים " הזוכירים המספרים: ויוליך יהוה את הים ברוח קרים י עזה כל הלילה עד צפרים: וישם את הים לחרבה י עד ילכו בו עמה המהורים: ואבקע מימיו ואקבע י ואפתח *בו דרך ב עשרה ותרים: ולהם חומה הוה המים : קפאים רמים יתרים: וברוח אפך נערמו מים : מורים מורים: נצבו כמו נד נאזלים וגם י כות הגדרים: קפאו תהומות בלב ים י בדיל מיזל עם הטהורים: תשלח חרונך יאכלמו - כקש אש ומים צררים: נטית ימינך תבלעמו י הארץ וישראל בשמח ושרים: וישב הים לפנות הבקר לאיתנו ומצרים: נסעים לקראת הנגף והצרר י והמצוק והצררים: אתחסלת האותות · דעברו על מצרים: ואחלת ² עליון הנקמות · אחד בתר אחד מתשרשרים: ויהי ענן החשך יושקף יהוה על מחנה מצרים: בעמור אש וענן מחשך י ויהם את מחנה מצרים: | ויאסר את אפן י מרכבתו ויאמרו f. בוזי מצרים: אנוסה מפני בני ישראל והנבי והכהן י כי יהוה הנלחם להם במצרים: מרכבת פרעה וחיליו ירא בים י וכל רכב מצרים: ומבחר שלישיו טבעו בים י סוף אנון הרוזנים הגברים: תהומות יכסיאמו ירדו במצלות כות הכיפים והצורים: תשלח חרונך יאכלמו · כקש אנון הנגישים והכפורים: נשבת * ברוחך כצמו ' ים ' צללו כעופרת במים אדירים: *אנון החכמים והמכשפים וגם י חרטמי מצרים : כל זה ועמה שלומים י בזהו רב ואיקרים: ורצון ירחמים " מודים ומשבחים ומשירים: במימר מודאה לאלה מודאה לאלה "

ראו זה התמח הגדיל בין שני גוים עברו אל ימה: זה כעופרת צליל י
וזה צא ביד תקיפה ובאדרע רמה: זה בקצף ונגף ונקם יוזה בשדכה ושלמה:
זה סום ורכבו רמה בים יוזה ירכיבהו על במה: תי הארץ וזה ירד במצלות
כמו י אבן וזה ישאהו על כל עמה: זה כקש יאכלמו יוזה יאכלהו תנופת
עלמה: נצבו כמו נד נאזלים י יצב גבולות עממה: למספר בני ישראל
הסנולים י קדש כל עמה: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל ימה חכם
מימרו כי חלק יהוה: נורא תהלת יתקדש ויתהלל ובתהללות ישימנהו
יהוה: עד יעבר עמך יהוה "ירדנה קדש כל מקומה: עד יעבר עם זה קנית
שלמות עלמה י הלוא הוא אביך קנך ומלוך מכה ורומה: פעלת יהוה מקדש
לידך י ולא יהוה פעל כל זאת וידינו רמה: יהוה כוננו ידך י הוא חשך
ויכוננך מן קטמה: מי יעשה כמעשיך וכגבורתיך י מי כמוך באילם יהוה:
*נוע מן אימתך י אה אדני יהוה "; ונפחד מן גדלך ונודך וגימר בקל רמה: 1.18

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י" ה" ה" מברי הבוראות: י" ה" ה"

אחד קדם פרד לית לו דמו: מה רבו ועצמו: וקולו ארימו: דשמע נקאת עמו:

קרום קני קעים עד לעלם · בדר נכבד נאמן יכבד ויתעצם · צעקו אליו מלב ומנפש · ישתבח הנאדרי בקדש ·

והצילון ממצרים בסימנים ואותות " כותון לא אתעמו: על יד נבי כל
הדורות י דעל רן בראשית ויום נקם אקימו: ואנגדון אל ים סוף בחדו
ואצלחותה " וקמיון עמו: די עננה ואשתה " ובן עמרם ותלימו: ובקע לון
ימה י ומימיו מזה ומזה נערמו: ועברו בו בדן יומה " וצאו בשלם ממו: |
זירדפו מצרים ויבאו אחריהם י בגו ימה ומה חכמו: אלא " והים אסגר " עליהם
וארץ תבלעמו: תמן עמה אזדועו ופחדו י ודחלו מן זרוז נקמו: ויאמנו
ביהוה ובמשה עבדו " ועליו השלם שלמו: ושבחו ברננות עצומה " ואמרו
בקל רם לית כמו: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו ברוך שמו:

י ואתני ברבואן י לעבוד סימניה ופליאתה: ואעתד כרי שיראן וצלואן לעבוד גוני תמחותה: דלאוי עלי לו אשבח י ברכיות פממותה: ובכיור דחלתה אצבע ואלבש בגדי יראתה: ואתן לו תהללות גלי וסתר ואדרש ממו סערותה: עד אפתר קצת אז ישר י ומה לה מן מוספותה: והמופתים דבון אפתר י יתון בתורותה²: דאנון ארבעים מופת במספר י שמע דן פתרנותה: עשרה תשבחות י ועשרה נביותה: ועשרה אותות י ועשרה נקמותה: בתשבחות אשים * ראש אמירותי · בכל מימרותה: עזי וזמרתי ויהי לי לישועה בצרותה: זה אלי ואנוהו יכבד וינוה בכל שעתה: אלהי אבי וארוממנהו - בליליה יתרומם וביומותה: יהוה גבור במלחמה - כל גבור פניו דלותה: יהוה שמו יתרבי זה השם הדמעי מה רבו מן שמותה: מי כמוך באילים יהוה מחיי כל נפשי אה תמיד באלהותה; מי כמוך נאדרי בקדש י אין לך תבן ולא דמותה: נורא תהלת י עבוד פליאתה: תשבחותה הכללת י ואחלת נביותה: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל י ואעבדו שם ומשלותה: | שמעו עמים וירגזו מן מגיד הממלל י ואזרזעת מנון אברותה g. 117 איל אחז יושבי פלשת י הו מחץ בבטנותה: אז נבהלו אלופי אדום וארתת י כל יושבי עירותה י אילי מואב יאחזמו רעד י ולחץ ואתלתותה: נמגו כל יושבי כנען בעד י קם לון דבר אבהתה: תביאמו ותטעמו בהר נחלחך י הרגריזים אתר סגדתה; מכון לשבתך : פעלת יהוה מקדשותה; יהוה כוננו ידך : יהוה ימלך עולם ועוד אחריתה; יהוה השכן בו כבודך וחילי כסיאתה; יהוה לא ישמם מן חזותו ביומי חגותה: ויחזנן קריב ראותו "ונתמלי בדן מקומותה: יפה מי יחג אליו בשלש פעמותה: שלום יהוה עליו עם חדוד שעתה:

[&]quot; P אלה 18 אלה 2 P ואחר P ואחר

יהוה *לחייו אמן ישמר¹ י ורחותה ביומיו יעזרה: וזבנה בממצאו יעמר י ויומי פנותה יסירה: ותנים יומה מאה שנה ' מן דאכה מסתדרה: בקדוש אל אמונה ' מלוך לעל ולרע: ²הוא האל הגדול ' והגבור והנורא:

על כף הרגל אקום י ואטהר לבי וגויותי: ואשמע מן דאכה קעום י ולדעבר ולראתי: הך הוה יתוב עמה בתר מוצאון מן ימה ' בשדך ושלם וזהו וחדותי: על יד נביה דעלמה י דאמיר עליו נאמן על 3 כל ביתי: רק בעין הלב ומדע היצר נראה י בטב מראותי: זה היתוב ויהי ' בקשימות מדעותי: הוה לון יתוב רב עד מותר י הא עיני לו ראיתי: | עת⁴ אשירו קצת אז ישר י וענני 119⁶ יתוב רב עד מותר י הרצון עליון מטללותי: הוֹה משה נביה עמד והו מתפני אל הרגריזים צור ישועתי: ואחרי משה זקני עמה עמדים בנצירותי: ואחרי הזקינים סדר ישראל י קהל עבראותי: ומשה הנבי ישיר השירה בקל תליל י חלק בתר חלקותי: ועת יסכם כל חלק ידם ' ויגיבו סדר זקינותי: אשירו ליהוה היכול הרם יאל מרוח ורתי: כי גוי גאה סוס ורכבו רמה בים יוכל ישראל יגיבו עזי וזמרתי: אל אחר הבתור דלו תחכם י ברגנות מובותי: כה הות מרים תימר לנשים י אשירו ליהוה חכום גלי וסתרותי: וכוֹת עמה יאמרו הנשים י בתפים ובמחלותי: כל חלק וחלק על זה היתוב י דאתקדמו לו מדכרותי: מה מב זה היתוב המוב י ומה דבש מדכרו על לבבותי: מובי אבהתן ומה שמעו י מן מאומות עצמותי: טוביון ומה ראו י מן תמחות ותמחותי: ככן אה עמה תראו י הרצון על קדש גבעותי: ומכל לחץ תרבחו י וישם לוכון

תנים יומה אה סיעתה עבדכון יימר לוכון: שמרי וכהן ועבתה ישמר יהוה חייכון: ויסטר עול פנותה אמן מעל צוריכון: ויגלי יומי רחותה יחדש שמחותיכון: ואלה יחני יתכון בסדר מועדיכון: ובזה המועד השני דו ראש ושני מועדיכון: דאתקרי מועד חג המצות דבו נפש יהוה עקת אבותיכון: ובו שם לון פצות ככה יתעשה לוכון עם דבביכון: ובו השמח הועד יוהששון בכל אתריכון: ובו קרבנים תתעבד שלשה עשר כמה במועדיכון בו חג אל הר השכינה יוהנחלה קדש טבריכון: ובו תשתמע 120 במועדיכון מפם מי הו לבית כהנתה רבתה ארכון: וכן ישמר חייכם כלכם יהסמוך מכם והארכון: ואמור זה המימר שכרו עליכם לא תכרתו מדכרו ביניכון: במועדיכון ומועדיכון: יהוה יחניכון: בעמל הזכאים ארשיכון: ויוסף ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי קטרת קדש משכניכון: וחתמת מימרי כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו פישומש

 $^{^1}$ P ו ובין ורעו ובין ורעו 2 P ו ins. יב. ^{3} P ו 3 om. ^{4} P ו 3 ער 5 P ו 3 במרעיכון 5.

דשלח משה נבי כל הדורות: י" ה" ה" דציל עמו בסימנים ואותות:
י" ה" ה" דהוציאנו מלכים בתר גרות וענות ועבדות: י" ה" ה" דאנגדון
אל ים סוף בזהו רב ואיקרות: י" ה" ה" דעבר עמו בימה בזה מועד
תג המצות:

תלו ידיכון ואמרו

בפונג ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד פישושג

לאלה רמה מרוממה: *לאלה מלוך מכה ורומה¹: לאלה דשלח משה קטף כל נשמה: לאלה דציל עמו ממצרים במופתים עצומה: לאלה דנגד עמו אל ים סוף בשדכה ושלמה: | לאלה דעבר עמו בימה וצאו מנה בשלמה: לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: לאלה דשם בו² חג אל קדש כל מקומה: לנצעיו כל קרביה وتامة

על מזבח התשבחן נעמד ' ונכרז בשם יהוה: ונקד ונשתעבד ' ונתפלל בזכאי עלמה: משם מי דאמיר לו אל תירא ' והאמן ביהוה: ומשם מי דער בנררה ' וירא' אליו יהוה: ומשם מי פגעו פנואל ' וחזה מלאכי רומה: ומשם מי דלא קרב נפיל ' והות זכותה עצומה: ומשם נביא כל הדורות ' דאשיר אז ישר על ימה: אן ישמע קל הצבעות ' וידיק עליכון מן רומה ":

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר י מקטירי הקטרה; ופינחס דלזנים דקר י
והמגפה עצרה: וסב אגרה כהנתה רבתה י לו ולזרעו בתרו מתשרשרה: מן
ז כהן אל כהן אל ארכון דן זבנתה י חליפת השלשלה הטהורה: | כוכב קהלה
ושמשה י ונומיקה ומאורה; רישינן בו תתנשא יהוה לון ממו לא יפרע:
דאנצב בלבו אילן דעתה י וצמח ויוציא פרח: ויצץ ציץ ויגמל חכמתה י וקטף
ואכל מן פירה: ושתה מן מעין זכותה י וצבע בים הטהרה: ודער במשכן
שובתה י ולבש בגדי היראה: וצמח בשדה יצרותו י זרע התשבחן והזמירה:
וסלק ודגן בגו תיבותו י וקצר ית קצירה: ושמו באוצר הפם והלב י עד ישביר
כל דרוש שבירה: וישקי גנת הלב י ממי חכמת התורה: זה מעט מן מפתר
גלגי עקובאתו י דרבת על מספרה: הך תהו ובהו גליגאתו י לית יוכל פתור
יפתרה: אהן הו צפין פען חכמתו י ושמש השם הגדול והנורא: ופרוט
ברכתה על גבעתה י אצל אלון מורא: הכהן הגדול אלעזר י קדקד זבנה
ונזרה: דאתמר בארשות אדונן אבוה זה המימר י והדארשה לי בביורה:

¹ P₁₈ om. ² P₁₈ יבוה היום ³ P₁₈ . ³ P₁₈ .

ומי פגעו אל קעים י ויצב שם מציבה; ומי פתר החלם י ואמר מבח מבח: ואלהי משח בן עמרם י בעל יום חוריבה; ישם לך ברית שלם י ורחותה ישיבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי הכהנים הקדושים " אהרן ובניו: | ופינחס קטול הקדישים " על פי ל. ב. אדוניו: בעמלון יטרנך " יהוה ויאיר פניו: אליך ויחנך " ותמטי לסקפניו: לסקפניו וישיב י יומי רצוניו: רצוניו ותקריב י בטוב קרבניו: קרבניו בזה ידקטים מול מכוניו: מכוניו הו הזה " אתר משכניו: משכניו בו שרי בגדול רביאניו: ברביאניו תשרי " הברכה בבתיכון:

ישראל אשרך : במה לך אועד: בזה היום בעבורך : שבת ופסח ומועד: וראות מכתב אבישע : דגלגיו אכבד: ודמע היבשה : הרגריזים הפרד: אברהם סגד לו : ובנו עליו אתעקד: ויעקב אתא לו : וידר נדר כבד: ויוסף קביר קבליו : והוה לו סגד: ומשה בכה 'בגלליו : ואמר מימר חסיד: שלום יהוה עליו : שלם רב וכבד: שלמו עליו אה סדרי : מוביכון בו מוביכון:

מכתב אבישע מה מבך יואת כוֹת מלך גבר: 'וישראל סביבך עמדים פניך באיקר: קבלך משה הגבי יוועק שמך ספר: הב' לן לו נרבי ונימר בקול רב יתר: שלם לך משה ידמע כל הבשר: שלם לך משה ידמע בני עבר: שלמו עליו אה סדרי מוביכון בו מוביכון:

כל כלום לו חתמת יוחתמת מימרי קמיכון: תנים יומה לכל שבת יוליומי מועדיכון: ולכל חדש וחקת יולכל יומיכון: ולכל בדור מסבת ילוכון ולסדר קהליכון: ומאה שנה כות יזה המועד בחייכון: בדקמים נצטמת בכם ובבניכון: ואני שמש הדת יאבישע עבדכון: ישיב יהוה מן ברכת ממללי עליכון: וחתמת מימרי כן ירתי הייכון:

ויעבר יהוה על פניו פישוחם

ויתמר מברכו זוכי בשם זוקטף המבעית שבת ומצות: ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

אתי בשלם אתי בשלם י מן אלינן באו: באו מן אתריון י ובנן אשתמעו:

¹ P 18 ins. במכחבים. ² P 18 ins. במכחבים. ⁸ P 18 ins. ¹ P 18 ins. and gives it (א to כ and ח). ⁴ P 18 om.

עורן כן שבחו על מועד הפסח אן אתא השבת לאדונן הכהן הגדול אבישע בן פינחס רצון וגו"

> אפתח בדעת תרח י ונעבר ממנו: בתשבחן לאל נורא י מלוך כל רוחינו: יכולה צעורה י תמיד ברביאנו: שרי בכל אתרה י ואתר לא יחזנו: עבוד כל איקרה י בכן עבד עלינו:

נימר בלב ירא כמה אמר נבינו: כי בשם יהוה אקרא והבו גדל אלהינו:

לרבי גדלו · השלים השופם: הפרד בגדלו · כל כלום ממו לא יפלם: הב לן נהללו · והתשבחן נפרט: לרבותו ונחילו · כמה לן שלט: על העמים ביכלו · וקרא בינינן משפט: על כן נגדלו · דבצדק ישפט: הצור תמים פטלו · כי כל דרכיו משפט:

נחדש מימר חדש ונמהר הפמם: ובגד הדעת נלבש ונשבח ונרומם: בכל צפר ורמש ובכל לילה ויומם: נגש נפרש נדרש בדקמים נתקומם: וניכל קרבן צלי אש מול גבעת עולם: ושתי היד נפרש ונאמר בקול רם: בקול רם ונתקדש בדן שבתה בריאם בריאם הפסח נגש עד נשוב נבונים בעולם: בעולם יתקדש שם יהוה הקעים: מקבל כל מדרש ברוך שמו לשולם:

יהוה הו האלחים אלחי הרוחות: י" ה" ה" מברי הבוראות: י" ה" ה" דשלח משה נבי כל הדורות: י" ה" ה" ראפרש על ידו זה שבת מועד חג המצות: י" ה" ה" דשם בו לעמו שמחות!:

תלו ידיכון פישומא

לרבה وتمامة

לאלה סקופה סעודה: לאלה רשלח משה דמע כל עלמה ופרידה: לאלה באפרש על ידו שבתות ומועדים קרשיון נכבדה: לאלה דשם בזה היום שני ובנים פרידה²: לאלה דאמר ושמרת את החקה הזאת למועדה:

לנצעיו כל קרביה פישומא

תלו ידיכון פיחחם

נכרז כריזאן בשם ' המים המרבח: ונזכר זכאי העולם ' בעלי המיתובה: ארשם אברהם ' בעל שיבה טובה: ומי אתעקד בריאם ' על קדש כל גבע:

 $^{^{1}}$ P ו ^{18} י הואה החקה את הממר ושמרת. ^{2} P ו ^{18} ינכברה.

f. 126

הן הדה הו השער י קמיו נפרש היד: ונעבר בית מרן מן תרחו י וניכל ממגר: תבואת גבעת עולם י וברכה גדלה בכל מועד: והוינן אמרנן הן הו נבי אחד וכהן אחד י כן הדה ילבד: כי הו אחד ההרים י אליו אברהם אביך אנגד: ויבן שם מזבח י ויעלך את העצים ויעלר: את יצחק ואתפדה י במה עליו אורד: שלום יהוה על משה י בן עמרם ויוכבד: | דאנדה לן 'כתב רב י ולמד מה בו פקר: על פי רחום וחנון י ארך אפֿים ירב חסד:

זאת תלת ארכונים ינבי וכהן ומסגד: ואשתיר 'כתבה ירבה אשר ירד: גדלו על יד משה יבעל רב'ן יום המעמד: 'כתבה דבדילה יהעולם אתיסד: ובדיל מן קבלה יה לנשיא הקדקד: האן 'כתב רב כוֹתה ימן שומיה הורד: האן נבי הך 'דקבלה ימשה אשר עמד: מאה ואשתין עדנים צעם ימצלי בשם האל הנכבד: מן שרא 'בתותב זה ימן עבר מה עבד: מן כוֹת מרן באלהיה ינודי לה הך מד לאוֹי ועבד: מן לה נבי הך נבינן מן מליו יתלמד: מן לה כתב הך כתבנן יצלי וקמיו יסגד: מן דמי לן בעובדינן יבל מועד ומועד: מודאה לאלה מודאה לאלה יולית אלה אלא אחד: בכל מועד ומועד: עוד על החלק הראש יונימר מה אמרנו: עד לא

ח. מ. י. כ עליון עמדנו: על החלק הראש ונימר מה אמרנו: עד לא תתורך שירתה ועד תמה מה דברנו: ולא מלה בזאת הימים "אשר בון עברנו: ואתון אה חגיה כד אתיתון "וירדתון א'תנו: למה אלא עד תחנו ותקריבו עמנו: ותנצירו במימר "אה מרן הננו: כד אתינן לירך מנצירים כלנו: אה מרן אה מרן "במובך קבלנו: אהיה לא תגמיל לפי מה עמלנו: אה א'ל רחום וחנון "דרכיך הלכנו: אה א'ל שדי אה א'ל ראה "בלעדיך עזבנו: | ועל פתח רחמיך "הוה עמדנו:

אמרנו: ונאמר:

לזה החדש הראישון אנחנו שמשים: על מה עבר מרן בו עם דפניון כושים: פרעה וכל עמו הרשעים הבישים: להוציא אבהתן ממצרים ביד רמה האנשים והנשים: כל עמיא וצבאו מחנים קדושים: והוליכון דרך אבהתן דמעי האנושים: אדם ושת ואנוש וחנוך ונח ושם: ואקריבו קרבן מן עזים וכבשים: ביד משה על פי מרה ואנחנו תפשים: עד היום הזה לזה העובד ואנחנו לו עשים: באהן ירחה אביבה ואנן מתקדשים: החדש הזה לכם ראש החדשים:

מן אתריכון תיתו אל הארץ הטובה: הזאת אשר בה ארשה דרחותה אקבע: ועיני יהוה אלהיך בה מן יומה 'דנצבה; מקום מקדש משכן י נפשותיכון תהבה: למה יעשה' לגזה בדיל מן הוה מובא: יתכון בזאת האנשים הטבים י דידיון אמלאו: יעלה' יהוה דרגיון י ותרחו יפתחו: באפֿיכון ויאמן יתכון י ממו תיראו:

בעבור כן בירתי לוכון מה תשמעו: מן דברי אהלין י הימים שמעו: מה דרשתי בזה י אלא עד תשמעו: במה אתון עליו י הבו דעת ודעו: וארש מה אמלל י מה עליו תפגעו: אֿמת דרש מרן י בריאת העולם המצאו: רכב שמים על שמים י והתהו והבהו: | וחלץ מבינם י רקיע ונשאו: ובתר זה אתו כלם י שמעים ישמעו: ויסידו ביכלות העבוד י הן לית אלה אלא הו: ויאמר אלהים יהי אור י והי אור ויראו:

f. 124^b

גלא מרן עלם יהי מן האן דלא הזה: מן נסתר ועבד בו מה אתריח ולזה:
בו מן טב המראה' מה ראותו רבה: ופלג אקריו ארבע פלגים ועליו
היא רכיבה: עפרה יבשתה ומיה רטיבה: ואשתה להבה ורוחה 'מנשבה
וארבעתי זבניה מיתבין בארבה: ועל ארבעת רבעתון ון עדן נציבה:
וסלם שער הדה גנתה נציב באהן ירחה אביבה: על שני עמודים שלמותה ותהבה: וסמוכינן כל מנון הו ארכונה טבה: נביה רבה
משה וכהנה 'דרבה: וטורה טבה הרגריזים ואהן הו 'כתבה:

דברתי דברי בעבור ' אקרי העולם: ועל שעתה מה גלית' הנסתר ואולם:
ארש מה אמלל ממללי בשגם: מן אקוי תפלותו בן יוכבד ועמרם:
נביא אחד וכותו לא יקום ולא קם: נביא עמד על נסתר בראשית
ויום נקם: נביא קדיש לביש על צלמה צלם: נביא צדיק נאמן דמע
בני אדם ' נביא בא במופתים ' והמימר עליון אתקדם: | נביא בא אל
פרעה ' ויצא בשלם: נביא הלך הוא ועמו ' ביבשה תוך הים: נביא מללו
יהוה י פה לפה לא בחלם: זה הנביא שמו משה ' אקרו עליו שלם:

f. 125

דהך מה בחר מרן שליח אחד " וחייך כן הכהן: הגדול אשר יוצק יעל ראשו שמן: המשחה והו דלבש " מעיל ואפוד וחשן: והאורים והתמים "על לבבו עד הן: יגיד באשר יפלא " מן כל כהן וכהן: וישפט בין דם לדם " ויורי קשמה אהן: ויעמד בין המיתים ובין החיים " וכל יקדן ימתן: ויבוא אל הקדש " ולית 'עמו עורן כן: ומן המקדש לא יצא " מקים בגן עדן: מקום משכן יהוה ובין שפתיו שכן: חשם הגדול דבה ' יימר ברוך יוגיב כל העם אמן:

ולא סגדה אלא להרגריזים י אשר את אליו לגד: ולמה אהן טורה י מן כל טבריה אתעבד: מסגד אלא הן הו בית אל י והאלהים יסתגד: ומכון לשבת בארץ י אתבנה מנגד: מעון הקדש ממעל י ולו על הדה סהד: מימר אביך יעקב זה שער השמים י טוב מי עליו עלד: ומד אתקשטנן מימר אביך יעקב זה שער השמים י טוב מי עליו עלד:

לאנה י כל שנה בשלם ובאיקר: ומן ישב עמנו י לשבעות יספר: יצדק עלינו י ובטוב לו נדכר: וכל יום נצלי י בערב ובבקר: קמי מכתב אבישע י בן פינחס בן אלעזר: דאכ'תב בימי הרצון י בשנת שלשה עשר:

- צור הישועה י החר המוב הזה והלבנון: זה הרגריזים בית אל י דבחרו אל לחום וחנון: ושמו מקדשו י ולכבודו מכון: ובגלל זה אמר יהוה י לשכינו תדרשו בששון: כל מן יחג אליו י בשמח וששון: יקבלו יהוה י וכל מוב יהיה לו נתון: ויחלף עליו יוינפש לו מכל יגון: וישקף ממעון קדשו עליו וישוב עליו מחרון: אפו ויתן לו רחמים י ובמח יהיה שכון: כי אמר עליו אברהם י אבינו אב המון: הגוים ויקרא אברהם י את שם המקום המכון: ההוא יהוה יראה י למן יחג אליו בששון: אשר יאמר היום בהר יהוה יראה יהוה קרא שמו יאל רחום וחנון:
- ק. ר. ש. ת. חתמת שירתה: דאמרתי קמיכון אה סדר עדתה: הסדורים אנה: בזאת צלותה; בצפר יום שבתה: דו שבת חג פסחותה: מה רבו ומה יעבד בו בצהרו: בין תרי צלותה; ישרי כהנה רבה תפלה: ויסכמה בחדבותה: וישב על מיתוביתו: וילבש בגדי קדישותה: וישרי יקרי תרי קצים: בלשן עבראותה: ועל כל עמידה ועמידה: יימרו סדר עדתה: ישר ושביך טבן ישר: דאה הי אמנותה: ועת יסכמו סיעתה: יסקו¹ אל צלות כנשתה: בארבעתי 'כתביה: בתשבחן ורוממותה: ויחתמו צלותה: ויתקבלו מלי ברכותה: * מפם הכהן הגדול: דלו טב עקובאתה: ¹ וכן ישמר חייכם כלכם: שמועי דן אמירותה: | בחייך לא תקים זה 128 הבית: לראש שירתה: כי עבדך מצא זאת: שירתה פעתה: ואסכמה באהן עבדך: באהן ביתה: בחסדך לא תסב על עבדך: ואפשט לו בדרותה: וחתמת מימרי יסלח אלה חובך: דו מרין דסליחתה:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב י ואתהו יהוה פעל כל עלמה י ואחד הו יהוה הנכבד י וישתבח:

מובך תקריב בו קרבן תשבחן לישר הישרים יצעורי ועבודי: בגדלו אפרש שבתות ומועדים לעדת השמרים י קדשיון כבדה: מנון זה השבת דשם מובאו בין מועדים תרים י דאתפרש על יד מי דאמיר לו ואתה פה עמד עבדי:

הו משה דלערפלה נגש: דו נביה דעלמה: דביאר בכתבו הקדש: מועדי יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש: אלה הם מועדי:

רב אלה פישוחה

¹ P 18 you. 2 L6 om.

הימים י בשלום ורוח: ותקריבו קרבן י ותובחו זבח: האיש והקרוב אליו י מיתב בסוביבה: והיא לבין עם הארץ י הֹך ים ובתוכו תיבה: ומצות . תאכלו י בימים השבעה: ובשביעי תעלו י אל ראש הגבע

המנוחה י נעמי יתכון ואתון י נגידים ביד אלה: | עלים אל המקדש י הר המנוחה f. 1266 והנחלה: בצלואן ותשבחן ורבואן י ותעלו עליו עלה: על המזבחות דמלאכים מצלים עליון - בכל יומם ולילה: והתמח בראות צלותה -כל צלו בגבולה: אחדה מן אנה י ועורנתה קבלה: ואחדה תשרי ואחדה מכללה: עד תיתון אל גבעתה יודיכון תמלא: בשני חלקים מדרש ותפלה: ולתת עליכם בתר זה י ברכה גדלה: תצא מפם קדש י ואלה יקבלה:

סכו ברכתה רבתה י בזה הטור וארון: ברית יהוה וכהנו נסע פניכון י ואתם בתרון: שמשים משכן משה י מתקבלים ברכת אהרן: מן אתר אל אתר י תצלון ותקרון: ורב העדה זה לאשר ייתון מן אתרון: בחייכון הן הוה זה הדבר טב מהרון: לעשותו ומלל בו הדור האחרון: עד ייתו אל אהן י אתרה וישמרון: עתיקות עבידאתה י וידרשו מן מרון: בשער שומיה " למען ישוב יהוה מחרון: אפו ונתן לך רחמים י ובטוב תתדכרון: והיה המעשה' הזה י לכם לזכרון:

על אתר זה היום ההוא י תלך אל מערת: שדי המכפלה י אשר מיתוביתיה יתרת: וסיעתה דשכנו בה י דוכותון אנירת: אברהם ויצחק ויעקב י אשר בריתו לון כרת: | תתחני במהלכך לידון יכי בריתון מירת: לך מכל ילידיון · ובדילך אמרת: בחייך שים לנו חלק בין ידיון · ואנן דכרנך לא נכרת: הא מן פנותה הא מן פנותה י אשר אתגברת: עלינו ואמשילת ב'נו י וחיינו מררת: וחרבת מקדשה י וגפנה עמרת: כעת חיה תיתי תמצא צלמיה כד סרת: ויומיה כד הלכת ' ורוחתה כד עזרת: ואוצרי מבהתה אתפתחת ותרחי בישותה אתסגרת: ורחמיה אתפרשת והמניפה נעצרת: ותלך אל עברתה בטובות יתרת: אל תשמישות ארשי הכהנים " דנירותון אנירת: אדונינן אלעזר ואיתמר ופינחם " דבריתון מירת: בעמלם יברכך יהוה וישמרך ובריתון ממך לא יכרת: ותלך ותיתי בשלם י ותצלי את יוסף בן פרת:

בליאן את מעמי 'בכל אתר ואתר: 'בצדקה לי יעל צדיקות זה הדבר: דאמרתי קמיכון י ומן אנה מה אשתיר: בתר זה הדבר כלו י אלא כל מן לו אתר: ילך לידה בטוב יועינינו תמטיר מטר: דמעות על הלכותון 2: ולית לנו סובר: אלא המקרא לאלה י ונשול צדקתו אן יעזר י אנן ויתכון

f. 127

وكرزند تلاته فوق وتحت وبعده يعيدوا هم حملاً العلم خفيف فوق وتحت ألا 147 وكرزند تلاته وبعده يكمل القطف علي هدا الوضع المحتررة علاته وبعده يكمل القطف علي هدا الوضع المحتررة والمحتررة والمحتررة والمحتررة والمحتررة والمحتررة والمحتررة المحتررة المحت

*ויתמר כרזנה تلات فصل فوق وتحت "ויצא מכתב הקדוש ועמו שלשה 1.19 מכתבים ויתמר או ישר דבעל לו עחלו וארוממנהו גליפן יהוה גבור יתפא בשלב ולניש فصول ويقولوا الفواقا מרכבת פרעה פלו גיינפן ולידום וברב גאונך יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל "וינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה ויאמרו לכהנים מאה שנה ביומיכם ويقولوا فصل فوق وفصل تحت الى أن يصلوا עד יעבר עמך יה ביתפנו הכהנים אל המזבח "ויחתם או ישר יוימר זקן הכהנים רישה תהללות ואחריתה תשלמית בפוי גדול "1.19 אלה وتمامة ויתמר אתהו כתבה רבה לוא וקדישה ואה רבה وتمامة ואה כתיב נהיר וקדיש איביגידי היויו יותמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה وتمامة ويلبوا קבלו דולם فصول וכי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים והיה כי יביאך ולפן פשלב לל פقفة منها يزفو ושמרת את החקה הזאת ويقروا بعدما דבר אל אהרן ואתהו דבריך עלמה לוא ויתמר דכור מן מימר ולכפף ולידה עבד אלה בן שלמה ירחמו יהוה: דכור מן מימר ולכפף ולידה עבד אלה בן שלמה ירחמו יהוה:

עבו ידודד תמחים יואת הי אתה: הסימה ליום יההי למה בו עשיה: מן מיכל קרבן יובו הדמיה: לכוכבי רקיע בין סדר משפחתה: ועברה בתוכון יוקדמון שריה: ולא תגע בך ידי במות זאת דבבותה: ועשית דת דריש י לפם די ריחותה: ישר אה פעלו "ביום הזה נהיה: לעם קדש ואת לבש י נזר קדישותה: אלא עד יקום בעיניך י קוממות בריתה:

ותלשם ותתקשם י וזאת קשיטותה: תודיעך בעודני י עדני אנשמותה: שמור את חדש האביב י ושמרת ועשית: הך מה פקרך מרך י והלכת ופנית:

בתר מיכל קרבן "צלי באשתה: ושמח לב ונפש ונדחת והשתחויתה: ואכלת ושבעת ומנה יצאת: אל קדש זה היום בליל יומי בריאתה: וממחרת הפסח יצאו בשלמותה: לעיני כל מצרים בתר מה סבב בון דין מותה:

and gives it in full (א to and n). P18 وهي للأمام مرقع and n). P18 وهي للأمام مرقع and n). P18 أن المام مرقع عدال المام مرقع عدال المام المام المام المام المام المام المام المام المام الأول يبدو التحات تاني فصل يكشفو الكتب شويع P18 على المام الأول يبدو التحات تاني فصل يكشفو الكتب شويع P18 مشويع الى ال

עליו עוד ישתבח על מועד הפסח אן אתא יום השבת י מן מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן:

f. 128b

חילה דקבע בנין זה המועד על יסוד יומי רחותה: ושמו בנין ליתו מנדגד יושראל בו בשמחותה: בקרבן הפסח בטוב כבד בדקטים מול קדש גבעתה: ועוד עמו אצטמד קדוש יום שבתה: זה עם זה אועד טוביכון בזאת פקידותה: מאה שנה ישוב אליכון בחסד יוזהו וששו ושלמותה: סדרה דאכה אזדבד בנצירו בצלותה: בעמל משה בן יוכבד מאורה דנביותה:

ועל חתמת עבר עלינו נשא: הקול ונימר מימר רבן: שלם לך שבתה קרשה: שלם לך מועד הקרבן: שלם לך מכתב אבישע: שלם לך הרגריזים המבן: שלם לך העם הנושע: ושלם על מן אתכון: בזאת צלותה: רב אלה השלם

עליו עוד ישתבח · על מועד חג המצות אן אתא השבת · מן מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה · ועליו ירצי:

מלוכך וצעורך אלהי הארץ ושומיה: בגדלו יברכך וישמרך וישימך בחדו ושלם ואשמחיה: ובטובו יעזרך וישקף עליך מן שומי שומיה: ויעמר בחסדו אתרך ויסגי לך מניאניה: ויחני יתך בזה שבת פטירך בעמל משה רבון דנבייה: מובך תשלם עליו בלבך ויצרך ועל סדר ארכוניה:

במימר שלם לך מכתב אבישע: שלם ליך קדש כל אנרתה: שלם לך דמע היבשה: שלם ליך ברכתה רבתה: שלם לך העם הנושע: ושלם על יום שבתה: רבתון למועדיה:

רב אלה פישוחא

ויתמר כי בשם וקטף עשרת הדברים פפן פגו יתגלג קראה ..... וידבר אלהים את כל הדברים האלה וגו" הה קהל ישראל אשירו: וגו"³

ويزفوا سسم الامام ملاح المام وكرزنه الله فوق وتحت وبعده يعيدوا الزفات فوق وتحت وهم كما الري الاس الماسلام الما

¹ P 18 omits this piece. 2 L6 אירן 18 א נסיי as above, p. 162, as on p. 164, ה מו on p. 165, interspersed in the reading. Thirty-one headings.

וקרש יהוה בכוריהם · כמימרו 'ביום הכיתי: כל בכור בארץ מצרים · 1. 152 הקרשתי אתם ליכלותי:

'זבן אכלו הפסח כי כן צוותי: וצאו ממצרים ושרו על פי ההרתי: ועל ימה ראו פרעה הדבב אתי: וצעקו מלב ומנפש לא'ל מרבח ורתי: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו ומשה ידיו פתיח: ומרים ב'תרון תטבל על התפותי:

והים אבקע פניון והוה בו תרח פתיח: ועברו בו ביבשה הא עיני לו ראיתיו

יתון 'בימה הלכים יואליון פניתי: ופרעה בלבו אמר האן הי גאותי: ארדף אשיגון בימה יואעבד בון ריחותי: ועבר בימה בתרון יוכוס מותה שתי:

וישראל צאו שלומים י והוה כל אחד ייתי: לקדם משה הנביא יוימר ביהוה ובך אימנותי:

ככה יתעשה' לך יויהי אלה רתי: עליך ויבד דבביך יושמם כפותי: אמרו אהיה אשר אהיה אה הרב גאותי: אבד שנאי ודבבי ורתם דלותי: 152º £ אהיה אשר אהיה אה עזי וזמרתי: ראה' בעין חסדך וס'פק צריכותי: תנים יומה מאה שנה אה סדר צמיתי: שנים סגים זה המועד לוכון ייתי:

וכן ישמר חייכם כלכם י אה שמעיו² אמירותי: ומאה שנה תעשו זה המועד י בשדך ושלמותי²:

חתמו צלותיכון י ואמרו בדכיות לשנותי בהלכון פם אחד י עזי חמרתי: פשאג

علية ايضاً تاليف اسحاق هكم،ن رضي الما"

אה עמי שמעו לעבדכון דברו: ועלי לא תקחו ' ואפשמו עדרו: ממללי חדש יפה ' מן הירועים אקרו: וייניפהו תנופה ' תשבחן הממן נישרו:

והשלום על משה נקרא י אשר אלה בחרו: וגלה לו רזות נסתרה י ולפדות P18, f. 60

עד הצילם ממצרים י מיד מי סרו: במופתים יקירים י על ידו אתברו:
והקרבן זבחו י בשמחות יתרו: וממצרים נסעו י ועל ים סוף שרו:
ומבתר חסורי המצרים י כל אחד מן כסות בכורו: פני פרעה הוו סדורים "
ואת רכבון אסרו:

 $^{^{1}}$ P18 ins. [בת] ש. ^{2} P18 P18 שמים. ^{3} P18 רושמחותי ^{5} P18, f. ^{5} P18, f. ^{5} P18 not in L6.

f. 151b

וממחרת זה היום ישרו מספרותה: מספר חמשים יום בתר מביא עמר תנופתה:

יהיה שבת ומועד² מברכים³ עליכון י מן דאכה בצלותה: | ותתחנו תתחנו י f. 15x במועדיה ושבתותה:

*ותראו המשכן נציב על קרש גבעתה: בעמל הנבי משה י רמע כל בריאתה:

וכן ישמר חייכם כלכם : מן ראכה צמיתה: מאה שנה תעשו זה שבת מועד הפסח : ואתם בשדך ושלמותה:

אמרו אהיה אשר אהיה י בחסדך אן ראיה: שוב מחרון אפך י ונפש מכל עקתה:

אהיה אשר אהיה י אה שמעיו צבעתה: נפש לחץ עמך י ואומן לון פצותה: חתמו צלותיכון י ואמרו *בדכיות פממותה*: כהלכון פם אחד י אדני יהוה אן ראית: وשם

צירן כן דכור מן מימר סעד אלה הכתרי 5 יסלח לו מרי אמן:

כיעתה שמעו י מני אמירותי:

עבר עבדכון אני י אדרש אדבר בשפתי:

דברי קמיכון : לפם ממות דעתי:

אגלי בו סתרים י ובצל קורת אלה באתי:

לאוֹי אן אשים רחצוני עליו י כי הו עזי וזמרתי:

דו אלהי ואדוני ולישועתו קויתי:

קותי ישועת אלה י אמור ראו ראיתי: את עני עמי וצבעתון שמעתי: וחכמתי דלותם י ואזכרה את בריתי: ואמר למשה י אה עבדי ובן ביתי: לך ואשלחך אל פרעה י והוצאתי את צבאתי: את עמי בני ישראל י

בגדול נפלאותי: ובאה אל פרעה יואמרה אליו עד מתי: מאנה לענות מפני שלח את

ואם מאן אתה לשלח אני אשלח את כל מגיפותי: על לבך ובעמך · ואבדך ביכלותי:

ושלח משה בסימנים לית מספרון מתי: מנון ארתע לב פרעה ואמר ח'טאתי:

ועל חסולם היו בכורי מצרים מתי: וישראל היו שלומים · והנפוש לון אתי:

 ^{1} P18 השבה. ^{2} P18 om. $^{\circ}$ ^{3} P18 מדכר. ^{4} P18 השבה. ^{5} P18 בן צרקה.

מבוק: אמרו אהיה אשר אהיה יאה מרה דאלהותה: הציל עמך ישראל · מן נברות פנותה:

אהיה אשר אהיה אה ידע כל כסיאתה: צפי לעמך ישראל בעיני רתותה: אהיה אשר אהיה אה ים הרחמים ורתותה: רחם אמור זה המימר יאשכינו בפרדים גנתה:

חתמו צלותיכון י ואמרו בדכיות לשנותה: כהלכון פם אחד י אדני יהוה אן ראית:

: הסגודות שבעה

تكرز السجدات علي هدا الموجب ادا انقال دكور لاحد اسلم مصام احدام الماط سجدة محدد المدام مام حدد للمام وادا انقال ملامه المحدة المحدة الأولة لاا المحدد والتانية محدد المالة مالا المحدد المالة المحدد المالة كما يفصل

וע, שאדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה 153 נביך אשר אמר פני גדלך שוב מחרון . . . נשבעת להם בך:

ושוֹנֵצ מועדי יהוה אשר תקראו אתם . . . ברחמיך:

ושוש יברכך יהוה וישמרך . . . לך שלום:

ולוש אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך מרי בעמל הנביא הצדיק הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם ... | את כל הארץ: 153 ⁶ 153 שלחיי ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ... עשה יהוה שפטים יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים "ויברך אתכם כאשר דבר לכם: וושוני אדני יהוה "... גדלך" אל תשחית עמך ... ואל רשעו ואל חטאתו: וושוני ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תע כל מלאכת עבדה: יפתח יהוה לך את אוצרו ... כל מעשה יריך:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ויברך ויתמר מרן מן מימר אברהם הקבצי ירתמו יהוה ועליו ירצי:

לך מני מה תדרש ' וממך ארשו אקח: ואשמיעך ממלל חדש ' כ'מה לא יתשקח: אן אתמחך זה המימר ' למה זה צעקה: אגיב ואמר אלף ישר י ועלי לא תקח: אשרי במדכר התמיד באלהו ' לעשות צדיקה: צדיק וישר הו ' נאותו שחוקה: והב לן נרבנה ' את גדלו ואת ידו החזקה: ודבעי לבר מנה י בלש ולא 'שקח: במדכרו הלב ימהר ' והאש השריפה תשקח: והלשן יתפחר י והעין תפקח: פקח עיניך וראה ' מה בך מכון ומשקח: הבכוי על

ורדפו אחריהם יואל משה מהרו: וישאו בני ישראל את עיניהם יוהנה מצרים אחרו:

לבשו דחלה רבה יולמשה אמרו: לקחתנו למות בקרבה יביד פרעה הסרוע: אגיבון משה אל תיראו יהתיצבו ואל תסורו: ואת ישועת יהוה ראו יאשר יעשה לכם עם צררו:

בתר זה אתא ארשותה למשה י מן חכום נסתרו: ידך במטך ארים י על מה ובו טברו:

ועמד משה על ימה - הך מה דארשו לו מרו: בלב מלא שמח י ויסב את אתרו:

ואמר אשדך אה ימה י למי בך יעברו: צבאות עם ישר י תשמח במשמרו: אגיב ימה ואמר י אה שמש עלמה ומאורו: לא אתריח זה עם נכר י יהיה בי קברו:

אגיב משה ואמר י אשרך דבך יעברו: צבאות עם ישר י תשמח במשמרו: אגיב ימה ואמר י מה חנאה בימרו: מבתר מה הוֹי קבר י למי החטאות דרו:

לא אתריח בזה הדבר י ולא אסתב ב'פ'גרו: ולא הוֹי קבר י לאשר בנפשון ב'פרו:

שמע משה מה מלל י ואגיבו על ד'ברו: הך מי אנדה ישראל י במדברון לא יטהרו:

לא שדך ולא המלל י וחכם בדרך ישרו: בין מצרים וישראל י ושופטך לא f. 60° תשקרו:

שדך ימה עת שמע י מימר משה ודברו: וים משה במטהו ארימה י והכהו בשם מרו:

ואפתח בו דריכים בהם ישראל עברו: ביבשה הוו הלכים ותשבחן לאלה שרו:

ומשה שלל ופרעה עלל י והשנים בתוך ימה אתיסרו: ולהבדיל בין העופרת והבדל יבין רמשו וצפרו:

הכבוד לבש משה י ובלעל לבש פרעה: זה עמו אושיע י וזה עמו אדקרו: שלום יהוה על משה י קדקד עלמה ונזרו: דקבל שני קרשי י והתורה ספרו:

בו כן לכם יעשה יאת מי עליך יתגברו: ומן פגותה לך יושיע יויוסף לכם אוקרו:

וישם זה השבת עליכון " אשר הוא שבת חג פטרו: בריך ומברך עליכון • ועל מי פני אסתדרו:

וירוח למחלחיכון " וישם לוכון פשרו: ויסגי מספריכון " ותרבו אמן ותפרו:

ראש המועדים י החסדים י דבו הוו מתפדים י מן המרודים י המזידים: פרעה ועמו הטלומה:

בתר כל מופת י ומופת י כהם לא עין ע'מת י ולא | שמעת י אזנת : אחד ישראל עשר מספרם י ומנינם י ומפתרם י אחרם י מות בכוריהם : ובכורי ישראל בשלמה:

ותהי במצרים צעקה י שחוקה י בהר ובבקע י על מות בכוריון בדקיקה י וישראל ביד חזקה: יצאים מכסים י מכסים י אכלסים י ברכבים והסוסים י הך עופים ממעסים: ממחרת הפסח ביד רמה:

לעיני כל מצרים י ומצרים י מקברים י וישראל אמרים י כאחין ואמרים: *הן לית' אלה אלא הו י ולא ידע מה הו י אלא הו י בדד בקמאו י צדק וישר *הו י שמו ייהיויה י הוה:

עשה׳ התמחות י והנפלאות י והאותות י והמסות י והמלחמות: יתהלל יכבר י ויחעבר י דאסגלגן בכל מועד י ומועד י כהם לא אתעמה:

ראשם מועד הפסח ידבו תפסח ימן שסע שסע שמע שחי פרסה יובו נסע: כל עמה משרית יאל משרית יוקם הברית יוהדבב הכפית יוכתב לו 'ספר כריתית: ורמה בימה:

במצלות ירדו וגדוד יגידו ויאבדו ואשמדו כלם יחדו: ובו הלחצו ' ויפוצו | ואתרצצו בקרב ארצו כי נאצו: האנשים האלה את יהוה: 156 ...

ותבלקע האדמה י אשר תחתיהם י ותבלעם י וירדו הם י וכל אשר להם: וישובו המים ויכסו י פרעה ואכלסו י ומכסו י ומריסו י ורכבו וסוסו: לא נשאר מהם ג'שמה:

ועמה צאו י כמה באו יואזדזעו י ושבחו י וקולם נשאו: ואמרו בקול רמה י אשירו ליהוה י עזי וזמרתי יהוה י ימינך יהוה י מי כמוך באילים יהוה: עד יעבר עמך יהוה:

אודי מרך על הפצות בזה שבת מועד חג המצות דו ראש שלשה חגות בו תשתמע הברכות מפם חליפת רבנות: כהנה רבנה עמוד בניאנה ונשיא זבנה ובחור כהנה: ורביד כל עמה:

שמו פינחס מן פינחס לו מיתובית פינחס אלה לו יחס ולאיביו יכעס: וכן ישמר חיי סדר האנה מסתדר בזה האתר בעמל רום הבשר: דו קטף כל נשמה:

ומרן יקבל צלותך "ויעני בעותך "וישמע קלין דצבעתך ויאמן יראתך "
ייחדש שמחותך: וישם לך גאלה ויתן לך יכולה יורפאך מכל חלה
יעובדיך תתצלח | ושביך מועדיך טבן מן אלה: ותנים יומה:

¹ P 18 אליח ² P 18 om.: in L6 added above the line. ³ L6 סרר.

התעה * כל אחד בפניו ירקח: יפה לך *תמיד תקום בי ותשא את ראש י מלקח: וחצית אתו בין שכוני המקום י ויהי המלקח: מן שור ועז וכשב איש לאשר באהלו יקח: ושחטו אתו בערב י כל הקהל בהר ובבקע: במימר כארזין ואמרים " וכל מן לו מעקה: ואכלו אתו על מצות ומרורים " וכן ה שבת וחקה: | חקה את הרורות לא תכרת זאת החקה: וחקת זה שבת f. 154b מועד חָג המצות " דבו חקה מתעתקה: מן מקרת ועשית ציין ועורנה " מה דבשה ומה מתקה: שלש פעמים בשנה י תתעבד זאת החקה: דרשתי אתמלי באלה י ראיתי הדרך רחוקה: ואין עמי צרה לה י ונפשי לה חשקה: יממנך מרך לזה י ומרורך ימתיקה: ביום השבת הזה י דוכרונו כמרדרור מרקח: מאה שנה אליו תעשו י וחצצירות ביומיך תתקע: וישמר חיי מן אנה אתכנשו י ויעני בעותך ידיקה: ויעני בעותך ורחמיו עליך ידיקה: ויעני בעותך וברזל פנותה מעל צוארך יפרקה: וישמע קלין דצבעתך י ויכפת מפניך עשוי כתבת קעקע: ויאמן יראתך וישמע לך כל נקא: יפה לך תודי מרך על הפצות י דהוציא אבהתך ביד החזקה: בזה מועד חג המצות י ותהי במצרים צעקה: צעקה נדלה יעל מות בכוריון בדקיקה: ושביך ומועדיך טבן מן אלה במי כף ירכו תקע: ובקדוש מן דאמר י ושמרת את החקה:

יתהלל אלהים:

עליו עוד מרן גדול לו עוד " רצון יהוה ורחמותו עליו אמן:

הכללת צלותה · בשמחותה · וחדותה · וזהותה · בברכותה : ברכה גדלה · מכללה · בשם אלה · ואלה יקבלה : וישקף מן שומי שומה :

לבי * אפרש כפֿי * ואשא אפֿי · וארבי · המתרבי : ברבותו * ושלטנותו · ניזיותו · והכמתו · ויכלותו : דו מלוך מכה ורומה :

אקדשו י בקדשו י ואדרשו י במדרשו י ואבקשו: ואחילו י ואגדילו י ואג'דלו י על מב פעלו י דו רם ביכלו: בריו כל עלמה:

אודה' לעבודי במועדי ומועדי וזהי וחדי: ואתן לו תהללות ושירות י וזמירות ותשבחות והתפארות: פריה סלקין למעונה רמה:

אקוי ישועת אלהי " עשוי זוב'רוי וסכוי: וחרב גאותי " וצור ישועתי י ועזי וומרתי " ודביקותי " ולישועתו קויתי: יתן לי יכולה על מה:

אני לו דרוש " וקמיך פרוש " אה עם עם קדוש " ועם נגוש " בעקב ובראש : וקולי אשא " וכפי אפרשה " ומנחה חדשה " לו אנישה " ואקטיר מגרשה : אשה" ליהוה :

ונקריב קרבן י תודה' בחדבן י על מזבח לבבן י ונדכי חשבן י במועד הטבן:

 $^{^{} t 1}$ P ו קעום אום העמר 16 . $^{ t 2}$ L 6 במעורי.

وزفة ששח ימים תאכל מצוח: وتمام وكرزنة تلاته على عليه ايضاً شيرة على وزنها من قول المرحوم العم الشيخ مفرج المفرجي تغمدة الله تعالى برحمتة امين

יאה ישראל אשירו י חג המצות ואוקרו י ואודו למרכון ואמרו י אה קהל ישראל אשירו:

f. 158 ידי אשירו לאלה אה עם רם י רפדה אבהתך ממצרים בריאם י והשיעו על ידי בני עמרם י בין המגדל ובין הים:

הים הוה ירחף על ישראל והרצון ישקף והמצרים הוו באף ובקצף גוי גאה שם רדף:

רדף פרעה וכל צבאו י אל ימה ומנה מה צאו י ומשה ועמה צאו ושבחו י דברי יהוה שמעו²:

באו עדת פרעה הרשע בים בקצף וגרושה ודבתוך הים הלכו ביבשה עדת משה הקרושה:

גרושה הוה לכל מצרים ורתו הוה לעם העברים והם בימה עברים י ותמח לשני גוים ברים:

עדת המצרים אציקת י וממלכותם אזלת י וממלכות ישראל אחלת י זכות הצדיקים אדיקת:

הים על מצרים קפיל · וישראל משירים לאּל · עת ראו אויב צליל · אז ישר משה וישראל :

מצראי הוו בטלומה י ותפל עליהם אימה י וישראל הוו בלב שמח י טוב 158° ... אלהים אדיק שם:

משה בן עמרם נבינו י אשר פרה אבותינו י טובינו וטוב בנינו י יפה לנו כל יומינו:

אה ישראל כלכם מאה שנה תעשו מועדיכם ותתפדו מן דבביכם כפדיון אבותיכם:

וישמר חיי הצמידים · דבזה אתר נועדים · מאה שנה בזהים וחדים · תנים יומה במועדים : وتمامة

المعد سس المام وكرزنة تلاته والله اعلم بكل شي 3

ישל זונה ושל זונה ושל פנג של האלי מלים מלים לכי ווא של של הב לן משבחה יבכל שעה ימן מב מדעה: למרן משלחה יבנציר לב תצא ימן קצה אל קצה: השמים תמצא ירתות מתפרצה: מן התמיד בגדלו:

¹ Not in P 18. ² L6 מכדור L6 ends here. ⁸ P 18, f. 6₄ has the following pieces: the readings are in many cases doubtful: not in L6.

בקדוש מן דאמר ששת ימים תאכל מצות · וביום השביעי חג ליהוה:
יתהלל אלהינו:

*וכי בשם ולטוב לנו¹ וקטף הזכאים ושמוען ותניו ואלה יקבל מנוכון מאה שנה י תנים יומה מאה שנה²

الله لا يقطع عوايد يشرال

شيرة علي אה קחל علي وزن מודאה לאלהינו מודאה لالمرحوم العفو عنه אברהם הקבצי הרחמים עליו ירצי אמן:

מוביכון אה ישראל תשמרו יחג המצות ותימרו יכלכון פם אחד בנצירו י אה קהל ישראל אשירו:

הושיעו מן פרעה בשלם י והושיעו מן פרעה בעלם י והושיעו מן פרעה f. 157 הזירם י בין המגדל ובין הים:

הים הוה שכן מרף על ישראל הוה ירחף ולמצרים הוה נגף גוי גאה שם רדף:

ררפו המצרים עד באו אל ימה ומנה מה צאו וישראל צאו ושבחו י דברי יהוה שמעו:

עדת פרעה הרשע באו בים בקצף וגרושה י ודבאו בים ביבשה י עדת משה הסדושה:

ראו זה התמח בין תרים ' גוים הוו בים עברים ' זה צלל וזה עלה בשרים ' ותמח לשני גוים ברים:

ממלכת פרעה אזלת י וממלכת ישראל אחלת י ויומי רחותה אשקפת י זכות הצדיקים אדיקת:

זבן ע'מו עמה והסגיל - הדבב בקצף גדיל · ועל שפת ימה נפיל · אז ישר משה וישראל:

מובך למרך תשמע י אה ישראל ותשמח י דאפֿקך מן ימה בשמח י טוב f. 157° אלהים אדיק שם:

מרן בטובו השקף עלינו י וזכר ברית אבותינו י ואבד כל דבבינו י יפה לנו כל יומינו:

נשאל יהוה אלהיכם זאן יפדה אתכם מידי דבביכם כפדיון אבותיכם: תשתמרו אה מן אנה צמידים האבות ומן הילדים ותהונו תמיד בזהם וחדים תנים יומה במועדים: وتام

 $^{^{\}rm 1}$ P 18 om. $^{\rm 2}$ P 18 originally ended here: the pages which follow are a later addition. $^{\rm 3}$ Not in P 18.

ולא יכל להתמהמה י וגם צדה לא עשו להם י כי גרשו אתם י כל מצרימה:
וישא העם את בצקו י כל איש בשקו י עדן נפקו י ואתפרקו: מזה קם עמלו:
חגות מצות י דכרן הפצות י והרצות י המתפרצות: כי אמר י למען תזכר י
בכל אתר י יום אשר: יצאו אבותיך במשכילו:

ואתקומם י שבעת אימם י עד אתקדם י זה היום הרם: שבו ישבתו י סדר עדתו באשמחותו י ובזהותו: בתשבחן והצלו:

וחתמת השבע י ויקח מן הבא י בידו ויבא י לתוך הגבע: ולא יבוא השי (?) י להר הקדש י עד לא ינשי מצות משה: ויחגו ויתמלו:

יהיה מברך יעליך ועל סדרך יומחר אמרך יראש מספרך: יחניאך בו י וכל שעה ישיבו יאליך בחדבו יושיאלך יניבו: בכל מה תסתכלו: ומרן צלותך יקבל יועני מה את שאל יושמע מה תמלל: ולך יציל ימכל סנא יומכל שנא יושימך בששונה: ותנים יומה מאה שנה ילזה היום תמשלו:

בעמל אדם ונח יומי אמר הנה נא יוצחק ומי בנה ז מציבה בהר השכינה י 6.65 ומי ערק מן הזנה יונביה מימנה יואהרן כהנה יובניו ומי קנה: ובידו הזנים אתקטלו: ובקרוש מן דאמר ח[קת] ע[ולם] ת[היה] ישבעת ימים מצות תאכלו:

עורן כן שבחו עליו עוד מן מימר מתנה המצרי יסלח וגו"
לך אנן משבחין מה רבך ועצמך: נצפי חכמתך בן ונסגר לקנומך: לך
נשתחבד ונשבח ונשתחוי לגרמך: אנדית עלמה וכל דבה וקטרת עמה
קיאמך: ובששת ימים חדדת כל מוצא בעולמך! ויים השביעי קדשת י
ואסגלת' בו עמך: על יד נביאך דשלחת במופתים מעמך: לפרעה בה
אבדת' ברב גאון נקמך: במצרים עשרה אם בה עלה ואם בה מכ[ה]:
ובים סוף עשרה זה בה אתקף וזה בה מך: ביט יסע ויבא אקבע מימי
שמך: ושבו לחרבה ובנוסה ונסו ממך: מובך תשמר מה לך אתעבד י
ועמודי עננה ואשתה קמך: ומשה בן יוכבד דו אלה ארימך: ועל סדר
העמים נשאך בברכות אביך ואמך: ונברכו בך כל משפחות הארץ ובזרעך והנה אנכי עמך: כל זה שרי בכם ונתן רחמים ורחמך: ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את לחמך: טובך תהי תהב ויהי זה בפמך: מובה פמה

תשבחתי מחוץ ומבית - מן לבי וכן מן פמי: לרעי אתי מאז הוֹית · בלחץ אבי וקרב עמי: | והוציאני מן כסי אל גלי · וכונן בשרי ועצמי: והטיב אלי - זה אלי · ואוֹח נשמת חיה בנשמי: ושם בי רוֹחה לממללה · ומדע מכשב לדבירות עולמי: ועל מימר לית אלה אלא הוא · אחד הבריו לנקמי: ועל

יפה מב מראה · בעיני מרי · עת אתקרי: בין סדרי · כי הסוד אמר · לי בסתר: קח לך ספר · ואלף וביאר: לך תשבחן ומללו:

כי מן יקראו ומן ישמעו ויצית במדעו: תמן יפלאו ויימר מה טבו ומה רבו: ומה אגלא בו בראשו ובעקבו: ובגללו:

אתוקר אמורו - ולבש נזרו - בין סדרו: במדע ומפתרו - כד אמר מראש - מה הוא דרוש: מן האל הקדוש - וקמיך פרוש: מן כל חילו:

ובמאודו יקדש - השם המתפרש - הירוש לכל ירש: המאסי לכל באש -ובנורו ובנפלאו - הדמע נשאו: וברחו - מן בצבאו: ומן קהלו:

ושמו ריטור · ולכל רז פתור · ולכל מדע יתור: ובלבו סדור · נהרי ימה · ונהרי שומה: ונהרי עלמה · ברבו תקומה; בלבו הקהלו:

מתגללים · מתקבלים · הך קולים : מקהלים · כארבע אקרים · באדם סדורים · מסתתרים : אש ורוח ומים וחפרים · כל אחד לחברו : קובלו : ואנה ינדי · הנבון עמדי · רו מן אל שדי : בו מצתמדי · ויגלנה לידך · ויגידך · וינגדך לאשר פקדך : האל ביכלו :

והפוקיד יסד י על ארכון חסד י יקיר בו ויכבד: שמו בן יוכבד י דבחרו נביא י שליח מהביא: קדש כל כתבי י ובו מצוי: לעם קדש מרך אסגלו: ואת הו הזוכיר י למען ספיר י מה אסתיר: מן רז מתפחר י הוא סגולך י ופללך: ומהללך י ובגללך: שלחו במללו:

אמר לעמך י מן עבר מן פמך י בדברי עמך: וכן תלימך י יהי לך משני * בדברי עמך: וכן תלימר יהי לך משני * בעשות סימני: בגלל מחנה ישראל בני: עד תצילו:

מתחת יד פרעה ז הסרוע זהוא וסדרו זאשר כפרו: ואני אפדי זעמי למעבדי: ועל פרעה אנדי זכל צרר וידי: בכל גבולו:

ועדן הלך ' וצמת קהלך ' ואמר לך ' במצילך: ויעש האותות ' והנפלאות ' אחד עשר מלאות: מתודעות: במצרים נפלו:

וזה המופת י ראשו על שפת י ימה בתקופת י ורוח מרחפת: על פני המים י היא רחמים י לדמע כל העמים י עת היו קעמים: על ימה ברחלו:

וראו הדבב יעליון סבב הך השרב יפרעה וכל המרכב: ומשה צעק י האל הצדק יואגאב ואדיק ילו מה תצעק: והשם בידך פעלו:

והמטה לקח ולים בקע ובו אשקח שנים עשר פרקה: וילך ישראל בטב שביל בקל תשבחן אל ואהרן ומרים והקהל סגיל: יהוה גבור במלחמה הללו:

והמוצא בחדבן : בתר מיכל קרבן : בחצי חליל הטבן " הך מה מרן צוון: עדן פסח : עלינן נסע : עמה בטב מסע : ובטל רתות רססה: בעמוד אש וענן יטללו:

¹ P ו8 במחלמה.

שמו י יקחו וישאהו: תביאמו ותטעמו יעל במתי הארץ ירכבהו: תהומת בלב ים בקעהו בדיל ימש אלה בשהו: ומבחר שלישיו מבעו ילית לו מי יושיעהו: מי כמוך באילים יהוה יתנופת שדה יאכלהו: מלכה חיה רמה י דבש מסלע ייניקעהו: ובזה השבוע הביאו יבים סוף יוציאהו: ובשבוע השביעי אשמיעו ידברילהו: שמור את יום השבת ילקדשהו:

יהוה הו האלהים " קדוש הקדושים: י" ה" ה" ירוש הירושים: י" ה" ה" ה" דעל פיו בוראיה מתעשים: י" ה" ה" ה" דקדש יום שבתה ושם קדשיו מתפרשים: י" ה" ה" דפקדן במשמרו על יד דמע בני שם: י" ה" ה" ה" דפדה אב[ותינו] מיד הספים בבישים: י" ה" ה" דהוציון בזה ראש החדשים: י" ה" ה" דפקדן נקרב קרבן מן עזים וכבשים: י" ה" ה" דשם שבתה ומועדה תריון מתכנשים:

תלו ידיכון פישוחא

לרבה وتمامة

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דשלח משה נבי כל הדורות: לאלה דהציל עמו בסימנים ואותות: לאלה דפרש לן על ידו שבתות ומועדים קדשיון עצומות: לאלה דשם מנון זה שבת מועד חג המצות: לאלה דשם בו חג לקדש הגבעות: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון פיחחמ

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחר ק[דש] ה[וא] ע[ד] ל[עלם] וקני שומיה וארעה:

כריזאן יתוקרו משם מי אתוקר: בון העמים יתפארו במעשה והמימר: משם מי דאנציר במימרו ואנכי עפר ואפר: ומשם יצחק ברו דלבירותה ועפר: ומשם מי אקים נדרו והוציא המעשר: ומשם מי אמר ומהרו ואגלת חרותו בכל דור ושר: ומשם מי דאמר ואשירו בקצת אז ישר: באהלין דאתוקרו יסגי לך כל איקר:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר - דכל אחד מנון לקח: מיתוביתה רבתה ולא סר ואתה שבתה לון צדיקה: יקבץ נדח עדתך - ומרורה ימתיקה: ויעלי מיתוביתך וישמח שחוקה: ויגלי לך אמן פשר - מן פנותה ומצוקה: ויתמר לך אשיר
ישר - ושמרת את החקה: הזאת למועדה - ממך לא יריקה: | וישימה לך 5.73 תמידה - בכוח יד החזקה: עד תגלי מיד פרעה זבן אהן - פרקן וחניכיו
צדיקה: כמה עשה לאבהתן - ותהי במצרים צעקה: ויסע מלאך וזה אלי -

ונו באן וلسبت י² In marg. ונו באן וועים.

זה וזה לאוֹי עלי הללו י תמיד לגו יומי: דעברו ואזלו י ומה דאנון קדמי: וגם הגם הלם י אודי הבריו עלמי: אמצאני על דת משה י ושם בו קוממי: מוב ישראל ומה לו י בד הושם בתיבת גמי: ראה פרעה וחילו י באדה את גמי: כוסי ערויה י אשר בה אתרמי: על יד רום נבייה י דאמר לו הוצאת את עמי: דאמר הנה אנבי בא למוצאו י ובמימרך עמי: ואמרו לי מה שמו י מה יהיה מגיבות פממי: אגיב לה מרה ואמר י אהיה אשר אהיה זה שמי: קרם זה ובתר י ווילה דעמי: חזה המצרים הך הוו י מתרחצים על חרטמי: דיניה עליון אתרברבו : ושנר זה מה אשתמיע: במכות כל שנא : והיית אך שמיח ו שלש פעמים בשנה י ומי לך בזה דמי: קעם בעשרות מועדיו י את קרבני לחמי: אשה ריח ניחח במועדיו יוזה רחוק כל ממא: אלהותה רבתה י לית לעורו בה למי:

הרוממות למרן ישר לאשר ישיר: דו בנגלאן ובנסתרן יעמי וידע מה ממיר: וצפינתי פענה יוציא זה וישביר: לכם צריך מזונה י בשבתנו על סיר: לחם נדיב תקריב י מתוך לבב אנציר: כי נפושה קריב י במי יקטיר: קמרת תשבחתו " מיד אביר גביר: במימרו ועשותו " ויזכר ויכיר: מי עשה עם אבהתו י במוצא מכור אסיר: על יד עבדו ובן ביתו: דאמר עליו ויסתיר: פניו מראות הסנה י וזה קרן עורו ואניר: מן הסנה אל הסנה י אשתלח עד יסיר: | מה דהוֹה פרעה לון לחץ י ורב למען ספיר: שמי בכל הארץ · f. 72b במעשיו עם האיש הזוכיר: וחדות עלמה קמת י לנו מן זה במה סופיר: עד יהי ועד אמת ' וזה וזה למיר: בכוכבי לוֹי ' דאתבראו להאיר: הכהן והנביא ' דכל מהם אמסיר: לדרגתה רבתה י ויקבאע ויעביר: לפניו מה אתעשה י מבראשית ועד אחיר: אהן כות משה · * דעד לעלמה ותדיר: אנגד מיד הקשה · בתר מימר העתיר: בעדי רב ויושיעי מזה הרגן אסגיר: ויסגיר יהוה הכלי ושם כל בכור קביר: ועמו פסחו אכל יצלי אש ופטיר: ולעיני כל מצרים צא י והוא הך לפניך ספיר: מורים מורים תצא י שפיר שמח שכיר: שכיר והוא בא בשכרו י מן האזרח ומן הגיר: ולזה לאמר אשירו י בתר נביה אז ישר: ובתר שרו ישרו - במספר לחג הקציר: וזה הוא הנזיר - לראש ולקדקד נויר: ומחר פתח המספר י תספרו ותהיה סדיר: במקום הקדש י אה שמעיו מה דאמיר: במקדוש שמו הקדושי הממן לעלם התדיר:

הן היה כדבר הגדול הזה י הך הנשמע כמהו: בים חומה מזה ומזה י ושראל בו הביאו: ועתה הנה הבאתיי מה בו אסגילהו: עזי וזמרתיי זה אלי ואנוהו: אלהי אבי י וארוממנהו: דשלח לנו נור לוֹי י אשר ידעהו: יהוה גבור במלחמה י בזה הריאו: הים להם חומה י בתהללות ישמנהו: יהוה

1 P 18 דרללמה 1.

יבשם יהוה נשרי:

צלות לילת מועד חג המצות רמשה: שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך מצי הבריה ואלקטף שבת ומצות וקציר וים وعلي كل سفر كرزك كل كل كل سفر كرزك الاله عمد התורה יתמר תורה

المدال تقیل احداد باداد المال خفیف الحداد المهاه حدد: (Cr20,p.23 مالات المال المال

انسمد ملمة محده لم دحد الما نسد الله محدد مالة السمد دال من غير حلق ومن دساله دها المناط المحاسمة المه دحة ويلبو الداخوية المناط المورة المتقدم دكرها في القطف المسما تحدال المورة المتقدم دكرها في القطف المسما تحدال للما مدال المورة المتقدم دكرها في القطف المسما تحدال

ולפלג מועדי יהוה פישוח וברוך מן דאמר שבע שבתות פישוח ולשונג יברכך יהוה וישמרך פישוח ולשונג ששת ימים תאכל מצות פישוח ב

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ואה קהל אן ויתמר מליפוט מן מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן: * לום בפל ועבבה פון וושדיל פון וושדיל

תנים יומה מאה שנה י אה סדר אחינו: המזדמנים אנה י ומן לא אתו אלינו: יחדשׁ אלה כל ערנה י וינשם נפשותינו: על הר השכינה י מחר פני אלהינו: ועמה ואזינה ⁷ י 'למשמע מימרינו: עד נימר 'בלב כנע ' 'בדחלה ובארכנו:

בפוש דלעלם ברישה ובעקבה

ثم يقول الأمام בריך אלהנו تقيل ويتمر دארזין ועל قطח החמיך וכי בשם الرצי הבריה وبعده יתהלל אלהים أساست الريام متفرقين التوراة لعند الاسم المحلاء المتفرقين التوراة لعند الاسم المحلاء

الله لا يقطع عوايد يشرال امين

בה מים הים נבקע: ועברו בו וצאו על יד שליח י והוו מן דכביון רחוקה: קוֹי בזה אימנך י ואמר בנפש צדיקה: ודבעי לבר מנך י בלש ולא אשקח: ותתמלא 'במשמר השבעים י אנוסה דבבך בחזקה: ותמשק על נוים רבים י ועליך לא ימשקה:

אלהי פינחס הקדוש - דמן חלץ קדש: דביומי אביו הזה נגוש - ולבש בגדי הקדש: ואשתוי בקנאתו - מה בו אלה בו אפרש: במישבו את אמאתו - המנפה מעל עמו חבש: השיב את אמתי בקנאו - אמר ירוש על כל ירש: והיתה לו ולורעו - זאת סגולה לא אורש: מן אחד לאחד מתשרשרה - ובל מהם מתבחר ומתפרש: על זה קם מסורה - מזה נחל ומפרש: במדבר ירושה - דו לבגדים לבש: רישינן בו תתנשא - מי יוכל יכנש: סדר נקיבותו - ומי יוכל החבוש יחבש: הך תהו ובהו גליגאתו - ודבביו כעור ישמש: זכרונו כמדרור - שב יהוה עליו לשש: וכן זרעו המהור - דבפניו נגוש: הך קמרת סמים דקה - מנשקה ריח לכל נגש: רקח מרקחת מעשה רקח - ממלחת מהור קדש: קדשון גליה - הך הירח והשמש: וידיון מליה - בכל מה ידרש: במימר והמעשה - היום ומחר ואמש; ומימריון בלב דשא - דמע דמים ודמע דאש: ומימריון קמיבון - הך מן חפץ לקשש: יהוה ישמר חייבון - וכל דבב מפניכון יגרש: וכן ישמר חייבון - ויחסי יתכון מכל באש: ויהונו מבין כל שביכון - ושנאיכון יבחש:

תנים יומה תנים יומה אני אמיר לוכון: סדרה המזדרמה אנה ובכל אתריכון: ויסיר פנותה מעליכון י ומעל כל קהליכון: ותראו יומי רחותה ביומיכון יועלי דרגיכון: ומאה שנה זה היום ישוב אליכון: ואתם בשמח ל השלום י אמנים באתריכון: | ותראו המשכן קווי על קדש טבריכון: בעמל משה הנבי קדש כל נביכון: וכן ישמר חייכם כלכם י אתון וסדר קהליכון: ותעשו יומי מועדיכון י אתון ובניכון: בעמל זכאי העולם יויסף אביכון: ובעמל משה ברה דעמרם י קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי י קטרת לדש משכניכון: והתמת מימרי כן ירתי חייכון:

בפוא ויעבר יהוה על פניו:

علية ايضاً بيت علي الكيمي نغم مسبح تاليف تمرا الشديخ ابراهيم العبة رحمة الدا" مم عد ادار تم ممالاً والمالة والمالة المالة المال ويقال יהוה אלה تقيل ويمشو فيها الي عند العبهرتين يقفو هناك ويتموها ويبدوا ددر ويسيرو فيها بيت خلف وبيت قدام ويزاد فيها אלמוסף حسب ما يوقف ويتموها عند باب دار الربيس ويقولو لبعضهم מאה שנה ביומיכם כלכם ويبدو ويباد و ترام ويسيرو فيها الي عند *احجار אלאכנים ويقلعو انعالهم من رجليهم ويقدمو قدامهم ويسجدو ويبوسو الاتنا عشر حجر ويقفو عندهم من جهة القبلة وينهو دسان دمام ويقولو المسلال ملاما مام عالم المرام ويامة الماد وتمامة الماد وتمامة الماد وتمامة الماد وهو هذا

והיה בעברכם את הירדן וגו"

وبهنو بعضهم ويبدو التحاتة مهاسة تقيل ويسيرو فيها الي عند باب الخبا عند القلعة ويقعدوا هناك ويقولو الفواقا حدد المسلم ويقول كبير محمدات سحاا العادة تقيل وبعدها يقال دران صحاحا المالم المها المحادة المالة وبعدها يقال منها هند ١٠٠٠ و ويبدو همام لا منها هند منها هند منها التي عند حجر الكبش ويقال بيت عن علي الحجر المدكور ولما يبدو بيت الله ينقرو بالكتب وينزلو التي عادا هما يقال عادا حلاما ما منها المالة منها المالة منها المالة ال

"אלהים יראה י יהוה יראה י אשר יאמר היום בהר י יהוה יראה: בהר נחלתך י מכון לשבתך י פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו ידך יהוה ימלך

גלא יהוה קדוש זה הרגריזים בית אל ביתו והר נחלתו מכון לשבתו:
דבר יהוה אל אברהם במהלך אליו מובי מי יחג אליו וידרש יהוה עליו:
דאלהים נסה את אברהם במובא אל אנה וירא את המקום מרחק ויבא
וישתחוו לו:

ליצא יעקב מבאר שבע י ויפגע במקום י וילן שם ויאמר י מה נורא המקום הזה:

זה כי אם בית אלהים י וזה שער השמים י ויקרא את שם המקום י ההוא בית אל:

דונ ליהוה היום אל זה הרגריזים בית אלי יהוה ינחנו נחג אליו קרוב י ביומי רצונו:

י ביאל ולסוק 1 Cr13, Li. [□] Cr13, Li. [□] Cr13, Li. [□] Cr13, Li. 3 Cr13, f. 15. In Li, f. 28 ascribed to Marqah, and so in Lii, f. 10^b, but on f. 12^b to the High-Priest Pinhas. Not given in full in Cr 20.

أجاري عادة يوم موعد حج همصوت المبارك لهرجريزيم يجتمعو *جميع الناس والمشايئ على باب الكنيسة قبل الفجر بساعة ويحرجو *الكتب ويقفو بالحجرة ويبدأ كبير هكهنيم الصلاة ويقول المملك الملامات المائة المائة المائة المائة وتعامة

לטוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך תמלי אותנו לשמר משמרתיך חקותיך ומצותיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד:

ויבא יעקב שלום עיר 'שכם וגו"

ويبدو متموادات القطف ويزاد فيه تعدام انا المعدد المحده ويقطفو من انتالا الي الالم المحلا ولا يصلوها يمشوا فيها ويقرو *سوره بسوره الي عند زيتونه دا الله لامامات التانيه يقعدو عندها حتى يصلوها ويسيرو فيها الي عند حجر الماله المالي مقعدو هناك * ويقرو حتى يصلوها يمشو في بدو تواها ويسيرو الي وقفه المالة دا الحما يقفو هناك حتى يصلوها يمشو فيها الي تقماله ويختمو التوراه ويقال المالة وتمامه لحدال المالة وتمامه المالة وتمامه المالة ا

Cr 20, p. 26

תהותה הסאה והתהבים יתחנו י ב'מה אנון *שמרים: מה" גלא להם אדונן משה י ד'מע הספרים: מהם אהלין הימים י 'דבון נחג לזה אחד ההרים: טובי סיעתה יהונו כהלון מנצירים: וישהרו הלבבים והיצרים: ב'מימר כארזין ואמרים وتعامد

الال פתח רחמוך وتمامة ادا حسم وتمامة الإلا הבריה تقيل ويسيرو في بدو בריך | אלהנו الي * وقفة בריך אלהנו يقفو هناك ويختموهم " ويقال اسملال אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثة ادا حسم الممالة لادا وتمامة وقطف صغير يفهمو المشايخ الي عند دام مددهم يقال اسملال تقيل ادراך " الملمادة"

:	בהרגריזים	המצות	דוג	מועד	צלות

p. 32 פישב נגם של ושמת וחת פישב נגם של ושמת וחת פישב נגם של ושמת וויימיה יהוה אל הים וגו"

p. 53

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים וגו"

זאה קהל ישראל אשירו: וגו"

273

p. 99

وبعدة يزفو ששת ימים חאבל מצות وكرزنة ثلاثة فوق وتحت p. 92

יועש האותות وتمامة

9. 94^b پقال يوم حج המצות³: ויעברו בתוך הים המדברה:

* פנים הפשר הששש אלני בדיר וולנים אום וולנים אום וופנית בבקר והלכת לאהליך ששת ימים תאכל מצות וגו"

وكرزنة ثلاثة | وبعدة يعيدو אה קהל جملة خفيف ويزفو ששת ימים 95 - 95 وكرزنة ثلاثة |

"והיית הך שמח שלש פעמים וגו"

ويقال كرزنه ثلاثه تقيل فوق وتحت انهاه بملا دهاه المدار تقيل *اندم 10.98 همكتب ويلبو نهاه دداد المعود للا معدمد ما نصده على هده الترتيب

אז ישר משה ובני ישראל וגו"

ويقال אתהו 'דבריך עלמה תרח רחמיך והסגודות שלשה P. 102b

וلاولة ויקרא אברהם את שם וגו"

التانية מועדי יהוה وتمامة ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامة

الثالثة ששת ימים תאכל מצות وتمامة

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן® יקבל צלואתכון كالعادة⁷ | ويقولو لبعضهم p. 103 מאה שנה ביומיך יסי®: ثم يبدا الامام אז ישר علي نغم אלה רב ويسيرو فيها الي מזבח שת ويدخلوا المزية® في עד יעבר * وبعد تمامها يقعدو هناك ويقولو جملة® יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثة וכי בשם وتمامة

S

מוב הטובים : קבל שוב'תינו · והשיב רצונך · קרוב עלינו: יהוה אלהינו · באבותינו ומשה נבינו · היום יקים לנו · יברכך יהוה וישמרך: כבוד יהוה אלהינו · נדרש היום יראה אלינו · וימלא כבודו · את כל הארץ:

ליהוה אלהינו · נרן ונפּל על פנינו · ונצלי בזה מועד חג המצות · יהוה יהבלנו:

משה נבינו אמר יהוה על ידו לנו שלש 'רגלים תחג לי בשנה יהוה משה נבינו : אמר יקבלנו :

בדרש מן יהוה ישקף ממעון קרשו מן השמים יויברך אתנו: סלח לנו יהוה : כמימרך למשה י סלחתי כדבריך יואולם חי אני: עני מדרשינו : באברהם ויצחק ויעקב י כמימרך כי אל רחום יהוה אלהיך " לא ירפד ולא ישחיתך:

פניך יהוה ע'מדים אנן לך ע'בדים ע'ב'דים לך היום על ההרך הזה: צור הישועה זה הרגריזים ביתך צור ישוענו אתה צדיק וישר אתה: קרוב הקרובים לא תרחקנו קוים לישועתך לא תמרף אתנו: רחום וחנון אתה נשא עון ופשע וחטאה רחם אתנו וסלח לחטאינו: שלש פעמים בשנה נחג לך ונשמח ונסובר שמעוין דכל צבעתה שמע קלן וקבל מנן:

רנורה צוה לנו משה י טובינו נשמרה י ברוך אלהינו לעולם י וברוך שמו לעולם : לית אלה אלא אחד:

ويقول الامام يشتبع * لسيدنا مكهن هجدول فينحس رحمة عنه * חילה 'דצמת בינן ובינכם י על ראש זה הרגריזים בית אל: הר הנחלה והשבינה 'דיתבסרו בו ישראל וייתו אל " פאתו: מן אנה ומן אנה י מרי קבל מן השאלים תפלותון: במי אתפלל מלח נא:

ירלית לך בעובריון ד'מי: | והיית אך שמיה: p. 30 שלש פעמים בשנה:

רב אלה وتمامة وبعد ذلك כי בשם ويبدو אלקטף *وهو هدا: اول ما يقال قطف العشر كلمات هكدا⁶

יתנלג קראה דקרא עסרתי מליה וגו"

ويقول لهم الأمام מאה שנה ביומיכם כלכם יסי: حوابة מאה שנה ביומיך יסי::

p. 111 הא סביאן: |* בהת שלם מובא גבעת עלמה p. 111 من قول مرقة |* علية هرضون امين

"הא סביאן נפשאתן וגו

ثم بعد ذلك يقول الأمام شبوع من قول التقة عبد الله ابن p. 116 سلامة رضي الله عنه امين: علي حج همصوت

כרזו לאלה י רמה 'מרוממה: 'דבחר עמו ישראל י מכל אמי עלמה: ושלח להם משה י קטף כל לשמה: והציל עמו ממצרים "בשדכה ושלמה: במופתים גדלים י כוֹתוֹן לא אתעמה: חתמתוֹן מות הבכורים י ובכורי ישראל 'בשלמה: ועברון בזה היום 'בימה י וצאו מנה 'בשלמה: וכהלון בתר נביה רבה משה י ישירו ליהוה: האלשים והנשים " ישבחו 'בקול רמה: עזי וזמרתי יהוה י מי כמוך באילים יהוה: ככה יתעשה לך עם דבבך "ותתנפש מכל ארצמה: יושימו מועד בריך ומברך עליכון יאה קהלי יהוה: וכן ישמר חייכם כלכם י סהבה ואלימה: ויקים לכם מימרו בספרו הרמה: ששת ימים תאבל מצות י וביום השביעי חג ליהוה: ומאה שנה בחדי וזהי י תעשו מועדי יהוה:

מפוק: כל מן דאכה יודי וישבח: לעבוד בריאתה יעלמה וכל 'רבה: יודי ותנים יומה מאה שנה ילארכה ולרחבה: ישתבח אלהים:

ثم بعد دلك يقال السلا אחרן الي عند לכל העם ويقال יחרבי كلها الرعه مدا

ויברך אתם אלהים וגו"

p. 122 בשול תורה ויתהלל تقيل ל ואתהו 'דבריך עלמה לאן p. 122 ואתהו 'דבריך עלמה לאן

וענג ויקרא אברהם את שם המקום פישות

التائية מועדי وتمامة ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامة יברכך יהוה وتمامة

ועוצה ששת ימים תאכל מצות פישוח יפתח יהוה לך פישוחם

ולמוב לנו פדוסא פגבול יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד

ويقال قطف مادمام وعلي كل فصل تلبية المال المال المدال المدال المال المال المال وتمامة والأخيرة يقال تقيل المالالم المدل المحدد المال ويلبو الله المحدد الله يقولو جميع بقلب خالص المحالات المال المال المال المحدد المال الما

P. 104 خوس دفعات يقال المدال المحلط المحادة المدال المدال المحرّ المحرّ

אלה רב ולית כותה וגו"

ינדית של מזבח יצחק בית כי בשם ולטוב לנו p. 107
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ונו"

יתהלל | בהת ישב נגש שמעוין ותניו פישגאת p. 109 יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

وبعدة يدخلو يزورو هلاماده ويطلعو يقفو مواجة ماده دا ويبدوا المداده ويقال اولها ثلاث فمول بنغم تقيل معروف بين ماماداه المداده المداده المدادة المدادة

وينفرو الي المزيم في سداد ومراحم ويكملوها درج وكرزنه ثلاثه ويتمر الممالا تقيل ادا ادسام وتمامه الماد لدا وتمامه وبعده يقولو المشايخ قطف المكان وهو قطف ده

ינח מצא חן בעיני יהוה וגו" p. 110

אין כאל ישרון יתהלל تقیل 'דלעלם 'ברישה ובעקבה בריך אלהנו اولها تقیل واخرها خفیف ' ויתהלל تقیل * وبعد « یزورو المزیح ریهنوا بعضهم بعضاً

כל ימי דורת וחליפותם י תמיד על רבותה: דו ממן בריאמה י על סדר בריאתה: לאווי עלינן אה דמע י עבדת מתנותה: דבתורה משימה י קדש ארהותה:

עוד נשוב ונהללך י בלבבים מנצירים: ונקום פני גדלך י בנפשים טהורים: ונדרש מה בו אבדילך י מן טובות איקרים: מה בתורה אסגלך י במלים אדירים: כי אתה אלהינו י תמיד נרוממך: כל ימי חיינו י נעמד קדמך: ונפרש שתי

ידינו י ונימר ברבות שמך: אסיר כל לחץ מעלינו " זהושיען מן נקמך:

אלהי אבותינו אתה י אברהם ויצחק ויעקב: אשר לון אהבתה י אה פרד אה יהוב: והקמה לון בריתה י אה קרוב אה יצוב: בעמלון ארתי ארתאתותה ישם רצונך קרוב:

בכל הימים תמיד י נרבי שמך עצומים: ונרוממך ונסיד י לית לך שני ינר. בכל הימים: אהיה אשר בארץ ובשמים: כי אתה אחד לבדך יוכל כלום לך מרומים: אהיה אשר אהיה השקף ממעון קדשך מן השמים:

مخروج غيره

אלהי אברהם בן תרח · דבא לאלון מורא: ואמר לו אל נורא · אל שדי אני: נום מן זידני · התהלך לפני: והוֹי תמים:

אלהי יצחק נצירה · דאתעקד¹ על המזבח באתרה: על קדש כל טברה · הר השכינה: ולמלאכים משכנה · וזכותו רביאנה: וממו קם שני לאמים:

אלהי מן לביש הזכות · וחלם חלמות: וראה סלם על קדש טברות · דו יטקב ישראל: ושלח לו האל · מלאכו פנואל: מן מעון השמים:

אלהי מן ערק · מן זנותה ופרק: בגדיו בידה מזק · והו באלה דבק: ומכל רע הו רחק · דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:

אלהי נבי כל העולם · נביה רבה לעולם: יסידו לו כל העולם · כי הו משה המושיע: דלישראל הושיע · מיד פרעה הקשה: בסימנים רמים:

אלהי אהרן חכהן י אשר אמשח בשמן: ולבש אפוד וחשן י בבגדי הקדש: והברכות מפרש י והמצנפת לביש: האורים והתמים:

אלהי מן מרו דרשו · לכהנה הגדלה יפרשו: ובגדי הנזר אלבשו · דו אלעזר ב אלהי מן מרו במשכנה · קדש כל מכונה: והוה איש תמים:

אלהי איתמר הפוקר י לבוש בגדי השרד: ואמן על ארון הער י ובמשכנה שרש: בכהנה אקדש י ובשופריו יקרש: ועל המזבחות קעמים:

אלהי מן קנה לאלה י והנור על פניו כלילה: ויקח רמח ודבק באלה י ולזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר י וברית כהנה לו קטר: קיעם לעלם עלמים: ויתמר יהוה אל רחום וחנון זבגל פישבא יימר הכהן מרן יקבל צלואתכון ולאבע

יומה כהלכון: ולא יסכן טבהתכון: וישמע קלין 'דצבעתכון' ותנים יומה כהלכון: ולא יסכן טבהתכון יוחיל למדלשכון: ויטיב דבריכון וממלליכון יועבד אהלין בעואתה: קריביה יומיה דאתין יהונו צלואן:

מקבלאן² ובעואן מתעניאן ביד אלה אלהיה ירב כל רברביה ומסחן עלמיה "דכור קיאמיה סלקין מלבבין קדישין ופממין 'דכין למעונה רמיה מתרחן 'רקעיה מעברין בין גדישי מלביה "קעמין קמי כרסי קרביה משפען לוכון מתמן רחמין וחסד ואצלח לוכון ולכל קהליכון האן דאנון: ישים אלהנו זה המועד אשר הו מועד חג המצות והו חתמת שבעת יומי חג המצות ומו השבוע הראש 'דמן שבע השבתות יוהו בו וף לצו מן חמשיתי יומיה 'דצונו יהוה אלהינו הן נספר אתם יהיה זה המועד ישימו יהוה בריך ומברך עליכון ועל כל קהליכון יומועדיכון מבין מן אלה: יתהלל אלהים בישוב

وبعد دلك אתי בשלם وهي هدي لسيدنا فينحس رضي الله عنه P. 123 אתי בשלם מועדה י לא משתרי חג הקציר: | דכרנה 'דממן לעלם י התמת חמשיתי יומה: תנים יומה מן אלה י לוכון העדה האלה: תעשו כל שנה במלא י ושמרת ועשית את החקים האלה:

ویزفو اادد آ در لادد مه آ دید می ماه و کرزنه اللائه والله اعلم * وادا کان فیه حجاج اسماد در دست انونت به مه مهدا مدد کلها الطمالان اسدنا * ویطوفو جمیع موملاً حول مددلا ویهنو بعضهم بعض الله لا یقطع عواید لیشرال

ودادا اطهر الطهر والتحة فاتحة على يوم حج המצות اذا ما حكم طلوع الي هرجريزيم بيت ال من تاليف كاتبهم سلامة هكهن هلوي بشكم

כימי השמים על הארץ התתברך ותתרומם: בכל זבן ועת "ובכל לילה ויומם: תתהלל ותשתבח בתהללות ורומם: אלהי השמים והארץ " חי תמיד לעולם:

עוד כימי אבות ובנים " נקד על אפֿינו: על הארץ ונתפנים " ליהוה אלהינו: על קדש המכונים " מקום מסגדינו: ונדרש המניאנים " וקבלות דברינו:

י Cri3, f. 556. 2 Cri3, Li מקף מים. 3 Cri3, Li אבל פני סדר ביל בי ביל מקבי ביל מים מות מאה שנה: "עום מאה שנה: תנום יומה מאה שנה: "Li, f. i, a later addition.

וכד שמע פרעה זה המימר י למשה ולאהרן אמר: מי יהוה אשר י אשמע 3 וכד שמע פרעה זה המימר י למשה ולאהרן אמירותו:

לשלח עמה הדן: מן תשמישותי מכן: לא ידעתי מן מלך אהן: לא עמית יורתו:

אמרו לו לית לו גביה ולא צורה ידו מלך ולכלה ברא: ושומיה וארעה י כסא ממלכותו:

פרעה לזה אגיבם י ליכו לסבלותיכם: למה אתיכון שניכם י תפרידו את

וזה הרשע אתגבר: ואמר זה המימר: מה חכם מה אתעתד בנסתר: מו מגויאתה למכותו:

וסימני מרן שרו - ובמצרים אתשרשרו: ועל פרעה אתנברו - ואבריו מנון

וכל אחד מנון הזה ימצא נפשו צרבה: וידרש מן משה פצוה יאן ישיגו בתפלותו:

ויימרו לו בחייך אתפלל: למרך מבגלל: זה המופת רגפל: לבי מן מעמיתו:

ומשה הזה ישמע מימרו יותפלל בעברו: ומן לחצו יפשרו יונפש עקתו: ועת יפשר הזה יתנבר יואל רשעו יעזרו: ומה חכם בנפשו עד עבר י המשהית אל ביתו:

ובית עבדיו דאשתלח: עליון בחצי הלילה: והות בינם צעקה גדלה: כי כל בכוריון מתו:

וישראל היו באתריון · אכלים קרבניון: ומודים לאלהיון י על רב טבהתו: ראה אה חברי י הפרקן בין העברי והמצרי: זה הוה ברצון שרי · וזה הוה -1.30 בלחץ ואתלתו:

עם זה היו שמחים: וקרבנה זבחים: ואכלים ושבעים: כל אחד כפי ריחותו:
ועם זה היו מנגיפים י וענני הקצף עליון מרחפים: ולבביון היו משרפים יוכום מרר שתו:

ישראל היו יצאים - ממצרים דגלים וצבאים: ונורות הרצון עליון מרחפים · מסמכים בחסד ורתו:

ועל ים סוף הוו עברים: וליהוה משירים: מן סימנים אשר היו מראים: על יד שליחותו:

ועל שפת ים סוף אתו - בשלם מן מרן ורתו: ופרעה יעמי בעמיתו - ויימר זה חיל יהוה ועצמותו:

ומשה יגיבו אל מימרו י אה מסכין אה פרעה: ראה להחרטמיך ומה דברו י ואתקשט מן הו קשיטותו: באהלין אה קהלה ישמרך ובברכה יברכך: ובבריתו יוקרך ואל הרצון ישיבך: וירחק כל דבבך ויקרב מן יאהבך: ומאה שנה לוכון תמים:

ויקים לך מימרו י ומה אמר בספרו: בקדוש מה ביארו י ישראל יסגי זרעו: ויאמנך ממה תיראו י יפתח יהוה לך את אוצרו: המוב את השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

ארש אשבח שם יהוה י מלוך מכה ורומה: דרבותו עצומה י ולא ראש לקמאותו:

ברבי שמו הרב י ונודי לו על מעשיו הטב: בנציר הנפש והלבב י אולי נשוב ברתותו:

יתודי ויתרבי: שמו המתרבי: דו בכל עת מתרבי: ונסיד ביחדאותו: שלמיו תמיד נתן י על הנבי הנאמן: דעל קשמה אתימן י ואתקבל שני להותו:

לעדת ישראל שלחהו במופתים הוציאהו: וחקותיו לון צוהו בקדש תורותו:
כזן הסנה מללו: ושלחו לקהלו: ועתה לך ואשלחך לו: מיד פרעה הציל אתו:
אמר לון אלהי אבותיכם אהיה שלחני אליכם: במופתים מתריאמה בפניכון עשותו:

המלאך אמר לאהרן בששי קום לקראת אחיך משה: באמר לך העשה המושע תמהר לקראתו:

תלימה ולידה אתא: כמה אתת לה ארשותה: מן מר אלהותה: ותריון בחוריבה אצתמתו:

הא לו ראיתם י מה אתעשה בינם: כד הוו שניהם י וכל מנון מגלי לחברה

ואתיצבו תריון בשמחו האגיד משה לאהרן אחו: דברי יהוה דשלחו יולכו שניהם ואתו:

אל מצרימה ואעדו: זקיני עמה ועבדו: סימניה פניון אגידו: יתון בדבר על קשיטותו:

וכד ראו ושמעו : אימנו ושמחו: ולמרון הוה ישבחו : דפקידון בישועתו: ובתר כן קמו : משה ואהרן תלימו: ואתו אל פרעה במקומו : וחרשיה היו סביבותו:

ואמרו לו כה אמר: אלהי כל הבשר: ישראל עמו שגר: עד יעבדו אלהותו:

ואמן אתה לשלח י מופתים דאשתלח: עליך אה סוכילה י לאל תוכל שאתו:

. ويكون نغمة علي وزن ماالله يوم الأربعة In marg. •

ואכל מן טב פיריו אשר באילניו אצתמדו: תמחות על תרחו "יפה למי ילכדו: ויגוז בטב מבוא "וככן במלאת ידו: מכל אשר יצריך ויקום לנפשו פדו: בפדיון הפסח עליו " ופסח יהוה ולמדו: מעשה הקרבן איש וביתו כנגדו: במצות ומרורים מיכלו " באפזון ובפחדו: שבעת ימים בשמח יחמץ ושאר לא יעבדו: וקרוש זה המועד " התמת השבעה עבדו: בו תחגו להרגריזים " קדש כל מסגדו: ושמו לך אה ישראל יחג המצות מעמדו: בו מופת גדול " על יד משה אתעבדו: בדיל כל עם ישראל יאשר מרן אכבידו: ועת ראו ישועתו " פני מרן עקדו: וייראו העם את יהוה " ולא אתגדדו: ויאמנו ביהוה " ובמשה עבדו:

אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית לכתובו יסלח וגו"

תנים יומה מאה שנה י אה סדר אחינו: תתחנו תחחנו ביומי מועדינו:
מנון זה המועד " מברך על קהלינו: דו מועד חג המצות " נחג לקדש מברינו:
הרגריזים בית אל " מקום מסגדינו: מאה שנה תעשו אתו " בשמח וששונו:
ותשמע עליו הברכות " מפם רום כהנינו: | ותהי ברכה מתקבלה " בזכרון 5.5
אלהינו: יברכך יהוה וישמרך " וישא מפניך כל גנו: אהיה אשר אהיה " ישקף
עליך ממעונו: ויפתח יהוה לך את אוצרו " וישב עליך רצונו: ויכחשו איביך
לך " ויסני לסנאינו: ותראו המשכן נציב " על קדש מברינו: יום בו הדבבים "
יכפתו פנינו: ותסור ימי פנותה " קרוב מעלינו: ויקום לך מה אמר " בקדוש
מכתבנו: וכן ישמר חייכם כלכם " כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי
הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל " הסגודים לקדש מברינו:
ועל חסול זה נימר " ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך " ברחמיך עני
שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו " ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד " כל
ימי חיינו:

جوابة المدر المرامة وبعدة حددا الكبيرة ويعاد المدر الدحر الدي في داخل العادة المرامة المحدام للم لا دحر المالة المالة العدام الما العادة المدالة العدام الما العادة المالة المال

עליו עוד שירה על מועדי תשתמע שירות שמות הר גריזים מליו עוד מומר כתובה מומר כתובה מונו "

אציתו אה צמידים י מן אבות וילידים: למשמע מלים חסידים י בזכרון רמע הקדקדים:

1 I. e. سلامة ابن غزال: L I, f. 75, ■ later addition.

תורותו:

f. 4b

ואתוריך המימר בינם: לא אוכל אני אפתרם: כל זה מן מרן אלהיכם: ובגלל מי שמע תפלותו:

יאני מן מרי דרש וארפע עיני אל מעון הקדש: אן לדבב אמן יגרש ויקים לוכון בריתו:

בחילו ישמע צעקותך י וירפא למחצותך: ויסגי זרעך ופרותך י והברית מנוכון לא יכרתו:

והדבב אשר עלינן יתנבר: עליו מרן יתנבר: ואנן מרן יסובר: ויתן לן מרן רתותו:

ויסיר מעליך הקצף ורוחתה עליך תרחף: ושנאיך אמן יגדף ברבות רבותו:
ויצילך מן אסור פנותה ויוליכך ברצון אימנותה: ויצליח לך שבילותה
ויושיעך בישועתו:

ותעשה מועדיך בשמח: ותהי בהרגריזים מזדמה: והברכה עליו תשמע: מפם מי יהיה כהנתו:

ובזה מועד חג המצות · תחג בו לקדש טברות: ותצלי עליו צלות · ותדרש ישועתו:

שבעת ימים לא תאכלו עליו חמץ יואת באלה מתקלץ: והו לך אמן ילחץ · סדר דבבותו:

ויהיה תמיד מברך: עליך ועל ברך: ועל כל קהל סדרך: היליד מנוכון

וישמר יהוה חייכון וויורך ביומיכון: ותהבה יקים לוכון ותעזר לקדש מברותו: ויקים לוכון מימרו : בקדש ספרו: בגלל מי דברו : משה שליחותו: תנים יומה מן אלה: לוכון אה סגולה: וירפאד מכל חלה: ויקים לוכון

אמן אהיה אשר אהיה:

بيت مفرد نغم مسجع تاليف المرحوم غزال الامام هكهن هلوي والد كاتبة رحمة الله علية امين

הסכית ושמע ישראל מלי אשר אנגדו: צריך את למשמעו און אתעתק חדדו: במד במליו יתיטב וריק מכל צדו: יתפורר ויתחנט הנבון לבדו: אן עבר למדעו יוסיפו מן 'חסדו: ככן והן מה עבר יסתירו ולא יגידו: הלא הו חיינן ואסו לן מה פקדו: נתן בגלגיו ונשים לן בו חדו:

أكام سطر في تعدالا الد המצות · من تاليف العم المكرم المفخم هكهين عمران ادام الدا"

ומאה שנה תעשו אתו יואתון בשמחיכם: ביומי אדונן עבד חנו[נה] י גדול נשיאיכם: יהוה ישמר חייו יושים לו תקומה: וישימו תמיד בחסד י ובזהו ובשמח: וישמר חייו וחיי בניו "ויסגי לו ניאמ[ה]: וכן ישמר חייכם כלכם י סהבה ואלימה: ויסגי מספריכון "ותמלי הארץ מכם: ויבד סדר דבביכון יוטשם יהוה: ולאוי עליכון אה קהלה "אה מן אנה כלכם: תנצירו לפני יהוה י ומלתם את ערלת לבביכם: ואמרו אדני יהוה י אה אדון התקומה: קבל צלותן ובעותן "ושים לנו רחמה: אדני ברב רחמיך י קהלך ידרשו תברכם: והצילנו מן פנותה "ומהרנו מכל ממה: והקים לנו רצונך ידרשו תברכם: והצילנו מן פנותה "ומהרנו מכל ממה: והקים לנו רצונך בהרגריזים נבעת עלמה: בעמל זכאיך ונביאך "ובקדוש התורה התמימה:

¹ Cr 20, p. 2, a later addition.

אתר דלית לו דמות · דו קדש המקומות: לו שלשה עשר שמות · בקשט מתיסדים:

יחדה הר הקדים יכי אלהי קדים: אסגלה מן ימי קדים יבשבעה 'עדים:

והשני בית אל אשתמע יכי קדשיו רמה: וזכאי עלמה י אליו מתנגדים ו

והשלישי בית אלהים יכי מלאכי אלהים: עליו בכל עת משרוים יובו

ולים וירדים:

והרביעי שער השמים י דו אוצר הרחמים: והעלות והשלמים י עליו היו עברים:

והחמישי שמו לוזה י כי מאוריו ל'זה: וכל מן לו חזה י ימצא נורו מוקדים: והששי הר הנחלה י ואתקרי בית אלה: וטור וקדש וסגולה י אושם בזה הסודים:

והשביעי שמו מקדש י דו על ההרים מתקדש: כי מן הבריה אתקדש י וישראל בקדשיו מהדים:

והשמיני הרגריזים י כי עליו מתכרזים: הברכות דבון רזים י בהשמות נכבדים:

והתשעי הר הטוב בו ימצא הקהל כל טוב: כמה בתורה פניך כתוב י יגלה למן לה סגדים:

והעשירי שמו המבחר י כי אלה בחר י ואשתמע שמו שער י להרחמים והחסידים:

ואחד עשר אחד ההרים י דאתנגדו עליו תרים י אחד אב הגברים י ואחד הילידים:

והשנים עשר גבעת עולם כי הו קדש ורם: על ההרים וגם קדשיו כבדים: והשלש עשר יהוה יראה אלהים בו נראה: למן היה רעי הצאן העקודים: נשול מרן ואדונן לימי אבינן יעזרנן: ויגלי משכנו לנן על דמע המסגדים:

וישוב עלינו הברכה י הוה הכהן יברכה: דהות בו מסתמכה י בשם נכבד הנכבדים:

שלש פעמים בכל שתה · תשתמע עליו ברכתה : מפם ארכון בית כהנתה · רמלאת לו הידים :

והשיב מרי רצונך י ואגלי לנו משכנך: בקדוש אלפנך י אה עבוד העובדים:
ועבד לן רתותה י ושים לנו פצותה: כקדוש ארהותה י ורמע הקדקדים:
תנים יומה תנים י אה העם המזרמנים: מן אבות ובנים י דבזה אתר
עקדים:

פנפ ששת ימים תאכל מצות פלננג שלשה:

¹ The stanzas are numbered 1-13 in the margin.

הוא משה אשר ידעהו: ולמציל ישראל שלחהו: ויושיע יהוה ביום ההוא: את ישראל מיד מצרים: רב אלה , דשרא

f. 6° ויתמר כי בשם וישרו הזקינים אלקטף: 10° ויתמר כי בשם וישרו הזקינים אלקטף: 10° וכל קרבן מנחותיך במלח תמלח וגו"

ויתמר דראן ברוך אתה יהוה וلدي ينقرا ليلة السبت ومرقع אלהי האלהים וישתבח:

דרבותה אתרכת: ביאר וספרתם לכם ממחרת השבת: מיום הביאכם את עמר התנופה וגו"

תורה צוה לנו פשלא ויתהלל ויתמר דראן לית בכל יומיה מורקה אתהו עבודן וישתבה:

בגדלו זכר בריתו ' ועמה לחץ עמו: ועשה מבגללון ' מופתים רמו: וקטל בכורי מצראי ' והצילון מן רצמו:

על יד הנבי הדמע: דאשיר על הים בקולות עצומה: יהוה גבור במלחמה:

רב אלה פישוחצ

וכי בשם נישוש וישרו הזקינים אלקטף: ויכהן אלעזר ואיתמר וגו"

ויתמר יתהלל פשל ודראן יתברך ויתקדש ומרקה אלהים 1.8° יתברך ויתקדש וישתבח פנש לא ישלא מפלفة יתברך ויתקדש וידר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל:

עורן כן ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה:
בגדלו הצילך אה ישראל י ובמופתים לך גאל: ואפרש לך שבע שבתות י
רבון מרך האל: | גלא רבותו באותות יעל הנבי הסגיל:
הוא משה הכוכב המאור: דביאר בספרו המהור: וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל: ואמרת אליהם את קרבני וגו"

תורה צוה לנו وتمامة ויתהלל ויתמר דראן חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים רחמנה نغم رهاوي וישתבח

בגדלו הציל אבהתן ממצרים י במופתים ששה וחמש: ואנגדון אל ים יה פ. פ. בנדלו הציל אבהתן על יד הנביא הנאמן י דלערפלה נגש:

THE PENTECOST SERIES.

יבשם יהוה י דבקן ברחמיך:

لاأدام مسحد مدمس حما سحو مسحدال سدا المحال حدال محمد علي الأمام المال المال مال محمد المحمد على الجماعة وبعد ختامة يقرأ الأمام در حسم وتختموها الجماعة ويسجدو في بدو حدمسال وصور مها محدد المال المحدد على المحدد على المحدد المح

ישתבח לעלם יהוה הגדול האחד: יהוה אלהינו יהוה אחד: בגדלו זעק לבוראיו יואתו כלם שמועים: יסידו ביכלות עבודון יאן לית אלה אלא הו יויטע יהוה אלהים:

> וישרו הזקינים אלקטף פפר שבת וקציר והים ושבעות: ויטע יהוה אלהים גן בעדן וגו"

ויתמר תורה צוה לנו פישוא ויתהלל פישוא ויתמר דראן חיול הוא חילה בבו, f_{3^b} ויתמר ארכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבה וישתבה בכן ארכן ארכן ומרקה ב

פני כל ראישון: בגדלו עמה לחץ עמו ומן אד מצראי נפשון: ופקדון במספר שבע שבתות על יד משה אישון: תספרו יתון מאה שנה ואיביכון יכחשון:

וירוֹת יהוה לכם: כמה ארוֹח לאבותיכם: יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

רב אלה פיחוחא

- ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף: f. 4
  ובני ישראל פרו וישרצו וגו"
- ויתמר תורה צוה לנו פשל ויתהלל פשלה ויתמר דראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה פומדים בגדלו הציל אבהתן במופתים ממצרים: ואנגדם אל ים סוף ועברו בו

בגרקו הציק אבהתן י במופתים ממצרים: ואנגדם אק ים סוף י ועברו בו באיקרים: על יד הנביא הנאמן י דמע הספרים:

¹ L21, f. 1b.

287

באהלין דאזכרו י אדרש הממן בישרו: הן יתן לך כל איקרו יוירוח לך מכל ארצם:

ישא יברכך יאיר ישא ויקים לך ברכת התורה הקדושה: יברכך יאיר ישא יושם לך שלם:

אמן אהיה אשר אהיה:

אה ישראל רומכוו יועל משה שלמו: ישראל רומכוו יועל משה שלמו:

הנביא אשר הציל אבותיכם מידי דבביכם: ופדה אתכם במופתים רמו:
מיד פרעה זידנה בפליאן וסימנה: ואכלו קרבנה על חקותיו דאוקמו:
זהוציון ביד רמה והדבב לון עמה: ועברון בימה וצאו מנה בשלמו:
זהכה דבביון והמיתו[ן] פניון: ואלהים הושיעון בישועתו ועצמו:
זהוליכון בששי בימה ביבשי: שם שבח משה וקולו בתשבחן ארימו:
עזי וזמרתי אלהי אבותי: צור ישועתי יהוה גבור במלחמה יהוה שמו:
לשמו הללו אשר בגדלו: מרכבת פרעה וחילו תהומות יכסימו:
ברכבו ובפרשיו ומבחר שלישיו: וסיעת אנשיף ירדו במצלות כמו:
אבן בימינך וברב גאונך: תשלח חרונך יאכלמו:

לכקש ברב עזך י ושלטן ראוך: וברוח רגוך י המים גיערמו:
נצבו כמו גד גאזלים י והמצרים מתו גוזילים: ובתוכו צללים י כעופרת
במימו:

מי כמוך באיליה ינאדרי בקדשיה: נורא תהלת עשה פליה ינטית ימינך תבלעמו:

שמעו עמים זה המאום י ורחלו כל היקום: או נבהלו אלופי אדום י חילי מואב יאחזמו:

רעד נמגו - כל יושבי כנען ונדכו: אימה ופחד השיגו - ובגדול זרועך ידמו: כאבן עד יעבר עמך יהוה - בזרוע נמויה ביד רמה: על יד קמף כל נשמה - תביאמו ותמעמו:

בהר נחלתך י מכון לשכינותך : אתר קדישותך י שער השמים מקומו: יתחיל ויכבר שמך י אה עשה כל רוממו: אהיה אשר אהיה:

עורן כן לו עוד ירחמו יהוה:

צלותה ושלמותה על משה בן עמרם: אשר אשיר על הים ואמר בקול רם: עזי וזמרתי יהוה אל קעים: מי כמוך באילים יהוה יחי לעולם לא תתם ": | נורא תהלת עשה פליה תתברך ותתעצם: בהר נחלתך מכון לשבתך "ב בה הושם: פעלת יהוה מקדש מקום גבעת עולם: יהוה כונגו ידך יהוה ימלך עולם: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביה עליה

¹ O 4, f. 35, begins here. ² O 4 לשכתך. ³ L 21 בחר.

הוא משה נביה דעלמה: דעבר עמו בימה וצאו מנה בשלמה: ואשירו מי כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:

רב אלה פישוחא

וכי בשם יהוה אקרא وتمامة וישרו הזקינים אלקטף: ובחוף הים: באו ורשו את הארץ וגו"

- قراية تمامة وبعدة תורה وتمامة واذا حكم اخر سبت في الشهر يقال ددر
  المله وبعدة المدال تقبل ادراح المحادا تقبل المال المجاري العادة في السبوت وبعدة يقال فاتحة وكيمي من تاليف الشيخ ابو مرجان (٤)
  رحمة اداً ". . . . اولاً يقال

כימי השמים על הארץ י עוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם י עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו י בכל הימים:

ويقال الفاتحة

י אלהי מן שרא במישרי¹ ממרי " ונשיא אלהים אתקרי: דו אברהם העברי f. 12 ארש תלתי זכאי העולם:

אלהי מן מרו דרשו עלה על בית מקדשו: והו מזה לא מנע נפשו י ואתעקד על הקיצם:

אלהי זכאה צא מבית אבהתו ' ובא אל מקום יהוה וביתו: ויקח מאבניו וישם מראשיתו ' וישכם במקום ההוא ויחלם:

אלהי בר פרותה י אשר הלך בשביל קשיטותה: וערק מן זנותה י ולעובד ביש לא קדם:

אלהי גבר גביר ונשיא אנש לא כמו בכל אנשי: דו נביה רבה משה י בן יוכבד ועמרם:

אלהי אקר הכהנה וארשה ' אשר בשמן המשחה אמשח: ובגדי הקדש לאבשה ' וברך וקדיש כל עם:

אלהי אלעזר ואיתמר " ופינחס דלזנים דקר: והנגף מעל עמו עצר " וסב אלהי אלעזר ואיתמר " ופינחס דלזנים דקר: והנגף מעל עמו עצר " וסב אנרה כהנת עולם:

¹ L ₂₁ div. במי שרי.

289

סימניה ופליאתה: לחכום כסיאתה וגליאתה: לרחמנה דלית סוף לרחמותה!: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

ישתבח אלהים וגו"

תלת כריזאן משמון התלתה "אלהי אברהם "ואלהי יצחק ואלהי יעקב ' 15 אלהי יוסף ואלהי *נביה רבה במשה ישמע קלין דצבעתכון:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס י הכהנים הקדושים המשחים בעמלם ישקף ברחמיו³ עליכון;

אמן אהיה אשר אהיה:

וידיק עליכון ממעון קדשו מן שומיה וירוח לשתיקיכון וכן לממלליכון יותלי דיניה ורגזה מעליכון יומעל כל קהליכון:

"% "% "% "%

י ויפרק ניר ברזלה אמן מעל צואריכון הך דפרק לאבהתכון מן ארע מצרים כן יפרקנוכון כותון מן אדי דבביכון ומן אדי סנאיכון:

"8 "8 "8 "8

ויחלף אלה עליכון חליפה טבה י ויפקנוכון אלה י מן לחצה לרוח ומן חכפנה לסיבה י ומן עמלה בישה לעמלה טבה י ומן סבתה לדכיותה י ומן חוביה לגזיראתה ומן קללתה לברכאתה י ומן חשך פנותה לנור אימנותה:

"% "% "% "%

ויכבי אלהנו כל חשב ביש: וכל חשבה בישה ידקעמה קמיכון: ויפדי אלהנו יתכון מן דבביכון: ויכפת גבריה המתנברים עליכון: וישא כל קצף וכל נגף מעליכון: ומעל כל קהליכון יויבי למפליכון: ויוקר לסהביכון וירחק לדכביכון: ויקרב רחמיכון יויאמן יראתיכון: | ויחדש שמחותיכון " ל.15 ייתן ברכאתו בבתיכון: ובכל משלח ידיכון ישב אלהן אמן: יומי הרצון אליכון יוככן ישמר חייכון: וחיי סדר קהליכון "ויפשר דלחיציכון: וינפש לרצמיכון יוירוח לכל מתלתיכון: * וישקף ברחמיו וחסדו עליכון *:

"א "א "א "א

וישם אלהנו זה השבת אשר הו השבת הראש: דמן שבע השבתות יהו שבעה יומים: מן חמשיתי יומיה דצונו יהוה אלהינו: הן נספר אתם יהיה זה השבת: וככן החדש השני דאתי לילת ושלי ישימו יהוה בריך ומברך עליכון: ויסלח אמן לחוביכון יולחטאיכון: ולאשמיכון י

י 04 ins. ררחמנה 1 04 ₪ . ארונן 4 L21 om.

השלם: את התף ותצאנה "כל הנשים אחריה וגם: בתפים ובמחלות י ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי גאה "סום ורכבו רמה בים:

אהיה אשר אהיה:

מברך על זימונה י זה היום הקדוש: דמן השבתות י השבת הראש: ובתר מדכר תרחם י עבדכון קמיכון דרוש: ותתנטר סיעתה י ותתרחק מכל מרטוש: ותתמלי בברכת י היורא והמלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה ו

ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جوابة من الجماعة

יתברך אלה ולית כותה · רבותה לה . . . וברוך אלהינו ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

ددر علي هدا الترتيب والله اعلم ددر ادماط ادرد ادرماط ادراط ادراط ادراط ادراط ادراط المامة ال

- المراهد ملامن محدم لح دحد الدال ملام مسد وتمامة الناسالا المامة وتمامة المراهد وتمامة المام المامة المحدد وتمامة المراهد وتمامة المراهد وسان حدال كلها المحاسمة المناط الدى تحكم اما الكبيرة اما الزغيرة احدلانا العادة وبعدة يقول الأمام سحاما العادة وهي قديمة لم نعلم موافة رحمة الدا" سحاما اداها المام المحدم المحدم المامة المامة المحدد المحدم ال
- יהוה הוא האלהים יחידאי ממנה קמאה קעימה דקדם באלהותה: י"ה"ה" ברץ עלמה ביחידאותה: י"ה"ה" ה" דמקמי עלמה ומבתרה: י"ה"ה" דברץ אהן יומה שביעה וקדש יתה: י"ה"ה" אלהי הרוחות: י"ה" ה" דשלח אדונן משה נבי כל הדורות: י"ה" ה" דפקדן על ידו אן נספר שבע שבתות ממימות:

תלו ידיכון ואמרו * תשבחן ורבואן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם: * ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד י קעים הוא עד לעלם " וקני שומיה*

לרבה דממן באלהותה: לחיולה דלית דמותה⁵: למבה דמובה אמנותה: למבה דמימב עד לעלם: לשמעוין דכל צבעתה: לקבלין לכל בעותה: לעבוד

¹ O₄ (a late leaf) מכוחות. Seventeen headings. ^{3} L21 om. ^{4} O₄ om. ^{5} O₄ $^{\prime\prime}$ טוף לו".

עד ממחרת השבת השביעי תספרו חמשים יום והקריבו מנחה חדשה ליהוה :

ושונים לא נחדל ולא נבטל מן מימר כל ימי חיינו והבו גדל . . . ברב גדל חסדך י מרי בעמל הנבי הצדיק הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך י אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס י ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . . את כל הארץ:

ושוש ועל התמת נקריב קרבנך תשבחן במימר כל ימי חיינו . . . | חסדך להו זועל זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך ... ואל חמאתו אמן אמן אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה

יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד י אהיה אשר אהיה פישומי פישב מו נששל לבולו יימר הכהן מרן יקבל צלואתכון ונו" וישם אלהנו זה השבתי ... ומברך עליכון ולכל קהליכון ושביכון ומועדיכון טבין מו אלה:

وبعدة يقال | יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד וגו" ويقال אתי من تاليف سيدنا فينعس رضي וגו" f. 18

אתי בשלם מועדה י לא משתרי חג הקציר: דכרנה דממן לעלם י חתמת חמשיתי יומיה!

תנים יומה * מאה שנה 2 * לוכון העדה האלה: אלה תעשו כל שנה במלא * ושמרת ועשית את החקים האלה:

ويقال عليه زفه دلك الزفه ווכרת כי עבד ההית בארץ מצרים י ושמרת ועשית את החקים האלה:

> ويتمر كرزنه تلاته فوق وتحت ולעלם תסתגר ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות במוב: الله لا يقطع عوايد يشرال امين

> > בשם יהוה:

f. 18b

צלות השבת הזוכיר צהרים שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף לא אף אתשפה פגואש דו ידיו טמו וגו"

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון 13

As above, p. 280. • On p. 293 מן אלה Interspersed in the reading. T 2

ולפשעיכון: ויקפל ענן חשכה י ולחצה דפרס עלויכון: ויחלפנה ברוח ובנפוש ובשדר ובשלום:

"% "% "% "%

ויפתח תריח שומיה לקלין לבעואתכון " וינהר לוכון בעמל דמוכי מערת המכפלה אברהם ויצחק ויעקב " ארשי זכאי העולם:

"א "א "א "א

ובזכות יוסף פתורה דחלמה " ובצלות משה " נביה דעלמה " ישיב אלהנו " עלינן ועליכון מן ברכת כהניה אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס:

"% "% "% "%

*בהם כן ירתי חייכם יהוה":

אשר פרית יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים אשר פרית יהוה אין כיהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב איקרה ומרקה אחהו יהוה פעל כל עלמה f. 16 ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

מובך תקריב בו קרבן תשבחתה י לתמיד לבדו: אולי יקבל ממך כל צלו וכל בעותה י וישם לך כל עת טובו וחסדו: ויחני יתך באהלין שבתותה י בעמל מי אור פניו יקדו:

הוא משה נביה דעלמה: דאנגר עמו לימה וצאו מנה בשלמה: ויאמנו ביהוה: ובמשה עברו:

רב אלה פישוחם

ادن دسم وتمامة اندرد درام الإصاب مادمام وفي ختامة الاما مصدردام الأداد در عسم الساد عمدال معج انامدا ملا مصدر و الإرداد الأداد ومي المدة كما دسم الساد المصاب المص

ויאמר יהוה אל משה " נטה את ידך על הים וגו"

- ויתמר מן אדיק עלינן מרן ולגול ובעמל תלתי שלמיה وبعد אתהו דברך עלמה ולגול פאב ווייארוש וני לוני ול שלמה באול פאב מקשפת עלמה ולגול פאב ווייארוש וני לוני ול שלמה ולגול פוני לוני בא בומש פוני לוני בא בומש פוני לוני באלהים ... ברוך יהוה " אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדו[נ]ן משה נביך אשר אמר פני גדלך "שוב מחרון גדל חסדך זכור לנו תפלות אדו ברי מן דאמר שבע שבתות תמימות י תהיינה f. 17
  - L21 om. The rest is not in O4. As above, p. 66.

יהוה אלה רחמן ורתאה י סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו 1.23 משבח אלהים לית אלה אלא אחד ל" א" א" א"

ישר קדישה יקירה דאפרשת לן ... אלהן רחמן ורתאה ו אה רבה מנך אנן בעים ... וברוך שמו לעולם:

المرا المدن ومدة حدم حدم الله المرة الأحدا المدا وبعدة والمرا المرا الم

וע, ל ברוך מן דאמר שבע שבתות... חדשה ליהוה: ושוֹשִׁ יפתח יהוה לך... מעשה ירך:

ולא תחת יוכחשו איביך לך ואתה על 1... | ולא תחת יוכחשו איביך לך ואתה על 1.24 ₪ במתם תדרך:

المراح المحلالة المداد المراح المراح

ويقول الامام ישרו אה צלאים ואה קראים وتمامة וברוך אתה وتمامة الله لا يقطع ليشرال عادة امين

¹ As above, p. 11, the first nump without the later addition.
1 As above, p. 12, in the later form.
2 As above, p. 291.

السبوت براحه المدال تقيل الدال المالة المحلم كجاري العادة في السبوت الفهر وبعدهم المال دام والمال المال الم

אלהי אברהם בן תרח - מכל ממא ימהרך: אלהי יצחק בן שרה - מכל רע
יפשרך: אלהי יעקב נדורה - יקבל ממך נדרך: אלהי יוסף פתורה - אל רצון
יעזרך: אלהי משה דלנביים מאורה - נביאך וספרך: אלהי אהרן ובניו
מקטירי הקטרה - יעלי בחסדו אתרך: ויאמנך ממה תיראה - אתה וכל
סדרך: ויקים לך ברכת התורה - יברכך יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן יראש כל ראישון: דראה לחץ עבראי יומן מצרים נפשון:
והוליכון בעמודים "ואל ים סוף הגישון: ואתפלגו שלש "פלגים על מפרשון:
פלג אחד דחל על מצרים יורכבון ופרשון: אמר לון משה אל תיראו
התיצבו יוראו נלאת מעשון: ופלג אחד הוה "לעזרות מצרים מדרשון:
המר לון לא תוסיפון לראותם יולהם תירשון: | ופלג אחד אמר "נגש אליון
ונחלשון: אמר לון יהוה ילחם לכם "ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית מן מימר הזקן אברהם הקבצי עליו הרחמים תרצי ואני

שביכון מבין מן אלה י מן דאכה אזדמנו: תודמנו אמן " בקדוש משכנו:
וישכנכם בטח י ולא תיראו גנו: ויסיר יומי פנותה " ויניר ברצונו: ותעשו
כל שבת וכל מועד " בטובות לא ימנו: ומאה שנה תעשו " לדן יומה
ותספרנו: יומי השבעות " בשמח ושדכנו: וכן ישמר חייכם כלכם " כל
אב דמכם ובנו: וירחם מאתיכון " הסגודים לקדש טברינו: ונחתם זה
המימר " ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך " ברחמיך עני שיאלינו: ברוך
שמך בפיאנו " ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד " כל ימי חיינו:

ויתמר יתברך אלה ולית כותה יובעדה נברך והמוסף בה זה: נברך ונהלל ונגדל ונרומם وتمامة ויברך אלהים את יום השביעי وتمامة 1

ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו אל המבעת בשני מכתבים וילבו יהוה יהוה גבור במלחמה ושבחו וلعادة ובית דראן וلعادة ופצל מן יתרבי وقطف لحلقة وهو هدة

ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

¹ Ten headings.

f. 25^b ויקטפו السفر التالت وعلي ختامة يقال תורה ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

בגדלו יאמנך ממה תירא יושימך ככוכבי השמים: ויחני יתך באהלין השבתות יויבד מפניך סדר הטלוים: בעמל השליח הצדיק בן עמרם התמים:

בעמלו ישים דרכיך מליץ: וכל ממך יהי מועץ: במי ביאר ויריאהו יהוה עץ: וישליכהו אל המים:

רב אלה פיהוחא

الامواد السفر الرابع وعلي ختامة يقال חاده الدمم الامادة ومه الموادة ومح المادة المحادة المادة الماد

*ولما يصلو في السفر الرابع لاان هم حدن نصحه ل يقفو عليه ويقال دران المحرم المراس ومرقع هم المحرم المحرم المحرم كما ياتي سابقاً في عادت اول سبت ا

המרוח המושיע בגרלו יאמנך ממה תירא יושם ענני רחמיו עליך פרושי:
ויחני יתך באהלין השבתות דגלגיון יתרה בעמל מי קבל שני קרשי:
ועל חתמת יצלית לך כל דרך: בקדוש מי שמו רחום וחנון ארך: אפים
אמר אם שמע תשמע לקול יהוה אלהיך: והישר בעיניו תעשה:

רב אלה פישוחא

علية يضاً يشتبي تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمة الدا" בגרלו יאמנך ממה תירא יועל כנפי הרתו ישאך: ויחני יתך באהלין 26 £ השבתות דגלגיון יתרה י דבון תתרברב שמחך: בעמל שמש עלמה ומאורה · דעל ידו ממצרים הוצאך:

הוא משה נביך ופלליך: בעמלו יקים מה כתב בתורה בגלליך: והיא כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך:

רב אלה وتمامة

الاطاع السفر لخامس وعلي ختامة يقال תורה احدال المحدد الهدام المحدم العلامة عادت اول سبت وبعد ختامة يقال كيمي من تاليف الجد المرحوم العلامة البحر الزاخر الفها التقة عبد الله ابن سلامة هكهن هلوي يرحمة الدا" المحدد عدد عدد عدد عدد الله ابن سلامة المحدد عدد الله المدار عدد الله المدار المحدد المدار المحدد الله المدار المحدد المدار المحدد الله المدار المحدد الله المدار المحدد المدار المحدد المدار المحدد المدار المحدد المدار المدا

In the margin.

בשם יהוה הגדול:

الم بالم المسحد المستور المستورات المستورات المستور ا

קעמנן מן שנתן ומרקה עבורה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח וגדפגה נكرة בגרלו זעק לבוראיו וגו"ו

על ספר השני דראן חיול הו חילה פתפש עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח פגמה ב

בגדלו יאמנך ממה תירא י ולדרכיו הקדושה לך ישור: ויחני יתך באהלין f. 25 השבתות י ושמו יהי לך מגן ושור: | בעמל שליח נאמן צדיק י דשמו מן שם מרו קשור:

הוא משה דכל איקר דלא סוף: דאנגד עמו מן ימה אל שלמה דלא חלוף: ויסע משה את ישראל מים סוף: ויוציאו אל מדבר שור:

רב אלה פישוחא

اسمه عدم السفر التاني ويقرو المرد عدم المرد التاني ويقرو المور حين يملو فيه ولالم بماه مهم المور حين يملو فيه ولالم بماه مهم المده المده عدم عدم عدم المده عدم المده عدم عدم المده المده وبعد تمام يقال محدد بماه المورة وبعد تمام يقال محدد بماه المورة وبعد تمام يقال محدد بماه المدر التاني ويقال على ختامه المده لاهم المدر ويتمر حدم المدر المدر

רחום הרחמים: בגדלו הציל אבהתן ממצרים: במופתים רמים: ופקדון במספר שבע שבתות: גלגיון עצומים: על יד משה בן עמרם: הנביא הנאמן התמים:

הוא משה דמע כל הבשר: דאנגד עמו אל מרתה באיקר: וילכו דרך שלשת ימים במדבר: ולא מצאו מים:

As above, p. 284.

המים המרירים לנסות היוצאים ממצרים: לדעת לון קדש המימרים הן מדרכיו לא יסורו:

ואמר גביה רבה משה זהן שמע תשמע מה ארשו: והישר בעיניו תעשה זוגרו תשמרו:

קבל זה במדבר הזה ימצאך " תצריך אליו מן מיכלך ושבעך: ומן המחלות ירפאך " הן תשמעו ותשמרו:

ישמכם יהוה ממן שמעו ושמרו · ומדרכו לא סרו: ובריתו לא הפירו · ולא יבטלו מן מדכרו:

וינגד יתכון מן פנותה י ותתחלף ברחותה: ויומי שלמותה י ביומיכון יעזרו:

ויותר חייכון כהלכון " כל סמוך ממך וארכון: ויוריך ביומיכון " וברתותו יכמרו:

והמתפנים לאתריון ילא ישמם מן חזביון: וכל שנה לון ולבניון ילאנה ישמם מן הזביון: וכל שנה לון ולבניון ילאנה ישמם בשלם יעזרו:

ומספר חייך ימלא י סיעתה האלה: ושביכון מבין מן אלה י מן בצלותה שרו: אמן אהיה אשר אהיה:

ינגדך יהוה אל ביר דעתו 'ומנה ירוי לצמאך: ברוך אתה בציאתך וברוך אתה בבאך: כמה יצאה ממצרים 'מתרברב במוצאך: משם יקבצך יהוה אלהיך 'ומשם יקחך: והביאך לבוא לרשת 'ועל כנפי נשרים נשאך: ובאהלין יומיה 'שם מבדילות שמחך: מבתר עשותך 'הקרבן ומפסחך: פסח יהוה עליך 'והוליכך בנסעך: בשני עמודים 'ועל ים סוף הנחך: ועברך בו בשלם 'ופלנו על צבאך: והוציאך ממו במוב 'ובו אבד שנאך: ועל יד נביאך משה 'ממנו שם מסעך: ועברך אל מרתה 'ושמע את צבעך: וחלה לך מרורך 'והרואה לצמאך: ושם לך חק ומשפט 'לטהרות ממאך: ואמר לך מדעת תשמע 'ותאזין במדעך: ותשמר כל חקיו 'הך מה משה הודעך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון מבין מן אלה י אה עדת זימוני: באהלין השבתות י תתחני תתחני: דמן כלילון זה היום י השבת השני: | יהיה מברך עליכם י מן העשיר ומן עני: 1.28 עבר באהן זבנה י אן נדכר לפני: העדה מן עבד מדכרו כל עדן יתני: מדרה דאצממתו קרוב במכוני: שכם והר גריזים י ותשמע אזני: כון הברכה הגדלה י מן פמה ויעני: יהוה בעואתכון י בקדוש אלפני: קדשה ובשם מרן י דאמר אני אני:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יצחק בן שרי - הברכה בביתך תשרי: ותרבי אמן ותפרי - ולעמל זוב ישכילד:

אלהי יעקב נדורה · אשר דמך באתרה: יותירך מן איקרה · ויוסיף נגדלך:

אלהי יוסף בן רחל · ילבישך מן רצונו כליל: ויסקף אתרך בתליל · ועל כל אויב ימשילד:

אלהי בן עמרם ויוכבד יוסיפך מכל מוב וחסד י ותרום אמן ותכבד י ויעני לשיאלך:

ירחמך שלהי אהרן הכהן ' מן אוצר טובו לך יתן: וברתותו עליך יחן ' וירחמך f. 26º ויחמלך:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס י ברחמיו עליך יחס: וטלל רתותו עליך ירסם: ויאזו לפללד:

ויקבל ברחמיו פללך יויקם מה כתב בתורה קבלך: והנה אנכי עמך י ושמרתיך בכל אשר תלך:

אמן אהיה אשר אהיה:

מודאה לאלה אשר י הציל עמו ישראל באיקר: מיד מי כפר י זבן בריתו זכרו:

על יד נבי כל הדורות י דגלא על ידו משפטות וחקות: מנון מספר שבע שבתות תמימות י כל שבוע על מספרו:

ומספר מה אשתוֹי בזה העת ירבי: והממלל המתרבי מה בא על לבי מדכרו:

וכלולו צא ישראל באיקר דלא סוף י ברתות מרו קשור: ויסע משה את ישראל מים סוף י ויוציאו אל מדבר שור: וילכו דרך שלשת ימים עד שרו:

אנה דרג נביתה אגלת י ובנהיר הכללת: ומזה אחלת י לקבול פקודיו וגזרו: במשרית ולא מצאו מים י והוו כהלון בין ידי מרון קעמים: ונשא משה פניו אל השמים י וצעק קמי מרו:

ואגלא סוד המטה י לפני שבטי: ישראל פרוטי י התלנות דכתירו:

וזבן השליך הנביא התמים י המטה דקעמים: המתקו המים י שם' מרן מררו:

שם' שם לו חק ומשפט י למאומות תתפרט: וחזיתי בה דבר מתקשט י
לפם מ[ע]טות מדעי וקצורו:

הן חקות עובדה' מתעתקה מן הזכאים י דהוו למרון שמעין: ומן אימתו יראים י כל זכאה בדרו:

והמשפטים לית אגלת אלא על ידי משה בן יוכבד: דמע כל מלמדי ממן קדמו ובתרו:

f. 30

ובזה השבוע אתחדשת הששונים י ואתוזף כל שמח בזבנות: דן החתנים הטובים דעובדיון מתקנים יולית בחתנים להם דמות: אלה ישמרון ויוקרון וייטב לון המתנים י וישימון תמיד בשמחות: וכל מנון יתחני באתתו ויבנה ממנה טב בנים י יהונו שמרים לקדש כל התורות: וישמר חיי אביהם וקריבם ומן אנה מתכונים בזאת הצלות: בעמל מי דברו יהוה פנים אל פנים כמראה ולא בחידות:

הוא משה דעל ידו פרה אתכם י מיר פרעה הְסני: בעמלו יסיר מיני הרע מכם י ויחדש לכם כל שמח ושדכני: ויהיה מברך עליכם י זה השבת השני: דמן שבע השבתות:

רב אלה פישוחא

انرمد در علم انردو درام المولة مادمام انراع در علم الماع مادرا انموا هم معدد و خلا معدد و خلا المعدد و خلا المعدد و خلا المعدد و المعدد المعدد و ا

צלות השבת השני צהרים כות אמנות השבת הראש ועל אחר הקטף יתמר יהוח ובתרה יתמר כימי מן מימר הכהן יוסף חבתה المويد رفي וגו״

אלהי אברהם בן תרח - את רתאי ורחמן: אלהי יצחק הזבח - כל מבהתך שלמן: אלהי יעקב ישראל - כל מוב באוצרך מזמן: אלהי יוסף בן רחל - לכל באש סמן: אלהי משה נתפלל אליך - בחסדך קעם עמן: אלהי אהרן ובניו - דרבותך רמן: דאגן רחיצין עליך - תנפש לארצמן: אלית נתרחיץ עליך - מרן ואלא על מן:

אמן אהיה אשר אהיה:

כאשר כלו ישראל מן דברי השירה: נסעו אחרי השמש והירח: אנון כבודה ומשה באו אל שור ומדברה: ולא מצאו מים דרך שלשת ימים אל מרה: ולשני חלקים סרו המים יטובי למי פתרה: אחד עד ידעו הצמא השני נסיון לעדתו דבחרה: ואין אלה מנסה אלא לעדתו הישרה: ומימים מדירים מצאו ישר למי יקרא: וימררו את חייהם ואת[ה]פכת למצרים בצרע: ודמררת חייון אמתק מרורה: ושם שם לו חק ומשפם הודעהו במצוה והתורה: חקים ומצות הנה משה זכרה: כי אם שמע תשמע יתעשה בירא: מצות אלהים לא למדרש שמרה: אשר ישמע יחיה יחיה.

ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامة ויתברך אלה وتمامة ונברך متل اول سبت الم ישר ונשוי בהלן לואן متل اول سبت العدمة הא איקר רב ובתים מרקה العادة متل اول سبت וישתבה לאדונן הכהן הגדול פינחס רצון וגו"

מובך תקריב בו קרבן תשבחן י לאל אשר מן כל מוב מלאך: בגדלו ינגדך בשביליו המובים י ועל כנפי הרתו ישאך: הך מה נשאך ממצרים על כנפי נשרים י ולארץ הטובה הובאך: ואנגדך מן ים סוף אל מרתה ואמתק לך מי מרה י ואשבע רעבך והרוה לצמאך: על מי שלחו בדיל קבצות פצך ופדה לחצך ורפא מחצך י דבספירות השבעות הודעך:

ועל חתמת נדרש מן מסחן אלהותה ישמע לשיאליך: ויקים מה כתב בכתבו הקשט בגלליך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך:

רב אלה פישות

י עורן כן עליו עוד ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה אמן: £ 286

האל אשר רב גדלו על כל רב י ורב מלכו התמיד בכסי ובגלי: ורב רחמיו ורתותו סבילה דכלה בטובו המב י כן עלמה מן טובו מלא: וצפיתה רחמיו ורתותו נצב י כמה קרא שמו אל רחום זה אלי: ופֿרקן שלח לאהביו ושב י עדן מלא כבודו כל אתר בכל פאת הוֹה גלי: והציל עמו ישראל מכל שרב י ועשה מבגללון כל סימן וכל פלי: ופקדן במספר שבע שבתות תתחשב י חמשים יום שבע שבעות תתמלי: יצילכם אה גופיהון מיד פנותה ומחרב י חשכנו בבתיכון ולא תראו עולי: וירתי מסכינותיכון ויטפי השרב י ויגיב לשיאלי: ויתקבל מנוכון הצלות והתפלה בתותב י ויזכר קיאמיו עם אבהתך דכרתו בגללך ובגללי: בעמל מי קבל כתבה רבה דכתב י הו משה הצדיק השליח:

ועל התמת אלהנו מנך שיאלן ואליך: מן מובך וחסדך דמלא ארעה ושמיך: תקים מימרך בכתביך בטב ממלליך: דאתמר על יד נביאך שלחיך ופלליך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך כמה בכתביך: אדני יהוה רפאנו מכל חלי:

عليه ايضاً يشتبح تقال اذا كان عريسين داخلين سوة في ذلك السبوع وهي من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم ابن مرجان الدنفي عفي ١٦١٪

לות מובי מי יקרב בו קרבן תשבחן במהרות הענינים י ויסך עליו מן התהללות הומירות: לאל אשר זכר בריתו עם הזכאים הנאמנים י והציל בניהון מן הלחצות: בפליאן וסימנים רמים י ופקרון במספר שבע שבתות תמימות:

צלות השבת השלישי צפרה כמה אתקדם בשבתות יתמר על כל מפר דראן ומרקה וישתבח ספר בראישית ' על וימע:

בגדלו זעק לבוראיו וגו"י

על ספר ואלה שמותו

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים: והציל בניון ממצרים: ופקדון במספר שבע שבתות י על יד נביא כל הררים: | מנון זה שבת השלישי זו מן המספר 33 אחד ועשרים:

דאתפרש על יד הנבי הנאמן התמים: דביאר בספרו הרמים: ויבאו אלים ובאילים שתים עשרה עינות מים: ושבעים תמרים:

רב אלה פישושא

ولما يصلو في القطف دا مدا المال المال ولم مدا المال المال ولم المال ولم المال ولم المال ولم المال ولم المال ولمال المال المال

על ספר ויקרא אל משה:

דבחר מן הנביים משה י ושלחו לישראל מושיע: והציל אבהתן ממצרים י בכל מופת חיול קשה: ואנמלון מים סוף אל מרתה י ויבאו אל אילים בשמח ובששי ו כן יעבד יהוה עמכם: "ויבד סדר דבביכם: ויהיה מברך עליכם: זה השבת השלישי:

רב אלה פישומי

על ספר במדבר סיני:

בגרלו הציל אבהתן ממצרים במופתים רמים: ופקדון במספר שבע שבתות גלגיון עצומים: | על יד הנביא הנאמן בן עמרם התמים:
הוא דמע הספרים: דאנגד עמו אל אילים באיקרים: ומצאו בה עינות מים ושבעים תמרים: ויחנו שם על המים:

רב אלה פישומי על ספר אלה הדברים:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים במופתים גדלים: ופקדון במספר שבע שבתות יוהסיר מהם כל חלים: על יד הנביא הנאמן בעמלו יסיר ממך כל הקללים:

¹ As above, p. 284.
O4, f. 20, begins here.

בעלמה ואחרה: ואשר לא ישמע לו צררה: ואל זה אמר כל המחלה · אשר שמתי במצרים הסירה: כי אני יהוה רפאך "מן צררות יום נקמה ובערה: ומובי למי ישמע · ואוי לכל סורר ומורא: ישמכם יהוה מן השמעים · למצות ולספרה: וינפש לוכון מ[כ]ל לחץ · ויפתח לוכון מב תרח:

אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה ' מברך על זימונה: מאה שנה תעשו אתו ' בקדוש משכנה! וישכנכם בטח ' ויריג יומי זידנה: והברכה לך תקום ' בקדוש אלפנה: יברכך יאיר ישא ' אלהים רחמנה: בקדוש שמו הגדול ' יכולה דיאנה:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתמר ברוך אתה בחסדך وتمامة ויתברך אלה وتمامة اנברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים וניזל וילבו יהוה גבור ושבחו العادة ودران المناط وقطف الخلقة كما تقدم بل عوض الأمام مرقة وهو هدة والله اعلم صح

*وإن كان هل مשני يزاد في القطف مزاد مשני المدر المدر

- واذا كان هل الشهر יסקו מן המבעת في מן ימטו يقال فيها هدة التلات ابيات $f.~31^b$ [$8.5 \cdot 1.5 \cdot 1.5$] واذا كان لم هل الشهر لم تقال מן ימטו والله اعلم מן ימטו מימו רבות מימרה וגו"
- ויתמר ישר קרישה יקירה פישות ואה רבה פישות קבלו בשבו וכי בשם ושמע f. 32 ישראל והמקרא על המכתבים כי בשם ודבר אל אהרן פישנת בישת אוסיפו
- לב 1.32 וברכו | פידית בריך אלהנו פידים פ^{וויי} ושונא ביוב ברוך מן דאמר f. 32^b שבע שבתות פוואוים לא זבגה في عادت ופل ייידי פווא ושא

¹ In the margin.

וברוך אתה בחסדך פישוש ונברך פולוים לושוני ונשוי כהלן ואה איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחדו יהוה הנכבר וישתבח מן מימר אברהם חבתה ירחמו יהוה אמן:

אלהי הרוחות י חדה דלית עמה שני: חילה דוכר ברית עם השלשה אבות י דבמערה שכוני: והציל בניון מהלחצות י בפליאן וסימני: ופקדון במספר שבע שבתות תמימות י על יד מי מללה" מן הסני:

הוא משה דהודיען על ידו החקים והמשפטים: | דאנגד עמו אל משרית 5.35 אילים כלם פליטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר השבטים: ושבעים תמרים על מספר הזקיני:

רב אלה פישוחם

עליו עוד ישתבח על זבנות חתן כהן לוּי מן מימר הזקן a משלמה ירחמו יהוה אמן:

התמיד באלהותו" חנון החנונים: חילה דזכר בריתו" עם הזכאים הנאמנים:
והציל עמו מן לחץ פרעה וגברותו" בפליאן רמים וסימנים: ופקדון במספר
שבע שבתות תמימות בהם לא ישבתו" מן מיני הזהו והששונים: וכד אתוזף
השמח ויהוה רבה אתו" בדן שבתה וגם כל חסד וחננים: בזבגות דן חתנה
טבה דלו טב דכרנותו" דמן נוף הכהנים: בני לוי אשר הם חלק יהוה
ונחלתו" ומיתוביתון תמיד בסקפנים: מה טבו מן חתן דלית בחתנים דמותו"
ועובדיו מתקנים: אלה ישמרו ויוקרו ויתן לו ברכאתו" וימטי לדרגים
עליונים: ויתחני באתתו ותתרברב חדותו" ויתן לו מן טובו מתנים: וישמר
חיי אדוני אביו ואחיו ומי אנה אצטמתו" אבהן והבנים: | בעמל מי קבל תרי לוחי בריתו" דמללו יהוה פנים אל פנים:

הו משה דעל ידו הציל עמו מן מיני הלבומים: ואנגדון אל ים סוף ומן מרתה אל אילים היו ממים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר השבטים: ושבעים תמרים על מספר הזקינים:

רב אלה وتمامة

ادن حسم الاست المولة متدما والتلبية دا حسم الساد مسام المقر العادة وينزلو للحلقة في لا ددالا الملاحات دا حسم السمل الممام للم المحادة المحاد

¹ O₄ ins. מרה . ² O₄ ins. מרה . ³ Not in O₄. ⁴ Given in full,

הוא משה בן עמרם התמים: דנגד עמו אל אילים בשמח ושלמים: ויחנו שם' על המים: ויסעו מאילים:

רב אלה פישומא

واختمو قطف التورة كالعادة وبعدة نمام ملم وبعدة داها ها هاما المداء المام الما

אלהי אברהם נסיאה י בטובו יעזרך: אלהי יצחק נצירה י ברחמיו יכמרך:
אלהי יעקב זכאה י בגדלו יעמרך: אלהי יוסף מלכה י יוסיף את איקרך:
1 אלהי משה נביאה י יושיעך ויפשרך: אלהי אהרן ובניו י מכל ממא ימהרך:
1 ויאמנך ממה תירא י ברמשך וצפרך: ובמיני ברכתה י יברך לך ולברך:
1 ברכת יברכך י יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי האלהים אדון י ברוך בדד רחום: גדול דיאן האל י והו זכאה חכום: מובו ידע כלה י לחי ממן נחום: סבול עשה פליה "צעור צדיק קרום: רפא שמועיו תקיף י לית לו סוף ולא סכום: אשר ברב חכמה י ברא לכל כלום: בימים הששה י וברך וקדש את יום: השביעי וקדשו י ושם ' קדושה עצום! ואקים מן אדם זכאים י עליון השלום: ובחר מן זרעם משה י הנביא העצום: והציל עמו על ידו מיד אנש מלום: בסימנים ואותות י עד צא ישראל שלום: הך מה דאמיר בתורה י ויהי בעצם היום: הוציא ישראל יהוה י כי זה דכרן ירום! ובתר עשות הפסח י הוה ישראל קדום: על מעבר ים סוף י ועבר ויצא שלום: ויבאו אל מרתה י ושם לון חק ומשפט תקום: ויבאו כל עדת ישראל אל אילים ויקום: ומצאו בה עינות מים י ושבעים תמרים עד יקום: ברך את לחמך ואת מימיך י והטובות באוצר מרן חתום: מכן יתברך שמך יהוה י בכל לילה ויום: ריש כלה אתה י ועקב לכל כלום:

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם יזה שבת השלישי: תתמלו בשמחה יובמשמר קדשי: כל שבת וכל מועד יותתקבל מדרשי: כון ותשקחו יאצלחות במעשה: ידיכון ותפרו יכות אפרים ומנשה: ותעשו הרצון יעל רום כל מקדשי: ותקום ביומיכון יאימנות דת משה: ויתקבל מדרשיכון יומדרש משמשי: בית יהוה ותשתמר י במעבד מצות עשה: ואלהים עמך י בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

לכם משכנו "על קדש גבעתה: וכן ישמר חייכם כלכם " אבהתה וילדתה: ושביכון מבים מן אלה " ותנים יומה מה שתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך ואז ישר פישני בינלפ ללגבי וילבו יהוה גבור במלחמה פישני שבחו ולשוני פישני יביד ולנקוט ולגולל ובתרה קמף המבעת שבת וקציר ואילים ושני פישני שגו ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

1 من الأوليات وهم ١٠٠٤ وإذا كان أول سبت يقال التلات 38. أ بيوت الأوليات وهم ١٠٤٠ والله أعلم المتقدم دكرهم صح *وإذا كان مند أولة السبت وكان كامل يقال هاولاى الأبيات في تالت ٢٠٦٠٠ وهم الماتيات وهدة الأبيات يقالو في رابع سبت ٢٠٠٠ وإذا كان الله 38. أ مند ١٠٤ أولة السبت وكان كامل فيحكم خمس سبوت فيقال في أول سبت مند ١٠٤ وفي تاني منذ أي تالت سبت في الخماسين هاولاي الأبيات الماتيات قدامك صح [٢٠ ٣٠١] العاد جالات المه الماتيات قدامك صح [٢٠ ٣٠١] العاد جالات

حسم المحالا المحملا المحدد ال

לחיי נח בחדש השני וגו" יהוה אלה רחמן וגו"

f. 39^b

לבו ולבנ يقال מן יממי وليلة הפסח השני يقال אתי מועד הפסח ₪ מ:

¹ From here to p. 311 is wanting in O₄. Added in the margin.

צלות השבת השלישי צהרים שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך
וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף לא זבת ופל שיד ויהוה אלה פיאגי

גדית פודא אט זועם לב ושלמי שג ווג ויי שלמי כבי ווג וגו"

אלהי אברהם את אחד באלהותך:

אלהי יעקב את בדד ביחדאותך:

אלהי יוסף את קדם בקמאותך:

אלהי משה הנביא את ממן בדרג מלכותך:

אלהי אהרן חיים רחמותך:

אלהי אלעזר לית רחצון כותך:

אלהי פינחם פרם עלינן רתותך:

אלהי יהושע וכלב הושיען בישועתך:

אלהי השבת וישראל הקים לן בריתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ועניתן ופשרן י הך די אמנותך:

ويصلو الكيمي לאדונן אלעזר רצון יהוה עליו:

1. מצלות והשלום יעל הנביא משה: אני אני במדכרו יאשא ראשי: בין מדר קהלי ישראל עם משה!: על מה אמר לן על ידו יבספר קדשי: שבעה שבעות תספר לך יבשמח ובששי: מספרם חמשים יום יכמה צוה כן תעשי: ושבע שבתות תמימות יתעשונה בששי: עמה המתכנשים במדינת קדשי: שכם מול הרגריזים ידבו יתנשא ראשי: ומצממתים במכתב אבישע "דאכתב בימי משי": ישב יהוה מברכאתו עליכון יאה בחורי כל אנשי: ויגלי רצון ביומיכון יעל אתר קדשי: ויהיה מברך עליכון זה השבת השלישי: תתמלו בשמחה ובמשמר קדשי: כל שבת וכל מועד ותהונו תמיד בששי: וכן ישמר חייכם כלכם מן נשים ואנשי: ויושיע יהוה יתך מכל לחץ וקשי: ואלהים עמך בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

זה השבת מה טבו ידו שבתה תליתה: יהיה בריך ומברך יעל זאת עדתה: המודמנים אנה יבואת כנשתה: ישמרכם יהוה י מרה ד[א]להותה: ויגלי

י 04 משק משה ² O4 משק משה 3 Not in L₂₁.

* פובו לוט بعد السبت الرابع يقال دلك المزدين י ויחנו על ים סוף ויחנו במדבר

ويكماو القطف التورة وعلي اخر החורה يتمر كرزنة تلاته الاسماط تقيل احدال

אלהנו انהוה אלה خفيف الدحال المعام حمد حدال عال للهمد سحل
سحساس الاسلم وعام طائمات حالت الملات المحداث المح

ועפל ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות... מנחה חדשה ליהוה: ולשונג ועשה פסח ליהוה בחדש השני כחקת הפסח... ולאזרח הארץ: ולשונג تعاد كما دكر

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל זולים مرات ويقال هدا البيتين من אה קהל [אית] وكرزنة تلاتة من غير زفة الألاأם תסתגד وتمامة

¹ In the margin.

Deut. viii. 3.

As above, p. 114 sq.

בשם יהוה הגדול:

f. 40

كالله المراح المراع المراع المراع الله والمراع الله والمراع المراع والله المراع والمراع المراع المر

לחיי נח בחדש השני וגו"

ويكملو قطف السفر الاول ويقال علي كل ختام سفر كرزنه تلات مرات اناماله هلا حمار التاني دن هدن ناماله حمار هلا يصلو في قطف السفر التاني دن هدن ناماله المحدد ناماله المحدد ناماله المحدد ا

ويقال بعدة التم المسلم التاني وقطف السفر التاني وقطف السفر التاني وقطف السفر التالت ثم فية مزاد المسلان وأما السفر الرابع أولة يبدو ما المسلم المات الماكمة ا

f. 40b

ويقرو سورة المناط وهي هدة וידבר יהוה . . . איש איש כי יהיה טמא לנפש וגו"

وان حكم הפסח השני بعد السبت الرابع يقال بعد الصورة ודברתם אל * محالا وعوض لا من * محالا في جميع القطف والله اعلم * يقال بعدة * الترحدر طور نها الما *

ولما يملو في قطف الرابع المواحد عسم ملا لمام المسول ممس يقال ما حد حدر ملا مام المام الما

ولما يصلو في قطف السفر الرابع אלה מסעי يقال f. 41 انتخدا בתוך הים המדברה ויחנו במרה ויבאו אילים

1 In the margin.

ויעברו בתוך הים וגו" (ישנא בשול אלה שמות האנשים: על ספר אלה הדברים:

אל חנון ורחום היצוב הממן: בגדלו ברך וקדש זה היום ושם קדשיו על כל קדש מזמן: דו שבת הרביעי דמספרו שמנה ועשרים יום בון הדרכים פניכון תכן: אתפרשו על יד הנביא העצום י חשליח חצדיק הנאמן:

הוא משה דלו שלח: דנגד עמו אל מדבר סין ועמודי הרצון לו מסללה: והמטיר עליון המן ועינו כעין הבדלה: ומעמו כטעם לשד השמן:

רב אלה وتمامة ويسيرو في القطف الي ان يصلو כי יחוה אלחיך | בקרבך 4.4% الدا" ولما يصلو في القطف احدد את יחוה אלחיך אל הארץ הטובה אשר נתן לך يقال המכילך מן يقال اזכרת את יחוה ويكملو القطف الال אחר התורה יתמר בריך אלהנו ויחוה אלה كجاري العادة في السبوت وبعد ختامة يقال كيمي وفاتحة من تاليف للجد المرحوم العالم العلامة . . . عبد الله ابن سلامة رضى الله ابن سلامة رضى الله ابن

אלהי אדון אתקרי נבי ונשיא - דבא אליו שלשה אנושי: לך אמן יושיע י מכל לחץ וקצף:

אלהי ברה דלזבח אתעקד יעל קדש כל מסגד: תרח טובו בפניך ילכד י ורחמיו עליך עדף:

אלהי מי תרי מציבותה אקים: ושבטי ישראל מן ירכו נפֿיקים: ישים רחמיו עליך מדיקים: וטובו עליך יסף:

אלהי מי בר פרת אתקרי והוֹה יפה תאר ויפה מראה: ברכאתו עליך תשרי ויצילך מכל קצף:

אלהי אדונן וגברנן דלבבינן חזיקין בו · דמן נביותו שבעים אתגבו: תפרו אמן ותרבו · ויסף עליכם ככם אלף אלף:

אלהי מי חכם מן תלימה רזי: השם הגדול דהוה לדם יזי: במובו גמלים £.44 לך יגזי: ולך לא ישחית ולא ירף:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס · דלזנים נכס: וסב קיאם שלום וחפס · הרב ברכאתו עד היום עליך שלף:

ביד הכהן הרב י דכל עובדיו מב: ולו יהב כל לכב י דלוכון בממצאו תקף:

אלה לאתרינן יישיבו: והברכה המסתמכה בו: בה כל מאום יקרבו: ופנותה בעובדיו תחלף:

וושיעך אה קהלו י בטובות עמלו: והברכה דבדילו י תסיר הקצף והנגף:

בשם יהוה הדבוק:

f. 42

צלות חשבת הרביעי צפרה כמה אתקדם בשבתות ועל כל ספר גמה, על ספר בראשית קעמנן מן שנתן ועבודה דעלמה מן ישום רביאנך

בגדלו זעק לבוראיו וגו"י

ويكملو القطف السفر الاول טל ספר ואלה שמות:

חילה דבחרך אה ישראל והסגלך בקדוש יום השביעי: ושרר קדישותו בתורה י על יד משה הנביא 1 הצדיק הנאמן בן עמרם י דמע בני לוי:

נביא דאשתלח בסימנים ואותות: למצרים נקם ולישראל רתות: ופקדון במספר שבע שבתות: מנון זה השבת הרביעי:

רב אלח وتمامة ولما يصلو في القطف כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי " يقال הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברחב ، ويقرو سورة הددا ממטור לכם : وبعد ختامة يقال ויאמרו [איש] אל אחיו וגו"

ويكملو القطف ويضيفو على ספר ויקרא אל משה

f. 42b חילח דחוציא ישראל ממצרים ' על יד דמע כל הבשר: והמטיר עליון חמן - מן השמים לשבר: ופקרון ילקטו אתו י איש לפי אכלו עמר: לגלגלת מספר נפשותיכם: ובגלל השבת אמר הנבי הדמע: ואת כל העדף הניחו לכם: למשמרת עד בקר:

רב אלה , ישות על ספר במדבר סיני:

חילה דשם שבתה י הך פרכת הקדש: מבדיל בין עם ישראל י ובין גוי מנחש: ופקרון במספר שבע שבתות י תספר לך מהחלך חרמש: מנון זה השבת הרביעי: דבו אמטיר עליון המן מזון לבבי: על יד משה הנבי: דלערפלה נגש:

האש ותשקע האש ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש f. 43 يقال אין כל בלתי וגו" ولما يصلو في القطف אלה מסעי يقال ايضاً

¹ As above, p. 284.

ובתר כן קמיכון יבזה המימר נביע: ותשתמר סיעתה יויהוה יצוה: אתך את הברכה יותמטון מד אתון חשובי: יוכל מכם יהון בצלותו מתעני ושוי:

אמן אהיה אשר אהיה:

المراحد حدال مهرة حمول وتمامة والباقي كالعادة والله اعلم وايضاً يقال عوض ما دكر كيمي وفاتحة مختصرة الفاتحة من تاليف المرحوم الشيخ مسلم الدنفي عفي ١٤١٣ وبيت الكيمي من تاليف الجد المذكور اعلا رحمة ١٤١٣

אלהי אברהם דבקן "והקים לן בריתה: אלהי יצחק פרקן ואזמן לן 45° ל. פצותה: אלהי יעקב ברכן במיני ברכותה: אלהי יוסף אפקן מכל לחץ ועקתה: אלהי משה עניתן ופשרן "הך די אמנותה: אלהי אהרן ובניו מהרנן "מן מיני ממאותה: ושמע לשיאלן "וקבל מן עמך בעותה: וכפת חילי שנאינן "ומן אסור פנותה: פרקן דלית לן "פרוק אלא אתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

פתח פרדים עדן טובי י הנביא משה פתחו: פתח שביל התורה יפה בו תבאו: עץ החיים ועץ הדעת י קמיכון תמצאו: תלקטו פירים י ותאכלו ותסבעו: כל מן דסבע מנה החי וכפי מדעו: ותתגלי לו המאומות י ויפרש במדעו: בין מאום ומאום י הך קמו ואתודעו: בראשית ברא אלהים י בוה השם אמצאו *: מיני הבוראות י וכלם צאו: מן הכוח אל המעשה י בזה י מו מעשה יהוה י דאקים השמים ונשאו: ואלק בו מאורים לעלם יזרחו: וזרח קדש זה היום יוידיו אמלאו: על כל קדש וכל קדש י מן קדשיו אתו דעו : דו אקר כל קדש י ויהוה נשאו; על הכל ושמו הך מלד י ישב על כסאו: יפה שמורי קדשיו י דישבעו וישמחו: באהלין השבתות י במובאן ומוצאו: מן קדש אל קדש יחנו ויסעו: ויתגלי פניון י מעשה יהוה יותמחו: בים ומרה ואילים י ובתר כן המן אמצאו: והורידו מן השמים ועל הארץ נטעו: כטל הוה וירד יויראו בני ישראל ויקהו: | איש לאשר 1.46 אול הארץ נטעו באהלו י וכל איש לפי שבעו: ויקראו בית ישראל י את שמו מן והוא: כזרע גד לבן י וכעין הבדלה מראו: וסימניו עשרה י הנבונים לון ידעו: ישתבח עשה פליה י דנבא למשה ושלחו: בכתבו הגדול י דלגו תקראו: את שבתותי תשמרו י ומקדשי תיראו:

אהיה אשר אהיה:

علية ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم الشيخ مسلم الدنفي عفي الدا" مسحد مدحنون منه والمعالم على المراد ا

ובתר זה יברכך · ולעמל טוב יוליכך: ולהרצון יסוכיכך · ובריתו ממך לא ירף:

ויאריך אלה ביומיכון: ומן אלה טבין כל שביכון: ומדרשי מן אלהי ואלהיכון: הן לא יטרף ולא ינוף:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן לו עוד:

אשרי בשם יהוה י הצדיק והישר: דברא בוראיה בלא שני ולא עזר:

באשתתי יומיה י באמירות עשר: וחתם הכל באדם י דצערו מן עפר: וברך

וקדש יום השביעי י ושמו על הימים נזר: ושבת בו מכל עבידה י ואפרשו

באמירות עשר: שבת וקדש ומועד י וברכה ומשמר: ואנשמה ויום טב י למן

לו בשלם נטר: ושם אגר אנשמותה י הברכות תחז בו בכל אתר: וממלכה

ויום ליהוה י וברית בינו ובין עם ישר: ואפרש מן קדשיו שבתות ומועדים י

יקירים עד מותר: מנון אהלין חמשיתי יומיה י שבע שבתות במספר: דבון

אתעשה תמחות י עבד עלינן נזכר: כל תמח במאום מתקצר: אתם לו

תפתר: ונתרחץ על אלה י ומן אוצר מובו ישבר: דאמר מקדשי תיראו י את

אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן י היצוב הממן: דשלח משה בן עמרם י דעל קשמה אתימן: למפוק עמו ישראל מן תשמישות פרעה הזידן: במופתים גדלים מקפין דן אל דן: בתר מיכל הקרבן יצאו בשמח וחן: וקמיון תרי עמודים מקפין דן אל דן: בתר מיכל הקרבן יצאו בשמח וחן: וקמיון תרי עמודים אחד יניר ואחד יגן: ועברו בימה ביבשה ופלג לון דרך אכן: וצאו שלומים ופרעה במצלות ירד כאבן: ועברו אל מרתה ומכל באש לון סמן: ובאילים מצאו עינות [ו]תמרים ובמדבר סין אודמן: לון סימן עצום בלדות המן מן: השמים בגאות מזון לאב ולבן: דבר יום ביומו מה שמע בו כל און: ובדיל השבת אתמר על כן הוא נתן: לכם ביום הששי לשביעי ייאכן: וקראו שמו מן והוא כזרע גד לבן: ומעמו כספחית בדבש וכלשד השמן: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת יותן: שם מלוא העמר מן והניה אתו לפני העדות במשכן דשכן: ובני ישראל אכלו את המן מן והניה אתו לפני העדות במשכן דשכן: ובני ישראל אכלו את המן ברתמיו עליך יומן: ויעזרך אל ימי הרצון ויהי לך עזר ומגן: ותראו המשכן גלי על ראש הרגריזים אמן: ושביכון מבין מן אלה אה מן אנה אודמן:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון מבין מן אלה י עמה דרם ורבי: יהיה מברך עליכם י זה השבת הרביעי: מן שבע השבתות י דמספרם לאוי: עלינן כאשר י צוה משח הנביא: דאתילד מן עלם הנפש: לעלמה הדן בשמח יתרה " עד יתרבי ויתלמד כתבו הקדש: אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו מב תרח י ולכל מדע ובינה יהי לביש: וישם פניו בריך על אביו דלו מב מדכרה י ועל מי אנה אתכנש: בעמל נביא מן אור אתברא " ונורו כסה נור הירח והשמש:

הו משה דעל ידו השב"ר עמו בזה השבוע הרביעי: מן מזון לכל נפש מנער ועד סהבי: וביום הששי לחם יומים כל אחד מהם הביא ו וביום השביעי שבת וינפש:

רב אלה وتمامة | וכי בשם وتمامة ויתרבי كلها וקטף הזכאים ותלביה כי בשם "47 ושוב מחרון אפן ויחנו אל הטבעית פי לך נביע ويتمر תלביה כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב הנני وهي هدة "ואמר יהוה אל משה הנני ממטיר וגו"

ויתמד אדיק עלינן מרן ולגול وبعدة ויחנו הכהנים על המזבח والباقي كما تقدم في عوايد السبوت المتقدم دكرهم والله اعلم ותתחסל הצלות בטוב פי לעלם תסתגד ולעלם תשתבח صے الله لا يقطع عوايد يشرال امين امين امين ويتلو عوايد يوم السبت الرابع الضهر والله اعلم

צלות השבת הרביעי צהרים י כמה אתקדם בשבתות י ועל אחר יתמר 1.48 פודא מט פעל לב ולתפפת פאב וلله וייט שולה מי תכבה וגו"

אלהי אברהם ימינך י ומכל רע יאמנך: אלהי יצחק יתלי רגזה מעליך יוירז בפרקנך: אלהי יעקב יברכך י וישיבך על כנך: אלהי [יוסף] ישם לך שלום י ויוסיף במיניאנך: אלהי משה דמע כל הבשר י יושיעך מן סנך: אלהי אהרן ואלעזר יצילך מן עונך: אלהי איתמר ופינחס ימרך במטר אלפנך: ויברך מעשה ידיך י שמאלך וימינך: ודאה ברכתה ישימה: תמיד לך ולבנך: יאיר יהוה פניו י אליך ויחנך:

אמן אהיה אשר אהיה:

يتلو الكيمي من تاليف يوسف الخفتاوي رحمه الاا" تحم لح تصديم : دن بحمد بو محت : تحدالم المحتاد : المستودة : حدد المحادم : مداد المددة :

פני יהוה ומתפלל . במי לערפלה נגש:

דעל ידו ממצרים · יהוה לך נפוש: ועבר באהן זבנה · קמיכון נפרש: נפרש תמח זה השבוע · וגלגיו אתפרש: דו רביע מן שביע · קדש בתר קדש: השמחות: תתחדש לישראל י ותתווף הברכות: תספרו יתון מאה שנה י בשמח ובזהות: וישמו שבת מברך עליכם יאה קדש המשפחות: בקדוש שמו הגדול י יהוב המתנות:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך י ויתברך אלה ונברך פולווים לושוני פנית במדיש מון מימר אברהם בן עבד יהוה בן ברכה עבתה דמשק ירחמו וגו"

הצדיק והישר י אל חנון ורחום: בגדלו זכר בריתו עם הזכאים ומי לחלמיה פתר י עליון מנן השלום: והציל בניון מתחת יד מי כפר י במופתים כותון לא קעם ולא יקום: | על יד דמע כל הבשר י דמללו יהוה פה אל פה לא בחלום:

הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון רבי: מנון זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביעי מן שביעי: והו מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה وتمامة علية ايضاً يشتبع اذا اتفق فية عريس من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمة וגו"

מרה דאלהותה י הצדיק והישר: בגדלו זכר בריתו עם הזכים התלתה י והציל בניון מן הצרר: ופקדון במספר שבע שבתותה י ושבע שבעות באיקר: ובזה השבת כל זהו ואשמחותה י לעם ישראל אסתדר: בזבגות דן חתנה מבה דלו מב דכרנותה יוכל עובדיו כשר: מה מבו מן חתן לית לו בחתנים דמותה יוגליגאתו יאלה ישמרו ויוקרו ויתן לו מב מתנותה יופתח לו מב אוצר: ויתחני באתתו ותתרברב בו חדותו ותקום ממו פרותה יולא יהיה עקרה ועקר: וישמר חיי אביו ואחיו וקריבו ומן דאכה בצלותה י סדרה המסתדר: בעמל מי קבל תרי לוחי בריתה י בסהדות שש מאות אלף גבר:

הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון f. 47 רבי: מנון זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביע מן שביע: והוא מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה وتمامة عليه ايضاً يشتبع اذا اتفق فيه قدم ولد دكر من تاليف العم المذكور

חילה דוכר בריתו עם נשיאה ונצירה יומי בשתי נשיו שמש: והציל בניון מן הצרע במופתים ששה וחמש: ופקדון במספר שבע שבתות כשירה בניון מן הצרע במופתים השמח לישראל ועלינו שרא במקדום דן ילידה

O4, f. 24b breaks off here. Some words appear to be missing.

f. 51

בשם יהוה הגדול:

צלות השבת החמישי דמן שבע השבתות דמן חמשיתי יומיה י אמנותו כאמנות השבתות وبعد ختام التورة المقدسة يقال בריך אלחנו ויהוה אלה وبعدة يقال كيمي من قول الماتي دكرة وقبل ما يبدو القطف علي ختام سورة الحلقة יجها حدم الاحرام المتقدم دكرهم وعلي كل سفر يقال مرقة ودران لما تقدم لدكر על اיטע ישתבח:

בגדלו זעק לבוראיו וגו"י

רב אלה פישות: על ספר ואלה שמות:

בגדלו קדש יום שבתה יומן יומיה אבדיל: ואפרש יומי השבעות על יד הנביא הסגיל: תתחני במשמרה אה עם יהוה יובטובו לך יגדיל: ועליך בחסדו יתרחם: בעמל הנביא אשר צעם: דאמר לו עבר לפני העם: וקח אתך מזקיני ישראל:

רב אלה وتمامة ولما يصلو في القطف قطف السفر التاني السحد الموه حااة المسحدين يقال احدا سلاملاً محل الم المرا الله المرا الله المرا الله المحادث المرا المحادث ال

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים י השכונים במערתה: והציל בניון ממצרים י במופתים רבתה: ופקדון במספר שבע שבתות י על יד מי קבל הגרתה: הוא משה דמע כל הבשר: דאמר לו יהוה הצדיק והישר: ומטך אשר הכית בו את היאר: תקח בידך והלכת:

רב אלה פישוש על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים מתחת יד הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות והצילון מכל מצוק ומצור: על יד הנביא הנאמן בן עמרם המאור: הוא משה דלך יהוה קריב: דלבב בו הרחיב הנני עמד לפניך שם על הצור בחוריב: והכית בצור:

As above, p. 284.

עד כלול השבעה מן קדש אל קדש: | יעבר ישראל יויורז לו השמש: במובאו מן ענן אל מטר "ועליהם אפרש: המן מן השמים מזון לכל נפש: והוא כזרע גד לבן יוטעמו כצפחית בדבש: ועינו כעין הבדלה "טובותיו לא נשיש: ובו מופתים רבים "לגו עליון יקבש: ימצא סודים חסידים כל נבון בון ירחש: מכן יתברך שמו הנדול בכל צפר ורמש: דקדיש דן יומה יובו שבת וינפש:

אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם זה השבת הרביעין דו מן השבבות דכרנו רבי: דמספרו שמנה ועשרים יום מרן לן מצוה: הן נספר חמישים יום פקד בקדש כתבי: תספרו יתון מאה שנה דעמל משה הנביא. וכן ישמר חייכם כלכם אה מן אנה אקוין בקדוש שם יהוה דלכל מוב מצוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך. وتمامة ויתברך אלה وتمامة ונברך والباقي كما تقدم وبعدة קטף لحلقة

ויברך אלהים את יום וגו"

יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו f. 50 ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל" א" א" א"

ويقال من هم نها نها خاص د٠ واذا كان في مسدد خامس يقال ه٠٠٠ د٠ ويقال من هم نها المتقدم دكرهم في عادت تالت السبت والله اعلم | ويتمر קדישה ואה רבה المخدم محرا ادن حسم السمال المحاد المحدد المحد

אמשלת: ויומה שביעה: ברכת וקדשתה: מן הימי[ם] סגיל וממו אסגלתה:
יומי מועדיה י ויתון אבדלת: מהם אהלין י השבתות דאפרשת: אתם
במניאנה י ולגבון שמת: מופתים לא כהם " מתגלים בהגרתה: הראש בים
סוף י עדת עברת: והשני במרה י את המים המתקת! והשלישי באילים י
שרו במוב ואשמחתה: והרביעי המן עליון י מן השמים המטרת: והחמישי
ברפידים י למשה אמרת: עבר לפני העם " כי קולך שמעת: וקח אתך
מזקיני ישראל " אשר לון ידעת: ומטך אשר הכית בו את היאר " תקח בידך
והלכת: הנני עמד על פניך שם על הצור בחוריב " והכית ' אתו אתה: ויצא
ממנו מים ושתה העם י מן גבר ועד אתא: | מכן יתברך שם מרן י על זאת "5.51
מתנתה: עשה תמחיה י בעל כל ממלכתה: יברכך ברחמיו במיני ברכתה:
ויהיה מברך עליכם " קדוש אהן שבתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם ידן שבתה חמישה: תתמלו במשמרה יותעמו משכן קדשה: ותראו אתו נציב על רום כל מקדשה: וישמר יהוה חייכון יומן הצרעה לך ינפשה: ויותר אמן ביומיכון יורצונו עליך יפרשה: ותפרו מן זרעיכון יושנאיכון יגדשה: וותעבדו מועדיכון יואתון בזהי ובששה: ויומי רחותה ורצון עליכם ילבישה: ותהי צלותך מתקבלה יבעמל משה אישה: ותשוב עליכון ברכת ידן כתבה קדישה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך وتمامة والباقي كالعادة في السبوت المتقدم دكرهم وعلي אחד הו יהוח يتمر ישתבח وهي قديمة لم نعلم مولفة

רחום הרחומים י האל הגדול והגבור: חילה דוכר בריתו עם השלשה הזכאים השלמים יוהציל בניון מתחת יד פרעה הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות קדשיון עצומים ישמכם תחת צל קוראתון עבור: מנון זה השבת דמספרו חמשה ושלשים יומים יאתפרשו על יד הנביא הנאמן המאור:

מפֿוק: הוא משה בעל התפלה: דביאר בתורה דקבלה: ייניקהו דבש 54 מסלע: ושמן מחלמיש צור:

רב אלה وتمامة علية ايضاً يشتبع اذا كان مولود ولد دكر وهي من تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم رحمة 111"

האל הנאמן י דלברית והחסיד שמור: בנדלו זכר בריתו עם תלתה רחמין י נסיאה ונצירה והנדור: והציל בניון מן אסור הרשעים המרודים י עם פרעה הממזיר הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות תמימות רמין י דבון מיני רב אלה פישוח | פ λ בשלפ של האני חלקך ונחלתך בשוע אבא הבלע ונו" ודברתם אל הסלע ונו"

يقال بعده

الاعمد عسم محدد المال ا

על ספר אלה הדברים:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים י במופתים כותון לא קעם: ופקדון במספר שבע שבתות י ועליון בחסדו רחם: על יד הנביא הנאמן י אשר צלא וצעם:

1. 52 f. 52 ושתה בן עמרם מים: ושתה העם:

رد هرام و ما يصلو في القطف المحرام المحدر الدحد ... درا المرا يقال معالات المرام ولما يعلو و يقال معالات المرام المرام ولما يعلو در مالم المرام المرام المرام المرام المرام والمرام المرام و المرام المرام والمرام المرام المرام

אלהי אברהם בעל הברית י בריתו לכם יקום: אלהי יצחק יצק שמן
רחמיו "עליכם כל יום: אלהי יעקב יסעדך "עד תלך אל המקום: אלהי
יוסף ירחק מפניך כל דבב וכל מלום: אלהי משה שליחה דאלהים "עליו
הצלות והשלום: אלהי אהרן הכהן "עליך בחסדו ירום: אלהי אלעזר
המימין " ירחמך בכל מקום: | אלהי איתמר הפוקיד " הרצון עליך ישום:
אלהי פינחם הקדש יהרע ממך אמן יסכום: ישלמך מכל רע "ויחדד לך
ברית שלום: ותמלא מן מיני דעתה "ותהיה נבון וחכום: ויסגי יהוה מניאנך "
ותרבי בעלמה ותרום: וירבי יהוה קניאנך "ועם קדש לו תקום: ישא יהוה
פניו אליך "ושם לך שלום:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתרומם שם מרן י בעל כל יכלתה: ותתקדש שמותו י תמיד כל אורעתה: עבודה דעבד עלמה בעשרה ובאשתה: פתחו פממיכון ואמרו לה תשבחתה: ישתבח באריה דכן ברא י אמרו לה תשבחתה: בוראים מן חסר י דרבותה רבתה: ובבריאת אדם י על עקב חתמתה: ועל מיני בוראיה י לקנומה

1 Num. xx. 19.

מה חסיד מה יפה יומי השבעות: יומים חסידים מבים יומי כל שמחות: מברכים על ישראל בחור כל צבאות: כי בהם אתעשה בעדם נפלאות: | על יד נבי העולמים במאוריו מופעות:

אהיה אשר אהיה:

זה השבת החמישי מברך על ישראל: תמצאו בו אה קהלה כל פרקן ויוביל: תנים יומה נימר לוכון בלב מהור נמיל: תראו אמן רחותה ותלבשו כליל: רצונה ופדיון ותצאו מכל אליל: ותקום לוכון ברכת הרגריזים בית אל: וברכת זה מכתב אבישע וברכת משה הסגיל: בקדוש שם יהוה המלך הגדיל:

אמן אהיה אשר אהיה:

احدال مله حامل وتمامة المحدل مله وتمامة الدحدل المله وتمامة الدحدل كالعادة وينزلو لحلقة ويلبو كالعادة ويعملو قطف مصحوال وهو هدا المحدد مله المحدد ال

الموا من المحدد في هدي التلات بيوت من من المما ١٠ هـ ١٠ مـ ١٠ وان حكم المعدد حمس سبوت يقال عوضهم ط٠ م٠ د٠ الدي سبق دكرهم في عادت الرابع والله اعلم المرعد الماسة وتمامه الأحدا احداد الدت المحدد المعدد المع

1 These are given in full:

ברכותה לא תסור: דמן כלילון דן שבתה חמישה דמספרו חמשה ושלשים יומין י דבו עם ישראל באשמחותה עבור: במקדם דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן ביכלות מן עשהו ולו צעור: אלה ישמרו ויוקרו ומן אוצר טובו לו יתן יויגדל ויגמל ויהי שמור: כתבו חקשט ומה בו אזדמן יויגלי לו מה לגוה סתור: ויעמר לבו ממדע ובינה והמדכר בו יהיה שכן יעד יהי פריד בזה הדור: וישם פניו בריך על אביו וקריבו אמן יועל מן בצלותה סדור: בעמל מי צעם וקעם ועל משכן קדשה אתימן יועל מן בצלותה סדור:

[ה] מפוק: הוא משה בן עמרם ויוכבר: בעל הציאם והתפלה: בעמל[ה] ימר דן ילידה דולד: ורחמיו עליך ימללה: ויקים לך מה בהתורה דהורד: ייניקהו דבש מסלע: ושמן מחלמיש צור:

רב אלה وتمامة ויתרבי וקטף הזכאים وتلبية العادة وينفرو للحلقة في לך נביע ويلبو التلبية العادة והמקרא על המכתב זה מה הו פניך כתוב: ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר ונו"

ויתמר אדיק עלינן, מרן ולשום

החורה יהוה שבת הזוכיר צהרים כמה אתקדם בשבתות " ועל אחר התורה יהוה ל. ז צלות השבת הזוני הכהן הגדול הרב אלעזר אלה בישים רצון וגו" בן פינחס רצון וגו"

אלהי אברהם בן תרח ברכאתו לכם תקום: אלהי יצחק בן שרה ירחיק מפניך כל טלום: אלהי יעקב גדורה: יברכך בכל יום: אלהי יוסף פתורה ישם לך שלום: אלהי משה דלשגבים קרע עליו הצלות והשלום: אלהי אהרן מקטירי הקטרה יוירחמך אל רחום: אלהי אלעזר מימן המנורה יעזרך אל המקום: אלהי איתמר יקירה יצילך מכל סכום: אלהי פינהם דלמגיפה עצרה יחס עליך וירום: אלהי יהושע וכלב וישרה יחן עליך הנחום: אלהי תהבה וימיו המנורה יתשוב ותרבי ותרום: ויאמנך ממה תירה בכל לילה ויום: ויקים לך מה כתב בתורה בגלל הנביא העצום: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום:

אמן אהיה אשר אהיה:

מה מבו מן שבוע זה השבוע החמישי: אשר בו מופת גדול על יד משה אתעשה: יצא המים על ישראל מצור חלמישי: עד שתו ושבחו לאלהים העשה: ויאמנו באלהותו ובנביה רבה משה:

אהיה אשר אהיה:

שבתה י ושמו קיאם דור בתר דר: ופקדון במספר שבע שבתות י על יד דמע כל הבשר:

נביה דמן המים המשי: דנצע עמלק ועמו בזה השבוע הששי: ויאמר יהוה אל משה: כתב זאת זכרון בספר:

רב אלה وتمامة ויקטפו וلسفر الرابع ولما يصلو فية ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה يقال עמלק ישב בארץ הנגב يقال ועתה יגדל ولما يصلو فية ויאמר יהוה סלחתי כדבריך يقال העמלקי והכנעני כי העמלקי והכנעני יורד העמלקי והכנעני יועשיתם אשה ליהוה وتمامة الي ان يصلو מברכיך ברוך וארריך ארור ثم يقال וירא את עמלק ראשית גוים עמלק וירא פינחם בן אלעזר בן אהרן ويختمو السفر الرابع ويقال תורה وتمامة ودران חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים רחמנה بطرقة וישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל ואסגלך יועל כל העמים לך נשא: ואפרש לך 1.59 קרוש שבתה יעל יד מאור נביותה ושמשה: ופקדך במספר שבע שבתות יגלניון מתפרשה: מנון זה השבת הששי ידבו המחק כל רשע:

דבו יהוה לעמלק שבר: על יד דמע כל הבשר:

ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע:

רב אלה وتمامة ويقطفو السفر الخامس الي ان يصلو فية יהוה אלהי אבותיכם יסע... דבר לכם يقال انצא העמלקי והכנעני כי יהוה אלהיך ברכך وتمامة الي ان يصلو فية الحך תהיה צדיקה לפני יהוה אלהיך يقال זכור את אשר עשה לך עמלק תמיח את זכיר עמלק והשתח[תו] ويختمو السفر الخامس انתמר יהוה كالعادة وبعد ختامة يقال כימי מן מימר בן מניר יסלח וגו"

אלהי אברהם · דבקן ברחמיך ו אלהי יצחק · השקף עלינן מן שמיך: אלהי יעקב · דכר לנן קיאמיך: אלהי יוסף · אעלן לנפוש רחמיך: אלהי משה הנביא · הן עמיך הן עמיך: אלהי אהרן ובניו · רחם עבדיך ורחמיך: רתאי רתאיה · יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן · רתותך ורחמיך:

אמן אהיה אשר אהיה

אלהינו יהוה י התמיד בעודנו: הממית המחיי י החי לעודנו: אל רחום יה 59° אל חנון ילמי יבקשנו: דשקיח כד יבלש י למי ידרשנו: מי ידרש רחמיו יריק לא ישיבנו: ומי ינום אל חסדו יאין יעזבנו: ומי יברח אליו יהוא יצילנו ומי יבקשהו י תמיד ימצאנו: ומי ידבק בו י הוא ידבקנו: ומי יתיגר בו י הוא יגירנו: ומי יסתמך בו י הוא יסמכנו: ומי אסור בצרעה י הוא

f. 58

לות השבת הששי צפרה כי הו שבת עמלק שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה אלה ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ועל ויטע דראן קעמנן מן שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח אמנות השבעות: בגדלו זעק לבוראיו וגו".

ויקטפו הזקינים אלקטף ולשוכה כל בשל של של פום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ויעל אברם בשל ויכו את כל השדה העמלקי פישבא ויברך את אברם פישלה ולב ווים בשל ויצב יעקב מציבה במקום בשל ותלד לאליפו את עמלק אלוף געתם אלוף עמלק בשל אלה תולדות יעקב יוסף פישדאף ולשל ולפל

על ספר ואלה שמות · דראן חיול הו חילה דכן ארכן י ומרקה על ספר ואלה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח:

בגדלו יאמנך ממה תירא י ויפתח באפיך שער: רחמיו ורתותו י ולרחותה לך ינער: בעמל שליח נאמן צדיק י דלו מן הנביים בחר:

הוא משה דמע כל האנשים: דאמר למשרתו דמע השמשים: בחר לנו אנשים: וצא הלחם בעמלק מחר:

רב אלה وتمامة انجه السفر التاني ولما يصلو فية احدد نسده لل محرا هم הمرا مدحون سدة עד حمم يقال انجده سم ممرواه مصدة المدتدة . . . حجد حدد المه منا ويقرو سورة المناط وهي انحم لامام وبعد ختامة يقال لالم تحلمه وتمامة ويختمو السفر التاني يقال الماداة وتمامة ودران الله ناه والمدا المدا المدا

חילה רנשא מיתובית זה היום הגדיל " על חימים הששה: ואסגיל בו עמו ישראל " דמיתוביתון נשא: על יד הנביא הסגיל " מאור נביותה ושמשה: בודי לו על מספר השעים: דעובדיו תמחים: | והתמח נצעות הרפאים: לנער הברוך יהושע:

רב אלה و הא ויקטפו וلسفر التالت ولما يختموا يقال תורה ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבורן וישתבח: חילה דפרק עמו ישראל במופתים אחד עשר יואסגלון בקדוש יום נבי צדיק - דמיתוביתו עצומות: המתפלל בעבורנו - למחיי הנשמות: בתפלותו היום - נחיה ולא נמות:

אמן אהיה אשר אהיה:

מה מבו מן שבת "ידיו מתפרשי: דאצממת בו במוב "חדש השלישי:

והו מן חמשים יום ב "מ" מן השבתות ששי: ובו מופת עמלף " מופת חיול

קשי: אשר בא בזידון יבתר מה אתעשי: בפרעה וכל עמו יעל יד הנביא

משה: וילחם עם ישראל "ויאמר משה: ליהושע בן נון "אה נערי ושמשי:

בחר לנו אנשים "מן רום כל אנשי: ולמלחמות עמלף יהיו נגושי: אנכי

נציב על ראש הגבעה יוידי מתפרשי: ויעש יהושע יכאשר אמר לו משה:

להלחם בעמלף "ואהרן וחור ומשה: עלו על הגבעה וממה האלהים ביד

משה וילחם יהושע את עמלף "ואת עמו הגרגשי! ויכם לפי חרב "ויאמר

יהוה אל משה: כתב זאת זכרון בספר ולא יתנשי: | ושים באזני יהושע י 1.61

הקרקר האנשיא: כי מחה אמחה את זכיר עמלף מתהת שמי קדשי: ויבן

משה מזבח "לא עלה בו אשה! ויקרא שמו יהוה נסי "חמרות המושי[ע]:

כן יושע אתך "מכל לחץ וקשה: ואלהים עמך בכל אשר אתה עשה! ואחתם

כן יושע אתך "מכל לחץ וקשה: ואלהים עמך בכל אשר אתה עשה! ואחתם

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם "דן שבתה שתיתה: כל שנה ייתי י ואתון בחסד ושלמותה: ותתחנו במקדום ייום קהלה ויום מקרתה; ויום שבת המועד י ויום ברכותה: המתקרי יום הבכורים י יום כלול שבעותה: ובו תתפרש הברכה הגדלה "על ראש גבעתה: וכן ישמר חייכם כלכם י אה סדר עדתה: ותקבל מכם "פלי צלותה: די סלקה בכסי "קמי חכום כסיאתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עוד فاتع وكيمي من تاليف للد المرحوم הכהן עבר יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

אלהי בראשית ואדם ושת ואנוש וקינן ומהללאל וירד הדרוש: וחנוך השביעי הקדוש אשר התהלך את האלהים בשלמים:

אלהי מתושלח ולמך י ונח אשר את האלהים הלך: ולזכותה מלך י ואתקרי איש צדק ותמים:

אלהי נחור ותרח: ואברהם דבחר הנורא: ויצחק ויעקב נדורה: ויוסף לה. אלהי נחור ואפרים התמים:

יוציאנו: ומי יהיה במלחמה · הוא יושענו: אשר לאשר ישים · את חסדו מננו: מי רחום ומי חנון · ומי קרוב ממנו:

אמן אהיה אשר אהיה

האחד הוא יהוה אלה אלהיה: דברא בחכמתו ארעה ושומיה; וזאת בפרוסטים " פענטוס רמיה: פרוסטמים השמים " רבבות מלכיה: ומגדלים וכוכבים " ותרי מאוריה: וסחסון אקרים לארבעה חלקיה: ולאותות על דדי ישבת קדש כל יומיה: ולאותות על דדי יומי מועדיה: ולאותות על דדי "שמטות ויובליה: ובצמותון חכם " בעלי חשוביה: מועדיה וירחיה יוסדר זבניה: מהם אהלין " חמשיתי יומיה: שבע שבתות " ושבע שבועיה: כל שבוע בו פלי " עשות עשה פליה: הים ומרה ואילים י ולחם מן שומיה: הצור ומלחמות עמלק " ומקרת עסרתי מליה: יתגלג קראה דקרא לרבון דנבייה: משה ונתן לו תורה " קדיש כל בתביה: | חיים מן חיי עולם יחיים לדריה:

אהיה אשר אהיה

נצפי בבוננו יועל רפידים נדיק: ונרומם ונשבח "לאל ישר וצדיק: על מה עשה מן הטוב "עם ישראל חדש ועתיק: הך במלחם עמלק "דאזל שם לריק: היה פעם יתנבר ישראל יופעם יתנבר עמלק: ומשה אשר היה על שפת הים שביק: ואהרן וחור "כל אחד ביד משה דביק: ויצעקו עם משה "וכל אחד לבו מציק: מבנלל ישראל דהוה בלחץ עמיק: ויושיע יהוה ישראל ודם עמלק אריק: כן יושיע אתנו "מכל לחץ ותשניק: ויפדי אתנו "מיד מי לנו היום מציק: ותרח רוח באפינן יתפתח יולא יהיה צניק:

אמן אהיה אשר אהיה:

נזכר המלחם " ראש המלח[מ]ות: בין עמלק וישראל " בשנים עשר שעות:

ברפידים היה י הדברים הזאת: דבר עמלק ויהושע " במראות הצבאות: אמר

עמלק ליהושע " דברי מריבות: אה יהושע אין לך " לפני קוממות: אגיבו

יהושע אין לך " לפני קעימות: אמר לו עמלק י אני ראש הממלכות: אגיבו

יהושע ואמר לו " אני ראש הצבאות: אמר לו עמלק י אני בעל הגברות:

אגיבו יהושע ואמר לו " אני בעל הקדקדות: אמר לו עמלק " עי ידים ברע

חזיקות: אגיבו יהושע ואמר לו ' לי ידים דביקות: אמר לו עמלק " עמי סגי

מפר אלילות: אגיבו יהושע ואמר לו " עמי לאלפי רבבות: | אמר לו עמלק י עמי

ספר אלילות: אגיבו יהושע ואמר לו " עמי ארון העדות: אמר לו עמלק "

עמי קסמים וידעונות: אגיבו יהושע ואמר לו " עמי בהנים יתקעו בחציצרות:

אמר לו עמלק " אני מן חליפות: ענקים בני ענקים " בעלי הרפאות: אגיבו

יהושע ואמר לו " אני מן חליפות: זכאים בני זכאים בעלי הצדיקות: תלמוד

בלע יתך ומן בתרך מן גברי סדרך: דנגדת יתון לעזרך ושתק לה יהושע עד אסכם:

מה אתו מן הממלל ולא עזר עליו עד אתכלל: ואמר לו לא תזרז ואסתכל מה ישרי בך מן הנקם:

ביד מן הו זעור בעיניך: וליתו כלום בעניניך: יתמחך מה יעשה לעיניך: שם תתקשט ותתחכם:

מה באדה מן חיל מרה ידו מתרחיץ עליו בדברה: ושמיע למימרה י ומאום ממו לא נעלם:

דו דילחם עמנו בעמלק ועורנו: וכל מה יקום קמינו וגם הגם הלם: תראה מה יעשה: כמה עשה בצור חלמישי: על יד נביא שמו משה: רמע מינה דאדם:

ואין לך מושיע פה וגם כל חלי ומגיפה: ומכות גדלה ותקיפה יתשרי בך ונקם:

ולו ארשה לי ראית · בך מה בו מה שמיעת: | מֹן מיני מגוּיאתה · דתרד 6.63 עליך הך גשם:

תמן נפלת המלחמה בינם: וסלק עפרה על שניהם: ולחמ חרב יניר פניהם: ומרו שם שם:

ארבחו לעם הנושע · ופני רצונו אליון שא: וילחם יהושע · עמלק ויטמו ונם:

הות זאת נפילותה רבתה · עד אמר עליה בעל כל ממלכתה: למשה בעל מיתוביתה · כתב זאת זכרון בעולם:

עד יעמי כל דר ודור: מעשה הצעור: והפיכותה לכל גבור: דתמחו נפשו ויתעצם:

ולית יכולה אלא ליכול • דמכל גדול גדול: וכל דבלעדיו פגול • לית לה שריו ולא סכם:

הוא דרתי ומרוח למן במצותיו בא: שמה ישתבח וחילה יתרומם: ומדרשינן ממו: יקים לנן קיאמו: וישם לן קוממו: ואצלחו ושלמו:

ופנותה ככן יכפית י ויסגר באדה הדלת: וכתב לה ספר כרתית י ושלחה מן העולם:

וכל גבור ציד · גברות אלה לאתאבד: וגדלו יאמר השָמיד · סדר סנאי עם רם:

ויחיל שם' ישראל · ודבבון ישוב נפיל: והתקומה לון יכפיל · והאדמה מנון ה.63 לא תשם:

וישמר חיי סדרה כלכם י אתם ובניכם: ולא ישמם מן הרחוק מכם י והנגף מכם יורם: אלהי לוי וקהת ועמרם י ואדונן משה השלית הרם: ואהרן ואלעזר התם י ונשיא נשיאי הלוים התמימים:

אלהי איתמר ופינחם י ויהושע וכלב אשר אחם: והשבעים ארם י הזקנים אלהי איתמר ופינחם :

באהלין השלשה: הקרושה הגרולה: יהונו שביכון טבין מן אלה: ויתן לכם רחמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

רב חילה דצפית דחנתו: ביצרות העולם: מינים וגונים מתחלפים מן צררים נאספים: ובכל מאום הוקם:

סימה תסיר ביחראות העבוד: דמלא עובדו בכבוד: וכל מה עשה טוב מאר: לא על דמות אתקדם:

ופלג הגון הברנשי פלגים י ושמם דרגים דרגים: זה ממלל וזה עלם: זה גבר וזה גביר זה מחשך וזה מניר: זה אביון וזה עשיר זה נפיל וזה מתקומם:

הדבר ככה י ועלמה בו הלכה: ותיפך מן הקללה לברכה י ומן חשך ליל לנהר אימם:

ומה אתגבר גבר הך פרעה: בעובדו ובמימרו: ראה מה הוה אחרו: וסוסיו ורכבו רמה בים:

ומצא ישראל מנה נפוש - ונסע אחרי האיש הקדוש: מן משריתה אל משריתה הוה נגוש יעד באו רפידים ויקם:

פניון עורן דבב י לית לו בשמים כוכב: ויעמד ויתיצב י לפני העם:

וכר עמו יתה דחלו: ומפניו נבהלו: ואמעימו נפשותם מן המתקומם קבלו:

ואמרו הך יהי העובד יעם זה הדבב דירד: עלינו ונגדנו עמד יבעז פנים

אמר לון נביה בשרירות לבו * התיצבו וראו מה יעשה לו: מן מגויאתה רתשרי בקרבו * ואמר לבן נון אתקדם:

בבקר בלב חזיק: ובחר עמך כל גבר צדיק: וצא הלחם בעמלק: ואנה על ראש הגבע מתקומם:

ואטר אלהותה באדי " ומתפלל קדם עבודי: בדילך עד תפדי " וכד שמע זה יהושע ויקם:

י ובא לקבל עמלק יולכיכות הלב והדחלה שבקו וכד אתקדם עליו נפיק י f. 62 ואמר מנו את עד אתקדם:

על מן אנון בשם מתקרים: והם הגבורים: ומן יתיצב פנינו מן המתבחרים: ולו פתח אחד פמם:

ויוקרו ויהיה נבון וחכום קבלך י ויגדל ויגמל וישמר מצות התורה הקדושה: ויוריך בחייו ובחייכון אה נוף זכאה דבון מרך אבדילך י וכל דבב בון יכפית ויגדשה: בעמל מן הו בתפלות צלא וצעם בגללך ידו מאור נביותה ושמשה:

הוא משה אשר מרו לו אוקר: ועל ידו אבד לך כל דבב וגבר: כות עמלק דעל יד יהושע אשתבר: ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע:

حد ملا وتمامة ادر حس وتمامة المدد كلها الإصه المدمات والتلبية كما تقدم في السبوت السابقة في الحلقة المصرح بلا مصحاح الدم وعلي كل فصل منها يلبو المالم بداد حصلات المالم والباقي كالعادة المرام المدا المدال المرام المناط والباقي كالعادة المرام المدال المرام المدال والباقي كالعادة المرام المدال المرام الم

מראש גבעת התורה · נשקף על רפידים: נראה עמלק · וישראל צמידים: את המלחמה הזאת · כתב לו משה ספר: זכרון על פי יהוה · נכבד זורבדים:

אמר משה ליהושע · בחר לנו אנשים: יהיו חזיקי הלב · למלחמה יהונו צמידים:

וישלח יהושע קול · במחנה על פי משה: היו נכונים 'למחר · להלחם ברפידים:

שלום לכם מן משה י וכה אמר לכם: לפנות הבקר י תהיו לפניו עמדים: וכה אמר לכם י מי ידבנו לבו יצא: לא בפרכת לבושו י למלחמה בגדים: ולהאיר הבקר י עד היו גבירי: המלחמה סביבת י אהל משה עמדים:

ולהאיר הבקר • עד היו גבירי: המלחמה סביבת • אהל משה עמדים:

ויצא משה וירא • מחנה ישראל נציב: בכלי מלחמתו • איך ברקים
להידים:

שא קולו בבכי ושלם עליהם: שם' היו כלכם יעל הארץ עקדים: אמר להם ברוך יהוה יאשר הרבה אתכם: מן שבעים נפש ירבבות מתלמרים:

ואל שדי יוציא אתכם · מזאת המלהמה שלומים : כאשר הוציא אתכם • מבית העבדים :

ומשה ואהרן וחור י עלו על ראש הגבעה: ומחנה ישראל נסע י סמיכים בכבודים:

השמש יצא על הארץ י והא עמלק ועמו: רפאי הארץ י ברשעתון נגדים: פתאם אלא ויהושע י ועמלק זה פני זה: כל מן חרבו בידו י כמו אש מוקדים:

1 This is given in full.

ושביכון טבין ותנים יומה: למועד דעליך מתקדמה: וכל שנה ואת בשלמה: ואת בחסד וטובותם:

אמן אהיה אשר אהיה

هدة البيت المفرد من تاليف العم المرحوم الشيخ ابراهيم العبة الدنفي رحمة الله

מגן עזרך יעזרך וברית אבותיך לא ישכח: אה קהלה כמה הוית בעל הממלכה: והמתגברים עליך ממשלותון יפיכה: ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה: במיתי תהבה ורצונה יוימי לבונה זכה: ואהלין הימים תספר י והכבודות לך סמכה: בשלום ובשמח יוימיך המוב ארכה: ותתחני ביום קהלה יויום מקרתה ככה: ושבת הדברים ומועד הבכורים עדן הברכה והוגו בריכין ומברכים עליכם כל מן דאכה: ויוכר קיאם השלשה ילך דור יעקב זכא: ולתת עליכם יהיום ברכה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך وتمامة ונברך והמוסף בה ויבן משה מזבח وتمامة f. 64 ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامة والباقي كالعادة | ועל אתהו יהוה פעל בל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

אלהי הרוחות י חדה דלית לה דמו לא בגלי ולא בכסי: אולי ישמע כל נקעות י וישם ענני רחמיו עליך מתפרסי: דפקדך במספר שבע שבתות תמימות י מנון זה השבת דבו שם דבבך בפי חרב נכוסי: תספרו יתון מאה שנה בשמחות י בעמל מי קבל מן מרה שני קרסי:

הוא משה הנביא המיטב המרוח: דאנגד עמו בזה השבוע אל רפידים כל מנון מצלי ומשבח: שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו יהוה נסי:

רב אלה وישום עורן כן ישתבח עליו עוד אן הוה בו יליד זכר מן הבה, כתובה יהוה יסלח לו וגו"

בגדלו בחרך ואסגלך י ועל כל העמים לך נשא: וקרוש זה יום שבתה מרך אפרש לך י ואת בקדשיו תתקדשה: ופקדך במספר שבע שבתות דעשה לך תמחות רבות פניך גלגיון מתפרשה: מנון זה השבוע דבו מופת גדול ובו הצילך מן יד עמלק ועמו הרשע: ובזה השבוע אזרמן השמח והששון בדילך תמיד לד הזהות יחדשה: 1 במסדות דו ילידה דאמילד מו זולת הופיש לדי

ייב לך כון ייע פאלן דעבורוי שע. ובווי וושבוע אוו כן וושפור וווששון בויקן בויקן תמיד לך הזהות יחדשה: | במקדום דן ילידה דאתילד מן עלם הנפש לדן עלמה בשלם לך ישם מובאו מרן בו הנפושה: יהיה בריך על אביו ועל אמו ועל קריבו ועל מן קעום בגבולך יועל סדר ישראל המתקדשה: אלה ישמרו

سلامه ابن غزال I.e. الم

אמר פני גדלך שוב מחרון ... להם בך יברוך מן דאמר שבע שבתות ... חדשה ליהוה:

של אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק התמים . . . בעמלם סלח נא . . . ועד אנה ויאמר יהוה , בשמ

ול אמן אמן אמר אשר 1... אל תשחית עמך... ואל חטאתו יאמן אמן אהיה אשר 1... אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

نهاه به حمر المدال وتمامة تقيل وبعدة يدكرو للماعة كلهم في سورة وبعدة يقال عام الإحاد عام عام المرام المرا

אציתו שמועיה · לפרוטי מליה: אשר יגידו בחייה · זומנות תמחיה: ראו תמחות מין אדם · ומה דהזה לו בעולם: ממו מין לסכם י ומין ממו לחייה:

ריי עולם לאשר י שמע מימר אל ישר: ברא כלה מן חסר י ומעזר כל מיניה:

במיני אמירותה " אקים לכל בריאתה: ועזרון באפיכותה י מבגלל מבוליה: גלא נח ב[ע]דן מבולאי י ואברהם בין דר סדמאי: ויצחק בין פלשתאי י ובנו אב אנשיה:

f. 68 בין זכאי " ויוסף בכסנאי: ומשה עם מצראי " ונצחות סימניה: אזכר ואת תמצא י כי בצבאות ארצה: בון נצח ומנצח " ואהביה וסניה: ואהב באלה דביק י ודלקובל לא ידיק: ראה את עמלק " ויהושע תריה: זומנותון כבדים " את הוו נצמדים: תריון 'ברפידים י וישראל צמדיה: עמין משה בצלותו " ויהושע משרתו: קעם בתושמישותו " ומלל 'עמו מליה: עמי משה י בדן סנה איך אעשה: זה זידן רב וקשה: חליפת נבריה "

יושיעך אלהים - בזרועתו הנטועים: דנצח לן הגוים י ולכל דבביה: כי יהוה אלהיכם י הוא הנלחם לכם: במצרים לעיניכם י עבוד סימניה:

"לצפר הוו דרשים " אתה וכל החמישים : בחר לנו אנשים " חזיקי לבביה : ב'שה אמר ברוח י חליצו אנשים לצבא : ואנכי נצב על האש הנבע " ובידי רום אטריה: "

נא אגיבו יהושע אה נור בריאתה ושמשה: צלי בדילן וידיך נשא למעון קדשיה:

¹ As no. 4. ² These two stanzas have been written over an erasure. The reading is uncertain, especially in the second.

ויגש בן אליפז " ויגש אליו יהושע: בין שני המחנות " שניהם פרידים: אמר עמלק ליהושע " מי אתה: עד תוכל תלחם " עם ראש הנמרודים: ויען יהושע " אם תהיה ראש הנמרודים: אנכי יהושע " ראש התלמודים: אמר לו עמלק " ראה אל צורתי: כל עמי כמוני " יזבחו לשידים:

£ 664 אמר לו יהושע י פנינו בדים: כי אנחנו בנביות י בן עמרם מסידים:
אמר לו עמלק י אה יהושע עד מתי: ראיתי צפורים י על פרס ירדים:
אמר לו יהושע י עם תהיה אתה פרס: כי הנשר הגדול י על הגבעה
יפרש ידים:

אמר לו עמלק י אני בן אליפז בן עשו: אשר היה בפיו יצוד צידים: אמר לו יהושע י אני בן נון בן עדן בן שותלח: בן אפרים בן יוסף י אש הקדקדים:

ואתורכו הדברים ביניהם יעל כל אשר ימללו הלשונים: לא נשאר אלא הכות י חרב ותשמידים:

ומשה נביה ירים ' ידיו אל השמים: והא עמלק ועמו ' ביד יהושע מאבידים: וירים משה ידיו - ויגף חרב לחרב: ולא ישועה אלא י מן עבוד העובדים: ועד ידעו הדורות י כי לו לא ידי משה: כי היו ישראל ביד עמלק שתמדים:

ועזבתי עמלק על הארץ נפיל: וילחש יהושע את עמלק ואת עמו הנמרודים:

ויאמר יהוה אל משה י כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע י כי מחה אמחה שם הזידים:

ויבן משה מזבח " ויקרא שמו יהוה נסי: כן יושיע אתכם " אה מן אנה צמידים:

ויגלי לכם משכנו - על קדש המסגדים: | וכן ישמר חייכם כלכם - מן f. 67 אבהן וילידים:

וזה הוא מובאי משם' אליכם: לאוי אימר לכם י תנים יומה חדים: מפוק: אמרו אהיה אשר אהיה י אה עבוד בריאתה וכל דבה: קבל תפלות ישראל י ואימב לו העקבה:

ועל כלול המימר · כהלן נצבע: ליהוה בנציר י ולשמו נשבח: ונחתם צלותה י ונעמד על מובח: התפלה ונימר · ויבן משה מובח:

ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כסה מלחמה: ליהוה בעמלק

تكرر تلات مرات

וולופש אדני יהוה ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביא אשר

בעדן זבח קרבנה י הוֹה לישראל פרקנה: ובו קטלו זירנה י ובו אתפצו מו סניה:

בו צאו מעבדה קשה יואזרמן בו מכות הרשע: עמלק וילחם יהושע ישתבת עשה תמחוה:

כד ראה עמלק נפשו אסיר י ביד האיש הגביר: מלל בלב שביר י את

בקשם משה רבך ובחייו על לבך: שוב מחרון אפך ורחם מסכיניה: בחייך הושעני ומשה הוריאני: אולי יצילני מזאת עקיה:

אגיבו על ממלליו י מי את עד תשיג אליו: שלום יהוה עליו י בכל זבניה: אשר דם צריו ימצי י לית לך ממו מצפי: היום אשכיר חצי י מדם חלל שביה:

ואנצח עמלק לישראל י והוה בפי חרב נפיל: תמן אמר קל תליל י ישתבח י6.69 עשה פליה:

זה פלי רב ומה רמו " ויחלש יהושע ומן עמו: את עמלק ואת עמו " ויכם לפי חרביה:

ויאמר יהוה אל משה י אה נאמני ואישי: כתב עד לא יתנשי באזני רום מלכיה:

דלחם ולא אותיר י למען יהיה ספיר: כי מחה אמחה את זכיר י עמלק מתחת שומיה:

שם ויבן משה מזבח יויקרא שמו יהוה נסי באצבע: הוא המיטב המרוח י אל דרי דריה:

שם כל זה בדיל עמו · דהציל יתון מן רצמו: ונחגון עד ישמעו ממו י קול עסרתי מליה:

ימלא אלה מניאניה י לוכון ביומיה: אבהתה ובניה י מנוכון בכל אתריה: אמן ויהונו מועדיכון י טבין וכל שביכון י ומרן יקבל צלואתכון י אה סדר מיתיה:

ענותה שלמה ייה ' בצפריה ורמשיה: ויבד כל דבביה ' ויסטר כל עכריה: נודי לו כי לן אפרש שבת וראש חדש: ומועד מקרא קדש ' וחמשיתי יומיה:

תתפלג שבעות " לגוֹה תמחות: כל שבוע מראות " למראה עיניה: עזי ויהי לו צור " ומרתה ואילים ומור: המן ומים מן הצור " וגוני רמה f. 70 תמחיה:

והיום דבו יקומו י וחש עתידות למו: כי ידין יהוה עמו יושבית דכרן סניה: כן אמן ישבר י מן עליכון יתגבר: דמלגו ומלבר י מן כל דבביה:

- י מקדם הצדיק והוה כל אחד באלה דביק: | ואתו לקבל עמלק f. 68º ואצטמתו טוריה:
- אמר עמלק ליהושע בקשות לב ופשע: מי את עד עיניך תשא בעיני שלטני רפאיה:
- פני שלטני הגברים מה הוכל תעשה הדוברים: איך יהונו בון מתיגרים י ואיך יהרגי נפשיה:
- צפו יה[ו]שע ומימרו י לעמלק ולכל עסכרו: אוי לוכון מה תכירו י מן עבדת בני אב שבמיה:
- קמי תרין אחים י הוו למדינתה באים: ולאנשיה ממחים י והוו תרי אנשיה: ראה עמלק זה ראם י ואמר מי לי אני ילחם י ואולם דלקמי קעם י לא כלום מן טפליה:
- שמע יהושע ממללה · ואמר יתמחך זעור בפעלה: צפי פרעה וכל חילה · הוו ביד זקן קמוליה:
- תבר לבו זה הדבר ולא ארשה עורי למימר: ואמר לנן ימה אתקטר " והלכנן בו בשביליה:
- אתחלה לן עורי המים י ומזון מן השמים: והמים מן צנמים י וגוני מה חיה:
- סוכילה אנשם גרמך כי אתא יום נקמך: ואני אלחם עמך על פי רום נבייה:
- ואתפלג הצבא ואתיתב ימין ושמאל ולב: והוה כל רמח וקשת וחרב ייסידו הד לפֿידיה:
- נפלת המלחמה בין אנשיה י פעם לה ופעם עליה: ואלהים ישקף עליה יד נצחיו קרביה:
- f. 69 נגש יהושע בלב חזיק י באלה אל ישר וצדיק: בתר כן ויבא עמלק י וילחם טם ישראליה:
- וקדם עמלק ודקר יועמו לא יצא דבר: ויעש יהושע כאשר י אמר לו
- ובתר זה חרבו חריק יוהוה הך לפיד סליק: להלחם בעמלק יועמו
- ואתיצבו ואלחמו י ופנים בפנים קמו: והוה כל אחד יגיד שמו י עד תחידע מיניה:
- יוקמת המלחמה תתפרש בין עם מוקש ועם קרש: משנה עד בא השמש זה הוה בין רמשיה:

את זכיר עמלקי מתחת שמי קדשי: ויבן משה מזבחי לא עלה עליו אשה: ויקרא שמו יהוה נסיי המרוח המושיע: כן יושיע יתךי מכל לחץ וקשה: ואלהים עמךי בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

علية بيت مفرد من تاليف العم المرحوم الشيخ مفرج ابن يعقوب رحمة الدا" وفيهم من يقول انة من قول العم المرحوم الشيخ مرجان ابن ابراهيم الدنفي ١٤١"

שביכון טבין מן אלה י אה סדר אחינו: הסדורים אנה י בזאת צלותינו:
יהוה יסלח לכל אחד מכם י חטאו ועונו: ויומי השבעות י מאה שנה
תספרנו: וכן ישמר חייכם כלכם י כל אב דמכם ובנו: ועל כלול זה המימר י
נימר בפיאנו: ברוך אתה בחסדך י ברחמיך עני שיאלינו: וברוך שמך
בפיאנו י ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד י כל ימי חיינו:

جوابه استدار به وتمامه الددار المراها بعده من الددار المرهد دمانا على موقة العشرة ايام بكرة وعلى ختامها يقول الأمام هده ساده بنغم يعرفوه هده ويكون نزلو الى همدلا في اخر همانا والكتب معهم كتابين لابسين الثياب الوردي ويلبو كالعادة بعد عمل دالم المهدا درده دعد وبعد التلبية يقال سده العادة وبعد تمامة المره طواح مودلا سدر الإدارة المراحة والمدارة المدارة المدا

ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

الاصرا ها مهدلال ها ها الاها الا الداء وهم تقدم دكرهم في عادت اول 7.3 سبت واذا كان المهدا خمس سبوت لم يقالو يقال عوضهم ١٠٣٠ الداء الدي ويكون تقسيم ها اهما هكدا اول سبت في المهدا الا الدي العدد الماء الماء منه ١٠٦٠ ها ورابع سبت منه ١٠٦٠ ها ورابع سبت منه ١٠٦٠ وبعده يلبو المداه ويقرو على الكتب المدا وبعده الماها والسجدات العادة والله اعلم ويعملو المرقة العادة ويقرو النوبة المناط الم ويعملو المرقة العادة ويقرو النوبة المناط الم ويتحملو المرقة العادة والله العلم ويعملو المرقة العادة ويقرو النوبة المناط الم ويتحملو المرقة العادة والله المرقة العادة ويقرو النوبة المناط المن ويتحملو المرقة العادة ويقرو النوبة المناط ال

¹ Something is apparently missing.

דכרתי קמי עדתי זן מימרה בשפתי: עד ידכרו אבהתי במב דכרניה: תנים יומה חדו למי אנה אצממדו: ולמועדים יעבדו מאה שנה בשלמיה:

מגיבים: נחדש אודהאו על חסול צלותה: ונרכן ונרנן במיני פללותה:
ונימר זה הקבול על הדה תשביתה: וטב המימר מה אתקצר תחוזף
בו חדותה: ומרן יקבל צלואתכון אה סדר צמיתה: ויעני בעואתכון ענותה בפצותה: וישמע קלין דצבעתכון ותמטון ליומי רוחתה: וסגי שנים תספרו השבעות בשלמותה: דאשתיאר מנון שמנה יעברו עליכון בזהותה:
ותנים יומה מאה שנה לדן יומה ולריש ירחה תליתה:

פון יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד דאת בגר מום פישני לעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عادة

בשם יהוה:

f. 70b

צלות השבת הזוכיר צהרים שריו הצלות כאחין ואמרים ועל פתח רחמיך
וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף לולשונג ויהוה אלה לולשונג פשל בידומג
בשול לבים מי שולש וללפים הכהן הלוי יוסף עבתה דמשק ירחמו וגו"
אלהי אברהם בן תרח שיאלך לא ינזף: אלהי יצחק הקרבן בעותך לא
ימרף: אלהי יעקב הנדור לך לא יעזב ולא ירף: אלהי יוסף הזכו יסף
עליך כמוך אלף: אלהי נביה רבה משה דאמיר לו והאסף: אלהי אהרן
ואלעזר יצילך מכל קצף: אלהי איתמר ופינחם הרצון עליך ירחף: אלהי
יהושע וכלב כל רבב דלוכון יגדף: אלהי השבת וכתבה ברכאתו עליך
יסף: יאספך אל רצונו וישים טובו עליך עדף: ויקים לכם מימרו בספרו
הקטף: ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתיקר דן שבתה " דו שבת הששי: ובו זכרון מלחמות " עמלק הקשי: סר הצלם מעליו ' במה דרש יעשי: פרקן רחיק בינה ' ובין תלמוד משה: דאמר לו אה יהושע " אה נערי ושמשי: בחר לנו אנשים " מן רום כל אנשי: 1.7 למלחמות עמלק " יהיו נגושי: | אנכי נצב על ראש הגבעה " וידי מתפרשי: ויעש יהושע " כאשר אמר לו משה: להלחם בעמלק ' ואהרן וחור ומשה: עלו על ראש הגבעה " ומטה האלהים ביך משה: ויחלש יהושע את עמלק עלו על ראש הגבעה " ומטה האלהים ביך משה ארשי: כתב זאת זכרון יואת עמו הגרגשה: ויכם לפי חרב יויהוה למשה ארשי: כתב זאת זכרון בספר לא יתנשי: ושים באזני יהושע " הקדקד האנשיא: כי מחה אמחה

בשם יהוה רחמנה:

צלות לילת מקרתה י רמשה בשכם:

שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו הזקינים אלקטף פגילו فيه סיני علي هدا الوضع والله تعالي اعلم ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו"

ويقرو سورة المناط وهي هدي B9, f. 5

"ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם ונו

وبعدة

ושמחת' לפני יהוה אלהיך ההר ההוא וגו"

وبعدة يقال المملأ تقيل الدار المراد المالة المراة الميت وبيت المراد وبعدة وسط المراد ودار المراد والمراد والمراد والمراد المراد والمراد المراد المراد والمراد المراد المر

נברך ונהלל ונגדל ונצעק פשלמצ 2

اسمد المحمد المراح المحمد الم

שבחו לאלהים י התמיד הקעים: מברי הבוראים י לא על דמות אתקדם: אקימון מן חסר י בעשרה אמירות וגם: חתמם באב כל הבסר י 'דשם בו כל לשן ופֿמֹם: לשבחן שמו הקדוש י בכל לילה ויומם: ואסגילון בזה מן הוא ירוש י זכותה מן אברם: דאמר לו ואגדילה שמך י הך מה דאמר לבן עמרם: בעבור ישמע העם בדברי פמך יוגם בך יאמנו לעולם:

רבותה לה:

ורוממו לשמו - בכל לילה ויומה: והת[ה]ללות ארימו י למלכה קעימה:

¹ B9, fol. 1^b. Ten headings. ³ B9 ממך?

בשם יהוה הגדול

f. 73b

ولااله لا المحادة المحمد المحادة المحادة المحادة المحادة المحادة المحرض المحرضة المحرض

ויוכר אלהים את בריתו וגו"

ولما يصلو فيه السفر التاني عند

כל המחלה אשר שמתי ... עליך כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי يقال אשר בין אילים ובין סיני: يقال ויבן משה מזבח وتمامة ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כסה מלחמה ליהוה בעמלק מדר ודור:

ويقرو هدة السورة الماتية في القطف وعلي الكتاب المتاب والمدرد الما"

واذا كان ليلة الاحد اول الشهر وهو حدش هشليشي يزاد في القطف هدة الدينة וالسورة سورة المناط فيقال بعد هدة الاية וالسلام משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

בחדש השלישי לציאת בני ישראל . . . ויסעו מרפידים וגו"

واذا كان راس الشهر تقدم او باقي لم دخل لم تنقرة هدة السورة قراية بل تقطيق تتقطق هكدا

בחדש השלישי . . . ויבאו מדבר סיני וגו"

وهدا ترتيب السفر التالت

f. 74^b

ואם תקריב מנחת בכורים וגו"

ويبدو السفر الرابع وهكدا بدوته במדבר סיני יויפקדם במדבר סיני וגו"

f. 75 الي ان يصلو אלה מסעי באו ורשו وبعد تمامة يقال אה אלהיהם وتمامة ويمامة ويبدو السفر لخامس الي ان يصلو في السفر لخامس الها المام مدردة بعد درر علم الماس

תורה צוה לנו وتعامة والمختمو التوراة وبعدة יהוה אלה ונברך وتعامة والباقي كالعادة في ليالي الحدود والله اعلم أ

1 Then follow forms of prayer for the days immediately succeeding this Sabbath, and for the first day of the third month when it falls before the Sabbath of Amalek or coincides with it: all differing only in the ξυρ.

אשרך ישראל מי כמוך י מן סדר אמיה: 'דמרך 'עמך הלוך י בכל 'עובדיה: ושם מיתוביתך עלוים י על כל דבביה; ואתה הלוך בין הגוים יוקולות עליון תליה: ועליך רוח אלהים מטללה - מכל פאתי עלמיה: ולמה עובד הערנה האלה י אלא קצה מתפרשיה: אל סוף שלשת יומיה י אל תגשו אל 'נשיה: כמה פקד ברום כתביה י על יד רום נבייה: במספר שבע שבתות רביה י בשבע שבועיה: מנון זאת הלילה דמניניה מי וי מליה: מו חמש[ים] יום במספרים ' דחתמ[ם] חג לרום טבריה: המתקרי יום הבכורים ' דבו מנחה חדשיה: תתחנו סיעתה המזדמנה בסבר זבניה: ותנים יומה מאה שנה

תנים יומה מאה שנה י לוכון ולכל קהליכון: | הסדורים אנה י ובכל f. 12 אתריכון: ותעשו באיקרים י יומיה דאתין אליכון: מקרתה והבכורים י ומאה שנה יעזרו עליכון: וישמר חיי מן אנה חנים ' בזאת צלתיכון: וברכת הכהנים ' תשרי בבתיכון: וברכת דמע הנאמנים יבן עמרם נביכון: בהם תהונו אמנים י וכן ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה על פניו وتمامه

ויתמר דראן אלה רב י וכי בשם י ויתרבי לוגן פשלש המבעית פסף מגו עד כל ימי ארץ זרע וקציר וגו"

ויסקו מן הטבעית | פי בשעבוד אלה ויתמר אתהו כתבה רבה לגן ומן f. 13 נשוי כהלן ולגוש ואה רבה , ישות: ויתמר הא כתיב | ויתמר אהנו כתבה לבו ז רבה פישוחא פגואפ קבלו דולי فصول برهم عظيم וכי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב רד העד בעם وهي تقدمة تماماً في القطف وبعدة דבר אל אהרן ואתהו דבריך עלמה וلنصف וلاول והסגדות שלשה f. 14

וע, ע וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם

تكرر مرتين

ושוש ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות פישוש

ויתמר יהוה אל רחום וחנון דשול ויברך הכהן יומרן יקבל צלואתכון וידכר הכהן ויתמר יתהלל אלהים שלש מוש פישג שול כי בשם ולמוב לנו ושמוען ותניו ,ושוב כי בשם ושמע ישראל י ויצונו ותורה ויתהלל אלהים • נשלמ אלה יקבל מנוכון מאה שנה ותנים יומה מאה שנה " אמן "

الله لا يقطع ليشرايل عادة

י to ז, given in full.

אשר אין לו תבנית יולא הֹך ולא כמה: ולא צורה ולא תשבית יולא ראש ולא חתמה: 'דבחר מן אמיה ישראל מן קדמה: ושמון בין עממיה יכוכבי רומה: וקראו בני ובכורי על יד קטף כל נשמה: דאמר לו ויגד משה את דברי העם אל יהוה:

וֹאֹמֹרו תשבחן י לאשר שלח משה: לך ישראל למען " תשמע ולו תעשה: ל ידוֹר במצוֹת וארשה: | לוכון תעבדו יתון ותהיה לון תפושי: עם תמימות הדורות יזכור לא תתנשי: ויהונו בלבך חרות במה דהוֹה על שני קרשי: וכבסו השמלות והענינים יוהיו מתקדשי: והיו נכונים יליום השלישי: כהלן צבעין לאלה י אלהים אֹל קני: בעל היכולה י 'דמפני כל פני: 'דבחר ב'נן ואפרש יתן מכל בני: אמיה קדש " אתנו באלפני: קשטה על יד נבי דברו מן הסנה: את אשר יצוֹה י מה צוֹהו לפני: ישראל אן יתעתדו ליומה " דאמר עליו אדני: כי ביום השלישי ירד יהוה י לעיני כל העם אל הר סיני:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י" ה" הא" בריו הבראות: י" ה" הא" דשלח משה נבי כל הדורות: י" ה" הא" דהציל עמו בסימנים ואותות: י" ה" הא" דשמעם קולו משלש הפאות:

תלו ידיכון ואמרו وتمامة לרבה وتمامة

לאלה המרוח המושיע: לאלה דשלח נביה רבה משה: לאלה דנגד עמו אל הר סיני בששי: לאלה דאמר והיו נכונים ליום השלישי:

תלו ידיכון ואמרו פישומה

אכרז בשם תלתה י והנם' ארשי: זכותה ושלמותה י דאתון לון ירושי:
אב המון בן תרח י דאתקרי נבי ונשיא: ובנו דאמר 'בי'רא י לאביו והיה

f. 11 b

ודבו גליגאתכון י ברה דעמרם משה: הן ישמע קלין דצבעתכון י ולוכון
אמו יושיע:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי ארש כהנתה י דבחרו יהוה וקדשו: ובזאת מיתוביתה רבתה י אסגילו ואפרשו: והוא ראש הקדשים י וממן יתפרשו: וגם הכהנים הנגישים י אל יהוה יתקדשו: ובעמידות הר סיני אסתמך י במקראו אל אישו: והעלית אתה ואהרן עמך י והעם אל יגשו: בעמל אהרן כהנה י ויהושע ומי אגישו: לגו דן זבנה י יתקבל מה תדרשו: וְיצליח 'עובדיכון י בסדר מה תעשו: והאבות וילידון י ומכל עקה תתנפשו: ויגזי גמליכון י בטוב בכל מה תעשו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתהלל אלהים נישומ ודרן חיול הו חילה תקיפה ומרקה אתהו הנוסף בישוח ויתמר ישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים - ונחגון אל מדבר סיני: ואשמעם קולו ידבר בעשרת הדברים - מלגו אש להבה בסנה: ראשם אלהים אחרים - לא יהיה לך לפניי:

ובתרה לא תשא ושמור: וכבד ומה בה סדור: ובהרגריזים קדש כל מור: מזבח אבנים תבנה:

רב אלה פשלה כמה אתקדם וישרו אל שלف וידבר יהוה . . . ויקח אהרן את אלישבע וגו"

ויתמר יתהלל ודראן האן דאתון ומרקה אתהו עבודה יותמר ישתבח:

חילה דבחר עמו ישראל יומכל העמים אסגילו: ושלח להם משה הנבי י
אשר פה אל פה מללו: ואנגדם אל מדבר סיני יומתוך האש אשמעם קולו:

ידבר בעשרת הדברים: מובי מי לון שמורים: בעלמה יהיו מתוקרים:
ובאחרת גן עדן יעלו:

רב אלה פישומ וישרו אלקטף

ישתבח עבוד סימניה ופליאתה יתרבי א[לה] אלהי וידבר יהוה . . . כי ידבר אליכם פרעה וגו":

ויתמר יתהלל נשל ודראן אתהו יקירה ומרקה אלהים קעימה י ויתמר ישתבח:

ישר הישרים: בגדלו נחג עמו אל הר סיני י במועדים תרים: ואשמעם קולו ישר הישרים: בגדלו נחג עמו אל הר סיני י במועדים הדברים:

קול לית לו רחב ולא ארך: קול קרי מתוך החשך: אנכי יהוה אלהיך: אשר הוצאתיך מארץ מצרים:

רב אלה פישוחא

ישתבח עבוד סימניה ,כגל ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה והפלא וגו"

ויתמר יתהלל פישאה ודראן סיאנים ומרקה אלהים יחידאי ניתמר ישתבח:

בנדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים אחד עשר: ואנגדם אל מדבר סיני ואשמעם קולו ידבר בעשר: ת הדברים 'דרדו י על יד דמע כל הבשר: הו משה נבי כל הדורות: דאשמע עמו שלשה קולות יתרות: קולו וקול יהוה וקול השופרות ו דאמר וכל העם שמע את הקולות: ואת קול השופר:

רב אלה פישוחצ

■ B9, f. 52 על פני.

בשם יהוה הגדול

B9, f. 14

צלות יום המעמד צפרה י אלקטף י ברית י ויוסף י ומופתים י וסיני י ויאמר י וידבר י וענן י והוריב י שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד י ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו خفيف ויתמר ישתבח وهي الماتية

בגדלו בחר עמו ישראל י ומיד מצרים לון פשר: ואנגדון אל מדבר סיני י על יד דמע זרע בני עבר: דמללו יהוה פה אל פה י בסהדות שש מאות אלף גבר:

לילה משה 'דכוֹתו לא קעם: וכד סלק אל מורה מי יום ומי לילה f. 14b צעם: וביאר ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם: וישם שם את האדם אשר יצר:

בפונא ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו"

ויתמר תורה ויתהלל בשל ויתמר דראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהינו f. 18 והב [לן] משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים · ומראים כבדים : אמת דנחת על מור סיני · ותרתן כנשן עמדים : ומלל משה הנביא ° · ובוריה מבימים ומסידים :

אזרזעת עלמה: שעתה דקרא אלה בקל רמה: מלגו אשתה אנכי יהוה: אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:

جوابع רב אלה ולית כוֹתה רבותה לה وتمامع וכי בשם وتمامع اיתרבי وبعد יתרבי يبدو التاني

ויוסף היה במצרים וגו"

יתמר יתהלל נשל ודראן טבה דמטיב י ומרקה הבו תשבחתה י f. 18₺ ויתמר ישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל · וש'מך גוי ייה: ושלח לך משה הנביא · דמע כל הגבייה: דמללו יהוה פה אל פה · בדיל פקודיה:

וסגיל בזה היום אשר: הו יום המעמד והדבר: דבו קרא אלה על הר: סיני עסרתי מליה:

רב אלה פישוח וישרו القطف .

יתרבי זה השם הגרול " ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה וגו" f. 19

¹ B9, f. 51^b ואנסלון.

קל לא בפם יכרז: קל לישראל יכרז: קל מי ידע לכל רז: קרי אנכי יהוה: קל בעלמה סבב: קל מוחי לכל לבב: קל מדבר מתוך עבב: קרי אנכי יהוה:

קל ליתו מן 'שפתים: קל עשה המופתים: קל לאזלים ולד'תים: קרי אנכי יהוה:

קל ידבר דברים: קל יצוה בגורים: קל ישר הישרים: קרי אנכי יהוה: קל ידבר בעשרה: | קל אשר הורד תורה: קל אל גדול ונורא קרי 24 f. 24 אנכי יהוה:

קל לא לשן ולא פ'ם: קל ידבר לא כ'פם: קל ממלליו לא ב'פם: קרי אנכי יהוה:

קל קרע השגבים: קל כל מעשיו טבים: קל מוחי הלבצים: קרי אנכי יהוה:

קל 'מזוע כל עלמה: קל בריו כל נשמה: קל מלוך מכה ורומה: קרי אנכי יהוה:

דבר הוה יאה ישראל דברים: על ידי השנים כנפי 'נשרים: עשרה דברים מובי מי יהיו לון שמורים: ראשם לא יהיה לך אלהים חרים:

והשני לא תסבל - בשמי לשקרים: שמור את יום השבת - חיים משתמרים: כבד אביך ואמך - 'דלך מוקרים: לא תרצח במאודך - נפשם טהורים: לא תנאף ותעשה - מעשה הכפורים: לא תננב מדל - דלים והעשירים: לא תענה 'עד 'שקר - תתקטל 'עם 'שקרים: | לא תחמד מה לחברך - מן £24

קנין ועות'רים: ובנית מזבח בהרגריזים י קדש כל האתרים: זאת היא עשרה י אשר לחייה מעמרים:

אה עדת יהוה י רבצלותה שרים: קומו על רגליכון י ואמרו בטב מימרים:

מונו יתנלג קראה דקרא עשרתי מליה י וידבר אלחים את כל הרברים וגו"

ויתמר יתהלל נבע ולך נביע פישאה ויחנו הטבעית בשני מכתבים " ויתמר ב. 1. 25° אדיק עלינן מרן בלה | ויתהלל וילבו וינחו בני ישראל ויחתמו התלביה " ב. 27° ויתמר מלי סליחתה מבשת מן מימר עמרם דרה " יסלח לו מרה אמן:

על פתח רחמיך יהוה עמדנו: ממך יראנו : ומאפך פחדנו: ישתבח עבוד סימניה פישלא ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה למען שתי אותותי וגו"

יתמר יתהלל وتمامة ודראן מלכה דלעל ומרקה אלהים אל עליון יוישתבח: נהוה אלהינו יהוה אחד י"רבחייה מורד:
'דקרא על הר סיני: אנכי יהוה אלהיך:

רב אלה פשלא וישרו אלקטף ויאמר יהוה . . . בארץ מצרים וגו"

ויתמר יתהלל פישוש ודראן חילה רמה שמע בקלן י ומרקה הא מלך רחמן י וישתבח:

תהי על חמאו - כד יתוב ויעזר ליד מרה: כי בעלמה יסלח לה: ובאחרית יוקרה: רב אלה , ישוש:

"ואמר יהוה אל משה י ויםע מלאך וגו" f. 22

ויתמר יתהלל זפגל פישגא יתמר צפר לא נדע בעלה f. 23

הוֹקֹם בעלמה י שלשה צפרים: אנון לכל צפר י כאדמות האקרים: צפר יום אחד לבריה י חֹשך ומאורים: ערב ובקר יום אחד י לימים תדירים:

ועליהם אתבנו הימים המספרים: וצפר מולד משה גביר הגבירים:
'דבו אנירת עלמה בנורים יתרים: והופעת שומיה וגם כל האתרים:
וצפר יום השלישי דבו היו מסתדרים: אלה ומשה על הר סיני ההרים:
וקעימן ומאתין מיתים בסדירים: ישמעו קול יהוה אמר מימרים:
בעת אמר אנכי יהוה אזדועת המברים: והכיפים והצנמים והנחלים

ושלשה מקומות י בזעות מתותרים: סיני ושעיר ופרן י ודבהם דערים:
ימשה בין יהוה וישראל י יאמר 'בישרים: מה לו יהוה אמר י מן רב דברים:
ישלשה קולות היו י יהוה ומשה ושופרים: וקול יהוה יצא מן שגבים
מתגברים:

קל לא נפק מן גוֹיה: קל כל ממלליו ייה: קל אלה רמה חיה: ק'רי f. 23b אנכי יהוה:

קל לא נפק מן 'שפה: קל מדבר למב משפה: קל יבא מכל פ[א]ה: קרי אנכי יהוה: עזבתנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך שוב אֹתֹנו: וסלחת לעונינו · ולחטותינו ונחלתנו:

לך נצעק בחסדך ישמע 'בקולנו: מי לנו בלעדיך יחסדיך מי לנו: אהיה אשר אהיה י בחסדך הצילנו: וסלחת לעונינו יולחטאותינו ונחלתנו:

מה נאמר ומה נדבר י ואיבינו ממנו: והאלהים מצא י את הרע 'עמנו: אהיה בבמחנו בך י לא תכלימנו: וסלח לעונינו י ולהטאותינו ונהלתנו:

סלח ואל תפן י אל חטאתנו: שמך רחום וחנון י אתה בראתנו : לא תשיב 19 במלנו - לדי רשעתנו: וסלח לעונינו - ולחטאותינו ונחלתנו:

קרוב הקרובים · לא תרחקנו: מאחרי גדלך · אשר עשקנו: אהיה אשר אהיה • קריב ריחקנו: וסלח לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

שא לפשעינו · אשר הורישנו: ועמלנו הרע · אשר הבאשנו: ולחצנו חנן · כי קרובה למות נפשנו: וסלח לעונינו · ולחמאותינו ונחלתנו:

תמיד נודך יעל אשר גמלתנו: ועל כל המוב י אשר כלכלתנו: אהיה אשר אהיה י בחסדך שוב אתנו: וסלח לעונינו י ולחטאותינו ונחלתנו: אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראו אלה רב י ומרקה אלהים קמאה י וישתבח:

לאלחון נברך זו בעל התקומה: בגדלו נ[חג] ע[מו] אל הר סיני י ואשמעם שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים י וקול משה הדמע: שלום יהוה עליו · בכל לילה ויומה:

הנביא הנאמן הסגיל: 'דביאר בכתב קשט לא אל[יל]: וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה:

בפונש ועשו לי מקדש ושכנתי וגו"

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב פישות נברך יתה ולית כותה * 36. בשבח יתה דו רחמן פישות ב

وبعدها يقال الماتي دكره

ויתמר תורה ויתהלל זבע ובריך אלהנו ויהוה אלה זבע وسط אבד פאבה המשק ירחמו פיתמר כימי גדלה מובה מן מימר עבד אלה בן ברכה עבתה דמשק ירחמו יהוה ועליו ידיק אמן:

נפתח אוצר תשבחן במהרות ענינים: ונעתד כרי רבואן ונהיה מכונים: למען נשביר לצריכים ונתן למסכינים: הבאים והאלכים מזאת המתנים: ממנו ועורי מכל העתירים והאביונים: ורחות יהוה נסתכל אנחנו והזימונים: ועל פתח יהוה נעמד ונעתד קרבנים: ונרכן ונשתעבד ונשוי שנים שנים: ועל סיעדיו נתרחיץ ונימר בדכיות לשונים: כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות ובנים:

רחום הרחומים " אל רחמיך נסנו:

בזן רבות עונינו י ומחסדיך נבהלנו: גמלתנו כל טוב י וכל רעות גמלנו: לא חגמיל אחנו י כפי רעות עמלנו:

אלהינו אתה י פני כל ראישון: אלהינו אתה י לכל אדונים אדון: אלהינו אתה י לכל נתון נתון: אלהינו אתה י אל רחום וחגון:

אה אל רחום וחנון · מי לנו בלעדיך: אל תכפץ ממנו · יד רחמיך f. 28 וחסדיך · אהיה אשר אהיה · אין מציל מידיך: | זכור לאברהם ליצחק · וליעקב עבדיד:

אה אל רחום וחנון ינורא הגוראים: הגמי ממי חסדך יאלה הצ'מחים:
אהיה אשר אהיה יחנן אלה הרשעים: לפי חסדך לא לפי מעשינו הרעים:
אה אל רחום וחנון י ראה אתנו פן ו נורש ומעט ימן רחמיך לנו תן:
אהיה אשר אהיה בחסדך עלינן חנן ו ועל קשה העם הזה יורשעו אל תפן:
אה אל רחום וחנון "למי רחמיך לפי: אן לא נדרש חסד "מן רחמיך ואלא ממי: אהיה אשר אהיה "אין אחר לך ידמי "ומעט מן רחמיך לנו הגמי:

אה אל רחום וחנון · רחמיך מי מני: ועונינו כעפר · אשר לא ימני: אהיה אשר אהיה · אין 'עמך שני: חֹנן אֹתנו 'ביום · אקרא אני אני:

אה אל רחום וחנון 'לפניך נמהר: ובשובתינו יאל חסדך נמהר: אהיה אה אל רחום וחנון 'לפניך נמהר: בחסדך אהנו ' מעונינו מהר:

אה נפש בן אדם י לרעות השליכי: עד יציל אלהים י אתיך מעון כי: על העני והאביון י אמר גדלו והיה כי: יצעק אלי ושמעתי י כי חנון אנכי:

הללו הללו "ליהוה אלהים הללו: מי רחום ומי חנון "כיהוה לשאלו: בן אדם גוס אליו "ונפשך השלימה לו: ושבת עד יהוה אלהיך "ושמעת בקולו: בן המובים "אשר בחר יהוה בם: מב לך תירא א'ת יהוה "כיראתם: ולא תסור כה וכה "מדרכיהם: עד ישמר אתך "בזכרון בריתם: לא ירפך ולא

ישחיתך - בעבורם: ולא ישכח את ברית אבותיך י אשר נשבע להם:

לא תלמד לעשות " כתועבות העמים: ועשה כמעשה " אבותיך התמים: ונוס מן הרע " ועשה מוב בכל העמים: למען ישוב יהוה מחרון אפו " ונתן לך רחמים:

אמרנו פישוחא ונאמר פישוחא

אה אל רחום וחנון מי רחום וחנון ממך: כל הרע ממנו וכל הטובות ממך: אהיה אשר אהיה אין אחר 'עמך: אן ראית בחסדך כלח לעונות שמך:

אה אל רחום וחנון יאתה בחסדך אהבתהנו: ועזבנו חקיך יואת לא

מנון תחת שלמנותו כל מלך וכל שפיף: ונתן לו יהוה חלק בו הוניף: הרגריזים גבעת עלמה מוב זה חלק והניף: יהוה יתה מתן שני מוב כראש והוסיף: ורצון שבן סני תבואתה לראש יוסף:

אלהי בן עמרם י דממצרים הפד: ביד חזקה עם רם י וזימנים רמים עבד:
ופה אל פה מללו יהוה י הגדול הנכבד: ובכות דן יומה י על הר סיני ירד:
ויתיצב עמו שם' י בענן עבי ויחרד: ההר מאד מהם י וימהר משה ויקד: ותן
לו שני לוחות אבנים י בון עשרת הדברים רד: חתמתון והקמת' לך אבנים י
ושדת אתם בשיד: | ובקדישות הרגריזים אכבידך יועת על ימה עמד: ואמר 38 f. 38
בדילו ובסעדך י פעלת יהוה מקדש נכבד: יהוה כוננו ידך י יהוה ימלך
עולם ועד:

יאלהי משה בן עמרם " אשר רמת נביותו: בזה היום הגדול י אשר הו יום עמידותו: ביני גבוראתה " ואגדילו מיתוביתו: יום בו השמים והארץ י אסידו בנביותו: יום בו רבבות מלאכיה " קעמו בתשמישותו: יום בו השמש והירח י סהרו סביבותו: יום בו לעל ולרע י אזדזעו וארתתו: יום בו כל בוראיה י לממללה אציתו: יום בו סלק אל האלהים י ושמע דבירותו: יום בו רד יהוה אלהים בענן י ויתיצב בעמידותו: יום בו עבר יהוה על פניו " ויקרא בשמותו: יום בו מללו יהוה פה אל פה " ואמיר באמירותו: יום בו נתן לו יהוה י תורותו ומצותו: יום בו נתן לו יהוה י שני לוחות בריתו: יום בו קעם וצעם " ויהל צלותו: יום בו קעם וצעם " ואתנפול פני רבותו: יום בו קרן עור פניו ואזדזעו עדתו: יום בו יתבו יהוה " ואנירת מאורותו: יום בו קרן עור פניו י ואזדזעו עדתו: יום בו יתבו יהוה " ואנירת מאורותו: יום בו קרן עור פניו יואדזעו עדתו: יום בו יתבו יהוה " על כסא ממלכתו: זה הו הנביא הקשם י ולית נביא כותו:

אלהי אהרן כהנה ידגליגאתו פרישה: ונתן לו אל קנא יהבהנה מורשה:
לו ולזרעו בתרו יובמשח רבותה אמשח: במשכן יהוה ואתרו יובזה המשכן
עשה: הקרבנים והקטרת הסמים יומנחה חדשה: והחטאת והעולות והשלמים י
ושמן המשחה: ובו משה יורו יהברכה הגדולה הקדושה: והשם הגדול
דיאמרו י בדיל העם הנושע: | בברכה הגדלה י לגו פלגים שלשה: ושרש 6.38 הפלגים האלה י ברכך יאיר ישא:

אלהי הכהנים הקרושים י אלעזר ואיתמר: ופינחס קט[ל] הקרישים י וחמת יהוה עזר: והכהנו הזוכירים י במשכן יהוה באתר: ולבשו התמים והארים י והאפוד והציץ והנזר: וחשן וכל סדרו י מן ירק וסמוק וחכום ואבר: ועל כל כלי המשכן המסרו י ופקדת המשמר: משמרת אהל מועד י כל אחד פקיד על

ا In margin من قول سيدنا فينحس رصون יוח من قول سيدنا فينحس رصون مناط يوم مراه من قول سيدنا فينحس رصون

כל ימי דורות וחליפותם "נקד על אפינו: ולשונינו נשלח אתם י ברבות אלהינו: אלהי העולם "ומסחן נפשותינו: הנמצא בכל עולם יופם מה דו לא תמטי כוחינו: והוא אחז בכל מקום " ולא יחזו מכונו: והוא שקיח לכל כלום י וכלום לא יפלא ממנו: לאוֹי עלינו ועב'ד " עלינו כל יומינו: נרכוֹ ונשתעבד י ונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך " יהוה אלהינו: עוד נשוב ונהללך יכי אתה אלהינו:

נקרא שם יהוה האל י רחום הרחומים: אלהי ישראל י קדש כל העמים:

ועוד קרא גרמה י עצום העצמים: הך מה זעק שמה י אלהי הארץ והשמים:

דו קעימה חיה י שרי בכל המקומים: 'דלא כתשבית חייה י דבעלמה מוֹקמים:

מן ישום רבותה' רבתה י ומן אנון החכומים: ולית בן נימר לפם דאתה י אה

מלוך העולמים: ננוהיך כל ימי חיינו י לעלם עלמים: דאתה אלהי אבותינו י

בכל הימים:

مخرج غيره

אלהי אברהם בן תרח דמאוריו מופעי: 'דבא לאלון מורא יויהוה לו נראה: ויבן שם מזבח יויקרא בשם ייהיויה: ולזה היום מקבע זה המזבח יולכל אחד מראה: ולהרגריזים מתפני והאלהים הרעי: ולית לישראל מזבח שני ידמי לו במראה: ולזה הנביא רביאן העמים בו שמעי: ולו סוד במקום מתכון אתון בו מודעי: ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה: אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

אלהי בן שרה י דאנחנו בדכרנו: דו יצחק נצירה י דאתעצם רביאנו: ובן שמנת ימים הנמל י ואתשרשרת הנזרה ממנו: ומה השיג אן יגדל י עד בחרו אדונו: והאלהים נסה את אברהם י ובהנני אגיבנו: ונסב בנו ויקם י ויבא אל מכונו: ויבן שם אברהם את המזבח י ויעקד את יצחק בנו: וישם אתו על המזבח י ויעמד 'בתחנונו: ובין מה אנון בו הקול אתא מאל ית בנך אפידנו: וילך אברהם ויקת את האיל: ויעלהו עלה תחת בנו:

להי יעקב נדורה " דגלגיו עצומים: דאקים לגו אתרה שתי מציבות בריאמים: והנם לזה היום "ב' קום מוקמים: ויפגע במקום י וישכב וחזה חלמים: סלם מצב ובגבו " מלאכי השמים: עלים וירדים בו משבחים ומרומים: והנה יהוה נצב על צלמה " וכרת עמה קיאמים: אן יתן לזרעו מקומה מבלעדי כל העמים: ויקץ ויברך לאלהים: ויאמר בתהללות רמים: אין זה כי אם בית אלה " וזה שער השמים:

אלהי בן פרת בן רחל - הנביא הצדיק ינסף: דקם מן אזרע ישראל - דלדרך קשטה אתילף: ובאשת אדניו נאץ - ויהוה בטובה לו הניף: ויוסף הו השלים על הארץ - ויבאו אחי יוסף: והפתרת חלמותו - לא חסיר ולא עדיף: ובא

אלף סבבים: בהיות הבקר י וענן כבד על ההר: וקולי חציצרותה י יתקע תרועה ויחרד:

כל העם דבמחנה י ומשה סליק למור סיני: וקרא יהוה אל משה י אל ראש ההר ויעל משה: ויתיצבו שניהם ילא שלישי בינם: ופקדו מצוֹתה י ואמר לו לך רד:

וסק אתה ועמך אהרן תלימך: והכהנים יגשו ועמה יתקדשו: וכמה יהוה פקד כן משה הנבי למד: ורבה היא שעתה דבה משה סגד:

והושים יהוה תרי לוחיה מלל עסרתי מליה: לא יהיה לך לפני אלהים אחרים על פני: לא תשא את שם אלהיך לשוא ושמור שבתה לקדשו: היא שבה אשבתה וששת ימים תעבד:

כבד את אביך ואת אמך למען יתוריך יומך: בצע בעלמה לא תרצח לא תנאף תרצח: לא תנאף תרצח: לא תנג ברעך עד שקר: ודלרעך מן ביתה ואתתה ועבד וחמור לא תחמר:

ולהרגריזים תתפני י ומזבח אבנים תבנה: ותכתב עליו מתודעות י את דברי התורה הזאת: ויהי במעלכון לאתריה י תקימו ית אבניה: נגד גבעתה י ושרת אתם בשיד:

זה הממלל הוא למשה י ושש מאות אלף מתכנשי י ואגיבו בששי כל אשר דבר יהוה נשמע ונעשה: זה הוא הנבי העצום י דכוֹתו לא קעם ולא יקום זה מהימין אלהותה - ובין יהוה וישראל עמד:

זה הו דמללו אלה אלהיה · אפֿיה לאפֿיה: והושים לו עסרתי מליה · בתרי לוחיה: ואסידו בזה הדבר · שש מאות אלף גבר: לא כנביי פנותה · דכל מה אנון בו שקר וזד:

יהוה לא יפרע ראשינו י מן אימנות משה גבינו: וישמנו תחת צל קורתו י היושיען בתפלותו: וישיב עלינו מברכאתו י ומברכת תורותו: וימלא' יתן למשמר ארהותה י הך מד לאווי ועבד:

אמן אהיה אשר אהיה:

בית מפרד מני פל ושלמי שג ולא וני שלמי ירחמו יהוה אמן:
ששה מן השבעות הזכרו י ואשתיר השביעי: שבוע עמידות הר סיני י
ושש מאות אלף קוֹי: הוֹה בצפר זה היום יצפר יום הרביעי: דלעלם
עלמים י גלניו מתרברבי: יומה דאתמר למשה בגללו י הנה אנכי בא אליך
בעבי: לך אל העם וקדשתם י לאשר אנכי מצוֹי: ורד נביה רבה משה י
כוכבה דמן לוֹי ווהכן עמה הך דאמיר לה י והטהרו כמה לאוֹי: וביום
השלישי בהיות הבקר י ועמה מתיצבי: היה קולות וברקים י ושלשה שגבי:
חשך ענן וערפל י ומשה הנבי: ידבר והאלהים יעננו בקול י יגדל עמה דשוי:

דבר: והמימר אכה לו עדי וקיאמון אתשרשר: אל מן לו הכהגה מורשהי נשיא נשיאי הלוים בזה הדר: דמיתוביתו נשאי הכהן הגדול דלו מב מדכר:

אהיה אשר אהיה:

אופע נהר מופע ' על ישרון יפה: ובחלקה דצפרה שרא ' ואמצא בממצא אורא: ואפתח תרח נורא · טבן נהיר ואזרע: נפק מן כריה דאשתה · ובטור סיני עמד:

בכבוד יהוה מלא זה המקום כבלע: וכל ישראל יקוו שש מאות אלף וסבבו: בזה הטור הטבן כראון כראון: ועליון אימתה מיהוה הנכבד:

דעתדות ¹ הירועים • תודיע לשמעוים: במגיד יום העמידה • לזאת העדה: ומה אתכון להם • ממה שמעו באזניהם: ואתקשטו בראותה • כבוד על עלמה זבר:

אשרי דשמעו - קול לית כמהו: בצל קורת אלה באו - ואתם אל תיראו: תבואתו לכם - תכלכל אתכם: תמיד בכל עדנותה - זכרון יום המעמד:

ל. בזכרון משה הנביא ' קצה מובה הביא: ישמע בה העדה ' ויראו את העובדה ' f. 39 ונשיאי העדה ' יתנו מגידה: אתכוֹנת ביום מקרתה ' וכל עמה מצממד:

מעת משה הציל ית עמו ישראל: בסימנים ונפלאות יוביד החזקה ובמראות: ובתמחות מתמחות יובמלחמה ובמסות: ובעמוד עננה ואשתה יולאהר להם עבר:

ויבאו מחניהם י ומשה ינגדם: מן חנות אל חנות י ומן מרתה אל עינות: ובמדבר סין אזדמן י וירד עליון המן: ואתכוֹנת עובדים חסידים י במשרית רפידים: ואל הר סיני אתא ישראל וירד:

ואז שרא אז החל משה הנביא יגדיל: ואקבעת עמודי רחותה וארשת מצוותה: ואפתח תרח תהותה למגלי אימנותה: ונראה תמחותה שראל מנה הבלד:

בא למשה ארשותה י אתעתד ליום תליתה: ולבית יעקב השכיל י והגיד לבני ישראל: במאומים תתודע י למי ידרש תלמודה: מנה אן מר אלהותה י ביום השלישי ירד:

ומנה אן ישראל יתקדש ובגדים קדישים ילבש: ואן ישראל יתיכן י ולמשמע קול יהוה יתכון: ואן משה הנביא יגביל י טורה שבול ומעיל: ואן לא יגש גבר לאתתה בשלשת הימים יאבד:

כד שמע בן עמרם י מצות יהוה הקעים: רד לישראל ולמדו י מה יהוה פקדו: וקולות נשמעו י וברקים נראו: דְהוֹה ביום תליתה מכך ונעת וירד:

f. 39^b

T. B 9 ידעת דות דות B 9 ידעת דות דות B 9 ידעת דו

בימן עד לעלם י אמור אני אנין עבוד כל מה דחני: בדר בקמאוי ממן ברביאני: נורא נכבד נאמן י רבותו לא תמני: יכול יצוב יהוב (١) י ולא שותף ולא משני: ולא לו סוף ולא עקבי תחתית ועליוני ז סעוד סקוף סבולי פרד פרוק פליי מן מצפית העיני: ולא יאחזו מכוני: האחז בכל מקום י : קדום קעים קני קרוב הקרובים בריו תקן כלה בחכמה מתקני: לא ישא פני: צדיק וישר הוא י ליהי וי הי שמוי רבות זה השם מי מני:

חי לעולם תמיד " אמור חי אני: שלים לא יתחלף לעולם " בכל העדני: "חי לעולם אל בצדק ישפט " לכל זעוק עני: עמי כסי וגלי " שמעיו לא באזני: מלוך לעל ולרע " נתון המתני: קראה דלא בפם י הוא יהוה אדני: ריש מקרתה דקרא " אלה על הר סיני: אני יהוה אלהים יתרבי זה השם הרביאני:

רבותה לה:

ורבואן נתני : להצדיק והישר: עשה התמחות י חכום הנגלא והנסתר: רגלא בזה היום תמחים י מופחים עשר: ותרתין כנשאן עמדים י בשפול ומעיל אסתדר: בשלישי משלישי בהיות הבקר: ויהי קולות וברקים י וענן כבר על ההר: ולפידים מוקדים וקול השופר: ויחרד כל העם י ויתיצבו בתחתית ההר: ויחרד כל ההר מאד יויהי קול השופר: חלק וחזק מאד י יקיר עד מותר: משה ידבר והאלהים יעננו בקול י בסהדות שש מאות אלף גבר: וירד יהוה על הר סיני על ראש ההר: ויקרא יהוה אל משה י ויעל משה אל ראש ההר: וקרע השגבים יובין חילי כסיאתה עבר: ועמדו מביבותו י וכל מנון ישלם ויימר: שלם לך שלם לך י אה דמע כל הבשר: שלם לך כהן לאל עליון י דלבש מן מרו נזר: שלם לך שליחה דאלהים " ועליך השלם נימר: שלם לך דמע דנביותה י דקעם על נסתר: בראשית ויום נקם י במובאך לן איקר: וחדו ווהו וששו י ושדך ושלם ושמח יתר: : שלמו עליו אה עמו י ורבו לו המדכר: ואקרו עליו השלם י בגלי ובסתר ואמרו מלב ומנפש י במהרות הלב והפגר: | שלום יהוה עליו י בכל זבן £.42 ואתר: שלום יהוה עליו · בערב ובבקר: שלום יהוה עליו · לאווי בכל פעם נימר: ולאוֹי על כל שמעיו יימר אלף ישר:

משמע קלה מתחיל · נפק מן אש להבי: יתוקרו ארשינו · במה ראו ושמעו וטובי: שמורי דרכיון · ווּילון עזובי: דרכי קשטה · ומה כתב בקדש כתבי: שמור הברית · והחסד לאהבי:

אמן אהיה אשר אהיה:

ושם בית מפרד من قول سيدنا שלאי הגדול פינחם רצון יה עליו אמן: יתגלג קראה דקרא עשרת הדברים י הוא יהוה אלחינו: על הר סיני לא בפה ולא לשנו: | ומשה עמר בין יהוה י ובין ישראל ארשינו: ריש f. 40° מקרתה דקרא י ברבות רביאנו: אנכי יהוה אלהיך י אשר הוצ[א]תיך מן הסנו: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני י אנכי אל קנא פקד עונו: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא י כי לא ינקה עונו: שמור את יום השבת י מובי מי ישמרנו: כבד את אביך ואת אמך י חייך תתורכנו: לא תרצח י דמך תשפכנו: לא תנאף י זרעך תאבדנו: לא תגנב י תתמכר במה תננבנו: לא תענה ברעד עד שקר י שלשה נפשות תכנו: לא תחמד בית רעך י וכל מה ימלכנו: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך י ובהרגריזים קרש הרינו יהוה ישוב עליך קרוב י ותשוב אל רצונו: ותקים זה המזבח בימי התהב בעדנו: וכן ישמר חייכם כלכם י אה סדר קהלינו: ויסלח למאתי כל קהל ישראל - בכל אתרינו: ויזכר יהוה בטוב " אמן לכל קהלינו: ולא ישמם יהוה מן מקום יהוה י וקרוב נראנו: ותנים יומה מאה שנה " אה סדר אחינו: ישימו מעמד מברך עליכם י ומאה שנה תעשנו: ונחתם זה המימר ונימר בשפתינו:1

المراه والمراه وتمامة المراه والمراه المراه وتمامة ويقال المعدد والمغيرة على المحدد والمراه وتمامة المرادات الماتية المزادات

יוקרא אליו אלהים מתוך הסנה פישל f. 41

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר וניזל יויחנו אל המבעית בארבע מכתבים וילבו יהוה גבור ויתמר שבחו מן מימר אברהם הקבצי ירחמו וגו"

> לחדה דלית לה שני: מקים כל מן חסרני: לשמים והארץ קני: ואין עמו שני:

אפרט מלי תשבחן. ברוך שמו הגדול. ראה רפא ריאם. היה ויהיה:

 $^{^1}$ The following is added in margin אלהים אלהים שם יהוה שבה שם ולאוי. $^{\parallel}$ As on p. 7, but reading in the second line אור. $^{\parallel}$ Thirteen headings.

الأد وتمامة

נכרז בשם יהוה ' חכום כל גלי וכסי: ונתפלל בזכאים ' דמנון נפרדו
ניסוסי: משם אברהם בן תרח ' דאתמר בדילו המכסי: | ומשם יצחק 1.43
נצירה ' דלבארותה חפסי: ומשם יעקב נדורה ' דקם ממו שנים עשר 'נסי:
ומשם יוסף בן פרת ' דפתר חלמים סריסי: ומשם משה בן עמרם ' דקבל
שני קרסי: הן ישמע קול הצבעות ' וישם רחמיו עליך פרוסי:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן י ואלעזר ואיתמר: ופינחס דלזנים דקר י והמגפה מעל

עמו עצר: וסב אגרה כהנת עולם י לו ולורעו דור בתר דר: מתשלשלה מן כהן אל כהן " אל ארכון זה הדר: דמדכרו הראש יתנשא " והלב יתיטב והפגר: והלשן יתפאר י ויזכר ויפתר: מעט מן גליגאתו י אשר הונף ואשר: הורם במיתובית כה[נתה] רבתה י נש[יא] נשי[אי] הל[וים] בז[ה] הדר: צלמו מניר כשמש והירח י לילת ארבע עשר: פרד זבנו בחכמתו ודעתו י והמעשה והמימר: זברונו על הלב ירד כוֹת מים הדר: לית יוכל האמור ופתור יפתר: סדר נקיבותו י דרבת על המספר: מה טבו בין המכתבים עמד י הוא לבוש מן מרו אימה ואוקר: דרוש ארשות מן מרו יפתח לו טב אוצר: ויעננו בקול עד ישמע י קולו כל אתה וכל גבר: מדבר בעשרת הדברים י על קדש כל מבר: מה רב שעתה דבה " יפתח פמו ויימר: יתגלג קראה " דקרא עסר:תי מליה ברננות טובות עד ימטי אל מימר: אנכי יהוה אלהיך תורוע הנפש והפגר: והמכתבים תתפתח י והמגפה תעצר: וכל העם מזועים f. 43° מסתכלים : ושעבוד ואיקר: מסתכלים לנעיו קשה עד מותר: | עמדים בתשבחן ורבואן לכהן ומקרתו י עדן יימר: כל מלה ומלה המכתבים תתנשא י ויתוף המדכר: והרמעות תרדי מן העינים כמטר: ויקרי ארבע קצים כל קצ[ה] כל פל בית בשר: ועת יחסל יברך ותגיב אשיר ישר: מה טב זאת מן שעות י לא תכרת אל אחר הדר: מן לא עמה מע[מד] הר סיני בלא תבנית י יראה זה המעמד הישר: ישוב עליכון שנים סגים ' מאה שנה במספר: ותנים יומה מאה שנה י מן דאכר מסתדר: בקרוש שמו הגדול י הצדיק

תתחנו תתחנו מן דאכה שרים: בזה יום מקרתה "אשר הו מן המספרים: ששה וארבעים יום מלאות "וארבע יומים מתותרים: מן חמשיתי יומיה "דחתמון יום הבכורים: ובו אמנות מובות תתעבד "מתעת[קות] מן האבות לברים: סדר ישראל בערב יצממתו "מן כהנים ושמרים: כל איש וביתו "בכנשת הסרים: ויעלו בבקר "אל אחד ההרים: בצלואן ותשבחן "בשני "ספרים: ויחגו ויתמלו "בקדש הטברים: בכל אתר ואתר "בזהו רב ואיקרים:

מה מב זה יום המעמד י ומה רבו מן יומיה: דבו אשתמע שלשה קולות " כבדים רמיה: קול יהוה וקול משה " וקול שופריה: קול יהוה יצא " מן שנביה: קול אמור אני אני הוא י עבוד גוני תמחיה: קול מיתי מששה הפאות י פאתי עלמיה: קול זזע הטברות י ונחליה ומישריה: קול לית לו רחב ולא ארך י ולא נפק מן גויה: קול קרי מתוך החשך י עשרה דבריה: יתנלג קראה דקרא י עסרתי מליה: אנכי יהוה אלהיך י אלה אלהיה: לא יהיה לך על פני " אלהים אחריה: לא תשא את שם יהוה אלהיך " שוא ולא 'שקריה: שמור שבתה תמיד יפה לשמוריה: כבד אביך ואמך: עד תתוריך לך יומיה: לא תרצח במאדך י נפשים זכאיה: לא תנאף באשתה תשרף יותהיה מן זניה: לא תגנב ישרי עליך י מצוקיה וצרעיה: לא תענה עד שקר י תכה שלשה נפשיה: לא תחמד מה לחברך י מן עותר וקנין ונשיה: ובהרגריזים תבנה י מזבח אבניה: טובך ישראל ומה נתן לך י מן מיני מתניה: בחרך ואסגלך י מלבין כל אמיה ו והצילך מן דבבך י בפליאן וסימניה: ואפרש לך מוערים ומוערים י מקראי קרשיה: טב לך תורה ליהוה ירב כל רברביה: ותנציר נפשך ולבך יותפרש לפניו כפיה: ותימר מודאה לאלה מודאה לאלה י בכל עדניה:

לבי הוה הוא האלהים אלהי הרוחות: י"ה" ה" מברי הבוראות: י"ה"ה" דשלח משה נבי כל הדורות: י"ה" ה" דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון עצומות: י"ה" ה" דפקדן נספר שבע שבעות תמימות: י"ה"ה" ה" דנחג עמו אל הר סיני באיקרות: י" ה" ה" דשמעם קול יד[בר] מששה הפעות:

תלו ידיכון ואמרו פישושא

أحده وتمامة

לאלה ישר הישרים: לאלה דקרא על הר סיני עשרת הדברים: לאלה דאמר אנכי יהוה אלהיך גבור הגבורים: לאלה דאמר לא יהיה לך אלהים אחרים: לאלה דאמר לא תשא את שם יהוה שוא ולא שקרים! לאלה דאמר שמור את יום השביעי דגלגיו יתרים: לאלה דאמר כבד [אביך] ואמך דאנון לך מוקרים: לאלה דאמר לא תשפך דמי ישרי עליך נקמי בכל האתרים: לאלה דאמר לא תנאף ישרי עליך הקצף ותהיה מן הממזירים: לאלה דאמר לא תגנב עד במח חשכב ותהי עובדים משירים: לאלה דאמר לא תגנב עד במח חשכב ותהי עובדים משירים: לאלה דאמר לא תענה עד שקר משרי בצרר ותתקטר עם שקרים: לאלה דאמר ובנית מובח בהרגריזים קדש המברים:

לנצחיו בל קרביה פישוחם

אחז בכל אתרי אתרי לא יחזנו: לא ישא לדל דברי לא יהדר פני גדלותינו: ולא יקח שחד במאוםי ולא ידמי בכלומינו: יחכם ריטור כלוםי יראה לא בעינינו:

אל בצדק ישפט יכל דבר על חלקותינו: והו לבריה מקלט ימן ידרשו ימצאנו: השליט לא יתחלף יאל אחר אחרינו: אנחנו ממו נרקף י ונשמע מימרינו: מימר התורה ימלי עשרת דברינו: ונפרט ונפרש ונקרא יכמה קרא נבינו: כי בשם יהוה אקרא יוהוו גדל לאלהינו:

רבותה לה:

ורבואן נתני למן זכר בריתו: בפליאן וסימני מופתים ואותותו: והציל עמו ישראל בנטועיה זרועתו: בחיל תקיף יכל עד עבר עדתו: ים סוף כי הו רב ימה דצא ממו בעשרה מופתו: וצאו מנה בשלמה על יד שלחיותו: והלכו בדרך ייה "ובו אבד דבבותו: בשני עמודיה אשים תבואתו: ושבחו ליהוה יוהללו גברותו: עזי וזמרתי יהוה יויהי לי לישועתו: | כי הו חרב 45 ליהוה יוהללו גברותו: עזי וזמרתי יהוה יבעת אדרשותו: ובשעתה דבה שבחו מלכותו: על מות פרעה בצדבה ברבות עזיזותו: יהוה אמר בכסי למלאכי ערשותו: על פרעה ועמו אכלסי דאתרבת דבבותו: ויחר אפו בם אומר ילכו עדתו: בני בכורי הדמע ידשלשלת ימים הלכותו: על זה אתמר וילכו דרך שלשת ימים במדברותו: ועל זה המים אוכו זה בו אקר אתמר וילכו דרך שלשת ימים במדברותו: ועל זה המים אוכו זה בו אקר ונסותו: נסות לך אה ישראל ואקר לבני וצדיקותו: ועל מה עשה האל בפרעה ואכלסותו: במגבי היאר הדם יעד ישראל יוכר לתו: ויבאו אילים בשלם יומצאו בה שני רזותו: מובך אה קהלה תבקר יעל זה הרז וקשיטותו: בשלם יומצאו בה שני רזותו: מובך אה קהלה תבקר יעל זה הרז וקשיטותו: והישר בעיניו תעשה "והאזנת למצותו:

ישתבה עבוד סימניה ופליאתה " עבוד נוני תמחיה: מי כמוך באלהותה י נורא תהלת עשה פליה: דו אלהי אבי בעזרי " הציל אתי מן דבביה: ופקד פקודיו למוקרי י רבות סימניה: מנון המן אשר המטירו י מן לב שומיה: ובתוכו עסרת מותרו י מפתרון מספריה: הידועים ידעו י וישירו אלה אלהיה: והצנמים דצא ממו " מים עד ירוי צמחיה: ומלחמות עמלק י גדול גוני רשעיה: על יד איש צדיק י יהושע תלמוד נבייה: כי בו מופת גדול " יפתרו יתו חכומיה: יומיו ארך חיול י עד תם רזי מליה: ויבן משה מזבח י ואקים עליו צלותיה: ודרש ואתפלל במרוח " מן בעלי רמה חיה: ויקרא שמו יהוה נסי בסי עלמיה: | מן חכם רז נסי י בו שבעים מליה: מן רבות שמות " יחכמו "f. 45" יתדת רבניה: בון הוֹה יברכו הברכות " ביומי מועדיה: ממחרת הזה " ירדת

ויתנצבו בשער השמים י קדש האתרים: אצל הרגריזים בית אל י טורים טורים: והכהן הגדול בינם י כוֹת דגל עסכרים: והוא יפרט ויימר י מימרים אדירים: וכל מנון יימר אלף ישר י בלשן דברים: תמטי לזה באיקר י מן האדירים: | ועקובתה לכל נכסיף י ימטי לכל מסברים: בעמל השלשה: הזכאים הטהורים: ובאצלחות בן פרת י אשר השביר למצרים: ובתפלות נביה רבה משה י דמע הס'פרים: ובקרוש שמו הצדיק י ישר הישרים:

תנים יומה מאה שנה · אימר לכהלכון: סדרי וסעיתי · ישמר יהוה חייכון ·
הרחוק והקרוב · בכל אתריכון: ויחני יתכון · בסדר מועדיכון ומועדיכון
ובזה יום מקרתה · דו מן כליל מועדיכון: דמספרון שנים וארבעים · כמה
במדעיכון: וישמר חייכון כהלכון · אתון ובניכון: ואמור זה המימר אבר[הם]
שכרו עליכון · לא תכרתו מדכרו ביניכון: במועדיכון ומועדיכון י יהוה
יחניכון: בעמל השלשה הזכאים · ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם ·
קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: והתמת מימרי ·
כן ירתי חייכון:

שלא ונש שבחו מן מימר אדונן הכהן שלמה בן מביה הלדי בשכם יהוה ישמר חייו אמן אמן:

דוקרים אלהינו: נהללו בכל יומינו: יתרבי בכל אתרינו: שמו רב משמותינו: לו תמיד נשבחנו: מה רב דברו בספרינו: התמיר בעודנו: בריאת קנומינו: נפחד מן שלמנו: מב רב מובותינו: ברכה תקום בידינו: ידע יצר לבבינו: המגלי כל נסתרינו: הסקוף בעלינו: כל מן ידע מימרינו: דונסי כל שעאינו: נרקף מן בריאת גביותינו:

אשבח שם יהוה: לרוממו ברוממה י יתהלל ויתקדשי שמו ייהיויה יהוהי להוי על[י] ועל עמהי מה רבו ומה גדלוי היום והליל נהללוי ברא בחכמתוי נירא מן גדלותוי מובו לא יספרי ברוך שמו התדירי "ראה ולא יראה" הנסתר לו גלאהי המוחי המימית כבודו רב חכמיתי הבדד הפרד הקדים: נזע¹ ממו בפחדים י

f. 44^b

אקרש משה מדעוך: לאלה דאמר ק[דוש] ע[ם] י[הוה] ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם: תלו ידיכון ,تهامه

אכרז בשם יהוה י אלהי אבותי ואדוני: ואדרש בזכאי עלמה י עד ישהי לי יויתעני: משם מן אמר הנה נא יהואלתי לדבר אל אדני: ומשם מן אגיב ואמר י אלהים יראה לו שה לעלה בני: ומשם מן אתמר לו שאל מה זה מהרת' למצא בני: ומשם מן אמר לאחיו י אלהים יחנך בני: ומשם מן על ידו קראך י בכורי ובני: בעמלון ירתי עליך י ומקומך מכונני: מן מדעי הרע ירפאך י ויקים לך רז אלפני: וישמע קל צבאך י ויעורך אל קדש מכוני:

אלהי אהרן הכהן בעלי ים הברכות: אשר הוה יתן זית שמן המשחות:
ופמו ים קבולות בכפירות הסלחיות: ויקמיר חלבי עלות סדרי החמאות:
והעלה והשלמות וירגן ברב התפלות: והמלאכים רדות למשמע והרחיות:
ויסקו למעונה רמה ובידיון התשבחות: ויקבל ממו יהוה יורפא רב
הרשעות: ותשא אש מלפני יהוה ותאכל הקרבנות: אהרן יתפני שמה י
ויפתח פמו בהשמות: וישא שתי כפיו "ויברך רב הברכות: אשרי למן יהי
פניו שמיע זה המשמעות: יברכך אה קהלה בחמשה הברכות: ישמרך
מכל סוכילה מכל עשוי הבישות: יאיר יהוה פניו אליך בחסד והמובות:
ישא יהוה פניו אליך וירחיק ממך כל הרגעות: ויצילך מידי בעלי רשע
הלבבות: ויושיעך ולך יפדי מן מדועי הנקמות: וירתי עליך וירחמך:
ויתקבל ממך טב המדרשות: ויקבץ גדחי עמך מן כל הארצות: ותעזר
לימי מלואך ותעשה חקות ומצוות: שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך לימי מלואך ותעשה חקות ומצוות: שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי אלעזר ואיתמר י ופינחס המקנא לאלה: וקטל זמרי וזמר י וקח 1.47 אגרה כהנה גדלה: קיאם ברית לא יתנשי י ושמו קיאם קבולה: כהנה מתפרשי י פניכון אה קהלה: והיא מתשרשרה במקטירי העלה: וחכמה בריטורה י להלוכי סוכילה: ויכפרו ויברכו יועל המזבח יתנפלה: ובזה היום יערכו י בבגדי הצ'ץ והפתלה: הא לו עמת עיני יוהו קעום בצלות והתפלה: וכל מה ידרש יתעני יומרו לו יקבלה: ובבגדי הנזר יתנזר י המורשה מן אביו לה: וידבר ויימר י דברים רב מלה: עשרת הדברים עד תשמע ותשמר אה קהלה: על ארבע הפאות באיקרים יוכל מלה ומלה: המכתבים מתפתחים י מתרבים לאלה: והכהן והעמים י מציתים למשמע דברי האלה: והארבע המכתבים י ביד הכהנים סובילה: וכל מלה מתנשאים י בזזעיו רב

² B9 והכמח.

דבריה: עד יעמדו בכרזה יואמנו באלהיה: וישמעו ויראו בטהרות גבייה:
ויצטמתו וייראו יוטורים בטוריה: טור סיני אתת עליו רבבות מלאכיה:
וכבלע וצבאיו קעמו על רגליה: והקול נפק מן רומה לית ידע מוצאיה:
וקול ייתי מששה הפאות פאתי עלמיה: קול לית כמו בקולות זוע כל
טבריה: קול יהוה מוצאות מן ארבע שנביה: קול מדבר דברה אקרי תוריה:
יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה:

תשבחן ורבואן י ורוממות מתפרשותין בלב מהור למען י ימלא טב דברותי: למן אפרש לן מימרו " חקותי ומצותי: מן עסרת הדברים דרברו " אקרי תורותי: דבזה היום אשמע יתון י לקהל עבראותי: על מלי רז מוקרון י מלי ישראל בכסיאתי: ביהוה ובנביו י כי לית דברו בקשיטותי: ומן יתגלא אליו י יבות כסותי: יהוה אמר למשה י לך אל העם וקדש אתי: ליום השלישי יועלו על מברותי: על מהרה אתשגבו בארבע שגבותי: בזזעיו רב אקוו טורים טורים סביבותי: וקולות וברקים ' ואש בו תוקדותי: וענן כבד על : המדבקים י וקול ארבע שופרותי: מה רב שעה דבך יצא חדבר מן שמימותי אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מעברתי: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני גדלותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא אריך ימיך על ה לא תעשה בו כל מלאכותי: | כבד את f. 46 אביך י עד תתורך ימיך חיותי: לא תרצח דם אדם ישפך לך דמיתי: לא תנאף תזני י מחר באש קטרותי: לא תגנב כלום י תתמכר במה תגנבותי: לא תענה ברעך 'עד שקר י תכי נפש בשקרותי: לא תחמד בית רעך י ומה לו מצאתי: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך י בהרגריזים קדש סגדתי: והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך : ותקטר קטרת רחיותי: זה מלי עשרה בא מנון שש מאותי: טובי עמה סדרה · ישמרון בשמירותי: כל מן שמר משתמר · זה אמר אלהי אבותי: שלום יהוה על קדקד נזר - דעל ידו שמעתי: שלום יהוה על משה י דביאר יתון תורותי: שלום יהוה על משה י כי מליו ים דעתי: שלום יהוה עליו י עד אן כי ייתי: דאמר לן במימריו י בקדוש ספרותי: והיה לבבם זה להם י ליראה אתי:

יהוה הו האלהים י אלהי אלהיכם: י" ה" ה" מלוך ארעה ושומה: י" ה" ה" דהציל עמו ישראל במופתים מתריאמה: י" ה" ה" דפ[קדן] על יד משה הדמע: י" ה" ה" האמר לן על ידו במספר חמ[שיתי] יומה: י" ה" ה" ה" עולם לדורתיכם בכל מושבותיכם:

תלו ידיכון وتمامه

לאלה צעורך וברואך: לאלה דממצרים שם פדואך: לאלה דשם ספר התורה מלואך: לאלה על טור סיני מימרו אשר אשמעיך: לאלה דבזה היום ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר ויעל משה: ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד: יהוה אלה רחמן ורתאה وتهامة

الامرا من معدير هو من المعني الله منها هده البيوت الماتيات قدامك كما تري اولاً يقال بيت من المعن وبعده يقال الابيات مدنا درد دده دورية الله الابيات

ויתמר נשוֹי כהלן כלה י ובנצירו וילבו קבלו التلات فصول וכי בשם ושמע 18-6.4 ישראל י והמקרא על המכתב עשרת הדברים י ולפלווי פאק דפגאף في قطف بكرة ודבר אל אהרן י ויתמר אוסיפו" | פאבה הא סביאן f. 49 [איויז] בתר כן יתמר שבוע מן מימר מתנה המצרי ירחמו מרי אמו:

נצפי למשה בן עמרם י דקעם עם הכבוד הרם: על הר סיני וכל העם י שמעים קול אל קעים:

הקול נפק מן אשתה יעל הר סיני ברבותה: במחוי צפר יום תליתה י יקרי למשה עסרתיתה:

ראשם אלהיך אני ' לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תשא ש[ם] שוא ברביאני ' ושמור שבתה בלב כני:

ב'מוק'ר אבהתך פקדך מרך י לא תרצח לא תנאף אמרך: לא תנגב יתיטב דב'רך י לא תענה עד שקר תמ[טי] מסברך:

מסברך תמטי וי[הי] אגרך י שמ[ור] מאו[מה] לא תחמד לחברך: ובנית מזבח ברום טברך ובו יראה זכורך ודברך:

זה המעמד יהי בריך עליך ועל סדריך: ויסגי יהוה מסבריך ואלה ביומיכון יאריך:

 $_{
m f.~49^b}$ אה מן אנה אסתדר י מן נקבה ווכר: וחייכון אמן ישמר י בעמל דמע מן הבשר:

תנים יומה תנים יומה י מאה שנה בשלמה: תעשו זה היום בעלמה י בעמל קטף כל נשמה:

ישתבח אלהים:

ויתמר אתה[ו] דבריך עלמה וلنصف التاني ובתר כן יתמר דכור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

במקום טור סיני עמדו ישראל כלם: שש מאות אלף י הם ובניהם:

¹ As above, p. 53, x to 1.

² Given in full.

משתמלה: הרחמים עליך תשרי י ותסור ממך הקללה והחטותך מכפרי "
ואנשם גרמך יסתלח: ומבתרון מה מצאנו " אלא ימי הקללה: ומסכינים
סרנו י עליון כל עת אבילה: וענינו פקחים " ודבבנו עלינו מעלה: ולא גדע
מודע רזים י ודברי רב לא נגלא: אלא כוֹת אנש מהלך " העוֹר בפילה:
ולא יתם לנו דבר בדרך י ולא נדע מפתר מלה: ובתר זה אני מדרשי מן הו הנסתר לו גלא: כי רחמיו עליך תרשי ות[ה]י צלותך מתקבלה: ותזבה ותקרב ותקטיר י קטרית העלה: מן התהלל והזמיר י ומרן לוכון יסלח:
ויזכר קיאמו עם אבהתך י שכוני מערת המכפלה: ויבד סדר דבבותך י ומן
אסור פנותה יצילה: ויפרש עמודי עננה " ויסגר עמודי קללה: ויכתב לה אסור פנותה ממכונה י ומעל[יד] תמ[רד] ותשלח: | ויקים מה אמר בספרך " על יד משה משתלח: והסרתי מחלה מקרבם י ולא תהיה משכלה:

תתחנו תתחנו בכל מועדיכון: תנים יומה תנים י תעשו מועדיכון: ותתנקו מכל חוב י והרע תתרחק מנוכון: וירבי הזהב והכסף י וישם הברכות בידיכון: ויחני יתכון בסקיף ויעלי מיתוביכון: ובזה היום מקרתה דו מן כליל מועדיכון: דמספרון ששה וארבעים קשימותה י כמה אמר בכתבכון: תעשו יתה מאה שנה י אתון ובניכון: במעשים כשרנה י ביכולה פני רבביכון: ותמטו אל רצונה אל קדש משכניכון: ותראו ימי מניאנה ועמודי מסגדיכון: הא לו עמת עיני עמה י כהני רבניכון: על המזבח קעמה י העשה קרבניכון: סבולי הטרח י סדרי טרחיכון: לוכון אמן יסדרה י יקום פניכון: ונראה יתו י בזה היום ישמשנוכון: והו בגדי מלבשותו י והצץ באבן שמחותכון: ומתפלל ומתנפל י קדם גבעת עדן גנתכון: ברו השם מלא י משלשה באותות אקר מכתבכון: שנים ושבעים מלה י שנים מאתים ושני שלשים מספר נביכון: עמי לא תסבו עלי יעל דברי קמיכון: ואשול יתך קהלי " תסבלוני אני שמשיכון: לשני מתקצר " על זה המימר פניכון: מדרשו עמו תתוקר י בין סדרי דבביכון: כי הו המסכין י העני שלמה עבדכון: זעור תמיד מרגן י קצי מיתבה במועדיכון: ובתר זה וזה י מפרש לוכון: אן ישמרך מן נבוזה י ויוריך ביומיכון: בעמל התלתה והמלך י ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו וכלב ויהושע המלך " הקעום פני פניכון: וחתמת מימרי : אמן י כן ירתי חייכון

ויעבר יהוה על פניו פישומא

הטביעת ונהבה ונדרשה פישוא וקטף הטביעת f. 48 חמשה קריאן פאף וווא פאף וווא פאף וווא הטביעת חמשה קריאן פאף וווא פאף וווא פאף הטביעת

ויקרא אליו אלהים מתוך הסני ויאמר משה משה ויאמר הנני: ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר:

تكرر مرتين

ושולב ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות وتمامة יברכך יהוה וישמרך

ויתמר יהוה אל רחום וחנון שבעל ויתמר מרן מן מימר משלמה בן אב סכוה ירחמו יהוה אמן:

קדם נימר יזה המימר י המתוקר: נטהר י הלב והיצר י ונמהיר: בסגדתה: קמי בדר י דלו עבד י תמיד נסגד: בתהללות י והתשבחות י והרוממות: f. 50⁴ כל צלותה:

ונרבהו יוננוֹהו י ונסיד אן הוא: פרד אחד י לא מן אחד י ולא תכחד: מדילה צדקתה:

ומן יכל ישאל מה זה האל: דמצא כל ממצא ולית ימצא: לו

דשלח · מי לו מלא · בתפלה: ולו השכיל · בעמו ישראל · אל הר סיני ועליל: לדבירותה:

ומללה פה אל פה ידבר בפה י קדש כל משפח: בעשרה נאם יויד אל העם י כתועפות ראם: לשבטיון שכינותה:

ודברם י והשמעים י ולמדם: מלה בתר מלה י הדברים האלה י ואגיבו במלה: סדר עדתה:

שמענו " ועשינו " מימר אלהינו: דאמר אנכי " וכמימרו נדכי " משני מלים עד כי: אמר שמור שבתה:

וככן מה אתביאר י מן ששה דבר י בקצה אשר: שמה כבד י ואתו נעבד י על קדש כל מסגר: אתר שכינותה:

וישראל עמדו : כלם יחדו : ולא נפרדו: לזה המשמע : על כן דן יומה : מעמד הר סיני אשתמה: וככן יום מקרתה:

ובכות מחר · בנה המבחר · מזבח תחת ההר : והנערים שלח · ויזבחו עלה · עם שלמים מלא : ויקח דם בריתה :

ויזרקהו על עמה סביב י והתהפד הדם והשיב י על בגדיון מתכתיב: עשרת £.51 הדברים אתקרית י ויאמר הנה דם הברית י וזה מופת לית לו תבנית: ליום אחריתה:

האן עומה י כד עמה י זה התמח: ולא עובו י רק אגיבו י למשמע הטיבו: במשמרותה:

על כן בפֿם י מודאה נשים י למן אקים: לנו על דת י בו אסתקפת י מיתובית עדת: קהל עברותה: יראו וישמעו - מה אגלא לעיניהם: מן קולות וברקים - וארבע שגבים עמם: ויקרע משה השגבים - ויעבר בהם: אל הר האלהים - ויהיו שניהם:

זה ידבר לזה י ולא שלישי בינם: כדבר איש לרעהו י ותשתמע דבריהם: הך חזו זה היום י לא חזו ביומיהם: מה ירב שעתה ראמר אלה י למשה אמר להם:

עד יתיכנו למשמע י ויתקדשו פן יפרץ בם: וירד משה מן ההר אל העם י ויאמר אליהם:

וירבר אלהים את כל הדברים " עשרה שמם: ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים " ולא תשתחווי להם:

לא תשא שמו לשוא · קולתיך תשתמע: שמור את יום השבת לקדשהו · במשמרו מיתוביתך ירימה:

כבד את אביך ואת אמך י תתוקר בהם: לא תרצח לנפש י תתריד בארמה:

לא תנאף 'עם הזנות י טהורים תטמיהם: והלל דרך הטוב י ולא תגנב מאומה:

לא תענה 'עד שקר י נפשך תשפך דמה: ולא תחמד מ[ה] לחברך י f. 50 יאחוֹ בך האף והחמה:

והקמת לך אבנים גדלות י במקום אשר אזכ[רתי] את שמי שם: אבוא אליך וברכתיך · ברכה תמימה:

כן יברכך יהוה י אה עם קדש ודמע: ותעשו זה היום י מאה שנה תמימה: וכן ישמר חיי י מן אנה כלכם: ומאה שנה תעזרו לזה המעמד י אתם ובניכם:

אמרו אהיה אשר אהיה י אה אדון התקומה: 'עני מדרש עבדיך י וכפר אשמה:

אהיה אשר אהיה אה מן יכלותך עצומה: השקף על עבדיך וברב מובך ברכם:

אהיה אשר אהיה י אה מלוך מכה ורומה: כפר לעמך ישראל י הסגודים לקרש טבריהם:

תנים יומה תנים י מאה שנה בשלמה: תעשו זה היום י אתם ובניכם: חתמו צלותיכון יואמרו בדכיות פממיכם: כהלכון פם אחד י וירד יהוה בענו ויתיצב עמו שם:

> הסגדות שלשה ועל וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם בישום "

¹ Bo عمر ² In margin is written كاتبه.

שלומה: ימצא מאום גדיל י ובו חכמה תמימה: ובשבעים נפש עליל י וצא בפריה עצומה: ויוסף דלא קרב נפיל י והוֹת זכותו תמה: ומולד נביא סגיל י לנביים דמע: והאותות דגלאון האל י והמסות והמלחמה: לאבדן גוי נפיל י באף ובחמה: בכן שב בתליל י זכרון באי מצרימה:

الملا المحامة وتمامة والمحامة المحامة الله المحامة ويقرو الملا المحامة وتمامة المحامة المحامة

לאלהון נברך ידו בעל התקומה: בגדלו נח[ג] ע[מו] אל הר סיני י ואשמעם שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים י וקול בן עמרם הדמע:

הו משה הנבי הנאמן הסגיל: דביאר בכתב קשט לא אליל: וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה: وتهامة

ويقروا الي ויקרא אל משה يقال دران אתהו יקירה ومرقة אלהים ويقروا الي انجم المرادة بالمرادة المرادة الم

בנדלו הציל אבהתן ממצרים וגו"ו

רב אלה وتمامة ويقال دران סיאגים וכי בשם ונהבה وتمامة ומליפוט וلماتي חמשה קריאן י קרא אלה למשה: הראישונה ויקרא אליו אלהים מתוך 1.52 הסנה י ויאמר משה משה: השנית ויקרא אליו יהוה לאמר ב[חדש] השלישי: השלישית ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר י ויעל משה: הרבעית וכסהו הענן ששת ימים י ויקרא אל משה: החמישית במשכן יהוה י ויקרא אל משה: وتمامة

ويقروا אל וספרתם · يقال بيت دران وبيت مرقة لسيدنا فينعس المراد العراد المراد العراد ا

ישתבח לעלם: יהוה הג[דול] האחד " דרבותה אתרבת: ביאר וספרתם לכם: ממחרית השבת: وتمامة

* פג ישתבח מן מימר עמרם בן שלמה הכהן כתוב אתה יסלח לו יהוה כל עון וכל פשע וכל חטא אמן:

בגדלו אסגל עמו ישראל · דלית בעמים לון כוֹת: במספר שבע שבתות כליל · חמשים יום אתחשבת: ועל כלולון אתא קול תליל · במשמע רום כל מקרת: על יד נבי נאמן סגיל · אשר הוא לנביים חתמת:

הו משה רום נביאכם: דביאר בספרו בגללכם: וספרתם לכם: ממחרת הו משה רום נביאכם: דביאר בספרו בגללכם: וספרתם לכם:

¹ As above, p. 339.

Added in the margin.

ונדביק י ונתחזק י באימנות משה הצדיק: דגלא זה הרז י בכתבו הלז י על כן עליו נכרו: צלותה ושלמותה:

ובו נשאל · בלב נמיל · מרן צלותך יקבל: ובעותך יגיבנה · וצבעתך ישמענה · ופללך לא ימרפנה: ויזמן לך פצותה:

ובמובאי ובמוצאי אני בעי: לך אה אחי אן זה היום יהי עליך חדי וזהי: וככן שבעותה:

כל שנה תספרנה י ותחלנה י ותכלנה: באשמח'ת י והמועד והשבת י דאשתירת: יעברו עליכון בשלמותה:

ועבדך הדל י ממך יסתכל י לאלה תתפלל: רחמיו ישימה י למן אשתמע י עבדו משלמה: דמבני דנפתה:

וחתמת מימרי לוכון יתנים יומה מאה שתה:

יתהלל אלהים وتمامة ואתי ثم بعد ذلك يبدا الأمام כי בשם وسور لخليقة وبعدهم יתמר דראן מד לית אלה אלא אחד وتمامة ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו وישתבח:

בגדלו בחר עמו ישראל וגו"¹ f. 51

ויטע יהוה אלהים פישומצ

ויקרו ול וישא יעקב רגליו • ويقال دران ממנה דכלה ومرقه אתהו אלהנן והב לן משבחה ויתמר ישתבח:

מילה דנשא מיתובית יעקב וגו"2

וישא יעקב רגליו פישומא

ويقرو الي المأم שמות يقال دران عدم تطعاد وتمامة ومرقة مدا معدمه المهما المعدم: مائم تدلاك عنم مانا المالات

*عليه ايضاً لكاتبه عمران هكين

יעקב ישראל י זכאה עצומה: כד בא למצרים י בשבעים נשמה: וברכהו מרה י בפריה מתריאמה: ויצאו ברכוש גדול י על יד קטף כל נשמה: על כן לאוי בכל עת י יתברך יהוה:

בפונא ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה:*

רב אלה وتمامة ويقال دران חיול הו חילה תקיל וכי בשם ויתרבי כלה ויתמר מליפום:

ובנפש f. 52 במובא יעקב ישראל אל מצרימה רב תמחן לראה בלא חליל יובנפש

¹ As above, p. 338.

⁸ As above, p. 125.

³ As above, p. 338.

⁴ Added in the margin.

f. 54

צעם שחר: עד קבלון וביאר וי[דבר] ק[רח] ב[ו] יצהר: בן קחת בן לווי: وتهامه

ויקרו וلي פינחם يقال علية فصل ערכתי علي نغم בחר יהוה وهو من قول سيدي العم הכהן שלמה בן טביה · הלוי · בשכם · יהוה ישמר חייו וחיי בניו:

על שלחן תשבחתה: בטובות לבבותה: דביקים באימנותה: כל חסד במובותה: והרחמים ורחותה: נתן לו עלה קטרותה: שימו מזבחות עלתה: לשמירות ארהותה: מן מצות חקותה: המתקבלה בלוחותה: בכבודו וגברותה: נבי עלמה ואחריתה: מובות רנינותה: ברוח ומהרות גביותה: ידרש טובות צדקתה: אן דרשת בנצירותה: : התורה אה סיעתה כל סוד יגלי בפתרנותה: המודמנים בזה כנשתה: נשימו קמיך אה עדתה: אן יוריך לוכון חייותה: ליומי רצון רוחתה: וברית קדש סגדתה: יוכר לכם תורותה:

ערכתי לחם הפנים י במימר הרבאנים י דברים ענינים כי אנון צריכים ידרשים הרוחה. נהוה קהלה מבהי שבחותו ורומותו: להוי על זה סדר עדתוי מה אמר בה תעשהי התורה המתפרשה. ברוח הקדש נתינה י בתינה למימנה: טובי מי יקרא בהי בלשנות ולבבה" יעמד פני גדלו אלה ישמע ויגיב ממלל . דך מה ראיתי ברו כל מן יהי חכום בוזי אה עדת השמרים" נדרש מכם מימרים יקירים. אן לוכון תמיד ידרשי ליומי תהבה ומשכנה וברית אברהם אביך: ירתי מרך עליך:

ומל יהוה אלהיך " את לבבך באבותה: ושב יהוה אלהיך " בעזרך את שובתה: ותדרש המדרשה • שם תתפלל תפלותה: וירתי אתר קדשה • מתרחב מן צרותה י:

 $^{^{1}}$ B9 צלותה.

פַשָּׁתְּפּן אל במדבר סיני יתמר דראן מלכה דלעל מכלה יומרקה אלהים אל עליון יוהא מלך רחמן יתמר ישתבח: תהי על חמאו יכד יתוב ויעזר ליד מרה: כי בעלמה יסלח לה: ובאחרית יוקרה:

רב אלה פישות אותמר דראן · חילה רמה · שמע בקלן · וכי בשם ويقال ונהבה ונדרשה פישות פשב יתמר מליפום פשפ שגו

ירום קהל יהוה זרע כל מימני: זכותה ומי זה י לרביאנה מני: בא אל מדבר סיני י ולא היה כני: וצא ממדבר סיני י אחרי דאתמני: בא אל מדבר סיני י ולא היה מני: וצא ממדבר סיני י קהל קדיש כני: בא אל מדבר סיני ולא משכן לפני: יהוה וצאו במשכן וכהני: ירום נביא נאמן י דהודענו באלפני: קשטה וקדשה י וכל זה יתני: יהוה ולו דבר י אלהים אל קני:

במדבר סיני وتمامة *علية ايضاً مليفوط من قول الأخ المكرم الفريز عمران حرر الله ادا"

אדכיר למב משה י דגלגיו לא ימני: דנגד עמו זה י השבוע על הר סיני: עד שמעו קול יהוה י מדבר עמו בלא שני: ואסירו סהדה קשימה י בזה ובכל ממלה אדני: 1

علية ايضاً מליפום الي العم الشيخ ابراميم القبامي رضي الله عنة בעין הלב ראיתי מעמד הר סיני: וחילי רומה וחילי מכה תריון בו מזרמני: והכבוד משגב בארבע שגיבים אש חשך וערפל וענני: וההר בחר באש עד לבב השמים וקול קרי אדני: אשתמע מכל פה מדבר 'עמה' פנים בפני: כד שמע קול אלה קרי אנכי יהוה אלהיך אל קני: נכספת רוחיון אן תצא ותשוב אל ים האסף הפני:

במדבר סיני נשל ויקרו אל ויקח קרח יתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח ואתהו חדה ויתמר ישתבה:

עבודי ורבי - בגדלו נחג עמו אל הר סיני - בזה השבוע השביעי: ואשמעם f. 53° קולו - מתוך ענן עבי: קול יהוה וקול השופרים - וקול משה הנביא: שלום יהוה עליו - במספר הכוכבים:

ימלל משה בעשרת הדברים על ההר,: ובדילון ארבעים יום ומי לילה

الم دلك علي يد كاتبه الفقير Added in the margin with a note at the end المحاور علم المحاور علم المحاول علم المحا

ויכפר לכם עונותה: וכל שנה נשים לכם י דכרן טב דכרנותה: ונקרא התורה לכם י קדם פני משכנותה: ברננות מובות י בפסק ונגד ואנחותה: אוי לאשר עשוי רעות י עמך בגברותה: יום בו יסף יהוה עליון רעותה: שם' ישקיהם י רשף קטף ומררותה: הלוא הוא כנום עמדי י חתום באוצרותה: כל זה אתמר בדיילך אה גוי קרישותה: ואתון כי ידין יהוה י עליון ב ועליך בנחמותה: ומחשבך מעט מן הנקמה י ולך גן עדן שבינותה: יהיו עליכם סתרה י כמה אמר בתורותה: וזה המימר אמורה י לוכון אה בעלי רוחתה: עבדכון הכהן שלמה י הצריך לרתותה: "מימרו לוכון בשלמה י תעשו לו דכרנותה: ועבדכון אברהם המרחיבי תימרו בלבבותה: אן יסלח לו חובי וירחמו ברחמותה: ותימרו אן ישמר חיי : מן אמור זה מימרותה: מאה שנה בחייו וחיי י סדר קהל עבראותה: בעת מרן ירצי עליך וישוב י ויעזרך ליומי רוחתה: ותדכרו אתו בטוב י בדכיות פממותה: ביהוה ובמשה עליך י תשים זה התולדותה: כל אשר אמרתי אליד י תשמרו במשמרותה: ותיתו אל קברינו י ותימרו דן מימרותה: וכל אשר דברנו י אליד בזה סוברותה: ועל חסול זה נימר יהוה ירתי עליך ברתותה: ויצילך אה סדר מן פנותה וגברותה: | וירפאך מן מרוי י מן הרעות עשותה: דבבי ב. f. 55 : ושנאי י על עדת קהל עבראותה: המתגברים עלינו י במעשה רעותה ומסכינים סרנו י אבילים בכותה: על ימי רצון ותהבה י ויומי חגותה: ועל הימים דבה י ברכת כהנותה: אשר ארך חיינו י סגרת בצוקתה: ואתרחב ממנו י אתר קדש סגדתה: וסרנו שם ומשל י בלשנות עממותה: ולא לנו עמל ירצי בתורותה: ולא לנו שופטים ארכונים מקליטים ברדפותה: ולא לנו כהנים יכפרו בסליחתה: וסרנו כצאן תעים י בלא ריטור וחכמתה: כל זה מן התעוים י ומקשה ערפותה: אשרי ומוב למי ישוב שובתה: ויראה יומי - דאתקדם לו מדכרותה: וירצי מרן עליו י וישמע לו תפלותה: וירא משכן קרשיו - מתנצב על גבעתה: וירא שני עמודים - והמלאכים סביבותה: וירא הכהן והתהב עמדים · פני מזבח קטרותה : ביומי המועדים · · ראתעבר בזהותה: זבן ברכה ורצון י וששון ואשמחותה: אשר יתגלי בון י עדת קהל עבראותה: גאלי לו בנסתרות י תתעשה מצותה: והרעות והצררות י לית לון שם׳ נמיותה: ולא יסור מן יעשה הרע י אלא יגלי עשותה: לא בוֹת זה היום הרע י דבון גברות דבבותה: ובתר זה המימר אתוריך עלי פתרנותה: כי המימר אלי ואליך י משמעו בו סוברותה: והמימר שנת א יור יוט יוכ י אתמר י בחדש סיבן מן שתה: או הוֹת פנותה רכבה בצורר י ובצוקתה: כן יצילך אה אחי י מן ידי דבבותה: ויזכר לך מרי

יעיכון 1 B9 עליכון. "In the margin פליכון 1 B9 פאיכון. "העמעדים 1 B9." העמעדים.

ישלח לך נביו י כות משה שליחותה: מן פאת קדמה ופניו י נוף כהנותה: ויעבר הרגריזים י קדש כל ארעותה: ויחפר הארץ דבה טפרים י אבני ארהותה: ויצב יתה וייתי פני י קדש חליפותה: שם' יתנצב ויקום כרני י דמעות משפחתה: ויכתב באדה התורה י ויימר זה הו קשיטותה; כל עמי וסדרה ישמחו בזהותה: ותקום סדר העמים יעל מלי קרשותה: ויסע עמוד המלאכים " תלחם עמו מלחמותה: ואלה יהב לה נצען " רב ומגיבותה: וימות כל מן חלף שמחן יולא יימן באימנותה: שם יקום לו מה אמר י בקשט ארהותה: חמשה מ[א]ה ידקר י ומאה מכם רבבותה: ובתר זה בלשנו יימר י כל מן הוה מימנותה: ויימן ביהוה ובמשה ובהר י ובתורה ויום נקמותה: וימלך אחד עשר י גוי עלמותה: ועדתו תתוקר י ועורנה ימיחותה וימללו הלשונים ' ויקום לשון עבראותה | ותקום הזהי והששונם ' על מליי יומה עשה ודברו יומרו ! ארור ארור עזרה ודברו יומה עשה f. 54b עמן בעשותה: כל מה אנן בו שקר י וזה הקשט עדתה: קומו ב'נן נלך בסובר יונדרש ממו סליחותה: ויקומו וייתו וידרשו יעברו תחת טליותה: ויטהרו ויקדשו י ויאמנו באימנותה: ויתגלי משכנו י והמלאכים סביבותה: ויתנצב המשכן בחננו ' וימשחו בשמן זיתה: ותצא אש מלפני יהוה ' במזבח קטרותה: ויצב כהני יהוה ' מלוא חופניו במחתה: ויקרבו הקרבנים ' קטרת ועלה ושלמותה: ויתגלי עמודי הרבינים יעל ראש משכנותה: ויברך הכהן הגדול י ברכה גדלה תמימותה: וידרש בה וישול י כפירות פשחותה: ויתחני ישראל - במשמעו ברכותה: כל זה וחיי האל י צדיק ליתו שקרותה: הֹך מה ראיתי מימר הכהנים וזקינותה: וראיתי בחלמותי ברז מימר שמותה: כי זה הרבר קרוב י למן לו ארך חיותה: בתר דסר חשוב י בספר תולדותה: ולא תקח על לבך² מן פנותה · קרוב תלך באחריתה: אשרי לוכון אה עדתה · אן תמטו לזה רוחתה: להווי עליכון תשמר י מימרי על קשיטותה: בזאת יקום זה הדבר י תיתו אל קברותה: ותימרו למיתים י אשמחו ברוחתה: כי הרצון והמשפטים י קעום על גבעתה: ויימר אשרי לכם י אשמחו אה מסכינותה: מן הוֹה מכם י ביומי חסור פנותה: אשמחו ואתחנו י כי סגרת פנותה: אשר אתכוננו י עליך רבבותה: יהוה יסובר לכם י ויסלח לך חטאותה: ירחמכם יהוה י וישכנכם בפרדס ננתה: יום נקם קרוב י יסב לוכון פרותה: מן שנאיך החבוב " יום בו יתותר חשבותה: | יום בו פניון £ 55 כושים י וריחות רעות ריחותה: וכות אבק ועפר בישים י תהיה גביותה: ולית להם מושיעי מן מגביאתה למכותה: אלא מצוק ומצור וקשהי מן חרב י נקמותה: כל בדילך יתעשה י אלהיך ביכלותה: ואתה בגן עדן בששי מתחני בשלמותה: ואנן דרשים לוכון יפני ארון בריתה: אן יהוה ירחמכון י ■ B9 בלך. 1 Bg مرا و B

בחייך אתיתב קבלי ' ושמע החלום: הזה אשר חלמתי והנה אני קעום: פני הרגריזים ' מתחנן ומצלי: נשאתי עיני ' ראיתי כד אגלי:

עליו תמחים י ומראים כבדים: ומלאכי אלהים בו י עלים ויארדים:

ואורה ס'הר בו י ועננה מנ'גד אליו: והמקום מקום רב י והנה יהוה ניב עליו:

דרשתי אעלה י ואראה זה התמה: הלכתי הדרך י והנה נפלאת עלי אימה:

עד אמטית אל המקום י המתקרי גבעת עולם: ראיתי שם' תמחים י כהם לא ראיתי בעולם:

מן כליל מה ראיתי י ראיתי שם' אתר: רחב לא קצה לו י אלא אחר מדבר:

וכבוד יהוה י מלא זה המקום: ומלאכיה הלכים בו י והכבוד על הכסא קעום:

שרית אראה ואתמח י והדרך תסבלוני: מן אתר אל אתר י עד אלא ממטני:

אל אתר לית לו דים · שם' עיני נשאתי: ראיתי בו תמחים · כהם לא איתי:

ראיתי שם' תרח יקיר עד מותר: עפלתי אמר מה הוא זה האתר: הן צדקני מימרי ביני כל העמים: אין זה כי אם בית אלהים יוה ער השמים:

קרמתי אליו · ודרשתי אפתח אתו: צא לי מנה אנש · נבהלתי מן ראותו: 1.58° סגדתי על אפֿי פניו · ואמרתי עליך השלום מני: בחייך לא תקח עלי · ועל סכולי תסבלני:

אמר לי מן אתה י ומן אתה תבעי: אמרתי אני עבד זעור י מן תפושי דת משה הנבי:

אמר מהבה בך י תנחיו מנחיה לך: וכל מה תימר אלי י אעבד בנללך: שאלתי אתו ואמרתי י מה הוא אתרה הדן: אניב שיאלתי ואמר י זה הוא גן עדן:

אמרתי לו באלה עליך י ובקשט משה בן עמרם: אגידה נא לי י אם תחיה א'ת מבני אדם:

אמר לי מה תדע אן אני בעל התשמשה: ואני דאמיר בדילי יקח לך

ואני קעום י על תרח זה המקום: מהימן על מן יעבר י לגוֹה בשלום: ולי בתוכו אנש י מה תוכל תשיג אליו: מתקרי שמו משה י שלום יהוה עליו: ברית התלתה: ותפלות אדונן משה י ואהרן וקטרותה: ותנים יומה מאה שנה י ברצון וזהי וחדותה::

ויתמר דראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו פניים ישתבח: בנדלו ישים זה המעמד י בריך ומברך עליכון: וכל שנה בין ידיכון נצממד י ואתון בשמחיכון: בעמל אדונן משה הנזיר הקדקד י בן עמרם נביכון:

ומן ברכת זה היום עליכון יעזר: וסגי שנ[ים] ישוב עליכון באיקר: וחייכון אמן ישמר: אתון ובניכון:

רב אלה وتمامة ويقال دران מברכו وبعدة מליפוט من قول العم הכהן שלמה בן טביה בשכם:

אשרי וטוב למי ישלם ויוקר: על משה בן עמרם יזרע רב בני עבר: דאתשלה על ידו וביאר לעמו וטר: עשרת הדברים טוב ילמי לון ישמר: באחרת מנשמה י ובעלמה מתוקר: יוכילך על משמר יכי הרצון לך יעזר:

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר ויקרו אל אלה הדברים יתמר דראן לך נביע יומרקה אתהו עבודן ואלהים רחמנה יושתבח:

גבור הגבורים: בגדלו הציל אבהתן ממצרים · במופתים יקירים ו ונחגון אל מדבר סיני י על יד דמע הספרים :

יבשלישי מחווי צפרה: עמדו בשפולי מורה: וכבודה רבה עליו שרא: f. 56b וקרא עשרת הרברים:

רב אלה פישות ויתמר דראן האן דאתון יוית[מר] אלהינו פישות באלה פישות פובעם פישות מליפים:

מר יחידאותה י דُבֿר דُבֹר רב וקשה: לברה דעמרם י נביה רבה משה: בערבת מואב י אתהו נביי ואישה: דבֿר לישראל י דֿבר טוב 'יעשה:

אלה הדברים אשר דבר משה פישוא ויקרו אל שופטים יתמר יתהלל יתהלל ישוב מון הא סביאן מגא וויקרו אודעום [א-1, t, y, t] הא ביאן פישגא יתמר חכמה מן מימר אדונן אבישע f. $f. 57^{\circ}$ בן פינחס רצון וגו"

מימרי לכהלכון * סעיתה האלה: מועדיכון ומועדיכון * טביכון מן אלה:
ראיתי חלום * נבהלתי מן ראותו: | בו תמח רב * לא ראיתי דמותו:
מדרשי אפתרו פניך * ואגלי רז אמירותו *: ואני שמעתי עליך * התשמע

מון של הפונין פנין י ואגלי וז אמירותוין ואני שמעתי עליך י התשמע חלום לפתר אתו:

² Corr. from 1711.

f. 60

הו משה דמע השבטים: דסלק אל טור בד[יל] מש[מע] ק[ול] ש[ופר] השלטים: וביאר שופטים ושוטרים תתן לך: وישל

ויקרו אל באזני يقال יתהלל وبعد «יתמר מליפום י من قول القباصي ב 59% f. 59% ירחמו יהוה אמן:

נאזין אזנינן למשמע זאת השירה: 'רדברה משה הנביא על אחר התורה: דרישה' טל רסס ועקבה סוברה: וממציה יקיראן למי לא ישמרה: לאווי ננציר היצרים והפמים נשהרה: במימר האזינו השמים ואדברה:

انجدا هلا همد مساده بسمد ساده الدولة بسه السملاط تقبل الدال هله انداله هلا خفيف الدولة والمزاد الالملة ملا وتمامة الدالة ما تعمد الملاه مدده ولم الملك المل

וכל העם שמע את הקולות וגו"

وبعدة يقال احصرام مسد متحداد و تمامة ولما يصلو في القطف مده مدده وتمامة ادمره مم حلا محدال ملاية المحدد وتمامة المحدد مم السحد معدم يقال

ואל משה אמר עלה אל יהוה וגו"

وبعد ما يكملوهم يقال יתהלל تقيل ויצא מכתב אחד יוילבו כי בשם ושמע ישראל יוהמקרא על המכתבים السور المذكرات وبعدهم אתהו דבריך עלמה תרח רחמיך وتمامة והסגרות שלשה:

ועף א ויעמד חעם מרחק פישומא

تكرر مرتين

والتالت حدال على تهمد وتمامه المعد المال المدال: ويدكر الامام وبعده هما حسام وتمامة الحرام محمد الحرام عمادة المرام المحالم عماد: الله لا يقطع ليشرايل عادة امين אמרתי לו שמע מימרי ואל יחר עלי אפּך: אפתח לי ואעבירני בחיי משה על לבך:

אמת שמע מימרי י קדם פתח התרח: ואמר אה עבד נשיש י עבר ואל תירא:

צורן כן אקראו:

שלום יהוה על משה " דקרא לו משה משה: ודרם לגו אשה " ונתן לו שני קרשי:

משה שליח אלה י בחרו ונבאו אלה: ולישראל לו שלח י עד להם יושיע: משה שליח אלה י צעם ארבעים יום וארבעים לילה: ושני לזחות קבלה י מימין קדשי:

משה מן כוֹתו ' לית בעולם כוֹתו: לא קעם ולא יקום כוֹתו ' מכל האנשי:
משה מה גדל שמו ' אלהים גדל שמו: אה עמו שלמו ' בכל עת על משה:
מעמד מברך עליכם ' ועל כל קהליכם: ישראל כלכם ' בשמח ובששי:
תנים יומה לשש ' ישוב יהוה בשש: עליך למוב כאשר שש ' על
אבותיך בששי:

ומד אנן ידעין פשל ובתרו שבוע לאדונן פינחם רצון יהוה עליו: בשם יהוה אלהינו ינחל כל ימי חיינו: אלהים שמו ובו אתכוננת גויותינו י ישתבת שמו וישועתו קוינו:

תחלה ואחרית נשבח " מי עשה עלמה וכל דבה: ראשית הב[ריה] וי[ום] נ[קם] עקבה " ישתבח שמו ופני גדלו נצבע:

דמלא העולם במשה · ודברו ולא בינם שלישי: ונתן לו שני קרשי · בשלישי משלישי:

ומללו בעשרה דברים · דברים רביאנים יקירים: ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים · ואחרם תבנה מזבח בקדש ההרים:

ברכת אהלין מליה י תקום לסדר צמיתיה: דאצממתו בדן אתריה י במקרא וצלותיה:

תנים יומה אה עם קדש יתנים יומה אה נש[יאי] הקדש: תנים יומה אה מתבחרים לקדש יתנים יומה מאה שנה בשמח וברגש:

פישב לש כלים לית בכל יומיה ומרקה עבודה דעלמה בכל עת תשתבח ואחד הו יהוה הנכבר וישתבח:

אלהים אל מהללך: בגדלו בחרך אה ישראל על כל העמים אמשילך: ואנגדך אל מדבר סיני על יד נביך וחבלך:

¹ B9 דאצמטו.

f. 61

בשם יהוה הגדול נשרי:

צלות שבת הדברים הברוך:

אלקטף ברית זוכרון ויוסף ' ותרומה ' וסיני וקציר ושבת ' ושמח ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה יתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה דעלמה ' ואתהו אלהינו ויתמר ישתבח :

אשר לכוכבי השמים נמע: ושם נורון מתפריש מלמעלה ומלממה: ולון חנות וכנות "לא יסור לעלם משפטה: וברא בריה ייה: באשתתי יומיה: ויהי אדם לנפש חיה: ובתר זה וימע:

בפונש יהוה אלהים גן בעדן וגו"

יתמר יתהלל تقیل وبعد عיתמר שירה מן מימר אדונן הכהן 6.63° הגדול פינחס רצון וגו"

השבעות תספר י מיום הבי[אכם] את עומר: התנופה וספרת לך י שבע 6.64 שבתות במספר:

פני בדד נכבדי ' צדיק וישר פדי: אמר בכתבו דנתן לך ' והג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה:

פלי דרכיו משפטים: אמר לקדש השבעים: וחג שבעות תעשה לך: בכורי קציר חטים:

יהות אל הקדש: אמר בכתבו הקדש: שבעה שבעות תספר לך: מהחלך חרמש:

בורא עשה הנפלאות יצוֹך בקדש התורות: בספרו אמר לך יתחל לספר שבעה שבעות:

דוולה רבה אלהיך: צעורך ומלוכך ואלהיך: בחרך וקדשך ואמר לך: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך:

כעודה דכל מוב יתן יוכל שרבה ימתן: וכל מה תתן יקבלך י מסת נדבת ידיד אשר תתן:

בנביא משה אדונך אל עזר יקבל מתנך: כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לדי ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך:

אהיה פקד אתך י תספר חמשים יום בשנתך: ושמחת בכל הטוב אשר ה. f. 64° נתן לך יובתך עבדך ואמתך:

בשם יהוה נתרחץ:

f. 60b

صلاة ليلة الجمع تاني ليلة بزبورة تنقرة هدة السورة وعلي الكتاب لألم هلاه لل يصلوا في القطف قولة ادرره هد هدت المأت لارو وعلى القطف قولة ادرره هد المحاد المام الما

ויאמר יהוה אל משה 'עלה אלי ההרה וגו"

ولما يكملوها يقال את הכבש האחד وتمامة ويكملو القطف المرهد من אתהו تحداد للأهم مرام دامنا وتمامة الموالدام سلاسه:

ועף ויאמר יהוה אל משה י הנה אנכי פישלמצ

ולשונב ויבא משה בתוך הענן י ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

ושוש ברוך מן דאמר שבע שבתות פישומ

وبقية الصلاة كما تقدم والله اعلم

לו לא מימר הכהן: לית אמרתי אהן: ובזה עברך ישאלך: תפשט עדרו בכן:

תנים יומה אה סדרו ' לשבעות תספרו: בעמל נביך ופללך ' משה

ווכרת כי עבד היית בארץ מצרים י ושמרת ועשית את החקים האלה:

כארזין ואמרים وשוא | ויתמר דראן סיאגים י ומרקה אלהים 66 : קעימה י ואלהים יחידאי י וישתבח:

חילה' דמלל משה אדוני וישראל מבימים: וגלא לו תמחות בהר סיני אש וחשך וענן ורעד להר לחטים: שלום יהוה עליו אשר הודיעני החקים והמשפטים:

ועל חתמת מרן יקבל פֿללך: וסגי שנים תס[פר] הש[בעות] מחלך: וחג שבעות תעשה לך: בכורי קציר חמים:

רב אלה פישות בני ישרא אלקטף:
ואלה שמות בני ישראל וגו"

ויתמר דראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון ואה 69 f. 69 מלך רחמן הפיף פיצגאה יימר הכהן ישתבח:

תהותה הפאה וגו"ו

جوابة עד לעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו وتمامة تقيل | ויהוה 6.69 هلال الملاحة الفاتحة الفاتحة وفاتحة الفاتحة وفاتحة الفاتحة من قول العالم العلامة التقة عبد الله ابن سلامة رضي الله تعالى الدا":

כימי השמים על הארץ י תמידותך מתקומם: לא תחליפך הימים י והך תתחלף ואת מרומם: מפני כל פני י מחדד לילה ויומם: ואתה אמור על גדלד י חי אנכי לעולם:

עוד כימי אבות ובנים לך נתן גדלות: לפם דאנן לא לפם דאתה " דת בעל הממשלות: התמידה בעלמיה " ולא על עליונך עלות: על זה רמש וצפר לאוֹי לד הצלות:

כל ימי דורות וחליפותם מקים על כסא רבותה: וכלה תחת אדן סבילים ברב יכלותך: יכלתך ומדעך שרי הלך בכל עשותה: לך גתן תשבחן תקיף נוראותה: עוד נשוב ונהללך עם חדוד השעות: ממה לך עלינו מן המובות ההלכים והבאות: מאז מה בראת ממה לא תסובבנו המדעות: ואתה לגדלך אלה דלא מתחלף יודיך מלאות:

¹ As above, p. 225.

אמר לך אלהיך ורבך: תשמח בחגך מלוא לבך: והלוי אשר בשעריך בגבולך: והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך:

אלהים יתן לך שמח י אה עם קדש ודמע: במקום אשר הנחילך י לשכן את שמו שם:

צוֹך אלהים ביום הבכורים: בהקרבכם מנחה חדשה ליהוה בשרים: בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכ:ם ווכרת כי עבד היית בארץ מצרים: תנים יומה במלא לשבעות האלה: בקדוש מי אמר לך ושמרת ועשית את החקים האלה:

ווכרת כי עבד היית בארץ מצרים פישלמא

כארוין ואמרים وتعامة עורן כן עליו עוד ישירה מן מימר זקן ישראל יאברהם הקבצי ירחמו וגו"

לך " שבע השבעות תספר ' מיום הביאכם את עומר: התנופה וספרת לך " שבע f. 65

אלהים אל נורא: נכבדה צעורה: בכתבו אמר לך: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע:

בשרה באספך את מעשיך לכהן הגדול דבו ששיך: בזה הב לי והב לך י נורי לאלה דקדשיך:

רחום פקד השבטים: במלים מתלקיטים: וחג שבעות תעשה לך: בכורי קציר חטים:

הכהנים יתקדשו י והזקינים בון הששו: דאמר זקיניך ויאמרו לך י ומדבריהם לא תמושו:

בושה בן עמרם נבינו: לית בבשר כמונו: דעל ידו אסגלך: בעדנים נפתרון אנחנו:

אנון יומי השבעות · אשר שמון שמחות: בון מרך אבדילך · וגלא לך נו תמחות:

עבד עליך תשמע: למימרי ובו תשמח: מימרי טובו לך: הב לך לו זשמע:

יהוה אדוני: במדעי קבצני: קבצה כלילי קבלך: כי קבצה שמי אני: מי לו שם כשמי שלשה עקובאן מזדרמי: אברהם וקבצי קבלך יוזקן בזבני הרמי:

זכרוני בין עמי כמרדרור: סמים דקה ממלחת מהור: וחייך זכרי ישמח לך: כי בו רו מן השם הטהור:

שמי בו רז מן השם י הנבון לו יחכם: קיביציי בגללך י מובי בזה השם:

באהלין אני דרוש בדילך אה ישראל: לאלה אן ישים ענן רחמיו עליך פרוש ולבך ליראתו ישכיל: ויסגי לך כל קנין וכל רכוש ויצליח לך כל שביל:

ולך מן פנותה יושיע:

וירחיב לחצך י וישמע למקראך: וירפא למחצך י ואם תהיה נדחך: בקצה השמים משם יקבצך י ומשם יקחך:

ויצלחך בכל אשר אתה עשה:

וילבישך מן רצונו צלם י ויתן לך ישועה: וישכינך תחת צל קו[רות] רח[מיו] בשלם י וירא כי טובה מנוחה: ויכילך ממגד גבעת עולם י וממגד ארץ ומלוחה:

וממגד גרושין

ירחים ומראש הרי קדם · ברכה גדלה: תבוא עליך בזכרון השם · הגדול זל זל מכללה: תשתמע מפם · מי לו יהוה מלא:

בהאתצפו ראשי:

העם ויאמר בדילך יברכך יהוה וישמרך: יאיר ישא ישים לך שלום אלהים יתברך: אהיה אשר אהיה אל מהללך מאל אביך ויעזרך: ואל שדי יברך מעשה:

ידיך וימטנך מה תביע · בקרוש אלה קעימה: דנחת ביום הרביעי · על טור סיני מן רומה: ומלל משה הנביא · בסהדות בוראי עלמה:

פה אל פה בלא שלישי: אמן אהיה י אשר אהיה:

עורן כן כימי גדלה י פג כימי דשים ולשלק מן מימר אדונן הכהן הגדול אבישע י בן פינחם י רצון וגו"

אשול צדקת אלה · אן יתן לי יכולה: על מה אני דרוש · מן תניו המימר: דאנה פניך פרוש · בעקוב ובראש:

אקרש שמהתו:

מודאה לאלה אשר אניר כוכב המדע ורכבו ברקיע הראש: לאיר על הלשן והגוֹיה ואורע זרע המדע: בשרה הלבב למזון הנפש: ושם תבואת זה הזרע בכרי האיש המימן: דאבדת נביה רבה יאמן דעל קשמה אתימן: ועל כן ובדיל כן ועורן כן:

אני מתני גליגאתו:

בי אתה אלהינו בעל היד הגדלה: עבוד המאומות בנסתר ובנגלא: במלה מדילך מלמטה ומעלה: מאום לא מן מאום בי היכולה:

ואלהי אבותינו · דגלית עמון כל נצען: בתמחין ופליאן · ופדית יתון למען: תהיה לון לאלהים · ולך יתנו תשבח'ן: ואת תתן לון מתנה · כזן טובך יען ביען:

בכל הימים לאווי נהללך ונשירך: על מעשיך תתנוי מן ראשית מבחרך: ועד עתה אל אחרי הדורות איקרך! תמידה לא יסורי תתהלל ותתברך:

צורן כן:

אלהי אב המון המשפחות · דשרא באלון מורא ו ובנה המזבחות י בבית אל ויקרא: בשם אלהי הרוחות י דו אברהם בן תרח:

:דאתקרי נביא ועבד ונשיא

אלהי בנו יחאידו ' נצירה אשר אדרש: מנה זבח לעבודו ' על הר הקדש: וזבן הלכו יחדו ' ואמר הנה האש:

והעצים והיה השה:

אלהי מן חזה בחלמו י סלם מציב בבית אל: ומחנה אלהים בו אזררמו י ואתקרי שמו ישראל: ויאבק איש עמו י וזה האיש הוא פנואל:

: דתקע כף ירכו בגיד הנשא

אלהי בעל החלמות הלו י דהוה לבו מלא': מן החכמה ורו י החלמות לו אתגלי: ובחרותה למלכותה בזו יוחי איש מצליח:

בכל אשר הוא עשה:

דמע דבירתה (נשיא נשיאי מינה דאדם: דמע דבירתה f. 70º וחסדה " וגביר כל העולם: בעל הציאם והעמידה " והתפלה ביום נקם:
דו נביה רבה משה:

אלהי אהרן הכהן י אשר אתמסר 'לשרת: באתרה דהוה במשכן י וקם לשמר משמרת: ולבש אפוד וחשן י לכבוד ולאתפחרת:

ואקריב ריח ניחח אשה:

אלהי שני בניו · האנשיא והפוקר: אשר הכהנו לפניו · ועבדו מה דהוה עביר: ואמשחו בשמניו · בפתח אהל מוער:

ואתקרי כל מנון כהן משיח:

אלהי מן לקח הרמח בידו "וגיד הקנאה בפניו שלופה: ובא מתרחץ בעבודו בתר הנאף והנאפה: וקטל למן זדו "ותעצר המגפה: וקם לו קיאם לא יתנשי:

יומנחה Bg ומנחה.

ובדן ירחה אנגד נביה עמו יאל הר סיני ואנגדו קמו: ויקרא יהוה למשה בקל לית כמו יוורח משעיר למו: ויאמר למשה יאמר לעמך יהיו מתקדשי: ליום השלישי יולנשיה ימנעו הנגושי: וירד נביה רבה משה יובוה הוריע אתם: ויקדש אתם יויכ[ב]סו שמלותם: הא לוי לו ראיתם:

: הך אתכונו והך אצטמתו

וטברה ומישרה י ועמה יחרדים: ואראה מראים כבדים י וקולות וברקים מוקדים: עם לפידים מתנגדים י ועמה בשפולי טברה עמדים: וראים את הלפידים י על אפיון סגדים: בזזעיו רב משתעבדים י ומלאכיה עלים וירדים: בגביה רבה זהים וחדים:

מתבסרים במובאותו:

ואתיתב צבא צבא יאת זאת העדה: ואתמסר כל צבא ילעבד עבדה: 1.72º והוו ארבע אצטרים יקבל ארבע דגלים: כל אצטר לו דגל יאש חשך וענן וערפל: ואתיתבו בארשות העבוד יואלבש הכל כבוד: וקול השופר חזק מאד י שם אתאסף עמה בשעבוד:

ווועיו וארתתו:

ויעבר אלהים קול במחנה שומיה י בין צבעות מלאכיה: עבדי משה אתי הוא רום אנשיה: ונאמן על כל ביתי: ואגלנה על נסתריה: לכו אה צבאותי רדו בארשותיה:

בזרוז לקראתו:

וירדו כל צבא השמים " וכל מנון עמד על תרח: מרבין לנביא התמים " אשר נורו אזרח: וכהלון הוו קעמים " וכל מנון לגלוגה מפרח: ודמעי העמים " עמדים מלרע: מביטים לשמים " לישמעו המקרא:

ולידה יציתו:

וצבא מלאכיה י אמת אתיתבו: על אהלין כניה י לזימון נביה באהבו: אפתח תרח שומיה י וממו ירדו: שני עמודיה י לפני משה עמדו: צא מכל אחד מלאך בידו י מזה אחד ומזה אחד: וסבו יתה בחדו:

ולתרח עננה א'תו:

והמלאכים עמדים שם " בשעתה דראו: נבינן משה הדמע " לתרח פתחו: ואמרו זה הוא דבחרו " אלהים ונבאו: וסבו יתה ועברו " ומלגו עננה יבאו: ומלאכיה אסתחרו " ובו אשתמחו:

ועמדו סביבותו:

יוכבר: אתמח ואתפחר ואני י עתה עמד: בזה נביי ואדוני בן עמרם ויוכבר: גבר גביר ונשיא ' נביא שמו משה: דלישראל הושיע ' מן פרעה הקשה:

בסימניו ואותותו:

וממצרים צאו י וקרבנה זבחו: ואכלו ושבעו י ומרעמסס נסעו: וקמיון עמדים י עליון מוקדים: להם נגודים י עד אתו ירדים: באיקר דלא סוף י מן שלמה דלא חלוף: ומטו אל ים סוף:

ושרו על 'שפתו:

ושאו עיניון י עמו דבביון: רדפים אחריון י ובאלהים הדבקו: ובאו בו בצדיקו י ומן חלב אימנותה ינקו: ודבביון אשתנקו י וליד מרתה סלקו: ולא יכלו להשקו י ופני משה צעקו: והמים המתקו י ועל המוב אדיקו:

בעמידות דן נביה וברכאתו:

ומנה היו עלים י דגלים דגלים: בכל מוב מתכללים י ויבאו אל משרית אילים: ועל דאה משריתה סגת הממללים י ועל מדבר סין כלם מנטלים: אכלסים ואילים י ומנה היו אכלים: האבות והטפלים י וכל מה ידרשו מן המטעמים והמיכלים: יהיו אפים ומבשלים:

כל אחד הך די ריחותו:

ובשבוע החמישי ' חסכו מיה כל אנשי : עמה ובאו ליד משה ' שם פרט תפלה: לבין ידי אלה ' אתת ארשותה הגדלה: לנור בריאתה וכלילה י קח ארך מזקיני העדה האלה: | ומטך דבידך ' ועבד בה מה אגידך: ואנה אסעדר:

ועבד כן וכל ישראל שתו:

ובין מה אגון מצטמדין 'האבות והילידים: במשרית רפידים 'כלם זהים וחדים: אתת המגידים 'לנשיא הקדקדים: במקדום המרודים ' ויקרא ליהושע: בעל התשמישה 'ואמר לו אה יהושע: בחר לנו אנשים ' הזיקי הלב והנפשים: במלחמה יהיו קשים 'ועמך יהיו נגושים: למלחמות אהלין הבישים ' דלנן דרשים: ואני ידי מתפרשים:

ורבי ילחם עמך ביכלותו:

ויצא יהושע הנסיא "דמן ילידי אריסי: יוסף מלכה דמנה נפּרדו ניסוסי מלכי רב כל אכלסי: מחר מן מבחר הרכבים והסוסי וצאו הך עופים מטעסי: ולעמלק בפי חרב היו נכוסי ישם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו יהות נסי:

ודן שמה מן רב שמהתו:

מינה דאדם י ועל סדר העולם: ואתקשט וחכם י אן מרך מה כרת קיאם: עלמה הדן אלא בשגם:

מובאך אליו אה סגיל כל בריאתו:

ולו את אה משה י הוה סר הצלם: מעל שכוניה י ואולם הגם הלם: אנון
תפשין עד תיתי והאדמה לא תשם: והדה כד אתית י תשפט בין דם לדם:
ותדין בין דן 'לדן י ותנפש מכל ארצם: ויודיעך מרך י נסתרי העולם: | מפני 1-74 מחרי יום נקם:

אנון מגלגין זאת הגליגות ומוסיפים בגליגאתו:

לית ידעו אלא ורוח מרחף חזק מאד ותרם: תבת משה על פניו הך התבה על הים: ונביה רבה ישב על הכסא משבח ומרומם: ויסדיה מסמכין לה " עד אתו בה אל ארם: נהר רביאן אשתה " ושם הושם: לפניו מזון " מן השם הנכבד: ואכל וחי לעולם:

ונחת מרה ברבותו!

ומללה פה אל פה י לא לשן ולא 'שפה: קול א'תי מכל פה י לא יאחז ב'פה: ומלאכיה עמדים פה:

ויתן למשה ככלותו:

את שני לוחות האבנים י בצפיתו מתכונים: והיא מלי די קצים מתמנים י בזה שנים ובזה שנים:

כתובים בכיר יכלותו:

לא יהיה לך אלהים אחרים לא תשא את שם יהוה! שוא ולא שקרים לא שמור שבתה יפה לשמורים: כבד אביך ואמך דאנון לך מוקרים לא תרצח לא תנאף: באשתה תשרף לא תגנב מן הטוב תונף לא תענה: עד שקר תסתקף לא תחמד תנגף:

ומזבח אבנים תבנה במקום יהוה ושכינותו:

וכל העם ש'מע י הממלל וראה את התמח: וכן אזדזע ואתמח י ואמרו לית לנן תקומה: על כוֹת זה המראה והמשמע י ואמר שובו לכם: | לאהליכם י 1.74° ושבו ויראת יהוה על אפֿיהם:

וצלמו ואימתו:

יהוה ישימנן י ויתכון מן הבאים כלנן: תחת צל קורת משה נבינן י דביקים באימנותו: כל יומינן י ולא יפרע מנה רישינן: כל ימי חיינן י תפשין בידינן: דגלי שער דעתו:

ומן פנותה ינאלך יוצליח את עמלך: ובענני רתותו יטללך יומן צדות

וכל מנון מ'ן תנה ' לו גליגאן רביאנה: על מד מטות לשנה ' שלם לך אה כהנה: דקדמך ממנה ' על אהלין זימונה: אתיך חדי בשדכנה ' ולמה דן רביאנה: אלא לך אה גשיא זבנה ' אה דלית עמך תניאנה: אה ברה דיוכבד ' אה סגיל כל מינה: אה אוצרה 'דמלי מן חכמתה ובינה: אה מן הוא עץ החיים ' בתוך הגנה: אה מן הוא בעלמה ' כדמות ספינה: מפצי מכל דין ' לעתירה ומסכינה:

שם אגיב משה במה דחנת צפית לבו וחכמתו:

מי אנה מי אנה י שמשכון עבדה יכולה דיאנה: אמרו א'ת עבדו י ורבותך עמה סגיאנה: מדרשו יתן לך מתנה י שני לוחות בון ק[דש] אלפנה: ספרון דחייה י ואהן הוא סמנה: סמן לכל מהימן י וחלי לכל זידנה: ובין מה אנון מגלגין בה י וקול קרי מן מעונה: משה עלה אלי י דדרגיך סקפנה:

וימהר משה בעלותו:

שא עיניו והוא סליק י והנה כד אתא: קול רב שריר חזיק י קרי לכנשתה: סבו משה וייתו י ואנון מוקרין רבותו:

מתנים גלגי עקבותו:

ענו כל כנשתה שלם לך ועליך שלמותה: שלם לך דמע דנביותה שלם לך סגיל כל בריאתה: שלם לך מנדי קשימותה שלם לך מגלי אימנותה: שלם לך משמש ניסוסי כל גזיראתה שלם לך מקבל תרי לוחי בריתה:

מימין אלה ורבותו:

להתני רבותך ' תתרברב עצמותך: תתחיל מיתוביתך ' תתוקר נביותך: תתקדש כהנתך ' מי אנש מן אדם כוֹתך: מן אמטה לזה זולתך:

אה שליחה דאל[ה] ובר ביתו:

ואנון עמה עלין לרבותה מהללין: מוסיפים לא מבטלין ותרי עמודיה לו מבטלין: ונהירותה עליון גלין והוא הלוך ביניון: מצית אליון שמיע ממלליון: מתקדם עליון כהן לאל עליון:

בצלותו ומקראתו:

וצבא גבירותה ' נציבים קדם: אהן מלכה רבה י משה ברה דעמרם! ואמרו מה ראינן ' אחד מבני אדם: אממה אלינן י אלא את ובדן אתרה ווקם ': אה משה הנבי ואעולם ':

אהיה נתן לך ובד ריחותו:

מי יוכל דמי לך ישתבה חילה דשם: רביאנך וגלולך יונף ויורם: על כל so Ms.

f. 76

אלהי חליפת פתורה דחלמה י ותלמוד קמף כל נשמה: דבפיו יהושע אשתמה י ואתרברב בין עמה: והוה מלא' רוח חכמה י וחכם שביל כלו חפס: אלהי מן דאשתלח י עם האתורים לארץ הנחלה: ואמר כי יוכל נכל לה י ומימרו ארצי לאלה: ואחרי יהוה מלא י ועמה על משה אחם:

באהלין אה קהלה ישמרך וירבי איקרך: ויסגי מספרך וינפש צררך: ובענני רחמיו יסתירך ועליך בחסדו יחס:

ויהי עמך עמך * ויםלל עליך וירחמיך: ויצוה הברכה באסימך * ולו עם קדש יקימך: ומכל יגע ינשמך * ועקתך יכבס:

ודבביך יבד י ושנאיך ינדנד: ושבותך יחדד י ולך בחסדו יסעד: דו ים הטוב והחסד י ורחמיו הך טל רסס:

אמן אהיה אשר אהיה:

כודים רבים עד מותר - סודי יום המעמד:

עבד עלינן נוכר יתון קמי מן אצטמר:

דאכה בזה האתר יכל מנון מצלי ומשעבר:

אה עמו שמעו י ובעינה דלבה ראו:

למה אשתוי במה אתעשה י ביום השלישי משלישי:

דיו תמחים מתמחים י והאל עיניך הוו ראים: לזה העובר אשר י לית כמו יעבר:

2 במחווי צפרה יעל טור סיני שרא: רביאן רב וכבד יבדיל מן אתעבד: צפרה כד אורה י ואשתמע קלה דשופרה: דהוה חזיק עד מותר י קהלה מנה אבלד:

ודחלת לבביון יוצאו מן אתריון: ואתיצבו בשפֿולי טברה י טורה בתר טורה: ועמו נירות ברקיה י וכבודיה ולפֿידיה: ועמה כסה הטבר י דהוֹה בער באש עד:

לבב השמים יו והמלאכים הרמים: היו עליו עמדים יובו עלים וירדים: והוו טורים טורים יעל דרגיון שרים: וכבודה רבה בתר יזה על ריש טורה ירד:

וזעק למשה השליח י אה בר ביתי וסגילי: אסק בזרוז לידי י עד אוריך כבודי: ואשמיעך ממללי י ואפשט עליך כלילי: ואגלינך על הנסתר י בדיל אן יתה תלמד:

וכד שמע האיש משה זן ממללה דאתרשי: | לו מן מר אלהותה י סלק ה. 76 אל טורה בזריזותה: הא לו עמת עיני י משה סלי[ק] אל טור סיני: וכד פתח עננה תרח ועבר י בו וימהר ויקר:

Acrostic בר צרקה.

הלחץ יצילך: ואל חדות הנפוש גם עלה יעלך " ויורז בפצותך: מן סנאי דתך "
ובתר כן ישול עבדך צדקתך: על הממלל לא תקחו " ואקרו מן הממלל רבי
אבישע הוא: ועבדך ממו לקחו " ואן הוה בו מלקחו: הוא מן עובד בלוד
מדעו:

ומעטות דעתו:

ואקר זה המימר י חכומי בלא סינ: ועבדך לא היפך " ועשהו כימי: עד אסתיר בו צלמי " קמי סגיל עמי: דישיבים קדמי " וכל מה יימר לו חכומי: ואנון למימר הזוכיר רחומי:

ישכינו יהוה בפרדם גנתו:

וירחם מאתיכון י ויוריך בחייכון: ויומי מועדיכון י מברכים עליכון: וכל שנה בחדו תשוב אליכון י ודן מימרה דאמרתי קמיכון:

> תנים יומה חתמתו: אמן אהיה אשר אהיה:

f. 75 واحر در درون من من من الله عنه الدين ابن كتار رضي الله عنه المين

אלהי מן דער בגנתה * כמלך על כסא ממלכתה: לביש כליל ממשלתה * מכלל בצלם יכלתה: דו אדם בן אדמתה * דמן עפרה אטלמס:

אלהי הצדיק בדרו ' דהות עובדיו כשרו: ואתהלך בריחות מרו · ומן המבול פשרו: ובתיבותו שיארו י זבן אמלית הארץ חמס:

אלהי האיש התם · אשר שמו אברם: דאנגד לאתרה בשלם · וים אהלו בין בית אל מים: ויקרא בשם יהוה אל עולם · ופרדים זכותה פרנס:

אלהי בן בן תרח י המתקרי בו הזרע: דו יצחק אשר זרע י בארץ פלשתים גררה: ואמיר לו אל תירא יולאבארות אביו חפס:

אלהי מן קדם לאביו · מיכלה אשר הביאו: ומלאכיה עמה היו · וסב ברכה מפיו: מכללה בשם אלהיו · ותלימה לו עליה כעם:

אלהי מן בא אל מצרימה י וערק מן הזמה: וממנה לא שמע י ולא קרב אל ממא: ולא עשה מאומה י ומן זכותה לא דלם:

אלהי מאורה דנביותה י ודמע דבריאתה: ומסחן אימנותה י לבוש שם אימנותה: | וכהן משכן כסיאתה י דלגו אשתה דרס:

אלהי מן הו לכהנה ארש י דלבש כליל קדש: ובכהנה אתפרש י ועל עורנו אלגש: ובמשכן יהוה שמש י וזבח קרבנה אנכם:

אלהי תלתה כהנים י קדישים רביאנים: אלעזר ואיתמר השנים י דכהנו בקדש המשכנים: ופינחס דקטל הזנים י והשיב החמה במפנס: טובי אבהתן ומה שמעו : טוביון ומה ראו: ראו זה הרביאן : דעל טור סיני אתכון: ואזדועו ופחדו : ואתקשטו ואסידו: הן לית כמשה בבשר : קם ולא יקום עד:

לעלם עלמים י דו שליח נאמן תמים: תמחיו מתמחים י וסימניו נוראים: מן אמטה לדרגיו י מי מני גלגיו: עליו השלם נימר י הך מד לאוי ועבד:

מרי לא תפרע ראושינו מן אימנותו ולא תוציאן מן גבול דתו: ושמנו בעלמה תחת צל קורתו ובאחרת תחת תפלותו: והשיב עלינן מברכאתו י והושיען בישועתו: ושים עמך בכל אתר שמון במח בדר:

ורחם דלותו " וספק צריכותו: והשקף 1.78 ורחם דלותו " וספק צריכותו: והשקף 1.78 עליו בחסדיך " וסעדו על משמר פקודיך: והכפת פניו כל ג'בר מן כוש ומן בד:

וכד אורכנן דן ממללה י קמיכון אה קהלה: וחסדיכון תסבל י עבדכון הדל י רק מן צדקתכון מדרשו י אן לעדרו תפרשו: עד יחתם הממלל במימר י לאלה נודי וקמיו נסגר:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت علي نغم הצמות من قول סער אלה הכתרי ירחמו מרי אמן:

השבת השביעי הזה י חתמת השבתות: עקב משמע קול יהוה י מן ששה הפעות: שבת קדש גדול י קדשיו מלאות: מה מבו מן שבת י שופריו תקעות: האסף לו קדש י מן יומים מופעות: קדש עבר בקדש י בזהו ואשמחאות: קדש יצא ומועד יבוא י והעדה הזאת: ישמחו בשנים י ויחדשו מקראות: ותהללות וזמירות י לאלהי הרוחות: אשר אבדיל אתם י מכל המשפחות: ואפרש להם זה חיום י ושמו להם אנחות: | ישימו יהוה מברך עליכון י וירחיק יתכון מן הרעות: וואם אלה תרחי ימברך מן אלהי הרוחות: וישם אלה תרחי מטבו מתפתחות: לפניכון תמיד י בכל הרגעות: בקדוש שמו הגדול י מצביא

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן עליו בית מפרד של מייבש מן מימר אדונן הכהן עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

ערכתי לחם הפנים על שלחן תשבחתה: וסבתי מלוא חופנים יקטרת רבותה: ועל המזבחות השנים יאסקתי עלתה: מן שני מינים אודאותה וקדישותה: לאדון כל האדונים ימרה דאלהותה: קני כל קניאנים בריו כל בריאתה: שלטן השלטנים יחכום כסיאתה: נתון המתנים יעשה כל מבהתה: דאתעשה לן זבנים יזימונים לקדישותה: ייתו בתלת קדישים

ולגו לבו דאשתה דרם ' והוֹה כתיה (?) הך טל רסם: וענגה כסה גוֹיותה ' וערפלה קבל יתה: וחיליה ויסדיה ' וסדר מלאכי שומיה: לזימון זה הגבר ' מהרו הֹד מר:

אתת לון ארשותה - מן מר אלהותה: כהלון אתו ואצטמתו · ועמרו סביבותו: ובדרג תשמישותו קמו · ועליו כהלון שלמו: וכל מגון אמר מימר -ואתפחר במה עבד:

אתפחרו בעובדיון י ואמרו במימריון: שלם לך ועליך שלמותה י אה כהן משכן כסיאתה: שלם לך ועליך השלם י אה יקיר מינה דאדם: שלם לך ועליך השלם נימר י אה דמע כל קדקד:

שלם לך שלם לך כי מר אלהותה אסגלך: שלם לך ועליך מנו דאמטה אליך: השלם עליך לאזי אה כוכב בית לזי: במובאך לן איקר וזהו רב יתעבר:

וכד אסכמו ממלליון צאו תרין מביניון: ולידה נגשו ובידה תפשו: ואתיתבו על ימינו ועל שמאלו יוהוה כל אחר הלוך קבלו: ובידה החציצר י יתקע תרועה ויחרד:

לבים במשריתו ' והיו הלבים לכל מנון במשריתו ' והיו הלבים בתשמישותו: ומשה נביה הוה הלך ' ביניון כות מלך: ועל רישה לבוש נזר ' וצבאו סביבו מצממד:

ויהי המחנה כבד מאד מכלל בענן ובכבוד ואפתח תרח שומיה ומשה רבון דנביאיה: לשגבים קרע וגעז לגו התרח: ותשבחן ורבואן אמר למן דו באלהותו בדד:

והאן עיניך תחזנה י ומלכה רבה כד בא לזימונה: ואתיצבו שניהם י לא שלישי בינם: רק היו עמדים י הך שני עמודים: זה עם זה אסתדר י וזה קמי זה טמד:

ומלאכיה אתיצבו ' וקמיון אתיתבו: ומשה הוה ימלל לשנו ' והקול הוֹה יעננו: קול אלה אלהיה ' נפק מן שומי שומיה: מלל מלין עסר ' ואחל בשמו הנכבד:

ושני הצבאות היו עמדים י מביטים ומסידים: שמעים אהן קלה י קרי מלה בתר מלה: ושריו מליה דאתקרים י לא יהיה לך אלהים אחרים: לא תשבעו בשמי לשקר י ובתרה שמור וכבד:

לא תרצח עד כל טוב תמצא | לא תנאף עד בעליון תסתקף: לא f. 77% תננב עד בטח תשכב: לא תענה עד שקר ובית רעך לא תחמד:

ותקים לך אבנים על קדש המכונים: ושם תבנה מזבח ועליו שלמים תובח: ועל האבנים הגדלות תכתב את דברי התורה הזאת: הך מה דאמר " ושדת אתם בשיר:

وبعدة يقال قددا ألم يعاد

יתברך אלה ²... וברוך אלהינו ישר ותנים יומה וברוך שמו לעולם:

נברך 1 وتمامة ויברך אלהים 3 ויתמר אלהי אברהם לך פיוא וירא ישראל f. 81 בפרך 1 פיוא וירא ישראל פיוא פיוא ואז ישר ויחנו אל הטבעית בשני מכתבים ויתמר ראשה תהללות

وتمامها | ادائل المح دوارد و دوارد المحال المراب المحال المراب المحال المراب كل وقفة مسراع من هدة ومسراع من هدة واتير ما يكون كل سورة ومدها

ובקצירכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך...

ונתתי נשמיכם . . .

ועשיתם אתם

f. 82b : שעטניז לא יעלה עליך: ... ואוליך אתכם קוממית: ...

אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו

السماد من محتو المعتوب المعترب المعتوب المعترب المعتوب المعتوب المعتوب المعتوب المعتوب المعترب المعتوب المعترب المعتوب المعترب المعتر

בלב מהור נשבח " בדכיות לשונינו: ובכיור דחלתה נצבע " ונטהר יצרינו: קדם נקדם על המזבח התשבחן לאלהינו: נדכי הפם למקרא " כמה קרא משה נבינו: 'דקרן עור פניו ואזרח " ואניר על צלמינו: ואשר את השירה " ואתעצם רביאנו: והיביא לנו תורה " מנירה לבבינו: לאוי לן נשמרה בכל מאודינו: ונימר בלב ירא בדחלה ובארכנו: כי בשם יהוה אקרא " והבו גדל לאלהינו:

רבותה לה:

ורוממו רוממו י וליהוה הללו: התמיד בריאמו י הממן ביבלו: האחד ולא עמו י מי יקום קבלו: | התמיד בעצמו י הקעים בממשלו: 'דלא יתודע י 5.83 מקומו י ולא יאחזו גבולו: ולא מקום יאחזמו י וכל אתר מנה מלוא: והעולם אקימו י במלה' מן ממללו: ונבא למשה ועצמו י ואלבשו בלילו: וחילו וארימו י ועל כל הבוראות אבדילו: ומסיני בא ועמו י רבבות קדש

As above, p. 7. As above, p. 100. Twenty-three headings.

£ 79 מתעינים י ומניאנון ארבע ושלשותה: | ארבע כארבע אדנים י דאזרמן בון אנשמותה: ותלתה לון ארכונים י בון נקום בשמחותה: ונסק אל קדש המכונים י ונתיצב לגו גבעתה: ונהיה ששונים י במשמע מלי ברכותה: ומחר כלול השנים י דאזרמן בון חדותה: והו כלול חמשים יום מתמנים י ושבעתי שבעותה: קדשיו רביאנים י דאשתמה בשמו תלתה: בו תעשו קרבנים י ומנחה חדתה: מובינן נהיה חנים י על מזבח צלותה: במזבח הקרבנים י כל סדר עדתה: ונשלח הלשונים י במימר תשבחתה: לחנון החנונים י שמעיו כל צבעתה:

אהיה אשר אהיה:

عليه ايماً בית מפרד نغم مسجع מן מימר العم עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

היום הקדוש הזה מחר חתמת חמשתי יומיה: עקב משמע קול יהוה ל אלה אלהיה: אשתמה בשלשה שמהן מובות חסידיה: | חג הקציר בכורי מעשיך מן קציר חמיה: וחג שבעות עורי כלול שבעת שבועיה: ויום בכורים אתקרי בו תעשו קרבניה: כבשים שבעה איל אחד ותרי פרים מן תוריה: ומנחתם סלת ששה עשרוניה: ובספרתם עורי אמר תנדו מנחה חדשיה: שתים חלות חמץ עם שבעה כבשיה: ופר בן בקר אחד ואילים שנים שלמיה: ושעיר עזים ושני כבשים לזבח שלמיה: וזה מועד מעמד הר סיני בו מקרת עסרתי מליה: אתקרא מקרא קדש ובו חנ לרום מקדשיה: יהיה מברך עליכם אה סדר צמיתיה: ומאה שנה תעשו אתו אתו ובנך ולשיה: וכל שנה ייתי עליך בחדי וזהי ואשמחיה: במיזל כל דבביך מן כל דבביה: בימי תהבה ורוחותה ונציב משכניה: על הרגריזים בית אל קדש כל מבריה: בעמל משה הדמע אשר על פניו מלוה: שלום יהוה עליו בכל לילה זבניה: שלום יהוה עליו בכל צפריה ורמשיה: שלום יהוה עליו בכל לילה ויומיה: טובי מן ישלם עלין גן עדן לו עבוריה: יהוה ישים עליכון אה סדר ישראליה: וירחם מאתיכון הסגודים לקדש טבריה: ותנים יומה מאה שנה יבית ובניה:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתמר שנים בתים [מז] מימר אדונן הגדול י הרב פינחס י רצון וגו" f. 80 פתחך יהוה נסי וגו"

יומה מאה שנה וגו" בל אב המכם ובנו: $f. \, 80^{\circ}$ תנים יומה מאה שנה וגו" בל אב המכם ובנו:

ויסלח למאתי הרבנים ... רבותה לה ישר ושביך טבן וברוך אלהינו לעולם:

¹ As above, p. 235.

As above, p. 236.

As above, p. 237.

דצ[וֹנו] במש[פטים] על יד נבי כל הדורות: י" ה" ה" דפ[קדנו] על ידו במספר שבע שבתות: י" ה" השלח קולו מששה הפעות: י" ה" ה" דקרא על הר סיני עשרה דברים מלאות: י" ה" ה" דשם זה שבת חג

תלו ידיכון ואמרו وثمامة

לאלה גבור הגבורים: לאלה ישר הישרים: | לאלה דשלח משה דמע f. 85 הספרים: לאלה דנחג עמו אל הר סיני באיקרים: לאלה דאפרש יום הבכורים: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו , בלמ

פני יהוה קולי אשא י ושתי ידי אפשט: ואזכר אנשים שלשה י הלכו בדרך המקלם: בעל זכותה ושרשה י דלשמים הבם: ודצא לשוא ועיניו נשא י וקרא בשם יהוה וים: ומי מטעמים לאביו עשה י וקם ממו שנים עשר שבט: ומי דאמיר לו שא נ[פשך] לפשעי ועל ארץ מצרים שלט: ומאור נביותה ושמשה י דלראות הסנה סט: הן ישמע קל הצבעות י ורחמיו עליכון ים:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי הכהן הקדוש ' אהרן בן עמרם: דבמשכן הוה נגוש י ועל כל כהן אתקדם: ואקריב הקרבנות י וזרק את הדם: והעלה את הנירות י וברך יקרש כל עם: בברכאתו תתברך יותגדל ותתעצם: וירבך אמן ויפרך י ויוסיף לך כל ניאם: ויצילך מכל רשע י וירוח לך מכל ארצם: וברכת זה מכתב אבישע לך ועליך תתקומם: ויוסיפך מכל מאדם י ובברכות תתריאם: מראש הרי קדם ' וממגד גבעת עולם:

אמן אהיה אשר אהיה:

בכהנת מי דכהן יחן עליך ויגן: אה סדרה דאכהן הלוכי דרך אגן: בזה השבת העצום י הדרכים פניך תכן: וחופף עליך כל היום י ובין בתפותיו שבן: | וישכן ישראל י בטח בדד אמן: בדת משה הסגיל י חיול ל 856 חילה דכן ארכן: ואתה הראת' י אתיך חדי ותמן: והלכת' ופנית' י מן ערן אל ערן: קרש בתר קרש מקפין דן אל דן: שבתה ומועדה דבש הך אפֿור והֹך חשן: היום בו תעלי י ובמכתב אבישע תזרמן: ומחר בו תתמלי במקום והמכתב והכהן: הגדול דאתנשא ויצק על ראשו שמן: דמן נוף אבישע י אמור יתברך אהן: תתחני בכל אלה י ומכל ירא תאמן: ובברכה הגדלה י מפמן תחשנן: מפם קרוש תצא י ותבוא בכל אזן: שוֹי קבולה ימצא י בעיני יהוה חן ז ותפל על לבך י כלשר השמן: והסרתי אתיחלו: בדיל ישמע 'עמו מתוך האש קולו: ידבר דבר לא כמו ' טובי מי יהללו: ויתרבי לשמו ' הצור תמים פעלו: ואמרו תשבחן וחילו ' להתמיד בגברו: הקדים ביכלו י הממין בתדירו: הקעים בממשלו י הנורא בנסתרו: דלא מקום יגבילו י ולא שותף יצררו: ולית יקום אלא חילו ' f. 84 וכל בלעדיו יסורו: | דבחר ישראל וגאלו ' מידי דכפרו: ועל כנפי נשרים סבלו י ולהר סיני עברו: על יד הנביא דאסגלו ' ומן הבוראות בחרו: ומתוך הענן קרא לו י ואלבשו את נורו: ומששה הפעות צא קולו י ופה אל פה דברו: בדברים אתחילו י עשרה אתולרו: בון ישראל אתכללו ' טובי מי ישמרו: ויקדשו וגדילו ' ויהללו וישירו: לצור תמים פעלו ' צדיק וישרו:

ורבואן נתני בלבבים מהורים: לאחד בלא שני גבור הגבורים: הפני מכל פני מחליף הדרים: חקעים הקני ישר הישרים: דקרא למשה מן הסנה י בדיל ישראל הטהורים: והצילון מיד סני במופתים יקירים: ונוזגון אל הר סיני על כנפי 'נשרים: עד יהונו מתכבני למשמע עשרת הדברים: ראשם לא יהיה לך לפני אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה על קדש ההרים: ורבבות קדש זימוני וארבע שנבים מתגברים: ומשה הנבי הכני עמד בין שני טורים: המלאכים חקיני ישראל הנזירים: יגידון ברביאני קדש המימרים: יתרבי אל קני בלבבים נצירים:

לאלה אלהיה " וממן עד לעלם: רב כל רברביה " ומסחן העולם:

דמקמי הבריה " ומבתר יום נקם: אשר ברא בוריה " ומן חסר לון אקם:

ובחר לרום נבייה " משה ברה דעמרם! ועשה על ידו סימניה " במצרים

1.84 ובים! בדיל קדש כל אמיה " עד הוציון בריאם: | וחלה לון ית מיה "

והוציאו מן צנם: והמטיר עליון מן שומיה " המן לחם מיכל לפמם: וקטל

גדול דבביה " עמלק הכפור הזידם : ונחגון בשמחיה " אל הר סיני בשלם! על

כנפי נשריה " הנבי והכהן התם: למשמע עסרתי מליה " מן היכול הרם!

קול ליתו כקליה " ולא ידמי לקול אדם! קול ליתו מן גוויה " ולא יצא

מפמם: קול ארתת בוראיה " מן מאת ומן קעים: קול אלה אלהיה " אודוע

בו העולם: ומשה קרע שגביה " ובין מלאכיה מתקומם! יגיד למליה "

יהוה יעננו בקל רם: בעבור תשמע עממיה " וגם בו יאמנו לעולם: לא

עמת עיניה " כוֹת זה המעמד וגם: לא שמעת אזניה " מבתר ומקדם:

"שתבת עשה פליה " וחילה יתרומם: ויתודי בכל פממיה " וברוך שמו

 f. 88

כי לית לנו: רק המודאה לפם כוחינו: ועל כל כלום ארשינו: והבו גדל לאלהינו: בצדקה מדילך ·
ראיתי במדע ראותי ·
על ספוק צדקתך ·
כי בשם יהוה אקרא ·

בוראיה הוק'מו כל מנון על יסוד: מראשית אל אחרית ואתנגדו בטב נגוד: ואמצא בתוכה מה הוא לנפש חמוד: מן כל גנום וגנום ובא לכל כלום סעוד: והיה הכל מעתד על פי אשר לכל עבוד: עד אתברא אדם והכל פניו היה נגוד: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה מוב מאד:

גדלות יהוה תגדל ותתעצם רבותו: ישתבח ויתרבי ותתקדש שמותו: צער אדם והוה על עקב בריאתו: ואנחו בגן עדן למשמר מצוותו: ושבת ביום השביעי וברכו וקדש אתו: הך מה אמר יהוה לנו בתורותו: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו:

דמע הימים השבת ידיהוה קדש אתו: ושרר קדישותו על יד עבדו ובן ביתו: הנביא דמיום בריאתו בנלת מבידילותו: הנביא דהושים יהוה על ידו תורותו: הנביא דשלחהו יהוה יוהציל עמו ונחלתו: הנביא אשר הכה בסימנ[ים] פרעה וכל סיעתו: שלום יהוה עליו היום ומחר וכל דרין דאתו:

דהוא הנביא הנאמן י משה ברה דעמרם: דהוציא עמו מעבדה קשה י
ואנגדם אל הים: ועברו בתוכו י והוציאיו בשדך ושלם: וכל אויביו
מבעו י ולא אתוחי מנון גרם י וישראל מהללים י לאלהים אל קעים:
ותקח מרים את התף י ותאמר אה עם רם: שירו ליהוה כי גוי גאה י משה פום ורכבו רמה בים:

האן עיניך תראה יתרי גוים מתעברים: אהלין בתשבחן ורבואן לאלהים משירים: ואהלין צללו כעופרית יבמים אדירים: אהלין צאו כמה עברו יהיבים מן מרון איקרים ואהלין מיתים ובתוך הים קבירים: אהלין אתפשרו ואהלין לא עמו פשרים: ויושיע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים:

זהו עבר לך יהוה י אלהיך ואפלאך: אה גוי יהוה מן אסור הכפור הוצאך: ועל פיו על יד משה הוליכך ובחנות מרתה הובאך: והמטיק לך המימות י והרוה בה לצמאך: ועל רעות מוסרך י ותלנותך מה לקחך: ושם לך חק ומשפט י וכתב לך בנכחך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אנכי יהוה רפאך: מחלה מקרבך וזומנו מבה לך יזמן: תמטי יתה באיקר ולשרבך ימתן: ומאה שנה תספר השבעות בחדי וא'ת זאן: ותנים יומה מאה שנה ישר היום ממן: בקדוש שמו אמונה יואמרו כל העם אמן:

תתחני תתחני במה א'ת עליו קדום: ומה אשתוי לך מפני השבת העצום: אתי בשלם מועדה י על כעום כל טלום: מאה שנה בכל חדה י וא'ת ממלא כל כלום: ישיבו עליך שנים סגי י אמן בזה המקום: וכל טוב לך ימטי י ותרבי ותרום: מה טב זאת מן שתה י וגלגי זה היום מן ישום: דו תרח לברכתה רבתה י דלית בה חלק בו מום: תתחני וא'ת ממן י ודבביך פניך ערום: בעמידות הכהן י אשר הו קמיך קעום: יהוה לא יפרע לך ראש י מן דת משה העצום: ולא מן משמר זה היום הקדוש י דמספרו לביאיה י דלה רב מקום: יהונו עליך מברכים י ולא ימטי בוכון סכום: נביאיה י דלה רב מקום: יהונו עליך מברכים י ולא ימטי בוכון סכום: האן אתון ההלכים י ולא תצרכו מאום: ומה כתוב בגלליך בתורה כן ישא יהוה פניו אליך י וישם לך שלום:

הנה נא אמרתי י מבין כל שביכון: מדרי וסיעתי י אתון וכל קהליכון:
ישמר יהוח חייכון וככן חיי בניכון: ומאה שנה זה היום יש[וב] אליכון
יאתון אמנים באתריכון: ותראו משכנה על קדש מבריכון: ויתגלי רצונה אמן ביומיכון: וכן ישמר חייכם כלכם מן סמוך ומן ארכון: ומאה שנה תעשו יומי מועדיכם ואתון בשמחיכון: בעמל זכאי העולם יויוסף אביכון:
ובעמל משה ברה דעמרם י קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי קש משכניכון: וחתמת מימרי כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו פישוש ויתמר דראן אלה רב פישוש וכי בשם פישוש ויעבר יהוה על פניו פישוש ויתמר קטף הטביעת והו קציר וסיני ושבת:

ויברך אלהים את יום השביעי פישלא עד כל ימי הארץ וגו" ברך אלהים את יום השביעי פישלא דפרקת יהוה פישלא £. 87°

ויסקו מן המביעת פי אתי בשלם ²

חכרת כי עבד היית وتمامه כארזין ואמרים وتمامه تلاته ובתר כן יתמר دשוו כהלן כלה " בית فوق وبيت تحت وبعده יתמר שירה מן מימר עבד יהוח בן ברכה " עבתה בדמשק " יסלח וגו"

> עת מה נחל במאום י נימר בפיאנו: ברוך יהוה אלהינו יאלהי אבותינו: דהועדת' לנו מה לא נדע מן נפשותינו:

⁴ B9 אמרים.

As above, p. 291.

ממללם יוהשיב אל יהוה הקיאם: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי הענן מוקם: בעבור ישמע בדברי עמך יוגם בך יאמנו לעולם:

- כור לעמך ישראל י וקדשת אהם: ופקדם עד ימהרו י ויחליפו שמלותם:
  ויתיכנו כי אני י ארד לחזותם: עד אמלל עסרתי מליה במשמע כל
  צבאותם: ועל ההר לא 'יעלו י מה הוא טובתם: ובשלשת הימים י אל
  ינשו אל אתתם: וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם י ויכבסו
  שמלותם:
- על הר סיני ירד יהוה ביום השלישי: ואזדמנו בראש ההר שני צבעות קדשי: והר סיני כלו עשן וענן ואשי: ושלשה קולות האספו קול יהוה וקול השופר וקול משה: ויהי המחנה כבד מאד ושש מאות אלף מתכנשי: משה ידבר ויגיבו המלן העשה: ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר יועל משה:
- פה לפה מלל יהוה אל משה י וישראל ישמעו להם: כלם בתחתית ההרי
  נציבים על רגליהם: בשעבוד וארכ'נו י פני אלהיהם: ויאמר יהוה אל
  משה רד העד בעם י אל יחר[סו] פן יפרץ בם: והכהנים והנגישים י
  יתקדשו הם: | ויעלו עם אהרך י ואתה תסק עמם: וירד משה מן ההר 1.90 אל העם י ויאמר אליהם:
  אל העם י ויאמר אליהם:
  - צה לישראל מה צהו יהוה יהממן בישו: ועשה מה פקדנו יומה בחרו ודרשו: וידבר אלהים את כל הדברים יושראל קעם בבקושו: אנכי יהוה אלהיך ישמעו מצהתי ועשו: לא יהיה לך אלהים אחרים 'לפני 'יעשו: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא יתחלל שם קדשו: כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא:
  - קדש השבת שמור י כי קדשו נכבד: בו מכל מלאכה תשבת י וששת
    ימים תעבד: ומב מה תעשה בעובדיך י אביך ואמך כבד: למען
    יאריכון ימיך יוברכאתם לך תעמד: לא תרצח לא תנאף לא תננב י
    לא תסיד בשקר לא תחמד: ובהרגריזים הקדוש י תבנה לך מסגד:
    והקמת לך אבנים גדלות י ושדת אתם בשיד:
  - ראה ושמור מה צוֹך יהוה אלהי הרוחות: ולא תמרי לו · באחת מן המצוֹת: והודיע בניך ביום מקרתה · למען ידעו הדורות: כי הו יום עצום · מאוריו מופעות: ומובך במשמרו · אה קדש המשפחות: וכל שנה תספרו · אהלין השבעות: מיום הביאכם את עמר התנופה · שבע שבתות תמימות:

שלום לך יום הבכורים · דיהוה הותירך: הותירך במאומים · הא מובי

- אל חנות אילים הביאך אלהים אל קני: ואמצא לך עינות מים על מספר השבטים עשרה ושני: ושבעים תמרים על מספר הזקיני: ואכלת ושבעת ועשית כלום שני: ואתעתקת' ממנה ויבאו כל עדת בני: ישראל אל מדבר סין ושרו במחנה: אשר בין אילים ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני:
- מלל יהוה ברתותו י והמן המטירו לכם ו והורידו מן השמים י לחם לנפשותיכם ו איש לפי אכלו תקחו ובשבת צוה אתכם: לחם משני f. 89 מודיע למעזר הרצון י כמימר יהוה אלהיכם: קח צנצנת אחת והני[חהר] לפני יהוה י למשמרת לדורותיכם:
- ישראל נסע ממדבר סין י ואל רפידים לבא; מה מצאו מים לשתות עם משה עשו מריבה: ויצעק משה אל יהוה י ויהוה לו צוה: וסב זקני ישראל ומטך י וקראת אתי אל הצ[ור] בחוריבה: ויעש כן משה י ויט מטהו אנסבה: ויצא מים סני י ושתה ישראל ושבע: ויקרא שם המקום י מסה ומריבה:
- כן אתעשה ברפידים לישראל י עובדום עצומים: במלחמות עמלק ועמו י
  הזדינים המלומים: משה ואהרן וחור ויהושע י אנון דהוו בזה קעומים:
  ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו יויכם לעיני העמים: ויהוח אמר
  למשה י אה נביא תמים: 'כתב בספרך הקדוש י מה יתעתק בכל
  הימים: כי מחה אמחה את זכיר י עמלק מתחת השמים:

אמרנו פישוחא ונאמר פישוחא

- לך אה ישראל הבסרן יוהשמחות היתרים: על מה יהבך יהוה י גבור הגבורים: מן כל כלום מב י ממיני האיקרים; על יד משה יתב לך שופטים ושוטרים: אנשים חכמים וידעים יושמם לך שרים: ואנגדך אל מדבר סיני יהאבות והברים: בחדש השלישי לציאת בני ישראל מארץ מצרים:
- בידבר סיני תתחני בך יחן ישראל: בתשמישות הנביא הכני הנאמן הסגיל: מן לא ראה אימה גדלה ולא עמה תמח גדיל: | ייתי אל מדבר סיני יראה דן הגוי המדיל: כי מוב לו 'נגדו יהוה האל: ועת עלה אל האלהים זעקו בקל תליל: כה תאמר לבית יעקב ותניד לבני ישראל:
- נשאתי אתכם על כנפי נשרים י וקראתי 'אתכם עם רם: א'תם ראיתם את אשר עשיתי למצרים י ואיך המתם בים: כל זה עד תשמעו בקולי י ותשמרו זה הקיאם: ותהיו לי סגולה י תמן בא משה בן עמרם: ושמע

דעת תדע אה ישראל י דכרן זה הנביא: משה ברה דעמרם י דמע בני לוי: דלא קעם ולא יקום י כמו בני לבי: מראשית ועד אחרים י ולא ימטי למיתובי: תו ולא למקומו י דו כוכב מן כוכבי: דמללו יהוה י מתוך ענן עבי: ועשה על ידו מופתים י כלם מתרברבי: אחד עשר מספרם י על פרעה נקם הביא: ועל ישראל שמח י וזהו וששון אלוי: ויאמנו ביהוה י ובמשה הנבי:

הממלל יתחדש בדכרן זה הגביר: הגבר דשמו משה דעל כל מינה ראדם יקיר: דאמר עליו יהוה מבגלל נח הגביר: לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הו בשר מניר: והיו ימיו מאה ועשרים שנה וה גלי לא סתיר: בו תקום הברית ועלמה בו תעמיר: דורח ברקיע עמרם בקריב יוכבד אדיר: ויאמר יהוה מסיני בא חרח משעיר:

רלא נבי קשט כמשה יבן יוכבד ועמרם: הנביא דלית כוותה י לא יקום
ולא קם: הנביא דקעם על רזי בראשית ויום נקם: הנביא דבחרה
מרה י מכל בני אדם: הנביא דמללה מרה י פה אל פה לא בחלם:
הנביא דצעם מאה ואש[תין] עדנים י ותימנה מרה על עלם: כסיאתה
וגליאתה י ועל בראשית ויום נקם: | שלום יהוה עליו י בכל לילה י 1.91

זכרון משה בן עמרם יטב מאד עד מותר: שמו יתרבי ונביותו תתוקר: מה רבו מן נבי דכל עורנו שקר: מופתיו תזכר דמספרון אחד עשר: שלום לעם ישראל ונקם לעם נכר: הא טובי אה עמו תשלם על נביאך אשר: הציל אבהתך ממצרים מיד פרעה הכפר: בשם יהוה אלהים הצדיק והישר: דבחרך ושמך על כל העמים מתוקר: טובך תשבחו בכל זבן ואתר: עד יקים לך מה אמר בקדש כל ספר: ואברך

עדת ישראל יצאו י ממצרים בריאם: ממחרת הפסח יעל יד משה כן עמרם:

ועברו [בים] בשלם י וצאו מנה בשלם: פרעה וכל עמו י מבעים בתוך

הים: וישראל משירים ילהתמיד הקעים: והם הלכים על שפת י הים

ותקח מרים: את התף ותצאנה יכל הנשים אחריה וגם: בתפים

ובמחלות י ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי גאה י סום ורכבו

מובי ישראל - דמעי כל העמים: דעברו לים סוף - וצאו שלומים: ואממיק לון מי מרה - דהוציא לון מן צנמים: ויבאו אילים - ובאילים שתים עשרה עינות מים: ושבעים תמרים - ויחנו שם על המים: ויסעו לשמורך: חתמת חמשיתי יומיה יהיה מעברך: ומקרא קדש לך אה ישראל יהוה בו אמרך: תחג להרגריזים יוילאה כל זכורך: ותשמע ברכה גדלה יכהנה רבה בה ירברך: ואתה תתקבל ממנו יברכך יהוה וישמרך:

ל תנים יומה חדים אה מן אנה קעום: מאה שנה בטוב וחסד י וזהו ואיקר זה היום: תחגו להרגריזים י קדש כל מקום: ישיב יהוה מבר[כתו] עליכון י ועוד מברכת זה היום: וידכר כל קהל ישראל באיקר י האן דאנון בכל מקום: וישמר חיי הסדורים אנה י וברכת יהוה לון תקום: ישא יהוה פניו אליך יושם לך שלום:

אין כיהוה אלהינו:

עורן כן שירה מן מימר אדוני מרחיב בן יעקב המרחיבי ירחמו וגו"

אחר בלא שני: אהיה אשר אהיה: אל שדי אל קני: נורא הנוראים: אלהי ואדוני: יהוה שמו י לית לו עזר ולא משני: כולוך לעל ולרעי רבותו תתני: רחום וחנון אדון י חי לעולם לא ימותי חסדיו לא תמני: בדכיות לשני: ישתכח ויתרבי גדלו אני אני: ביום נקם יאמרי אלהי הרוחות: ברוך יהוה אלהינו נודי לו תמידי בימים והשעות: בכל הדורות: יתקרש ויתרומם " את כל הבוראות: על מה ברא בחכמתו ולחשיך לילות: קרא לאור יומם י ברא אדם בגדלו י בצלם והדמות: מכל המלאכות: ושבת ביומה שביעה אלהים לעשות: י אשר ברא

גדול הו יהוה י הגבור והנזרא: הצדיק והישר י דכל מעשיו יתרה: כי כל דרכיו משפט י הכל ממו יירא: דברא הבוראים " בחכמתו התדירה: בראשית ברא אלהים ית שומיה וארע: ורכב שמים על שמים י וכוכבים בון סחרה: וחתם הכל באדם י ובגן עדן שרא: ושלשל תולדותו ימן זרע אל זרע: אל אדונן משה י שמש עלמה ומאורה: מרי איביאנו תחת צל קורתו י ורא[שינו] מ[ז] אימנותו לא תפרע חתת צל קורתו י ורא[שינו] מ[ז] אימנותו לא תפרע חתת צל קורתו י ורא

f. 91

ההרח והוי שם': ואתן לך שני לוחות האבנים ' עשרת הדברים בם: והתורה והמצוה ' אשר כתבתי להורותם: ויעל משה אל ההר ' ויכסהו הענן שם:

היום יום קדש ' וברכח ומשמר: ליהוה ויום טבי למן לו בשלם נטר: אתקרי שמו שבת ' כי קדשיו יתר: מה רבו מן יום ' ומה טב מה בו יתמר: תשבחן ורבואן ' וככן בו אסתדר: ראות מכתב אבישע בן פינחס בן אלעזר: דאכתב בהרגריזים ' בשנת שלשה עשר:

פני מכתב אבישע י בזה היום נקום: ונשבח שם מרן י המלך הרחום: ומחר נלך נחג י לקדש כל מקום: הרגריזים בית אל י דבחרו אל רחום: טובי מי יחג אליו י בשמח ושלום: יקבלו יהוה י והברכה לו תקום: יברכך אה קהלה י ויבד מפניך כל טלום: | יאיר יהוה פניו אליך י ותרבי 1.93 אמן ותרום: ישא יהוה פניו אליך י וישם לך שלום:

צוֹך יהוה אה ישראל בחקים ומשפטים: צדיקים כלם מובים וקשיטים: אתפרשו על יד משה לך אה דמע השבטים: מגון מצוֹת המועדים בכלם מתקשטים: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים:

קהל ישראל יתפחרו יעל כל העמים: בהרגריזים בית אל יקדש המקומים: דיחגו אליו בשנה שלש פעמים: הראש חג המצות יוהשני מחר בשלמים: דלו שלשה שמות יקירים עצומים: חג הקציר ומועד השבעות יוחתמת חמשים יומים: מה מבו מן מועד ידגלגיו רמים: תתחנו בו אה עמה יאה מן אנה קעמים: ויקים לוכון מימרו יעל יד משה התמים: יפתח יהוה לך את אוצרו יהטוב את השמים:

ראה בעינים אה חברי מה יהוה אהבך: ופקדך בפקודיך ועל יד משה צוך: תשמרון בעלמה הא מובך הא טובך: במה יהב לך מרך ואסגלך בכתבך: יהוה יברך אתך ויפרך אמן וירבך: והוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך:

שלם לך יום שבתה י דמע הימים הששה: ושלם על הרגריזים י דמע
היבשה: ושלם על זה המכתב י דו מכתב אבישע: דאנן עמדים קמיו י
וידינן מתפרשה: אל יהוה ודרשים י אן מעלינו ישא: כל לחץ וקצף
ונגף יוימי פנותה יגרשה: וישיב יומי הרצון י ועל בית אל יחדשה:
בעמל משה בן עמרם י נור בריאתה ושמשה: | דאמר לעמו י בתורה 193⁶ הקדושה: אשרך ישראל י מי כמוך העם הנושע:

רגנים יומה אה עמה י אה מן אנה שרי: בזאת צלותה י מן כהן ושמרי: דאמרתי קמיכון י זאת שירתה באיקרי: בחייכון לא תסבו עלי י ואפשמו עדרי: כי לשני מתקצר · בדן מימרי: ואני עבדכון מריחב · אן תימרו מאילים י ויבאו למדבר סין בשלמים: ואמטיר עליון י המן מן השמים: ונסעו ממדבר סין י ולרפידים באו שלומים: ומשה הכה הצור י ויצא ממנו מים: ושתה העם י לעיני משה התמים: וכן אתעשה לון ברפידים: עובדים עצומים: ביכלות יהוה י רחום הרחומים:

1. לשראל שמח ברפידים במלחמות עמלק: ועמו הטלומים דכל מנון רחיק: מן רחמות יהוה אל ישר וצדיק: אמר משה ליהושע תלמודו בלב חזיק: בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק: מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי רביק: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה הנוטיק: ואהרן וחור כל אחד ביד משה רביק: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו ויכם לפי חרב חריק: ויהוה אמר למשה אה נביא צדיק: 'כתב בספרך הקדוש מה בעלמה יתעתיק: ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכיר עמלק:

כל יומי השבעות לישראל בון שלמה וזהו ואיקר רב מן יהוה: מספרם חמשים יום לית לון בימים דמה: שבע שבתות תמימות יוזה היום לון חתמה: ובזה השבוע השביעי אסתדרו עמה: בטור סיני ושמעו קול יהוה: וקול השופר וקול משה י קטף כל נשמה: בעמלו אה עמו " תהונו תמיד בשלמה: ועל חלק הראש נעמד ונימר תנים יומה:

אמרנו פישוחא ונאמר פישוחא

לוכון ישראל נזכר י עשרת הדברים: דנפקו מן השמים י עם קול השופרים: קול רם קדוש יצא י מלגו כל האתרים: ואזדועת עלמה י מברים ומישרים: ריש מקרתה דקרא ישר הישרים: אנכי יהוה אלהיך דאפקתיך מן אסורים: לא יהיה לך לפני י אלהים אחרים: לא תשא את שם יהוה אלהיך שוא ולא שקרים:

בזה רם מימר יהוה שמור את יום השבת: לקדשהו י דרבותה אתרבת: f. 92b ששת ימים תעבד י וביום חשביעי תשבת: לא תעשה בו כל מלאכה י כי קדשיו רבת: דאמר עליו יהוה י בתורה דאתיהבת: על כן ברך יהוה יאת יום השבת:

לשא יהוה קולו י במימר כבד: את אביך ואת אמך י למען יאריכון ימיך ועד: תשתמר בעלמה י ובראכתון לך תעמד: לא תרצח לא תנאף לא תגנב י לא תסיד בשקר לא תחמד: ובהרגריזים בית א'ל י תבנה לך מסגד: והקמת לך אבנים גדלות י ושדת אתם בשיד:

סדרה דאכה אסתדר י ראה ושמור ושמע: מה צוֹן מרך י בתורה סדרה דאמה על יד עבדו משה י הנביא הדמע: דאמר לו 'עלה' אלי

ויתמר יתהלל זה. ויצא אדונן מכתב הקדוש ועמו שלשה מכתבים ויתמר 103 אז ישר ייצא הדונן מכתב הקדוש ועמו שלשה מכתבים ויתמר 103 אז ישר ייצא הבור ייצא פייצר בייצר ולפוד מרכבת פרעה יי פיידו לייצר פיידו פייד

f. 104° אתהו דבריך עלמה כלה י ויתמר דכור מן מימר שת אהרן בן יצחק הכהן יסלח וגו"

שם יהוה נשבח ימה מרוממה: תשבחן לשמו הקדוש בכל לילה ויומה:

אשר ברא הבוראים יששת ימים עצומה: וברך וקדש יום השביעי ישם קדשיו רמה:

וזכר ברית השלשה "זכאי עלמה: למשה בן עמרם "קטף כל נשמה: והציל עמו ממצרים " 'בשדכה ושלמה: במופתים גדלים " לואתון לא תעמה:

ואפרשׁ לון שבע שבתות י גלגיון ריאמה: כל שבת מהם י מיתוביתו עצומה:

f. 105 ויראהו במרה י דבו אמיר בשלמה: והשני במרה י דבו אמיר ויראהו יהוה:

והשלישי באילים י והרבעי המטיר עליהם מן שומה: והחמישי הוציא י המים מן צגמה:

ובששי אתקטל עמלק י ועמו הזירמה: על יד תלמוד משה י קטף כל נשמה:

ובשביעי נחג ע[מו] א[ל] מד[בר] סי[ני] · בדיל משמע קול יחוה: בדברים גדלים · בכתבו הרמה:

ראשם אנכי יהוה אלהיך · דאפקתיך מידי כל טלומה: לא תשא שמו לשוא · כי עליך אשמה:

ירח[מו] מרי: יהוה יחני יתכון י ביומי מועדיך באיקרי: ויבד מפּנִיכון כל מן ווד ונכרי: ותראו המשכן נציב י על קדש כל טברי: וישמר חייכון כהלכון י אנה ובכל אתרי: בעמל תלתה רחמין י דריחון טב 'דריח: ובזכות בן רחל י יפה תאר ויפה מראה: ובנביות בן עמרם י דקבל קדש כל ספרי: ותנים יומה מאה שנה י סדרה דאכה מסתדרי:

אין כיהוה אלהינו:

ובתר כן יתמר הא איקר ואתהו יהוה ויתמר ישתבח:

ישר הישרים י מלוך כל רוחיה: בגדלו פרק אבהתן ממצרים י בפליאן וסי[מ]ניה: ואנגדם בזה השבוע אל מדבר סיני באיקרים י בדיל משמע קול עסרתי מליה: על יד מנדי קדש כל ספרים י דמללו יהוה אפֿיה לאפֿיה: הוא משה נבי כל הדורות: דפקדן על ידו במספר שבע שבתות תמימות: וזה השבת חתמת שבע שבתות: ומחר חתמת חמשים יומי:

לה פישות | ויתמר פגו ולו ודשם דנים פלע לע שלה פישות ויתמר פלע ודים ודים של האלה פישות ואנגדם פפן מנו של ולכים ולמנים במקדום דן ילידה דאתיליד מן נפש עלמיה:

לעלמה הדן בשמח ושרים עד יתרבי ויתלמיד קדוש בתביה: אלה ישמרו ויוקרו וישימו מן טב הנערים יוניר לבו מדרש כל מדעיה: עד יהי פרד בזה הדרים יוכל מדע ובינה לו מתנגדיה: וישם פניו בריך על אביו ועל קריביו ועדת השמרים יו מן דאכה צמידיה: בעמל מנדי קדש כל ספרים המללו יהוה אפיה לאפיה:

ويقال אלמפוק וلمتقدم المعتاد دكرة ובתר כן יתמר כי בשם יוקטף עשרת הדברים على هدة الوضع

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה ' וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר וגו"

יתרבי כלה פאב אלחים אין אלה אלא אחד י f. 94° יתרבי כלה פאבי יתהלל אלחים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

פעל עשרת הדברים פוצ דאומא ולופא שפר פאבה וושלם f. 95 במקום אשר אזכרתי את שמי שמה אבוא אליך וגו"

הראש מועד הפסח י והשני חג ליהוה: להרגריזים בית אל י גבעת f. 106 עלמה:

ובתרון שבע שבתות י חקת עולם תספרמה: בזהי ובשמח י ורמה מרוממה:

הראש באו בימה " וצאו מנה בשלמה: והשני במרתה י והשלישי באילים לית כמה:

והרביעי המטיר עליון המן מן שומה: דבו אמר ויצא העם ולקמו י דבר יום ביומה:

והחמישי הוציא י המים מן צנמה: על יד משה בן עמרם י בחורי כל עלמה:

והששי אתקטלו י הדבבים הטלומה: עמלק ועמו י על יד תלמוד קטף כל נשמה:

ובשביעי נה[גם] אל מדבר סיני · למען ישמעו קול יהוה: בעשרת הדברים " מדבר מששה הפאות עלמה:

ראשם אנכי יהוה אלהיך · אשר הוצאתיך ממצרימה : לא יהיה לך אלהים אחרים · בארץ ובשומה :

לא תשא שמו לשוא יכי לא ינקה יהוה: את אשר ישא את שמו לשוא יכי עליו אשמה:

שמור את יום השבת כי קדשיו רמה: כל מן לא ישמרו יום נקם קדמה: כבד את אביך ואת אמך עד תתוריך לך יומה: ולא תחליף לון מלה י כמה אמרך יהוה:

לא תרצח ישפר לך דמה: | ראה מה כתוב פניך יאה סדר כל עמה: 106 ... לא תנאף יהרע עליך מקומה ו תטמא' בריתך יותהי בניך ז'מה:

לא תגנב י מאום מן מאומה: ישאלך עליון מרך י יום לא תוכל עליהם:

לא תענה ברעך עד שקר י סהדה טלומה: לא תקח שחד יכי השחד יעור בנקמה:

לא תחמר בית רעף יומה לו בעלמה: ולא תחמר אשת רעך יולא תחמר בית רעף יומה : תעין י בעין זמה:

והקמת' לך אבנים גדלות " על קדש כל מקומה: וכתבת עלינה את כל דברי התורה הזאת י ושדת אתם:

ישים ש[בת] ומ[ועד] מבר[ד] עליכון י אה מן אנה מזדרמה: דו חת[מת] שבע השבתות יומחר חת[מת] חמש[יתי] יומה ו

יום ישמר חיי מן אמור זה המימר · שמו הכהן שלמה: וכן ישמר חיי בניו · וחיי בניכם:

שמור את יום השבת יכי קרשיו רמה: מחלליה מות יומת יכמה אמר יהוה:

כבר ומה בא יער תתורך לך יומה: והקמת לך אבנים גדלות בקדש כל מקומה:

זאת המצוה : דצוה יהוה: מי ישמרה : ישמרו יהוה:

ישימו שבת ומועד מבר[ד] עליכון י אה קדש כל עמה: דו חתמת שבע השבתות יומחר חתמת חמשיתי יומה:

וכן ישמר חייכם כלכם מהבה ועאלימה: ומאה שנה תעשו זה היום " ואתם בשמח ושלמה:

אמרו אהיה אשר אהיה אה בריו כל עלמה: זכור לנו ברית השלשה י וכאי עלמה:

אהיה אשר אהיה י אה מלכה דעלמה: השיב לנו רצונך י על גבעת ולמה:

f. 105° באריה אשר אהיה אה מלוך מכה ורומה: הקים לנו תפלות אדונן משה בן עמרם הדמע:

חתמו צלותיכון י ואמרו ברכיות פממה: כהלכון פם אחד י אדני יהוה:

שלא דכור מן מימר אדונן הכהן שלמה בן טביה הלדי יהוה ישמר חייו אמן:

אשבח שם יהוה · בתשבחן לשמו הקדוש · מלוך מכה ורומה : בכל לילה ויומה :

בכבד הנכבדים י שמו ייהיויה יהוה:

בבבו ווכבוים שמו ייווין זווון:
יתודי ויתרביי רמה מרוממה:

יתודי ויתרבי רמה מרוממה: שבחו אה עמה • מלוך כל עלמה:

להצדיק והישר י רבותו עצומה:

מה רבו ומה גדלו י ממו מדרש עלמה:

דגרלות לרב שמו י המלך קעימה:

ממו ברא הבריה י בששת ימים עצומה: ברך וקדש יומה שביעה י ושם קדשיו רמה:

וזכר ברית השלשה י זכאי עלמה: למשה השליח י קטף כל נשמה: והצילך אה עמו י מידי הטלומה: במופתים גדלים י כואתון לא אתעמה:

יהציק אה עשה שירי הטלושה: בשופהים גולים יכואהון לא אתעמה: ואפרש לך שבתות ומועדים י קדשיון רגאמה: לך אה ישראל י דמעי כל

الکاتبه In marg. ککاتبه

מנון מספר שבע שבתות תמימות יודן שביעה דהוו בו מקשימים: מקרת עסרתי מליה פה אל פה יבמראה ואנון בזה לא שנ[גים] ול[א] חטים:

> אלא קול קרי א'תי מכל פה י מליו מן חיי עולם מלקיטים: משה ירבר והאלהים יעננו בקול י ושש מאות אלף מביטים: מתוך ארבע שגבים בקול גדול יופי הך ח'רבים לחטים: ואמת קמו ועמו זה התמח י אתו זה למשה רחטים: וא'מרו קרב א'תה וש'מע י דאנן על כוֹת זה המעמד מעטים: ולית יכולה על המעזר לכותו יאלא מן מימרך נהי מקליטים: חקות מרן מצותו ותורותו " ותקים לן שוטרים ושופטים: ישיב יהוה עליכם מן צלות י זה משה ותהי לוכון מקלטים: וברכת מי אציג המקילות י אשר פצל ברחטים: ומן ברכת הזכאים אבותיכון י ומי לברכת רבתה פרוטים: וישמר חייכון וחיי בניכון ולקרבן הרצון תהיו שתוטים: ומרן יקבל צלואתכון " ויפק יתכון מן פנותה פליטים: ויעני בעואתכון י ותנשמו מן מיני הלבוטים: וישמע קלין דצבעתכון י וברתות מרן תהונו עבוטים: ויהיה דן יומה 'מברך עליכון יאה דמע השבטים: בקרוש דקרשך ואסגלך י דו שלים השלימים: בקדוש מן דאמר וחג שבעות תעשה לך י בכורי קציר חטים:

عليه ايضاً מרן מן מימר للحد العالم الشيخ مفرج المفرجي ירחמו יהוה אמן:

נחתם צלותה י במימר תשבחתה י למרה דאלהות: ופניו אקד י ארצה ואשתחבר י ואסגד: ואקדש שמותו:

האל הקדוש י דלו אני דרוש י ופניו פרוש: שתי ידי בשבי ומועדי י דו אל[י] ועובדי: התמיד באלהותו:

לאוֹי אודי במואדי בלב חדי: וארוממו יואקדש שמו ידו ממן ברימו: צעור כל בריאתו:

קני קדום י בדד עצום י שלטן רחום: קדשו רבי י דבחר נבי י מן בני לוֹי: עבדו ונאמנו ואישו:

דו משה הנבי י הרבי י דמע בני לוֹי: הנשיא י המושיע י אשר שמו משה: יf. 109° דבחרו יהוה ואסגל אתו:

בכתב גדיל · ובו אסגיל · עמו ישראל : ובו אפרש · מועדי מק[ראי] קרש · יתו בשלשה חדש:ים מזכירים בתורותו :

f. 108b

אמרו אהיה אשר אהיה יאה מלוך ארעה ושומה: השקף ממוען קדשך " וברד זה עמה:

אהיה אשר אהיח י אה בריו כל עלמה: השיב לנו משכנך י על גבעת עלמה:

יאהיה אשר אהיה יאה קדים מן כל עלמה: הסיר זה הפנותה יבעמל משה הדמע:

י שביכון מבין מן אלה י אה מן בצלותה קעמה: ותנים יומה מאה שנה f. 107 והברכה עליך תשימה:

התמו צלותיכון י ואמרו בדכיות פממה: כהלכון פם אחד י אדני יהוה:

והסגודות שלשה ²:

ועפל אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך יזכור לנו תפלות אדונן משה נביך י אשר אמר פני גדלך ישוב מחרון . . . להם בך:

ושונג מועדי יהוה . . . מועדי בקרוש מועדיך דבקן ברחמיך:

ושוש ברוך מן דאמר שבע שבתות... חדשה ליהוה:

ולופא יברכך יהוה . . . לך שלום:

לוסת אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך מרי בעמל הנביא הצדקי הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעור ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם מלח נא לעון העם הזה . . . כל הארץ: יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים יוברך אתכם כאשר דבר לכם:

וועל אדני יהוה בני גדלך אל תשחית עמך ונחלתך ... ועל

f. ומוא ושמחת לפני יהוה . . . החקים האלה: יפתח יהוה . . . מעשה ידיך ד בעל

المراد المال المراز المراز المراز المراد المراز المراد المراد المراد المراز ال

ונלבש בגד עורן בתרי מה יצרנו ברחמים:

עד יתודע לון מפרישות י מן דאנון לדרך קשמה מטים:

וילעו 'בצריק ראותון עשות י הצדיקים מן עובדי געו[זי] שמים:

וטובי הלוכי בדרך בדרך י וממנה לא יהיו סטים: פני מן קרא שמו רחום וחנון ארץ. אפים וכל דרכיו קשיטים: דאפרישון מן העמים במאומות · במצות חקים ומשפטים:

In marg. دراه ه ا الكاتبة Bo. الكاتبة As no. 1.

מן השבתות מה טבו י ומה רבו · דאזרמן בו: ראות מכתב אבישע · דאנשה · על העם הנושע: דבואת צלותה אצטמתו:

1 האכתב בימי הרצון · בשמח והששון · לך * אה ישרון 2: ואתפלל בו · נוסף והששמר מה אתא בו · אן יבר דבבו: וימחיון מתחת שמימותו:

י ועבדכון יימר לוכון י אן ירחמו יהוה וירחמכון י ויסיר פנותה מעליכון: שמו מריחב המריחבי י אן יסלח לו חובי בעמל משה הנבי: דמע כל בריאתו:

ומאה שנה בשלום י תעשו זה היום י העצום: וככן מחר מב[רך] עליכון י אתון ובניכון י ולאהי עלי אימר לוכון: תנים יומה התמתו:

מפוק: ומרן יקבל צלואתכון י אה עם קדש וסגולה: זיעני בעואתכון י וירפאכם מכל חלה: ויאמן ועובדיכון תתצלח: וישמע קלין דצבעתכון י וירפאכם מכל חלה: ויאמן יראתיכון י וישים לוכון גאלה: מידי דבביכון י וענני הרצון יטללה: על קדש טבריכון י הר המנוחה והנתלה: וישמר יהוה חייכון י ושביכון טבים מן אלה: בקדוש מי אמר לוכון יושמרת ועשית את החקים האלה:

יתהלל אלהים وتمامه عليه ايضاً מרן [מן] מימר אדונן הכהן אברהם בן יצחק י הלוי ירחמו וגו"

נעמד פני יאל קני בדד בלא שני : אל קעים י עד לעלם י ישתבה זוז ויתרומם: מלב ומנפש:

והוי לו תמיד · עקד סגד · דו רב חסד: ואודי לו ואגדילו · דו רם ביכלו: ירוש על כל ירש:

"עשה" התמחות י והאותות י והמלחמות: לית אלה אלא הו י בדד בקמאו יצדיק וישר הו: מחיי כל נפש:

לאוֹי לו אשבח · ברישה ובעקבה י ואנציר ית לבבה: לו אשאל מרם האל י דו יכול על כל יכל: יתני מה אני דרש:

דרוש מדרש י מן המדרש י המתקדש: יתן לי מדע י עד בו אדע י כל מדע: דו יגב על כל בלש:

ויודיעני י ויסערני עד ימטני: דרך דעתו י וחכמתו י ובינאתו: עתה פניך נורש:

ואתה אתיתב מולי ושמע לי ולממללי: ולא תקח עלי ולסכולי כי אני לבעלי: המדע שמש:

ואשרי אשרי - במימרי - בשם מרי: ישר הישרי - דצער אדם שרי - מן ארבע אקרי: רוח ומים ועפר ואש:

" In marg. كاتبه

² B 9 (?) א יתשרון.

שבע מועדים · הסידים · כבדים : כל מועד לו שמח · ואתה בון תשמח · אה ה[עם] הדמע : אה קהלו ועדתו :

בחי[יד] אצ[ית] ליי אה קהליי ושמע ממללי: ואתיצב קבליי ולא תקח עליי אן הורכת ממללי: מדרשי אוריך אתו:

ואם אתמ[ר] המומר י אגיב ואמר י אלף ישר: ואפשט לי עדר י ביני סדר י דאנה מסתדר; בצלותו:

ישראל אשרך י אשרך י במה יהב לך מרך: ופקדך פקודים י חסידים י מנון יומי המועדים: כל מועד על אדותו:

ועוד פקד בספרו יאן תספרו יחמשים יום באיקרו: שבע שבתות תמימות יעצומות יושבע שבעות בשלמות: כל שבעו ומספרותו:

הראש באו בימה וממו צאו בשמחו: ושרו על שפתו בזהותו י ודבביון בו המיתו: פרעה וכל עדתו:

ובשבוע השני : באו בני : ישראל לפני: משה ויצעקו י עד המתקו י המים וישקו: כל עמה בשלמותו:

י והשלישי אל אילים באו י ובה מצאו י עינות מים בשמחו: שתים עשר י במספר י השבטים אשר: הזכרו בתורותו:

והרביעי המטיר לון המן י ואכלו אתו בשלמן י וכל טוב לון אודמן: והחמישי י המים הוציא משה י לון מצור חלמישי: עד מנה שתו:

ובשבוע הששי לון אתעשה בל שמח וששי: במקטל עמלק הקשה יועמו הגרגשי על יד תל[מוד] משה: יהושע משרתו:

ובזה השבוע השביעי זעק אלה לנביא מתוך ענן עבי: ומללו בעשרה דברים ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים לא תשבע בש[מי] לשקרים: שמור יום שבתה וקדישותו:

כבר אביך ואמך עד תתורך יומך ילא תרצה ישפך דמך: לא תנאף לא תגנב עד במה תשכב לא תסיד בשקר עד תתימב: ולא תהמד בית רעך ואשתו:

ומזבח אבנים תבנה על קדש מכוני דגלגיו רביאני: וזה הממלל על טור סיני וכל מזרמני בתחתית הר סיני: בשעבוד זארתתו:

יהוה ישמכון אתון ובניכון כות אבותיכון: דשמעו ש[לש] קולות י גדלות יקול יהוה וקול השופרות: וקול משה דמע כל בריאתו:

והרצון לוכון יזמן י על הרגריוים אמן. י וישמר חייכון מן אזדמן: בזאת צלותה י בשמחותה י בצפר יום שבתה: דו חתמת שבע שבתותו:

אלהיך מרך י תכתב עליו דברך י ומה ביאר לך בספרך: ואת בשמח ובשש:

הא טובך ישראל מה נתן לך האל שמך את הסגיל: מלבין כל הגוים ומיתביתך עלוים אשר אבהתך הוו שמעוים: מתוך האש:
ואסגלך מכל עם במשה בן עמרם דמללו פם לפם: הא טובך אן שמה נפשך לא עשקת כי מן נוף זכאים אתה: לא מן אליש ותרשש:
מה שנה אה עם רם תעשה מוע[דים] בשלם יומיתובי[תר] תתריאם:

כה שנה אה עם רם י תעשה מוענדים בשכם י ומיוחבינותן וחווי אם:

f. 112° יעליך ועל סדרך י דו כלול שבתות במספר: דאתקרי מברצי סדראי קדש:

וככן מחר בשמחיה יתחג לקדש מבריה ידו כלול חמשיתי יומיה: מאה שנה לון תעשו בשמח ובששו ואל הרצון תגשו: והדבב לוכון יכחש:
ועבדך ישאלך י אן תשים מאתך י תפלה למרך: אן בחסדו יתרחם י
וככן ינחם: על רוחו עבדו הכהן אברהם: ותימר ירחמו הנאדרי בקדש:
ומרן צלותך יקבל ישמע מה את שאל ומכל לחץ לך יגאל: ויושעיך
מן פנותה י ותתהפך בישותה ואוצרי מב[התו] לך תתפתח: וישקף עליך ממועו הקדש:

בעמל שכוני המערה יומי לחלמיה פתרה יוקדקד עלמה ונזרה: מקטירי הקטרה יונש[יאי] העמים סדרה יוקדש כל סדרה: והר הקדש: בקדוש מן דאמר בשבעותיכם מקרא קדש:

יתהלל אלהים פישוח דאת דעת דעם מקות פישני יתמר כי בשם "ולמוב לנו" פישוח וקטף הזכאים " דשוח פישוח שמוען ותניו יויתהלל אלהים פישוח וכי בשם ושמע ישראל ויצונו" פישוח אלה יקבל מנוכון מאה שנה תנים יומה מאה שנה אמן

الله لا يقطع ليشراييل عاده ١٥٥٢:

ובחר מן זרעו נבי רבי מן בית לוי: ואמר לו אה משה י אה נאמני ואישי עלה לבית מקדשי: מתוך האש:

ואתן לך ספר י התורה אשר י בו סוד סתר: תפתר אתו י מן חקותו ומצותו י דבו אצטמתו: כל מועד וחדש:

ל במהם האלין השבתות י דקדשיון מלאות י | דמספרון שבע שבעות:
קמיך אזכרם י ואפתרם י מראשם ועד אחרם: ואשרש בכל שרש:
רבון אתעשה י סימן חיול קשה י ותמח רב לא יתנשי: ובו ישראל
בתוך הים י הלכו בשלם י פרעה ועמו דאתרים: לא ישתיאר מנון נפש:
במים אדירים טבעו י ומלרע שומיה אמחו י ולפרשון מה מצאו: וישראל
צאו בשלמה י בקול רמה י מי כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:
ובשני "עמה אתו " ואל מרתה אצטמתו " ומים ממרה לא שתו: ואל
משה צעקו י ומכל מחלה אתפרקו י והמים לון המתקו: על יד מי לערפלה

ואל אילים באיקרים · הוו כהלון עברים · מספר הזקינים תמרים: עינות כמספר · השבטים וכמספר · חדשים וכמספר: מגדלי הירח והשמש:
ובמדבר סין מצאו · המן ממו לקחו · וכל איש כפי שבעו: אמר · לון דמע מכל ¹ הבשר · איש אל יותיר ממן עד בקר ²: ירים תולעים ויבאש: והחמישי הוה כהלון עמדים · האבות והילידים · במשרית רפידים: צעקו למשה · מה נשתה ומה נעשה · אמר לון המושיע: הכה את החלמיש:
ויצא ממנו מים · וישתו ממנו כל העמים · וירוי כל הצמחים: ובששי אמר משה · ליהושע האנשיא * בחר רום כל האנשי: וכל מנון לבנדי המלחמה לבש:

לבי הרב בעמלק ועדתו: וצא הלחם | בעמלק ועדתו: בפי חרב יכה אתו: ומעל הארץ יכרתו: הו וכל עדתו: לא יתחוי מנון נפש:
ובשביעי נחג עמו להר סיני בשלמו עד ישמעו ממו: קול ישר הישרים במלים אדירים בארבע קצים סדירים: מספרון ארבע ושש:
ראשם אנכי אל קני לית לגדליו שני לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תשא בשמי לשקר: ויום השבת תשמר: ולאביך ואמך אוקר:

לא תנאף לא תרצח ' לא תגנב מה תמצא ' ועד שקר בך לא ימצא: לא תחמד מה לחברך בביתו ' וכספו וזהבו ואתתו ' שדהו עבדו ואמתו: ומה הו על הארץ רמש:

ומזבח אבנים גדלות י על קדש הגבעות י ותעליה עליו עלות: ליהוה

² B9 adds in a later hand : רהנותר מל עד בקר.

العدر اورد الملاد المداد العمام الردا الدور المركزار واولاً يقال قطف العشر كلمات

יתגלג הקראה דקרא עסרתי מליה וגו"

תורה צוה לנו משה ويقال יתחלל تقيل ויצא המכתב הקדוש ويلبو כי בשם 1.38 ויהוה גבור י והמקרא על המכתב י | וספרתם י וביום הבכורים י ומן 380 £ אתהו דבריך עלמה ולפשו והסגודות שלשה:

וע, ע ויקרא אברהם את שם המקום וגו"

ושוֹגֵא מועדי יהוה אשר תקראו וגו" ברוך מן דאמר שבע שבתות וגו" שושוג ביום הבכורים בהקרבכם מונו"

ויתמר יהוה אל רחום וחנון יומרן יקבל צלואתכון פעל על ולא ויקאל 6.39 יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך ... ואמת יואלה יקבל מנוכון אמן יפוץ פגאים יששא יששט יה באנו ולאן או ישר ב

المسلال المسلال المادا المسلال المادا المسلال المادا ويقدمو جميع قبال أ44. ويسجدو بين يدي الله تعالي ويقبلو المزيج ويطلعو من هناك الي القلع الدي بين المدبحين وهم مزيج يصحق ومزيج نے ويقولو دران المادات المسلم علي نغم عددا المستقدم دكرها في عادة حج همصوت اويكملوة درج ويتقرو الي عادة وعقو صفين صف 45. فواقة وصف تحاتة وهكهنيم بينهم

ים אלה רב ולית כותה י קהל רב ולית דמי לה:

ישופ נבי רב ולית קעם כותה:

ويكملوه من هاهنا درج سويتًا وينقرو الي מובח נח ويقفو هناك الماتون واد وادر المات والمات والمات والمات

ويقال الممارط تقيل ويقال الممارط المالية المالية المالية المالية المالية ويقال المكان وهو قطف دم:

ונח מצא חן וגו"

ويقال المملط تقيل الدائل المطالقة الما الملك المائل واخرها خفيف المائل دلام المحال ويقال المملط المحال المحالة المحال

הא סביאן וגו"

¹ And so afterwards.

Continuing as on pp. 273, 274.

בשם יהוה נשרי:

צלות לילת מועד חג הקציר רמשה: שריו הצלות כארוין ואמרים [ועל פתח] רחמיך וכי בשם וקצי הבריה יואלקטף שבת וקציר וסיני وفي السفر الرابع ينقرا וביום הבכורים ويكملو القطف ואל אחר התורה יתמר תזרה ויתהלל تقيل וברוך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך והמוסף בה

יואמר יהוח אל משה הנה אנכי פישלם "

אלהי אברהם לך נברך ואז ישר | ויצא מכתב אחד ויתמר ניזל من غير בוב, f. 2 אלהי אברהם לך נברך ואז ישר | ויצא מכתב אחד ויתמר ניזל من غير حلق ويلبو כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב וביום הבכורים ומן אתהו דבריך עלמה ועב, והסגדות שלשה ועל מועדי יהוה אשר תקראו ביסוס ועל ביסוס וועל בו

التانية ברוך מן דאמר שבע שבתות وتمامة التالتة تحددر تمام انשמרך وتمامة احتام محددات وتمامة

ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון פישגא אתי בשלם פישלה בל פיני וויתמר מליפוט מן מימר בל הביע בל פיני של הבישע בן פינחם רצון וגו"

תנים יומה מאה שנה וגו"

בשם יהוה הגדול:

f. 3

צלות מועד חג הקציר צפרה י יתבנשו כל הקהל והזקנים אל תרח הכנשה
וישרי זקן הכהנים הצלות יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד تكرر
تلات مرات וכי בשם ולטוב לנו ويقرو ויבא יעקב שלום עיר שכם
وتمامة וישרו אלקטף وهو קציר ושבת וסיני وهو القطف الدي تقدم
دكرة في عادة يوم سبت العيد الدي يقال في لحلقة من غير زيادة ولا
نقصان ولما يكملو القطف يقول الامام מאה שנה ביומיכם כלכם ويبدا
و الامام ישרא المحاد الماردة אלקטף ברית וזכרון ותרומה ויוסף

י L 22, fol. 1^b. ² Five headings. ⁸ As above, p. 269 to the end of the service. ⁴ Continuing as for המצוח, pp. 270, line 10, to 272, line 27, with slight variations, agreeing mostly with L I.

צלות לילת מפוק חג הקציר רמשה: وهي ليلة الاتنين שריו הצלות كعتل 5.50 ليلي الاتنين ولخميس في لخماسين ويقال יהוה אלה ונכבד كالعادة من غير مزاد الما ישר ומן גשוי כהלן المناط وشبعو العامة ويدكر فيها كما ياتي في المرن ودران לך נביע ויתרבי كلها ويقال القطف من غير مزاد من הרמתי את ידי الي ان يصلو في السفر لخامس المرم הדביקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום " ينقر سورة المناط وهي هدى حما لمرح مرام المسورة المناط وهي هدى

ويقال بعدها ובקשת משם وتمامة ويختمو القطف الي عند שופטים ויצא המכתב וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב ראו למדתי المتقدم دكرها ומן אתהו דבריך עלמה اخرها والسجدات تلاته المناط الرولة ابهمدا לי מה שמו אמר אליהם יתרבי זה השם הקרוש ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה:

ושונג ברוך מן דאמר אני יהוה ואראה ... | נודעתי להם:

ושונג ולמען תספר באזני בנך ובני בנך יוידעתם כי אני יהוה אלהיכם:

ויהוה אל רחום וחנון ומרן פנג ל في יושם אלהנו זאת הלילה אשר הי

לילת השני מן בריאת עלמה והי מפוק המועדים: وتامه

ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות במוב:

الله لا يقطع ليشر[ال] عادة امين

لاأال أدار المسالس الذي ليلة حروج حج هقصير كمثل ليلة الاتنين المتقدم 6.54 كرها بل دسان دادر المناط ودران عدام الامناء والقطف كمثل ليلة الاتنين ولما يصلو الاداد لما يقولوا هم دلم المصلا المتنين ولما ينقرا سورة المناط وهي هدي المائم لاحد المسلامان المائم وهي هدي المنام لاحد المسلامان المناط وهي هدي المنام لاحد المسلامان المناط وهي هدي المنام لاحد المسلامان المناط وهي هدي المناط ولاد المناط وهي هدي المناط وهي هدي المناط وهدي المناط وهدي

وبعدة يقال در نمان ملامات دورد مل دراط الداده: اويكماو كمتل ما 4.5 أ تقدم ليلة الاتنين الله مصدم ويلبو كالعادة وينقرا علي الكتاب الصورة المدكورة اهم معمد تحدا [7] لاطه اخرها والسجداة يلاته الأولة نمانه ملامة محاماته موا لاأده وتعامة

- - ويعاد بيت הא סביאן وهم في وسط אלגבע ويقال שבוע מן f. 48 מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו וגו"

כרזו לאלה "ישר הישרים: דשלח משה הגביא דמע הספרים: והציל עמו על ידו במופתים יקירים: מספרם אחד עשר התמתון מות הבכורים: ואנגדם אל מדבר סיני על כנפי נשרים: ואשמעם קולו ידבר בעשרת הדברים: ראשם אנכי יהוה אלהיך לא יהיה לך אלהים אחרים: נשחרם מזבח תבנה על קדש הטברים: ואנדה לן על ידו פקודים וגזרים: מן כלולם מועדים רמים שבעה במספרים: מנון אהן יומה דגלגיו יתרים: דאשתמה בשלשה שמות יקירים: חג הקציר ומועד השבעות ומועד הבכורים: יהיה בריך ומברך עליכון מן דאכה שרים: ותחגו להרגריזים קדש כל טברים: וכן ישמר חייבם כלכם האבות והברים: ומאת שנה בחדי וזהי תעשו מועדיכון באיקרים:

יודי וישבח: | לעבוד בריאתה י עלמה וכל דבה: f. 48º ותנים יומה מאה שנה י לארכה ולרחבה:

ישתבח אלהים:

בפונ וישא אהרן את ידו וגו"2

وزفة לזכרת وكرزنة تلاته ואלה יקבל מנוכון אמן י מאה שנה תנים יומה מאה שנה י וمين

לוט באן אבר בול כלש ולשלא פולו או לוט דו פעל בארו ולאחת יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד דעת דולי כפוש וכי בשם ואהיה אשר אחר אשר אחיה פישוא ולטוב לנו פישוא פישול

ויקם את החצר סביב למשכן . . . בכל מסעיהם: יתהלל אלהינו יהוה אל רחום ונו"

f. 52 ويقال שמועין ותניו والفاتح ואלה יקבל מנוכון אמן י מאה שנה תנים יומה מאה שנה: ويطوفو جميع الجوق حول אלגבע ويهنو بعضهم بعض

الله لا يقطع ليسرال عادة امين

¹ In the margin. ² Continuing as on pp. 275, 276.

רב אלה פישות וישרו אלקטף אל עשרת הדברים י שון יתהלל זפעל ודראן חילה רמה שמע בקלן י ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן خفیف ויתמר ישתבח תהותה המאה وتمامه وهی تقدمه فی عادة ולשיד פישרא בריך אלהנו זפול הפיא ויהוה אלה "זפול יים" פיים ויתמר סודים على نغم אופע وهي تقدمه في عادة السبت المذكور | واذا В 9, f. 113b ما انقالت סודים يقال عوضها هذا אלכימי [מן] מימר עבד יהוה בר שלמה י ירחמו ונו"

> אלהי אברהם 'דלהניכ'ו דק: דאמר עליו ויחלק: אשר אמר ובן משק: ביתי הו דמשק אליעור:

> אלהי מי אנציר לאלה: אשר אדרש עלה: על הר הנחלה: דבשמיני

אלהי מן דאמר מה נורא: דבא לאהלון מורא: דאמר עליו ויירא: יעקב מאד ויצר:

אלהי בעל החלמות: ראשליכהו באחד הבורות: ולא עשה תועבות: ונור אחיו לבשׁ נור:

אלהי מו אמר זה אלי ואנוהו: אלהי אבי וארוממנהו: נביה אשר שלחהו: לעמו ישראל ממצרים פשר:

אלהי מן לבש כליל: וחשו ואפוד ומעילון וציץ מניר על פתיל: f. 114 אלהי ואבנים שש משור:

אלהי הכהן המשיח: 'דלבש בגדי קרשי: דאמר עליו נשיא: נשיאי

אלהי תלימה איתמר: ופינחם אשר שמר: והקיאם לו משתמר: ועמת

אדרש ממד בעמלם: מרי ובזכותם: "עמד חננם: והרחיק מנון כל זר: תמיד לך ידרשו: וממך יבקשו: לחצון תונפשו: ותהי לון מגן ועזר: אה מרן הן עמיך: דבר לנן קיאמיך: והשקף עלינו מן שמיך: ואלבש ית נזר:

ולצרותן ראה: כי אתה אל ראה: מנך אני בעי: מחרון אפּד עזר: אמו אהיה אשר אהיה:

קשמה לא יכסה: רק גלי לראה':

f. 114b בראה בעין מדעו י ויפתח עיניו ומשמעו: ויקשט מראו י למימר נכראי: דאמר על בניוו י אשר בא אליון ו משיחת לבביון י ומה לון מן מדעי: הוֹה יביא ראשם בֿחיקו יופתח את שקו: ומה תדברו נפשו יפֿקו: לא 'עד ולא ראה:

[■] B 9 והקעים, and so elsewhere.

التانية ובמקום אשר אזכרתי את שמי وتمامة التالتة ברוך מן דאמר והיה כי יצעק אל יהוה وتمامة

ויהוה אל רחום וחנון ומרן ולעלם תסתגד ולעלם תשתבה ותתחסל הצלות במוב:

الله لا يقطع ليشرال عادة امين

f. 55 من تول سيدنا الدي بعد حج هقصير من قول سيدنا ابيشع رصون يهوة عليو

חילה דכון נור קדש מן הבריה ואלבש ית כליליו: לאבינן אדם קמאה מאז על בוראיה אמשיליו: ועתק זה הכליל לכל דרי זכותה כל אחד בגבוליו: עד בא הגביר הרם אשר אתברא העולם בגלליו: מובי מי ימהר נפשו ויימר שלום יהוה עליו:

האנשיא העשה המושיע: האיש הצריק משה: דעלה על מור סיני ודרס ברגליו באשה: וצבאות הקדש על חנותון מתכנשי: מציתין לממלל יהוה וממלליו:

רב אלה פישוחא

مليفوط علي ليلة الاحد الدي هي ليلة خروج السبت المدكور يقال بعد ختام אזל שלום للامام ננה בן מרקה رصون יהוה עליו וمين

f. 55^b אקדמו בשלם " אה עדת עבראי: | על צלות אזל שלם ' הי צלות קמאי: מימרה על הלב " במטר לקחי " אוצר מלא הכמה " טובי מי לו בעי: יקבל אלה מני בדילך " מדרשי ופגעי: ותעזר עליך מועדיך ואתה בחדי וזהי: אגיב למימר ואמר " אדכר לקמאי:

جوابه ולא תנשי עקבאי وتمامة

יבשם יהוה הגדול:

اذا اتفق عمل מועד חג הקציר פי المدينة يكون بدو الصلاة كعادة שבת הדברים و التشمحوات المعتادات والقطف ياتي دكرة في عادة אלחג بتمامة انشا الله تعالى ويقال على الملأم שמות ישחבת وهي قدامك

חילה דאסגלנן מן העמים י ושם ידינן במשמר המועדים מלאות: בתלתה מועדים קעמים י על ארכוני־השמחות: ייתו בשלש פעמים י בתלתה חדשים מתודעות:

ותוך השלשה זה מועד דגלגיו יתרים! דאתשמה בשלשה שמהן יקירים: תג וקציר ויום הבכורים: ומועד השבעות: אלא לרבות העבוד י דכרן ורב בכבוד: | וקול השופר חזק מאד י דכרן ורב בכבוד: | וקול השופר חזק מאד י דכרן ורב בכבוד: | ואתפתחת תרחי:

שומיה אליק אורה יואמטית לפידים למורה: ובכל לפיד הכבוד שרא ימטים מן עלאי לראי:

אתית'בו זאת הלפידים י כדמות המועדים : כנשת מור סיני יקידים י לקבל כמא רבותה נשאי:

סביבותון השגבים הך פרכת על של[חן] היכולה מערכת: ימנעו הלוך ללכת מן ארבעת רבעי:

עלמה מסתובבים י ולפֿידיה להבים: זוועים רברבים י ועיני בוראיה תראה:

לזה המראה הגרול · דבו מימר קשט לא בטול: וכל העם שמע את הקול · מקמאי אל עבראי:

רב הוא יתה קלה י ויתה ממללה: ומללה מלכה עלה י דאמר לנביו ועתה לד נחי:

את העם על אשר דברתי לך י והנה מלאכי ילך: לפניך להגדילך י וגלית לך נסתרי ונגלאי:

אמלללך ותמללי בנסתר ובגלי: דאתה לי סגולי ודמע מן דמעי: הדה' היא מיתוביתה רמה אנש קעם עם יהוה: ואכל מן דעתיד קיעמה ' וכל מן דסבע מנה חאי:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيت مفرد مسنح لا لاات:

תנים יומה מאה שנה י לזה יום מועדה: 'בקדשׁו האלין י יטרך עבודה: דעבר לך יומה י ושם קדשיו לבדה: ישימו מברך עליכון י סדרה דאכה מצממדה: ותהונו בו 'במוב " ואצלחו וחן וחסדה: וישׂם לוכון בו אמן י מכל לחץ וארצם פלדה: ועליכון בו אמן י הברכה תתחדרה: ולא תמוש מכם י ויבד מפניך כל מרודה: ותראו המשכן נציב י על בחור כל מסגדה: ויעזר עליך מועדיך י בשמח ושׁלם ולבדה: וכל שנה ייתו עליך י ואתה בחדי וזהי וחסדה: וכן ישמר חייכם כלכם " אה מן אנה מצממדה: בעמל זכאי העולם " ובעמל יוסף קדקדה: ובעמל נביה רבה משה י בן עמרם דמע כל מלמדה: ובעמל אהרן ובניו י כהני יהוה וכבודה " ובקדוש שמו הגדול י ילולה נכבדה:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹ ? Leg. עמודים.

ואמר הן הו שליח יוכל שעה יימר בא אלי: המלאך ומללי י והוא לגמלים רעי:

ומה כלבלו הדה יעד שם לו מועדה: ואמר הן הו סלק לנכבדה י ואמר ועתה כבאי:

אמר לי ואמרתי לו · דברים על הלב לא יפלו: גלים 'עמם' אלילו · לא יבאו משמעי:

ולית לזה וזה קשימותה אלא יתוב בעלי אלילותה: סנאי אימנותה • הגוו היהודאי:

והקשם הן הו לן גלי כשמש מתגלי: והוא מתי אליך ואלי שבין על כל מממאי:

על גביר העולם י דמע מינה' דאדם: משה ברה דעמרם י דבו שמעו עמים ומראי:

בעל הנפלאות והגלוים י ומגידו בם' שמועים: בכל הארץ ובכל הגוים י ולא עורן ימעי:

בימה ובמדברה י ובכל אתר דבה שרא: אתעבד לו משכרה י מתפרש בין מודעי:

עלאי מטי מן שומיה לארצה י עלאי f. 115 ארצה וכל ממצא מקצה ועד קצה: מראי:

וֹביום מעמדו · כל בוראיה יסידו: 'בקשם לא בזדו · וזה אתר פגעי: דאני ד'רוש הממלל עליו · ב'חשב מטות מדעי אליו: וא'ת הוֹה ממלליו · • ה · ו · ה :

והן ראת תשמע משמע ולא תעברו בתרדימה: ושים לך תקומה י ושמע ועמי מה היא:

רבות רבך משה י ומה לו נעשה: ביום השלישי י ומלאה מסעי:

אל דכרן זה המקום יוהך הות תשבית זה היום: וקוממית כל היקום י מן שני צבאי:

המלאכים וישראל ' ואיך אצטמתו כליל: ואיך קדש את ההר והגביל '
ומור בתר מור אשתמעי:

בשפולי מור סיני בתר לדוש שני: ימים דבשלישי דאני מה אשתוי בו לעבראי:

בהיות הבקר י וענן כבד על ההד: ושרא קול השופר י וחיליה אזדזעי: ואנפקו מן 'כסי ואתגלו י תחת מורה כל חיל בחילו: והר סיני עשן כלו י וברקיה מופעי:

ועננה הוֹה כֹפֹל י וחשׁכה בתרו קֹפֹל: ואש להבה וערפֿל י וואת למה היא:

מלין וסלקי בריה ייה · לגו לעל ולדע:

דיה דלא כתשבית חייה · בעל הגבורה:
יהוה אלהינו יהוה אחד · מזה השם נפחד ונירא:

ותשבחותו לא נכחד " בכל יום וירח: אולי לנן ירוח י ופנותה ייסירה: ורחותה תניר יחובה י בכוכבה ומאורה: ונקריב קרבנה במובח בלא אש זרה: ועליו נקטיר חלבה " ועלינן יזרח: אור מן זרח משעיר " והופיע בנור מורא: ומסיני בא ואניר י אור פניו וזרח: מרבבות קדש עמו " צבאות הקדש מדרה: מימינו אש דת למו " היא ספר התורה: מובי מי לו הקדש מדרה: ויימר בלב ירא: כי בשם יהוה אקרא " ברוך זה המקרא: ישמרה י ויימר בלב ירא: כי בשם יהוה אקרא " ברוך זה המקרא:

רבותה לה:

ורוממו בקול רם י לקדים ביכלו: 'דברא ית העולם י במלה יהי מן ממללו: 'דלא יתודע באתר י ולא יחזו גבולו: לא לו בן ולא בת ולא עזר יועין ואזן אין לו: והוא שקיח בכל כלום י ושותף לא ימצא לגדלו: וכל דלבר מנה לא כלום י ולית יקום אלא חילו: הנמצא בכל מקום י ולא מקום אלא חילו: הנמצא בכל מקום י ולא מקום אלא בו גדלו: ולא ירף ממו מאום י וכל אתר מנה מלו: לו תמיד נרבי נרבי ובכל עת נהללו | דשלח לן נוף ² להי משה חבילו: "דשמו מוקר נפשאתן י ודכרנו תמיד לא נבטלו: דעל ידו פדה אבהתן יומן ענות עבדה גאלו: ועברו בימה באש וענני יועל כנפי הרתו לבלו: ונחגון להר סיני י בדיל משמע ית קולו: 'מדבר בעסרתי מליה " מששה הפאות ימללו: על יד רבון דנבייה י אשר עמד מולו: והגידון בזה הדבר י ויהי ימללו: על יד רבון דנבייה י אשר עמד מולו: ווהגידון בזה הדבר י ויהי נשמע י המימרים אשר אגדלו: מוביכון אה עם קדש ודמע בזה הנביא תתפללו: בדחלה ובארכנו י בכל עת שבחו וחלו: והבו גדל לאלהינוי הצור תמים פעלו:

ואמרו תשבחן ורבואן "להממין 'בגברו ושיר[אן] וצלו[אן] ואודואן "לו בכל עת אמרו: על מה עשה לכם "מן מובו ואיקרו: ובנביא אשר אמנלכם יועל ידו שם לוכון פשרו: וממצרים פדה אבותיכם "מתחת יד הכפור פרעה: ועמודי עננה ואשתה "קמיון ינירו: ונחגון באשמחותה יולהר סיני עברו: על יד נביו דשלחהו אשר פה אל פה דברו: ומתוך הענן קראו "ואלבשו ית נורו: וקרן עור פניו וורח יואדדועת עלמה מן נורו: ולארבע השגבים קרע יומלאכיה בו אסתחרו: וצבאות הקדש אמת בו אתפחרו: כל מנון הוה לה 'ישמש "וינשקו צלמו ובשרו: וגם

¹ ? Leg. מושיז.

תנים יומה מאה שנה י סדרה דאזדמנו: בזאת צלותה י וכל סדר אחינו:

מן סמוכים וארכונים י להם מב דכלנו: תתחנו בזה המועד י דגלניו רביאנו:

דאשתמה בשלשה שמהן י מובות חסדינו: חג הקציר וחג השבעות ויום
הבכורים י דבו אשתמע קול אלהינו: אתקרי מקרא קדש י ובו חג אל
רום מסגדינו! דבו הברכה מתקבלה י מפם רום כהנינו: יעמד שם
וסביבותו י כל העם יזדמנו: ויימר יברכך יהוה וישמרך י וישקף ממעונו:
יאיר יהוה פניו אליך י וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך י ויבד
מפניך כל זידנו: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך י ומשמה יברכנו:
ויהונו כל העם י מודים לאלהינו: | על זאת הסגולות י אשר בה אסגלנו:
וכן ישמר חייכם כלכם י כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי הרבנים
ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל י הסגודים לקדש מברינו: ועל
מול זה נימר י קמיבון בארכנו: ונאמר ברוך אתה בחסדך י ברחמיך עני
שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו י ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד י
כל ימי חיינו:

جوابة من هقهل المدال الأالم دالم وتمامة وبعدة يقال دادا الكبيرة وبعدة يعاد المدال المدال المدال وبعدة يعاد المدال المدال

האל הגדול הגבור הנורא:
ולבגביות מהורה;
לו בכל עת נאמרה;
מן ראשה ועד אחרה:
דאשקיח בכל עורה:
בלבבים מנירה:
דממו כל אחד זוע וירא;
פילה דמשתוקח זרע:

ישתבח הנאדרי בקדש י שבחו לו מלב ומנפש י מי כמוך באילים יהוה י עבודה דעלמה י אין כיהוה אלהינו י לו תמיד נרבנו י הוא האלהים הקדם י

, f. 117

1 B 9 הרחמי.

משם מי אמר הנה נא י הואלתי לדבר אל אדני: ומשם מי אתעקד על הר השכינה י קדש כל מכוני: ומשם מי אמר האלהים הרעי י אֹתי מעודני: ומשם מי מצאהו האיש תעי י דברח מן הזני: ומשם מי קראו על הר סיני י עבדי ומהמני: אן ישמע קל הצ[לות] ויעני יתכון בכל הערני:

בצדקתו אלה רחמן ורתאהן

אלהי אהרן הכהן י תלים נביה רבה משה: אשר לבש מעיל ואפוד וחשן י ובגדי הקדשי: ובניו האנשיא והפוקיד י אשר הקריבו ריח ניחח f. 119 ופינחם | : ואמשהו בפתח אהל מועד י ואתקרי כ[ל] מנ[ון] כהן משיח: | ופינחם קטול הקדישי ' וקם לו קיאם לא יתנשי: וברית שלום לו אתפרשי ' ועצר המגיפה מעל עם קרשי: ואתשרשרת הכהנה ממנו י מן כהן אל כהן אל נשיא: קהלו ועם כל סדרינו י ובתפלותו תתקבל מדרשי: ובגללו אני בכל עת דרוש י בצלותי ובקושי: ואפרש פניו הבקוש י ואטהר תמיד מעשה: והו לן בין עמי הארץ י נבי וכהן ונשיא: בכל רמש וקרץ י ובכל חלה וקרשי: דבלבו רוח אלהים מרחפת י במימרים והמעשה: והו לבו בה מגלוין מוֹיראון ופק[ודים] ה[יד] נ[הר] פרת י ט[וב] מ[י] לון עשה: מה טבו ביום ההוא י והו עמד בנבע בששי: מתחנן מתנבּל בזרועו י נטויה על רב יהוה ומשה: ויתפלל בצלותו ויקום י וידרש מן מרו רב הדרושי: מה טבך תהי פניו קעום י עקד ס[גר] ומר[ומם] לאל המעשה: והמכתיב מזה ומזה י ועננים עליהם מתפרשי: והו בתוך לבוש נזר עזה י והכהנים לו שמשי: ועמה בין ידיו עמדים י עקדים סגדים דרושי: בזזעיו רב משתעברים י זועיו רב וקשה: וכל מנון יתן גליגאתו י וידרש בטהרות נפשי: מן מרה יקבל ברמאתו - וברחמיו לו יושיע: עד יפרט הברכה הגדלה י בעת האספו ראשי: העם ואלה יקבלה י בשמאתו המתפרשי: יפלנה שבעה פלנים במספר י הך מה מרה לה ארשה: כל פלג ופלג השם יוכר י ושתי ידיו פרושי: וישא קולו ויבך ויימר בעבורך י וכל העם לירה נגושי: יברכך יהוה וישמרך י ויצלח'ך בכל אשר אתה עשה: יאיר יהוה פניו אליך " ויחנך כוכל לחץ וקשה: ישא יהוה פניו אליך " וזכרונך לא יתנשי: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך ומש[מים] יברכנוכון · סדרה המתכנשי: וחילה רחמ[נה] יקבל צלואתכון ובעואתכון - בכל צפר ורמשי: ובקרוש שמו הגדול במיני הברכות יברכנוכון יויברך כל קהלי משה: | ויפרס יובקרוש שמו הגדול במיני מובה ורח[מותה] עליכון י אמן יהונו מתפרשי: יהוה עליו הקבול י ויפתח אוצר הקדשי: ויעני לכל שאול י וימטנך כל בקושי: ויכילך ממגד גבעת עולם י וממגד גרושי: ותנים יומה אה עם רם י נוף אפרים ומנשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

הגם 'הלם יכל מן אמר מימרו: שלם לך ועליך השלם י אה שמש עלמה ומאורו: שלם לך שליחה דאלהים יוקדקד העולם ונז'רו: שלם לך מקבל לוחים ידלא קדמו קדם ולא בתרו: בממצאך לן חדו וזהו יושדך ושלם f. 118 ואיקרו: | טוביכון אה ישראל תודו 'לאלה באנצירו: כי הו בצדק ישפט במעשיו ומימרו: כי כל דרכיו משפט יטובי מי בה שרו: ויתפלל בנביא הגדול יבכל רמש וצפרו: לאל אמונה ואין עול יצדיק וישרו:

לאלה אלהיה יוממן עד לעלם: 'דמקמי הבריה יומבתר יום נקם: אשר נבא למשה יושלחו לפדות עם רם: ובמופתים לון הושיע י מתחת יד פרעה המלם: ואפקון לעיני העמים יועברון בתוך הים: וחלה לון המים יושרו באילים בשלם: והמטיר עליון המן יוהוציא המים מן צנם: וקמל עמלק ומן עמו במלחמה קם: ונחגון להר סיני אמנים בזהו ושדך ושלם: על יד הנביים השנים ילידי יוכבד ועמרם: בדיל משמע קול עשרת הדברים מן היכול הרם: קול זוע * המברים והמישרים בי וכל המיתים והקעים: קול לית לו רחב ולא ארך ולא ידמי לקול אדם: קול דבחייה מורך האמור חי אנכי לעולם: וקול אתי מתוך החשך ומששה הפאות וגם: קול קרי אנכי יהוה אלהיך אזדוע ממו העולם: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני ייםר מעליך העולם: וכלולם מזבח אבנים תבנה על גבעת עולם: ישימך יהוה ממן שמעו מדרה דאכה אזדרם: בקדוש מן לית אלה אלא הו אלהי העולם: יתקדש ויתרומם יותודי בכל פמם: וברוך אלהינו לעולם: וברוך שמו לעולם:

יהוה הו האלהים ישר הישרים: י" ה" ה" גבור הגבורים: י" ה" ה" דכבא למשה דמע הספרים: י" ה" ה" דנחג עמו להר סיני באיקרים:

f. 118°

f

תלו ידיכון ואמרו לרבה פישומא

לאלה הישר אלהי הרוחות: לאלה בריו הבוראות: לאלה דשלח משה דמע כל הדורות: לאלה דאפרש לן על ידו מועדים כבדות: לאלה דשם בו עמו בזהו ואשמחות: לאלה דשם בו חג אל קדש דמע הטברות: לגצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו ישתבח אלהים לית פשל אברו לפני יהוה יואתלי בפניו פני: ואתפלל בזכאי עלמה י דמערתה שכוני: В 9 המבים והמימרים

הלכ[ים] באיקר: ויחני אחד באחד בשמח ושרך ושלמה עבר: על ז[ה] הי[ום] מא[ה] שנה יומן יתו[דע] לכ[ם] בט[ב] לחב[ריה] יזכר: ותנים יומה סדרה המזדמנה הדיך ממן ישר:

תנים יומה מאה שנה י מן דאכה פני קעום; סדרה המזדמנה י מן ל-120 תנים כהן ונבון וחכום: ישמר יהוה חייכון " ומאה שנה תעשו זה היום: דקדשו ואפרשו לוכון " והו כלול חמשים יום: שם בו תתעבד קרבנים " במשכן יהוה אל רחום: ששה ועשרים מתעינים בכתבו העצום: ובו תקריבו מנחה חדשה י ובו יפתח לן אוצר חתום: ובו חג אל דמע היבשה י ובו תתפרש ענן מן רום: ובו תשתמע הברכה הקדושה מפם כהן המקום: במימר יברכך יאיר ישא י וישים לך שלום: כן יישמר חייכם כלכם י והברכה לוכון תקום י ובמוב תעשו מועדיכון י ולא ימטי בוכון סכום: ותסור ימי הקללה ותעזר ימי הנחום: ולא תקח על לבך מן הימים האלה י קר[וב] יי[תי] הרחום: בתר דסר חשובי הרבנים ולמאהבה תהי חכום: ותגדל ותהי בעמ[ים] רבינים י בתר מה תהי קעום: וברית אברהם אביכם י התהב בו יקום: כמה בתורה פניכם י רז גלי קשט ליןמין סכום: ותהי אמן ביומיכם " ואתה בשמח ושלום: בעמל הזכאים אביכם " ראמר לו ואתה תבוא אל אבות בשלום: ומי אמר תשלחוני מאתכם י ונשלחך בשלום! ומי דמך וחלם ונדר " ואמר ושבתי בשלום: ומי בדילה אתמר " ולא יכלו דבריו לשלום: ומי קרן עור פניו עליו מנן השלום: דאמר עליו ויעבר יהוה על פניו י ויקרא יהוה יהוה אל רחום:

جوابه וחנון סלח לעמך ישראל פישות

المراك المراك المراك المراك المراك وبعدها قطف المركدة على وكرة في عادة الحج وبعدة المراك المراك المراك المراك المراك المراك المركوم العلامة العم الشيخ الراهيم القباصي رضي الدا"

מועדי אלהים: כלם חסדים: מועד השבעות: שני המועדים:

יומים קדישים כבדים: אנון יומי השבעות: לית בימים כהם: בין שני מועדים באות:

ממחרת אל ממחרת: שבע שבתות תמימות: | בהם עשה אלהים: 1210 סימנים ונפלאות:

בראש באו בימה: וצא מנה בשלמות: והשני במרה: אתחלה לון המימות:

מה מב זה המועד השני י מן שלשה חגות במספר: דאתבנה על ארכ[וני] מע[מר] הר סיני י ובו חג אל קדש כל טבר: מה טבך ואת לידה סליק י בהיות הבקר: במקרא בקול רב חזיק י טב מאד עד מותר: ישרו מן ועתה ישראל יאל אחר ספר: וכל מנחיה וקליל י יימרו מימר הדר: והכהן הגדול הלוך בינם י כירה לילת ארבע עשר: עד ייתו אל אבן והיה אם שמע תשמע יקרי הקצה ותניבו הקהל לו אלף ישר: כל זה והמכתבים יעל ימינו ועל שמאלו י וסדר עסכר: ישראל עמדים קבלו י מקדם ומבתר: מכללים בכבודה י שמחים בזה הדבר: עד יקדמו אל מקדה י ויחתמו המקרא אשר אזכר: ויימרו חילה רמה שמע בקלן י ובתרו שני בתים תתמר: אלהים אל עליון ואה מלך רחמן י וחבתה ישתבח יימר: ומחתמה בכרזין ואמרים י ותשרי צלותה בישר: וסדר חגיה הסדורים י יקרו קצי הבריה יוב'תר: זה יתמר בריך אלהנו ברננות טרח כשר: כל העם יהונו בחעיו רב עד מותר: פחדים ויראים יצעקים לאל ישר: והמכתבים בה מתנשאים י והדמעות תרד כמטר: ויימרו יהוה אלה ונברך י על זה היתוב הכשר: והם הלכים בדרך אמרים זה המימר: עד ייתו אל מדור הרבן י באחר נשוי כהלן ונימר: ועל האבנים קטף אבנים י וקדישה ובנצירו י ובתר: | הכהן הלוי חבתה י שבחו על האבן יימר: ובתרה לך נביע ותפלותה f. 120 אדיק עלינן יתווף המדכר: וילכו בה אל אבן הקרוש בש ית יוינחו בני ישר:אל ובתרה הקהל הקדוש י יחתמו יתה במימר: אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד ואלהים יראה · בבית כהנה האיקר: ובתרה רבנה ישתבח יימר ברננאה י וישרו הקטף הסדר: כל זה הצלות הארבע י כל צלות מקימה באתר: ויחתמו יתה על מזבה ישת כל אחד יתיצב במוקר: וילכו י אליו באז ישר י ברננות משה דמע כל הבשר: עד יימר הכהן במב מימר אלה רב ויתחנן ויתעתר: ויקד ויסנד וישתבי ויודי לאלה ביצר: תזדוע הפנרי י ותרד הדמעות כמטר: ועת יפרע ר[בנה] באלהים יראה י חמשה פעמים תתמר: ויפשט בגדי הבד י במזבח נח והו מעלה' המנבר: וילבש - קרשי הבגד : והגד[ולה] תתפרש עליו והו בה מתנזר: ותהי מציתים הקהל והם עמדים בין ידיו בכשר: וייתו בית דראן בקל י רישה רנן טרח יתר: ומשם ייתי ויימר והקהל הא סביאן תימר: וילכו בה אל מש[בח] האל -והבתה שבוע יימר על המנבר: והכהן יוסף בגבעתה עד יעלה על המנבר: ועת יחתם צלותה ישם תזדוע כל אבר: ויתפרש ענגתה י והמלאך לו יימר: אה כהן נוף רבותה י אתפני לקהלך זה הסדר: ואפרט מלי ברכותה י והשם בה אוכר: ובתר זה יחתם ברכתה י וכהנה חבתה יימר: ויזכר במימרותה י כל מן קדם לו נדבה ונדר: ויצלי הו וזימוני י צלות קטנה במה רב כשר: וכל אחד לחברה יחני והם סב[יב] הג[בעה]

יומיו כלם 'שמחות' ולילות לית לון צפרות' מן המנוח מן יומיך' אנון כבהמות תעות:

תשתו עליו מאה שנה י אה דמע המשפחות: בעמל השלשה האבות יויוסף ודמע הבוראות:

ومن هاهنا وراثع لكاتبه

ותעשו מועדיכון בשמח ושלמות! ואלה יחניכון בהם באיקרות: וישמר יהוה חייכון ומאה שנה תמימות: תחגו להרגריזים קדש הגבעות:

תנים יומה מאה שנה י הבנים והאבות: 'תעשו זה המועד י בזהו ושמחות: 123

עורן כן עליו שירה מן מימר סהבי עבד אלה בן יוסף בן יעקב עורן כן עליו שירה מן מרחיב ירחמו, וגו"

מועדי אלהים ' כלם חסידים ו מועד השבעות ' שני המועדים:

ישראל טוביכון במשה נביכון: במה אפרש לוכון מן גורים ופקודים: וצוך אן תספר: חמשים יום במספר: על יד דמע כל הבשר ירום ומלמדים:

ובמשמר שבע שבתות צוֹך י מובך תשמרון מובך: עד ישמח לבבך י ותהי בזהים וחדים:

הראש בימה עברו ' ועל 'שפתו שרו: ולמרון אשירו ' נכבד הנכבדים: 123° והשני המתקו מימות ' והשלישי תמרים ועינות: והרביעי מזון מן שמימות ' זאת גלים לון סודים:

והחמישי מים מן צנמ[ה] פריק י והששי מקטל עמלק: על יד תלמוד הצדיק י ראש הקדקדים:

והשביעי על מור פיני י קרא למשה אל קני: יהוה אלהיך אני י ראפֿקתיך מבית עבדים:

שמור שבתה ואוקר י כבד אביך ואמך תתוקר : ותבנה לך מזבח באיקר י על קדש המסגדים ו

ויום כלול השבעות י תחג אל קרש הגבעות: ובו תשמע הברכות י מפם לבוש הבגדים:

מה מבו מן כהן י והו בברכה ירנן: ואתה אליו תאזין ועמה בין ידיו עמרים:

מאה שנה בשלם י תחגו אל גבעת עולם: ותאכלו ותשתו דם י ענב בזהים וחדים: והשלישי באילים: אגלא בה חיות: ועינים על מספר השבטים: והזקינים על מספר התמרות:

וברבעי בא המן: ובו עשרה נפלאות: ובחמישי הוציא: המים מן צנמות:

בם רחמים (יעלה' וירד בם רחמים בדות: | יעלה' וירד בם רחמים f. 122

ובשביעי שמעו י קול אלהי הרוחות: ידבר בעשרה דברים י קול מששה הפעות:

אנון מלכי הימים · לית בימים לון דמות: בהם כלם הנצוים · יקדם ערל] השתוים בשמחות:

ישתבח בריאה דכן ברא זה הנצוים תמחות: אדם ופטדה וברקת " מן טורי החשן נבאות:

ושלטן הנצוים הפרח · דלית לו בהם דמות: הלב ישמה בראותו · כי לו טב הריחות:

מה מבו על אמו "ועיניני לו ראות: ועת יפתח פמו " יימר לן בנסתרות: קומו אשתו עלי כל הימים והלילות: ולא תדמבו בליל " ואקדמו אלי בצפרות:

וקטפו יתי בידיכון י ונשקו טב הריחות: ואביוני אל בתיכון י וערכו יתי במערכות:

וערכו היין ימין ושמאל יורבו בו הבוננות: וראו תמח מתמח ימאום יקח בה עינות:

ואשתו בגדלים והקטנים · במינקות והקשות: ולא תבטלו המשתה • בכל דקיקות ושעות:

כי מן עדן אקרי ולית לי בנצוים דמות: ואתעשה' דמותי במנורה י ועלי יוקד נירות:

• נאלה אה סיעתה ראו יהתמח אשר זבח זאת: מן ריח מדררור יצא • f. 122º מיכל ומשתה' ורפעות:

בד ודם ופטדה י שלשה גונים נאספות: פניה וריח ומראה י בטיב ויביש ומימות:

טרפיו הטובים קעמים על חמשה ירות: כוֹת אחי יוסף המבחרות יוכוֹת אקרי המש[פחות] העדות:

וכות חנכת המזבח מן אילים ועתורים וכבשות: וכות עמודי המסך כרמות הבגרים המופעות:

יומיו ארבעים במספר י אנון הימים הטובות: ימי נח וימי משה י רוח ורחמים ושלמות: ברע עוני י ארחקני י ארני: מן ראותו הוא גנת העדנה:

אבכי על נפשי · ועל רע מעשה · ועל ערפי הקשה: ועל הפיצותי מן שכם טוב כל מדינה:

אה בני יעקב י קומו בנו נשוב · אליו קרוב י אולי נראה המשכן על ה[הר] הפוב: כאשר אמר בראישונה:

אה ישראל י קומו נחג אל בית אל י בלב מהור לית בו אליל: בית יהוה 125 הרגריזים הננה:

אה עם עצום י קומו בנן נלך בשלום י אל המקום י אל פני הרחום: 'בשמח ושדכנה:

אה קדש כל העמים י אבכי בדמעות דמים י על מקום הרצון והרחמים: ועל ימיו הכשרנה:

קום פני אדונך י ואנציר ענינך י ואקריב קרבנך י אולי יסלח עונך: ולך במקום ישכין וינח:

בעמל משה נבינן י אשר אתפלל לנן: ואמר סלח נא:

מפֿוק: תתחני במועדיך אה עמי: דלית לך בעובדיון ד'מי: והיית אך שמי[ח]: שלש פעמים בשנה:

רב אלה פיהומא

וכי בשם וקטף עשרת הדברים ' ויתרבי , נשלא וקטף הזכאים ' ויבדו אלמלם מז עשרת הדברים ' ול פלשום , נמלא ומלם אל אחר התורה יתמר יתהלל נמנע ויצא אדונן מכתב אבישע הקדוש ועמו שלשה מכתבים ' ויתמר הא סביאן י כלה ' ויתפנו הכהנים במכתבים להקהל וינשקו | המכתבים בגדול החל ובקטן כלה י ועת יחתמו אתה יתמר שבוע ובתרו אתהו כתבה רבה ' וקדישה ואה רבה פשלא ויתמר הא כתיב ובתרה אהנו כתבה רבה ' וילבו קבלו ושלם ישפע ישראל י והמקרא על המכתבים וספרתם ודבר אל אהרן י וביום הבכורים י ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה יתמר דבור מן מימר עבר יהוה בר שלמה ירחמו יהוה אמן:

ישראל יצאו ישלומים ממצרים: על יד נביו דשלחו במופתים יקירים: בתר מיכל הפסח יעל מצות ומרורים: ומרעמסס להם נסע י בשני עמודים מנירים:

עד אתו על שפת הים יובו היו 'עברים: וצאו מנה בשלם יוליהוה כלשירים:

והללו דרך שלשת ימים י ובאו אל מרתה באיקרים: ושם המתקו המים י ואתחסו מים חלי מצרים: י תחנו לזה המור י אשר אמר עליו ארריך ארור: כמה בתורה אמור י ו שבטה 'טדים:

עבד יהוה עבדכון אני · אה סדר זימוני: בחייכון תסבלוני · ולא תשלחו בו הידים:

יומי ותנים יומה חדים למן אנה מצטמדים: בטובת וחסדים תעשו יומי f. 124 המועדים:

עורן כן מועדי פנים לא ישלא ספלאל עבה לש שלב לאמני מועדי אלהים כלם חסידים: מועד השבעות שני המועדים:

מועדי אלהים כלם חסידים: מועד השבעות של מלמד המלמדים:

מובך מובך ישראל יומה נתן לך האל: במשה הסגיל מלמד המלמדים:

אשר בו אסגלך יומכל העמים אבדילך: ועל ידו אפרש לך ישבע מועדים:

בשנה יבאו בכל חדו וזהו: ואתון בון בשמחו יומובות וחסדים:

שלשה מהם יבשני שמות אבדילם: ישראל יחנו בהם אל קדש
המסגדים:

כל מועד לו שמח " במה בו אשתמע: מן עוברים מתריאמה " יקירים חסידים:

הפסח והמצות ' מבגלל הפצות: מן דבבים נאצות ' כפורים מרודים: ובמים שלשה סדרה ' מנון חלותו במרה: ובאילים שתים עשרה ' ורדות המן בכבודים:

ומקטל עמלק האציר והשבעות י בתר עובד תמחות: ומכות הצור בגאות י ומקטל עמלק ועמו המזירים:

י דבר בעשרה ידבר בעשרה ל. 124⁵ f. 124⁵ באש וענן ולבֿידים:

וחתמתון תתעשה י מקרא קדש בששי: הוא במספר שלישי י ושני מן שלשה מועדים:

ולו שלשה שמות " גדלות עצומות: הקציר והשבעות " ויום בכורים בחדים: תעשו יתה סגי שנים " מן אנה מזדמנים: ובו אימר לוכון תנים " יומה זהים וחדים:

وزفة וזכרת וכרזנה שלשה " ובתרו יתמר דראן אלה רב ומרקה אלהים רח[מנה] ואחד הו יהוה הנכבד " ואלהים יראה ויתמר ישתבח وهي מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב פינחם רצון יהוה עליו אמן: وذلك الفها وقالها سنت انه كان مردان وترجع الي الشام

בגדלו לא ישמם י מן ראות הרגריזים יבית אל: הר הנחלה והשכינה:

אהיה אשר אהיה ' אה גבור הגבורים: זכור לנו ברית זכאי ' השלשה המהורים:

יאהיה אשר אהיה ' אה מלוך הגבורים: סלח לעדת עבראי ' ואמית כל הארורים:

ותראו המשכן נציב י על קדש המברים. ביומי הנביא התהב בעמל רמע כל הבשרים:

חתמו צלותיכון י ואמרו במהרות יצרים: פם אחד כהלכון י ביום הבכורים: הסגודות שלשה:

ועל ביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכם ' כל מלאכת עבדת לא תעשו:

تكرر مرتين

ושל אתמת' נקריב קרבן תשבחן במימר יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת את מטר ארצך בעתו " ולברך את כל מעשה ידיך:

ל. 127 ויתמר יהוה אל רחום וחנון פישושין ויתמר מרן מן משני הוקן מתנה המצרי יםלח וגו"

נצא מן בית אל בית: והמוסף על דדי:

מוסף המועד ' דיתעבד במוב כבד ' מהוץ ומבית ו מועד שני ' הו מתב'ני ' על ארכוני ' מעמד הר סיני: דבה שומיה וארעה סהדי:

סהרים · קשיטים · לא סטים · ולא יחטים · ולא שטים: אלא צדיקים · דביקים · לא רחזקים: מן עובדי:

צ'דיקותה י ותמימותה י ושביותה י וקשימותה: במשפ[מים] דוארדו י ואתיסדו י ואתפקדו י ואתעב'דו: ביד מלמדך ומלמדי:

גבר עלם ידלב צלם יוהגם הלם ינתן שלם: על זה הנבי דלו נביע י בין כוכבי בני לוֹי ואנה לאוֹי: אשים מעמדך ומעמדי:

כי הו הפגע : בלא ג'גע : ולא יגע : ובו אנגח : כל העולם : מן כוש ומן בד : כי הו בדד : וכן אתפלד : בכל עובד : מאת חנכבד : שלח אתו עד יפדי :

יעם ישראל · דלו הציל · ולו הבדיל · ולו אגדיל · ולו הציל: מן הזידם י ועבר 'בים · וצא בשלם · ושם' שמ: חק ומשפט לילידי:

אימנותה · וזכותה · בכל משריתה · ומשריתה: הו סגיל במה אשתמע · קדמה וימה · ברב תמח · על האדמה : הלכת בו מגירי :

الكاتبة .In marg

ובאילים מצאו י עינות ותמרים: זה גלי למן ידעו י ועל המים הזו שרים: ובמדבר סין נחת לון המן י מן השמים משלרים: ואכלו אתו תמן י כמה זנון בחרים:

וברפידים אפלק לון המים : משה הנאמן מן צורים: ושתו מנה העמים י האבות והברים:

יהושע שבר עמלק "ביכלות גבור הגבורים: ואמר למשה הצדיק "כתב בזכלות זכרון לדרים:

ואל מדבר סין באו ' 'מסמכים בנביא כל הדרים : בזהו ואשמחו ' ובשבולי מברה סדירים :

כד היו קולות כבדים וב'לקים מנירים: וחשר ולפידים וענן וערפ'ל סדירים:

וההר בער באש ומנה אזדזע כל אברים: והכבוד עליו אתפרש י והמלאכים 'עמה שרים:

וקול יהוה קעימה ידבר בעשרת הדברים: קול קרי אנכי יהוה י גבור הגבורים:

לא יהיה לך לפני י אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה ' על קדש ההרים!

זאת המלים עצמים י וכן ביאר פקורים וגזרים: מון כלולם' מועדים רמים י שבע במספרים:

מן כלולם' אהן יומה י דגלגיו 'תרים: 'דשמו אשתמה י בשלשה שמות יקירים:

מועד חג השבעות י חתמת חמשים יום במספרים: וחג הקציר בשמחות יום הבכורים:

ובו מנחה חדשה י תתחדר באיקרים: וככן חג אל היבשה י קדש כל מברים:

ותשמעו בו הברכה י דבשמות יקירים: מפם הכהן הגדול יברכה · על עדת השמרים:

ישי[ם] מועד מברך עליכון י מן כה[ן] וארכ[ון] סדרים: ומאה שנה ישוב אליכון י ואתם בשלום ושדך יקירים:

י וכן ישמר חייכם כלכם י אה מן אנה סדורים: ומאה שנה תעשו מועדיכם י f. 126º ואתם בשמח ושרים:

תנים יומה מאה שנה אימר לוכון י מן האבות והברים: יעזר יהוה מועדיכון עליכון י ואתם אמנים באיקרים:

אמרו אהיה אשר אהיה יאה ישר הישרים: רוֹת לעמך עבראי · מכל לחץ וצררים:

מפֿוק: ומרן יקבל צלואתכון ויצליח עובדיכון עם 'עובדי: ויעני בעואתכון ומכל לחץ לך יפדי: וישמע ק[לין] דצבאתכון וימטי יתי בך נחמדי: ויאמנך מן דבביך ושנאיך ומפניך יהונו מ'רודי: | וישם זה התמת השבעות עלי[ך] 128° בריך דבו תיכל מן מנדי: גבעת עולם מן אנשיך ונשיך כל שנה ואת זהי וחדי: תעשה חג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדת:

جوابة المدلا المراما وتمامة المولة المدانة وبقيت الملاة كما سبق في المدام المدانة والله اعلم

על הר סיני ' רבו אֿתני ' לעיני בני ' יעם אל קני ' קל אדני: עם לפֿירים ' מתוקרים ' | מתנגדים ' עם כבורים : ושני הצבאות סגודי: ' לפֿירים ' מתוקרים ' וענן עבי ' ושגבי ' החל על הנביא ' ראמר הנני: וכד

ולהבי אש לא כבי וענן עבי ושגבי החל על הנביא דאמר הנני: וכד אתכלל מן הממלל ענן כלל מן אתפלל: ואמר לו ואתה פה עמד עמדי:

מי לו כהן ינבי אכן יולו אנתן ימן יהוה חן: בכל דבר יובכל מימר י ובכל אתר ירב ויתר ינלי וסתר: אתפקד בפקודי:

מן אלהים ' לן עשוים ' לעיני הגוים ' בכל משרוים ' לן גלוים: מתעתקה ' לן צדיקה ' משפט וחקה ' וממן לקח: שני לוחות על שתי ידי:

וביאר לן י מה בו אשכללן י ובו אבדילן י ובו אסנילן: מן עדנים י מתכונים י לן נתינים י וממנים י ומתעיאנים: בתלתה מועדי:

וזה הו התוך י דעליך ברוך י דאת לי ס'מוך י ומן כמוך י ובכל מהלוך: ומן הטובות י הרברבות י ומצות י מתיצבות י מתקוממות: ומתה'ד'די:

ואלה יעבר כל מוב וחסד בזה המועד ואליך ינגד: וכל מה תדרש מכל אשר יש מן המלבש ומן המפרש ומן התיש ומן הכבש: ומן הגדי: ויכתח לך שער במה תבער בזה היום המתבחר: וילך יחדד בו הששון ויפתח לך שער במה תבער בזה היום המתבחר:

ויפתח קך שער" במה תבער" בזה היום המתבחר: ולך יחדד" בו הששון י
ותתקדשון " ותתכבשון י עד תגשון: אל מסגדך ומסגדי:

'דלו תעלי ואת מליא מהב ומלי ותתמלי: בכל המוב אתה וביתך וכל עדתך וכל משפחתך סביבותך: תקד ותודה:

י כל חג ככן י בו ונשמע מן י פם הכהן: ברכת ועליך י תשוב ועל קהלך f. 128 בכל גבולך י אהן תלך י ויכלכלך י בכלילך: וילבישך מן רצונו בגדי:

וכל מה אמר י עבדך מימר י ואגיב ואמר י לו אלף ישר: כי הו ממשתגל י על הממלל י ולית לו קל י מן המדע דל : ומימרי על מדי:

תנים יומה י לך אה עמה י ועליך בשמח י תעזר מועדי יהוה: ותקשם ותתקשם י בהרצון והמקלם י ורבנה ישחלם י על כסא המשפט: אמן בחלקת השדה:

ביומיכון אה זימוני י מן כהנים וזקיני וסדר ארכוני : ישמרכם אדני: ולוכון אמן ישא י מיתובתכון תתנשא י אה העם הנושע י בקרוש זה מכתב אבישע: דאכתב על קדש המסגדי:

בעמל אדם יונח ואברם יוהלו והתם יוהמלך 'דקם יובן עמרם יואהרן ומרים יוהפוקידים וגם ידירץ ויקם יולקח קעים יוממן לעלם: ומן אליו מתילדי:

אל אדונן י וגברנן ומצנפת ראשינן: הכהן הגדול האיקר י דלו טב מדכר יצמת בינן ובינו אל ישר: קרוב ביומי מן דאכה צמידי:

מאה שנה לזה היום תעשו: ובקדוש מי ביאר בספר קדשו: ונתנו איש כופר נפשו: ליהוה בפקד אתם;

רב אלה פישות ווכי בשם וישרו אלקטף: 17 יוכי בשם וישרו אלקטף

ווו" את אזכרתה וגו"

שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה: f. 18

יותמר תורה פשל ויתהלל ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

חילה דאפרש לך אה ישראל שבתות ומועדים: קדשיו יקירים: מנון זה 185 שבת הצמות דבו השמחות יתרים: כי בו פקד וזכרון ותרומה: ולקחת שבת הכפרים: את כסף הכפורים: אתפרש על יד הנבי הנאמן דמע הספרים:

הו משה דידעהו יהוה פנים אל פנים: בעמלו יְהְים לך מה כתב בקדש כל אלפנים: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים:

רב אלה פישות וכי בשם וישרו אלקטף:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני וגו"

ויתמר יתחלל וגו"³

ויהוה אלה تقيل شويه بيت وبيت ויתמר כימי الفاتحة من قول f. 27
العالم العلامة التقة عبد الله ابن سلامة رضي ונו"

כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות ובנים כל ימי דורות וחליפותם עוד נשוב ונהללך כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו בכל הימים:

مخرج غيرة

f. 27° י אלהי אדם בן האדמה י דצערו אלה ושמו דמע: ונטע גן עדן והניחו שם י לעבדה ולשמר:

אלהי מן עשה התבה י ועלמה בו השיבה: בגלל בעל יום חוריבה י והסוד בשגם הו בשר:

אלהי אברהם דצא מבאר שבע ' ובא אל הארץ המובה: והו בעל שיבה מובה " ובאדה ערלתו גזר:

אלהי יצחק נצירה דדרש עלה על הר הקדש: ואתעקד ואתפרש ומן המאכלת אתפשר:

אלהי שרירה הנדור י דקם מנה גוי מהור: ואתפרש מנה מפת נורי ועקובאן שנים עשר:

¹ L 14 om. to end of the reading.
² L 14, 2^b علي السفر الرابع As above, p. 97, lines 9 to 16.

SERVICES OF THE SEVENTH MONTH.

בשם יהוה נשרי ועליו נתרחץ ובו נרבק!

צלות שבת² צמות הסכות הברוך: אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף ושבת ואלעזר: שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן קעמנן מן שנתן: ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך *נפגל מפנים מי ישום רביאנף *נפגל מפנים מפנים מי ישום רביאנף *נפגל מפנים מי ישום רביאנף *נפגל מפנים מי ישום רביאנף *נפגל מפנים מפנים מפנים מי ישום רביאנף *נפגל מפנים מפנים מי ישום רביאנף *נפגל מפנים מפנים

אלהי האלהים: בגדלו ברך וקדש זה יום שבתה דצמותה דו תרח למועדי יהוה: דאתפרש על יד נביה רבה משה איש האלהים: מובך אה עם קדש: תצלי מלב ומנפש: ותימר ברגש: וימע יהוה אלהים:

جوابه من المقطفين

"גן בעדן וגו L8, f. 2

- \$1.8 לויתמר תורה פנא ויתהלל פנא ויתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח:

  חילה * דבחר עמו ישראל לועל כל העמים קדשו: ואפרש לון שבים ומועדים על יד משה אישו: מנון זה שבת הצמות דבו השמחות י חדשו: דאתפרש על יד רום נביכם: דביאר בקדש ספרכם: כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם: ונתנו איש כופר נפשו:
  - ה אלקמף: רב אלה פשלא | ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקמף: 1.8℃ ואלה שמות ונו"
    - ויתמר יתהלל ודראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלחינו דקדם על כל בוראי: וישתבח:
      על כל בוראי: וישתבח:
      לאלהון נברך וגו"
- לך שבים לה דבחרך אה ישראל י ומכל העמים בחר בכם: ואפרש לך שבים f. 16º ומועדים י על יד רום נביכם: מנון זה שבת הצמות י דו תרח למועדיכם:
- 1 O 5 f. 1, L 8 f. 1^b, L 14 f. 1.
   L 8 om.
   L 8 om.
   L 14 om.
   L 15.
   L 14 om.
   L 15 om.
   L 14 om.
   L 14 om.
   L 15 om.
   L 14 om.
   L 14 om.
   L 15 om.
   L 14 om.
   L 15 om.
   L 14 om.
   L 15 o

אמת יתכנשו: והכנוש הו הצמות י והצמות הך הו י עד יימר השמעיו ' אן אנון ניעשו: אחד אל אחד י בזבן אחד י ויצטמת אחד באחד במגדל אחד י זה רבר לית ישו: רנו המדע מן פאתים סגים י לא ידעו מלך י ולא נבון ישמע י רק יתון לא משו: מאור נגוד י בתר מאור הלוך י וכל מאור מנון י י נפשו קשורה בנפשו: מן רחיק אל רחיק יעתידין עובדיון י הלכין במגדליון כל מו הוא על ערשו: ולית יקרב זה לזה י ולא יגע זה בזה י כי המאור הגדול " אלהים אלבשו: בגד הרמים " צלם לפוד מן אש " בשמים על י הארץ י הראך את אשו: ושם השגבים שבעית י והו מרכב בשמים הרביעית י ורקיע מן מים אפרשו; הלוך בשמים השביעית י הנחתת¹ מן הרביעית f. 30 : במגדליו ומשמשו: | כהנה רבה לא ימוש " עמד יחן ויסע י עם רכבו ופרשו: אמת יצטמתו תריון י מתקבלים במגדליון י יתקדם יסיד עליון י ולא יענה עד שוא: גדול הכהנים יסיד על גדול הכוכבים יסהדה קשיטה בכל שלשים יום פעם י כל תרח בראשו: ויחני בדתו ' ויחני עדתו ' ויקדם לידה אתקדמת י על פי מימר זאת עלת י חדש בחדשו: והך מה בשמים כוכבים י כן בארץ כוכבים י ואן תדרש תעמי אהלין מלעל י ראה אל ישראל מלרע י והמעשים אשר יעשו: לאהלין שתים עשר מנדל י ולאהלין שתים עשר שבם י לאהלין כוכב גדול י ולאהלין כהן גדול י דיוצק שמן המשחה על ראשו: והך מה זאת בתוך הגנות י זאת בתוך הארצות י זה כוכב הרביעי וראשו י וזה כוכב f. 30° יבארניו ושמשו: | זה יכרת מגדלי שמימיו י 'בששה ירחים י וישוב בכוֹתה י באדניו וקרשו: ווה יכרת מנדלי שבטיו " 'בששה ירחים " וישוב בכותה " מה טבו ומה דבשו: אמת יצא כהנה מביתו י הך מה יצא חברה מן משריתו · יצק ב מקום וירד יימר י וחציצרתה יקשו: אתא כל מועד במפרשו י אתא כל מועד בקרשו י אתא כל חדש בחדשו י ויאמר ישראל גשו י נא אלי ויגשו: אתי בשלם מוערינן י אתי בשלם מוערינן י אתי בשלם רישי ירחינן י אקדמו עלינן י בשמח ובששו: כליל מן מר אלהותה י אחד כליל בנביותה י ואחד כליל כניותה ° - כל אחד מן אתרו אתא י ובהר סיני אתכנשו: מתגלג מן f. 31 עד | עד הכהן וחשנו י וישראל וכרנו י יויקחו ויתנו י איש כופר נפשו: | עד לא יהיה בהם נגף יויסף עליכם ככם אלף אלף יותקרשו בקרשו: בקרוש זה היום יקבלך י וישמע שיאלך י והארץ לפניך יכבשו: ונעזר למדכר זה היום י דברכו אל רחום י ושם קדשו ירום י וילבישך קדשו: דאזרעק יתה צמות י דבו תשמח בכל הארצות י ועשה יהוה פצות י לעמו על יד משה אישו: יהיה בריך ומברך י עליך ועל סדרך י ואל רוחתה יעזרך י בשמח

יהנחת 14 L ול 14. ל 0 5 וכהנו

² 0 יסק.

³ Leg. בכהנותה.

f. 28 אלהי בר פרותה י דלא קרב לזנותה: | והוֹה פתר חלמותה י וכמה אמר כן היה הדבר:

אלהי הנבי הנאמן - דעל קשטה אתימן: ועל כן ובדיל כן · דו דמע כל זבשר:

אלהי אהרן ואלעזר י והפוקיד איתמר: ומי למגיפה עצר י וברית שלום אלהי אהרן ואלעזר י והפוקיד איתמר:

באהלין יברך אתך וישוב את שובתך: ויחדשׁ שמחותך ויבדכך ולך ישמר: ומדרשך אמן יקבלה וירפאך מכל חלה: ושביכון מבין מן אלה אה מן אנה אסתדר:

אמן אהיה אשר אהיה:

هده الكيمي من قول القطب الغوث الرباني سيدنا ابيشع¹ المصنف رضي الله ١٢١"

לה בארשו: אקים כלה f. 28° נרכן ונימר י ישתבח באריה דכן ברא י ואקים כלה הך מה י עמית רבותו י ותן לכל אנש חכמה י ושם חכמתו בראשו: ויריחותו ביכלותו י אמת דנחתו י השמים והארץ ניעשו: ואקים הבניאן על בניאנון י כי אנון ארכוני י עלמה ושרשו ז שם' השמים פרכת המסך י ושם' שמי השמים י כבלע לקרשו: ועל שחוקי מעונה י עצם השמים י אקים שם' משכן י וישימו לרשו: ומלאכי יהוה י עמדים שם' י אנון הכהנים י שמשי מקרשו: ואנון חלקים חלקים י מיתבים מיתובים י מנון מה הו עמד ישרת² צפרו ורמשו: בבית תשמישותון לא יסורו י ומפתח אהל מועד לא יצאו י תשמישותון תמיד י לא ימושו: ואנון עורי רמים ונכבדים עלים וירדים י משלים ודרשו: הר הך מה ישר יהלי ואן יתגלי ואן ישר יהך מה f. 29 אתחדשו: בביתו ויעמדו י על שער השמים י וימללו הנגישים דשם ישמשו: ואנון יבאו בקשיטות הדבר י בתשמישותון ליד משמש י אל מבית ולפניו יפרשו: ויצאו באגיבות דבר דבר י ומודע עובד עובד י ומותר משפט משפט כד לפניו יעשו: כד עמית מן הממללים י ומשם ירד ימצא תמחים י בשמים 'יעשו: והכוכבים ושערותון והמאורים ונאירותון כל אחד מהם ומהלבו ומחדשו: כל מגדל על דרגו י כוכב כוכב על גלוגו י ומה הו מפרשו: נור הכוכבים שגבים " ונלאו החשובים י אן יספרו אתם " רק מללו על שו: רין מן שורי נור השמים י דאתיתבו על ארכוני י קצות החשבנה י אשר ישמשו: ואולם שעתה י אני מזכיר י שתי מאוריה י דררשו יתון י בעלי מדע זה י ועובדיון עליון פשו: | כי לית יקום לון יעובד אלא בם' יועובדיון עליון f. 296 דגלא קדשון על יד רום כל עברי: נביה רבה משה ידאתימן בעובדי: תמחיה רברביה יועל ידו ישראל פדי: מכור הברזל יופקדון פקודי:

וידבר יהוה אל משה לאמר י כי תשא את ראש בני ישראל לפקרי: הם זנתנו איש כופר נפשו י עד לא יהיה בהם צרי: מחצית השקל בשקל הקדש יתנו למעבד עוברי: עבדת אהל מועד י מאת האבות והילידי: בשנה שני זבנים יעל פי אלה מחדרי: תהיה חקה מברכה יעל מן אנה בועדי וכל שנה ואתון בחסד י ותעבדו מה לאוי מן העוברי: ואנחנו בתשמישותיכם יוכלנו נודי: ליהוה הגדול האמור יואין מציל מידי:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32b

שביכון טבין מן אלה ונו"ו

f. 33

ויתמר שבחו לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן:

שבחו ליהוה י התמיד 'ברומ'מו י ורוממו לו תמיד י אשר אין לו דמו: דמו לא יהיה י והו עשה הבוראות דקמו: קמו מן חסר יכי ביכלותו אתקוממו: אתקוממו בעת אמר י וחזה בצפיתה:

*רבותה לה2:

ורוממו ליהוה " אלהינו האחד: ורוממו ליהוה " אשר אין דמו אחד: ורוממו למן הוא "מתרברב על כל אחד: לא ילד ולא יולד ולא אתילד מן אחד: לא שני ולא חבר " ולא כלים" כאחד: מכן נימר יהוה " אלהינו יהוה אחד: התמיד דו התדיר " הרב בשלפנותה:

* רבותה לה *:

ואמרו תשבחן יורבואן למן דו: אחד בדד פרד יקדם תמיד לבדו: 1.33 הישר הצדיק אשר אין עוד מלבדו: הא מובי הא טובי מי יעמד נגדו: וירוממו ויגדילו יושירו על חסדו מב לן נימר רבותה לה בכל זבנותה: רבותה לה:

יהוה הו האלהים הנאדרי בקדשו: י" הו ה" דברך יום שבתה וקדשו: י" הו ה" דשלח משה אישו: י" הו ה" דשם שבתות ומועדים אתפרשו: יהוה הו האלהים דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון وتمامة לרבה وتمامة

לאלה אדון האדונים: לאלה דשלח משה דמע הנאמנים: לאלה דאמר ווכרתי להם ברית ראישונים: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامة

ובששו: ותרום אמן ותתצלח י ויתקבל מנך כל תפלה י ושביכון טבין מן אלה י אה מן אנה אתכנשו ::

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايصًا بيت مفرد من قول العالم العلامة التقة عبد الله الدا" ابن سلامة رحمة الله ١٤١"

יתרבי שם מרן י אדון האדונים: | המלך הגדול י מלוך כל רביאנים:
שלים לא יתחלף י תמיד בכל הערנים: עזיז בשלטנותו י עובדיו מתקנים:
נזע מן אימתה י ונשוי שנים שנים: ונרכן קנומן ונשתעבד י ונודי לו בימים
והשנים: דבחר בישראל י ושמם ' עליונים: על כל אמי עלמה י וקרא
שמם ' בנים: ושלח להם משה י בחור הנאמנים: ואפרש לון שבתות
ומועדים י קדשיון רביאנים: מנון יוה שבתה דצמותה י דקדשיו מתמנים:
דו מבסר במקדום חדש השביעי יוים כפירות העונים! והסכות והשמיני ידבון אתחדר הששונים: יעברו עליכון י בשמח ושדכנים: ומאה שנה
ואתון בחסד י אה זימונים: ויסגי מכם י וימיב לוכון העקבנים: ויאוין
אליכם י וירבי לוכון המניאנים: ויתלי מעליכם י כל לחץ ורגז ונגפנים:
וישמרכם יהוה י האם על הבנים: ויקים לכם מימרו בקדש כל אלפנים:
ווכרתי להם י ברית ראישונים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32 عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم المعفو عنه عبد الله ابن بركه الحفتاوي يعمله الله بالرحمة امين

על דדי מה נתן לי עבודי יתמיד לו אודי:

בכל זבן ולא אכחד י בנפשי ובמאודי:

דכרנן גויותי 'ברגע י וכל כלום למד:

עד אתן לכל כלום, קשטו י במדע לא בזרי:

בובן אתריח לממצא הממצא י אמצא מאומים תחדי:

נבוום לבוים י וכלל עובדי ו

בוראים בששת הימים י וכל שיח השדי:

רק ברא אדם בתר ' ואנחו בגן על דדי:

משר כל פקודיו יולמטר השבתות והמועדי ו

שבת הצמות הזה מברך עליכם אה קהלה קדישה: יקבל יהוה מכם מיני מדרשה: ויגיד שיאליכם בעקבה וברישה: ותראו אה קהלה מן הרבבים נפושה: ובקדוש שמו הגדול יכולה קדישה:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה י מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנה: ישמר יהוה 1.35 חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה י ואתון בשמחיכון: וכן ישמר חייכם כלכם י אתון ובניכון: בעמל השלשה והמלך י ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו י המשחים כהניכון: וחתמת מימרי כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו פישות ודראן רב חילה פישות וכי בשם וקטף הטבעת והו קטף ברית ושבת:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו"

יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת' יהוה בריך אלהנו יf. 37° ומשבח אלהים לית אלה אחד לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן חטבעת في هد ϵ ולי, וליישור אתי בשלם وهي ללחות מרקה (מא וגוי)

אתי בשלם יום צומה: וגו"2

תנים יומה צעומיה: תלו אפֿיכון למעונה ואמרו: כפר לעמך ישראל: אשר פדית יהוה:

وزفه المنه طحدن المحامل طاعدال وتمامة وكرزنة ثلاثة وبعدة دلالله حمل حال الله المحامة ويتمر شيرة من قول سيدنا المحامن هجدول العزر ابن فينحس اخو سيدنا ابيشع المصنف رضي الدا"

אלהי האלהים " הגדול רב שמו: אל עליון שמו " מה רבו ועצמו: רחום בדר נוה " לא תבנית ולא דמו: לא הך ולא כמה ' ולא יתודע מקומו: לא פאת ולא גבול ' ולא ימצא כמו: יהוה הו האחד " ואין שם כשמו:

בעין הלב נצפי את רבות עשותך: כי הו הסהד על תמים 'חכמתך: f. 38° והן אתה בלא שני בכל עובד בריאתך: ולא עמך מי ימנע מה גלת רבותך: יהוה אתה הו הממן הפרד ביחדאותך: ולא חבר ולא משנה לך באלהותך: דעבדת הכל והחלת בצפית גאותך:

ברול יהוה אלהינו · אשר לבל 'עשה': בעשרה אמירות · בימים הששה: בארה פלגם' 'בגדלו · שלשה שלשה: האחד והשני · ודבו גלא היבשה: באורה

¹ L 14 ins. כל to ז, א, ■ above, p. 62.

נכרז בשם יהוה ישר הישרים: ונתפלל אליו בזכאים הטהורים: משם 1.34 אברהם אשר י נחת אל מצרים: | ומשם דדרש עלתה י על אחד ההרים: ומשם מי אקים י הנדרים והמעשרים: ומשם אשר נתן י לכל דרוש שבירים: ומשם משה בן עמרם י דמע הספרים: ישמע קלין דצבעתכון יוירבי לוכוז כל איקרים:

*בצדקתו אלה רחמן ורתאה ::

אלהי אהרן כהנה · דשרת במשכנה · משכן יהוה אלהים · רתאה ורחמנה : יברך בחייכם · סיעתה המזדמנה : ויתן יהוה לכם · טובות מתנה : ויסלח יהוח לכם · כל חטא ועונה : בעמל השלשה ויוסף · ומשה מהימנה : ובקדוש שמו הגדול · יכולה דיאנה :

* אמן אהיה אשר אהיה *

אלהי אלעזר · נשיא נשיאי הלוום: יאריך ביומיכם · מן דאכה נציבים ²: ויתן יהוה לכם · כל חסרים ומובים: וישיבכם אל מה הוותם · כמספר הכוכבים: ויפדי אתכם · מידי הדבבים : בעמל השלשה ויוסף · ומי קבל קדש המכתבים: ובקדוש שמו הגדול · קרוב הקרובים:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי איתמר - הפוקיד על הכלים: שרת משכן יהוה - גדול הגדולים יברך אמן בחייכם - אה חסידי השאלים: ויקבל יהוה מכם - מיני
הפללים: | ויצדק עליכון בצדקתו - ותהיו מתקבלים | בזה שבת הצמות - דבו
תהיו מתפללים: ובקדוש שמו הגדול - גדול הגדולים:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי פינחם - דקנא לאל לנא: וקטל בקנאתו "מי אתגלו בזנה: ולקח כהנה לו - ולזרעו ברביאנה: וחמשים חלק לו "מישראל בטוב מתנה: יתן יהוה לכם - כל טוב וכל חנה: וירחק מכם - כל דבב וכל סנה: בעמל השלשה וינסף "ומשה מהימנה: ובקרוש שמו הגדול - יכולה דיאנה:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יהושע וכלב י והשביעים הזקנים: ישיב ביומיכם י יומי הרצונים: ויפרי אתכם מידי הדבבים והסגים: וישמר חייכם האבות והבנים: ויפתח אוצריכם בגו כל עדנים: בעמל השלשה ויוסף ומשה דמע הגאמנים: ובקרוש שמו הגדול נתון המתנים:

אמן אהיה אשר אהיה:

 $^{^{1}}$ L 8, 14 om. and so on. ^{2} O 5 צמירים. ^{3} O 5 אוצרו פניכם.

שבעה : גלים פניכם: הראש פרקן : ופדיון לאבותיכם: והאחרון עצרת : תהיה לכם: בהם תתחנו : ותתקבל צלותיכם: במי דאמר : ונושעתם מאיביכם: וביום שמחותכם ובמועדיכם : ובראשי חדשיכם:

אמרנו פישוחא ונאמר פישוחא

- לפני יהוה אלהינו : כפֿינו היום נפרש: כי זה היום קדש : למועדים ארש: סני בו שמח וכופר : ובסור בראש חדש: השביעי אשר בארבע : עקובאן אתפרש: כי בעשרה ממו : סליחן לכל נפש: ובו ארבע נהרים : על האקרים תנגש: והאקר בכל בשר : רוח ומים ועפר ואש: וארבע זבנים אתחלפים : תלך ותתחדש: והם לקור וחם קץ וחרף : לא ישבתו צפר ורמש: ויזרח לגו זה ארבעה : קדש לא מוקש: והיא שבתון זכרון : תרועה מקרא קדש:
  - בזה רם חדש השביעי עקובתו כבדים: וכבודו בזבנים " דבו נועדים: אזמן יהוה לעמו בו ארבע מועדים: ראשו שבתון מן מיני חעובדים: ותרועה מקרא קדש בכל הידים: וזכרון לנסות בקדש הילידים: דררשו יהוה עלה " על קדש המסגדים:
  - בודע כי בעשור לחדש השביעי הושם לישראל וזרעו: פרקן מן עונו ואשמו ופשעו: ובחמשה עשר מנה י אתקבל מה קראו: אב המון הגוים פני יהוה על מזבחו: יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראו: יום ברכה גדלה עליו הקהל ישמעו: בשם יהוה הגדול דלית אלה אלא הו:
- - על מספר שבעת הימים אשר לא ימושו: ילך זייתי היום ומחר ואשמו:

    בי יום השביעי קדש מוב מי יתקדשו: ושביעי המועדים שמיני לבדו אפרשו: כלול שנים ועשרים על אותות ספר קדשו: דבון קוממית עלמה מאחרו ועד ראשו: וטובי עמה אשר לזה היום ירשו: תעצר המגפה מן ישראל מן ביתו ונפשו: וביום השמיני עצרת דאמר על יד אישו: תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
  - פתרון זכרון המועדים · אזכר פניכם: זכרונות חסידות · להבדיל אתכם: מלבין כל הגוים · ולהורות אתכם: ככל התורה אשר · יורו אתכם

רבה י זאת הימים משח: וברביעי כוכבים י ומאורות חדשה: לאותות ולמועדים ולימים י ושנים אפרשה: לדעת התעים י רבשנה מתקרשה:

דרכי המועדים . מתבנים על יסודים: שני חמאורות י דברקיע נועדים: חשבן צדיק ישר י לו ארבע עמודים: מגדלים ודרגים י זה לזה נצמרים: מהם יתודעו י ימי המועדים: דאפרשם' יהוה י נכבד הנכברים:

דונפש תנפש בשם המצוה: אשר היא בתורה הקדושה כתובה: תורת משה האיש בעל יום חוריבה: דהלך על האש וגחלים להבה: דהוריד על ידו אלה לוח ולוח: | נביא צדיק נאמן כל תורתו מובה: שלחו יהוה באותות מתרברבה:

רכן צוהו אלה י במצוה קרושה: בעבור ישראל י העם הנושע: במדבר סיני י דברו בכי תשא: את ראש בני ישראל י תתן כופר נפשה: ממחצית השקל י העשיר והדל במדרשה: לא ירבה ולא ימעים י וטוב למי עשה: כמו כתב לנו י בתורה הקדושה:

זאת הכסף "לעבדת האהל תתנו: וכסף פקדי העדה י הוקם חשבנו: מאת ככר למאת י האדנים דאתכבנו: ארבעים וארבעים י וששה עשר בחשבנו: וארבע עליו עמודי י הפרכת הנתנו: ואלף ושבע מאות י ותמימות מוזנו: וווים לעמודי " מקדש יהוה ומשכנו:

דוקה הזאת ההיא ינעשנה ונשמרה: במועדה תמיד יעל משפט התורה: הקדושה והמצוה יאשר משה ביארה: דרך חשבנה ידעתק יתה בן תרח ו מן נח הצדיק ידרכיו יתרה: מן אדם דאתיצר ימן עפר ארע: מן המלאכים הקדושים ימן בעל הגבורה:

מבין המועדים י רבשנה מסתדרים: חם וקיץ וחרף י הם מתקשרים:

f. 39^b

f. 39^c

הגדול והקטן י * דבמהלכון השרים^c: הגדול הלכותו י מן צהרים אל צהרים;

והקטן לאחרית י ולצמות מעזרים:

יום צמות הירח והשמש בו לנו חקות: מתעתקים מקדם על יומי האבות: אל יומינו היום. במתן מסבות: ויקחו ויתנו את כופר הנפשות: ולא יהיה בהם נגף בזכרון המטות: כי הוא פתח ליומי חמועדים והשמחות: בו יצממת החשבן בכל המקומות: ריש ירח והמועד מן יומים ועשות: זה העדן שבת מאוריו מופעות: יקראו בית ישראל את שמו הצמות:

כל יומי המועדים י וכן מספרם: אשר אתקראו " מקראי קדש הם: מספרם

² O 5 ישרים.

*ويقال بعد دلك دران הא איקר רב: ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה: ואחד הו יהוה הנכבר:

*ويقال يشتبح من قول سيدنا هكهن هجدول هرب ادونن ابيشع رصون يهوه عليو وسليحتو امين 2

מרה דאלהותה וגו"3

רב אלה פישוחה

הברים *פאף אגו היקטפו עשרת הדברים *פאף אגו ^{42} יתנלג קראה דקרא ונו ^{4}

פנישגמת יתרבי לוקן כש פנישג שלפ הזכאים פפפ מגו ויברך אלהים את יום השביעי ונו"

פישר גוש בארפ וلقطف من אלה הדברים علي هدا الوضع 6.43 באו ורשו את הארץ וגו"

ויתמר יתהלל פישוח وسط ויתמר מן אתהו דבריך עלמת וلنصف التاني 6.46 ויתמר דכור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן אמן : שבתות הצמותים י רוח ושרכנים; כי ישראל בהם י ברב הששונים: ולמה אתקרי צמות י אגיבו אה נבונים: זה יתודע בתורה י קדש כל אלפנים: שבת צמות הפסח י דבו אצטמתו שנים: אחים בטור אלהים י לעשות הסימנים: | וזה שבת צמות הסכות י אשר בו היו מזרמנים: שלשה בהר f. 47 ההר י צדיקים נאמנים: מובא זה השבת י בזהו ופרקנים: עקב כהנה אלעזר י דגלניו לעלם מתמנים: מכן בו השמח גדול לאבות והבנים: לדורות שלמה - לגו כל השנים: בחדש השביעי יעשו אתו אמנים: וישמחו במובאו י מה בו מזדמנים: וזה שבתה מה טבו י גלגיו יתרנים: מבסר במקדום חדש השביעי דלו ארבע עקובאן רביאנים: והשמיני עצרת י דבו הקרבנים: המוסף עשרה ' ועלת התמיד שנים: יהונו כהלון מברכין עליכון י מן נערים חקינים: מכם וכל נשים · בכל המכונים: שבת מברך עליכון · אה עמה ותנים: יומה מאה שנה י בחסד אה זימונים: ויתלי יהוה מנוכוו · כל רגז ונגפנים : | ויכפר לכם כל חמא · וכל אשמים ועונים : וכן ל.47 מנוכוו ישמר חייכם כלכם י מן אנה מזרמנים: ומאה שנה תעשו אתו י בשמח ישדכנים: אמרו אהיה אשר אהיה י אה יהוב המתנים: הסיר מעלינו י ממשלת הסנים: אהיה אשר אהיה י דמעשיו רביאנים: הציל אתנו י מידי

¹ L 14 om. ² L 8 om. ³ As above, p. 108. ⁴ L 8 om.

כהניכם: בהפסח ושלש רגלים ביום מקדשכם: והמצות והסכות בכל מושבתיכם: ויצטמת חדותה בכל מושבתיכם: אלה תעשו ליהוה במועדיכם:

צונו יהוה אלהינו בחסיד מצותה: חקים ומשפטים ותורות ומועדיכם קדישותה: | מתבנים בשבעת על בנין קשיטותה: כי הו מאום הדש יומה ולילותה: וימלאו שבעת ושבעת ימי גנתה: ושבעת המועדים ושבעת שבתותה: ווה היום שבת ושבעת שבתותה: ווה היום שבת גדול האתקרי בו צמותה: בו יצטמתו זימונים בגלל פקידותה: ונתנו איש כופר נפשו ותעצר מגיפותה: נודי לו תמיד על זאת מתנותה: קהלך ישראל היום ידרשו ישועתך: הן תשקף ממעונך ותזכר בריתך: עם הזכאים אשר ארצו לאלהותך: והלכו אחריך ושמרו תורותך: רחם זרעם ושים להם בריתך: בעמל עבדך הצדיק ונאמנך ובן ביתך: ומובך אה ישראל הן תמיב שובתך: מנה יקום היום החל תת פחדך ויראתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בציאתך:

רצון ורחמים י וברכה זה היום: לשמורי תורת משה י הנבי העצום: דצעם
על הר סיני י מצלי וקעום: בין ידי אלה י המלך הרחום: עד אנדה
לנו תורה י מתגלי בה כל כלום: מאומות יריאנו י כל נבון וכל הכום:
וכל חכמה וכל דעה י לשמורה תקום: וישא יהוה פניו אליך י וישם
לך שלום:

לבתה דצמותה י בו ישראל יזכר: ונשא הפקדים י ונתנו איש כופר: נפשו ליהוה י זה יתנו כל העבר: על הפקדים י וכן פקיד ביד איתמר: וככן פקדי העדה י מאתם במת ככר: ואלף ושבע מאות י לפדיון עמו במדבר: זכרון ואזכרה י את בריתי לכן אמר: לבני ישראל י ויהי באשמרת הבקר: וישקף יהוה בעמוד אש י וענן ויאסר: את הדבבים י וישראל קרא אז ישר: משה את השירה י ליהוה דאמר: אנכי יהוה י אלהיך אשר: זכרתי את בריתי י והארץ אזכר: אלה החקים והמשפטים י וחתמת המימר: את אשר עשה י זכר תזכר החקים והמשפטים י וחתמת המימר: את אשר עשה י זכר תזכר החקים והמשפטים י וחתמת המימר: את אשר עשה י זכר תזכר החקים והמשפטים י וחתמת המימר: את אשר עשה י זכר תזכר י

תנים יומה אה עמה י הא שמורי הדרך: דרך יהוה אלהים י ואתקומם במהלך: דרכי התורה י ולא תהיה דמך: ושמר מה צוֹך יוצא מן יומי החשך: עד בטובו יחנך י ויומי חייך יורֹך: בשלשה ובן פרת י דאתקרי שמו מלך: ומי נמה ידו על הש[מ]ים י ויהי חשך: והשם דקרא אנכי יהוה אלהיך:

אין כיהוה אלהינו:

f. 50

לא יזערים ' במעזרים: מחצית השקל קדשתי: עד יתגדף כל הנגף וכן הקצף יוסתכך וימכך בלא רכך: הענן מטלתי: כן יטלל ויחמל ויזחל מן עלויך כל דבביך איביך: ויסבל כל רגזתי: ומאה שנה בכשרנה ממנה תעבד כל מועד בזבד: וזהי ואשמחתי: ולית אורכת דן מימרת אלא אותירת עד ימתק וידבק הלב בו ויחזק: במימרה דיסדתי: והב על סדרי דאנה סדורי יפשטו עדרי בזה המימר כי לשני מתקצר על סדרי דאנה סדורי יפשטו עדרי בזה המימר כי לשני מתקצר בכל מימר: כי פינחס אני ומפינחס נופתי: ["עליו הרצון מן יהוה אדון ובראותו יקבצון על המקום דלו מקום וישים לך שלום: לישראל סדר עדתי: לו יעזר בזה הדר באהרן ואלעזר והפוקיד איתמר ומי למניפה עצר ודמע כל הבשר: דאמר לו זוכרתי: יברכך ויפרך וירבך וצילך מן דבבך וירוח לך: מן צרתי:] תנים יומה בשדכמה ויצילך מן שלמה | תעשו בששו ורגשו: מועדיה בחדבתי:

מפוק: מרן יקבל צלואתכון יאה עם סגולה וקדש: ויעני בעואתכון יומכל ארצם לוכון ינפש: וישמע קלין דצבעתכון יוידיק עליכון ממעון הקדש: ולא ינוף יתכון יוהרצון לוכון יחדש ולא ימרף יתכון יוירוח לכם מכל חבש: ומאה שנה תסבו מסבותיכון יואתון בשמח וברגש: כמה אמר בכתבכון מחצית השקל בשקל הקדש:

 $f. 50^{\circ}$ وهدا قطف لحلقة בשבת הזוכיר בצלות צהרים g وهو كما ياتي g ויברך אלהים את יום השביעי וגו" יהוה אלה רחמן ורתאה: סלח לעמך ישראל דפרקת g g

[* ויסקו מן הטבעת פי קרישה ואה רבה פישות וילבו קבלו וכי בשם ושמע ישראל פיפג וושול שלשונ והסגודות שלשה

الأولد در תשא את ראש בני ישראל وتمامد اפניתי אליכם وتمامد اادرתי להם وتمامد تدرور وتمامد

ויחתמו הצלות كما אתקדם בשבתות ע غير בשם יהוה יכולה ישתבח וגו""]

1 L 14 העורה 0. יעורה 1. 1. אורה 1.

הוידנים: אהיה אשר אהיה י השקף מן קדש כל מעונים: בעמל עברך משה י דמע הנאמנים: חתמו צלותיכון י אה מן אנה חנים: ואמרו כהלכון פס י אחד י ווכרתי להם ברית ראישונים:

: הסגודות ששה

ולפל פושונ ווכרתי להם ברית הראישונים . . . אני יהוה: בלת מקבט f. 48

וען בא יברכך יהוה וישמרך . . . וישם לך שלום:

של אדני יהוה אן ראית ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . . את כל הארץ:

לוו תפלות אדונן f. 48º לוו תפלות אדונן ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך... ואל חטאתו אמן אמן אהיה אשר אהיה מרי תתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון זפגל ² ויתמר מרן מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחם רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן:

אתפני בפני אל קדש מכוני ואשתבי וארבי ואפרש כפֿי: לאל f. 49 העני אתי ביום צרתי: דצערני מן חסרני ומלל לשני | על כן אודי במאודי לדהוה עמדי: בדרך אשר הלכתי: ושם לי מדע במדע עד אדע יחדאותו ותמידותו ופרידותו: ואנה האזינה לאמיתי: כי אני דרוש פניך פרוש בעקב ובראש מימרים הדירים סדירים: בדן מימר דאמרתי: קמי סדר עמי דעמד עמי לאל משבח בצלו באצבע לארכה ולרחבה: על כן בכבודות צללתי: ולאווי עלוי בלבבי אזכר במדכר בכל ככר: ואסיר אפן מרכבתי: 'בכבדות ותהללות ורוממות מועדיה בכל ככר: ואסיר אפן מרכבתי: 'בכבדות ותהללות ורוממות מועדיה רבביה ראמיה: דאגלת מן נסתרתי: על יד משה המושיע דמן מין מששי דעל ידו הורדו ואתעבדו: דבקשם אלפנה מביארתי: מן תרחם ומפתרם ומניאנם בזהות ואשמחות זה שבת הצמות: דיתמר בו ומפתרם ומניאנם בזהות והשמחות האל עם האל בלא אליל: לפקד

פקרתי: עד יתנו בחסד וחנו כל כרנו העבדים על הפקדים בלא מדים: לכפר כל אשמתי: כל תרומה מתריאמה עצומה לקדש כל קרש מתפרש: לשמר משמרתי: עשרים גרה במגירה העתירה וועורים

[&]quot; L ויברך הכהן 14.

ويقال يشتبع علي السبت الدي قبل حدش השביעי من قول المرحوم الشيخ اسماعيل ابن بدر الرميعي رحمة الله عليه امين

לאלהים אל אמונה: חילה בלב נמיל י לאלהים אל אמונה: חילה דשם עדתו ישראל יעל כל העמים עליונה: ואסגלון במשמר קדוש זה היום הגדיל ידן בעלמה כדמות הגנה: טובי מי יהיה בו עקד סגד פני הרגריזים בית אל יהר הנחלה והשכינה: דארשים מיהוה אן יוליכון במב שביל יעד יקדמו על אהלין מועדיה בעדנה: ועל יומה רבה יום צומה דעל כל הימים לו אבדיל י אשר הו יום אחד בשנה: אה טובי תהבה דעתיד לנפשו צפין מציל י מכל החמאות וסדר העונה: וטובי מי יבו השובה בזה הזבן ובכל יומם וליל יופני מרן בלבו ונפשו יתחננה: בנביא הנאמן הסגיל י אשר נורו ידנע:

מפֿוק: ועל חתמת מטר רחמיו עליך יוריד: ויקבל צלותך ובעותך מראשה ועד עקבה: וכל אויב ושנא מפניך ישמיר: ויתן לך הארץ הטובה הזאת ומה לנוֹה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד: עיני יהוה אלהיך בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:

רב אלה פישוחצ

حدال نمال وبعد دلك والأنوان على ليلة حدة واقام السبت الدي قبل حدش معديو للأمام ددم در واحرم رضي الله ادا"

• נבאלם היא צלות קמאי: מן צלות אזל שלם יהיא צלות קמאי: מימרה על הלב יכמטר לקחי: אוצר מלי חכמה ימובי מי לו בעי: יקבל אלה מני בדילך ימרשי ופנעי: יתעבר עליך מועדיך ואתה בחדי ווהי: אגיב למימר ואמר יאדכר לקמאי:

جوابه ולא תנשי עקבאי פישומה

נור פניו 5 0 1.

THEOLOGY LIBRARY
SCHOOL OF THEOLOGY AT CLAREMONT
CLAREMONT, CALIFORNIA

PRINTED IN U.S.A.

23-262-002

